



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### Usage guidelines

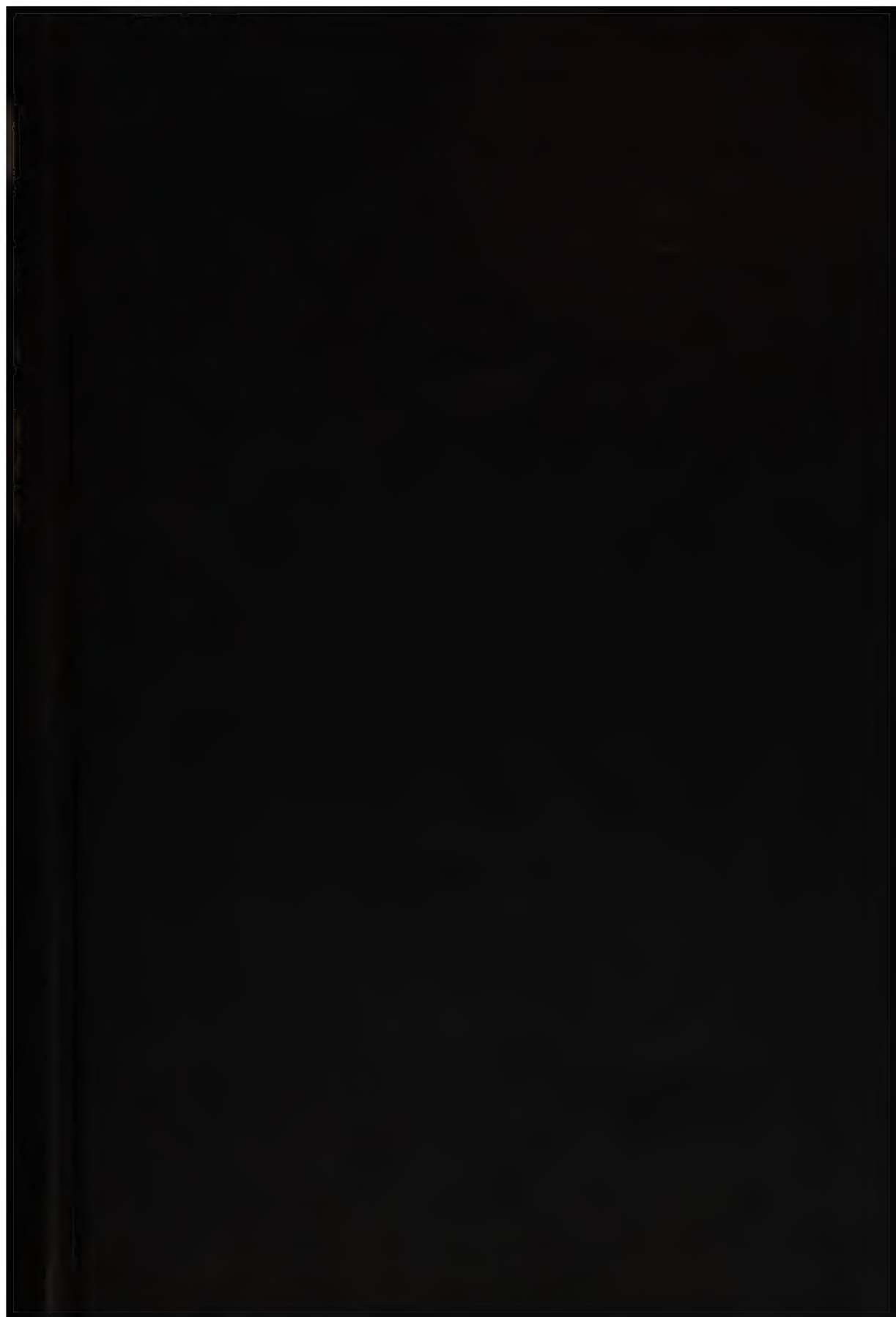
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

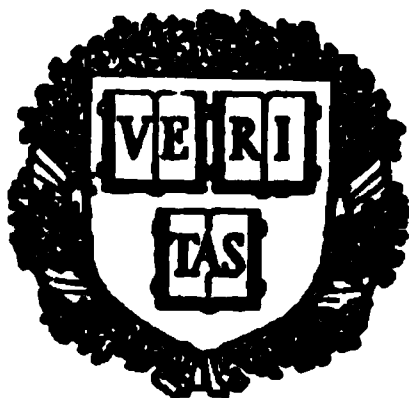
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>



**Harvard College  
Library**



**FROM THE FUND GIVEN BY  
Stephen Salisbury**

**Class of 1817**

**OF WORCESTER, MASSACHUSETTS**

**For Greek and Latin Literature**











## ADVERSARIA

IN

## TRAGICORUM GRAECORUM FRAGMENTA

SCRIPSIT AC COLLEGIT

*Henry Marshall***FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.**

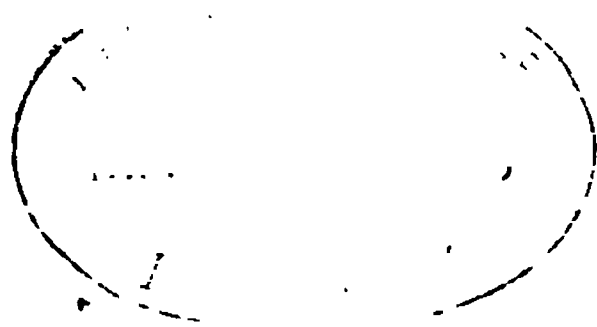
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

---

HALIS SAXONUM,  
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCIV.

G 419



Salisbury fund

2266  
48.171  
7

**VIRO AMICO**

**ROBINSON ELLIS,**

**LATINARUM LITERARUM**

**IN UNIVERSITATE OXONIENSI PROFESSORI,**

**MUSARUM CULTORI**

**STUDIOSISSIMO ET IN AUCTORIBUS**

**TUM GRAECIS TUM LATINIS EMENDANDIS**

**FELICITER VERSATO**

**HOC OPUSCULUM MULTIS ABHINC**

**ANNIS INCEPTUM**

**DEDICAT**

**A U C T O R.**



## PRAEFATIO.

---

Has meas in Tragicorum Graecorum fragmenta annotatiunculas, diversis temporibus per plures annos, nonnunquam sine librorum ope, scriptas, ut etiam aliorum virorum doctorum in eadem observationes hic ibi sparsas, in hoc volumine collegi. In Aeschyli, Sophoclis, et Euripidis fragmentis recensendis editionum Dindorfianae (ed. quint. auct., Londini, 1869.) et Nauckianae (Lipsiae, 1856.), in Tragicorum minorum et adespotis fragmentis Nauckianae rationem habui, ita ut in Aeschyli et Sophoclis fragmentis Dindorfianam enumerationem, in Euripidis et reliquorum fragmentis Nauckianam sequerer. Secundae Graecorum Tragicorum fragmentorum editionis Nauckianae (Lipsiae, 1889) doleo me cognitionem non habuisse priusquam *Adversaria* mea omnia conscripta et maximam partem typis impressa essent: quae causa fuit ut mihi editionem meam in priore voluminis portione ei accommodare non liceret. Ne quid tamen ad operis integritatem deesset, novam Nauckii editionem denuo sedulo perlegere et in calce voluminis supplementum *Adversariorum* secundum eam editionem subicere constitui, ita ut ambas recensiones hoc volumen complecteretur.

Has lucubrationes meas propositum mihi erat retractare, ut quae nimium festinanter ac parum considerate scripta essent castigarem, nonnulla levioris momenti materiaeque criticae copiam ali-



quando uberiores reciderem; sed quominus hoc facere possem obstabant senectus iners ac valetudo non satis firma. Praeterea multum mihi opus in hoc genere superest, si detur vita, aggrediendum. Itaque, si in his Adversariis meis nonnulla parum exacte et accurate scripta, ne dicam errata, reperientur, facile ignoscet aequus lector.

Scribebam Brightoniae, Julii die 22, Salutis anno 1894.

---

# INDEX

## POETARUM TRAGICORUM GRAECORUM.

		pag.			pag.
Achaeus . . . . .	200.	371.	407	Ion . . . . .	198. 369
Adespota . . . . .	227.	389.	407	Iophon . . . . .	201. 373
Aeschylus . . . . .	3.	253.	405	Isidorus . . . . .	223. 385
Aschylus Alexandrinus . . . . .	222.	384		Lycophron . . . . .	220. 383
Agathon . . . . .	205.	373		Melanthius . . . . .	201. 373
Alexander Aetolus . . . . .		220		Mimnermus . . . . .	223. 385
Antiphon . . . . .	212.	379		Moschion . . . . .	218. 382. 407
Apollonides . . . . .	222.	385		Neophron . . . . .	197. 368
Aristarchus . . . . .	196.	368		Nicomachus . . . . .	205. 373
Aristias . . . . .	196.	368		Patrocles . . . . .	223. 386
Astydamas . . . . .	208.	376		Philiscus . . . . .	220
Biotus . . . . .	222.	385		Philocles . . . . .	201. 373 4/
Carcinus . . . . .	213.	380		Phrynichus . . . . .	195. 367. 407
Chaeremon . . . . .	209.	377		Pompeius Macer . . . . .	225. 385
Chares . . . . .	222.	385		Pratinas . . . . .	196
Choerilus . . . . .	195.	367		Python . . . . .	217. 382
Cleænētus . . . . .	218.	381		Sophocles . . . . .	25. 271. 405
Crates . . . . .	217.	382		Sosiphanes . . . . .	221. 384
Critias . . . . .	206.	374		Sositheus . . . . .	221. 384
Demonax . . . . .		223		Sthenelus . . . . .	373
Dicaeogenes . . . . .	208.	375.	407	Theodectes . . . . .	215. 380
Diogenes . . . . .	208.	375		Theognis . . . . .	206
Diogenes Sinopensis . . . . .	217.	381		Thespis . . . . .	224. 386
Dionysius . . . . .	212.	379		Xenocles . . . . .	206
Euphorion . . . . .		201		Zenodotus . . . . .	224. 386
Euripides . . . . .	89.	305.	406	Zopyrus . . . . .	224. 386
Hippothoon . . . . .	223.	385		Addenda . . . . .	404
Corrigenda . . . . .		408.			



# AESCHYLUS.

---

.

.



# AESCHYLUS.

SECUNDUM EDITIONEM DINDORFIANAM.

5. Haec sic distribuenda videntur, *A.* τί —; | *B.* σεμνούς —. | *A.* ἦ —; *B.* πάλιν —. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;] τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς — cod. Par. 6371. Dind. τί δή ποτ' —; Cobet., coll. Soph. Fr. 103. τίς δὴ ποτ' ὄλβον —; Qu. τί δῆτ' ἄρ' αὐτοῖς, aut τί δῆτ' ἐκείνοις. Ineptum hic est δῆθεν. Cf. ad Arist. Nub. 65.

2. σεμνούς] σεμνῶς Herw. Qu. σεμνῶς σφε. 3. ἦ] ἦ Dind.

4. ἔκουσ'] ἔξουσ' recte Burges. Futurum postulatur ut in v. 3. Macrob. V. 19. 24. 'Aetna' (l. 'Aetnaeae', Αἰτναῖαι).

6. πολυηλακάτους] Annon πολυαλακάτους?

9. Hesych. βασιλείαν (scr. βασίλειαν).

12. τὰς σὰς βακκάρεις] Cf. Arist. Eccl. 929. ἡγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον; βακκάρεις τε καὶ μύρα] Cf. Arist. Fr. 303. οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μαρὸς — τοῦ μύρου καὶ βακκάριδος.

14. χλῆδον] Cf. ad Cratet. Fr. 28. ἥξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χλῆδον λαβών. Demosth. 55, 23. τὸν χλῆδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 28. τὸν χλῆδον εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβεβλήκασιν.

15. V. 3. ἐπηλυσίων] ἐνηλυσίων recte, ut videtur, Stanleius.

17. Ἀργὼ ἢ κωπαστῆς Richter. Praef. Pac. p. 15.

19. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱρὸν αὐδαὲν ξύλον Cobet., coll. Apollod. Bibl. I. 9. 16. I. 9. 19. I. 9. 24. Apoll. Rhod. I. 524. ibique schol.

22b. V. 1. τὴν ἀρχὸν] τὸν ἀρχὸν Herw. σὺν ὀργᾷ F. G. Schmidt. Quod et ipse conjeceram. 2. ἐπ' ἔργοις] Qu. ἐνεργῶς, vel ἐπ' ἔργον. Pro νιν qu. τις.

24. ἀνθρωποειδοῦς θηρὸς ὕδατι συννόμου conj. Nauck.

26. παρ' ἐκ περσῶν] παρεκπερῶν Butler. Qu. διεκπερῶν, coll. Pers. 485.

27. V. 1. Εὐβοῖδα — ἀκτὴν] Cf. Eur. Her. 84. κῶτέσχετ' — Εὐβοῖδ' ἀκτάν. Soph. Trach. 237. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοῖς, ἐνθ' ὁρίζεται | βωμὸς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Δίῳ. Εὐβοῖδα recte Dind. Εὐβοῖδα retinet Nauck, quum nusquam in trimetro iambico (semel fortasse in dochmio Eur. Her. 84.) requiratur Εὐβοῖδα similisve forma. καμπήν] καμπτήν al. κάμπτιων probabiliter Mein. Qu. κάμπεις.

28. V. 1. *καλοῖσι λουτροῖς*] Qu. *καλὸν τὸ λουτρόν*. Cf. *versum* apud Poll. VII. 167. *λοῦται γὰρ μὲν δὴ λουτρόν αὖ τὸ δεύτερον* (v. ad Fr. 332.). *ἐκλέλουμαι*] *ἐκλελουμένος* (mox om. δ') Heynius.

31. Duo fragmenta hic sunt 31. et 31b.

32, 1. Qu. *ἄρμασιν* (*ἄρματι* cod. Aug.) γὰρ *ἄρματ'*, ἐπὶ *νεκροῖς* *νεκροὶ* (*νεκρῶν νεκροὶ* Aug. et Vat.) — *ἀνατετραμμένοι*. Cf. Soph. Ant. 1240. *κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῶν*. Arist. Pac. 901. *ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα | φνυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινῆσται*. Requirit videntur et dativus et pluralis. Turbarum causa fuisse videtur *ἄρματ'* ἢ in *ἄρμα καὶ* depravatam. Genitivum cum dativis conjunxisse Aeschylum parum credibile est. 2. *ἔπαι δ' ἐφ' ἔπαισι*] Qu. *ἔπαι δὲ γ' ἔπαισι*.

33, 1. *διπλοὶ* pro *διπλοῖ* in trimetro iambico notandum est.

2. *φέρουσι γαμφηλαῖς καλῇν* Herw., coll. Hom. Il. v. 198 sq.

34. *χέομεν*] Qu. *χεόμεσθα*. Cf. Arist. Ran. 1528. *πρῶτα μὲν εὐδοκίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ | ἐς (κἀς?) φάος δρυνμένῳ δότε*.

36. *εὐφύμοις γόοις*] Cf. ad Trach. 783. *ἅπας δ' ἀνυφήμεσεν οἰμωγῇ λεώς*.

37. *ἔτηλον*] Quomodo hoc *ἔμμονον* (durabile) significare queat non perspicio.

38. *Ξιφωνίου λιμὴν* conj. Bernhardt, quum *λιμένα* *Ξιφωνείον* commemoret Scylax ed. Mull. p. 21. Hesych. *ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὠρεῖων* (*ὄρεινά?*).

39. *ἀγών γὰρ ἀνδρῶς οὐ μένει λειμυμένους* conj. Herw. *ἀγών*] Qu. *ἀγών*.

40, 1. *κἄπειτα δ' εἶσι*] *κἄπειτ' ἄναισι* solerter Toup. Cf. ad Thesm. 281. 2. *ἕως ἐγείρω*] *ἕως τ' ἐγείρει* Toup. *ἕως τ' ἐπεγερῇ* Herw. *πρευμανεῖς*] Qu. *πρευμανῶς*. Et sic Herw. 3. *νόμοισι θέντων*] *νόμοισιν ὕμνων* Herw. Qu. *νόμοισι θεοῖς* aut *νόμοισιν ὕμνων* (οὕτω).

41, 1. *τρῶσαι*] *χρῶσαι* Heath. *πλῆσαι* Mein. *σιρῶσαι* conj. Nauck. *κροῦσαι* F. W. Schmidt, coll. Anecd. Bekk. p. 101, 26. s. v. *κρούειν*. Qu. *κύσαι*. Postulari videtur verbum significans *to woo*. 3. *εὐνάεντος*] *εὐνάοντος* Eust. *εὐνάοντος* (supr. ε) Epitom. cod. Par. *εὐνασθέντος* conj. Lobeck. *εὐνάοντος* tuetur Meinekius ad Theocr. p. 425. Latet aliud quid. Qu. *ἀφ' ὑγχαίνοντος*. 4. *ἔκυσε γαῖαν*] Qu. *γαῖαν μὲν ἔκυσε*, vel *ἐπλησε γαῖαν*, (i. e. fecundat), vel *ἔδενσε γαῖαν*. *τίκτεται*] Notanda forma media, quae in aoristo *τίκετο* satis frequens est. 5. *βοσκάς*] Malim *ποιίμνας*, aut *φύλα*, aut *γένναν*, aut *νομάς τε μῆλων*. *βίον δημήτριον*] Vitam cerealem. 6. *δένδρων τις ὥρα* cod. Par. *δενδρῶτις ὥρα* Herm. Dobr., coll. Herc. F. 790. I. e. Ver. Anglice, leafy spring. Qu. *δένδρων ὁπώρα δ'*. *γάμον*] *γάνους* Gomperz. Mendosum hoc videtur. Fort. *πέδον* aut *πόλον*.

48. πεδοίκου] I. e. μετοικούσης. Pro μετοίκου. Confer πεδάρισος.

49. Phot. καὶ (καὶ ψιφὰ M. Schmidt) τὰ ἐψητά. Qu. καὶ ψιτὰ (a ψίω) —. Photii verba καὶ τὰ ἐψητὰ Αἰσχύλος Τροφοῖς ad praec. glossam ἐψητοὶ referenda censet M. Schmidt.

52, 1. πρῶτον ὠραίου] Qu. πρῶτ' Ὀλυμπίου. Vel sic, λοιβὴ μὲν ἢ πρώτη 'στ' Ὀλυμπίου Διός. ὠραίου γάμου] Cf. Eur. Hel. 12. ὠραίων γάμων. Fr. 801, 2. ὅστις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ.

4. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα] Cf. Aesch. Ag. 1387. καὶ πεπτωκότι | τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν. εὐκταίαν λίβα] Cf. Fr. 68. ἀφθονεστέραν λίβα.

55, 4. δακτυλόδεικτον] δακτυλόδικτον Pauw. Nauck. Non temere repudianda est librorum lectio. Cf. Ag. 1332. 7. ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει] Qu. ψαλμοὺς —. 8. ὑπομηκῶνται] Qu. ὑπομυκῶνται.

10. τυπάνου codices. τυπάνου δ' εἰκῶν] ἡχὼ τυπάνου δ' F. G. Schmidt, coll. Prom. 1082. βρονχία δ' ἡχὼ παραμυκᾶται βροντῆς. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἡχὼ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φοικώδη κλύειν. χῶσθ' ὑπογαίου βροντῆς τυπάνων | ἡχὼ φέρεται βαρυταρβῆς Herw. Qu. τυπάνων ἡχὼ (aut ἡχῇ) δ' —. Cf. Eur. Hel. 1347. ὑπογείου βροντῆς] Cf. Prom. 993. βροντήμασι χθονίοις. Arist. Av. 1750. Eur. Hipp. 1217. 11. φέρεται] βρέμεται F. G. Schmidt. Idem tamen confert Plut. Sull. 30, 3. κραυγῆς δὲ φερομένης. Cimon. 1, 7. οἶονταί τινες — φωνὰς ταρᾶχῶδεις φέρεσθαι. βαρυταρβῆς] Qu. βαρυαχῆς.

57. Schol. ἀβρατεῖς] ἀκρατοῦς cod. Ven. ἄβροτος Br. prob. Dobr. Valde arridet Nauckii conjectura, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουνόμαντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει, ut Lycurgi verba sint suos hortantis ut Dionysum invadant.

60. αἰγίς] Deductum, ni fallor, ab αἰτσω.

61. Hesych. θεώμενον (θέοντα?).

62. ἄσσιστα] I. q. ἔγγιστα. Cf. ἄσσον. Sic θᾶσσον et τάχιστα.

63. μακροσκελὴς μὲν. ΛΥΚ. ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν; conj. Dind. Hermannus conjicit, ΑΓΓ. μακροσκελὴς μὲν. ΛΥΚ. ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν; Qu. μακροσκελὴς ἦν. etc. Vel μακροσκελὴς αὐτῶν ἐὰν χλούνης τις ἦ. Schol. Theocr. εἰ προσβλέψαι (l. ἦν προσβλέψῃ). Apud Schol. Homeri pro Ἰνδῶν legendum videtur συῶν.

64a. ἐνθουσιᾷ —] Cf. Sept. 497. ἐνθεος δ' Ἄρει | βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν. βακχεύει στέγη] Cf. Cho. 698. νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς (κακῆς?) ἱατρὸς ἐλπίς ἦν, etc.

65a, 3. Cf. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον.

66, 1. δυσμαῖς ἴσου] δυσμαῖσι τεοῦ feliciter Hermann. 2. ἡφαιστοτυπὲς] ἡφαιστοτυκὲς Herm. I. q. ἡφαιστοτένκτον. Qu. ἡφαιστότυπον. 3. διαβάλλει] Qu. διαβαίνει. 4. αὐρίδρομον] Malim



αὐρίδρομος cum Dindorfio. 6. μελανίππου — Νυκτός] Cf. Cho. 660. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται | σκοτεινόν. Athen. διεκομίζετο (διαμείβεται? cf. Fr. 150.).

67. τρόπον ἔξουσι γόων] ἔξουσι γόων κόρον — feliciter Herw., coll. Eur. Alc. 183. Ph. 1379. Hom. Od. δ'. 103. Qu. νόμον ἥσουσι γόων.

68. ἀφθονέστερον λίβα] ἀφθονέστερα (sic) — al. ἀφθονεστέραν λίβα recte Casaub. Dind.

69. πῆσομαι M. unde τλήσομαι conj. Nauck.

70. ἀμφιμήτορες] Cf. Eur. Andr. 465. ἀμφιμάτορας κόρους. ubi v. schol.

72, 1. ὁ μὲν τις] Lege ὁ μὲν τι. ἀλλ' —] ἀλλ' ἄγεθ', — conj. Nauck. Non male. φατνώματι] Qu. φάτνωμ', ὁ δὲ —.

73. τῶνδ' σοι] Qu. τῶνδ' ἄλως. Athen. ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου (ἄκραν τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέτωπον?).

74. Hesych. ὁ αὐλὸς συγγῆι (συνῆδε?).

76. πλέω γράσου τε καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου (ut Aristophanis sit hic versus, Aeschylus autem illud ipsum ψὸ dixerit) conj. Bergk. in Fr. Com. II. 1224. Idem conjicit πλέω γράσου τε καὶ ψοθοιοί· καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου πλέων, ut Aeschyli sit alterum, alterum Aristophanis. Adjectivum ψοθοιὸς, inquit, memorat Theognostus in Bekk. Anecd. p. 1432. Aristophanes grammaticus dici videtur, qui testis de vocī ψόθος adducatur. πλέω γράσου] Cf. Eupol. II. 520.

78. Hermannus conjicit, ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ [adde ποῖνιν ἐμβάπτειν χρεῶν, aut ποῦ σφε προσθεῖναι χρεῶν?]. Schol. II. τὰ περὶ (κατὰ?) τὴν μασχάλην.

79. τ' om. libri nonnulli. Probabiliter τὸ συγκλίνες τ' ἐπ' Αἴαντι (ξίφος) supplet Hermann. Cf. schol. ad Soph. Aj. 833. citatum Fr. 78.

82, 2. ἐγκαθίει] Qu. ἐξεφεῖτο. Cf. Soph. Aj. 795. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται | σκηνῆς ὕπανλον. Λοξία] Cf. Virg. Aen. III. 251. 'Quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit.'

84. Qu. εὐφραμεῖτε· μελισσονόμοι δόμῳ Ἀρτέμιδος πελάθουσιν.

86. Cf. Fr. 395.

87. ἱερεῖτιν Nauck. ἱερῖτιν Dind.

89. V. 1. καὶ τὸν ἐλάσσονα] καὶ τὸν ἐλάσσω Porson. Haec ut glossema ab ἡμίονον adscriptum cum Bothio deleverim. Hesych. μεταφορικῶς δὲ ἡμίονος θράσος (l. ὁ μικρός).

90. Anecd. Oxon. παρηκτική (l. παρῆκται) δὲ —. ἀλάστορον] Cf. Fr. 286 N. μέγαν ἀλάστορον. Utrobique ἀλάστορα Dind. Cf. ad Ant. 974.

91. οὔτοι γυναιξὶ χρὴ κυδάζεσθαι· τί γάρ; Blomf. ad Ag. 263. γυναιξὶ — κυδάζεσθαι] Cf. Eur. Fr. 722. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις. τί γάρ;] Quidni? Cf. Soph. Oed. C. 546.

93. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε] Qu. ὄρνιθά νυν ποιῶ σε —. ὄρνιθα] Omen. Cf. Eur. Hel. 1051. κακὸς μὲν ὄρνις (οὔρνις?)· εἰ δὲ κερδανῶ λέγων, etc.

96, 1. μήτε] μηδ' αὖ Blomf. prob. Dind. Malim μηδέ. 2. ὕδατηρούς] Restituendum videtur ὕδρηρούς ex Phrynicho Bekkeri p. 115, 3. ὕδρηρούς πίθους καὶ οἰνηρούς· Αἰσχύλος Καβείροις.

3. λιπεῖν] Mendosum. Neque λείπειν placet neque λείβειν. Fort. εἶναι ἐν. Plut. ὄξους (l. οἶνου) σπανίζειν.

96 b. Ad hanc fabulam Καβείρους referendum suspicatur Nauckius Achaei Fr. 37. δίχολοι γινώμαι.

98, 1. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ αἰεῖ] Qu. ἀλλ' αἰεῖ φιλεῖ Ἄρης —. 2. πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ] παντὸς ἀνατρέπων στρατοῦ Erfurdt. ad Soph. Phil. 437. παντὸς ἀγρεύειν στρατοῦ aut παντὸς ἀντρέπειν στρατοῦ conj. Dind. πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ recte Conington. Cf. Soph. Fr. 649. Fr. 652, 4. Eur. Fr. 728. Anacr. Epigr. 101. Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται ἀλλὰ κακῶν. αἰεῖ] ἀμῶν conj. Dobr., coll. Plut. 645. φιλεῖς δρῶσα. Recte.

101. τοι] Qu. σοι aut δέ. τοῖς ἐνωτίοις πέλας] Fort. τοῖσιν ὥσιν δὴ πέλας, aut τοῖσιν ὥσιν — —.

103. ἀτίσεις] Ab ἀτίζω. Cf. Eum. 540. μηδέ νυν — ἀτίσης. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων (ἀτίω). Suppl. 733. Soph. Oed. C. 1153. ἀτίζειν. et ad Aj. 501. 1129.

104. εὐληματεῖ] Confer εὐσωματεῖν (Arist. Nub. 797.), εὐειματεῖν, εὐχροεῖν, πυκνομματεῖν (Soph. Fr. 33.).

108. τῆς λεοντέας] Miror λεοντέας pro λεοντῆς positum in senario. Itaque recipienda videtur Touprii conjectura τῆς λεοντείας [aut λεοντείου] δορᾶς (coll. Hesych. II. p. 449. λεόντειος δόρα· τὸ δέρμα αὐτοῦ). Cf. Theocr. 24, 134.

111. πυρσοκόρσου λέοντος] Cf. Eur. Herc. 361. πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη ξανθὸν κρατ' — θηρός. 398. δράκοντα πυρσόνωτον. Iph. A. 225. πυρσότριχας (πώλους).

114, 1. μόροισι — βρίθεται] I. e. βαρύνεται. Cf. Hom. Il. θ'. 307. καρπῶ βριθομένη. Theocr. XII. 33. βριθόμενος — στεφάνοισιν. Eur. Fr. 470, 1. τί γάρ ποθει τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται; Sept. 138. ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι. 2. μιλτοπρέπτοις] Qu. μιλτοπρεπέσι. ταύτου χρόνου] Eodem tempore. Sic τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Pac. 1155.

116. ἐπιξενοῦσθαι] Mira est Hesychii interpretatio μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Latet, opinor, mendum.

118. πισσοκωνήτω πυρί] Imo — μόρω. Et sic Blomf. in Gloss. Cho. 262. Phot. πυρὶ (πίσση?) χρίεται.

121. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. Arg. Schol. Theocr. εἰ προσβλέψει (l. ἦν προσβλέψη) τινὶ τῶν ζώων. ὁδοιπόρων δῆλημα] Cf. Soph. Oed. R. 1495. γονεῦσιν ἔσται σφαῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα. Theocr. XV. 47. οὐδεὶς κακοεργὸς | δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπιοσί. χωρίτης δράκων] Cf. Soph. Fr. 219. τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

123, 1. ἔπινες] ἔπεινε B. unde ἔπινε probabiliter Dind. Sc. Διόνυσος. ἰσχυαίνων] Qu. ἰσχυανθέν. χρόνῳ] χροά Herw.

2. καὶ σεμνοκόπτει] κάσεμνοκόμπει probabiliter duce Lobeckio Dind. Anglice, he talked big. Cf. vv. σεμνοπροσωπεῖν, πνκνοματεῖν. Pro τοῦτ' qu. πόλλ' aut τῇδ'. ἀνδρεία στέγη] ἀνδρεία τιθεῖς Herw. I. e. ἀνδρῶνι. Sed latet, ni fallor, aliud quid.

124. Pro κημὸν qu. φιμὸν.

127 b. 2. ἄρκιος libri. ἄρκειος Lobeck. Nauck. Qu. ἄρκτειος (i. q. ἄρκτίας). ὥς ναύτησιν Eust. ὥς ναύταισιν Nauck.

127 c. ἀνέριτον ἀσπίδος] ἀνέριστον ἀσπίδων Blomfield. Qu. χαλκὸν ἀνέριστον ἀσπίδος θ' ὑπερτενῇ. Cf. ad Fr. 153. Arist. Vesp. 18. ἀσπίδα — ἐπίχαλκον. Anecd. Bekk. ἀντερειστικός (ἀνέριστος aut θεριστικός, coll. Hesych. v. ἀθερός). Hesych. ὀξὺς ἦ, ἀσταχίων (ἦ ὀξὺς, παρὰ τοὺς ἀθέρας, coll. Anecd. Bekk.).

128, 3. Qu. οὖς προπεπωκὼς εἶσω κλισίας —.

129, 1. ὧδ' Diog. ὥς δὲ schol. Arist. ὧδ' Suid. Legerim ὧδ' — λόγος. κλέος] λόγος Schol. Arist. et Suid. 4. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων —] Cf. Cho. 472 sq.

130. Praestat lectio καβδέλυκτά μοι (ἀβδέλυκτά μοι Anecd. Par.)

131, 1. Cf. Rhes. 556. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς —;

134. Cf. Fr. 135. 1. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία. 1. οὐκ ἐπηδέσω Athen. οὐ κατηδέσω Plut. 2. Post δυσχάριστε tollenda virgula quae post ὁμιλία legitur. Lucian. καλλίων (κλάω σε?).

135. Cf. Fr. 134. σέβας δὲ μηρῶν ἄγνὸν οὐκ ἐπηδέσω.

137, 1. ἐπὶ δ' αἰετὸς schol. Arist. Ran. ἀπὸ δ' αὐτε schol. Pac. ἐπ' αἰετὸς δὲ sagaciter Nauck. Qu. ἐπ' ἀσπίδος δὲ —. 2. σιάζει] Qu. κράζει. κηρόθεν τῶν (aut κηρ. θέντων) cod. V. κριθέντων Herm. I. e. diversorum, aut selectorum (praestantium). Fort. σιάζει κεκραγὼς, vel σιάζων κέχηνε, vel κράζει περύσσων. φαρμάκων] Colorum, pigmentorum. Nisi reponendum τέκτονος aut τεκτόνων.

139. ἐγκουράδι] De figura navi affixa (schol. ἐπὶ νεῶς) haec scripsisse videtur Aeschylus. ἐγκουράς ab ἐγκείρειν formatum est. Hesych. ἔστι γὰρ κουράς ἡ κορυφή (γραφὴ?) etc., coll. eodem Κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι (ἡ ἐν ὀρόφοις aut ἡ ὀροφικῇ?) γραφή.

145. σαύρας] αὔρας Valck. ad Hipp. 199. ψυκτηρίοις] Anglice, cool retreats. Cf. infra.

147. ἀφοίβατον codex. ἀφοίβαντον vulg. (ut in Eum. 237.) ἀφοίβαστον conj. Nauck.

148. Phot. διαπέπλευκε (διαπέπλακε Cobet. ἀναπέπλακε malit Nauck.).

150. δελφινηρόν] Qu. δελφινηρὲς aut δελφινοφόρον (Barnes.).

151. κάμακος δ' εἶσιν γλώσσημα δίκρουν (vel διπλοῦν) conj. Herm. Fort. κάμακος δ' ἔσχεν (vel εἶχεν, ἐστί). διπλοῦν] Qu. δίκρουν recte Jacobs.

152, 1. ἐνεροκτάντας δὲ φθόνος αὐχαῖς ἔγκοτος ὕψου — conj. Herm. Qu. ἐναροκτάντας (?) θάνατος δ' αὐχῶν τὸ θεῶν ὕψου | τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει. et deinde ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς θ' ἥξει. Locus valde corruptus. Pro ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατον corrigendum videtur ὁ δὲ ἐναροκτὰς θάνατος. Hesych. μὴ (delendum?) ἐπικαυχώμενος.

153. Cf. ad Fr. 127 c., 3.

155, 1. δδόν] Fort. δδοῦ. 2. οἱ θεῶν ἀγχίποροι, | οἱ Ζηνὸς ἐγγύς] Malim — καὶ Ζηνὸς ἐγγύς. Cf. Lucian. Encom. Dem. 13. ὅσοι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ὁμόσποροι. 3. Cf. Aristiam trag. Fr. 6. μύκαισι δ' ὠρέχθαι τὸ λάϊνον πέδον. Ἰδης libri. Ἰδη Herm.

4. ἔρπουσι] πρόπουσι Ahrens. Nauck. Dind. Vitiosum est ἔρπουσι, pro quo postulatur epithetum quale est ἄπασα, vel dativus aliquis pluralis ut βρέμουσι, vel στένουσι (mugiunt), vel ἡχοῦσι (resonant). Fort. μήλων νεμόντων. ὀρέχθαι] ἐρέχθαι, ἐρέχθεον al. Qu. Ἰδης δὲ — πᾶν ὀρεχθεῖ μοι πέδον. Cf. Aristiae l. l. ad v. 3.

πᾶν δ' ἐρέχθαι (ἐρέχθεον) πέδον libri. πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον probabiliter conj. Nauck. 6. οἱ —] Qu. καὶ —. ὦν] Malim οἷς, ut apud Strabonem. 9. θυμὸς δέ ποθ' ἄμὸς Plut. οὐμὸς δὲ πότμος Porson. πότμος (vel θυμὸς) δέ ποτ' ἐμὸς Blomf. Gl. Sept. 413. οὐρανῶ] Malim ἐν οὐρανῶ aut οὐρανοῦ. ἄνω] Qu. τὸ πρὶν, aut πάρος, aut πάλαι. Plat. οἱ (l. καὶ, coll. Lucian l. l.) Ζηνὸς ἐγγύς.

156, 1. Cf. Fr. Adesp. 380. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος (μοῦνος δ' — χάριτος μέρος F. G. Schmidt.). 2. οὐδ' ἐπισπένδων] Qu. οὐδέ τι σπένδων. Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηχήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ. Sed Ag. 1395. ἐπισπένδειν νεκρῷ. Cho. 149. τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. λάβοις Eust. p. 744, 3. et schol. Ven. ad Il. I. 158. prob. Wakef. ad Alc. 431. Blomf. Monk. ad Alc. 436. ἄνοις conj. Dobr., coll. Sept. 710. ἄνη τις (ita Dobr.). Cho. 785. ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. Suppl. 53. ἀνόμενα (ita Pors.). Arist. Vesp. 368. ἄνοντος. Androm. 1121. ἦγεν. Phryn. com. I. 159. ἄνοις. Ita etiam Dind.

157, 3. Cf. Eur. Ion. 215. τὸν δαῖον Μίμαντα πυρὶ καταυθαλοῖ.

158, 1. ἐφημένη τάφον] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ. Fort. προσημένη. τάφον] τάφῳ Musurus. Fortasse recte. Cf. Eur. Bacch. 1072. ἔχουσα νῶτοις δέσποτην ἐφήμενον. 1093. ἐπῳζει Hesych. et vulg. ἐπῳζε (ab ἐποίζω) Nauck. Forma

ἐπαράζειν utitur Aristoteles H. A. V. 18. 9. Cf. Hor. Epod. I. 19. 'Ut assidens implumibus pullis avis.'

159. λοχεύεται] Cf. Eur. Ion. 921. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο — σέ. 948. τίς λοχεύει σε; 1596. Tro. 597. ἐνθ' ἐλοχεύθην El. 1129.

160, 1. θεὸς μὲν] Lege (ἐπεὶ) θεός τιν' (aut τις).

164. Qu. πρὸς γὰρ σοφούς τις ἔστι κηδεία σοφοῖς. Philostr. σοφοῖς γὰρ (γὰρ ἔστι?) πρὸς σοφούς ἐπιτήδεια (κοινωνία?).

165, 3. γλώσσης] λύσσης recte Lobeck. ad Aj. p. 103. ed. II.

166. Dubitatur utrum Aeschylea fabula an Platonis comodia dicatur.

167. οἱ πυρίφλεκτοι] Qu. αἱ —?

169, 1. ἄς οὔτε πέμφιξ —] Cf. Prom. 796. ἄς οὔθ' ἥλιος προσδέρεται | ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ. I. q. ἀκτίς. Anglice, beam, ray. 2. οὔτ' ἀστέρων, οὔτ' ὄμμα — Blomf. ad Prom. 821. οὔτ' ἀστέρων ὄμμ' οὔτε — Gataker. οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα — Bentl. Optime. Cf. Eur. Hipp. 864. νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.

170. Haec ita distribuit Blomfield, Νύμφαι ὄρεσίγονοι — θεαῖσιν ἀγείρω | Ἰνάχου, Ἀργείου ποταμοῦ, παισὶν βιοδώροις. Ruhnken (ad Tim. p. 15.), Νύμφαι ὄρεσίγονοι, θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου, Ἀργείου ποταμοῦ, παισὶ βιοδώροις. 1. Loquitur Juno ut ἱέρεια. 2. κρηνιάσιν] Qu. κρηναῖαις. ἀγείρω] Qu. αἰδῶ.

Diog. Epist. τὴν ἱέρειαν (ὡς ἱέρειαν?) μεταμορφωθείσαν. Pausan. ἐπὶ τούτῳ (l. ἀπὸ τούτου).

171, 1. ἐπῆμεν] (ἔπειτ') ἐπῆμεν probabiliter Schneidewin. 2. κελεύθου] Latet fortasse epithetum nominis τρίοδον. Cf. Soph. Oed. C. 901. ἐνθα δίοστομοι | μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί. Oed. R. 733. σχιστὴ δ' ὁδὸς — ἄγει.

172, 2. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός] Cf. Arist. Pl. 1100. σέ τοι λέγω. Soph. Aj. 1228. σέ τοι — λέγω. Oed. C. 1578.

173. ἀπλᾶ —] Cf. Eur. Phoen. 472. ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν.

174. τί γὰρ] Malim πῶς γάρ. βίον δς] ᾧ βίος probabiliter Nauck, coll. Men. Mon. 291. καλὸν δὲ θνήσκειν οἷς ὕβριν βίος φέρει.

175. κορᾶν R. Nauck. χορὸν Ald. χοροῦ Valck. (Quod verum videtur.) κορῶν Bentl. Dorismo in senario locus non est nisi δωρίζοντι.

176. χερίδοντα] κεκληδότα Herm. κεχλιδότα Nauck, coll. Hesychii glossa κεχλιδότα· ἀνθούντα. Locus tenebris obductus.

178, 1. οὐκ ἄλλος] ὥς οὐκ ἄλλος conj. Nauck. Legerim αὖ τις ἄλλος. οὐδὲν ἥσσον] οὐδὲν ἥσσονας al. οὐδὲν ἥσσόνως (cf. μειζόνως) Nauck. Qu. ἥσσον οὐδενός, vel οὐδὲν ἥσσον ἄν. 2. αἰνεσιους (sic) codex. ἐναυσίους Porson. ἀνασχετούς Lobeck. Quod reci-

piendum. 4. 5. Placet ingeniosa Dobraei correctio. 5. ἡβῶσα χείρ] Cf. Sept. 622. σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.

179. Cf. Soph. Fr. 147. τὴν κάκοσμον οὐράνην | ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε, περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ | κατὰγννται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον. Hesiod. Scut. 279. περὶ δέ σφισιν ἄγνντο ἡχώ. 348. Athen. p. 17 C. παράγει μεθύοντας τοὺς Ἑλλήνας, ὥς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. μυρηρῶν τευχέων] Cf. Arist. Fr. 8. τῆς μυρηρᾶς ληκύθου. 5. χωρὶς] Anglice, anything but. Qu. οὐκ ἔκ —.

πνέουσ' ἐμοί] Malim πνέουσά μοι. Loquitur Ulixes, ut apparet ex Tzetzi loco allato.

180. κατέκτας] Cf. Fr. 222. Ζεὺς δέ κατέκτα τοῦτον.

181, 1. καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῷ probabiliter Pierson. Cf. Soph. Fr. 379. 2. σῖτον] Qu. σίτου. Et pro εἰδέναι requiro substantivum significans the times (ᾠρας).

182. Qu. μῆδ' αἵματος πέμφιξ τὸ σὸν πέδον βάλη. Vel — σε τοὺς ὄσσους βάλη, vel σε τὸ πρόσωπον βάλη. Cf. Fr. 195, 2. Soph. Fr. 483. καὶ τάχ' ἄν κεραυνία | πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμία βάλοι (λάβοι vulg.).

183. [χρῶνται δ' ὑποξύλοισιν] ἀργυρηλάτοις — περιβεβλημένοις conj. Blomf. Praef. ad Pers. p. XXXII. ubi confert Caes. B. G. VI. 28.

184, 1. τὰ πολλὰ δῶρα] Anglice those many gifts. Cf. Soph. El. 564. τὰ πολλὰ πνεύματ'. 2. σκυφώματα] Confer ἀργυρώματα, χρυσώματα, etc.

185. τέθνηκεν αἰσχροῦς] τέθνηκεν αἰσchrῶς Butler. Kock. ad Nub. 729. F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 102. Recte, opinor. χρημάτων] Fort. ῥημάτων.

188. γὰρ ἔστι] Scribendum γάρ ἔστι.

189. λῖνα δέ] λινᾶ δέ Dind. Qu. λίν' ἐστί. λινᾶ δέ γεῖσα κῶμολίνου μακροὶ τόνοι Bendl. (qui γεῖσα pro γείσας in Hesychio corrigit). λινᾶ δέ πεῖσα κῶμολίνου μακροὶ τόνοι Blomf. in Gl. ad Pers. 68.

190. ἄρα] Lege τᾶρα, et fortasse γένεια pro γένειον. Cf. Arist. Av. 902. Arist. Fr. 506. 533. etc. Ceterum cf. Arist. Lys. 695. ἀειτὸν τίκτοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι. Epiphani. προσελθόντι φιλησαι (ἵνα φιλήσῃ?).

191, 1. ἤκομεν ἄθλους (del. τοὺς σοὺς) Both. 3. πάθος τόδ' ἐποψόμενοι] Cf. Thesm. 1048. τίς ἐμὸν οὐκ (οὐν?) ἐπόψεται πάθος ἀμέγαρον —; 4. πῇ μὲν δίδυμον libri. τῇ — edd. Qu. κᾶτ' (εἰτ') ἤλθομεν ἐς —, vel κᾶτα προσῆμεν —.

192, 1. φοινικόπεδον —] Ad corallium quod ibi abundat allusio est. 2. χεῦμα θαλάσσης] Cf. Eur. Fr. 318, 2. καλὸν δέ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον. θαλάσσης] Annon θαλάσσας?



3. χαλκοκέραννον] Placet Bothii conjectura χιλιόκρουνον. 4. παντοτρόφον] πάντων τροφὸν probabiliter Hermann. 5. ὁ παντόπτης Ἥλιος] Cf. Cho. 986. ὁ πάντ' ἐποπιεύων τάδε | Ἥλιος. παντεπόπτης libri. παντόπτης Tyrwhitt. παντόπτης Dind. 6. χρῶν' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων] Fort. ἄρμ' ἀκάματον καὶ κόπον ἵππων.

193. Cic. V. 9. 'castrum hoc Furiarum incolo'] Scripserat forsitan Aeschylus τήνδ' Ἐρινύων παρεμβολήν | ναίω.

194, 2. δούς] Sc. Prometheus. ἀντίδουλα] I. q. πρόδουλα (Ag. 945.). Cf. Cho. 135.

195, 1. Cf. Fr. 182. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλης.

2. κοῦ διὰ ζόης αἵμοι] Qu. κοῦδαμῶς —.

196, 2. ἐνθ'] Qu. οἷς. οὐ μάχης — μέμψει] Cf. Sept. 652. ὥς οὔ ποτ' ἄνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων | μέμψει. Aj. 180. μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός. καὶ θοῦρός περ ὧν] Cf. Prom. 354. Pers. 137.

3. βέλη λιπεῖν] βέλη 'κλιπεῖν Madvig. ("Sagittae Herculi non suppetiturae erant.") πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθ'] Annon βέλη 'λλιπεῖν? Cf. Hygini locum allatum, 'sed postquam Herculem tela deficerent etc.' 6. σ' ὁ Ζεὺς] σε Ζεὺς Mein. Fortasse recte. ἰδὼν δ' ἀμνηχανοῦντά σ' οἴκτερεῖ πατήρ (Gl. ὁ Ζεὺς) Cobet. Fort. ὁ Ζεὺς δ' ἀμνηχανοῦντ' ἐποικτερεῖ σ' ἰδὼν. 7. στρογγύλων] γογγύλων Pors. γογγύλος λίθος est in inscriptione Boeckh. I. p. 262. Idem citat schol. Pac. 28. Athen. XIV. 651 D. Etym. Gud. p. 330, 56. νεφέλην δ'] Lege νεφέλην θ'. ὑποσχὼν] ὑπεσχὼν recte Casaubon. νιφάδι — πέτρων] Cf. Eur. Andr. 1129. 9. δηώσεις] διώξεις Blomf. διώσεις Leopard. διώσει Dobr. Dind. Revocandum δηώσεις (ῆ), vastabis. Prima corrupta in δηώσεις, ut in δηώσας Eur. Her. 995. Qu. ἀπώσει. Strab. καθηγούμενος (διηγ.?) Ἡρακλεῖ τῶν (περὶ τῶν?) ὁδῶν. Schol. Arat. Λίβυσι (l. Λίγυσι) πολεμοῦντα. Hygin. 'Herculem' ait esse (facit? corr. esse) — depugnantem?

197. Cf. Fr. 191.

198, 1. ἤξει libri. ἤξεις recte Stanl. ἴξει Mein. Sed cf. Fr. 195, 2. 796, 1. 2. βροτῶν addidit Hermann. Possis etiam θνητῶν. 4. αὐτόσπορον cod. R. αὐτοσπόροι ceteri.

199. εἰσαφάσματα] Qu. εἰσαφήματα. Ad rem cf. Fr. 193. v. 11. 'tristi advolatu aduncis lacerans unguibus.' Hesych. εἰσαφιέναι (l. εἰσαφᾶν).

200. Hesych. ἀποκλαστήματα (ἀποκλαστιάσματα aut ἀποκλάσματα?). Id. ἀρειθύσανοι ἡνίοχοι (ἀποσχίσματα? coll. I. p. 528. et Eust. p. 600, 43.).

201. ἐχθροῦ πατρός —] Imitatur Comicus Lys. 889. ὦ γλυκύντατον σὺν τεκνίδιον κακοῦ πατρός. Haec a Prometheo ad Herculem dicta. τοῦτο] ποῦ τὸ Herm. Suspectum. Qu. κάρτα, vel γὰρ σὺ, vel δὴ σὺ, vel χαῖρε, vel δεῦρο.

205. ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων] Cf. Soph. Oed. C. 1091. καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω. Paus. I. 41. 3. ἀγροτέραν Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἀγραῖον.

206. πεπλεγμένην] πεπληγμένην Schweigh. Recte, opinor.

208, 2. προσπύοις] πρὸς πτύοις Casaub. Fort. προσφάτως.

210. Εἰδὼ — Ὑψώ] Confer Δωρῶ, ὑποκοριστικὸν pro Δωροθέα. Plura dedi ad Arist. Eq. 529.

214. Ἰσον οὐρανῶ] Ἰσον ἐν οὐρανῶ al. ἰσὸν ἐν οὐρανῶ (?) Nauck. οἶον οὐρανῶ conj. Dind. in Lex.

222. κατέκτα] Cf. Fr. 180. κατέκτας.

224, 1. θεοφόρων] Mendosum. Fort. πολυδρόμων. 2. λεοντοβάμων] Cf. Arist. Lys. 231. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήσιδος. Confer ἵπποβάμων Ran. 821.

226. ἀρουραῖός τις ἐστὶ vulg. ἀρουραῖος τίς ἐστι —; Hermann. Recte, opinor. Nisi corrigendum potius ἀλλ' ἀρουραῖός τις οἶτος σμίνθος ἐστ' ὑπερφυῆς. ὥς δ', ὡσδ', aut ὦδ' libri. ὦδ' Schneider. Nauck. Dind.

227. Eust. ὁ οἰκονόμος (οἰακοστρόφος?).

229. Ζαγρεῖ] Confer Ἀγρεὺς Fr. 205. Qu. Ζαγρέα κελεύω (κελεύων) τὸν πολυξενώτατον (πολύξενον θεὸν) | χαίρειν. πολυξένω (Διὶ) supplet Schneidewin. Qu. — (θεῶ). Cf. Suppl. 157.

230. αἰμόρροντοι φλέβες] Cf. Soph. Phil. 825. αἰμορραγῆς φλέψ. καὶ τῶν θανόντων] Qu. ὡς τῶν θανόντων. Etym. Gud. θανόντων φησὶν ἀψύχοις (ἤγουν ἀψύχων?). Anecd. Par. θανόντων φησὶν (ἤγουν?) ἀψύχων. Ibid. θανόντι· δὲ φησιν ἄψυχον (ἤγουν ἀψύχω?). σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆρυς] Cf. Hom. Od. λ'. 393. ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆρυς. Hymn. Ven. 238. Ab ἱς venit haud dubie ἰσχύς et Latinum vis.

232. πόνων] πονῶν conj. Dind.

233, 1. στέφανον] στέφανος Grot. ἀρχαῖον στέφος] ἀρχαῖον πλέκος Herw. Qu. ἀρχαῖον γέρας (γάνος aut πλέκος). Cf. Soph. Oed. C. 683. μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα (narcissus). 2. ἄριστος] ἄριστον conj. Nauck. Dind. Recte, ut videtur.

234. δυσαμεριᾶν Bergk. Ex Sphinge haec sumpta videntur.

235. κνοῦς] Cf. μνοῦς Arist. Fr. 254. et χνοῦς Arist. Fr. 59.

236. Qu. ὁδὸς δ' ἀπλῇ 'στὶν ἀπάγουσ' (ἡ ἀπ.) ἐς νεοτέρους. Vel ὁδὸς δ' ἀπλῇ 'στιν ἥπερ εἰς Αἶδου φέρει. Vel ὁδοὶ δὲ πολλαὶ τ' ἀτραποὶ τε μυρίαί. Non Aeschyli hic versus videtur esse sed alius alicujus poetae: contrarium enim sensum exprimit. Apud Dionys. μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ (l. καὶ ἀπλῇ ἡ) οἶμος.

237. Cf. Soph. Oed. R. 1243.

238, 1. Legerim ἐν ταῖς Τοξότισιν γράφων, "ταῖς μὲν γὰρ ἀγναῖς —." ἄδων ταῖς] αἰδοῖ γὰρ Herw. Qu. πρὸς κύπριν —, vel κάτω γὰρ —. Oppositio fit inter virgines et matronas. 2. ασειμη] ἀπείροις probabiliter Heath. ἀγεύστοις Ahrens. αἰετ' ἢ γῆν (ἔραζε,



πρὸς οὐδας) Herw. ἀδμῆσι alii. ἐτοίμη Herm. Herw. Qu. πέφυκε — ῥέπειν. Vel φιλεῖ πως —. Vel κάτω δὴ (γὰρ, πως) — ῥέπει. Vel αἶε δὴ (αἶε πως) — ῥέπει. Cf. Arist. Ran. 1393. τοῦδε δ' αὖ κάτω ῥέπει. Soph. Trach. 309. πρὸς μὲν γὰρ φύσιν | πάντων ἄπειρος τῶνδε (i. e. γάμων etc.). βολή] I. q. βέλος apud Aeschylum, Anglice a glance. βλεμμάτων — βολή] Cf. Ag. 240. 742. 3. ἔχων δέ —] ἔχω δέ — Salmas. Qu. ἔχουσα —. Antig. ῥοπικώτερόν (ῥοπικωτέραν?) φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν (πρὸς συνουσίαν τὴν;) ἵππον. 5. ἱπογνώμονα] Cf. v. προβατογνώμων Ag. 795.

239. Tria fragmenta hic sunt. διημάθουνον] Cf. Ag. 824. πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος. 2. πόνου πλουτοῦντ'] Haec suspecta sunt. Lege πεινῶντ'. Poll. Λυκιδᾶς vulg. Λυκόττας Bekk. ex cod. Par. Qu. Λυκόβας aut Λυκίδας.

240. Hesych. ὥσπερ πέζαν (l. ὡς πέζαν) ἐχόντων etc. Phot. πεζοφοροῦσιν (l. πεζοφόροις ζώμασιν). ἦτοι (l. ἦ ὡς) πέζαν ἐχόντων etc.

243. ἐπιστροφαί] I. e. διατριβαί, δίαται, ut explicat Hesychius. Cf. Sept. 648. Eum. 547. Fr. 264. Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

244. ὦ θάνατε παιὰν, μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν. | μόνος γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν | λατρός· ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκρῶν Wakef. ad Phil. 1348. Cf. Oed. C. 49. μή μ' ἀτιμάσης — ὦν σε προστρέπω φράσαι. Ant. 544. I. e. do not deem me unworthy of your coming. Respicit Plutarchus Mor. p. 109 F. ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ, omisso nomine poetae. Cf. Eur. Hipp. 1373. καί μοι θάνατος παιὰν μόλοι. 2. μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν] Qu. μή μ' ἀφῆς τὸ μὴ οὐ μολεῖν. Sed cf. Oed. C. 49.

3. Cf. Soph. Oed. C. 955. θανόντων οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. Eur. Alc. 937. τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε. 4. νεκροῦ] Malim νεκρῶν. Cf. Soph. Oed. C. 955. Max Tyr. ὦ πούς, ἀφήσω σε] Imo ὦ πούς, ἀμήσω σε (σ'). Cf. Soph. Phil. 749. ἀπάμησον ὥς τάχιστα (τὸν πόδα).

248, 1. οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν] οὐ γὰρ δακῶν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισε | δεινῶν γε τομέων ἔκφυσιν ποδὸς λαβῶν Valck. Diatr. c. XI. Musgr. ad Soph. Phil. 708. G. A. Hirschig. Ann. Crit. Cobet. Nauck. Herw. Recte, nisi quod praestat δάκνων. ἐνώκισε] Fort. ἐνῆκέ μοι. 2. ἔκφυσιν] ἔκπτυσιν (i. e. τὸν ἐξεπτυσμένον ἰὸν) Herw. ἐκ στόματος αἰνὴν ἔκφυσιν vel δεινὴν ἀνὰ στόμ' ἔκφυσιν Wakef. ad Phil. 698. Qu. τὸν ἰὸν ἐμφὺς στόματι τοῦ ποδὸς λαβῶν. Vel δεινὴν νόσον τιν' ἔκφυσιν ποδὸς λαβῶν (δακῶν). "Pro Aeschyli verbis haec accipiuntur et corriguntur etiam, quae Plutarchi sunt. Annotat enim Aeschylum non ἐνῆκεν dixisse sed, ad doloris diuturnitatem significandam, ἐνώκισε." (Madvig.) στομάτων] στομωτὸν Herm. Dind. ἔκφυσιν] Anglice excrescence (i. e. sting). Dicitur autem aculeus (ἐγκεντρὶς). Apud Hippocratem (Art. 810.)

ἔκφυσις significat a bony excrescence or projection. Qu. οἱ γένυν, aut ἀκίδα τοῦ ποδὸς λαβών.

249. κρεμάσασα τόξον] κρεμάσας τόξον Eust. κρεμάσας δὲ τόξον conj. Nauck. Qu. κρεμάσας τὰ τόξα. Cf. Soph. Phil. 68. 75. etc. Non convenit hic femininum. μελάνδρου] Nobis heart of oak.

250. Hesych. τὰ ἀκριώδη (l. ἀκριδῶδη).

251 b. Ad Aeschyli Phineum refert Bakhuyzen (de parodia p. 189.) Hesychii verba corrupta in καταρράκτης: — καὶ ταρπυίας ἐν Φίνῃ (καὶ ἡ ἄρπυια Αἰσχύλος Φινεῖ Bakh.). In hujus enim dramate Φινεῖ Harpyias Phineum supplicio affecisse ex hoc fragmento constare.

253. Scripserat, opinor, ἀδάμαντος ἄρπη (ἄρπην).

255. εὐθέτοις] Anglice, well-fitted.

256, 2. χθονός] Imo νεώς.

257, 1. καὶ τοὺς θανόντας οὐτ' ἔχεις εὐεργετεῖν — malit Nauck. Qu. τοὺς γὰρ θανόντας. 2. ὁ γοῦν] τὸ γοῦν Trinc. εἴτ' οὖν Herm. et Pflugk. ad Hel. 877. οὐτ' οὖν malit Nauck. Qu. ἡ καὶ —, aut τὸ μὲν —. Post ἔχει virgulam ponit Madvig. Post κακουρ-γεῖν (?) plene pungendum videtur. 3. τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς conj. Hermann. βροτούς] φθιτούς Herm.

5. καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη] Qu. καὶ τοὺς θανόντας ἐνδίκως πράσσει (exacts) δίκην (aut τίσιν). κότον] τόκον Nauck. Qu. φόνον aut τίσιν. Nisi construendum ἡμῶν κότον.

258, 2. σφαλεῖς] Qu. σπεύδων vel ταχύς.

260, 1. γένεθλον] Malim γένεθλον (ἦν), aut γεγῶσα παῖ. Minus recte ὦ supplet Herm. Ante γένεθλον enim poni debebat ὦ.

2. Ἐκτωρ] Ἐκτωρ σ' Herm. Recte, ut videtur. Λυρνησίου] Λυρνησίου recte Dind.

261. ἀδίοπον] Cf. Fr. 227. Hesych. I. p. 95. ἀνερεύνητον (ἀναρ-κτον Nauck. qu. ἀφύλακτον, coll. Hesych. I. p. 96.).

262. Hesych. ἄροτον (vitiosum).

264. Κίλιξ δὲ χώρα] Fort. Κίλισσα χώρα —. Cf. Fr. 243. Σπερχιεῖ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

266. Hesych. τιήνη (corr. τιτήνη).

270, 1. ἐρωδιός (sic) recte Dind. 2. ὄνθω σε πλήξει Valck. ὄνθω σε πλήσει Mein. Vind. Arist. p. 77. Malim ὄνθου σε πλήσει. Confer locutionem μινθοῦν τινα (Ran. 1075. Pl. 315.). 3. ἐκ τοῦδ'] Qu. τὸ σὸν δ'. παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές] Cf. ad Pac. 1222.

272. Hesych. διασκοπεῖν (l. διαφορεῖν).

273. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων] Cf. Eur. Hel. 1080. ναυτικῶν ἐρει-πίων. Tro. 1025. ἐν πέπλων ἐρειπίοις.

276. Schol. A. τήν (τάς?) τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν (ψυχάς?).

277. Vera scriptura videtur ἀνακίδωτοι, quod suadet etiam Nauck. Simplex est ἀκιδωτός.

278. Hesych. ταχυβήμων (αὐριβάμων?). Ibid. οὕτως φησὶ (τίθῃσι?) τὸ ὄνομα —. Anecd. Bekk. αὐρίβατον (αὐριβάταν aut αὐριβατας?).

280, 1. καὶ καμίνου] καὶ μὴ — Toll. Qu. καὶ τῆς —. Ibid. σχῶσι] Cohibeant. 2. ἐστιοῦχον ὄψομαι δόμων (si quam domi conspexero) conj. Dobr. Adv. II. 31., coll. Eur. Suppl. 1. μόνον] δόμων probabiliter Dobr. ψόλον Wellauer. Qu. βροτῶν. 3. πλεκτάνην] Cf. Sept. 495. ὄψεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κίτος. Arist. Av. 1517. χειμάρροον] In fine trimetri ut ἐπάρροος in Fr. 304, 2. 5. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω —] Cf. Arist. Vesp. 1354. νῦν δ' οὐ κρατῶ πω τῶν ἐμαντοῦ χρημάτων. γενναῖον μέλος] Qu. γεννικόν —. Johannes Siceliota, φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Aeschyli) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὀρειδυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυοῖ σιαγόσι φουσῶν ὁ Βορέας κυκῆται τὴν θάλασσαν. Unde Aeschylum scripsisse suspicari licet ταῖς δυοῖν σιαγόσιν φουσῶν κυκῆσω τὴν θάλασσαν. Ergo duo hic fragmenta sunt, 280 et 280 b. Ibid. διὸ (δ vel ὅπερ;) καὶ Σοφοκλῆς etc.

281, 1. ἐνδατεῖσθαι τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας | νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίους Blomf. Gl. Sept. 575. ἐνδατεῖσθαι Euseb. ὁ δ' ἐνδατεῖται Herm. Nauck. Exprobrat explicat Dind. Qu. ὁ δ' εὐλογήσας. 2. μακραίωνας βίους Plat. μακραίωνος βίου Euseb. μακραίωνας βίον (!) Both. Nauck. βίου] Qu. λέγων aut πολὺ. 3. ξύμπαντά τ'] Malim ξύμπαντα δ'. Qu. πάντ' ἀγαθὰ τ'.

εἰπὼν] ἐπιὼν plures libri Eusebii. θεοφιλεῖς] Qu. θεοφιλῶς. 4. παιᾶν'] παιῶν' aut παιῶν v. l. in Plat. παιῶν Euseb. Qu. πόλλ' ἀγαθ'. εὐθυμῶν ἐμέ] Exhilarans me. Qu. ἐνδατούμενος.

6. ἐν θοίνῃ] ἐν γάμοις Phoebammon. Plat. ἄδοντα ἐνδατεῖσθαι (εὐλογῆσαι?). Cf. Xen. Anab. III. 2. 4. αὐτὸς ὁμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δοὺς, αὐτὸς ἐξαπατήσας συνέλαβε τοὺς στρατηγούς.

282. Cf. Eur. Suppl. 574. τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζων φάος etc. Or. 403. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς δεδρακότας (sc. δεινά). Soph. Fr. 216. τὸν δρῶντα γάρ τι (τοι;) καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Fr. 282. δρᾶσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Aesch. Cho. 313. δρᾶσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Dionys. trag. Fr. 5. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμός, ὥς δι' ἡσύχου | λεύσσων προσώπου, πάνθ' ὁμῶς αἰεὶ βλέπει. τοι vulg. τι Nauck. Dind. Recte. Cf. Soph. Fr. 216. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Pind. N. IV. 51. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Arrian. Anab. VI. 13. 5. τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ λαμβείου ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶν ὀφειλόμενον. Cf. ad Fr. 286.

283, 1. ποδῶκες ἔρχεται] I. q. ταχύ. Cf. Soph. Ant. 1104. θεῶν ποδώκεις βλάβας. βροτοῖς] Fort. βροτῶν, sed cf. ad v. 2.

2. καὶ τὰμπλάκημα Stob. καὶ τὰ (τὸ?) ἀμπλάκημα Theoph. κατ' ἀμπλάκημα Herm. Nauck. Verum videtur καὶ τὰμπλάκημα. Fort. μετὰ τὰμπλάκημα. τῷ περῶντι τὴν δίκην] Cf. ad Soph. Oed. C. 886.

284, 1. Hoc fragmentum ab Aeschylo adjudicant Nauck. Herw. ἀνανδος οὐχ ὀρωμένη] Malim ἀνανδος οὐδ' ὀρωμένη. 2. Post καθημένῳ tollatur colon vulgo positum. 3. ἐξῆς ὀπηδεῖ] Scribe ἐξῆς ὀπαδεῖν. 4. οὐδ' ἐγκαλύπτει] οὐδὲν καλύπτει Stob. Fortasse recte. 5. ὃ τι δ' ἂν ποιῆς ἀεὶ νόμιζ' ὀρᾶν τινα Stob. ὃ τι ἂν ποιῆς δεινὸν νόμιζε ὀρᾶν τινα codices Theophili. Qu. ὃ τι ἂν ποιῆς δ' ἀεὶ νόμιζ' ὀρᾶν τινά (aut θεόν, cf. 287.).

286. εἰδώς] Malim ἐστίν. Glossema videtur εἰδώς. In versu qui haec praecedat corrigendum forsitan ἃ δεῖ παρὸν φρόντιζε μὴ οὐ παρὸν λάθῃ. ἀμαρτάνει τοι A. ἀμαρτάνει τι recte A. Cf. Nub. 593. εἴ τι κάξημάρτετε. Ran. 689. κεῖ τις ἤμαρτε σφαλεῖς τι etc. Cf. ad Fr. 282. καὶ σοφοῦ σοφώτερος] Scribe χῶ —.

287. ψευδῶν — καιρόν] I. e. καίριον ψεῦδος.

291. κάμνοντι] Qu. πονοῦντι. Cf. versum (Euripidis?), φιλεῖ δὲ τῷ πονοῦντι συλλαβεῖν θεός.

293. πρὸ τῶν τοιούτων —] πρὸ τῶν πονηρῶν — F. G. Schmidt, coll. Cho. 1045. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς. et ad Soph. Phil. 1049. δάκνειν στόμα] Cf. ad Arist. Ran. 43.

294. Cf. Prom. 979. εἷς φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς. Fr. 383 N. ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. ἔπανσ' ὕδωρ (aut ὕδωρ ἔπανσ') αὐγὴν πυρὸς F. G. Schmidt.

295, 1. ἐφήμερα φρονεῖ] ἐφ' ἡμέρα φρονεῖ Lobeck. ad Aj. 1120., coll. Heraclit. apud Plut. Symp. III. Quaest. VI. 4. νέα ἐφ' ἡμέρα φρονεῖν. ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Dind. Cf. Pers. 784. ὦν νέος νέα (νέον Elmsl.) φρονεῖ. Fort. ἐφημέρια φρονεῖ. Cf. Hom. Od. φ'. 85. νήπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες. Sed recte se habet ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ. 2. καπνοῦ σκία] Cf. Soph. Ph. 946. Ant. 1170.

297, 1. κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους libri. κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs. Nauck. κάπιχαλκεύειν μύδρος Dobr., coll. ἀκμων Athen. VII. 238 C. Cf. Prom. 366. μυδροκτυπεῖ | Ἥφαιστος. Antiph. com. III. 110. τύπτεισθαι μύδρος. Arist. Nub. 422. εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἂν. Qu. κάπιχαλκεύειν ἀκμῶν, ut glossema sit μύδρους. 2. ὥς pro ὡς Dind. Fort. πόλλ' (saepē). ἠὔχετο libri. ἠνέσχετο Jacobs. Dind. ἠνείχετο melius Herm. Nauck. 3. ἂν λυδὸς codex. ἀνανδος Ald. Fort. (πληγὰς) ἀνανδος. 4. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλῶν] Cf. Arist. Nub. 362. Eq. 173.

298, 2. οὐρανός τε γῆ libri. οὐρανοστεγῇ Dutheil. Qu. οὐρανοῦ 'ν στέγῃ. Cf. Fr. 299, 3. ἐν στέγῃ. 3. κλαίεσκον] Hanc formam epicam jure servat Dind. Cf. Soph. Ant. 963. παύεσκε (chor.). Arist. Eq. 1242. καί τι καὶ βινεσκόμην. ἔνθα] ἔνθεν

Herw. νυκτέρων φαντασμάτων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων (νυκτέρων?) φαντασμάτων | ὄψεις. Adesp. 108. τάδ' ἐστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. Schol. Il. καταστερισθῆναι (l. καταστηριχθῆναι).

299, 2. εἰ μὴ — συντρέχοι] Malim ἦν μὴ — συντρέχῃ. Cf. Eur. Or. 1215. τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.

300, 1. Sic distribuerit Nauckius, A. οἴκοι —. | B. καὶ τὸν πράσσοντα; A. καὶ τοῦτον μένειν. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα] Ex comoedia sumptus versus, ut videtur. Cf. Men. IV. 250. πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. χρῆ Clemens. δεῖ Stob. Quod praeferendum.

301, 2. μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν] Cf. Fr. 382. οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα (κουφίσματα al.). Eur. Her. 596. τὸ γὰρ θανεῖν | κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται. Fort. ὅσπερ μεγιστόν ἐστ' ἄκεσμα (Prom. 482.) τῶν κακῶν. ῥῦμα] Cf. Soph. Aj. 159. σμικροὶ — σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.

302, 1. σύ τοί μ' ἔφυσας (ut olim in Vit. Dem.) recte Heath. Herw. Nimirum παῖς τύχης erat. Cf. Soph. Oed. R. 436. τοῖς γονεῦσιν, οἷ σ' ἔφυσαν. 1019. ὁ φύσας. Oed. C. 427. τὸν φύσαντ' ἐμέ. Tr. 1185. Διὸς — τοῦ με φύσαντος. Aj. 516. Scripserat Aeschylus, ὦ τύχη, | σύ τοί μ' ἔφυσας etc. σύ με καταίθειν] σί μοι καταίθειν, σύ με καταίθειν μοι al. σύ με καταφθιεῖν Grot. Heath. σύ με καταφθίσειν Dind. in Lex. σὺ δέ με καὶ φθίνειν [potius φθερεῖν?] δοκεῖς Herw. Qu. σέ με καταφθείρειν πρέπει, vel σέ με καταφθερεῖν δοκῶ, vel σύ με καταφθείρειν δοκεῖς.

303. Secundum Aristotelem (H. A. VIII. 27. 2.) πυραύστις est animalculum apium favis inimicum, secundum Plinium (XI. 42.) pyrausta sive pyralis 'pennatum quadrupes majoris muscae magnitudinis volans' et medium ignem fornacum frequentans. 'Quamdiu est in igne vivit, cum evasit longiore paullo volatu emoritur.' Fieri potest ut πυραύστιν et ἡπίολον sive ἡπιόλην confuderint Aelianus et Plinius. Aristoteles l. l. καὶ ἄλλο θηρίον οἷον ὁ ἡπίολος (ἡπιόλης al.) ὁ περὶ τὸν λύχνον πετόμενος (i. e. blatta), qui nonnisi καπνιζόμενος favos relinquit. Jure Dindorfius primam vocabuli productam miratur, sed fortasse non a πῦρ sed a πυρός et αὖω compositum est, ut πυραμοῦς et πυραμῖς (Ephipp. III. 330.). Vide tamen an corrigi oporteat μῶρον πυραύστου κάρτα πεφόβημαι μόρον. μῶρον vulg. μόρον Suidas, μωρὸν ceteri. Lege μώρον. Cf. ad Fr. 411.

304, 2. ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρρους codex. ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρους correxerunt nonnulli. Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρροος Dind., coll. Fr. 280. χειμάρροον (in eadem sede trimetri), et ad Fr. 345. διρρυμία. Contracta forma utitur Aeschylus Prom. 852. πλατύρρους Νεῖλος.

3. κυλίνδει] Imo κατάρδει vel καλύπτει. πνευμάτων] ρευμάτων Is. Voss. Cui opponit Hermannus Aristid. II. 450. ἀπεβλέψαμεν

οὖν εἰς τὰ νέφη, καί τις ἔφη τῶν παρόντων 'ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νείλου πνεύματα.' Malim χευμάτων aut κυμάτων. γαῖαν] γάνος Herm. 4. ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος C. ἐν ᾗ πυρωτὸν μηνὸς Steph. ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς Herm. ἐν ᾗ vulg. ἐν δ' Herm. Qu. ἐνθ' aut potius ὁ δ'. χθονί] φλόγα Steph. Qu. φλογί. φερέσβιον Δήμητρος στάχυν] Cf. Antiph. Fr. 1, 2. φερέσβιος | Δηὼ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον. Apud Aristidem pro Νείλου πνεύματα qu. Νείλου δρεύματα.

305, 2. πεποικίλωκε — ἔχει] Qu. πεποικίλωκα — ἔχων. Mendosum videtur ἀποδηλώσας. 4. φαίνοντι vulg. Dind. φαίνοντα al. φανέντι Nauck. Malim παρόντι. διαπάλλει] Qu. διαφανεῖ.

6. καὶ τοῦ libri. 7. ἵνα καταξανθῇ στάχυς libri. ἡνίκ' ἂν ξανθῇ — Salmas. Dind. Qu. ἡνίκα ξανθῇ —. Cf. Pers. 617. ξανθῆς ἐλάας καρπός. 9. Qu. αἰεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἀπανθρώπων τόπων.

τῶνδ' ἅπ' ἄλλον (ἀπάλλον, ἀσπάλλον, ἀπαλῶν libri) εἰς τόπον] τῶνδ' ἀπαλλαγεῖς τόπων feliciter Heath.

306, 2. τέκνωμα] σήκωμα conj. Nauck, quum nusquam alibi legatur τέκνωμα. Qu. ἐκ τῶν πόνων τὰ πολλὰ τίκονται βροτοῖς | ἀρεταί. Liban. Epist. 351. καὶ ἔτι πρότερον (προτέρω) Ἑσιόδω.

307. κλῆς ἐπὶ γλώσση] Cf. ad Ag. 36. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς (κλῆς Naber) ἐπὶ γλώσση μέγας (φύλαξ id.) | βέβηκεν. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν. ἔστι καὶ μοί] Fort. ἔστιν ἡμῖν.

308. Qu. παύει δ' ὥς ὕδωρ μένος (aut ἀκμὴν) πυρός, vel παύσω σ' —.

309. παρασπιστής] Cf. Dicaeog. trag. 2. μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι | παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει. Tentabam ἔμοι δέ γ' εἶη μὴ παρασπιστής ποτε | μηδ' ἐγγὺς ὅστις ἀνδρὶ τῷδε μὴ φίλος.

310. Qu. θάρσει· πόνος γὰρ ἄκρος οὐκ ἔχει χρόνον (pro πόνου — ἄκρον). Nisi corrigendum potius πόνου γὰρ τᾷκρον.

311 a. 2. τῶνδε] Malim τῇσδε cum Grotio. Idem probat Nauck.

312. δεινοὶ πλέκειν — μηχανάς] I. e. μηχανορραφεῖν. Cf. Cho. 220. Plat. Conv. 203 D. θηρευτῆς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς. Aelian. H. A. III. 30. πλέκειν — μηχανὰς δεινότατος. Arist. Vesp. 644. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. τοι] γε cod. Mosq. om. Greg. Leid.

313. Qu. οὐκ ἔχω γὰρ ἄνθεα | λειμώνι'.

314. δῆμος] δοῦλος F. G. Schmidt. ἔτης ἀνῆρ] Cf. Suppl. 247. ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὥς ἔτην λέγω; Eur. Fr. 1003. πόλει μὲν ἀρχῶν (πόλεως μὲν ἀρχῶν Herw.), φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων.

315. πότερα] Qu. πότερον.

316. νεαίρετον] Cf. Ag. 1063. θηρὸς ὥς νεαιρέτου. 1065. πόλιν



νεαίρειτον. λεοντοχόρτιαν] Malim λεοντόχορτον (cf. v. σύγχορτος), aut λεοντοχαίτην.

317. ὥς λέγει γέρον γράμμα] Cf. Ag. 750. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. Cho. 805. γέρων φόνος. Imitatur Catullus 68, 36. 'Facile haec charta loquatur anus.'

320. εἴτ' οὖν] εἴτ' ὦν Burges. ad Phil. 1298. σοφιστής] Musicus. Anglice, an artiste. Cf. Anaxandr. com. III. 168. Prom. 62. 944. καλὰ παραπαίων] εἴτε παραπαίων conj. Blomf. in Gl. Prom. 1090. μὴ ἀλλὰ παραπαίω Burges. Qu. μᾶλλὰ παραπαίω. καλὰ libri. κάστα Butler. Qu. ἐστι.

321, 1. εὐθηλούμενον] Lege εὐθηλῇ λαβών. 2. τόνδ' ἐν νοθοῦντι] τόνδ' ἐν ροθοῦντι (crepitante) Dind. Nauck. Qu. τῷδ' ἐν ποθοῦντι (ἐν ποθοῦντι etiam Herw.). ἐν νοθοῦντι] ἐννοτοῦντι B. ἐν (om. νοθοῦντι) cod. C. ἐν ροθοῦντι Dind. Nauck. Qu. τῷδ' ἐν ψοφοῦντι. 3. ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον] ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Burn. Nauck. Dind. Fort. τοῦδέ γ' ἥδιον βροτοῖς. Qu. κρεῖσσον ἄν.

τοῦδε βέλτιον] τοῦδε βέλτερον Burn. Markland. ad Suppl. 1101. Herw. Qu. τοῦδ' ἥδιον ἄν (cf. Arist. Ach. 796.). Vel τί δ' ἄν ὄψον γένοιθ' ἥδιον ἀνδρὶ τοῦδ' ἐτι; Exciderat nimirum ἄν post -ον, deinde metri ruentis causa ἥδιον in βέλτιον mutatum.

4. ἠφρευμένος] Annon ἀφηνυμένος? 5. μηδὲ λυπηθῆς πυρί] Lege — πέρα. ἔψου] Qu. ὅπτα aut ἔψε. 6. θύσας] Qu. θῦσον. Deinde pro ὑὸς qu. ὁδοῦ. 7. γ'] μ' Porson. 8. τύρβ'] Simile est σύρβα, i. e. μετὰ θορύβου, ut explicat Hesychius. Qu. πάντ' aut τᾶμ'.

322, 1. χλιδῶν τε πλόκαμος] Cf. Soph. El. 52. καρατόμοις — χλιδαῖς. Athen. διὰ τῆς ἐνδεκάτης (ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ?).

323. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται] Cf. Eur. Fr. 816. Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ (ἢ al. δὴ recte Cobet.) κικλήσκεται. Athen. κατὰ τὸν (τὴν aut τὸ?) Αἰσχύλου etc.

325. Κύπρου —] Cf. Hor. Od. I. 30. 1. 'O Venus regina Cnidi Paphique.' πάντα κληῖρον] Fort. πᾶν κράτος (θεός).

327. Αἶγινα δ' αὖτη —] Αἶγινα δ' ἄστν — F. G. Schmidt. Αἶαντος ἄστν — Löschke.

329. Ἥρα] Qu. μῆτερ (gl. Ἥρα). εὐναία δάμαρ] Cf. Aesch. Suppl. 331. εὐναίων γάμων.

330. ἐλαδίω (ἐλλαδίω al.) κεκμηῖτι μαλκίων (μαλακίων al.) ποδὶ libri. κεκμηῶτι μαλκιῶν ποδὶ Nauck. Qu. ἔλα δ' αἰεὶ κεκμηῶτι (aut κεκμεῶτι) μαλκίων (μαλακιῶν) ποδί.

331. σὺν δέ σπαθητοῖς τριμύτινις ὑφάσμασιν] Subaudiendum forsitan χαίρεις vel ἔχαιρες. Cf. Soph. Fr. 849. ἀσπάθητον χλαῖναν. Cratet. II. 247. ποδεῖα τριμίτινα.

332. εὐμαρῶς mendosum, et fortasse μεγίστων. (356 N.) In comici versu pro αὐτὸ (αὖ τὸ Bekk.) corrigendum αὖτη aut οὗτος.

334. Alterum fragmentum videtur esse σπίδιον πεδίον apud Eust. II. p. 882, 58. Saepe enim hac voce usum esse Aeschylum testatur Schol. A. II. λ'. 754. Schol. A. II. δταν (ὡς δταν?) λέγη etc.

336. νεοκράτας σπονδάς] Cf. Cho. 344. νεοκράτα φίλον. Confer v. εὐκράς.

337. ὃ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα] Qu. νῦν γὰρ ἦλθ' —. ἐπὶ στόμα] V. Schaefer. ad Dionys. de Comp. verb. p. 12.

339. οὔτι μ' ἄπειρον cod. οὔτοι μ' ἄπειρον Nauck. Herw. Dind. οὔτ' εἴμ' ἄπειρος conj. Herw. Qu. οὐκ εἴμ' ἄπειρος.

340, 1. παλαγμοῖς αἵματος] Cf. Hom. II. λ'. 535. αἵματι δ' ἄξων | νέρθεν ἅπας πεπάλακτ'. ζ'. 268. αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον. υ'. 500. Od. χ'. 402. πεπάλακτο. Theocr. XXV. 225. ἀμφὶ δὲ χαίτας | αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ etc. Qu. σταλαγμοῖς (cum Pauwio) —. Cf. Eum. 247. πρὸς αἶμα καὶ σταλαγμόν (παλαγμόν?).

σταλαγμοῖς αἵματος — σε χράνη] Cf. Sept. 61. πεδία — ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς (f. παλαγμοῖς). Suppl. 266. αἱμάτων μιάσμασιν χρανθεῖσα — γαῖα.

341. Ad eandem fabulam ac Fr. 345. pertinere haec videntur. 2. φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν] Cf. Sept. 463. φιμοὶ δὲ συρίζουσι.

345. ἐν διρρυμῖα πῶλοι] Cf. Pers. 47. δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη.

346. στόμιν] Anglice, hard-mouthed. Hesych. μέγα (τραχὺ τὸ?) στόμα ἔχων. Ibid. στομίας (στόμεις?). Suid. ἀπειθῆς (l. δ' ἀπειθῆς) καὶ βίαιος. Poll. στόμα (στόμιν recte Dind.). Hesych. στομίας (στόμεις recte cod.).

350. θέοινε] Qu. φίλοινε. Μαινάδων ζευκτηρίε] I. q. δμόστολε. Cf. Pers. 736. γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

351. μειζονώτερος] Confer ὑπεριερώτερος, χειριώτερος, ῥηῖτερος, πλειότερος, κυντερώτερος, πρώτιστος.

355. στέγαστρον] Ad formam cf. v. ζύγαστρον.

356. ἐδανοῖς] Edulibus. Cf. Ag. 1407. ἐδανὸν ἢ ποτόν.

360. Cf. Eur. Fr. 535. σιδηροβριθεῖς — ξύλον.

362. Phot. σάλα (corr. σάλη ex Etym. M. et Anecd. Bekk.). Ubique pro σάλα reponendum videtur σάλη.

365. τρισόζυος] τρισοίζυος Lobeck. probat Nauck. τρίσοιζυς malit Dind. Sic πάνοιζυς Cho. 49.

366. ῥόνησας] Malim ῥόνισας, ab ῥονίζειν.

368. ζεῦγος τεθρίππων] Lege ζεῦγος τέθριππον, ut est in Lex. Vind. p. 95, 10. Cf. ad Arist. Fr. 484. ζεῦγος τρίδουλον (τρίδούλων vulg.). Eur. Fr. 359. ζεῦγος τριπάρθενον. Fr. 775, 55. τριπλοῦν ζεῦγος.

369, 1. ἐνδίκων] Qu. ἀνδρικῶν. 2. μὴ τεθυμῶσθαι] Fort. μὴ τι θυμοῦσθαι.

370, 1. (τηλ)οῦ δ' ἀπ' ὀμμάτων ἄγ' aut (τηλ)οῦ δ' ἄγ' αὐγῶν (δέλτον) conj. F. G. Schmidt. σὺ δὲ | ἄπωθεν αὐγασον τόδ', οὐ γὰρ



ἐγγύθεν | γέρων ἄν οὐδείς γραμματεὺς πέλοι σαφῆς tentat Herw. — (γραφὴν) γέρων ἄν γραμματεὺς γνοίη σαφῶς idem. Fort. (μορφὴν) γέρων ἄν γραμμάτων γνώσει σαφῶς, vel γέρων δὲ γραμματεὺς ἐστ' οὐ σαφῆς. Cf. Soph. Fr. 737. οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν] Qu. σιὰς (aut σιῆθ') ἀποσταδόν. Vel sic, πρόσωθεν, οὐ γὰρ ἐγγύθεν, | σταθεῖς γέρων δὲ γραμματεὺς ἐστ' οὐ σαφῆς. 3. γενοῦ σαφῆς] Qu. ἐστ' οὐ σαφῆς. γέρων δὲ γραμματεὺς πέφυκεν οὐ σαφῆς conj. Nauck. Mein. Non male. ὁρᾶς interpolatum videtur.

371. αὐτόθακτον libri. αὐτόθηκτον Xylander. αὐτὸς θηκτὸν conj. Nauck. αὐόθηκτον Herm. λαβὼν φρεατόβαπτον (vel καρυστόβαπτον, vel γεραισιτόβ., vel γεραισιτόθηκτον) conj. Herw. Qu. ἀμφίθηκτον vel ὀξύθηκτον. Qu. εὐθύς θηκτὸν aut potius ἄρτι θηκτὸν. Cf. Fr. 401. ἄρτι γυμνὸν ὀσπράκων. Εὐβοικὸν ξίφος] Suspectum Nauckio, qui num trisyllabum esse queat Εὐβοικὸν jure dubitat.

372. ἡβάσασα] ἡβήσασα Heath. ἀμφιβᾶσα Paleius. Fort. ἐξήστωσα, ἡίστωσα, ἐκκέασα, ἡ φθείρασα, aut ἐς τείχισμα? Cf. Eur. Or. 1570. παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον.

374. ὀσφυαλοῦς κῶδυνοσπάδος] V. Plut. Mor. p. 1057 E. ap. Elmsl. ad Her. 851. ὀσφυαλοῦς] Adjectivo ὀσφυαλγῆς usus est Hippocrates p. 73. 120. 169. 209. ut et verbo ὀσφυαλγεῖν et substantivo ὀσφυαλγία. καὶ ὀδυνοσπάδος libri. Confer v. νεοσπᾶς, Soph. Ant. 1201. Fr. 445, 2. et ὀλοσπᾶς.

375. ἀποφύλοι] Confer ἀπόξενος i. q. ἄξενος. Anecd. Bekk. οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες (l. ἔχοντες).

376. καθήρασθαι τὸ στόμα codices. καθήρασθαι στόμα vulg. Malim καθῆραι τὸ στόμα.

377. Plut. κολούει καὶ ἀδικεῖ (αἰκίζει?).

382. οἷ τοι recte schol. II. οἷ γὰρ schol. Soph. cod. Urb. οἷ τε schol. cod. Laur. οἷ δὲ Flor. G. ἐρείσματα schol. Soph. prob. Blomf. ad Prom. 386. ἰάματα schol. II. κουφίσματα malit Nauck, coll. Menand. IV. 249. ἰάματα (κουφίσματα al.). Recte, ut videtur, et sic aut ῥαῖσματα F. G. Schmidt, coll. Heliod. II. 15. ἀνέπνευσε στεναγμαῶ τὸ πάθος ἐπικουφίσας.

383. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι — σθένει] σέλας pro σθένει Dind. φλέγει Mein. ad Oed. C. 1047. Recte. Cf. Trach. 99. ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων. Nisi praestat πρόπει. Schol. Soph. καὶ εἴη (l. εἴη ἄν) etc.

384. ἔρως δὲ libri. ἔρωτι Brunck. Jacobs. ἔρῳ δὲ recte Dind. ἔφριξ' ἐρῶσα Mein. ad Oed. C. 1049. Cf. Aesch. Sept. 490. ἔφριξα δινήσαντος. μυστικοῦ τέλους] Cf. Arist. Ran. 397. Ἰακχε πολυτίμητε, τέλος ἐορτῆς ἡδιστον εὐρών, etc.

386, 2. πρόδομος] I. e. ante aedes collocata. πρόδρομος libri fere omnes. Aristid. Αἰσχύλῳ (l. Αἰσχύλου) χορὸς ἦσε.

387. ἐναγώνιε (παῖ) Μαίας καὶ Λιδός (del. Ἑρμᾶ) Cobet., ut numeri anapaestici sint. Quod vix probabile est.

388 b. Diversum fragmentum est Eust. p. 1471, 3. εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον 'σπονδαὶ χαλίκρητοι' ζητητέον. τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ (ὑπὸ Διονύσου?) κραθεῖσαι· χάλις γὰρ, φασὶν, ὁ Διόνυσος. χαλειμάδας (laxi vestes) conj. Herm. Confer vv. κασαλβὰς et σοβάς, etiam v. χαλαρός.

Suid. χαλίμα (l. χαλιμάς). Ibid. ὑπὸ μέθης ἢ μανίας (λαγνείας?).

389. μελαστέρφων L. μελανοστέρφων apographa. μελανοστέρφων Nauck.

390. μάχλος ἄμπελος] Cf. Plin. N. H. XVI. 27. 'vites triferæ, quas ob id insanas vocant.'

391. Post θεωρὸς ὦν interrogandum videtur.

392, 1. μξοβόαν] Confer ὀξυβόας, κοκκυβόας, μελιβόας, etc.

3. σύγκοινον] σύγκωμον recte Porson.

394. ὁ Καβαῖος] οβακσιος (sic) codex Vat. 1605. Unde ὁ Βακχεὺς aut ὁ Βακχᾶς Nauck, coll. Soph. Fr. 608 N. (598 D.), ut quattuor bacchei existant. ὁ Βάκχος θ' Dind. in Lex.

395, 1. ζωῆς] ζόης Dind. 2. Cf. Prom. 624. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. 3. πάσχοντα] πράσσοντα conj. Nauck. Malim πράσσοντι. Cf. Fr. 86. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

396. Cf. ad Fr. 351.

397. λαμπουρίς] λάμπουρις (sic) Lud. Dind. et G. Dind.

399. ναρᾶς τε Δίρκης] Cf. Soph. Fr. 266. ναράς τε πατρὸς κυμάτων ἐπιρροὰς | ἐπώμοσα. Confer hodiernum vocabulum Graecum νερὸ significans ὕδωρ.

403. χερσαία τροχῇ] Suspectum τροχῇ. Fort. πέτρα.

405. Cf. Ag. 1328. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν σκιᾷ τις ἂν τρέψειεν (πρέψειεν Boiss.).

407, 2. παρίστατ'] περίστατ' al. περίστητ' Herm. et Blomf. Gl. ad Prom. 7., coll. Sapph. apud Hephaest. XI. αἱ δ' ὥς περὶ βωμὸν ἐστάθησαν.

409. Hesych. Ἀλαός· ὁ παλαιός (μάταιος F. G. Schmidt), ἄφρων (ὁ ἄφρων?).

411. Notanda correptio primæ in μανοστήμοις. Cf. ad Fr. 303.

413. ἄτεγκτος] Cf. Soph. Oed. R. 336. ὧδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος (l. κάπαραίτητος) φανεῖ; Moschion. Fr. 2, 2. λιταῖς ἄτρωτε (l. ἄτεγκτε) Μοῖρα δυστήνων βροτῶν.

415. ἀναγκόδακρυς Aeschyli fragmentis adjiciendum censet Scholefield. in Dobr. Adv. II. 386.

417. μὴ κακοῖς ἰὼ κακά] Cf. Herod. III. 53. 4. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῷ.

418. φρὴν ἀγέλαστος] Cf. Ag. 794. ἀγέλαστα πρόσωπα. Cho. 30.

419. ἄειλα πεδία] Cf. v. πρόσσειλος Aesch. Prom. 51. Formatum ab εἶλη.

420. γόον τὸν ἀηδόνιον] Qu. γόον τιν' ἀηδόνιον. Cf. Arist. Ran. 683. τρύζει δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον. Nicomach. trag.

Fr. 2. μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν. Nicochar. com. II. 846. τὸν ἀηδόνειον ὕπνον.

423. Qu. ἄκουε (τοίνυν) τὰς —.

426. Glossa corrupta.

427. ἀρχῆθεν] Cf. Soph. Fr. 132, 3.

431. κραταίπιλος] I. q. κραταιόπιλος. Sic παλαιογενής (Arist. Nub. 358.) et παλαιγενής (Hom. Aesch.). Cf. Ag. 666. κραταίλεων χθόνα. Choerobosc. δ ἰσχυρὸν πῖλον (πῖλον?) ἔχων.

434. ἀφρός —] Cf. Eur. Phoen. 1395. κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν | ξυνῆψαν ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας. Arist. Lys. 1257. πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρός ἦνσει.

435. ἀμήχανον] Quod effugi (vel averti) nequit. Cf. Suppl. 620. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. τεύχημα] τέχνημα conj. Nauck. τύκημα Mein. Herw. δυσέκλυτον] δυσέκδιτον conj. Nauck. prob. Mein. Dind. Herw. Fort. δυσέκβατον. Sed cf. Prom. 60. ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

438. Aeschyli est νηριτοτρόφοι νῆσοι. ὑπόξυλος] Confer v. ὕπουλος.

440. πᾶσα γὰρ Τροία δέδοικεν Ἑκτορος ψυχῆς διαί [potius ὑπερ?] Cobet. Ipse malim πᾶσα γὰρ Τροία δέδοικεν Ἑκτορος δεδοικότος. δέδορκεν] δέδοικεν Herw. δέδουπεν Bernhardy. Qu. δακρύουσ' — τύχην στένει. Qu. δέδοικεν vel πέφρικεν.

444. ἡεροφοῖτις] εἰεροφοῖτις cod. Townl.

447. δπλιτοπάλας] Qu. δπλιτομάχας (-μάχης). Altera tamen voce saepius utitur Plutarchus.

448. Τυρρηνὸν] Τυρρηνῶν Bergk.

466. δμίχματα] Confer v. ἀμῖς et Latinum mingere.

**SOPHOCLES.**

---



## SOPHOCLES.

---

5. *ἅπαις τε* —] Cf. Hom. II. i. 63. *ἀφρότωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος.*

6. Etym. M. *ἀγχήρις· ἐγγύς* (corr. ex Hesychio *ἀγχήρης· δ' ἐγγύς*).

8. *ἐπιστίγματα* Hesych. *ἐπισίγματα* recte Salmas. Cf. Arist. Vesp. 704. *καὶ θ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξη*, etc.

10. *λευκὴν ἡμέραν*] Cf. Aj. 708. *λευκὸν εὐάμερον* — *φάος.*

Annotator ad Dawes. M. C. p. 418. ad hanc fabulam refert versus apud Plutarchum de S. N. V. p. 556 A. *φίλοι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους* | *Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων (?)* | *δοῦσασα μηδέν*; Quae verba ab Ino efferri putat verisimile esse, quam Athamantem post Nephelae repudiationem uxorem duxisse.

11. *δίκας δ' ἐξέλαμψ' ἐναίσιον φάος* Porson. apud Dobr. *δίκας δ' ἐξελάμψεν* *δοσιον φάος* Seidler. de versu dochm. p. 22. *δίκας δ' ἐξελάμψε θεῖον φάος* (ut duo dochmii sint) Cobet. V. L. p. 9. qui duo fragmenta, quae coaluerunt, dirimit. Sic distribuit Nauckius, *τὸ χρύσειον δὲ τᾷς Δίκας δέδορκεν* | *ῥμμα* —. Ex carmine chorico sumptum, ut ostendunt verba *τᾷς Δίκας*. Cf. Eur. Suppl. 564. *τὸ — τῆς Δίκης σώζων φάος.* 2. *τὸν δ'*] Scripserim *τόν τ'.*

13, 1. Cf. Eur. Fr. 512. *τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνῆρ.* *ἔστι*] *ἴσθι* conj. Burneijs.

15. *πεζά*] I. e., opinor, *ἄνευ λύρας.*

16, 1. *καταστίκτου κυνός*] I. e. *παρδάλεως*, pantherae aut leopardi. 2. *παρδαληφόρον δέρος*] Scribendum potius *παρδαλήφορον* —, ut sensus sit a panthera gestatum. Sed corrigendum forsitan *παρδαλῆς σικτιὸν δέρος*, ut ex glossema irreperint verba *καταστίκτου κυνός.* *δέρος*] Pellis. Cf. Eur. Phoen. 1127. *λέοντος δέρος.* Ion. 995. *δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχειν.* I. q. *δέρμα.* Sic *δέος ῥεῦμα, χρέος χρῆμα, κλέπος κλέμμα, βλέπος βλέμμα, δέος δεῖμα*, etc. V. Porson. et Elmsl. ad Med. 5.

18. *τί σοι ὁ Ἀπόλλων*] *τί σοι δ' Ἀπόλλων* malit Nauck. *τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν*; Cobet., coll. Arist. Pl. 39. *τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν*; Qu. *τί νυν Ἀπόλλων σοι κεκιθάρικεν νέον*; *κεκιθάρικεν*] *ἐκιθάρισε* Plut. *τεθρίακεν* Mein. *ἐντεθρίακεν* malit Nauck.

19, 2. *ἀπελθεῖν*] Qu. *τυραννεῖν* aut *ἐνοικεῖν.* Meinekijus *προσέσπερους* supplet. Supplendum forsitan *παρακτίας.* *Νίσω* — *ἐξαιρεῖ χθόνα*] Cf. Herod. IV. 161. *τῷ βασιλεῖ Βάτιω τεμένεα ἐξελών.*

3. δευτέρῳ supplet. Mein. πρεσβεῖα νείμας] I. e. ὡς πρεσβεῖα. Cf. Arist. Av. 1656. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα νοθεῖ' ἀποδνήσκων; 4. νέμων] μων A. sec. m. νέμει Coraes. Nauck. 6. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον] Ἀππον — τὰ πρὸς νότον; Cf. Aesch. Suppl. 255. καὶ πᾶσαν αἶαν — τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.

21, 2. ἡλοῆσαι] ὕν ἡλόησα conj. M. Schmidt. ἡλοῆσαι πλεῖον] ἡλαννε παίων Casaub. Bendl. et sic ed. Bekk. κατηλόησε (vel κατηλόκισται) πλεῖον (?) conj. Nauck. κατὰ ῥάχιν] Cf. Aesch. Eum. 190. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες.

22. κλύω μὲν — χωρίτην δ' ὁρῶ Mein. Fort. — χωρίτης δ' ὁρᾷ. χωρίτην] Cf. Fr. 219. Aesch. Eum. 958. εὐφραμεῖτε δὲ, χωρεῖται. Fr. 121. ὁδοιπόρων δῆλημα χωρίτης ὄφης. Sic ἀστίτης Fr. 81. ἀσπιδίτης Fr. 376. ὁδίτης Phil. 147. ἀντιρίτης Eur. Fr. 13.

23. ὁδουρὸν οἶος Valck. Anim. Ammon. p. 194. ὁδουρῶν δμμαι Wakef. ad Ion. 1639. ὁδουρῶν οἶμον Kock. Ver. p. 218. ὁδουρῶν σμῆνος Nauck. Recte. Cf. Fr. 693. βομβεῖν δὲ νεκρῶν ἄρχεται σμῆνος μέλη. ὁδουρὸν] ὁδουρῶν cod. Gott.

24, 1. ὡς ἐν θυέλλαισιν γὰρ — F. G. Schmidt. Qu. ὥσπερ γὰρ ἐν νάπαισιν (aut δρυμοῖσιν) —. Vel ὥσπερ γὰρ εὐφύλλου τις (ποτ') —. ἐν φύλλοισιν] εὐφύλλοισιν al. Legerim ὥσπερ γὰρ εὐφυλλός τις αἰγίρος μακρά (i. e. ὑψηλή). 2. κᾶρα — ἀνακουφίζει] Cf. Oed. R. 23. κᾶνακουφίζειν κᾶρα. 3. κινήσης αὔραις ἀνακουφίζει περὸν] κινήσει' (?) αὔραις κᾶνακουφιεῖ — Burn. κινεῖ τις αὔρα κᾶνακουφίζει περὸν conj. Dind. Madvig κινῇ τις αὔρα, πάντα κουφίζει περὸν (moventur, evolant) Wecklein p. 22. κλίνει τις αὔρα κᾶνακουφίζει περὸν Herw., coll. Oed. R. 23. κᾶνακουφίσαι κᾶρα — οὐχ οἶα τε. Qu. κινεῖ τις αὔρα κᾶνακουφίζει πάλιν. Vel κινήθην αὔραις τὴν κόμην ἀναπτεροῖ (cujus fortasse glossema est ἀνακουφίζει περὸν). Vel κινήθην αὔραις ὡς περὸν (περὸν ὅπως, aut εὐπετῶς) κουφίζεται. Confer scholiastae verba, τὰ φύλλα τῆς αἰγίρου — εὐκίνητα etc.

25. ἀρύθμων] ἀρρύθμων recte Dind.

26, 3. τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου] Cf. Fr. 325, 3. τοῦ γε κερδαίνειν ὁμῶς | ἄπριξ ἔχονται.

27, 1. Qu. τετράπτεροι τὰ νῶθ' ὅπως —. δεσμώμασι] Ἀν δεσμεύμασι? 2. σφηκοὶ] Qu. σφηκτοὶ, aut σφικτοὶ, aut σφῆκες. μελαινόρινες] κελαινόρινες (ut apud Phot.) Lobeck. ad Phryn. p. 674. Malim κελαινόρινες. Alia forma κελαινόρρινος est Oppian. Hal. v. 18. Apud Photium pro τῇ σαρκώσει qu. σφηκούς λέγει.

28. Hesych. οὐ οὐδεὶς ἤρξε (l. ἂν ἄρξαι aut ἄρξειε).

30. ἀπιστεῖ] Cf. Ant. 219. 381. 656. Tr. 1183. 1224. 1229. 1240.

31. Hesych. μεγαλώους (μεγάλους aut ὀρθοὺς κολωνοὺς?) ἔχουσα. Ibid. πεσταούς (περιστύλους?) οἰκοδομάς.

32. *μεγάλων συμφορῶν*] Qu. *συμφορῶν* ἔφν. *ἀμφομαγμάτων*] I. e. *καθαρμάτων*. Versum δεινότατος ἀπομάκτης τε *μεγάλων συμφορῶν* Sophoclis esse ostendunt verba καὶ πάλιν apud Harp., sed medela ille eget. Scripserat forsitan δεινότατος ἀπομάκτης γάρ ἐστι *συμφορῶν*.

33. *ἀσπίς μὲν, ἥ μοι λίγδος ὥς πυκνομματεῖ* Bentl. *πυκνομματεῖ* Kuhn. prob. Bentl. Similiter formatum *εὐσωματεῖν* Arist. Nub. 797. et *εὐληματεῖν* Aesch. Fr. 97. Confer etiam v. *σεμνοκομπεῖν* (Aesch. Fr. 123.). *ἡμίλιγδος* libri. *ἡμῖν λίγδος* Leopard. *ἡμὴ λίγδος* recte, ut videtur, Nauck.

34. *σοι* — ὥς περὶ *λύρας* Schol. Ven. Confer Arist. Ach. 651. *παρεξηυλημένους* (de decrepitis senibus dictum, metaphora a tibiis detritis sumpta). et Eq. 530. *ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνότος, | τῶν δ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν* —. ubi senex Cratinus describitur. *σοι*] σου Poll. Quod praeferendum.

35. Lege *ἐν* (aut *ὑπὸ*) *παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ*. (Et sic Dind.) Confer scolium apud Athen. XV. 695 D. *ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὠταῖρ', ὑποδύεται. | φράζον μὴ σε βάλη (δάκη?)*. Eur. Her. 1002. *πάντα κινῆσαι πέτρον*. Plura de hoc proverbio v. apud Fritzs. ad Thesm. 529—532.

36. *καὶ βωμῆϊον ἐς χέρας λαβὼν θεὸν* (aut — *αὐτὸν ἐς χέρας λαβὼν*) Vater ad Rhes. 913. Lege — *ἐσχάρας βάθρον λαβὼν*. Cf. ad Ant. 1016. Vel — *ἐσχάρας λαβὼν λίθον*. Ita etiam Mein. Exciderat, opinor, *λίθον* propter simile vicinum *λαβὼν*. *ἐσχάρας*] *ἐς χέρας* probabiliter Vater. Sed *ἐσχάρα* aliquando valet i. q. *βωμός*.

37. *καὶ μακρὰς*] καὶ *μακρὰν* Brunck. καὶ *μακρᾶς* Ellendt. Mein. Malim καὶ *μακρᾶς*.

38. Meinekius probabiliter *νέμω* supplet. Apollinis videntur esse verba.

39. *τὰ φαῦλα*] Annon *τὰ μεγάλα*. De structura *τὰ φαῦλα νικήσας* cf. ad Nub. 432. Praecesserat, opinor, *μὴ φθόνει* aut simile aliquid.

40. Hesych. *τόπος* — *ιερόν* (l. *ιερός*) *Ποσειδῶνος*.

41. Etym. M. *αἰχμόλειτος* (corr. *αἰχμόδετος*).

42. *ἀλιτρία*] Cf. Arist. Ach. 907. *ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων*.

44. *κάρφεια*] Cf. Herod. III. 111. Arist. Av. 642. Eur. Ion. 172. Vera videtur Piersoni correctio *ἀνήκεστον*.

46. Anecd. Bekk. *ἡ* (*ἡ διὰ* Ellendt. *ἡ ἀπὸ?*) *τῶν* etc.

48. *ἄχνην Λυδῆς κερκίδος*] Similiter *ἄχνη* πυρός de fumo (Aesch. Fr. 364.), *ἄχνη* ἁλὸς de spuma maris (Il. δ'. 426.), *ἄχνη* ὕπνου (Arist. Vesp. 92.), *ἄχνη* λίνου (Hippocr.), *ἄχνη* ὀθονίου (Ero-tian. h. v.), etc. Tenuissima rei alicujus pars *ἄχνη* dicebatur.



ἄχνην] ἄχημα conj. Nauck., qui apud Hesychium γράφεται δὲ καὶ ἴχνη reposuerit — ἡχήν. Qu. ἀκμήν. Sic Ant. 976. κερκίδων ἀκμαῖσι.

49. βαιᾶς κύλικος] Qu. βαιᾶς ἐκ κύλικος. ὥστε δεύτερα] ὥστε δευτέραν [σπονδὴν] Bergk. (Quod non satisfacit.) εἴτα δευτέρας Herw. Fort. αὖ σπονδὴν ἄπο.

52. ἐνσπερνομαντίαις] Vera videtur Dindorfii correctio στερνομάντεσιν. Qu. ἐνσπερνομάντεσι. Utique στερνόμαντις dixisse traditur Sophocles. Apud Hesychium lege στερνόμαντις : ἐγγαστριμύθος.

54. Ἰαννα] Qu. Ἰαινα, ut λέαινα a λέων. Apud Hesych. Ἰαννα (Ἰαινα?).

55. Hesych. λέγει (l. λέγουσι).

56. ἱκτορεύσομεν] Ab ἱκτωρ supplex.

58, 1. βοᾷ τις· οὐκ ἀκούετ'; ἢ μάτην καλῶ; Naber, coll. El. 1306. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλοι; ὦ ἀκούετ'] Qu. οὐκ ἀκούετ'; (Et sic Burn.) Vel ἄρ' ἀκούετ'; ὑλακτῶ] λακτῶ (?) Grot. ex cod. Qu. καλῶ, vel λέγω, vel κλύω (cf. v. prox.), vel ἢ λάσκω μάτην.

59. γῆρας χρόνου] Cf. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἄλλο πλὴν θανεῖν.

60, 1. δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι ed. δῆλον γάρ· ἐν δεσμοῖσι Nauck. δοῦλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι Grotius. Recte. 2. κῶλον ποδισθεῖς] Qu. κῶλ' ἐμποδισθεῖς.

61, 1. ῥῆσις βραχεῖα] ῥῆσις βραδεῖα F. G. Schmidt, coll. Phoen. 453. βραδεῖς δὲ μῦθοι πλεῖστον ἀνύτουσιν σοφόν. 2. τεκόντας] γέροντας F. W. Schmidt. τεκόντας κἀναθρέψαντας Mein. 3. κόρη τε —] Sub. οὔση. Cf. Aesch. Prom. 635. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν | ἄλλως τε μέντοι (πάντως;) καὶ κασιγνήταις πατρός (sc. οὔσαις). κόρη τε κἀργεῖα Mein., qui vv. 3. et 4. post vv. 1. et 2. transposuerit. 4. αἷς κόσμος —] "Virginem enim decet silere, Argivam pauca loqui." (Bergk. Comm. p. 38.) Σύντομοι enim non modo Lacones, sed etiam Argivi. V. Pind. Isthm. V. 58. ibique Schol. Cf. Aj. 292. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί' ἀεὶ δ' ὑμνοῦμένα, | "γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει." Eur. Her. 477. γυναικὶ γὰρ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν | κάλλιστον εἶσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων.

63, 1. θναρ] Qu. μέγα. 2. πνεύσαντα] Mendosum. Fort. φανέντα, aut σκλήρ' ὄντα. ἡμέρας] Qu. ὕστερον.

64. Cf. Fr. 280. οὐδεὶς ὥς] Cf. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὥς γυνή. Aesch. Cho. 849.

65, 1. παντός] Malim πᾶσιν, aut που ὅτιν. ἡδιστον] ἡδιον Mein.

66. μηδὲ] χρὴ δὲ recte Gesner.

67. ὥς καὶ τύραννον] ὥς τὸν τύραννον F. G. Schmidt. ὥς σ', ὦ τύραννε, πᾶς ἔτης ἐρᾷ φυγεῖν idem. Malim ὥς πᾶς —, vel ὥς τὴν

τυραννίδ' εὔχεται πᾶς τις λαβεῖν, vel ὥς, ὦ τυραννί, πᾶς σ' ἐφίεται  
 γρυεῖν, vel ὥς τὸν τύραννον —. τύραννι] τύραννον Brunck.  
 ἐγγίζεται] ἐφίεται recte Grot. Br. ἐπεύζεται Nauck. Praestaret  
 saltem ἐπεύχεται.

68, 1. πάγξεν' libri. πάγξενον Nauck. Qu. πάγξενον κηρύσσεται.

4. εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δῖς] Cf. Aesch. Pers. 339. ὁ πᾶς ἀρι-  
 θμὸς εἰς τριακάδας δέκα. Xen. Anab. I. 1. 10. εἰς διαχιλίους ξένους.

69, 1. Δωτιεύς] Cf. Fr. 345. et Fr. 438. βασιλεὺς χώρας τῆς  
 Δωτιάδος. 2. ἐλαφρὸς vulg. ἐλα. ος (sic) codex. Ἐλατος resti-  
 tuit Bergk.

76. ἀποφανθεῖς] Cf. ad Fr. 846.

77. Ergo Sophocles ἄλφριτα ἀρώματα dixit, sc. ἀπὸ τοῦ ἀροῦν.  
 Hesych. ἐπὶ (l. ἀπὸ) τοῦ ἀροῦν.

79. ὥς ἐπιβάλλειν] Mendosum. Fort. ὥς ἐπίσταται | ψάλ-  
 λειν —. βίδηνται codex. βίδην τε Maussac. Nauckius huc refert  
 Hesychii locum I. 778. Βυδοί· οἱ μουσικοὶ ἢ κροῦμά τι. σοφῶς  
 κρησίν (Σοφοκλῆς Ἀκρισίω conj. Nauck).

81. θεσμά] Occurrit etiam Eur. Med. 481., ubi θέσμι plures  
 codd. Formatum θεσμά ut σταθμά (Phil. 489.), δεσμά, σῖτα, etc.  
 V. Porson. ad Med. 494. ἄνδρας ἀσιτίας] I. q. ἄνδρας ἀσιτούς.

ἀσιτίας] ἀσιτίης formatum ut χωρίτης (Fr. 22. 219.), ἐδρίτης,  
 ἐσπερίτης, ἀσπιδίτης (Fr. 376.), αὐλίτης, ὀδίτης (Phil. 147.), ποιμνί-  
 της (Eur. Alc. 593.), ὀπλίτης, δρίτης, δενδρίτης. τί γάρ;] Quidni?  
 Cf. Aesch. Ag. 1139. 1239. Ch. 880. Eum. 211. 678. Fr. 91.

82. Sic Βοσπόρειον pro Βοσπόριον Fr. 637.

83. στείχων δ'] στέργω δ' — F. G. Schmidt. στείχοντ' conj.  
 Nauck. Recte. ἀγρώστην] Cf. Eur. Rhes. 266. 287. Herc. 377.  
 ἡ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί. Theocr. XXV. 48.  
 ἀγρωσιῶν γεραρώτατος αἰσυνμήτης.

88, 2. εὐρέτις] Ἀν εὐρετίς? εὐρετής (sic) est apud Platonem etc.

89. βραχεῖ λόγῳ καί] Malim βραχεῖ λόγῳ τοι —.

91, 2. δτου τ' Grot. χῶπόθεν Pors. Adv. p. 305. Qu. σήμαινε  
 τίς τ' εἰ καὶ πόθεν. Cf. Phil. 56. τίς τε καὶ πόθεν πάρει; et ad  
 Arist. Av. 1201. τὸ γὰρ καλῶς | πεφυκὸς —] Cf. Epicharm. ap.  
 Diog. L. III. 16. δοκεῖν καλῶς πεφύκειν.

92, 1. οὐδὲ μὲν πικρῶς] οὐδὲ μὴν — Br. οὐδ' ἐμοὶ — Pors.  
 οὐδ' ἡμῖν — conj. Nauck. 2. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἄξιον καλῶν |

εὐκλειαν ἂν κτήσαιο Blomf. Qu. γένους γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν καλοῦ  
 (vel καλὴν) | εὐκλειαν ἂν κτήσαιο etc. Cf. Phil. 98. εἰς ἔλεγχον  
 ἐξιὼν. Oed. C. 1297. οὐτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐτ' ἔργου μολῶν.  
 Eur. Fr. 347, 3. λόγων ματαίων εἰς ἄμυλλαν ἐξιὼν. 3. κτήσαιο]  
 Imo κτήσαιο.

93, 1. ἡ μέγαν θείη βροτῶν] ἡ μέγ' ἂν θείη βροτῶν Cobet.  
 Qu. ἡ μέγαν θήσει βροτόν. Vel τίς δῆτ' ἂν ὄλβον ἡ μέγαν θείη  
 βροτῶν, vel τί δῆ ποτ' ἂν τις ἡ μέγαν λέγοι βροτόν, vel τίν' ἂν

ποι' ὄλβος etc. 2. ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον] ἢ τῶν μηδαμοῦ τιμωμένων Cobet. Qu. ἢ καὶ μηδαμοῦ τιμώμενον. ἢ τὸν] ἦτοι (?) Heath. prob. Nauck. Lege ἢ καί.

94, 1. Euripidis hunc locum esse judicant Meinekios et F. G. Schmidt. δεινόν γε —] Cf. El. 341. δεινόν γέ σ' οἶσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφης | κείνου λελησθαι. κακῶν] Qu. κακῶν τ'. Cf. v. 3. Et sic Bergk. Dind. 6. πράσσειν] τάσσειν Herw.

7. ἔχειν τι κέρδος] Qu. λαβεῖν —. 8. τοὺς δ'] τοῦσδ' Herw. (ex cod. Vind.). Cf. v. 2. ἐναντίαν] ἐπαξίαν Herw. Scribe sic, τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους, τοῦσδε —. Vel τοῖς δ' οὖσιν ἀδίκους τὴν ἐναντίαν θεούς. Vel τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους κάσεβεῖς ἐναντίον. Latet fortasse ἐξ ἐναντίας. 9. δίκην κακῶν τιμωρόν] Cf. Plat. Legg. IX. 872 E. ἢ τῶν συγγενῶν αἱμάτων τιμωρὸς δίκη. 10. εὐτυχεῖ] εὐτυχῇ, εὐτυχῇ εἰ al. εὐτυχοῖ Blomf. ἡτύχει Dind.

95, 1. εἶθ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον | καλῶν σε Cobet. εἶθ' οὐ φρονήσαντ' — F. G. Schmidt. Lege εἶθ' εὖ φρονοῦντά τ' εἰσίδοιμι καὶ φρενῶν | ἐπήβολον καλῶν σε. Vel εἶθ' οὐ φρονοῦντά σ' — [σε]. πως om. Eust. καὶ probabiliter conjicit Dind. φρενῶν — καλῶν] Cf. Eur. Fr. 552. τί τῆς εὐμορφίας | ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχη (ita Cobet.); 2. σε] Qu. τε.

98, 1. ἐνταῦθα — νοσεῖ] Cf. Eur. Fr. 499, 1. ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν. Andr. 949. κἀντεῦθεν δόμοι | νοσοῦσιν ἀνδρῶν. Hel. 581. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω. 2. κακοῖς — ἰᾶσθαι κακά] Cf. Fr. 501. 514. Aj. 362. Aesch. Fr. 417. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά. Herod. III. 53. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ. Thuc. V. 65. διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι.

103, 1. ἔτ' ἐστί ed. ἔτι ἔστι M. ἔνεστι conj. Blomf. Qu. τί ταῦτα; πολλῶν ῥημάτων οὐ δεῖ σ' ἔτι. Vel ἔργον δέ — οὐκ ἔστι ἔτι. Vel χρεῖα δέ — οὐκ ἐστί σοι.

104, 1. In fine versus plene interpungendum. πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν] Malim πολλὰ τοι —.

105, 2. οἳ τ' ἀγαθοί] οἳ γ' ἀγαθοὶ Valck. Qu. οἱ χρηστοί. Vel ὅταν οἱ χρηστοὶ γ' ὑπὸ τῶν ἀγενῶν etc. Vel ὅταν οἱ χρηστοὶ γὰρ τῶν ἀγενῶν | ὑπο νικῶνται. Cf. Phil. 451. τῶν ἀγενῶν] I. q. τῶν ἀγεννήτων (Trach. 61.). Cf. Herod. V. 6. τὸ μὲν ἐστίχθαι εὐγενὲς κέκριται, τὸ δ' ἄστικτον ἀγενὲς (al. ἀγεννές). πρὸς τῶν ἀγεννῶν libri. πρὸς τῶν ἀγενῶν Grot. Jacobs. πρὸς ἀγεννήτων Brunck. Valck. Redde, ab ignobilibus. I. q. δυσγενῶν. Eodem sensu ἀγέννητος Tr. 61. 3. κατανικῶνται] Suspectum. Reponendum aliud compositum. 4. ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι;] Cf. Arist. Lys. 962. ποῖος γὰρ ἔτ' ἂν νεφρὸς ἀντίσχοι —;

106, 3. ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα] ἢ τοὺς θεοὺς σέβοντα — Cobet. coll. Eur. Phoen. 524. εἶπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι | κράτιστον ἀδικεῖν· τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν. et Eur. Fr. 288. πόλεις

τε μικρὰς etc. Fr. 1092. ἄρχεσθαι χρεῶν etc. ἢ δαίμονας σέβοντα — F. G. Schmidt. ἢ θεοῦ [θεῶν] νόμους σφάζοντα — idem.

107, 1. τοῦδε κεκληῖσθαι πατρός] Sc. παῖδα. Cf. Fr. 148. γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν. El. 366.

108, 1. ὁ δὴ νόθος] ὁ δ' εἰ νόθος codd. Qu. ὁ δ' ὦν νόθος, vel οὐκ ἂν νόθος. οὐ δὴ νόθος τοῖς γνησίοις ἴσον σθένει Cobet. Nauck. A. ὁ δὴ νόθος —; Cobet. Qu. οὐ δὴ νόθος που — Cf. Oed. R. 1472. etc. Sic legerit et distribuerit Nauckius, A. οὐ δὴ νόθος —; | B. ἅπαν —; τοῖς Vind. τις τοῖς A. B. τις Nauck. Verum est τοῖς. σθένει] σθένος codd. Fortasse recte. 2. (B.) ἅπαν — Cobet.

109, 2. αὐθις δὲ τιμάς] εὐθὺς — malit Nauck. Qu. πολλάς τε (vel πάσας, vel μεγάλας) —. τῆς ὑπερτάτης] Malim τὴν ὑπερτάτην. 3. τ' ἄγουσιν aut τ' ἄκουσιν libri. θακοῦσιν Salmas. Nauck. θάκοισιν Ellendt. ἄγουσιν (aut ἄγει πρὸς) ἡδίστην ἔδραν Wecklein. p. 63. Corrige θάκησιν cum Vater. αἰσχίστην ἔδραν A. ἡδίστην ἔδραν Stobaei cod. B. prob. Herw. Weckl. ἀγχίστην ἔδραν al. prob. Cobet., coll. Eur. Fr. 623. κλύετ', ὦ Μοῖραι Διὸς αἶ τε παρὰ | θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἐζόμεναι. Verum videtur. ἡδίστην ἔδραν. Cf. Oed. R. 541. πῶς δῆτ' ἐμὸν τυραννὶς ἡδίῳν ἔχειν | ἀρχῆς ἀλύπου — ἔφν; 5. τε φύντες] τ' ἔχοντες Mein. Qu. τ' ἔχθοντες.

7. καὶ πρὸς τὰ βατὰ] καὶ πρὸς βέβηλα Vater. καὶ πρὸς γε τὰ βατὰ Blomf. καὶ πρὸς τὰ βατὰ χῶποι θέλει· πένης δ' ἀνὴρ — Madvig. Qu. καὶ πρὸς τὰ βατὰ γε (aut τὰ βάτ' ἔτι), aut καὶ τὰ βατὰ πάντα. 8. μὴ δ' Stob. οὐδ' Plut., quod praeferendum.

μηδ' ἐντυχῶν] μηδ' εὐτυχῶν al. Qu. μηδ' ἂν τυχόν —, aut μηδ' ἂν τυχών. 9. δυσειδὲς σῶμα] δυσειδῆ σῶμα Weckl. Qu. καὶ γὰρ δυσειδῆ τ' ἄνδρα (vel ὄντα) —, vel καὶ γὰρ δυσειδῆ σῶμα —, vel καὶ γὰρ δυσειδῆ τ' ἄνδρα τινὰ κάγγραμματον —, vel καὶ γὰρ δυσειδῆ πλοῦτος (χρυσὸς, χρήματ') ἢ δυσώνυμον —. καὶ δυσώνυμον] Qu. κἄνδρα δύστομον. Cf. Fr. 78. 10. γλώσση σοφόν] γνώμην σοφόν Weckl. F. G. Schmidt γῆρας νέον Mein. prob. Dind. coll. Eur. Fr. 579, 1. δυσώνυμον | εἰς γῆρας ἐλθεῖν. 11. καὶ νοσεῖν] κοῦ νοσεῖν Ellendt. κἂν νόσοις recte Mein. vel κἂν νόσων ξυνουσία.

110, 1. νομάς — ἔλαφος] Cf. Tr. 271. ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν. 3. μύξας] Qu. μύξας (δεῦρο). 4. στόρυγγας] Anglice tines.

114. σιαγόνας τε μαλθακὰς τίθησι δὴ Porson. Qu. σιαγόνας τε μαλθακὰς τιθησὶ μου. Vel — δὴ τίθησι μαλθακάς.

114 b. Huc forsā referendum Fr. 213.

116. μάντεως χοροῦ] μάντεως χορὸς Mein. Nauck. Qu. μαντικοῦ χοροῦ.

118. ἐγὼ δ' | ὥσπερ ἄλιενς πληγὰς ἔχων διδάσκαλον Burges. ad Eum. 274. ἔτ' αὖ — | σύ γ' ὥσπερ ἄλιενς σκορπίου πληγεῖς

ὑπο | πολλοῖς γενήσῃ τῶν φρένων (vel τοῦ φρονεῖν) διδάσκαλος  
eruit Kock. Ver. p. 224. (τῶν φρενῶν vel τοῦ φρονεῖν jam Ahrens).  
Qu. — τῶν βροτῶν διδάσκαλος. Vel σὺ δ' ὥσπερ —. Vel ἔστι  
— πολλοῖσιν ἄλλοις —. ενων] φρενῶν Ahrens. Recte, ut vide-  
tur. Proverbium fuit ἀλιεὺς πληγεῖς νοῦν φύσει, Zenob. II. 14. etc.

Zenob. νοῦν οἶσει (l. φύσει).

119. ἀγνίσαι] Qu. ἀγίσαι. Cf. ad Arist. Ph.

120. ἀλεξαίθριον] Qu. ἀλέξαιθρον. Cf. v. ὑπαιθρος.

122. ἐνδύντα πελλῆς ῥινὸν ἀγραύλου βοὸς Schneidewin. κινὸς  
πελλῆς τε μηκάδος βοὸς | ῥινὸν idem. Cf. Theocr. V. 99. τὰν οἶν  
τὰν πελλάν. Arist. H. A. IX. 1. 23. (ἔρωδιάς). Etym. M. p. 659, 35.  
Etym. Gud. p. 458, 27. Hom. II. κ'. 334. ἔσσατο ἔκτισθεν ῥινὸν  
πολιοῖο λύκοιο. πέλλεις] πελλῆς Schneidewin. Nauck. οἶ] οἶος  
recte Nauck. βότος] βοτήρ recte Cramer.

124. τῶν τριῶν μίαν] τῶν τριῶν μᾶς Mein. ad Oed. C. 390.  
Cf. ad Tr. 733. Cf. Dionys. trag. 1, 1. Νυμφῶν ὑπὸ σπήλῳ γα τὴν  
αὐτόστεγον.

125. ἀμφιτερομόνως recte Nauck.

129. ναυστολεῖς χθόνα] Cf. Eur. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρη-  
ζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

130. μηδὲν φοβεῖσθε προσφάτους ἐπιστολὰς Bergk. de Rel.  
Com. Att. p. 218. Haec Sophocli abjudicat Naber, grammaticus  
alicui ea tribuens.

132, 1. ἀζήμιον τὸ κόριον Herw. V. Nauck. h. l. Cobetus  
transponit sic, νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις (τοῖς βαρβάροις  
Hesychii codex) Κρόνω | θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος. ἡμιον-  
τὸν] αἰμόρροντον Scal. ἱερόθντον M. Schmidt. Latet opinor, nomen  
victimae (σφάγιον) significans, et in κούρειον latet fortasse κύριον.  
Qu. ὥς σφάγιον οἶν τὸ κόριον —. 2. Qu. τοῖσι βαρβάροις  
γέρας (Buttm.) | θυηπολεῖν βρότειον αἷμα τῷ Κρόνω. 3. Qu. βρό-  
τειον αἷμα τῷ Κρόνω γέρας χυθέν. ἀρχῆθεν] Hoc adverbio usus  
est etiam Aeschylus Fr. 427. γέρος] γέρας Buttm. Qu. δέμας.

133. αὐτοχείλεσι] αὐτολίθοισι Hemst. (Correctio non necessaria.)  
αὐτοκόλλοις ληκύνθοις Wakef. Silv. Crit. CLXXI. Annon αὐτοχει-  
λέσι (sic)? Sic ἐπιχειλῆς Arist. Eq. 814. Confer autem αὐτό-  
φλοιος, αὐτόμορφος, etc.

134. ἀμβλύσκει] Imo ἀμβλώσκει. Hesych. ἐξαπλοῖ (l. ἐκβάλλει,  
shoots, cf. schol. V. II. ν'. 21. τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολάς).

137. Hesych. τομοντάς (δερματινάς?) ἡνίας. Id. κεχηρημένος  
(l. κεχειρημένος).

141. καὶ κήρυκα] Both as herald.

143. ἐκβαβάξαι] Confer v. βαβάκτης Cratin. II. 182. et βάβαξ  
Archil. 29.

144 b, 1. μὰ τὴν —] Corrige νῆ τὴν —. Frequens hoc vitium.

2. ἄρσενας] ἄρρενας libri.

145. ἐπισπάσει] Pro ἐπισπάσεται posuit Sophocles. Cf. Aj. 769.

146. καὶ ἀνάρειτος (ἀνάρατος, ἀνάρεστος) libri. καχάριτος Herw.

147, 1. ἀμφὶ θυμῷ] Cf. Eur. Or. 815. θανάτου δ' ἀμφὶ φόβῳ. Aesch. Pers. 693. περὶ τάρβει. Cho. 33. περὶ φόβῳ. Pind. P. V. 78. περὶ δείματι. 2. περὶ δ' ἐμῷ κᾶρα κατὰγνυται τὸ τεῦχος] Similimus locus est Aeschyli Fr. 179. (fortasse ex Ἀργείοις sec. Boeckh. de Trag. Gr. p. 30.) ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος | γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, | ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κᾶρα | πληγεῖς' ἐνανάγησεν ὀστρακουμένη, | χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί. Athen. I. p. 17 C. μεθύοντας — ὥς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. Hesiod. Scut. 279. περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ. Demosth. 54, 4. τοὺς παῖδας ἔτυπτον καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννουν καὶ προσεούρουν. μύρου πνέον] V. ad Arist. Pac. 525. Anacreont. 15, 9. μύρου πνεούσας. 4. ἐδειματούμην] ἐλεηλατούμην (quidni λεηλατοῦμαι?) Herw. Fort. ἐπνιγόμεν δ' ἐγὼ οὐ —.

148, 3. γαστρὸς —] μητρὸς Nauck. Dind. Cf. El. 365. γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα] Cf. Fr. 107, 1. τοῦδε κεκλήσθαι πατρός. El. 366.

149, 1. φορεῖτε] φνυῶτε Mein. Dind. Recte. 2. κρητῆρ' ὅδ' ἀνὴρ ὅς — Porson. Adv. p. 146.

150, 1. ἐν θρόνοισι] ἐν θρόνοισι Toup. Qu. ἐν χεροῖν τὰς —, vel ἐν θρόνῳ θείς. πτύχας libri. πτυχὰς Boeckh. Corrigendum potius λαβὼν pro ἔχων, nisi transponendum ἔχων πτύχας. 2. οὐ πάρεσιν post εἰ, non μὴ πάρεσιν, quia idem valet quod ἄπεσιν. ὅς ξυνώμοσε] Lege οἱ ξυνώμοσαν.

151, 1. Cf. Phil. 543. Iph. T. 1284. ὦ ναοφύλακες. Poll. ναυτικά δὲ σκεύη κάλοι (l. κάλως).

152, 1. ἐδώλια Toup. Emend. Π. 566., coll. Eur. Iph. A. 1262. Τροίας — βάθρον. Cf. El. 1393. Aesch. Sept. 455. 3. κλύειν κακῶς] An κλύειν καλῶς? 4. οὐ μένειν] οὐ καίνειν, θυκαίνειν, θυμαίνειν al. ἐστί· θυμαίνειν καλὸν Valck. ad Phoen. 723.

153, 1. ἐγὼ δ' ἐρῶ σε δεινὸν — Cobet. ἐγὼ δ' ἐρῶ σ' ὄνειδος — F. G. Schmidt. οὐδ' ὅπως libri. οὐθ' ὅπως Brunck. 2. ἐξελήλασαι] ἐξελήλασθαι, ἐξελήλασθαι, ἐξελήλαται al. Correxerim ἐξελήλαμαι. Cf. Oed. C. 1292. Eur. Hel. 90. 3. συγγενές] Imo συγγενοῦς. Et sic Dind. etc. Cf. Oed. C. 1720. αἷμα — κτείνας] Cf. Eur. El. 92. πυρᾷ δ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνον. 281. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξας ἐμῆς. Virg. Aen. XI. 82. 'caeso sparsurus sanguine flammam.' 4. κτείνας] πράξας Herw., coll. Eur. Or. 1139. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν. 280. Qu. χέας aut ἐλὼν (Oed. R. 996.). 5. ὠμοβρῶτα] ὠμόβροτα, ὠμοβρότως al. ὠμοβρῶς (i. e. ὠμηστής) Brunck. Cobet. Recte, ut videtur. Confer ἀνδροβρῶς, σιδηροβρῶς, etc. ἐδαίσαστο] Cf. El. 543. δαίσασθαι (sc. τέκνα). Oed. C. 1292.



155, 1. ὧ πάντα πράσσων] Qu. ὧ πᾶν σὺ πράσσων. Cf. Apollod. com. IV. 454. πράττουσι πάντα· τὴν γὰρ αἰσχύνην πάσαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασιν etc. Cf. v. παροῦργος. 2. ἐν σοί] Malim ἐν σοι.

ἐνδηλος] Scribe εὐδηλος. Cf. ad Arist. Ach. 1130. πάντα] In omnibus rebus. Fortasse mendosum.

159. ἐπιχαλώντων] χαλώντων Naber. Vereor ut recte.

161. ξυμβόλους] Cf. Arist. Av. 721. ξύμβολον ὄρνιν.

162, 1. ἔρωτος γὰρ νόσημα libri meliores. νόσημ' ἔρωτος B. Dind. τὸ γὰρ νόσημα Dobr. Nauck. Qu. νόσημα γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐφίμερον κακόν. Vel τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' — cum Dobraeo. Glossema videtur ἔρωτος. ἐφίμερον] ἀνήμερον malit Nauck. coll. Mosch. Id. I. 10. Cf. Oed. R. 1375. ἡ τέκνων δὴτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος; 2. αὐτὸ μὴ κακῶς] Qu. αὐτὸ δ' οὐ κακῶς. Vel ἔχοιμι δ' αὐτ' ἂν μὴ κακῶς, vel ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ δ' οὐ κακῶς —. 3. πάγον φανέντος αἰθρίου] Qu. πάγον χιθέντος, ut in Phil. 293. Cf. Ant. 357. δυσαύλων πάγων αἰθρία (αἰθρίων) — βέλη. 4. παιδιαῖς ἄγῃ] παῖδες ἀσταγῇ Salmas. Qu. παιδιᾶς χάριν. 5. ποταινίους] Cf. Ant. 869. Prom. 102. Cho. 1055. Eum. 282. Pind. Ol. X. 72. Ποταίνιος ex ποτὶ et αἶνος compositum, ut πρόσφατος ex πρὸς et φατός. 6. οὐθ' ὅπως ἀφῇ θέλει | οὔτε πῶς ἀφῇ (vel fortasse ἡφθαι) θέλει Blomf. Qu. οὔτ' ἀφίεσθαι θέλει. Vel τέλος δ' ὃ νιν ἔχων οὔτ' ἀφιέναι θέλει. Vel τέλος δὲ τὸν κρίσταλλον οὔτ' ἀφιέναι οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμ' ἔχει φέρειν ἔτι. Vel τέλος δ' ὃ κρυμὸς οὔτ' ἀφίεσθαι σφ' ἐᾷ | οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα τοῦτ' ἔχειν ἔτι (vel βαστάζειν ἔτι). χυμὸς οὐδ'] θυμὸς οὐθ' conj. Dobr. χυμὸς] κρυμὸς recte Mein. οὐθ' ὅπως (ὅτως M.) ἀφῇ θέλει libri. Qu. οὐθ' ὅπως μεθῆς (ut legitur apud Zenobium V. 58.) ἐᾷ, vel οὔτ' ἐᾷ μεθιέναι. Locus vitio laborat. Zenobii explicatio est ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων. Qui θέλει legisse videtur. 7. τὸ κτῆμα σύμφορον] τὸ κτῆμ' ἀσύμφορον M. Recte, opinor. μένειν] Qu. κρατεῖν, tenere manu, Anglice, to hold. Per κατέχειν explicat Zenobius. Cf. Plut. Mor. p. 508 C. τὸν κρίσταλλον οὔτε κατέχειν οὔτε ἀφίεσθαι θέλουσι. 8. οὔτε libri. οὔτω γε Scal. οὔτω δὲ recte Mein. Qu. οὔτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἡμερος. 9. ἐρᾶν τε καὶ μὴ πολλάκις προσίεται Kock. Ver. p. 249. καὶ τὸ μὴ δρᾶν] κᾶτα δρᾶν — conj. Nauck. Nihil opus. προσίεται] Cupit.

163, 1. ἐπεστιάτει] ἐπεστρατεύσατο (transposito λέων) Nauck. Nescio an recte. Sed suspicionem movet μόχθος. Vide an scripserit τίσι γάρ (δὲ) με μορφαῖς οὐκ ἐπεστιάτει (τότε); Exciderat τότε post simile — τάτει. Cf. Oed. R. 777. πρὶν μοι τύχῃ | τοιάδ' ἐπέστη. 1208. Pind. N. VII. 71. Tr. 1170. μόχθων τῶν ἐφεσιώτων ἔμοι etc. El. 192. Fr. 708. Aesch. Ag. 1248. Ant. 225. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις. Cf. v. ἐπισύστασις in N. Test.

164. Ἀχιλλήϊον suspectum habet Hermannus ad Iph. T. 210., qui cum Heathio dubitat an ulla pars hujus loci Sophoclis sit. Sophocli locum abjudicat Dobraeus.

165. ὥς ὀρᾶς] Malim ὦν ἐρᾶς.

166. Πηλιωτικὸν βρέφος Eust. ad Od. τ'. p. 1872, 12. Alteram lectionem (Πηλ. τρέφος) probat Porsonus Adv. p. 114. Cf. Arist. Nub. 1176. Ἀττικὸν βλέπος.

167. γλώσσης μελίσσης] Qu. γλῶσσαν μελίσση (i. e. μέλιτι, Oed. C. 481.) τῷ (sic) κατερρυηκότι. Vel γλώσσης μελίσση (i. e. μέλιτι) τῷ κατερρυηκότι. Vel νάματι (νασμαῖ) μελίσσης τῷ —. Sed μέλισσα pro μέλι usurpasse Sophoclem aegre crediderim.

168. ὁ δὲ ἐνθ' cod. ἐνδύνθ' Lobeck. ἐνθ'] ἐν θ' Ellendt. Fort. ἦλθ'. ἀρῶξιν] ἀρρῶξιν Lobeck. Ellendt. Dind. Cf. ad Fr. 27. 475. Ant. 251. Simile est ἀπορρώξ. τεχνίτου] τέχνη conj. Lobeck. Dind. Recte.

169. ὀμματα πλατύλογχα Toup. in Suid. II. 567. ὀμματα δίλογχα, aut ὀμμάτων ἀπο λόγχας (ἐπεμψε) Blomf. Gloss. Ag. 232. ὀμμάτων ἀπο | λόγχας ἀφίησιν Dind. ad Aesch. Ag. 240. Scripserat, opinor, ὀμμάτων ἀπο | λόγχας ἀφίεις (aut ἀφίει). Etiam verba ὀμμάτειος πόθος Sophoclis esse recte judicare videntur Ellendt. Nauck. In versu apud Hesychium corrigendum videtur ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίγνεται βροτοῖς ἐρᾶν, quem tragici poetae (Sophoclis, opinor) esse ostendit ἔσορᾶν.

170. τεκτόναρχος Μοῦσα] Cf. Eq. 527. τέκτονες ὕμνων. Soph. Fr. 170. τεκτόναρχος] τεκτονουργός conj. Nauck., coll. Hesychio, τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων. Ipse Hesychio potius restituerim τεκτόναρχος.

173. πάντων] Qu. πάντων (μέγιστος). ἀλλ' οὐ μὲν δὴ κἀνθαρος οὗτος | — conj. Dind., coll. El. 103. Fort. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κἀνθαρος | τῶν Αἰτναίων οὕτω μέγας.

175. ἐσέφθην] Cf. Plat. Phaedr. p. 254 B. σεφθεῖσα.

176, 1. οὐκ οἶδα —] Cf. El. 1110. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. Aj. 792. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν. πείραν] Herwerden explicat διαφθοράν, i. e. stuprum. "Verba, inquit, Acrisii ad filiam Danaen postquam haec Perseum jam enixa est." 2. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ'] τῆς παιδὸς ὄντως τῆσδ' Mein. Anal. Soph. p. 274.

177. Hesych. σήμερον (l. ἡ σήμερον) ἡμέρα.

178 b. ANTIOPIH. Ad hanc fabulam referenda videntur adespota 312. 461. ἀφροδισίαν ἄγραν] I. e. σῦς (sues), ut videtur.

180. Antiatt. τεθωμένον (τεθειωμένον?).

182, 2. ἄνθος ἀνίας] Qu. ἄνθος μανίας. Et sic Valck. Cf. Trach. 1000. τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος. Nescio an lateat ἄκος. (Cf. Fr. 380, 4. πεσσοὺς κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος. Aj. 363. Oed. C. 1270.) Vel γάνος οἰνάνθας (i. e. vinum).



184. εἶη] Malim εἶην. Idem suadet Naber

185. Ἑλένης ἀπαίτησις. Hanc fabulam Meinekios (Fr. Com. IV. 308.) ex loco apud Athenaeum III. 76 D. servato fuisse satyricam censet. 1. Lege αἶμα ταύρειον πιεῖν. et sic Dind. 2. καὶ μήτε πλεῖον cod. Θ. καὶ μή γε πλείω ceteri et Nauck. καὶ μή πλέω γε — V. D. in Mus. Crit. I. 141. καὶ μή τι πλείω — Wunder. ad Phil. 1409. καὶ μή τι πλείους — Cobet. Dind. Corrige καὶ μή 'τι (ἔτι) πλείους —, aut potius καὶ μή 'τι πλείω — δυσφημίαν. Cf. Tr. 944. εἴ τις δύο | ἢ καὶ τι (corr. καὶ τι) πλείους ἡμέρας λογίζεται. Arist. Vesp. 806. ὅσαπέρ τ' ἔφασκον καὶ πολλῶ πλείονα. Thuc. I. 137. πολὺν δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ (εἰργασμαι). Noli μηκέτι (non amplius) pro μή 'τι requiri existimare. Minus placet quod olim tentabam, καὶ πλείονας (Ant. 313.) μή —.

186, 1. χαρακτήρ] Cf. Herod. I. 142. χαρακτήρες γλώσσης τέσσαρες. Arist. Pac. 220. ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν θημάτων. τί με] μέ τι Blomf. αὐτὸς ἐν γλώσση libri. αὐτὸς — Herm. Nauck. Qu. ἄλλος ὢν γλώσσης. 2. παρηγορεῖ] προσηγορεῖ cod. Taur. Imo κατηγορεῖ, et μου pro με. Cf. S. Matth. Evang. XXVI. 74. ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ. Λάκωνος] Qu. Φοίνικος. ὁσμάσθαι] ὁσφρέσθαι Herw. a. 1855.

187, 1. γένυν] γε νῦν Blomf. Qu. με (σε) νῦν, aut τὰ νῦν.

2. ἔωλον] ἐῶλον cod. Par. 2651. αἰῶλον cod. Par. 2614. γραβίοις pro γραφίοις Schneider.

190, 1. πέπων ἐρινὸς παντελῶς ἀχρεῖος ὢν Scal. πέπων ἐρινὸς ὥς ἀχρεῖος αὐτὸς ὢν Porson. Adv. p. 59. αὐτὸς suppleverat jam Casaubon. πέπων ἐρινος ὢν | ἐς βρωσιν (del. ἀχρεῖος) — Cobet. Obs. Crit. p. 289. Nauck. ἀχρεῖος, ut glossema ad πέπων ἐρινος interpolatum, deleverint Cobet. Dind. V. L. p. 289. I. e. φαῦλος ὢν ἄλλους ἐκφανλίζεις, inquit. Pro ὢν fort. ὥς. Qu. πέπων ὅπως ἐρινὸς ἀχρεῖός τις ὢν —. 2. ἐξερινάζεις] Cf. Hermipp. II. 406. ἀνερίναστος εἶ.

191. νένωνται ex Athlio affert Etym. M. p. 601, 26. Etym. M. p. 601, 20. — (ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑλένης γάμω, Οἶον νένωται conj. Hermannus Praef. Eur. Hel. p. XVI.).

193 b. Meinekios (Fr. Com. IV. 378.) ad hanc fabulam refert locum apud Eust. ad II. p. 1189, 24. πανοῦχον ἄξαντες (ἄψαντες Mein.) φλόγα, coll. Phot. p. 377, 21. Πανόν: — Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμω. Sine idonea causa, opinor.

196, 2. νικᾶν] Mendosum. Requiritur verbum significans to attach. Fort. ἥκειν.

197, 1. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα] Qu. ὦ πάντα —. Cf. Fr. 155. ὦ πάντα πράσσω. Nub. 375. ὦ πάντα σὺ τολμῶν. καὶ πέρα] Cf. Phil. 1277. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ', ἴσθ', ἢ λέγω. Dem. p. 1123, 20. οὕκουν δεινόν, ὦ γῆ καὶ θεοί, καὶ περὰ δεινοῦ (del. δεινοῦ?) τούτους περιορᾶν etc. Arist. Av. 416. ἄπιστα καὶ

πέρα κλύειν. Th. 705. δεινὰ — καὶ περαιτέρω. Eur. El. 1185. ἄλαστα μέλεα (μελέα?) καὶ πέρα παθοῦσά γε. 3. ἢ εἴτι πῆμα] Qu. ἦτις πῆμα —.

198. ὀλόμενε] Qu. βέλτιστε, ὦ λῶστε, αὐτὸν κάκιστε.

199. ἔτρια] Cf. Arist. Ach. 1092. ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἔτρια. πρὸς ἔτρια βλέπω] Cf. Arist. Lys. 427. οὐδὲν ποιῶν ἄλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν.

200. γάμος] γάμου recte Nauck. Sic ὠραία γάμου alicubi.

202. βέβαιαι] Imo βέβαιοι. Cf. ad Arist. Lys. 1017. Qu. ἀρετῆς βέβαιός ἐστιν ἡ κτῆσις μόνη. μόναι] μόνης Naber.

203. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέργον οὐ μαλάσσεται] ἀνδρῶν γὰρ ἐσθ' ὧν —, vel ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέργον οὐκ ἀλλάσσεται F. G. Schmidt. Hoc etiam Naber. Sed cf. Men. Mon. 31. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχχνον οὐ μαλάσσεται. Qu. ἀνδρῶν πονηρῶν (αὐτὸν κακῶν γὰρ) —.

204, 1. τὰ ῥᾶσι'] τὰ χρήσι' Reisig. Conj. p. 129. τὰ λῶσι' Blomf. in Mus. Crit. I. 144., coll. Oed. R. 1066. Aesch. Prom. 204. Eur. Hipp. 901. (Recte, opinor.) τᾶρισι' Dobr. Mein. Cobet. Cf. Phil. 456 sq. Stob. Fl. 43, 7. 3. ἀμαρτίαι recte ed. ἀμαρτίαις A. M.

205, 2. ὅπου τὸ δεινόν] ὅπου τὸ θειόν Kock. Ver. p. 224. Qu. ὅπου τὸ θειόν.

206. προσόντος ed. προσόντως M. προσηκόντως A. B. προπόντως recte Nauck. Dind. Qu. γήρα παροικῶν. Cf. ad Oed. C. 703. γήρα συνναίων. εὐφημίαν] εὐβουλίαν Nauck. F. G. Schmidt.

207. ἀπελθ'· ἐκείνης ὕπνος ἱατρὸς νόσου Valck. ἀπελθε· κινεῖς ὕπνον — probabiliter Nauck, coll. Eur. Bacch. 690.

208. Ἀργείους ὄρω] Cf. ad Arist. Ran. 653. ΔΙ. τοῦ τοῦ. ΑΙ. τί ἐστιν; ΔΙ. ἱππέας ὄρω.

209, 1. γλῶσσ' ἐν οἷσιν] ἢ γλῶσσ' ἐν οἷσιν Br. Blomf. γλῶσσ' ἐν κενοῖσιν Jacobs. et Cobet. Obs. Crit. p. 15. ὦ γλῶσσ', ἐν οἷσις conj. Dind. γλώσση σὺ τοῖσδ' ἐν — Wecklein. γλῶσσ' ἐν νέοισιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει Schmidt. Qu. ἢ γλῶσσ' ἐν ἄφροσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει. Vel γλῶσσ', ἢ 'ν ματαίοις —. Vel ὦ γλῶσσ', ἐν ἄφροσιν (οἷσις) ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις. 2. ὅπου] ἐκεῖ Blomf.

210. Simillimus locus est Aesch. Fr. 282.

211. ἀγνυαίου] ἀγνυαῖον Mein.

213. Σοφοκλῆς ἀμήλω Hesychii cod. Σοφοκλῆς Ἀμύκω legendum suspicatur Blomf.

215 b. ἀδόξαστον] I. q. ἀδόκητον. Sic δόξα et δόκησις. Huc forsā spectat Hesychii glossa, Ἀδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς Εὐρησά (supr. κ).

216. τὸν δρωῶντά πού τι — apud Schol. Pind. Nem. IV. 51. Cf. ad Fr. 11. εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. Aesch.

Fr. 282. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Cho. 313. δράσαντι παθεῖν. γάρ τι] πού τι schol. Pind. N. IV. 51. Cf. ad Aesch. Fr. 282.

217. τοιγαριώδη libri. τοιγὰρ ἰώδη Nauck. Lege τοιγὰρ αὐτὴν δεῖ φυλάξαι —. χοῖρος ὥστε δεσμίων] χοῖρον ὥστε δεσμίαν recte Casaubon.

218. συνέλεγον τὰ ξύλ', ὥς ἐκκαυμάτων | μή μοι [μηκέτι?] μεταξὺ προσδεῖς εἶεν — Bendl. in Class. Journ. XII. 445. (Epist. LXXXIII.) Suppleri potest (οἱ δὲ) συνέλεγον τὰ ξύλ', aut (οἱ δὲ) ξύλα συνέλεγον.

219. Jacobsius (Exerc. Crit. I. p. 9.) corrigit sic, — ἐν Ἡρακλεῖ Σ. (i. e. Σατυρικῶ), Τρέφουσι κτλ. στρέφουσι] τρέφουσι Jacobs. Dind. Fort. σέβουσι. χωρίτην ὄφιν] Cf. Fr. 22. Phil. 1327. Aesch. Fr. 122. ὁδοιπόρων δῆλημα χωρίτης δράκων. et ad Soph. Fr. 333.

223. οὐκ ὤφιξεν] οὐ κωφεῖ ξένον Wecklein. Phot. οὐκ ὤφιξεν (l. οὐ κωφεῖ).

224. Fort. αἰ δὲ | δόξῃ τοπάζω 'γὰρ σάφ' εἰδέναι θέλω (vel βούλομαι σαφ' εἰδέναι). Cf. Aesch. Ag. 1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ΘΑΜΥΡΑΣ. Arg. Poll. IV. 141. τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμόν (τὸν μὲν ὀφθαλμόν γλαυκὸν ἔχων?).

226, 1. Herwerden conj. ὥχωκε γὰρ — μέλη, | λύρα μόνανλοί θ', οὓς τύχη, χειμῶν ὅπως | ναὸς τέρεμνα, κωμάσας [qu. τέρεμν' εἰσκωμάσας] ἀνήρπασεν. οἶχωκε] Imo ὥχωκε. Et sic Dind.

κροτητὰ — μέλη] I. e. crepantia. Cf. El. 714. κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων. Trag. adesp. 66. μέλη πάρανλα κἀκρότητα (καὶ κροτητὰ?) κύμβαλα. λύρα μόνανλοί θ', οἷς ἐχαίρομεν τέως conj. Nauck. πηκτίδων μέλη] Cf. Fr. 361. Λυδῆς — πηκτίδος συγχορδία. Arist. Thesm. 1217. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἢ 'φερειν τὰς πηκτίδας; 2. Sic Herwerden, λύρα μόνανλοί θ', οὓς τύχη χειμῶν ὅπως etc. Qu. ἦδε δ' αὖ χειμῶν ὅπως —. 3. ναὸς τ' ἔρημος conj. Wagner. In ναὸς latet fortasse νάβλα aut νάβλαι.

227, 1. μαγάδιδες] μαγαδίδες recte Mein. Com. III. 179. Sic καρίδες et καρίδες. Utique duae primae syllabae in μάγαdis breves sunt. 2. ἡδυμελῇ] Cf. Arist. Av. 659. τὴν δ' ἡδυμελῇ — ἀηδόνα etc.

228, 1. πρόποδα] προσωδὰ al. πρόσσοδα μέλεα (i. e. προσόδια) conj. Nauck. κλύομεν] Qu. κλύετε. 2. χερσὶ πόδεσσιν] χέρεσι πόδεσι al.

230, 1. οὐ κατοικήσαντ' ἔτι] Qu. οὐκέτ' οἰκήσουσι (οἰκήσων) ἔτι. Vel οὐ κατοικήσουσι ἔτι. Cf. Phil. 40. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς. Oed. C. 362. 1004. Postulatur omnino futurum.

3. σίνιν] V. Blomf. Gl. ad Ag. 697.

232 a, 2. *δηγνὺς*] Lege *δηγνὺς δ'*. *δηγνὺς ἀρμονίαν* —] Cf. Arist. Eq. 533. *διὰ ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν*. Epicr. com. III. 366. *χορδοτόνον λύρας*] Cf. Eur. Iph. T. 1129. *κέλαδον ἐπιτατόνου λύρας* —. Alc. 448. *ἐπιτάτονον* — *χέλυν*. Herc. 684. Fortasse et hic reponendum *ἐπιτατόνου*.

232 b, 1. *ἐλάμφθην*] *ἐθάλφθην* Br. *δ' ἄν καὶ τῷ* (τὸ al.) libri. *δακέτω* idem. Fort. *πυρετῶ*. 2. *ἔρχομαι*] Mendosum. Qu. *τρέφομαι*, *βόσκομαι*, aut *ἄρχομαι*. 3. *περίαλλα*] Rarum hoc adverbium occurrit etiam Oed. R. 1218. *δύρομαι γὰρ ὥς περιάλλα* (?).

233 a, 2. Connecte *ἀνημέρωσα κνωδάλων*, belluis liberavi.

234. Cf. Eur. Fr. 301. *πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῇ*.

234 a, 1. *δν ἄν τιμᾷ θεός*] *δς ἄν τιμᾷ θεὸν* Beynen. Recte.

2. *θεοὺς ὁρῶντα*] Lege *εἰς θεόν* (θεοῦς) *σ' ὁρῶντα*.

234 b. *πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται*] Cf. Plat. Symp. 196 D. *καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἔρωτι οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται*.

235, 1. *ὥς νῦν*] Lege *ὥς νυν*, id quod ostendit collocatio particulae *νυν*. *δικαίας μῶμος*] Qu. *δίκαιος μῶμος*. 2. *ἄπτεται*] *ἄψεται* Valck. ad Hipp. 604.

236, 1. 2. Euripidis hi versus sunt, Hel. 253. *ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι | ὥς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν*.

1. *ἔχεις μὲν ἀλγείν'* ed. *ἔχει* — codd. Qu. *ἔστιν μὲν* (vel *τάδ'*) *ἀλγείν'*. *πειρᾶσθαι δὲ χρὴ | ἐκ τῶν τοιούτων δὴ* (pro *χρὴ*) *τιν'* — (om. v. 2.) Badham ad Iph. T. 752. Qu. *πειρᾶσθαι δέ σε* (vel *δ' ὁμως*) —. 2. *χρὴ τιν' ἴασιν λαβεῖν*] Qu. *χρὴ λύσιν ζητεῖν τινα*, vel *λύσιν ἀνευρίσκειν τινά*. Hunc versum recte delet Badham.

3. *δὴ* pro *χρὴ* idem.

237, 1. *καὶ λόγοισιν*] Qu. *κἂν λόγοισιν*. Cf. Oed. C. 116.

238, 1. *καίπερ γέρων ὦν*, —] *κᾶστιν γέρων μὲν*, — Weckl.

239, 1. *ἔστι γὰρ τις ἐναλία πόλις | γῆς Εὐβοείας* Valck. ad Phoen. p. 641., qui Nyssam dici putat, memoratam a Stephano Byzantino. Qu. *ἀκτὴ τίς ἐστιν ἐναλία* etc. Vel *ἀκτὴ γὰρ τις ἐστιν ἐναλία | Εὐβοῖδος αἴας, ἔνθα* —. 2. *Εὐβοὺς αἴα*] Qu. *Εὐβοὺς ἀκτὴ*, ut in Trach. 237. *ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς*. *βάκχειος*] Imo *βάκχιος*. Cf. ad Tr. 704. Arist. Eccl. 14. *εὐβοήσασα*] *Εὐβοὺς αἴα* Lud. Dind. Cobet. Nauck. *Εὐβοὺς ἀκτὴ* Mein. 3. *ἐπ' ἡμᾶρ*] In diem. Anglice daily. Cf. Eur. Phoen. 401. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν*. Cycl. 335. *πιεῖν καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν*. Herod. I. 32. *τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος*. *λιβρᾶς ἔω* M. Schmidt., coll. Fr. adesp. 184. *λιβρόν σέλας*. *ἔρπει*] Qu. *ἀνθεῖ*. 4. *κεκλημάτωται*] *Palmites gignit*. Aliud est *κλήματοῦν*, aliud *κλήματιζεν*. Sic *αἰγυπτίου*ν (adesp. 133.) et *αἰγυπτιάζειν* (Arist. Thesm. 922.).

*χῶρον*] *χλωρόν* Bergk. Nauck. *εὐανθὲς*] *οἰνάνθης* Barnes. Inter *οἰνάνθης* et *εὐανθὲς* aut *εὐήθης* (coll. Hemst. ad Hesych.

*Εὐήθης γύη*) fluctuat Valck. ad Phoen. p. 640. δέμας] Qu. γάνος.

5. ἡμαρ — μέσσον] I. e. merities. Eadem forma est Ant. 1223. 1236. et Oed. 1147. αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα (i. e. meridiem).

ὄμφακος τύπον] Uvae non maturae formam. 6. καὶ κλίνεται γε Valck. l. l. καὶ κλίνεται τε Wex. ad Ant. 1164. (1184.). Ubi v. adnot. Cf. Trach. 1186 sq. πεπαίνεται τε Nauck. γλυκαίνεται τε Mein. Dind. κάποπερκοῦται] κάπιπερκοῦται recte Nauck.

Qu. κᾶτα περκοῦται. Cf. Chaerem. Fr. 12. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν | ἄκραισι περκάζουσαν οἶνανθαις χρόνου (ὁμοῦ F. G. Schmidt). 7. βλαστουμένη] κλάστου χειρὶ Mein. βλαστοῦ γονή | ὀπωροκλάστη, κᾶτα κίρνεται ποτὸν idem. Mendosum. Qu. βλαστοῦσ' αἰεῖ, vel βλαστοῦσα δὴ, vel βλαστοῦσ' ἄμα, vel πεπεμμένη, vel βλασάνουσα τέμνεται. V. Dind. ad El. 590.

241. κατὰ ῥάχιν] Cf. Aesch. Eum. 190. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες.

242. Hesych. καὶ (dele) κατὰ τὴν πρόσοψιν.

244. ἀνταίρουσιν] Cf. v. ἀπαίρειν.

245. ἀπείρονας] Cf. Oed. R. 1088. ἀπείρων. Hesych. ἀπειράτους (l. ἀπεράτους).

246. ἀπόθρα] I. q. ἄθρα. Sic ἄξενος et ἀπόξενος.

248. ἀτελῇ] Anglice, free from expense.

255, 1. ἐπήνεσ'] Cf. Arist. Ach. 485. ἐπήνεσ'. 2. ἐκ κάρτα βαιῶν] Malim ἐκ κάρτα βαιοῦ.

256, 1. ὦ γεννήτορ (*Ἰναχε* explicandi causa addito) Dind. *Ἰναχε* πᾶτορ (!) Nauck. *Ἰναχε* νᾶτορ, παῖ τοῦ — Mein., coll. Hesych. ναέτωρ: ῥέων, πολύρρους. Quod recepit Dind. Cf. v. ναρός Fr. 266. Correctio admodum incerta. Malim ὦ γεννήτορ, ut in anapaestis. τοῦ additum ex codd.

257, 1. ξανθῇ] Qu. πυκνή. 2. παισὶν] ἅπασιν νῦν Toup. ἐπεκύνπτει] ἐπεγκύνπτει, ἐπεισκύνπτει al. ἐπεκτύπει Nauck. Qu. ἐπιτυπεῖ aut ἐπισκῆπτει. Sic Meinekios (Phil. Exerc. p. 49.), ξανθῇ δ' ἀφροδισία | λάταξ πᾶσιν ἐπεκτύπει (aut ἐπεισκύνπτει) | δόμοις, ex glyconeo carmine haec ducta esse admonens in quo pacis commoda celebrata sint.

258. πανδόκος ξενόστασις] Cf. Oed. C. 90. Aesch. Cho. 662. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.

259. τοιόνδ' ἔχω Πλούτων' — Fritzscher. Qu. τοιάνδε μοι Πλούτων ἀμεμφίας χάριν | (ἔδωκε vel δέδωκε). ἀμεμφίας] Cf. Aesch. Sept. 909. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία. δ' ἐπίσοδος] ἥδ' ἐπίσοδος Porson. Qu. ἥδ' ἔστ' εἴσοδος. Melius hic convenit εἴσοδος quam ἐπίσοδος. Cf. schol. Plut. 807. τοῦ Διὸς εἰσελθόντος etc.

261. γυνή τίς ἦδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς Toup. et vulg. Qu. γύναι, τίς ἦδε κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς; Cf. Oed. C. 313. Θεσσαλὶς κυνῆ. Arist. Av. 1203. Diog. L. VI. 102. πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. συληνᾶς R. V. κυληνᾶς Ald. Aliud quid latere

suspiciatur Nauck. Qu. στεγανός, tecta, operta. Schol. Arist. τῆς Ἰριδος (l. περὶ τῆς Ἰριδος).

265, 5. καὶ γῆν ὑποβάς ἔνθεν ἐς Ἄργος Blomf. "Supra dixerat Strabo, φέρονται δ' ὑπὸ γῆν ποταμοὶ πολλοί." Qu. βάς ὑπὸ γᾶς.

267. εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου θείας λαχόντες Dind. in schol. Arist. Pac. 531. γέννας ἀφθίτου λαχόντες (om. θείου) Herw. — ἀφθίτου θείας λαχόντες Bergk. γέννας ἀφθίτου λαχόντες ἰσοθέου conj. Nauck. Qu. εὐδαίμονες οἱ βιοτᾶς τότε ἀφθίτου λαχόντες αἴσαν. Vel εὐδαίμονες οἱ τοτ' ἀφθιτον βίον λαχόντες. ἀφθίτου μέρος (vel μοῖραν) λαχόντες. Cf. Arist. Nub. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων. Cratin. Fr. 228.

λαχόντες] Annon τυχόντες? Λαγχάνειν nunquam apud probos scriptores Atticos genitivum gubernat. γενεᾶς] γέννας Bergk. Nauck. Suspectum γενεᾶς.

268. ἔχει νόμον] νομόν (sic) ἔχει Ellendt. Dind.

269. ἀραχνᾶν] ἀραχνῶν Dind. III. in Add. VIII. p. 206. βροί-  
θει] Lege βρύει, quod genitivum saepe regit. Contra βροίθειν  
dativum regit Aj. 130. Eur. Phoen. 1551. El. 305. Tro. 216.

πάντα δ'] Qu. καὶ πάντ'.

271. κναμοβόλῳ δικαστῇ Schow. κναμόβολον (sic) δικαστὴν Ellendt.

278. Apud Erotian. ὥς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμέ-  
νης φησὶν Ἴους, Τραχὺς χελώνης — corr. Elmsl. in Ed. Rev.  
XXXIII. 237., qui haec ad Inachum refert. τραχὺς δὲ φωνῆς  
κέρχνος ἐξανίεται Herw. "I. e. aspera vocis raucitas, qualis  
hominum esse solet, emittitur, nempe ab Ione. Ovid. Met. I. 636.  
'et conata queri mugitus edidit ore etc.'" χελώνης] Corruptum.

280. τὸν Ἀἰδὴν γὰρ οὐδ' ὁ γηραιὸς φιλεῖ F. G. Schmidt, coll.  
Fr. 64. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὥς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Qu. θάνατον γὰρ  
οὐδὲ γῆρας εἴωθεν φιλεῖν.

284, 1. ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων] Cf. Hom. Il. γ'. 277.  
ἥελιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις. πάντ'] πᾶν Wecklein.

ἀναπύσσει] Cf. El. 639. οὐδὲ πᾶν ἀναπύξαι πρέπει πρὸς φῶς.  
Fr. 657. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει. Pind. Ol.  
X. 65.

285. γᾶς φορβάδος] I. e. altricis. Cf. Phil. 700. φορβάδος  
ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν. Alio sensu φορβάς Fr. 645.

287. Anecd. Bekk. καθαρός (καθαρά?).

289, 1. νόει πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πουλύποδος ὅπως | πέτρα,  
τραπέσθαι γνήσιον φρόνημ' αἰεί Jacobs. Anim. p. 321. πουλύπο-  
δος] Cf. Eur. Pol. II. 471. ἀνὴρ πολίτης πουλύπους εἰς (τις?) τοὺς  
τρόπους. νόει πρὸς ἀνδρὶ —] νοῦν δεῖ — Porson. Legerim  
σοφοῦ πρὸς ἀνδρός —. Cf. Fr. 298 b. Pro σῶμα Bergk. non  
inepte χρῶμα requirit.



290. ἀκρουχεῖ] Formatum ut σκηπτουχεῖν, etc.

295. ἐνήλατα (om. ξύλα) τρίγομφα διατορεῖν σε δεῖ Valck. ad Phoen. 1186. Idem ipse conjeceram. Cf. Eur. Phoen. 1195. κλίμακος ἀμείβων ξέσι' ἐνηλάτων βάθρα. Hipp. 1235. ἐνήλατα (sive ἀμαξηδόνια, ἀξονίδια, sc. ξύλα) in curribus erant Anglice the spokes, sic dicta ἀπὸ τοῦ ἐνελαύνεσθαι. In sellis et scabellis spondae dicebantur. Eodem sensu κραστήρια. V. Lob. Phryn. p. 178. Fort. ἐνήλατ' οὖν τρίγομφα τορνεῦσαί σε δεῖ.

296. κάξορμενίζειν οὐκ Eust. ad Il. μ'. p. 857, 14.

297. Hesych. παντοδαπῶς διαφέρεσθαι (l. διαστρέφεσθαι ex Photio et Suida) κατ' εἶδος.

298 a. Corruptum dramatis nomen. Ἴνοϊ scribit Musurus, Οἰνεῖ Dind., Ἴωνι malit Nauck.

298 b. Menand. παιόοντα (τιν' ἄνδρα?).

299, 1. ἄλλας στραβήλου τῆσδε τέκνον εἴ τι γὰρ | δυναίμεθ' εὐρεῖν Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 61. Qu. ἄλλαν στραβήλον τῆσδε φέρομεν, etc. 2. δς διέρειεν λίνον supplendum esse satis probabiliter censet Nauck.

300, 1. ἦλθ' Qu. ἦν. 2. πέρδικος Qu. Πέρδιξ τις. Cf. ad Arist. Av. 1292. Quod ad ὄρνιθος — πέρδικος, cf. ad Av. 79.

302. Cf. Euripidis (?) versum, τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς ξυλλαμβάνει. Similiter Aesch. Pers. 742. ἀλλ', δταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεὸς ξυνάπτεται.

303. κωχεύουσιν] I. q. ὀκωχεύουσιν. Cf. ad El. 732. Ab eadem stirpe ortum videtur nostrum coach. ἐνφοραὶ aut ἐμφοραὶ — libri. ἐν φορᾷ Dind. Nauck. Qu. ἄνθρωποι. Pro με corrigendum fortasse δὲ aut τε: sanum enim videtur δέμας.

303 b. Erotian. Gl. Hippocr. p. 177. Ἡρακλείης νόσον: — ὥς μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς κωμικοῖς (Σοφοκλῆς ἐν τοῖς Καμυκίοις conj. Meinek. Fr. Com. I. 7.).

305, 1. καὶ δὴ τι καὶ —] Qu. καὶ πού τι καὶ —. Cf. Phil. 308. καὶ πού τι καὶ μέρος βορᾶς | προσέδοσαν οἰκτεῖραντες. 2. δέατος] A nominativo δέαρ. Sic στέαρ στέατος.

306. αὐτοκτίτους δόμους] δόμους αὐτοκτίτους scripsisse poetam jure suspicatur Nauck. Anglice, self-wrought, of native build, natural. Cf. Aesch. Prom. 309. πετρηρεφῇ | αὐτόκτι' ἄντρα. Oed. C. 698. αὐτόποιον. Virg. Aen. I. 167. 'vinoque sedilia saxo.' Confer vv. κτίτωρ, κτίτης, κτιμένος, δρείκτιτος (Pind.), ἐϋκτιτος (Hom.).

307, 1. Qu. τοῖς μὲν λόγοισι τοῖσι σοῖς τεκμαίρομαι. 2. λευκὴ στάθμη] λευκὴν στάθμην Eust.

308. Qu. ὃ τι ἂν γένηται τις —, vel ὃ τι ἂν δὲ γίγνηται —.

309. κέντρωνες] Cf. Arist. Nub. 450. κέντρων.

310, 1. Burgesius (ad Suppl. 814.) corrigit, — τὸν οὐ σώφρονα — “τόνδ' ἄνταιον, περιδινεύοντ' ἀχόρεντα.” “καὶ δεῖμα προσπνέοντ' ἀπ' ἀνταίας θεοῦ,” duo diversa fragmenta esse existimans.

Utique duo fragmenta hic videntur esse. Idem sentiunt Bergk. Nauck. Lobeckius locum sic restituere conatur, τὴν ἄγχιμον δὲ πῦρ δονοῦσαν οὐχ ὄρᾱς | καὶ δεῖμα προσπνέουσαν ἀνταίας θεοῦ;

2. προσπαίοντα] προστρόπαιον tentat Nauck.

313. ἀνθυπουργῆσαι χάριν] Cf. Aesch. Prom. 656. ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. Eur. Alc. 857. Ἀδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν. Anaxil. III. 350. ἐὰν δέ τις (ἑταῖρα) — τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν. V. Blomf. Gl. Prom. 656.

314 a, 1. Lege ἦ — οὐπιχώριος; | B. καὶ κάρτα· φρίξας — ἐξέδν. Cf. ad Tr. 379. Qu. ἦ βλαστὸν οὐκ ἔβλαστε τὸν ἐπιχώριον.

2. κάρτα cod. κρᾶτα Bergk. φρίξας — σφηκώματι] Cf. Herod. VIII. 96. Κωλιάδες δὲ γυναικες ἐρετμοῖσι φρίζουσι. εὐλόφω σφηκώμενα cod. εὐλόφω σφηκώματι Valck. Cf. Aj. 1268. εὐλόφου κυνῆς. Arist. Pac. 1216. ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν. 3. μὴ προσεξέδν cod. μητρὸς ἐξέδν Rutgers. Hesych. Φρίξας —: ἀναφὺς ἄρτιος (ἀναδὺς ὄρθιος Hemst. apud Valck. Phoen. 674.).

316 b. ἔχοντας] ἔχοντες exspectabam cum Nauckio. Deinde ἱματίων forsan ejiciendum. Jure haec Sophocli abjudicat Nauck.

317. Cf. Arist. Av. 19. τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. 161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

319, 1. ἀπῆξε πέμφιξ Ἰονίου πέλας πόρον, aut — ἐξ ἔω σελασφόρου Bentl. Epist. ad Mill. p. 501. κἀπεθαύμασα | τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσεῖαν ἰδὼν idem. ἀπῆξε πέμφιξ ἰνίου σελασφόρου Chr. Wordsworth. 3. τηλέσκοπον] Passivum. Cf. Hesiod. Th. 566. πρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν. 569. Arist. Nub. 290. ἐπιδόμεθα τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

320, 1. (καὶ τὸ πᾶν ἀδέρματοι) supplet Bergk. (βοῦς ἀδερμάτους \* \*), | Herwerden. 2. (πρὸς φλόγ') idem. (πῦρ οἶπερ) idem. 3. (ὥς ἱπνὸς σελασφόρος) idem.

321, 1. θέσθαι καλῶς] Cf. Fr. 148. Eur. Hipp. 521. ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς. 709. ἐγὼ γὰρ τὰμὰ θήσομαι καλῶς. Hec. 875. παντ' ἐγὼ θήσω καλῶς. El. 648. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἦ τύχη θήσει καλῶς.

2. τὴν βλάβην προσθῆ φέρων] Qu. τινα βλάβην —. Vel πημονήν —. Cf. Oed. R. 819. οὔτις ἄλλος ἦν | ἦ γὰρ 'π' ἐμαντῶ (ἦ γὰρ αὐτὸς αὐτῶ?) τάσδ' ἄρᾱς ὁ προστιθείς. φέρων] θέλων conj. Nauck.

322, 1. τόλμη] τόλμης Elmsl. ad Med. 388. τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. 2. ἢ γλῶσσ'] Qu. ἢ πεῖρ'.

323, 1. τὰ ψευδῇ λέγειν] Qu. τὸ ψευδῇ λέγειν. Cf. Fr. 326, 1.

324, 1. οὔτε γὰρ γάμον] Qu. οὔτε δ' ἂν γάμον. γάμον] Qu. κράτος aut ποθῶ. Delendum videtur ὦ, ut metrum sit trochaicum. οὔτε] Qu. οὔτ' ἄν. 4. φθονεραὶ γὰρ ὁδοί] Hoc mendosum est. Qu. φθονεροὶ γὰρ εἰσιν οἱ θεοί.



325, 3. τοῦ γε κερδαίνειν — ἀπρὶς ἔχονται] Cf. Fr. 26, 3. τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχον. Aj. 310. Theocr. XV. 68. ἀπρὶς ἔχεν, Εὐνόα, ἀμῶν. XXIV. 54. θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπρὶς ἀπαλαῖσιν ἔχοντα (Ἡρακλῆα). Sophron. Fr. 79. ὑμέων γὰρ ἀπρὶς ἔχονται. Plat. Theaet. p. 155 E. οἱ οὐδὲν ἄλλο οἰόμενοι εἶναι ἢ οὐ ἂν δύνωνται ἀπρὶς τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Lucian. Pisc. 51. οἱ δὲ προσφύντες ἔχονται τοῦ χρυσίου. Alciphro. III. 54. ἐγὼ δὲ ἀπρὶς εἰλόμην τῶν κερμάτων. et ad Aj. 310. 4. πρὸς τὰ χρήματα] Cf. Ant. 1171. πρὸς τὴν ἡδονήν. καῖσι —] Cf. Arist. Lys. 860. ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 6 sq. Cf. Pind. Ol. V. 55. ὑγιέντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει. Arist. Eq. 1091. πλουθυγίαν. Vesp. 677. Av. 604. 731. Lucian. pro Laps. 5.

326, 2. ὅτω] Fort. ὅτε. ἥδιστον δ' —] Cf. Theogn. 256. προῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν. Eur. Andr. 368. εὐδ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων, | τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.

327. τὰ δ' οὐκ ἀκουσὰ codex. τὰδ' οὐκ ἀκούσιμα Bergk. τὰδ' οὐκ ἀκουσὰ σοι Cobet. Anecd. Bekk. ὥς (ὥς Σοφοκλῆς Dind.) ἐν τῇ Κρεούσῃ.

331. φάρει τῷδ' ὥς ἐμῷ καλύπτομαι] τῷδ' ὥς ἔχω καλύπτομαι recte F. G. Schmidt. καὶ δὴ φάρει τῷ βυσσίνῳ καλύπτομαι Naber. Cf. Fr. 342. νώτου κατασιάζοντα βύσσινον φάρος. ὥς ἐμῷ] Mendosum. Latet, ni fallor, epithetum aliquod, fortasse ἀθλίῳ aut εὐνυφεῖ.

336. 'We went under a narrow dome, where there was plenty of dirt.' (Blomfield.) De voce παλὺς v. Scal. ad Manil. p. 119. ἀβάρβαρον] ἀβόρβορον Blomf. et Cobet. Obs. Crit. p. 283.

337, 1. θεοῖς ἄρ' vulg. θεοὶ γὰρ cod. Par. Nauck. 2. Ἀργείους vulg. Ἀργείων Nauck. 3. ξυναινεσοτατα codd. Par. et Voss. et (ξιν.) Mon. ξυναινέσονται ταῦτα Madvig. Qu. ξυναινέσουσι —.

338. ἐν ᾗ — δανοτήτος] ἐν ᾗ — δανότητος conj. Dind. ad Oed. C. 1231., coll. Oed. C. 521. ἤδη παύσεται ἀμερίων μόχθων καὶ δαιότητος conj. Herw. Cf. ad Pac. 1134. δανότατα (ξύλα). Quidni κακότητος (Oed. C. 521. El. 236.)? παύσει' codex. παύσεται Bergk. δανοτήτος] δανότητος Lehrs. (Recte, opinor.) ἀδρανότητος (?) Bergk.

340, 1. πυρὶ] Suspectum, nisi ἀτμίζων valet emittens. Cf. Pher. II. 300. Xen. Anab. IV. 5. 15. σταλαγμοῖς βαρβάρους libri plerique Harpocratonis. Recte. 2. βαρβάρους εὐοσμίας] Lege βαρβάροις εὐοσμίας.

341, 1. Πόσειδον | ἄναξ, ὃς Αἰγαίου νέμεις πρῶνας — ὑψηλαῖσι — ἄλὸς ἐν βένθεσιν Fritzs. ad Ran. 664 sq. Αἰγαίου μέδεις] Αἰγαίους ἔχεις Bergk. Αἰγαίου νέμεις Fritzs. Kock. Ver. p. 168.

2. μέδεις] μεδέεις al. "Dele μέδεις, collato Aristophane." Dobr.

3. *σπιλάδεσσι στομάτων*] *στομάτων σπιλάδεσσι* Bergk. *σπιλάδεσσι σκοπέλων* Kock., coll. Eur. Ion. 274. *σκόπελον ἥμαξαν πέτρας*. 714. *ἵνα τε δειράδες Παρνασσοῦ πέτρας ἔχουσιν σκόπελον*. Hor. Carm. III. 27. 61. 'sive te rupes et acuta leto saxa delectant.' Caesar. B. G. III. 13. 'saxa et cautes.' Pro *στομάτων* participium aliquod ut *πολεύων* requirit Herwerden. Qu. *σπιλάδεσσι καθίζων*, aut — *θαμίζων*, aut — *ναιετῶν*. Apud Homerum est *ναιετάειν ἐπὶ χθονὶ*, Od. ζ. 153. Cf. Fr. 401. *Δωδῶνι ναίων Ζεύς*.

342, 1. *Αἰνείας* libri. 2. *κεραυνίου νότου*] *κεραυνίου μοτοῦ* Plut. Dobr. *μότου* Bachet. ad Ovid. Epist. T. II. p. 134. prob. Porson. *ἀτμοῦ* Burges. ad Tro. 827. Qu. *κεραυνίῳ λύθρῳ* (aut *ἀφρῳ*). *νότου καταστάζοντα βύσσινον φάρος*] Cf. El. 1423. *φοινία δὲ χεῖρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος*. Eur. Herc. 934. *ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχον γενειάδος*. Qu. — *κατασχίζοντα*. Vel *νώτοις βασιάζοντα* —.

*βύσσινον φάρος*] Cf. Aesch. Sept. 1039. *βυσσίνου πεπλώματος*. Eur. Bacch. 821. Herod. II. 86. VII. 181. Apud Graecos non nisi mulieres gestabant (Aesch. Sept. 1041.), sed apud barbaros etiam viri (Aesch. Pers. 129. Eur. Bacch. 821.). Virgulam tantum post φάρος ponit Herw. 4. *κυκλεῖ*] *κυκλοῖ* al. *καλεῖ* Nauck. *κύκλω* Reisk. Herw. *πᾶσαν οἰκειῶν παμπληθίαν*] Qu. *πᾶσά σφ' οἰκειῶν παμπληθία*, aut *νιν τῶν οἰκειῶν παμπληθία*, aut *συμπᾶσ' οἰκειῶν παμπληθία*. *παμπληθίαν*] *παμπησίαν* Nauck. Herw. *παγκληρίαν* conj. Bergk. Cf. Fr. 583 a. *πολυπληθία*. Sic *ἀνδροπληθία* Aesch. Pers. 240. Confer *παμπησία*, *παγκαρπία*. 5. *συμπλάζεται*] *συμπάζεται* al. (i. e. *συμπλανᾶται*.) *συννοπάζεται* (i. e. *comites habet*) malit Herwerden. *πληθος οὐχ ὅσον δοκεῖς*] *πληθος οἱ, πόσον δοκεῖς*; Herw. et postea Hayman. Qu. *πληθος αὖ πόσον δοκεῖς*. Vel *πληθος δ' ὁπαδεῖ* —. *οὐχ ὅσαν δοκεῖς*] Qu. οἱ (ei) *πόσον δοκεῖς*. *δοκεῖ σοι* libri. *δοκεῖς οἱ* Reisk. 6. *ἀποικίας Φρυγῶν*] *ἀποικίας, Φρυγῶν* (sc. *πληθος*) Herw.

343 a. *οἱ πόνοι γλυκεῖς*] *οἱ λόγοι γλυκεῖς*, vel *ἡ μνήμη, γλυκὺν* Dobr. Adv. II. 358.

343 b. Cf. Aj. 264. *φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος*.

345, 1. *ἦδ' ὁ*] *ἦν χ' ὦ* Burges. ad Eum. 403. Saepius apud Aeschylum occurrit *ἦδέ*. Fort. *ἦν χῶ Δωτιεύς*.

348. *σκιάζει*] *καλύπτει, καλύπει* al. *νῶτα*] *πλευρὰ* al. *βοός*] *ἀλὸς* schol. Theocr. Lege *χθονός*.

349. *Χρύσης*] *Insulae*. Cf. Phil. 270. 1327.

350. *ἄπλαστον* vulg. *ἀπέλαστον* Mein. Nauck. *ἄπλατον* Bergk. Dind. Cf. Tr. 1093. *λέοντ' ἄπλατον θρέμμα κάπροσῆγορον*. Qu. *ἄφραστον*. Cf. Tr. 694. *φάτιν | ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν*. et ad Aj. 256.

352. *ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει* —] Qu. *τάχα δ' (aut τάχ') αὐτὸ δείξει* —. Cf. Arist. Lys. 375. *τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει*. Ran. 1261.

δείξει δὴ τάχα. Plat. Hipp. Maj. 288 B. αὐτὸ δείξει. Eur. Andr. 265. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. ὥς ἐγὼ] ὥς ἔχω Weckl. ὥς ἔχει (quomodo se habeat res) Herw. ὥς δοκῶ Mein. ὥς ἐγὼ] ὥς δοκῶ, Mein. Qu. ὥς λέγω (deleta virgula post τοῦργον). Et sic Burges. ad Tro. 304.

352 b. Μάντεις. Bergk. (Comm. p. 129.) corrigit sic, Φαμενός. Σοφοκλῆς Μάντεις· Ξανθὸς Φαμενὸς Τειρεσίῳ παῖς. Similia nomina sunt Τισαμενός, Δεξαμενός, Ἀκεσαμενός, Κλανσαμενός etc.

356. φίλανδρος] I. q. ἀνδρεράστρια (Arist. Thesm. 392.).

357, 1. σὺς μέγιστον χρῆμ'] Cf. Herod. I. 36. ὑὸς χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ. Arist. Lys. 1031. ἡ μέγα — χρῆμα — τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι. γύαις] γύας Cobetus, haec ad Meleagrum Sophoclis referens. Recte.

358, 1. καὶ βραχὺν χρόνον] καὶ — Cobet.

359. Ex choro aliquo.

361, 2. Λυδῆς — πηκτίδος] Cf. Diogen. apud Athen. XIV. 636 A. κλύω δὲ Λυδὰς — Ἀρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις. συγχορδία] Confer v. συναυλία Arist. Eq. 9.

362. ψαλίδας] ψέλλια conj. Bergk.

366. ἀπύρου] I. e. ἀθύτου. Cf. Eur. Fr. Inc. 155, 4. θυσίαν ἄπυρον.

368. ἀφθίτους γνώμας] Anglice, fixed opinions.

370. Scribe χρυσεόπηνον aut χρυσεοπήνιστον.

371. ἀνασιῦψαι] Qu. ἀνασιῦσαι. Hesych. ἢ στυγνάσαι (ὀργιάσαι aut ὀργῆσαι?).

372. ἀνθρῶσκε] Cf. Fr. 800. ἄγχαζε.

373. ἀποσκόλυπτε] Cf. v. ἀποθριάζειν, Arist. Ach. 157. ὁ δ' ἦκιστ' ἔχων] Sub. μόχθους ex praec. ἄμοχθος. Cf. ad El. 962 sq.

375. Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος] Cf. Aesch. Fr. 52. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. Eum. 760. Suppl. 27. Pind. Isthm. V. 7. τρίτον σπένδειν σωτῆρ'. Plat. Phil. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Hinc Ζεὺς τριτόσπονδος Aesch. Ag. 231.

376, 1. ἀσπιδίτην] Formatum ut δπλίτης, χωρίτης (Fr. 22. 219.), ἀσιτίτης (Fr. 81.), δδίτης (Phil. 147.), etc. Forma epica Homerica est ἀσπιδιώτης. πεφραγμένον] πεφραγμένον Dind., quem vide ad Ant. 253. 2. τοξεύμασι] Qu. τις τοξότης, aut τὰ τόξ' ἔχων, aut τόξω (τόξοις) ~ —.

377, 1. μυρία — νύξ] Cf. Oed. C. 617. ὁ μυρίος χρόνος. 397. μυρίου χρόνου. Phil. 1168. μυρίον ἄχθος. 2. εὖ παθόντα εἶθ' ἑτέρα θανεῖν] εὐπαθοῦντα δ' ἡμέρα φθάνει cum Meinekio F. G. Schmidt. Cf. Xen. Anab. V. 7. 18. πορευόμενον δ' αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη. Anth. Pal. X. 26. τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστιν, | τοῖς δὲ κακῶς μία νύξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Qu. εὖ πράσσοντα (πάσχοντα, παθόντα) δ' ἄνδρα δεῖ θανεῖν, vel — ἄνδρ'

ἔδει θανειν. Vel εὖ πράσσοντα δ' ἡμέρα φθάνει. νύξ ἐστιν εὖ παθόντα] Legerim νύξ ἐστιν, εὖ πράσσοντι (vel πάσχοντι) δ'. εἰθ' ἑτέρα] ἡτέρα al. Qu. ἔχθιστον.

379, 1. τεῖχος] τεῦχος Scal. ad Manil. p. 288. et Salmas de Usur. p. 431. οὗτος δὲ τεύχη ἐφεῦρεν tentat F. G. Schmidt. Qu. οὗτος δ' ἐφηῦρε πρῶτος. τεῖχος] Qu. ταφρόν. 2. σταθμῶν τ' ἀριθμῶν] Malim ἀριθμῶν σταθμῶν τε, aut sic, σταθμῶν ὀνόματα κἀριθμῶν τε καὶ μέτρων. Cf. Eur. Phoen. 545. καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν | ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε. et ad Aesch. Fr. 181, 2. εὐρήματα] ὁρίσματα Lud. Dind. Herw. σοφίσματα Meinek., coll. Prom. 459. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων | ἐξηῦρον αὐτοῖς. Qu. νομίσματα propter praec. ἐφηῦρε. σταθμῶν Salmas. σταθμῶν τ' Dind. 3. Post v. 8. transponendum esse censet Scal. Recte, opinor. τάξεις τε ταύτας] Imo τάξεις τε πάσας.

4. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα] πάντων δ' — Herw. κἀπειτ' ἔταξε πρῶτος ἐς ζευγος δέκα nescioquis. Qu. καὶ καὶν', aut κἀπειτ'. πρῶτος] πρῶτον L. Dind., cui respondeat αὐθις. Post δέκα ponatur virgula. 5. et 9. Versus corrupti. 6. δς χίλια εὐθὺς Vat. καὶ χιλιοστὸς conj. Nauck. Qu. καὶ χιλιάδας, οὗτος —.

στρατοῦ] στρατῶ Laur. Quod recipiendum. 7. et 8. ἔδειξε et ἐφεῦρε transposuerit Nauck. 9. ὕπνου] Qu. οὗτος aut καὶ τοῖς.

φυλάξεις σιθόα Laur. φυλαξ σα Vat. φύλαξιν ἐσθλὰ Keil φύλαξι σιλπνὰ M. Schmidt. φύλαξι πιστὰ optime Wagner. et Nauck.

10. ναῶν] νεῶν Blomf. πυμαντήρσιν Vat. πημαντήρσιν Laur. ποιμαντήρσιν recte Heath. 11. ἄρκτου στροφάς] Cf. Trach. 131. οἶον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.

380, 1. σὺν θεῶ εἰπεῖν] Cf. Arist. Pl. 114. ξὺν θεῶ δ' εἰρησεται. Eur. Rhes. 468. σὺν δ' Ἀδραστεία λέγω. 2. χρόνον τε διατριβάς] Qu. χρόνον τῆς διατριβῆς. 3. φλοίσβου] Cf. Aesch. Prom. 792. πόντιον περῶσα φλοῖσβον. κοπήν] κόπον Br. Herw. prob. Nauck. Qu. κόπον aut σάλον.

381. πεντάγραμμα] πεντέγραμμα Poll. prob. Cobet., coll. Hesych. Πεσσὰ πεντέγραμμα.

382. σπίζα τέως] σπίζ' ὅπως Dind. prob. Cobet., coll. Eur. Fr. 961. διοπετῆς ὅπως | ἀστὴρ ἀπέσβη. Adde Arist. Thesm. 1101. ναῦν ὅπως ὠρμισμένην. Sed requiritur nomen plurale. Malim σπινίδι' ὥς. κάτω] ἄκατοι Bergk.

384. ἀνόρεος] Fort. ἄνδρεος.

386. ἐπίκοτα] Cf. Aesch. Prom. 168. 622. ἐπικότως.

388. ὀλκία] ὀλκεῖα recte Dind. Solennis hic error codicum.

390. ἀναρροιβδεῖ] Cf. Hom. Od. μ'. 104. 236.

391. λινογενεῖς] νεοπλυνεῖς Dind., quod minus aptum hic videtur. Cf. v. λινορραφῆς Fr. 415 c. λινορραφῇ τυλεῖα. ἐπενδύτας] Cf. Nicoch. Π. 843. φέρε νυν ταχέως χιτῶνα τόνδ' ἐπενδύτην.

Thesp. trag. Fr. 1. ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην. S. Joann. Ev. XXI. 7. τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο. Eustathius (p. 1166, 51.) per ἀνδρεῖον χιτωνίσκον explicat.

392. λαμπήνη] Cognata vox videtur ἀπήνη.

393. Tentabam ut in tenebris ὥραστὰ φίλτατ'. Ex Plutarchi verbis ἢ τὸν ἐραστήν liquet ἐραστοῦ mentionem in Sophoclis loco fieri oportere. Verba οὐδένα — σύμμαχον Plutarchi esse arbitror.

395. αὔεις Suid. prob. Blomf. Dind. Qu. αὔτεις.

397. δερμηστής] Confer v. ὠμηστής.

399. τῶνδε] Malim τοῖνδε, aut προφεριάτου pro προφεριτέρου.

400, 1. λεπτοσπαθήτων χλανιδίων] Cf. Fr. 849. ἀσπάθητον χλαῖναν ἀνύφαντον. Hermipp. Π. 381. κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν | Ὡρῶν. Aesch. Fr. 331. σπαθητοῖς τριμυτίνοις ὑφάσμασι.

2. καὶ ψύχουσα] Suspectum. Fort. πᾶν τὸ σῶμα.

401, 1. εἰς Δωδῶνος cod. ἐκ Δωδῶνος Mein. Nauck. Dind. οὔτε Πυθικῶν] Malim οὔτ' ἐκ Πυθικῶν, nisi praestat ἐς Δωδῶνος οὔτ' ἐς Πυθικὰ | γύαλα etc. 2. γν —] γύαλων conj. Nauck. γῆρύς τις ἂν πείσειεν ἐξ ἐδωλίων Mein. 3. ὁμῖος codd. ὁμέσιος Tunnelius. Ahrens. improb. Nauck. ὁμόγνιος Mein. ad Oed. C. 1333. coll. Aristot. de Mundo p. 401, 21. Ζεὺς γενέθλιός τε καὶ ἔρκειος καὶ ὁμόγνιος. ὁ μαντεῖος Herw. Qu. Ὀλύμπιος (per compendium scriptum ολῖος), aut ὁμόγνιος, aut ὁμέσιος. 4. ἱερέας] ἱερίας recte Valck. ad Phoen. 1475. Cf. Or. 255. ἐνέρων ἱερίαι (ubi v. schol.). Iph. T. 34. 1339. 5. Divide sic, καὶ τὸν ἐν | Δωδῶνι —.

παῦσον] πᾶσι conj. Nauck.

402. εἰ μὲν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε] Cf. Arist. Thesm. 543. εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς etc. λέγε] Qu. οὐ λέγω, οὐκ ἐρῶ, οὐ θέλω, vel οὐ μενῶ.

403. ποταπὸς] ποδαπὸς Nauck.

404. ἀθηρόβρωτον ὄργανον] Vix sanum videtur — βρωτον.

405. Scripserat Sophocles νηδὺς ἐλαιάεσσα. V. Hesych. Π. 675. et Phot. l. l.

407, 1. Σειρήνας —] "Sirenas apud inferos habemus etiam in nobili loco Platonis Crat. p. 403 D." (Meinek. ad Euphor. p. 123.)

2. αἰθροῦντος —] ἀθροῦντος — al. θροοῦντε — Lobeck. ad Ajac. 801. Dind. Quod non satisfacit. Ipse conjicio τὰς θρεομένας Ἄιδου νόμους.

408, 1. κακοῖς] κακῶς, κακὸς al. Lege κακῶν. Cf. Oed. R. 210. Oed. C. 65. etc. Ceterum cf. Thesm. 1215. ὀρτῶς δὲ σὺ συμβίγη, καταβεβίγησι γάρ. 2. ὠδύσαντο] Cf. Hom. Π. η'. 138. τῷ μὲν ἔπειτ' ὠδύσαντο θεοί. Od. α'. 62. ε'. 340. 423. τ'. 407.

δυσσεβεῖς ἐμοί] δυσμενεῖς ἐμοὶ Nauck. Qu. δι' ἐμὲ δυσσεβεῖς.

409. μάγνον] Mendosum. Qu. μάκτην. Cf. v. ἀπομάκτης.

411, 2. μῦθος — βραχύς] μύθους (vel μῦθον) γὰρ Ἀργολισὶ συντέμνειν ἔφην Mein. μῦθος — ἔφην, aut μύθους (μῦθον) — ἔφην

Herw. Qu. μῦθον γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνω βραχὺν, vel μῦθος — συντέμνει βραχύς. Tentabam etiam ἔθος γὰρ Ἀργείοισι συντέμνειν λόγους. Cum Ἀργολιστὶ confer Ἀργόλας (i. q. Ἀργεῖος).

412. ἐμπερῆς] Cf. v. πολυσπερῆς.

414. θρεκτοῖσι νόμοις] κρεκτοῖσι — conj. Nauck. Cf. Aesch. Cho. 822. κρεκτὸν γοατῶν νόμον μεθήσομεν. Soph. Fr. 226, 1. κροτητὰ πηκτίδων μέλη. El. 714. κροτητῶν ἀρμάτων.

415 a. Hesychii locum sic corrige, Θριάζειν: φυλλολογεῖν. Θυρσάζειν: ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. etc. Ergo Sophoclis est non θριάζειν, sed θυρσάζειν (cf. Arist. Lys. 1313.).

415 b. Simili errore ἰοκλεῖ pro οἰκλεῖ apud Pollucem (Fr. 415 c.).

415 c. λινορραφῇ τυλεῖα] Cf. Aesch. Eum. 134. λινορραφῆς τε δόμος. Confer λινογενῆς Fr. 391.

417. Locus obscurissimus. Post αὐλὰς lacunam indicat Dind., excidisse nonnulla verba, in quibus χερσεύει fuerit, existimans.

Apud Hesychium pro Σοφοκλῆς Ἴονι (supr. οἱ εἰ) reponendum forsitan Εὐριπίδης Οἴνει.

418. ἡ μὲν ὥς ἰ θάσσονα, | ἡ δ' ὥς ἰ τέτοκε παῖδα Cobet., qui, "Duae matres inter se contendebant utra velociorem peperisset. Manifesto requiritur perfectum τέτοκε." παῖδ' ἡ μὲν ὥς — τέκοι Bergk. Qu. ἔτεκε, vel τετόκε (pro τετοκοίη?). Apoll. de Pron. p. 10 B. ἀντωνυμῖαι ἀναφορικαὶ ἢ τε ἰ, οὐ, οἰ, ἔ. Priscian. XIII. 2. § 8. 'Apud Graecos nominativus supradicti pronominis, id est *Fi*, rarus est in usu.' Etiam § 7. Cf. Donaldson. Crat. p. 171.

419, 1. ὄρκον δὲ προστεθέντος] Cf. El. 477. ἄγγελλε δ' ὄρκον προστιθεὶς ὀθούνεκα | τέθνηκ' Ὀρέστης. Tr. 255. ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν. 2. φυλάσσεται — ἐς θεοὺς ἀμαρτάνειν] Cf. Herod. I. 108. φυλασσόμεθα — ἐς σέ — μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. 3. κείς] καὶ εἰς M. κᾶς recte Dind. Cf. Dind. in Lex. Soph. p. 147.

420. ἐκκεκαρμένος] ἐκδεδαρμένος sagaciter Herwerden. prob. Cobet. ex Hesychii verbis in Σκυνθιστὶ χειρόμακτρον. οἱ Σκύνθαι τῶν λαμβανομένων (l. ἀλίσκομένων) ἐν πολέμοις ἀνθρώπων τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες τοῖς δέρμασιν ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. "Notatur enim hoc versu Oenonae crudelitas in eos quos Hippodamia cursu superasset." Ita etiam Herwerden. Idem ipse conjeceram. Sed praestat forsitan ἀποκεκαρμένος. Cf. Arist. Thesm. 838. σκάφιον ἀποκεκαρμένην. Ach. 849. Eccl. 724. An. 806. Possis etiam εὖ κεκαρμένος. Cf. ad Ach. 849. χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος] Cf. ad Eq. 370. δερῶ σὲ θύλακον κλοπῆς.

421, 1. λύγα] λύγα, ἴγγα al. λίγα Erfurdt. Mein. Phil. Exerc. p. 39. Hesychius tamen λύγξ (sic) per τόξον explicat. θηρατηρίαν] Confer v. λυτήριος. Cf. Ant. 797. Aesch. Suppl. 1003 sq. Qu. ὄψει (aut ὄσσοις) τοιάνδ' ἴγγα —. Vel τοιάνδ' ἰδεῖν (vel ὄρᾶν) ἴγγα etc. Cf. Heliod. VIII. 5. μεγάλην εἰς πειθῶ κέκτηται πρὸς



ἄνδρας ἱγγα τὰ γυναικεῖα — βλέμματα. 2. ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει] Cf. Arist. Ach. 566. ὦ βλέπων ἀστραπᾶς. 3. εἰθ' ἄλλεται] ἢ θ' ἄλλεται al. ἐνθάλλεται Ruhnken. ἐκθάλλεται Ellendt. Nauck. Malim ἐκθάλλεται, torretur (Hor. Od. III. 9. 13.) sive uritur (Epist. I. 2. 13.). Cf. Aesch. Prom. 590. ἢ Διὸς κέαρ θάλλει ἔρωτι. 650. Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. Theocr. XIV. 38. 4. ἴσον μετρώων ὀφθαλμόν] I. e. adjusting eye to eye. ὥστε (ὡς al.) τέκτονος libri. Qu. ὡς ἐκ τέκτονος. 5. παρὰ στάθμην] Cf. Aesch. Ag. 1004. ὦμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην (praeter amussim). Eur. Ion. 1514. παρ' οἶαν ἤλθομεν στάθμην βίου. Theogn. 543. χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, | Κύρνε, δίκην ἰσὸν τ' ἀμφοτέροισι δόμον. 939. εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. Trag. Fr. Adesp. 110. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην (σταθμόν Buttm.) βίου. Fort. κατὰ στάθμην. Cf. Theocr. XXV. 194. κατὰ (παρὰ?) στάθμην ἐνόησας. ἰόντος] ἰσχυόντος vel τιθέντος Herw. Qu. μετροῦντος aut ἰσοῦντος. Nisi latet epithetum vocis κανών.

422, 1. ψήκτρας] Cf. Arist. Fr. 135. ψῆχε δ' ἡρέμα | τὸν βοιν-κέφαλον καὶ κοππατίαν. Qu. καὶ ψήκτρα σφ' ὀρῶ —.

423, 2. Cf. ad Arist. Av. 1338. ὡς ἂν ποταθείην] Scribe ὡς ἀμποταθείην. Vulgata soloeca est. ὑπὲρ ἀτρυγέτου] ὑπὲρ αἰθέρος ἀτρυγέτου Kock. Recte opinor. Sed delendum forsitan ὑπέρ.

424, 1. πλήθουσι] λήθουσι, quod substituit Arcesilaus, recepit Dind. διέξοδοι] Currents, draughts. Cf. Eur. Andr. 1086. ἡλίου διεξόδους. Henioch. 4, 5. ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους. Antiph. 176, 4. Alex. 124, 9. 2. πλὴν Fort. πλὴν γ'.

428. ὀροπά] ὀρωπά Suid. Qu. ὀρωπτά.

429, 1. καὶ πλήρες ἐκπιών τι χρύσειον κέρας | τρίψει γε μέντοι μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 259. ἐκπιόντι] Fort. ἐκπιούσα. 2. τρίψει] Fort. τύπει. Deinde pro ὑπ' qu. ἀπ'. γέμοντα] Lege γέροντα.

430. ἐνουρήθρα] ἐνουρήθραν Poll. et schol. Hermog. ἐνουρήθρον Anecd. Paris. Malim ἐνούρηθρον, quocum confer κύκηθρον et τάρακτρον Arist. Pac. 654. σκανδάληθρον Ach. 687. Confer tamen ἀλινδήθρα.

431. χήλευμα] Fort. χήλωμα. Nisi κεχήλευμαι pro κεχήλωμαι potius restituendum apud Hesychium.

432. ἐν Πανδώρα pro ἐν Πανδάρῳ Ruhnken. ad Tim. p. 86. πηλὸν ὀργάζειν] Cf. Arist. Av. 839. πηλὸν ἀποδὺς ὀργασσον. Incert. apud Athen. X. 455 E. κρίθης ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

433. λευκὸν] οὐ λευκὸν Welcker. λευκὸν γὰρ Cobet. λύκειον (lupinum) malit Nauck. ὥδ' ἐπαίδευσεν] Fort. ἐξεπαίδευσεν (i. e. ἐξέθρεψεν). Tentabam etiam λευκὸν γάλ' αὐτὴν ὥδ' ἐπαίδευσεν μέγαν.

434, 3. Cf. Plat. Legg. I. 646 A. οὐ μόνον ἄρα, ὥς ἔοικεν, ὁ γέρον δις παῖς γίνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς. Cratin. V. 16. ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὥς δις παῖς γέρον. Theopomp. com. II. 818. δις παῖδες οἱ γέροντες. Arist. Nub. 1417. δις παῖδες οἱ γέροντες.

435. Aristophanis est Av. 852. 2. συμπαραινέσας] Cf. Fr. 964. καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι. 5. ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ] Cf. Eur. El. 879. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾶ. Trach. 207. ἴτω κλαγγά. Arist. Av. 857. ἴτω δὲ Πυθιάς βοά. βοά] βοὰ (θεῶ) Dind.

436. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς] Cf. Eur. Fr. 599. οὐκουν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

438. Δωτιάδος] Cf. Fr. 345. ὁ Δωτιεύς — Κορωνός. Fr. 69.

439. βοήν] Corruptum videtur. Qu. πόλιν, γαῖαν, αὐτὴν χώραν. Κυκνήτιν] Cf. Fr. 457.

441. Σοφοκλῆς Πηλεῖ καὶ —] Corrigendum καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ, “μὴ ψεῦσον”, ut monuit Fritzsche ad Thesm. 870. μὴ ψεῦσον] Sic μὴ νόμισον dixit Thugenides comicus IV. 593. V. Bakhuizen de Parodia p. 124.

442. Qu. βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέριτονον (βοάν).

444. βαλλήν] De hac voce consule Blomf. Gl. Pers. 663. (ubi Schol.: βαλὴν ὁ βασιλεὺς λέγεται).

445, 1. αὐλητῶν Harp. et Athen. αὐλήτην Hesych. I. p. 616. αὐλιτῶν. Bekker. Nauck. Recte. Cum αὐλίτης confer χωρίτης, ἁσιτίτης, πολίτης, Βοσπορίτης (Fr. 446.), etc. 2. θαλλόν — νεοσπάδα] Cf. Ant. 1202. ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς. Plat. Phaed. 230 D. θαλλόν ἢ τινα καρπὸν προσείοντες (προβάτω). Confer ὀδυνοσπὰς Aesch. Fr. 374.

446, 1. πάροιχος] Forsan glossema ad παράκλος adscriptum huc migravit. 2. πάροιχος Athen. παρακλος Bergk. ex Hesychio II. p. 872. Ἑλλησποντὶς ὥραία θέρους] Ἑλλησπόντου ὥρα — Hesych. II. 872. Qu. Ἑλλησποντίων ὥρα — Hesychius ἢ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα explicat. Qu. πάραυλος Ἑλλησποντίων ὥρα (ὥραι) θέρους. 3. τῷ Βοσπορίῃ] Qu. τῷ Βοσπόρῳ τε. τῷδε] Qu. τῇδε hic. Idem suadet Nauck.

447. Cf. Cic. pro Deiot. 11, 18. ‘Fit in dominatu servitus, in servitute dominatus.’ (Dobr.)

448. ἐξ ἀμφημέρου] Sc. πυρετοῦ.

449 a. λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οὐλοῦται χανὸν F. G. Schmidt. ἔλκος οὐδὲν] οὐδὲν ἔλκος Suid. Quod praeferendum videtur. οἰδὰ που τυχεῖν] οἰδὰ που χανὸν Suid. οἰδὰ πω μύσαν Mein. (πω jam Dind.) οἰδ' ἄκουσ τυχεῖν (vel τυχόν) conj. Nauck. Praestaret τυχόν, sed aliud quid latet. Non temere sollicitandum οἰδὰ που.

449 b. κημοῖσι] Cf. Fr. 260. Arist. Eq. 1150. κημὸν (κημῶ?) καταμηλῶν.



450. Mirum vocabulum. Nisi potius pro κοπιάσω corrigen-  
dam κοπιῶ. Phot. et Suid. ξανῶ (l. ξανῆσαι)· κοπιάσω.

451, 1. Ποσιδείους] Propter metrum positum, ut διπολιώδη  
pro διπολειώδη in anapaestis Arist. Nub. 984. ταχῶν cod. τειχέων  
Dind. τοίχων Nauck. 2. ἀποσεισαμένη θριγκούς Lehrsius.

453. βαρίβαν Schaefer. ad Greg. Cor. p. 522. βαριβάταν λέγει  
τὸν ναύτην, ἥγουν τὸν — Blomf. Gl. Pers. 559. Cf. v. νυμφόβας.

456. Cf. ad Fr. 54. Hesych. παρασαγγιλόγω (qu. -γοι).

458. Cf. Fr. 122.

459. Etym. M. p. 662, 12. Etym. Gud. p. 452, 31.

461 a. ψό] Etiam hodie exclamatio est 'pso!' aut 'so!'

461 b. Ἰδης | ὅτε μηλοτρόφων ἀγελῶν ποιμένες | εἶδον (vel  
ποιμὴν εἶδεν, de Paride) τριολύμπιον ἄρμα Weckl.

462 a. πρόχειρον] πρὸ χειρῶν Etym. M. (sed προχείρων M.).

462 b. Fritzschi ad Arist. Thesm. 1082. sic vertit v. 3. tunc  
maturum fructum habes Aegyptium, i. e. rubrum, nigrum.  
"Apposite Athen. II. p. 51 C. ἡ Αἰγυπτία συνάμνος. Γῆρας autem  
poetice dicitur fructus qui maturuerit. Cf. et τὸ γήρειον pappus  
et ipsa vox γῆρας pellis (Arist. H. A. VIII. 17.)." Cum toto loco  
confert Aesch. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις  
καὶ μυλοπρέπτοις βρίθεται ταῦτοῦ χρόνον. Adde Aesch. Fr. 259.  
ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρου. 2. φοινίξαντα] Qu. φοινίσ-  
σοντα, aut φοινικοῦντα purpureum. γογγύλον Athen. II. 51 D.

στρογγύλον Eust. ad II. λ'. p. 835, 9. μόρον] Morum. Cf.  
Aesch. Fr. 107. Epict. p. 115. 3. λαμβάνεις] λαμβάνει σφ' Herw.

prob. F. G. Schmidt. ἔπειτα] τέλος δὲ conj. Nauck. prob. Dind.

Αἰγύπτιον] I. e. μέλαν. Cf. v. αἰγυπτιοῦν Com. anon. IV. 628.  
Eust. καὶ (l. καὶ τὸ) ἀρσενικόν.

462 c. μαλλοδέτας] Malim μαλλοδέτους.

462 d. ξουθός] ξανθός Bergk. ξυνετός probabiliter Lehrsius.

Τειρεσίον παῖς] Numerosius, opinor, foret παῖς Τειρεσίον.

463. οὔτοι ποθ' ἥξει τῶν —] οὔτοι ποθ' ἔξει Reisig. Conj.  
Aristoph. p. 295. Dobr. οὔτοι ποθ' ἄψει O. Schneider. οὐδέποι'  
ἐφίξει τῶν — optime Cobet.

464, 1. οἶδς μαλλός] Cf. Oed. C. 475. οἶδς νεώρους νεοπόκω  
μαλλῶ. Tr. 690. 2. ῥάξ] Cf. Plat. Legg. VIII. 845 A. κατὰ ῥᾱγα  
βοτρυῶν. Arist. Probl. 20, 23. Hinc ῥαγίζειν (ᾱ) Theocr. V. 113.

3. παγκαρπία] Alia forma est παγκαρπεία. Cf. Eur. Fr. 904, 4.  
103, 4. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας (qu. παγκαρπίας). 4. ποικι-  
λώτατον] Fort. ποικιλόστομον. 5. ξουθῆς μελίσης] Cf. Eur.

Herc. 487. ξουθόπτερος μέλισσα. κηρόπλαστον] Cf. Aesch.  
Prom. 591. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ. ὄργανον] I. q.

ἔργον.

467 b. κεκλισμένην codex. κεκλημένην Schneidewin.

468, 1. σὺ δ' αὖθι μίμνων που κατ' Ἰδαίαν χθόνα] Suspectum αὖθι. Qu. σὺ δ' αὖ μένων ταύτην κατ' Ἰδαίαν χθόνα, aut σὺ δ' ἐνθάδ' οἰκῶν, aut σὺ δ' αὖ κατοικῶν. τοῦ aut τὴν libri. που Xylander. τῇδ' ἐπ' [malim ἐν] Ἰδαία χθονὶ Welcker.

469, 1. μελαμβαθεῖς] μελαμφαεῖς Valck. ad Phoen. 1017. et Jacobs. Animadv. p. 161. Cf. Aesch. Prom. 219. Ταρτάρου μελαμβαθῆς | κενθμῶν. Eur. Phoen. 1010. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ | δράκοντος. Apoll. Rhod. IV. 517. μελαμβαθέος ποταμοῖο. Aesch. Prom. 1030. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθη. Carcin. Fr. 5. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχοῦς. Eur. Hel. 525. μελαμφαεὺς οἴχεται δι' ἔρεβος. 2. ἡχούσης γόους] Cf. Trach. 863. ἡχεῖ τις — κωκυτούς.

3. ἄρσενας χοάς] ἄρσενας ῥοάς Mein. ad Oed. C. 1599. Corrigo ἄρσενας βοάς. Cf. Phil. 1455. καὶ κτύπος ἄρσεν πόντου. Arist. Thesm. 125. κίδαριν — ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ (δόκιμον?). Pers. Sat. VI. 4. 'atque marem strepitum fidis intendisse Latinae.' Apud Porphyrium παιῶνα (αἰῶνα Valck. l. l.) οὐκ ἐχούσας.

470, 1. πρωρατῆς στρατοῦ] Sic πρωρατῆς χθονὸς Aesch. Eum. 765. πρυμνήτης ἄναξ. 16. 2. τοῖς πᾶσι δεῖξαι] τοῖς πᾶσιν εἰξαι Wecklein. p. 10. 3. Cf. Theogn. 25. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς | οὐθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων. τέρειναι σάρκες] Cf. El. 778. τρεῖνης μυρσίνης πλόκους. Eur. Med. 905. ὄψιν τέρειναν. Cycl. 513. τέρεινα νέμφα. 4. οὔτ' ἐξ ἐπομβρῶν (ἐπόμβρων al.) libri. οὔτ' ἔστ' ἐπομβρῶν Herw. Qu. οὔτ' οὖν ἐπομβρῶν. Cf. ad Phil. 668.

ἐξεπομβρῶν — ἐπανχμήσας] Cf. Nub. 1120. αὐχμὸν — ἐπομβροίαν. Plat. Ax. 368 C. κλαῖον νυνὶ μὲν αὐχμὸν νυνὶ δὲ ἐπομβροίας. Diog. L. IX. 3. ἐξ ἐπομβροίας αὐχμὸν ποιῆσαι. 5. βροτοῖς ἂν ἐλθὼν εἰς λόγον δίκην ὄφλοι Dobraeus ad Arist. p. 128. Cf. Ant. 742. διὰ δίκης ἰὼν πατρί. 6. Qu. θνητός τε καὶ θνητῆς γεγώς.

ἐγὼ θνητός γ' ὦν ἐκ Α. πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός γ' ἂν ἐκ plerique libri. ἔγωγ' ἂν θνητός ὦν Mein. Nauck. Corrige πῶς δῆτα θνητός τ' ὦν ἐγὼ —. 7. εὖ φρονεῖν] Lege ἂν φρονεῖν.

471. λυγαίου νέφους] Cf. Eur. Her. 855. λυγαίῳ νέφει. Iph. T. 110. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας. νέφους] σκοτούς al. κνέφους (?) Mein. Lege σκοτόν.

473. χιτῶν — ἄπειρος] Cf. Aesch. Ag. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. Eum. 634. ἀτέρμονι — πέπλῳ. Eur. Orest. 25. ἡ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι | ἔκτεινεν. ἐνδυτήριος κακῶν] Qu. ἐνδυτήρ ἐστὶν κακῶν, vel ἐνδυτήρ κακῶς ὀλεῖ (aut ἀποφθερεῖ), vel χιτῶν δ' ἄπειρος ἐνδυτήρ (Tr. 674.) ἤρξεν κακῶν. Cf. Trach. 674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον. Haec mendosa videntur esse.

474. ἡκρωτηριασμένοι] Hermarum mutilatio (ἡκρωτηριασμός) nota est omnibus ex Thucydide et aliis.

475. παράρυμα] Fort. παράρυμα. Confer ῥυτήρ, i. e. solea, calceamentum, Fr. 168. Formatum ab ῥύεσθαι (protegere).

476. *χυτρίζειν*] Cf. Aesch. 113. Confer *ἐγχυτρίζειν*.

*ΠΡΟΚΡΙΣ*] Etiam Eubuli comici fabula fuit Procris.

478. *κολασταὶ κάπιτιμηταὶ κακῶν*] Cf. Eur. Suppl. 225. *τούτων κολαστὴν κάπιτιμητὴν*. Aesch. Prom. 77. *ὥς οὐπιτιμήτης γε τῶν ἔργων βαρὺς*.

479, 1. *ἐξοπίσω χερὸς*] Cf. 527, 1. 4. *καλυπτραὶ libri*. Qu. *καλυπταί*. 6. *ἀλαλαζομένη*] *ὀλολυζομένη* (?) Ellendt. Qu. *ἐλελιζομένη*. 7. *γυμνή*] *πρυμνάς* Herwerden, coll. Π. λ'. 149.

480. Sic Dind., *Ἥλιε — | καὶ — | Ἑκάτης — | πωλοῦσα — | ἱερὰς — | δρυῖ — | ὤμων --*. τὸ cod. *τῷ* Brunck. *Ὀλύμπου* codex. *Ὀλύμπου* Valck. Dobr. Cf. ad Equit. 9. 4. *πολοῦσα*] *πωλοῦσα* Keil. Nauck. *σίλβουσα* aut *πάλλουσα* Dobr. Hoc recte, opinor. 5. *στεφανωσαμένη* —] Cf. Arist. Fr. 426. *χθονία δ' (θ')* *Ἑκάτη | σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη*. 6. *πλείστους* cod. *πλεκτοῖς* Valck. 6. *δρυσί*] *δρυῖ* cod. Par. Valck. Ellendt. Dind. Lege *κυσί*. *πλεκταῖς — σπείραισι*] Cf. Aesch. Cho. 248. *θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι | δεινῆς ἐχίδνης*. Sept. 495. *ὄφρων πλεκτάναισι καὶ σπειράμασι*. Fr. 426. Xen. Hell. II. 4. 11. *ξυνεσπειράθησαν*. Plut. Ages. c. 31. *τὰ μέσα τῆς πόλεως — τοῖς ὀπλίταις περιεσπειραμένος*. ὤμωι σπείρουσι δράκοντας cod. Correxist Valck.

481 a. *κηρὸν ἀιστώσας πυρὶ* Kust. Qu. *κηρὸν* (aut *πατρίδ'*) *ἀιστώσας* (aut *ῥιστώσας*) *πυρὶ* (δορί?). Vel *κηρὸν ἀιστοῦσ' ἐν πυρὶ*. Cf. Aj. 515. *σὺ γάρ μοι πατρίδ' ῥιστώσας δορί*. Eur. Hipp. 682. *πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας (ἀιστώσας?) πυρὶ*.

482, 1. *τάδ' ἐστὶ κνισμὸς —*] *τάδ' ἴστε, κνισμοὺς καὶ —* Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 271. Qu. *τάδ', ἄστι (ἃ ἐστὶ) κνισμὸς —*, vel *τάδ' ἄθλα*. *κνισμός*] Cf. Arist. Pl. 974. *οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα* (sc. *κατακέκνισαι*); *κνισμὸς — ψόφος*] Lege *κνισμὸν — ψόφον*. 2. *καλλικοτταβοῦντι*] *καλλικοσσαβοῦντι* Nauck. Dind. *νικητήρια τίθημι*] Cf. Eubul. III. 203. *θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας*. *νικητήρια*] Malim *νικητήριον*, ut apud Arist. Eq. 1253. *Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον*. 3. *χάλκειον κάρα*] Imo *χάλκεον κάρα*. Cf. Fr. 731. *χαλκέων ὀπλων*. 479. Idem sentiunt Dind. et Nauck. Sic *χρύσεος* et *χρυσοῦς*. Athen. ἀφ' οὗ (ἐφ' οὗ Bentl. qu. ἐφ' ὃ) *τὰς λάταγας* etc.

483, 1. *κεραυνία | πέμφιξ σε βροντῆς — βάλοι* Bentleius Epist. ad Mill. p. 501. et Porson. Opusc. p. 22. (*πέμφιξ σε* etiam Dobr.) *κεραυνία | πέμφιξ σε, μισθὸς δυσσεβείας, ἂν βάλοι, vel κεραυνία | πέμφιγι* [potius *κεραυνίαν πέμφιγα*], *μισθὸν δυσσεβείας, ἂν λάβοι* Herwerden, coll. Eust. p. 1681, 63. *περὶ δὲ Σαλμωνέως φασὶν οἱ νεώτεροι ὥς ἄρα ἀνὴρ ἀσεβὴς ἦν ἀντιβροντῶν καὶ ἀνταστράπτων τῷ Διὶ, δι' ἃ καὶ ἐκεραυνώθη*. Cf. Fr. 319. 2. *δυσσομίας*] *δυσσομία* Madvig. *λάβοι*] *βάλοι* recte Brunck. Cf. Ant. 412. *δομὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες*. Aesch. Fr. 181. *ἐξενλαβοῦ δὲ μὴ*

σε προσβάλῃ στόμα | πέμφιξ, etc. Arist. Ach. 171. 3. πᾶσαν] πλήσας Herm. Quod non satisfacit. Locus nondum emendatus. Tentabam πέμφιγα παύσας ὀψὲ παμφαεῖ (aut παμφλέκτω) πυρὶ. ὀψιαγέλων cod. ὄψιν ἀγγέλω Bentl. Nauck. Latet aliud quid.

485. Hesych. τοὺς Κιλικίους (Κίλικας?).

486. ἀναιθύσσειν] Cf. Eur. Tro. 344. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα.

488. Diversum hoc fragmentum est. Corrupta videtur Hesychii glossa ἄρητον· βλαβερόν, πολυχρόνιον. Qu. ἀρητόν aut ἀσηρόν? Cf. Fr. 554. ἄσας (i. e. βλάσας, Hesych.).

489. Hesych. ἐνθάακτος (ἐνθάεαστος?).

491. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς ἐφύτην, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος ἐκ Νεαίρας βλασιάνεσκε conj. Mein. βλασιάνεσκεν] βλάστας εἶχεν (vel ἔσχεν) conj. Dobr.. coll. Oed. C. 972. ὅς οὔτε βλάστας — πατρὸς — εἶχον etc.

493, 1. σήραγγας] Cf. Plat. Phaed. p. 110 C. Theocr. XXV. 223. et (met.) Plat. Tim. p. 70 C. ἡδ' ἐπακτίας αὐλῶνας] Qu. ἡδε ποντίους (ποντίας) αὐλῶνας. Cf. Tr. 100. ποντίους (al. ποντίας) αὐλῶνας. Vel ἡδὲ ποντίους κλύδωνας. Cf. Oed. C. 1686. πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι.

495. ἀψάλακτος] Cf. Arist. Lys. 275. ἀπῆλθεν ἀψάλακτος.

497, 1. φῶς ἀποσβεννὺς γένους] Anglice, quenching the light. Cf. II. Samuel. XXI. 17. οὐ μὴ σβέσης τὸν λύχνον Ἰσραήλ.

2. Cf. Phil. 3. ὃ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς. Ant. 38. εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῇ. Phil. 1284. Aj. 763.

499, 1. τῶν ποντοναυτῶν τοι ταλαίπωρον γένος F. G. Schmidt. Qu. ὃ ποντοναυτῶν τῶν ταλαιπώρων γένος, vel ἡ ποντοναυτῶν πᾶν ταλαίπωρον γένος. Cf. Fr. 682. ὃ θνητὸν (τυφλὸν?) ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος. ἢ vulg. Nauck. οἱ B. Dind. ἢ M. om. A.

ποντοναυτῶν] Cf. v. ποντοπόσειδον Pl. 1050. et ποντομέδων Vesp. 1530. 2. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θνητῶν πόνων | πλείσιων — F. G. Schmidt. θεῶν νέμων] βροτῶν γέμων conj. Mein. prob. Weckl. Malim θνητῶν νέμων. 3. πλούτου] πλοῦτον Herw. Post χάριν virgula distinguendum. 4. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν] λεπταῖς ἐπιροπῆσιν (aut ἐπιροπῆσιν) — libri. ἐπὶ ῥοπῖσιν (!) Mein. Dind. Corrige λεπτῆς (aut σμικρᾶς) ἐπὶ ῥοπῆς γὰρ —. Cf. Oed. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς. Plut. Artax. 30. ἦν — ἐπὶ ῥοπῆς μικρᾶς — διὰ τὸ γῆρας Arist. Fr. 198, 11. ὥς ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα. Pac. 699. κέρδους ἑκατὶ κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Sic λεπτὴ ἐλπὶς Eq. 1241. De navibus haec accipienda. 5. πολύφθοροι] Cf. Aesch. Prom. 683. τὰς πολυφθόρους τύχας. 820. τῆς πολυφθόρου πλάνης. 6. ἴσως ἂν B. Valck. ἥς ὥς ἂν al. ἢ ὥσαν Porson. Nauck. ἢ ἑκέρδαναν] ἀκέρδαναν (i. e. ἀ ἐκέρδαναν) optime Mein. Dind. Idem ipse conjeceram.

501. Cf. Fr. 98. El. 138. Hom. Il. ω'. 549. ἄνσχεο μηδ' ἄλιστα  
στον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν. | οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς  
ἔῃος | οὐδέ μιν ἀνστήσεις. 5. τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα] τὸν  
ἐν τάφῳ — recte Bergk. Lege τὸν γ' ἐν τάφῳ —. Hunc ver-  
sum pro interpretamento habet Herw. 6. πατήρ γε δακρύων  
χάριν] Qu. χάριν γε δακρύων πατήρ. δακρύων χάριν] I. e. δα-  
κρύων γε ἔνεκα.

502. ἀποσιβής] Confer ἀσιβής. Sic ἄξενος et ἀπόξενος.

503. αὐτόσσαντον] Cf. Aesch. Eum. 170. αὐτόσσαντος, αὐτόκλη-  
τος. Confer θεόσσαντος Aesch. Pr. 646.

504. ἀχρήματον] Confer ἀνόδοντος, ἀγύναικος, ἀπλάκουντος, etc.

505. εὐωριάζειν] Cf. Aesch. Prom. 17. εὐωριάζειν (ἐξωριάζειν  
omnes mss.) γὰρ πατρὸς λόγους βαρύν.

506. Κυχρεῖος] V. Blomf. Gl. Pers. 576.

508. Cf. Fr. 902. 3. λαθοῦσά με] Lege λήθουσά με. Cf.  
Ant. 532. ἦ — λήθουσά μ' ἐξέπινες. ἦ δ' ἄρ' —] Cf. Fr. 902.  
σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαιθαργὸς εἶ.

509, 1. Τεύκρου δὲ τόξ' οὐ χρωμένον φειδωλία Herwerden.

2. ὑπὲρ τάφρου] Imo ὑπὲρ τάφρον.

510. Porsonus (Arist. p. 21.) corrigit sic, 'Αείφρουρος· αἰ-  
διαμένων, αἰειθαλής. Σ. Τηλέφῳ. Infra, Αἰφρουρος· αἰειθαλής. Σο-  
φοκλῆς. Cf. Cratin. II. 73. τῷ δ' αἰφρούρῳ μελιλώτῳ κᾶρα πικρά-  
ζομαι.

512. φιλάργυρον — γένος] Cf. Ant. 1055. τὸ μαντικὸν γὰρ  
πᾶν φιλάργυρον γένος. Eur. Fr. 1001. Alex. III. 411. αἰὲ φιλό-  
μυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος. Pro μὲν qu. γάρ.

514, 1. ἀνούστερ' ἔτι libri. ἀνούστεραι πολὺν Gaisf. ἀνουσιτέρως  
ἔτι Pflugk. ad Herc. 282. Cobet. V. Elmsl. ad Her. 544. 2. καρ-  
τερόν] πρὸς τὸ καρτερόν recte Cobet. 4. μεῖζον] χειρόν Cobet.  
Similis sententia est Aj. 363. μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς | ἄκος πλεόν  
τὸ πῆμα τῆς αἰτῆς τίθει. 5. κακῶν] τέχνης Cobet. Qu. ἀκῶν,  
remediorum.

515, 1. θνητὴν φύσιν] θνητοὺς φύντας Mein. prob. Nauck.  
θνητοὺς ὄντας recte Cobet., coll. Fr. 523 N. χρεῶν | τὰ θεῖα θνη-  
τοὺς ὄντας εὐπειῶς φέρειν. Idem θνητοὺς φύντας vitiose dici  
admonet. Cf. Tr. 473. Eur. Alc. 799. ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ  
φρονεῖν χρεῶν. 2. κατειδότης] Quasi praecessisset non θνητὴν  
φύσιν, sed θνητούς. Cf. Fr. 517, 2. τὴν γυναικίαν φύσιν. Ant. 346.  
πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν. 4. χρὴ τετελέσθαι] Scribe χρὴ τελέεσθαι,  
aut χρὴ 'στι τελεῖσθαι.

516, 2. πεπείρασαι] Cf. Eur. Fr. 466. πεπείραμαι. Aristarch.  
trag. 1, 1. ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν.

517, 1. νῦν οὐδέν εἰμι — ἔβλεπα ταύτῃ] νῦν δ' οὐ δίειμι  
χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις | ἐμεμψάμην δὴ — Cobet., coll. Eur. Fr. 84.

ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον κτλ. Qu. νῦν δ' οὐδὲν ἔσμεν· οὐ γὰρ ἀλλὰ πολλάκις. Procne loquitur. Cf. Fr. 521.

2. τὴν γυναικίαν φύσιν] I. e. γυναικας. Cf. ad Fr. 515, 2.

ἔβλεπα ταύτῃ] ἔψεξα ταύτῃ F. G. Schmidt. Qu. ἐμεμψάμεσθα.

3. μὲν γὰρ πατρός] μὲν γὰρ ἐν πατρός cod. B. μὲν γὰρ πάρος Scal. μὲν ἐν πατρός Valck. Cobet. Dind. Fortasse recte, sed corrigendum suspicor αἱ νέαι μὲν γὰρ πατρός — ζῶμεν ἐν δόμοις (pro ἀνθρώπων) βίον. Qu. αἱ νέαι δόμοις (vel 'ν δόμοις) πατρός —. Cf. Tr. 6. ἦτις πατρός μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως | ναίουσ' ἔτ' etc. Vel αἱ νέαι μὲν σὺν πατρὶ etc. 4. ἀνθρώπων] Lege ἐν δόμοις.

Cf. ad v. 3. 5. πάντας] παῖδας Schmidt. Herw. ἡ ἄνοια τρέφει libri. ἀνοία (aut ἀγνοία) — Dobr. Dind. ἀγνοία Brunck. Nauck. Forma ἀνοία propter metrum usus est. Vulgaris forma est ἄνοια, ut in Ant. 603. λόγον τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς. Sic Eur. Andr. 520. καὶ γὰρ ἀνοία | μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν. Cf. ad Tr. 350. Ultima tamen produci potest propter collocationem ante τρέφει. Ad rem cf. Oed. R. 1389. τὸ γὰρ | τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύν. Aj. 554.

6. ἐξικώμεθ', εὐφρονες] ἐξικώμεθ' ἔμφρονες conj. Dobr. Lege ἐξικώμεθ', εὐθέως —. εὐφρονες] ἔμφρονες Dobr. Dind. Qu. ἔμφρονα. 7. διεμπολώμεθα] Cf. Arist. Ach. 973. ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν.

8. ἄπο] Qu. πρόσσω. 9. αἱ δὲ βαρβάρους] Qu. αἱ δ' ἐς βαρβάρους. 10. ἀληθῆ δώμαθ'] ἀήθη δώμαθ' B. et Ellendt. (Sic Eur. Hel. 418. ὅταν δ' ἀνῆρ | πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν | πίπτει κακίῳ τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.) ἀπηνῆ δώμαθ' Kock. ἀμεμφῆ δώμαθ' idem. σαλευτὰ — Jacobs. ἄκληρα — Herw. Qu. ἀηδῆ, aut ἀήθη (insueta), aut ἀπηνῆ.

ἐπίρροθα] Qu. ἀλίρροθα. Cf. ἐπιρροθεῖν Eur. Hec. 553. Or. 899. Phoen. 1244. 11. Cf. Trach. 148 sq.

518, 1. ἐν φύλον ἀνθρώπων, μί' ἔδειξεν ἑνὸς | πατρός καὶ μητρός ἐκ μιᾶς | ἡμέρα τοὺς πάντας, οὐδεὶς | ἔξοχος — ἄλλου Badham. Praef. Iph. T. Scribe ἐν φύλον ἀνθρώπων· μί' —. Cf. Pind. Nem. VI. 1. ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν μητρός ἀμφοτέρω. ἐν φύλων (aut φύλῳ) libri ἐν φύλον Bergk.

ἔδειξε] Fort. ἔφυσε. 2. ἡμέρα] ἁδονὰ Herw. Latet aliud quid, fortasse εὐφρόνα. οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλου ἔβλασεν Gleditsch. 3. τοὺς δ'] ἄλλους δ' idem. Cf. Eur. Fr. 53, 6. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσμενές. 4. βόσκει — ἡμῶν] Cf. Trach. 116 sq. δυσμερείας] Cf. Eur. El. 197. ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ. De prima in ἔβλασεν correpta cf. Soph. Oed. R. 717. Oed. C. 972.

519, 3. μεταλλάσσουνσιν ὄραις] μεταλλάσσουνσιν αὔραις Burges. ad Tro. 101. Lege μεταλλάσσουνσιν μορφαῖς optime Lehrsus. Et sic ipse cortexeram. Cf. Fr. 548. τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι. 6. ἐκτρέφει] ἐκστρέφει Bergk. Dind. ἐκστρέφει aut ἀντρέφει Herw. Qu. ἀντρέπει (ἀνατρέπει), aut ἀντρέφει, aut ἦν — ἀντρέψη. Cf. Aesch. Pers. 163. μὴ μέγας πλοῦτος κορίσας οὐδας ἀντρέψη ποδὶ | ὄλβον



δν Δαρειός ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος. εὐαίωνα πλοῦτον] Cf. Soph. Tr. 81. βίοτον εὐαίων' ἔχειν. Phil. 829.

520, 1. ζῶοι τις] Forma hujus verbi epica, in tragoedia rara. Occurrit in versu dactylico El. 157. et in versu troch. dact. Oed. C. 1213. Qu. ζῶῃ aut potius ζήτω. Sed cf. Vesp. 1431. ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείῃ τέχνην. Ad rem Eur. Herc. 504. μικρὰ μὲν τὰ τὰ βίου· | τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε. τὸ κατ' ἡμᾶρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων] Cf. Trag. Fr. Adesp. 68. τοῦφ' ἡμέραν ζῆν ἡδέως. Philetaer. apud Athen. 280 C. τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητὸν, ἱκετεύω, ποιεῖν | πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον κατ' ἡμέραν; Phil. 1089. Eur. Ion. 123. El. 182. Scribendum τὸ κατ' ἄμαρ. 2. τὸ δ' εἰς αὔριον —] Cf. Oed. C. 567. τῆς εἰς αὔριον ἡμέρας. Tr. 945. ἦ γ' (l. ἦ 'ς) αὔριον. Ant. 613. Pind. P. X. 63. τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι. 5. τανυφλοίου — αἰγείρου] Qu. τανύφλοιος — αἰγειρος. ἰσαμέριος δστις libri. ἰσαμέριός τις Bergk. Dind. Confer ἐφημέριος. Fort. ἰσάμερος ὥστε —. 6. Qu. (ὥς τις) αἰγείρου —.

521, 1. δῆλον] Lege δὴ τὰδ'. 2. εὐπειῶς φέρειν] Cf. Phil. 872. Eur. Med. 1014. κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς. Aesch. Prom. 752. δυσπειῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις.

523. Ἥλιε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας Blomf. in Gl. Sept. 386. Cf. Eur. Hec. 428. ὃ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις. πρέσβιστον σέλας] Ἀν σέβας? Cf. Fr. 539. πρεσβίστη θεῶν. Aesch. Sept. 390. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει. Blomf. Gl. Sept. 386.

527, 1. εἰς τὰ δεξιὰ] Cf. Pind. P. VI. 19. σχεθῶν νιν ἐπιδέξια χειρός. Theocr. XXV. 18. τεῆς ἐπιδέξια χειρός. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρός] Cf. 479, 1. ἦ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσ' etc. 2. Τυρσηνικός] Τυρρηνικός libri.

528. καὶ Χαρναβῶντος, ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν post Lobeckium Cobet.

529. Cf. Ant. 1119. κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν. Frumentum Italicum magni aestimabatur. V. Plin. H. N. XVIII. 65.

531. οὐδ' ἦ τάλαινα' ἀλοῦσα ταρχηροῦ γάρου tentat Blomf. οὐδὲν ἦ τάλαινα δοῦσα τοῦ ταρχηροῦ γάρου Meinekius Fr. Com. II. 178. Qu. οὐδ' ἦ τάλαινα τοῦ ταρχηροῦ γάρου. δοῦσα] δὸς Bergk. Lege τοῦ, ut scribitur Athen. II. 67 C. Subaudiri potest ἔχου aut aliquid simile. Nisi malis σὺ δ', ὧ τάλαν, δὸς τοῦ ταρχηροῦ γάρου. Alterum fragmentum (531 b.) Sophoclis est γάρου | τὸν ἰχθυεῖον (ἰχθυηρόν?).

532. Hesych. σησάμη (σισάμη cod. an σησάμω?).

533. βρῦτον] Cf. βρῦν (Arist. Nub.) et nostra brew, beer.

534. κνήμη] μνήμου al. κνήκου conj. Nauck. Mendosum κνήμη. Fort. οὐδ' (μηδ') ἦ μελίνη.

535. *θὲς δ' ἐν φρενὸς* —] Cf. Phil. 1325. *καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφον φρενῶν ἔσω*. Tr. 683. Aesch. Prom. 814. *ἦν ἐγγράφον σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν*. Eum. 266. *δελτογράφῳ δέ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί*. *θὲς δ' ἐν*] οὐδ' αἶ Vrat. A. Unde *θοῦ δ' ἐν* corrigendum. Idem suadet Nauck. σὺ δ' ἐν Mein.

536. *κράσπεδ'* — *ἀσπάζομαι* Vat. *κράσπεδες ἀσπάζομαι* Neapol. Qu. *Καρχηδόνος πάγκαρπα πεδί' ἀσπάζομαι*.

537. Schol. Soph. *χρεῖη* (*χρεία* aut *χρῆ?*) *ἔσται*.

538. Cf. ad Fr. 528. Hygin. Poet. astr. 2, 14. 'Ceres eo venisse et ereptum adolescenti currum dracone altero subjecto reddidisse, regem — poena non mediocri affecisse narratur'. Etym. M. *πληχάδα* (l. *πλιχάδα*). Ibid. *διαπλήσσειν* (l. *διαπλίσσειν*).

539. *πρεσβίστη θεῶν*] Cf. Fr. 523. *Ἥλιε — πρέσβιστον σέλας*.

540. *ἄμαλλα*] Corrigendum *ἄμαλλαι*, et *δέσμαι* pro *δέσμη* (*δέσμαι* cod.) apud Hesych.

541. *τραπεζοῦνται*] Mensae imponitur. Anglice is served. Cf. *τραπέζωμα*, *τραπέζωσις*, *ἐπιτραπέζωμα* Plat. com. II. 641.

543. *εἰς ὄρθον φρονεῖν*] Ut *εἰς ὄρθον στήναι* Oed. R. 50.

544. Cf. Ant. 652. *τί γὰρ | γένοιτ' ἄν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;*

548, 2. *ποτε*] *πατήρ* conj. Nauck.

550. *ἀμάσεται*] Imo *ἀμήσεται*.

551. *ἀνδρόπαιδα*] Cf. Aesch. Sept. 533. *ἀνδρόπαις ἀνὴρ* (Parthenopaeus). *δεσπότης*] *δεσπότην* Blomf. Recte, opinor. Qu. *τὸν ἀνδρόπαιδ' ὁ δεσπότης ἀπώλεσα*. Hesych. *ἤδη πως* (καί?) *ἀνδρός* etc.

552. *ἀπέσχη*] *ἀπεςχῇ* Schmidt. Dind. Hesych. *θήκαις* (l. *θήκης*).

Ibid. *τόξον* (*τόξα* Ellendt).

553. *ἄπιστος*] *ἄπειστος* malit Nauck, coll. Lobeck. ad Aj. p. 139 sq. Hesych. *ἀπαράπιστος* (*ἀπαράπειστος* Nauck. l. *ἀπαράιτητος*).

554. *ἄσας*] Cf. Aesch. Fr. 428. *ἄσαι* (i. e. *βλάψαι*).

560. *ναρὰ* — *ποτά*] Confer hodiernum vocabulum Graecum *νερό* aut *ναρό* (i. e. *ὑδωρ*). *δέ*] *δὴ* aut *καὶ* (ex cod. Ven.) Dind.

562 a. Scribe *σακοδερμήστης* et hic et apud Hesych. Cf. Fr. 397.

562 b. Suid. *τὸν μασχαλισμὸν* (*μασχαλισθέντα?*). Ibid. *πλήρη μασχαλισμάτων* (suspectum). Ibid. *εἶρηκε τὸν* (*καὶ τὸν* Nauck, ut etiam *τὸν μασχαλισμὸν* ex Troilo afferatur).

562 c. *μένει*] Fort. *μέλλει*.

563, 1. *φεῦ φεῦ, τί τούτου χάσμα μεῖζον ἄν λάβοις*] Sic legitur hic versus *ἀνωνύμως* Plutarch. Vit. Aemil. Paul. c. 1. Qui *genuinus* versus Sophoclis videtur esse. *τί τοῦδε χάσμα μεῖζον ἄν λάβοις ποτέ;* Cobet. "Refertur enim τοῦδε ad id quod sequitur."



Ad praecedens aliquid referretur *τούτου*. Cf. Tibull. I. 1. 45. 'Quam juvat immites ventos audire cubantem, | et dominam tenero continuisse sinu; | aut, gelidas hibernus aquas quum fuderit Auster, | securum somnos imbre juvante sequi.' *φεῦ φεῦ* om. Stobaeus.

*λάβοις*] *λάβοις* ποτὲ Stob. Qu. *φεῦ φεῦ*, τί χάσμα μεῖζον ἂν *λάβοις* ποτὲ —; 2. τοῦ γῆς ἐπιπαῦσαι τε καὶ ὑπὸ στέγη Blomf. ἢ γῆς ἐπιπαῦσαι τε καὶ ὑπὸ στέγη | πικρῆς ἀκοῦσαι ψεκᾶδος εὐδούση φρενὶ scriptor in Quart. Rev. IX. 355. γῆς ἐπιπαύσαντα] Cf. Aj. 1394. τάφου — τοῦδ' ἐπιπαύειν. Phil. 669. τῶνδ' ἐπιπαύειν. 1255. κώπης ἐπιπαύουσιν. καὶ Stob. καὶ Cic. καὶ Mein. Nauck. 3. εὐδούση φρενὶ] Qu. εὐδοντ' ἐν λέξει. Cf. Tibulli l. l.

566. ἄδημον] I. q. ἀπόδημον. Sic ἄξενος et ἀπόξενος.

569. Etym. M. et Suid. παρ' αὐταῖς (αὐτῇ?) — ταῖς (σὺν ταῖς?) Κέκροπος θυγατρᾶσιν.

571. ἐν ἄστροις] Qu. ἐν ἄντροις. Et sic Meinek. Fr. Com. II. 250., qui de Sarpedonia rupe consuli jubet Pherecydem apud Schol. Apoll. Rhod. I. 211. et Schol. Iliad. ω'. 79. Idem sentit etiam Bergk. Eadem confusio vocum ἄστρον et ἄντρον est in schol. ad Ran. 1327. Cf. ad Eur. Fr. 755.

572, 2. βίος] χρόνος Blomf. ad Prom. 458. delet Herw., incertus quid reponendum sit. Cf. ad 3. 3. τελευτήσῃ βίον] Qu. τελευτήσῃ θανῶν, vel τελευτήσας φανῇ, vel τελευτήσαντ' ἴδης. Cf. Fr. 516. 583 b. μήπω μέγ' εἵπης πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης. Dionys. Stob. CIII. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὀλβιόν ποτε | κρίνη πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ. Vix enim βίον post praec. βίος posuisset.

4. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κῶλίῳ χρόνῳ] Haec non poetae sed correctoris supplementa esse censet Cobetus. Idem etiam reliqua mendosa esse arbitratur. κῶλίῳ] κοῦ μακρῷ conj. Ahrens. suspectum habent Bergk. Herw. Cf. Lucian. Nigrin. 33. ὀλιγοχρο- νίου καὶ βραχείας ἡδονῆς. 5. κακοῦ δόσις] Qu. μετὰστασις.

δόσις] Qu. τίσις.

573, 1. φέρουσα τοῦνομα recte schol. Arist. φοροῦσα — Arist. et Eust. Cf. Oed. C. 60. φέρουσι τοῦνομα. et ad Oed. C. 1357. φονῶσ' ἀνώννυμος M. Schmidt, coll. Hesych. νν. ἀνώννυμος et νώννυμος.

2. ὡς κεκλημένη | σαφῶς Σιδηρῶ καὶ φρονοῦσα τοῦνομα Cobet. Schol. Arist. ὁ βιάζων (ὁ παίζων Herw. ὁ προσπαίζων?) πρὸς τὴν Σιδηρῶ.

574. Schol. Arist. καθεῖσαν (l. ἐκθεῖσαν) τὰ τέκνα.

578. ἀρχή] ἄθρει conj. Nauck. Qu. ἔα. Deinde ὅρως delen- dum putat idem. τίς οὔρως οὕτως Welcker. Qu. τίς οὔτος οὔρως —;

579. οἱ τοῖσι] σίτοις recte Porson. Cf. Fr. 580, 2.

580, 1. προστῆναι] Ipse corripiebam προσστῆναι. Cf. ad Pac. 1183. προσσιὰς (προσιὰς vulg.) πρὸς τὸν ἀνδριάντα etc. Sed

longe melius προσπιῆναι Bergk. Hoc enim draconi magis convenit quam προσσιῆναι: agitur enim de draconibus (v. Athen.). Pro μέσῃν fort. πλέαν.

581. εὐνηθεῖς] Fort. εὐνασθεῖς. Cf. Tr. 1242. εὐνασθέντος — κακοῦ. Sed εὐνασθαι est Oed. C. 1571.

583 a, 1. πολυπληθία] παμπληθία conj. Blomf. ad Sept. 363., coll. Fr. 342, 4. κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκειῶν παμπληθίαν. Confer ἀνδροπληθία Aesch. Pers. 240. 2. οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός] — οὔτ' ἀχρείων ἀπο λίαν κακός Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 322. οὐ πολὺ δ' — ἐσθλὸν οὔτ' ἀχρείων ἀπο (cum Bothio) πάλιν (cum Mein.) κακόν· σπορᾷ δὲ πιστὸν οὐδὲν Herw. Fort. οὔτ' ἀπ' εὐγενέων κακός οὔτ' ἀπ' ἐσθλῶν αὖ καλός. Sententia loci obscura est. εὐγενέων] ἀγενέων? Cf. Fr. 105, 2.

ἐσθλός] Qu. κακός. ἀχρείων] ἀχρείων ἀπο Jacobs. Fort. ἀπ' ἐσθλῶν. 3. τὸ λίαν] πάλιν Mein. Herw. ἀεὶ Weckl. Qu. ἐπὶ τὸ πολὺ (plerumque). βροτῶ δὲ πιστὸν οὐδέν] σπορᾷ δὲ — Herw. Qu. βροτῶν δὲ πιστὸν οὐδενί. Cf. Hom. Od. λ'. 445. ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. Pind. Fr. 257. πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν. Arist. Lys. 629. οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.

583 b. μήπω μέγ' εἵπης] μή πώ τιν' εἵπης Wakef. ad Trach. 2. Qu. μηδὲν μέγ' —. Cf. Aj. 386. μηδὲν μέγ' εἵπης. El. 830. μηδὲν μέγ' αὖσης. Theocr. X. 20. μηδὲν μέγα μνθεῦ. Vel μηδένα μακαρίσης. Vel (εὐδαίμονα) | μήπω τιν' εἵπης —. Cf. Gregorii Naz. locos apud Nauck. Ad rem cf. Fr. 572.

585, 1. μὴ σπεῖρε πολλοῖς —] μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους — feliciter correxit F. G. Schmidt, coll. El. 642. μὴ — σπεῖρῃ ματαιίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν. Adde Fr. 557. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας | εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν. Fr. 463, 3. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς | κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε (κακά?). Eur. Fr. (?). τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν, | ἐξὸν σιωπᾶν κἂν σκότῳ κρύπτειν τάδε (κακὰ aut τύχας?); τὸν παρόντα δαίμονα] Cf. El. 1306. τῷ παρόντι δαίμονι. Eur. Alc. 577. πῶς οὖν ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα —; 2. Malim σιγώμενον γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρόπον (πρόπον plerique libri, πρόπον B.).

587, 3. μάνδραισιν libri. μάνδραις ἐν Brunck. 4. θέρος] Messem. Cf. Aesch. Ag. 1655. ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάστα?) δύστηνον θέρος. Soph. Fr. 422. διὰ ψήκτρας σ' (καὶ ψήκτρα σφ'?) ὄρω | ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός. 5. σπασθεῖσα] πλαθεῖσα Reisk. et Schaefer. Melet. p. 74. πλασθεῖσα Wakef. ad Herc. 748. σπάσουσα Herm. Nauck. πλαθεῖσα recte Reisk. 6. σκιᾶς εἶδωλον] Cf. Phil. 946. κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, | εἶδωλον ἄλλως. Oed. C. 110. Aj. 126. ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἶδωλα ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν. Aesch. Ag. 839. ὁμιλίας κάτοπτρον, εἶδωλον σκιᾶς. εἶδε — αἰδεσθεῖσ' Wakef.

αὐγασθεῖς' ὑπὸ] αὐγασθεῖς' ὕπο Reisig. ad Oed. C. 485. αὐγασθεῖσά πον Mein. Qu. αὐγάζουσ' ὕδωρ. 7. κουραῖς ἀτίμως] κουραῖς ἀτίμοις Wakef. Recte. διατετιλμένης φόβης] διατετιλμένη φόβην Wakef. Ellendt. Qu. παρατετιλμένη (aut ἀπο.) φόβην.

589. ἐρημοβοσκός (?) Nauck. Aut ἐρηνοβοσκός (ἐρρην.) aut ἀρηνοβοσκός scribendum videtur.

590. ἐχθιμα] ἐχθήματα conj. Dind. Recte, opinor. Hesych. μισήματα] Imo μισητά.

591. καρπομανής] Qu. κορομανής. Cf. schol. Aj. 143. Apud Hesychium — εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα (ἢ καρπῷ ἐξ.?). Nisi potius reponendum καρπὸν pro κόρον. Hesych. τυριλάω (Τυροῖ β vel Τυροῖ α, vel Τρωτῶ conj. Dind.).

592. ἤνεγκον] Legitur Arist. Thesm. 742. et alibi.

593. θεία νόσος Dind., coll. Aj. 136. et Ant. 421. νόσος jam Soping.

595. καὶ τὴν πάντ' ed. καὶ om. A. M. V. Trinc. τὴν ἀπανί' Wagner. Nauck.

596. ἐθέλων A. B. ἐθέλω P. V. L. ἐθέλων ἐσθίειν τὸν δέλφακα conj. Nauck. Possis etiam ἐθέλω δ' —.

597. πολύκουνον] Qu. πολύκητον.

598. Schol. Soph. βακχευτάν (βακχευτήν?).

599. ὄχοις Ἀκεσταιίοισιν ἐμβεβώς πόδα] Cf. Oed. R. 803. Eur. Phoen. 2. ὦ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβώς δίφροις | Ἄλμει. Hesiod. Scut. 195. δίφρω (δίφρου Dind.) ἐπεμβεβαώς. ἐμβεβώς πόδα] Cf. Fr. 197. Eur. Her. 802. ἐκβὰς τεθρίππων Ὑλλος ἀρμάτων πόδα. Eur. El. 1168. ἀλλ' οἶδε — βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα. 94. Lucian. Tox. 48. ἐπιβὰς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα. Porson. ad Orest. 1427. et ad Oed. C. 7. Arist. Eccl. 161. Th. 705. Ἀκεσσαίοισιν (sec. Phot.) Dind. Secundum Stephanum Byz. p. 59, 10. oppidi nomen fuit Ἀκέστη, non Ἀκεσσα. Hesych. ἀκεσταὶ (f. Ἀκέσταιαι) φρένες ἐσθλῶν.

600. ἀρτύματα] Cf. Fr. 305. 639.

604. μήδεα] Cf. Aesch. Prom. 602. Ἥρας ἐπικότοισι μήδεσι δαμείσα. περιώσι] Suspectum.

605, 2. ὅπου μὴ καὶ Stob. ὅπου γε Orion. ὅπου μὴ δίκαια Schneidewin. Nauck. Lege ὅπου τὰ —. τέρψεται] τέρπεται Orion. Minus recte, opinor.

606, 1. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις —] Cf. Eur. Suppl. 447. πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις, | ὅταν τις —; El. 534. Tro. 456. Arist. Av. 829. V. Elmsl. ad Med. 1257.

4. πανοῦργα χερσίν (χεροῖν, χειροῖν al.) libri. Malim χερσίν (aut χεροῖν) πανοῦργα (πανοῦργος). Utique displicet πανοῦργα — κέντρα.

607, 1. ἐπέρχεται] Fort. εἰσέρχεται. Sed cf. Oed. R. 199.

3. χαράσσει] Imo ταράσσει. Cf. Ant. 1095. ταράσσομαι φρένας.

*Ταράσσει* etiam Nabero placet, qui confert Eur. Hipp. 969. *διαν ταράξη Κύπρις ἠβῶσαν φρένα*. Tr. 88. Bacch. 1322. *τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὦν*; Fr. 600. 1064. Idem contra in Pindar. Ol. II. 63. *οὐ χθόνα ταράσσοντες jure malit χαράσσοντες*. 5. *καὶ θέλων*] Qu. *κοῦ θέλων*. Et sic Herwerden a. 1855. *ἐγκλίνεται*] Suspectum.

608, 1. *οὕτω* —] *οὔτοι* — F. G. Schmidt, coll. Eur. Fr. 546, 1. Soph. Ant. 678. *ῶν*] Qu. *ἄν*.

609, 2. *ἐν γυναικί* M. Vind. *σὺν γυναικί* A. B. *εὗ γυναῖκα* Nauck. *τὴν γυναῖκα* F. G. Schmidt. Cobet. *ἐν γυναιξί* Grot. Corrige *τὸ γὰρ | γυναιξὶν αἰσχροῖον (δν) γυναῖκα δεῖ στέγειν*. Qu. *οὐ γυναῖκα χρὴ στέγειν*; *δεῖ* A. B. *χρὴ* M. Hoc praeferendum.

610, 1. *τὸ δ' εὐτυχοῦν πάντ' — ἓνα*] *ὥς εὐτυχοῦντα, πάντας ἀριθμήσας, βροτῶν* — Herw. *διευτυχοῦντα* (i. e. *διὰ τέλους εὐτυχοῦντα*) — Cobet. *τὸν δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμήσας βροτῶν | οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐρήσεις ἓνα* Madvig. Qu. *πάντ' εὐτυχοῦντα πᾶν ἀριθμήσας γένος* (vel *γένος ἀριθμήσας τὸ πᾶν*), — *βροτῶν*, Vel *διευτυχοῦντα, πάντας ἀθρήσας βροτοῦς, | οὐκ ἔστιν ὄντως (αὐτῶν) ὄντιν' εὐρήσεις ἀεὶ* (pro *ἓνα*). Vel *πάντ' εὐτυχοῦντα πᾶν ἀριθμήσας βροτῶν — γένος* (pro *ἓνα*). Cf. Fr. 682, 1. *ὦ θνητὸν ἀνδρῶν — γένος*. Oed. R. 88. *πάντ' — εὐτυχεῖν*. Eur. Fr. 622. *οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ*. 46. *οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ*. 275. *οὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ*. *τὸ δ' εὐτυχοῦντα*] *τὸ δ' εὐτυχοῦν* A. B. Nauck. *πάντ' ἀριθμῆσαι* libri. *πάντ' ἀριθμήσας* Grot. *ἅπαν* — Nauck. *πᾶν ἐξαριθμήσας* conj. idem. 2. *ἓνα*] Suspectum. Fort. *ἀπλοῦν*. *ὄντως*] *οὔτος* A. B. M. Qu. *οὐδεὶς aut οὐδ' εἷς*. Cf. Fr. 611, 1.

611, 1. *αἰσχῇ*] Cf. Eur. Tro. 1114. *δύσγαμον αἰσχος*. Fr. 496, 3. Fort. *πάθῃ*. 2. *ὥπερ Ζεὺς ἐφορμήσῃ* conj. Dobr. *ὥ γε Ζεὺς ἐφορμήσαι κακὰ* Schaefer. Melet. p. 85. Cf. Tr. 1234 sq. *ὥ καὶ* A. M. *ὥ κε* al. *ὥ γε* Br. Recte, opinor. Deleatur virgula post *ποθ'*. 3. *νόσους — θεηλάτους*] Cf. Fr. 684. *ὦ δαῖμον, ὥς οὐκ ἔσι' ἀποσιροφὴ βροτοῖς | τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν*. Oed. R. 255.

612. Cf. Eur. Hec. 77. *σώσατε παῖδ' ἐμὸν, | δς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἄτ' ἐμῶν* etc. Hel. 285.

613. *ἄγος*] An *ἄγος*? Apud Hesychium *ἄγνισμα* (*ἄγισμα*?).

614. *ἀελλάδες φωναί*] Qu. — *φῆναι*. Cf. Oed. C. 1083. *ἀελλαία πελειάς*.

616. Cf. Ant. 1232. *πτύσας προσώπῳ*. 653.

619. *ἔσαινεν οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω* (ex conj. Hemst. et Schow.) Blomf. Gl. Sept. 379. *ἔσαινεν οὐρᾷ τῶτα* (*τῶτε* Herw.) *κυλλαίνων κάτω* Hemst. Herw. *ἔσαινεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων κάτω* Naberg. Qu. *ἔσαινεν* (*ἔσαινέ μ'*) *οὐρᾷ τῶτα* —, vel *οὐρᾷ μ' ἔσαινεν ὦτα κυλλαίνων κάτω*, vel *οὐρᾷ τ' ἔσαινεν ὦτα καρβυλῶν*

κάτω. Cf. Fr. 700. ἐπερρόθει | σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην. Hom. Od. ε'. 301. οὐρῇ μὲν εἴ' ὃ γ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω. Sophocles Cerberi descriptionem apud Hesiod. Theog. 771. imitatur. ὦτα] ὥτε proponit Nauck. Hesych. καταβαλὼν (l. καταβάλλων).

620. μεμωλυσμένη] Cf. Hippon. 60 B. Nic. Ther. 32.

622, 1. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ] Malim πολλά τοι (aut δὴ) —.

2. διδάσκεσθαι] Malim διδάξασθαι, aoristum ut μαθεῖν. Apud Stob. Φθιώτισιν Elmsl. ad Her. 194. μακρά] Mendosum. Qu. σοφά.

623. Similiter Eur. Bacch. 193. γέρων γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.

624. κέκλητ' ἄν] κεκλήτ' ἄν (opt.) Elmsl. ad Her. 283. Cobet. Dind. Cf. Phil. 119. Imo ἐκέκλητ' ἄν.

626. Sumpta haec ex Aeschyli Phil. Fr. 229. μόνος γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν | ἱατρός. ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπιεται νεκρῶν. Invocatur Θάνατος. Cf. ad Phil. 1348. Oed. C. 955. Diphil. IV. 418. τούτων (τῶν κακῶν) ὁ θάνατος καθάπερ ἱατρός φανείς | ἀνέπανσε (ἀπέλυσε recte Mein.) τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνω. Trag. incert. ὦ θάνατε, παιὰν πῶς ἄν ἱατρός μόλοις; λοῖσθος] λῶστος optime Nauck. Qu. μῶνος.

627. μόνον ὅπως pro μόνον ὥς Porson. Aristoph. p. 183. Cf. Oed. R. 1074 sq. Pro ὁσμῆς idem ὁσμῇ corrigit, coll. Phil. 890. Cf. Cratin. II. 110. μὴ ξύντυχία βαρυνόμενοι. μου] μόνον recte Spengel. Herwerden. ὁσμῆς ἰδὸν ὅπως conj. Nauck. Sophocles scripserat ὁσμῇ μόνον ὅπως —. Priscian. βαρύνομαι καὶ (καὶ delet Nauck. ex codd.) τούτου.

628. Hesych. κηρύκιον (l. κηρυκεῖον).

631. μέλη βοῶν] Cf. Aj. 376. βοῶντος — μέλη. ῥακτηρία] Cf. v. ῥαγδαῖος. Tragici poetae videntur esse verba ῥακτηρίους κέντροισιν apud Hesychium. ἄναυδα vulg. ἄναυλα recte Bergk. Nauck. Dind. Apud Hesychium διὰ τὸ ἀράττεσθαι (ῥάττεσθαι Cobet.). Solennis haec confusio est.

632, 2. ὥς γαμεῖν] εἰς γαμεῖν [!] — Blomf. ad Sept. 369. Cf. Oed. R. 84. ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν. Qu. εἰς γάμους, vel εἴ γε τοῦ γαμεῖν ἔχεις, τάλας, vel εἴ γὰρ οὖν γάμων ἔχεις. Lege πρὸς γάμους.

634. Incertum est utrum unum tantum an utrumque versum ab Sophocle sumpserit Comicus. Utique utriusque versus tragicus color est. Huc Dindorfius refert verba ἐξωμμάτῳ —, Nauckius Ἀσκληπιοῦ —. Schol. Ven. ἀντὶ τοῦ εὐμενεστάτου (εὐμενῇ εὐρῶν aut λαβῶν?).

635. βλέφαρον κέκληται γ' —] βλέφαρα κέκληται τὰνδρός ὥς Ἄιδου πύλαι Gomperz. Qu. βλέφαρόν γε κληστόν (aut γ'

ἐκλήεθ' etc. καπηλείου θύραι] καπηλείου θύραις Tour. Em. I. 309., coll. Liban. Or. X. p. 294. τὸ δὲ ἔργον καπήλων· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς θύρας ἔωθεν ἀνοίγοντες σκοποῦσι περὶ τῆς ἐμπολῆς, οὕτως οὗτοι κερδῶν ἐμέμνηντο. In dramate satyrico et re ludicra suo jure joculari poetam monet Cobet., qui θύρα pro θύραι corrigit. γ'] δ' A. Verba ὡς καπηλείου θύραι comici poetæ esse suspicatur Nauck.

636. νεκρὸς, τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος (de Phineo longa fame confecto) Jacobs Add. Anim. ad Athen. p. 33. et Dobr. II. 303.

637. Βοσπόρειον] Pro Βοσπόριον propter metrum. Sic Ἐφέσεια pro Ἐφέσια Fr. 82.

640. ἀχάλκεντα τρύπανα] Cf. Eur. Fr. 598. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας. Aesch. Cho. 693. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Hesych. (τὰ φρύγια πυρεῖα Nauck.).

643. πληθύει] Malim πληθύνει. Idem commendat Dind. Sic πληθύνεται cod. L. pro πληθύνεται Aesch. Suppl. 604. Contra πληθύνων pro πληθύων libri plures in Oed. C. 377. 930.

644. Jul. Poll. παρὰ γὰρ μὲν Σοφοκλέους (l. παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλεῖ).

645. φορβάς] I. q. ἀγελαία, 'one of a herd, public, one who supports herself by prostitution.' Cf. Pind. Fr. 87, 11. φορβάδων κοιρᾶν ἀγέλαν ἐκατόγγυιον. Confer nomina σοβάς et κασαλβάς.

646. ἐξέπραξαν] ἐσπάραξαν Dobr. ἐξέκραξαν ὡς κνυζώμενοι Blomf. Qu. κνυηδὸν ἐσπάραξέ νιν κνυζούμενον (sic).

647. ὄρια] Cf. Eur. Herc. 82. γαίας ὄρια. Tro. 375. Thuc. II. 12. 3.

649, 2. ἐναίρειν] Cf. Phil. 436. 4. οὐδὲν] οὐδένα schol. Hom. Qu. οὐδένα γὰρ οὗτος. λογίζεται Stob. ληίζεται schol. II. ληίζεται Nauck. λωτίζεται C. Keil. prob. F. G. Schmidt. Recte. Cf. Aesch. Fr. 98. ἀλλ' Ἀρης φιλεῖ | αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ. Eur. Fr. 728. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν, | ἐσθλῶν δὲ χαίρει πώμασιν νεανιῶν. Si forte verum est λογίζεται, redde reckons, takes account of.

650 a. Cf. Arist. Eq. 1307. οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'. Lys. 631. ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ'. Eur. Herc. 258. ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺν δεσπόσεις χαίρων ποτέ. ἄρξειε cod. Flor. prob. Dind. Fritsch. ad Ran. 191. ἄρξει schol. R. ἄρξεις σὺν recte Br. τοῦδε τοῦ κρέως] This piece of flesh, this body, i. e. ἐμοῦ. Cf. Arist. Eq. 421. ὦ δεξιώτατον κρέας. 457. ὦ γεννικώτατον κρέας. Ran. 191. εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν. Sic σῶμα τόδε (Eur. Tro. 958. Alc. 639. Heracl. 91. 925. Rhes. 207.), δέμας τόδε (Med. 882.), κάρα τόδε (Suppl. 1100.). Ceterum post κρέως interrogandum.

653. μίαν μὲν] μέλαιναν cum Lehrsio Dind. Recte, ut videtur.



655, 1. πάντ' ἐπ' ἔσχατα] Qu. πάντα τ' —; Vel ὀριά τ' —;  
 2. νυκτὸς πηγᾶς] Cf. Aesch. Prom. 809. αἶ' πρὸς Ἡλίου | ναίονσι  
 πηγαῖς. 110. οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχᾶς] Cf. Eur. Ion. 1445. λαμ-  
 πρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαί. Hipp. 601. ἡλίου ἀναπτυχαί. 3. Φοῖβον  
 τε libri. Φοῖβον Herm. Nauck. Φοῖβον τε παλεὸν κῆπον Dind. ad  
 Eur. El. 497. Mendosum fortasse est παλαιόν.

656. θεοῦ δὲ πληγὴν] θεοῦ δε πηκτὴν (!) conj. Mein. Vind.  
 Arist. p. 9., coll. Aesch. Pers. 104. Cf. Aj. 137. πληγὴ Διός. 279.  
 δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ | πληγὴ τις ἦκη. Aesch. Prom. 682. μάστιγι  
 θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. ὑπερπηδᾷ] ὑπεκπηδᾷ Herw. a. 1855.  
 Qu. οὐχ ὑπεκφεύγει, vel οὐκ ἂν ἐκφύγοι.

657. ἐκκαλύπτων] Cf. Fr. 284. ὁ πάνθ' ὄρων | καὶ πάντ' ἀκούων  
 πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. Philemon. IV. 61. χρόνος τὰ κρυπὰ  
 πάντα εἰς φᾶος (l. πρὸς τὸ φᾶς) ἄγει.

658, 1. χρόνος αὖ χρόνος] Qu. μακρὸς αὖ χρόνος, aut μακρὸς  
 ἂν χρόνος — ἀνευρίσκοι (pro ἀνευρίσκει). Pro ἄμα fort. ἄλλα.

2. τερμοσύνα βίου] χρημοσύνα βίου Ellendt. Suspectum Nauckio.  
 "Cf. Theocr. XXI. 1. ἃ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.  
 Eratosth. ἐν Ἐρῇ: χρεὼν χρεῖῶ πάντ' ἐδίδαξε· τί οὐ χρεῖῶ κεν  
 ἀνεύροι;" (Cobet.) βίου] βιότου conj. Dind. 3. ἀνευρίσκει]  
 ἐξανευρίσκει Cobet. Qu. ἂν εὐρίσκοι.

660. διόλλνται] Suspectum.

662. Cf. Hippoth. trag. Fr. 2. φθόνος κάκιστος καὶ δικαίωτος θεός.

663, 2. εἰσορῶσι] Qu. ὄρῳ' ὄρῶσι. 3. δυσπέλαστον] δυσπά-  
 λαιστον Nauck. Dind. Cf. Aesch. Cho. 692. Suppl. 468. Eur. Alc.  
 892. Suppl. 1108. ἡ ἀμαθία] ἐστὶν ἀμαθία recte Grotius. Ex-  
 ciderat ἐστὶν post simile — αἰστόν.

664. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἀρχῶν μὴ καλῶν τέλη καλὰ ingeniose  
 F. G. Schmidt, coll. Fr. 32. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

666. οὐ τοῖς ἀνθύμοις] τοῖς ὀξυνθύμοις Naber.

667, 1. Cf. Trag. Inc. Fr. 230 W. κακὴ γὰρ αἰδῶς ἔνθα τάνει-  
 δες κρατεῖ. ἡ γὰρ σιωπὴ —] Qu. ἡ γὰρ τύχη 'στὶ —, vel  
 οὐ γὰρ σιωπὴ τῷ πονοῦντι σύμμαχος. Inepta est vulgata. 2. τῷ  
 λαλοῦντι] τῷ γκαλοῦντι Cobet. Obs. Crit. p. 19. Qu. τῷ πονοῦντι.

668, 3. γλῶσσαν ἐκχέας] Cf. Plut. Caes. 54. εἰς ἀναίσθητον  
 ἐκχέας ὀργὴν τοσαύτην. Aesch. Pers. 831. μηδέ τις — ὄλβον ἐκ-  
 χέη μέγαν. Aj. 989. προφθάσασα καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει.  
 Arist. Th. 554. ὅσα γὰρ ἦδεις (ἦδησθ'?) ἐξέχεας ἅπαντα.

669, 1. ἡνίκ' ἂν τις ἐσθλὸς ὦν αὐτῷ συνειδῇ] Cf. Plat. Apol.  
 21 B. ἐγὼ ξύνοῖδα ἐμαντῷ σοφὸς ὦν. 2. καῖν] Scribendum κῆν  
 (καὶ ἦν). φέρη στόμα] φορῇ στόμα Cobet. Cf. ad Soph. Tr. 323.  
 καλὸν — στόμα] Malim λάλον — στόμα.

670, 1. ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν] ἡ δεινὸν ἦν ἄρ' Cobet. prob. F. G.  
 Schmidt. ἡ κλεινὸν εὖρημ' (?) F. G. Schmidt. Qu. ἡ μέγα τι ἦν  
 ἄρ' —. 2. αὐτῷ ξυνειδῇ (μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ) supplet

Cobet, coll. Eur. Hipp. 424. δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασύσπλαγχνός τις ἦ, | δταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά. ἐπ' ἂν libri. ἐπὴν Herm. Nauck. Recte.

671, 1. πικρὰν ὠδῖνα παίδων] Cf. ad Trach. 41. 2. ἐπὰν] ἐπὴν recte Herm.

672. ἀνδρὶ φηλήτῃ] Cf. [Eur.] Rhes. 217. φηλητῶν ἄναξ. Aesch. Cho. 1001. τοιοῦτον ἂν κτήσαιο φηλήτης ἀνὴρ etc.

673, 1. ἐξείτης] Suspectum. Versum non intelligo. 2. κλῆθρον γὰρ οὐδὲν ὦδ' ἂν εὐερκὲς (aut εὐπαγὲς, ipse malim ἀσφαλὲς) λάβοις | γλώσσης δι' οὗ κρυφαῖον οὐ διέρχεται Cobet. Cuius emendationem probat Kock. Ver. p. 245. Qu. κλῆθρον γὰρ οὐδὲν ἔστιν εὐστεγὲς λαβεῖν, vel κλῆθρον γὰρ οὐκ ἂν οὐδὲν εὐστεγὲς (vel εὐπαγὲς) λάβοις. 3. γλώσσης κρυφαῖος πούς ἔν' οὐ διέρχεται Kock. Qu. — γλώσσης κρυφαῖον ἔπος ἔν' οὐ διέρχεται, vel — γλώσσης δι' οὗ κρυφαῖον οὐδὲν ἔρχεται.

674 a, 1. ἡσσῶνται τέκνων] Cf. Eur. Fr. 284, 5. νηδύος θ' ἡσσημένος.

674 b. νόμοις ἔπεσθαι —] Qu. νόμοις πιθέσθαι etc. Cf. Gnom. Monost. 372. ξένος ὢν ἀκολούθει τοῖς νόμοις ἐγχωρίοις (l. τοῖσιν ἐγχώρων νόμοις, aut τοῖσιν ἐγχώροις νόμοις).

675, 1. πολλῶν καλῶν] Imo πολλῶν πόνων, quod suadet etiam Nauck. πολλῶν παλῶν δεῖ ('multis luctationibus opus est') Kock. Ver. p. 163. Weckl. Herw. Ita retinetur ratio ἀγῶνος. τῷ καλῶς τιμωμένῳ] τῷ καλόν τι μωμένῳ optime correxit Nauck. Cf. Trach. 1136. χρηστὰ μωμένη. Servari fortasse potest καλῶς. ἔρχεται] Fort. αἵρεται, is got.

677. εἰ σῶμα δοῦλον —] Cf. Eur. Hel. 736. τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, | τὸν νοῦν δέ. Fr. 828. πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχροῦν, ἢ δὲ φρενὴν | τῶν οὐχὶ δούλων ἔσθ' ἐλευθερωτέρα.

678. Hoc fragmentum Euripidi tribuunt Nauck (Fr. 856.) et Herwerden. "E dramate satyrico." (Dobr.) Cf. Eur. Phoen. 396. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὥς λόγος. 2. Cf. Aesch. Prom. 210. ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις | καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία. πάντων ὀνομάτων] πολλῶν ὀνομάτων Wagner. Dind. Cobet. (Recte.) πολλῶν δυνάμεων Mein. prob. Herw. ἐπώνυμος] Qu. μορφή μία, coll. Aesch. Prom. 211.

3. βία] βίος Both. Dind. Nauck. prob. Herw. 4. λύσσα μανιάς] Cf. Eur. Or. 320. λύσσας μανιάδος φοιταλέου. Herc. 878. μανίαισιν λύσσας χορευθέντ' ἀναύλοις. Diod. Sic. I. 119. λύσση τινὲ καὶ μανία. μαινάς] μανιάς Porson. prob. Herw. Cf. Aj. 59. μανιάσιν (μαινάσιν?) νόσοις. 5. ἄκρατος] ἄκραντος Both. Nauck. Dind. εὐκρατος Herw. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν] Qu. ἐν κείνῃ δὲ πᾶν.

6. ἡσυχᾶον] Qu. ἡρεμαῖον. Cf. Oed. C. 196. ἐν ἀσυχαίᾳ (sic Herm. ἡσυχία vulg.) βάσει βάσιν ἀρμόσαι. 7. ἐντήκεται] Sc. ἔρωσ. Cf. Lucian. de m. Per. 22. τοσοῦτος ἔρωσ τῆς δόξης



ἐντέτηκεν αὐτῷ. Plut. Mar. 45. Alciph. I. 13. ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακεῖς ἀνίησιν. Trach. 463. Sed legendum ἀνθάπτεται. Idem suadent Meinek. et Herwerden. Cf. Arist. Ran. 474. πλευμόνων ἀνθάπτεται | Ταρτησοῖα μύραινα. Cf. ad Plat. Symp. 196 E. πᾶς γοῦν ποιητὴς γίγνεται, καὶ ἄμουσος ἢ τὸ πρῖν, οὐ δ' ἔρως ἄπεται. et ad Tr. 778. σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήματο. El. 1311. Aesch. Pers. 709. A nonnullis πνεύμονες sedes amoris habebantur. Phot. πλευμονίαν νόσον: τὴν ἐρωτικὴν. 8. ψυχὴ] πνοή Mein. Qu. ζόη. βορός] Corruptum. Fort. πλέως aut λάτρεις. 9. εἰσέρχεται — γένει] Cf. Tr. 477. ταύτης ὁ δεινὸς ἡμερὸς ποῦ' Ἡρακλῆ | εἰσῆλθε (διῆλθε vulg.). et ad Oed. C. 372. πλωτῷ γένει] πλωτῶν γένει Arsen. πλωτῶν γένη conj. Nauck. Cf. Hom. Od. 10, 3. πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ. Qu. ἔλλω (aut ἔλλων) γένει. Cf. Fr. 700. χορὸς δ' ἀναύδων (δὲ μύνδων Bergk.) ἰχθύων ἐπερρόθει etc. 10. Cf. Eur. Herc. 1272. τετρασκελῇ | κενταυροπληθῇ πόλεμον. 11. τοῦκείνης περὸν] ποικίλοις περὸν (aut sic, ναίει δ' ἐν οἰωνοῖσι ποικιλοπτέροις) Herw. Quidni νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι ποικιλοπτέροις? Cf. Arist. Av. 1410. ὄρνιθες τίνες οἷδ' — περοποίκιλοι, τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ; περὸν] Qu. κράτος aut σθένος. 12. ἐν θηροῖν —] ἐν θεοῖς κράτος Weckl. "Et molestum est ἄνω, et ad νωμᾶν desideratur objectum." Herwerden conjicit interpolatum esse hunc versum. 13. παλαίονο' —] Cf. Plat. Euthyd. 277 C. ἔτι δὲ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλὼν ὥσπερ πάλαισμα. Seneca de Benef. V. 3. 'Luctator ter abjectus (dejectus?) perdidit palmam.' Aesch. Ag. 165. τριακτῆρος — τυχών. Cho. 336. ἀτρίακτος ἄτα. ἐκβάλλει] εὖ σφάλλει conj. Burges. ad Eumen. 575. καταβάλλει, quae in luctando propria vox est (Anglice, 'to throw') jure requirit Herwerden. Qu. τίν' οὐ τρεῖς ἐμπύπουσα καταβάλλει θεῶν; Vel τίν' οὐ παλαίονο' ἦδε τρεῖς βάλλει (ἦδε καταβάλλει) θεῶν; 14. εἴ μοι θέμις· θέμις δὲ —] Cf. Trach. 809. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἑρινύς τ', εἰ θέμις γ', ἐπεύχομαι· | θέμις δ', ἐπεὶ —. Eur. El. 300. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή· χρή δὲ πρὸς φίλον λέγειν etc. Pers. I. 8. 'Si fas dicere, sed fas.' 15. Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων] Διὸς τυραννεύει νόμων (vel θρόνων, coll. Trach. 363. Oed. C. 449.) frustra Kock. Ver. p. 195. Cf. Tr. 217. ὦ τύραννε τὰς ἐμῆς φρενός. Eur. Hipp. 537. Ἑρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν etc. Eur. Fr. 132, 1. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων Ἑρως. 16. συντέμνεται] Requiri videtur verbum aliquod 'dirigit' significans. Non Sophoclis hoc fragmentum esse, sed Euripidis, suspicatur Nauckius, cujus annotationem adi. 17. Κύπρις] Κύπριδι Herw. 679, 2. ὀγκωθεῖς] Cf. Eur. Suppl. 874. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν. El. 381. δοκήσει δωμάτων ὀγκωμένος. Fr. 822, 2. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὀγκωμένον. Andr. 704. ἐξωγκωμένοι Τροία — τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία. Xen. Mem. I. 2. 25. ὀγκωμένῳ μὲν ἐπὶ

γένει, ἐπηρμένω δ' ἐπὶ πλούτῳ. Herod. VI. 126. πατέρα ἐξωγκωμένοι.

680. ἀνδρόφρων γυνή] Cf. Aesch. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδροβούλου. ἀνδρόφρων] Cf. θηλύφρων Fr. adesp. 35.

681. Hi duo versus, quamvis Diphilo tributū apud Stob. XCVI. 9., jure Sophocli assignantur, et vice versa duo sequentes, qui comici coloris sunt, Diphilo potius quam Sophocli. V. Mein. Fr. Com. IV. 424. 2. κατέστρεψεν] Qu. μετέστρεψεν.

682, 1. ὦ θνητὸν —] μοχθηρὸν — F. G. Schmidt. Qu. ὦ λυπρὸν (vel τυφλὸν) —. Cf. Fr. 499, 1. ὦ ποντοναυτῶν (πάν τὸ ναυτῶν?) τῶν ταλαιπώρων γένος. Haec imitari videtur comicus Lys. 137 sq. καὶ ταλαιπώρων] Qu. τῶν ταλαιπώρων. θνητὸν] θνητῶν al. Latet fortasse μέλεον aut aliud quid simile. 2. σκιαῖς ἐοικότες] σκιαῖς εἰκότες al. σκιαῖσιν εἰκότες Pierson. ad Moerin p. 148. Cobet. Herwerden ad Ion. 556. σκιαῖς ἐοικότες Grot. Qu. σκιαῖς προσεικότες. Cf. Arist. Vesp. 1142. ἐοικέναι (προσεικέναι Cobet.). Fr. 526. 3. βάρος περισσὸν γῆς] Cf. El. 1241. περισσὸν ἄχθος — γυναικῶν. Hom. Il. γ'. 368. ἀλλ' ἡμῖαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης. ἀναστρωφόμενοι] Qu. αἰεὶ (vel μάτην) στρωφόμενοι.

684, 1. Cf. Arist. Vesp. 441. εἴτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γῆρα κακά; | δῆλα δῆ. Eur. Ph. 538. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακά, | Ἐτεόκλεες, πρόσσεσιν· ἀλλ' ἡμπεριία | ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον. 2. τῷ μακρῷ γῆρα] Malim τῷ μακροῷ χρόνῳ (ut γῆρα glossema sit), aut τῷ μακρῷ βίῳ, aut τῷ λυγρῷ γῆρα. Cf. Oed. C. 8. Oed. R. 953. Aj. 473. 646. Phil. 306. etc. Sed Oed. R. 1112. ἐν — μακρῷ γῆρα. νοῦς φροῦδος] οὗς φροῦδον (?) Burges. ad Eum. 120. Cur non potius ὥτ' ἀχρεΐα pro ἔργ' ἀχρεΐα, ut in Clem. Alex. p. 73.? οὐδὲν γὰρ ἄλγος] οὐδὲν γὰρ ἄχθος F. G. Schmidt. Qu. οὐδὲν βάρος γὰρ —. Cf. Men. mon. 745. χαλεπὸν τὸ γῆρας ἔστιν ἀνθρώποις βάρος. ἐμφύτων] Qu. συμφύτων. ἔργ' | ὥτ' Clemens. Quod praeferendum videtur.

685. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα καὶς λήθην ἄγει] Cf. Theodect. Fr. 9, 3. δ' μυρίος χρόνος | τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χυπὸ χεῖρα λαμβάνει (f. καὶ τάχ' ἐς λήθην ἄγει).

686, 1. στέργειν δὲ τὰ κπεσόντα] τὰ μπεσόντα Trinc. Porson. Qu. τὰ μπεσόντα. Vel στέργειν τὰ προσπεσόντα. Cf. Eur. Fr. 507. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν | ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ. Eur. Hipp. 715. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. El. 483. 1100. Med. 54. Aesch. Ag. 32. Plat. Resp. X. 604 C. ὥσπερ ἐν πώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὐτοῦ πράγματα. καὶ θέσθαι] κεῦ θέσθαι (i. e. δεξιῶς χρῆσθαι) Hemst. ad Lucian. I. p. 486. Cobet. Br. Karsten ad Ag. 31. Herwerden. Recte, quan-

quam nunquam crasin facere εὖ nisi in compositis vocabulis contendit Porson. Cf. Achill. Tat. V. 11. 4. τὰ παρόντα θέσθαι καλῶς. Eur. Fr. 289, 3. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆναι. Soph. Fr. 321. ταῖτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἦν παρὸν θέσθαι καλῶς, etc. Oed. R. 633. νεῖκος εὖ θέσθαι χρεῶν. Thuc. I. 25. ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θεσθαι (εὖ θέσθαι;) τὸ παρόν. Cratin. II. 113. ἄνδρας σοφούς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι. et ad El. 1434. Qu. κεῖν θέσθαι πρόπει, vel καὶ θέσθαι καλῶς — χρεῶν. 2. μὴ στένειν τύχην] μὴ στένειν πρόπει (et καλῶς pro πρόπει) F. G. Schmidt. Qu. μὴ στένειν μάτην (χρεῶν, πρόπει).

687. ἐλπίς γὰρ ἡ βόσκουσα —] Cf. Ant. 1246. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι.

688, 1. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν] Cf. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστι πλὴν θανεῖν. 2. θεία ξύνεστιν ἡμέρα] γραία — Kock. Ver. p. 222. προμηθία ξύνεστιν εὖ τεθραμμένος Bergk. θείῳ ξύνεστιν ἡμέρῳ Mein. ἥθει ξύνεστιν ἡμέρῳ κεκραμένος Herw. Qu. μακραῖς ἐνεστιν ἡμέραις. θεία —] Qu. μακρᾷ —.

ἐν οἷς] Qu. ὅσοις. Cf. ad Oed. C. 1751. Qu. θείαις ξύνεστι φροντίσιν —. 3. Aliud fragmentum esse judicant Bergk. Herwerden.

689, 2. δυσάλητος] Cf. Oed. R. 12.

690. Personas A. et B. addidit Dind.

691, 1. ἐκφύγη] ἐκφύγοι Halm. Malim ἐκφύγοις cum Dind.

692. ἰσχύει λόγου] Qu. ἰσχύειν ἔφν (vel φιλεῖ).

693. ἔρχεται τ' ἄλλη] ἔρχεται τ' ἄλλῃ Bergk. Nauck. Dind. ἄρχεται τ' ἄλλῃ Herw. ἔρχεται τ' ἄνω F. G. Schmidt, haec e necromantea aliqua petita esse ratus. βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχεται τέλη Nauck. Equidem malim — ἄρχεται μέλη. Cf. Arist. Nub. 297. μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αἰοιδαῖς (αἰεῖδεν?). νεκρῶν σμῆνος] Cf. Fr. 23. πῶς δὴθ' ὁδοῦρῶν σμῆνος ἐξέβης λαθῶν; Cratin. II. 2. σοφιστῶν σμῆνος. Lys. 353. ἐσμός γυναικῶν.

694. ὅρκους —] Cf. Menand. mon. 25. ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφω. Philonid. com. II. 423. ὅρκους δὲ μοιχῶν ἐς τέφραν ἐγὼ γράφω. Xenarch. III. 620. ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω. Catull. LXX. 4. 'Mulier cupido quod dicit amanti | In vento (vino?) et rapida scribere oportet aqua.'

695. ἐπικαιόμενός τ', ὧ Ἡρακλεῖς, ἀνακειμένῳ (ut sit fragm. dram. satyr.) Jacobs Add. Anim. in Athen. p. 16. Herwerden ad Ion. 1200. sic emendat, Σάτυρος — τοῦτό φησιν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ (i. e. Herculi succensus) "ἀνακειμένῳ (i. e. accubanti, coenanti) — εἰσαλοίμην." ἐπικαιόμενος] ἐπικείμενος (i. e. ingruens, irruens) Ellendt.

696, 1. τὸν] Qu. μου. 2. δῆτα] Qu. δὴ σύ. ὑπεξελθεῖν] ἐπεξελθεῖν recte Brunck. 4. ἀνάκτορον] Cf. Eur. Ion. 55. 1224.

Sic dicebantur deorum templa, qui ἄνακτες saepe audiunt. Vox Euripidi frequentata. Apud Aeschylum non legitur.

697. τὸ μεθύειν] (ἔστιν) τὸ μεθύειν Herw. Cf. Eur. Bacch. 280. βότρυος ὑγρὸν πῶμ' — δ παύει τοὺς τάλαιπῶρους βροτοὺς | λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς. (κακὸν) τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον supplet Cobet.

699. ἰσχάδα] Leg. ἰστία. Cf. Hom. Od. μ'. 170. ἀνσιάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο.

700, 1. μυνδῶν ἰχθύων] Cf. Callim. Fr. 260. πούλν θαλασσαίων μυνδότεροι νεπόδων. Aj. 1297. ἔλλοῖς ἰχθύσιν. ἐπερρόθει] Cf. Tr. 264. δς αὐτὸν — πολλὰ μὲν λόγοις | ἐπερρόθησε etc. et ad Ant. 259. δ' ἀναύδων Athen. et Clem. δὲ μύνδων (μυνδῶν?) Bergk. (ex Etym. M. p. 595, 1. coll. Etym. Gud. p. 400, 35. μύνδος ἰχθύς· ὁ μὴ αὐδῶν. Σοφοκλῆς.) et Nauck. Cf. ad Fr. 678, 9.

2. σαίνοντες οὐραίοισι] Cf. Achaeum apud Athen. VII. 277 B. πολὺς γὰρ ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν ἐνάλιος θεωρία | χραίνοντες (σαίν.?) οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός. Unde hic forsitan χραίνοντες rependum. Sed cf. Lucian. Philops. 34. τὰ δὲ (τὰ θηρία) ὑποπιήσονται καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς. οὐραίοισι] Cf. Eur. Ion. 1159. Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ. τὴν κεκτημένην] Cf. Arist. Eccl. 1126. τῆς ἐμῆς κεκτημένης. Pl. 4. τῷ κεκτημένῳ. σαίνουσιν] σαίνοισιν al. σαίνοντες recte Brunck. σαίνουσι δ' conj. Nauck.

701. τὸ πρὸς βίαν | πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῇ κακὸν Cobet., quum prorsus necessarium sit κακὸν et inepte dicatur διψῇ βία.

πρὸς βίαν πίνειν] Cf. Arist. Ach. 73. πρὸς βίαν ἐπίνομεν.

702, 1. Cf. Eur. Med. 300. σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ (al. ἔπη, gloss.) | δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι. Iph. A. 49. πάντα προσφέρων λόγον. Arist. Th. 1141. 2. μὴ πιεῖν libri. ἢ 'μπιεῖν Porson. Aristoph. p. 165. Fritzscher ad Thesm. 1130. Dind. ἢ πιεῖν Casaub. Br. Elmsl. ad Med. 293. Dind. Recte. Simplex hic verbum postulatur. "Si, quod testatur Athenaeus, Sophocles hosce versus scripsit, certe in dramate satyrico scripsit. Verum num audiendus sit Athenaeus vehementer dubito. Tanta enim iis est cum loco Euripidis similitudo ut non possim non suspicari nomen Sophoclis errore natum esse ex alicujus comici poetae nomine, qui parodia locum Medae expresserit. Fortasse ille Soph. fuit Sophilus, quem saepius citavit Athenaeus. Simili errore Schol. Ran. 100. Μελανίππη σοφὴ depravatum est in M. Σοφοκλέους. Plura ejusmodi exempla collegit Meinek. Fr. Com. III. p. 584." (Bakhuys. de Parodia p. 135.)

703, 1. κακῶς ὀλουμένη] (κακὴ) κακῶς σὺ — supplet Cobet. Herw. Recte. Cf. Eur. Her. 874. τοῦ κακῶς ὀλουμένου | Εὐρυσθέως. Med. 787. 1353. Soph. Oed. R. 248. Aj. 1391. Arist. Eq. 2.

704. 1. *θυμῶ δ' οἷτι φαιδρὰ χορεύει* ' *τάρβους θυγάτηρ* Jacobs Add. Anim. in Athen. p. 362. *φαιδρὰ χορεύει*] Cf. Eur. Herc. 899. *ἄκραντα βακχεΐει*. Sic *κοῖφα πηδᾶν*, etc. οὐ τι] οὐ τις al. οὐ τοι conj. Dind. *ἐλπίς* Bamberger. Qu. οἰκέτι.

705. 1. Connecte *ἔβρις ἥβης*, insolentia juvenilis. 3. *πάλιν φθίνει*] *φθίνει πάλιν* al.

706. *γυναικομίμοις* — *ἐσθήμασιν*] Cf. Aesch. Prom. 1005. *γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χειρῶν*. Eur. Bacch. 978. *ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ*. Eur. Fr. 185. 3. *γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι*. Ad quem locum fortasse respexit Clemens. *ἐμπρεπεῖς*] Cf. El. 1187. *πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι*. Qu. *εὑπρεπεῖς*.

707. Cf. S. Luc. Evang. X. 21. *ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, — διτι ἀπέκρινψας ταῖτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλινψας αἰτὰ νηπίοις*. 1. *τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι*] Qu. *τοιοῦτον ὄντ' ἐπίσταμαι*. Cf. ad Nub. 125. 3. *καὶ βραχεῖ*] *κᾶν βράχη* (?) Naber. Qu. *χᾶμ' ἀπλοῦν*, vel potius *καὶ σαφῇ*.

709. 1. *ἦξις*] Fort. *ἦλθε*. *δαίμον' ὥς ἔρωτα*] *δαίμον', ὦ γέρον, τάχα* Herw. *δαίμον' ἐξερω τάχα* Nauck. Qu. *ὥς* (vel *ὥς δ')* *ἀγνώμονα*. 3. *ἦδει* (norat) recte Clemens. *τὴν ἀπλῶς δίκην*] Cf. Theophyl. ad S. Matth. Ev. V. 42. *τὴν ἀπλῶς χρῆσιν*.

710. Cf. Eur. Fr. 407, 1. *τίς ἄρα — ἔφυνσε τὸν δυσώνημον φθόνον;* 2. *τοῦδε ξυνήψατο*] Qu. *τοῦδ' ἦψατ'*, vel *ξυνῆψε τῷδε*.

711. *γὰρ ὥς*] *δὲ πρὸς Plut. πρὸς Macar.*

713. 1. *ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται*] *ἐν κυρτῷ θοῷς* — Kock. Ver. p. 244, coll. Eur. Bacch. 1066. *κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος* (στρεφόμενος?) *περιφορὰν ἐλικόδρομον*. 2. *κυκλεῖται*] Qu. *κυκλεῖ τε*. Cf. ad Tr. 130. 3. *εὐφρόναις*] *εὐφρόνας* recte Brunck. *εὐφρόνα* Dind. Dicebat Attici *εὐφρόνας* δύο et similia, semper tamen *εὐφρόναιν* δυοῖν, etc. 4. *οὔποι' ἐν μορφῇ μιᾷ*] Qu. *οὐκ ἂν ἐν μορφῇ μιᾷ*, vel *οὔποι' ἂν μορφῇ μία*. 7. *εὐγενεσιτάτη*] *εὐπρεπεσιτάτη* Herw. Weckl. Schmidt, coll. Pers. 180. Sept. 90. Iph. A. 386. 822. Hec. 269. *ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος εὐπρεπεσιτάτη*. Recte. Cf. Fr. 741. *λάμπει — ὥσπερ εὐπρεπῆς* | *χαλκὸς* etc. 8. *κάπὶ μηδέν*] *καὶ εἰς* (aut *κεῖς*) *τὸ μηδέν* Plut. Vit. Dem. Lege *κᾶς τὸ μηδέν*. Sed cf. El. 999. *δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν, | ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπὶ μηδέν ἔρχεται*.

715. 1. *ἔργου δὲ παντὸς* —] Cf. Procl. comm. in Plat. Tim. II. p. 103 B. *ὥς ἅπαντα τὰ πράγματα, ἦν καλὰς ἀρχὰς λάβη, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς*.

716. *παλιρροία βυθοῦ*] Cf. Herod. II. 28. *ἀπέφαινε — δίνας τινὰς ταύτη ἐούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην*.

717. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν] οὐκ ἐκφέρουσι καρπὸν Mein. Qu. οὐδένα φέρουσι (aut οὐ γὰρ φέρουσι) καρπὸν. τὸ κέρδος ἡδύ] Qu. πᾶν κέρδος ἡδύ.

718, 2. εἰ καλῶς φρονοῖ] εἰ καλῶς φρονεῖ Cobet, qui "In re certa εἰ indicativum habet." Leg. εἰ καλῶς φρονεῖ, aut ἦν καλῶς φρονη.

719, 1. τρισόλβιοι] τρεῖς ὀλβιοι Nauck. 2. δερχθέντες] Qu. δειχθέντες. 3. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ | ζῆν ἔστι] Qu. τοῖσδε γὰρ μόνοισι δὴ | ζῆν ἔστι. 4. πάντ' ἐκεῖ κακά] πάντα δὴ κακὰ Herw., qui ἐκεῖ ex v. 3. repetitum putat. Ipse malim πάντ' ἐστὶν κακὰ, vel πάντ' αἰεὶ κακά.

720, 2. τυρβάζει κακά] τυρβάζει καλὰ Reisk. Wakefield. S. C. CLXXV. Cf. Fr. 927. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται. Arist. Vesp. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. Eq. 310. τὴν πόλιν — ἡμῶν ἀνατετυρβακώς. Lucian. Nav. 30. δέδια μὴ συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ. Peregr. 32. Redde, stirs up every ill. Sed pro κακὰ reponendum suspicor καλὰ, omnia bella turbat (συγχεῖ).

721. δτω δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆ Valck. ad Phoen. 386. Plut. ἐνιδροῖ (ἐνιδρύει recte Nauck.) — σπαράγματα.

722. ἐντονώτατοι] Cf. Plat. Theaet. 173 A. οἱ ἐντονοι καὶ δοριμεῖς. Malim εὐφορώτατοι.

723, 2. τὰ δ' εὐκτὰ omnino retinendum. Temere τὰ δ' ἕτερα recepit Nauck. Qu. τὰ δ' ἀφανῆ.

724. Hesych. χειρώννακτες (corr. χειρῶναξ λεώς). 2. γοργῶ-πιν] Cf. Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά. ἐργάνην] I. q. ἐργάτιν. V. Phot. h. v. Hor. Od. III. 12. 5. 'operosaeque Minervae.' V. Blomf. Gl. Prom. 470. 3. προστρέπεσθε] Qu. προτρέπεσθε. Cf. Hesych. II. 441. Verba (καὶ) παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα ex Plutarcho addidit Nauck. Plut. οὔτοι μόνον (l. μόνοι) θεραπεύουσιν. Ibid. καὶ (καὶ τὴν?) πληγαῖς ὑπακούουσιν.

727, 1. Cf. Eur. Fr. 167, 3. εἰκὸς σφαδάζειν (μ') ἦν ἂν ὥς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Aesch. Pers. 194. ἡ δ' ἐσφάδαζε. Aj. 833. ἀσφάδαστος. 2. πλήρης] πλήρης (αἰεὶ) supplet Cobet. πλήρης (βορᾶς) Ahrens. Qu. πλήρης ἔφν (aut αἰεὶ).

728. φίλα] φίλη jure malit Nauck. prob. Dind.

729. Scripserat forsitan θνήσκει τὰ τῶν θεῶν γὰρ, οὐκ αὐτοὶ θεοί.

730. αὐτόν] Apollinem.

731. ἐρρηξάτην ἐς κύκλα] Qu. — φάλαγγα. Dualis ἐρρηξάτην ad Neoptolemum et Eurypylum spectat. Sed locum obscurum non intelligo, neque verba apud Plutarchum ἐκόμπασ' ἀλοιδόρητα. Et ἐκόμπασα et ἐς κύκλα mendosa esse recte judicat Nauck. Qu. κομπάσαντ' ἀλοιδόρα | ἐρρηξάτην —. Ita Herwerdenus,



μεσομφάλοις δόρη | ἐρρηξάτην κύκλοισι χαλκέων ὄπλων, quo sensu non video.

732. τὰ πλεῖστα φωρῶν] τὰ πλεῖστα δ' ἐφορῶν F. G. Schmidt. αἰσχροὶ φωράσεις] αἰσχρ' ἐφευρήσεις idem. Qu. αἰσχρ' ἀνευρήσεις.

733. Tertiam lectionem praeferendam judicat Dind., secundam (πικρῶ πικρὸν — χολήν) Naber.

734. οὐ μέφομαί σε] Ne οὐ μέφομαί σοι requiras (coll. Tr. 470), cf. Oed. R. 337. El. 384.

737, 1. βραδεῖα] βαρεῖα ('gravis') Herw. Cf. Aesch. Fr. 348. Adesp. 405. οὐχ εὖδαι Διὸς | ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὦν πρόσω. 2. δι' ὠτός] Cf. El. 1437. τρυπωμένου] ῥυπωμένου Mein. ῥύπου πλέω Naber. Frustra. Cf. Arist. Thesm. 18. δίκην δὲ χράνης ὦτα διειτρήνατο. 777. κωφουμένου Kock. Ver. p. 226.

Alioquin enim scribendum fuisse τετρυπημένον (perforatam aurem). τρυπήματος Dind. Qu. τετρημένου, vel βεβυσμένου.

3. πόρρω] πρόσω requirit Dind. I. e. procul. Qu. πόρρω δὲ λεύσσων ἐγγύθεν πᾶς τις τυφλός. Cf. Lycophr. trag. Fr. 5, 1. ἀλλ', ἥνικ' ἄν μὲν ἦ πρόσω τὸ κατθανεῖν, | "Αἰδης ποθεῖται, etc. ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός] Qu. ἐγγύθεν πᾶς τις τυφλός. Cf. Aesch. Fr. 370. Adesp. 415, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει. Eur. Fr. 776, 2. καίει (φλόξ) τὰ πόρρω, τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.

738. κωδωνοκρότῳ σάκει] Cf. [Eur.] Rhes. 383. κλῦε δὲ κόμπους κωδωνοκρότους παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας. et ad Arist. Ran. 963.

739. τὰ γένη τὸ libri. τὰγέννητα Valck. τὰγέννητα Nauck. τὰδόκητα Artemidor. Quod recipiendum videtur, nam τὰγέννητα ne semel quidem evenerunt. Cf. Oed. C. 973. ἀγέννητος τότε ἦ. Improperie Fr. 61. καὶ ἀγεννήτων ἄρα | μῦθοι καλῶς πίπτονσιν. Agathon. Fr. 5, 1. ἀγέννητα ποιεῖν ἄσσοι ἄν ἦ πεπραγμένα.

ἀθροῦντος] αἰθροῦντος Plut. αἶθροῦντο (?) aut αἶθροῦντε (?) Lobeck. ad Aj. p. 342.

742, 1. ἐν χρειάισιν] Qu. ἐν χρειᾷ μὲν (in usu), aut ἐν χρειᾷ τις. 2. ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος] Haec non expedit.

743. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον] σαῖνον — F. G. Schmidt. δεινὸν Plutarcho adjudicans. Idem confert Soph. Ant. 690. τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ. Arist. Ran. 592. βλέπειν — τὸ δεινόν. τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον] Cf. Eur. Iph. A. 1089. τὸ τᾶς Αἰδοῦς ἢ τὸ τᾶς Ἀρετᾶς πρόσωπον. Arist. Av. 1321. Ἥουχίας — πρόσωπον. Aesch. Eum. 939. ὄμματα Πειθοῦς.

744. Qu. τιθασὸν δὲ χῆν' ἢ ᾿φέστιον περιστεράν.

745, 1. διχοστατῶν λόγος] Cf. Eur. Med. 15. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. Fr. 173, 2. ἦν διχοστατῇ πόλις. Qu. εὖ γάρ τοι (aut οὖν) διχοστατεῖ λόγος. 2. σύγκολλα τὰμφοῖν] σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Pors. Adv. p. 216. Recte.

Qu. σύγκολλ' ἀπ' ἀμφοῖν. Cf. Aesch. Suppl. 310. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. Cho. 528.

746. γραίας ἀκάνθης —] Cf. Aesch. Ag. 295. γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί. Eur. Ion. 1213. γραῖαν ὠλένην. Hec. 877. χερὶ γραία. Herc. 450. Theocr. V. 121. σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις. XV. 19. γραῖαν ἀποτίλματα πηρᾶν. Nicand. Ther. 329. σκίδνεται ὡς καταψηχθείσης γηραιοῦ ἀκάνθης. πάππος] Cf. Eubul. com. III. 254. πάππος ἀπ' ἀκάνθης. Arat. Diosem. 189. ἤδη καὶ πάπποι λευκῆς γηραιοὶ ἀκάνθης.

747. Qu. κᾶργα σοῖς λόγοις ἴσα, vel τοῖς λόγοις τε τᾶργ' ἴσα.

749, 1. θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο] Lege θεοῦ 'σὶ —. 2. μηδέν'] Scribe μηδέν.

751. Scripserat poeta ζῶντι χρώμενος ποδί. Cf. Oed. R. 878. ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.

753, 1. φυσᾶ] Cf. Arist. Pac. 954. φυσῶντι καὶ πονομένῳ.

2. φορβειᾶς ἄτερ] Cf. Arist. Vesp. 582. ἐν φορβειᾶ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡϋλῆσ' ἀπιούσιν. Av. 861. Xen. Eq. V. 1. Plut. de Adul. p. 56 E. Πτολεμαίῳ δὲ τί περιέψεν (περιῆψεν?) ἄλλο φορβειὰν καὶ αὐλούς;

754, 1. μύῳ] Malim κλύῳ. Ita etiam Herwerden. 2. πλεῖον] Malim πλέον (cum Dind.), aut μᾶλλον.

755. λύσω] Suspectum Nauckio. Qu. δράσω. Pro γὰρ qu. νιν aut δέ σ'.

757, 1. οὗτός ἐστιν] αὐτός ἐστιν Bamberg. prob. Cobet. Lege ἐντός ἐστιν, aut οὖν τίς ἐστιν. 2. ὄπον τὸ τέρπον (Cobet.) καὶ τὸ πημαῖνόν σφ' ἔφν Herwerden. φύει] Suspectum. 3. καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων] καὶ τὰ χαρτὰ τυγχάνων F. G. Schmidt. Wexius (ad Soph. Ant. 1254.) confert Theogn. 570. τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν. Pind. Ol. II. 99. φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. Nem. I. 43. τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες, Isthm. IV. 55. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ. V. 66. Ζεὺς τὰ τε καὶ τὰ νέμει (sic Boeckh.). Pyth. VII. extr. τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. V. 74. ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων. Qu. καὶ τὰ χαρτὰ λαγχάνων (λαμβάνων), vel κεί τὰ χαρτὰ λαγχάνει (λαμβάνει), vel εἰ τὰ καὶ τὰ τυγχάνει. Cf. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

758. Deleatur virgula post ὕδωρ.

759. ἤδη γὰρ ἔδρα] ἔδη γὰρ ἱερὰ Burges. ad Tro. p. 141. ἔχει γὰρ ἔδραν Br. Dind. Cobet. Recte, opinor. Cf. Tro. 1152. Τίρυνθι — ἔχειν ἔδραν. ἐσχάτῳ] Fort. ὑψίστῳ.

760. τὰ δὲ ἡπείρῳ] τὸ δὲ ἡπείρῳ Blomfield. Cobet.

761, 1. κοπίς] Anglice chopper. Cf. Eur. Cycl. 241. οὐκ οὐν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν | θήξεις μαχαίρας —; Arist. Fr. 551. ὦ — πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας. Chaeremon. Fr. 39. γέρον γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός. 2. ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' —]



ταχεῖα θήγειν Weckl. (coll. Phil. 808. δξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ ἀπέρχεται). ἐν χειρὶ θηκτὴ ('manu acui potest') σὺν τάχει — frustra Herwerden. μάχαιρα θήγει χειρὶ Kock. Ver. p. 246. Verba ἐν χειρὶ θήγει corrupta esse intellexit Nauck. Accipienda videtur correctio θηκτὴ, i. e. is capable of being sharpened. Qu. ῥάστη 'στι θήγειν, σὺν τάχει δ' —. Qu. ἀρχὴν (εὐθύς) μὲν δξεῖ, ἐν τάχει —. (Aeque ἐν τάχει et σὺν τάχει apud nostrum usurpantur.) Vel ἐν χειρὶ θήγεται, ταχὺ δ' ἀπαμβλύνεται. Vel ῥάστη 'στὶ θήγειν, ἐν —. Utique nec θήγειν nec θήγεσθαι ferri potest. Cf. El. 1142. τεθηγμένη σφαγίς. Fr. 462, 12. θηκτῷ τεροπομένην σιδάρω (ἔριν). Eur. Or. 1036. ξίφος θήγειν χειρὶ. Cycl. 241. Cum verbo ἀμβλύνειν confer nostrum to blunt.

762. αἰὲ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι] Cf. Aesch. Suppl. 89. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ | κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Eur. Or. 592. οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ etc. Rhés. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος. Alex. Fr. 34. τοιοῦτο τὸ ζῆν ἔστιν ὥσπερ οἱ κύβοι | οὐ ταῦτ' αἰὲ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτόν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει. Aristaeon. I. 23. ἐμὲ γὰρ κατανάλωσαν — πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοὶ, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. γὰρ εὖ] τρεῖς ἐξ Macarius I. 38.

765, 1. νικομάχαν] νικόμαχον malit Nauck. prob. Dind. Qu. Ζεῦ, νόστον δὸς τὸν — πανσανίαν Ἀτρεΐδαις. Vel Ζεῦ, νόστον δὸς — καὶ ἄμεμπτον (Phil. 1465.). Vel Ζεὺς νόστον δοίη νικομάχαν (νικόμαχον) | καὶ πανσανίαν τάχ' (ποτ') Ἀτρειδῶν (Ἀτρεΐδαις). Vel Ζεὺς οἶκον (vel οἶκαδ') ἄγοι καὶ νικομάχαν | καὶ πανσανίαν τὸν Ἀτρεΐδαν. 2. πανσανίαν] Cf. Arist. Nub. 1163. λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν. καὶ ἀτρεΐδαν] καὶ ἄτρεστον Mein. Qu. καὶ ἄτρυντον, aut καὶ ἄνατον. Vitiosum esse Ἀτρειδᾶν vidit Bentleius. De sensu loci non liquet.

766. σκηπτοβάμων] Cf. Pind. P. I. 10. εὐδὲ δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός. Cf. vv. ἵπποβάμων et τετραβάμων. αἰετός, κύων Διός] Cf. Aesch. Prom. 1022. πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετός.

767. Fritzschi (ad Thesm. 300.) corrigit sic, — παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐν Χρύσῃ· (ὅταν aut simile quid) μακέλλη etc. Cf. Aesch. Ag. 525. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου | Διὸς μακέλλη. Arist. Av. 1240. δείσας ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον. Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψει Δίκη. χρυσοῇ] Suspectum. Qu. μὴ καί.

768. ὥς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ] Cf. Arist. Vesp. 655. χαλάσας τὸ μέτωπον. Eur. Hipp. 290. ἡδίων γενοῦ | στυγνὴν ὀφροῖν λύσσα. Similiter 'laxare (solvere) frontem' dicebant Latini.

769, 3. Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων] Fort. Ζεὺς ἐμοὶ ἄρχει.

770. τάφανῃ περισκοπεῖ] Cf. Arist. Fr. II. 1190 B.

771. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου] Qu. — τὸν στρεφόμενον (Arist. Vesp. 1495.) ἡλίου | κύκλον, vel πᾶς τὸν

φλέγοντα κύκλον ἡλίου σέβει, vel πᾶς ἡλίου κύκλον φλέγοντα προσκυνεῖ.

772, 1. Qu. οἰκτεῖριέ με — πάντων Ἥλιος. Cf. Fr 791.

773. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι] Cf. Eur. Med. 548. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος. φίλου] ἀνδρὸς schol. Eur. Phoen. 403. Zenob. I. 90. Diogenian. I. 79. Quod jure praeferendum censet Dind.

776. Ἀρτακεῖς] Ἀρτακῆς Attice Cobet. Ἀρτάκη (hodie Atraki) oppidum prope Cyzicum. Herod. IV. 14. VI. 33. Strab. XII. p. 576. Scylax Per. p. 35. Steph. Byz. in h. v. Plin. V. 32.

777. δδόντι προῖε τὸ στόμα] Cf. Arist. Ran. 927. μὴ προῖε τοὺς δδόντας. Oppian. Cyn. IV. 138. θυμὸν δδὰξ πρόιοντες. Act. Apost. VII. 54. Soph. Tr. 976. ἴσχε δακῶν στόμα σόν. et ad Ran. 927.

778, 1. Θήβας] Lege Θήβης. Cf. Ant. 119. ἐπτάπυλον στόμα (πόλισμ'?). Eur. Phoen. 294. ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός. Suppl. 401. Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἐπταστόμους πύλας. τὰς πύλας ἐπταστόμους] Qu. Θήβας λέγεις μοι τὸ πόλισμ' ἐπτάστομον. Cf. ad Phoen. 287.

779. Num Sophoclis haec sint dubitat Nauck. 3. μουσικῆς παιδεύματα] Literarum scholas. 4, προσλαμβάνειν — μανθάνειν] προσμανθάνειν — λαμβάνειν G. A. Hirschig. prob. Herw. ad Ion. 334. 6. παῖς δ' ὦν] παῖς δ' οὖν Nauck. Qu. παῖς γάρ. 7. αὐτὸς παρ' αὐτοῦ recte Bergk. Dind. 8. οὐδ' ἦν τὸν διδάσκαλον λάβη] Qu. οὐδ' ἦν τις (vel οὐδ' ἔαν) —. 11. μήτ' ἀπαιδευτῶν] μὴ ἔξ ἀπαιδευτῶν tentat Herwerden ad Ion. 334. 12. κάποδημοῦντος πατρός] κάποληροῦντος πατρός M. Schmidt. prob. Nauck. μήτ' ἀδημοῦντος (?) — Nauck. Participium ἀμελοῦντος significans requiri videtur. Qu. μητ' ἀπονοοῦντος —, vel μήτε ληροῦντος πατρός.

780. ἀπόλλνται] ὀλλνται Dind.

781, 1. Qu. φυγόντα νιν | ἐδέξατο etc. κόνις] Qu. σφε γῆ.

2. τετρωρίστω (τετραορίστω, τετραρίστω) δίφρω libri. Malim τετράορω δίφρω. Et sic Dind. Herwerden. Cf. Eur. Suppl. 675. ὄχων παραόρων. 667. τετραόροιςιν ἄρμασιν. Hel. 729. τετραόροις ἵπποις. Soph. Tr. 508. τετραόρον φάσμα ταύρον. Usitatio forma est τέτρωρος, Iph. A. 214. ἄρμα τέτρωρον. Her. 860. Hipp. 1229. τέτρωρον ὄχον. Alc. 486. τέτρωρον ἄρμα.

782, 1. βεβακχιωμένην] Cf. Eur. Bacch. 107. καὶ καταβακχιοῦσθε δρνὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισιν. Virg. G. II. 487. 'virginibus bacchata Lacaeis | Taygeta.' Aen. III. 125. 'bacchatamque jugis Naxon.'

2. ὁ βούκερως Ἰακχος] Cf. Aesch. Prom. 588. τᾶς βούκερω παρθένον. 3. μαῖαν] Matrem. Cf. Eur. Hipp. 243. Alc. 393. Aesch. Ch. 45. ἰὼ μαῖα γαῖα. Sed obstetrix significat Plat. Theaet. 149 A.

4. Lege *δπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει*; Cf. Oed. R. 1526. *δν τίς οὐ ζήλω — ἐπέβλεπεν; κλαγγάνει*] Cf. Aesch. Eum. 131. *κλαγγάνεις θ' ἄπερ κύων*.

784. (τὸ) *πάνσοφον κρότημα* — supplet Cobet. Qu. (τὸ) *πάνσοφον κρότημ', ὁ Λαέρτου γόνος*. Cf. Phil. 614. *καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος*. et ad Phil. 366. *κρότημα*] I. q. *κρόταλον* (Arist. Nub. 260. 448.). Cf. Rhés. 498. *ἔστι δ' αἰμυλώτατον | κρότημ' Ὀδυσσεύς*.

785. *Ἀλφεισίβοιαν*] *Ἀλφεισίβοιαν* Nauck. (τὴν) *Ἀλφεισίβοιαν* Cobet. Cf. ad Aesch. Sept. 494. 553. Elmsl. et Herm. ad Aj. 209.

787. *πρίονος*] *Producitur prima syllaba*. Cf. Trach. 699. et ad Adesp. 87, 3. *πρίονος πληγαί*] Cf. El. 196. *γενύων — πλάγα*.

788. Qu. *οὔτι σοι μέτρον μάτης*.

789. *πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκη | θάνοιμ' ἄν;*] *πῶς ἂν οὖν — tuetur* Cobet., coll. Eur. Tro. 1233. *ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἄν*. *πῶς ἄρ' οὐκ —*; a Sophocle scriptum jure opinatur Dind. Fort. *πῶς γὰρ οὐκ ἂν —*;

791, 1. *νέορτον*] *νεοργόν* (*νεουργόν* al.) libri. *νέορτον* Valck. Nauck. Qu. *νεογνόν*. *ἀσπάθητον χλαῖναν*] Cf. Trag. Fr. Adesp. 5, 1. *λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις*. 2. *θυραῖον ἀμφὶ μηρόν*] *ὥραῖον* — probabiliter F. G. Schmidt. Plut. Lyc. et Num. comp. 3. *αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν ἀνερραμμέναι* (*συνερραμμέναι* Herw.).

794. *λέλημμαι*] *πέπληγμαι* Herw. a. 1855., qui respici putat ad El. 1415. *ὦμοι, πέπληγμαι*.

796. *ἄβρωτος*] *ἀβρώς* Cobet., ut *τριχοβρώς* etc.

800. *ἄγχαζε*] Cf. Fr. 372. *ἄνθρωσκε*. Pher. II. 347. *ἄγχασκε*.

801. *ἀγωγεύς*] Confer v. *ὑπαγωγεὺς* Arist. Av. 1148.

803. *ἀδικοχείρας*] Cf. v. *ὀξύχειρ*.

806. *αἰίζως γενεά*] Cf. Fr. 807. Aliud fragmentum est *φιλόζωος*. (806 b.).

807. *αἰίζων ἔλκος*] Cf. Aesch. Suppl. 988. *ἄχθος αἰίζων*. Fr. 31. *τὴν αἰίζων — πόαν*. Trag. adesp. 15. *αἰίζων πένθος*. Confer v. *αἰίνως*. *ἔλκος*] I. e. *λύπην*.

811. *ἀθέμιστα* — *δραῖν*] Cf. Herod. VII. 33. *ἀθέμιστα* (*ἀθέμιτα* al.) *ἔρδεσκε*. VIII. 143. *ἀθέμιστα ἔρδεν* (*ἀθέμιτα* et *ῥέζειν* al.). *ἀνόσια καθέμιστα δραῖν* scripsisse poetam suspicatur Nauck.

812. *ἐθράχθη*] *Contractum ex ἐταράχθη*.

813. *τίσις δ' ἐνερθεν εἶσιν αἱματορρόφος* Burges. ad Eum. 263. *εἶσιν* postea Bekk. Dind. etc.

815. *αἰόλιζε*] Confer *κιλικίζειν, κρητίζειν, ἀτικίζειν* etc.

816. *ἀκληρία*] *ἀκαιρία* F. G. Schmidt.

817. *ἀκόλαστον σῶμα*] *ἀκόλαστον στόμα* dixisse Sophoclem jure suspicatur Cobetus, coll. Eur. Bacch. 385. *ἀχαλίνων στομάτων* etc. Or. 10. *ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν*.

820. ἀκουσέτην] ἀκουσεῖν Dobr. Dind. Qu. ἀκούσεται, aut ἡκουσάτην, aut ἀκούσομαι (ut respiciatur ad Oed. C. 988. ἀκούσομαι κακός).

823, 1. σπουδή] Sc. λόγων. κραυγή F. G. Schmidt. Qu. στάσις, ἔρις, αὐδὴ, aut βοή ἐγκεκρυμμένη] Qu. εὖ κεκρυμμένη.

825. ἀλεύσω] Cf. Aesch. Sept. 87. ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὁρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Anecd. Bekk. φυλάξω (φυλάξομαι?).

829. Anecd. Bekk. Ἀλλά: ἀντὶ τοῦ ὅταν (ὅμως?). Cf. Fr. 24, 2.

830, 1. ἐν τοῖσιν ἵπποις Schol. Ven. B. ad Π. σ'. 274. Ἐνετοῖσιν ἵπποις Hecker. ὀλίγοισιν et ἥδιον ἂν χωροῖμεν Cobet. Ἐνέτοισιν (vel potius Ἐνέταισιν) ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις Hecker. et Schneidewin. Qu. σὺν τοῖσιν ἱππόταισιν (aut ἵπποις τοῖσιν) ἐκλελεγμένοις. τοῖσιν ἐκλελειμμένοις Schol. τοῖσιν ἐκλελεγμένοις Hecker. Malim πᾶσιν ἐκλελεγμένοις. 2. ἥδιον εἰ χωροῖμεν] ἥδιον, εἰ χωροῖμεν, ἢ παντὶ σθένει Hecker. Schneid. Nauck. σπένδωμεν, ἐγκονῶμεν, οὐ παντὶ σθένει Weckl., coll. Aj. 811. 988. ῥᾶον μόνοι χωροῦμεν F. G. Schmidt. Qu. ἥδιον (vel πολὺ θᾶσσον) ἂν χωροῖμεν, vel μόνοισιν ἐγκονῶμεν, vel σπένδωμεν, ἐγκονῶμεν, vel βέλτιον, εἰ χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει (quam tota vi, omni cum exercitu). Cf. Dicaeog. Fr. 1, 2. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα | ἢ τοῖς — πεφυκόςι. ἢ παντὶ σθένει] Qu. ἐκ παντός σθένους. I. e. δυνάμει, στρατιᾷ. Similiter nos dicimus force. Cf. Aj. 438. ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει. Oed. C. 842.

833. ἀμύνασθαι pro ἀμῦναι usurpasse videtur Sophocles, ut solet voces confundere.

834. ἀμυχρόν] ἀμυσχρόν conjiciunt.

835. ἀμφώβολα] An ἀμφώβελα?

838. ἀνόσητος] I, q. ἄνοσος. Sic ἄπονος et ἀπόνητος.

839. ἀντήρης νυκτεραῖς ὄψεσιν conj. Nauck. Locus perobscurus.

841. ἀπαιόλημα] Cf. Aesch. Cho. 1002. ξένων ἀπαιόλημα. Arist. Nub. 729. Hesych. Ἀπαιόλημα: ἀποκάθαρμα [ἢ ἀποπάτημα] ἢ ἀποπλάνημα Cobet., ejecta dittographia. Mihi verba ἀποκάθαρμα ἢ ἀποπάτημα ad aliam glossam spectare videntur. Cum ἄλημα comparat Eustathius p. 352, 36.

842. ἀπάνθρωπος] Confer ἀπόξενος, ἀπότιμος, ἀπυχθυσ.

843. τρύχει — ἀπληγίδος] Cf. Eur. El. 501. τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων. 184. τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων. Arist. Fr. 149. Θεσσαλικῆς] Θεσσαλίδος Valck. ad Phoen. 328. (coll. Oed. C. 314. κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει). Θεσσαλῆς Ellendt. prob. Dind. Recte, opinor. Utique sic El. 703. Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους.

844. ἀπολωπίσαι] ἐκλωπίσαι conj. Nauck., coll. Trach. 925. ἐκ δ' ἐλώπισε | πλευράν. Cf. περιλωπίσαι (Hyperid. Poll. VII. 44.), et nomen λωποδύτης.

845. Anecd. Bekk. τοῖς ἡθεσιν (l. ἡθάσιν).

846. ἀποφανῶσαι] ἀποφανερῶσαι exspectabat Dind. Qu. ἀποφανθῆναι, collata Hesychii glossa (Fr. 76.) ἀποφανθείς: ἐν τῷ φανερῷ (εἰς τὸ φανερόν;) καταστάς. Vel ἀποφῆναι. Hesych. ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστήσαι (καταστήναι?). οὕτως Σοφ.

847. ἀρραγὲς ὄμμα] I. e. siccum oculum. Cf. Tr. 852. ἔρρωγεν παρὰ δακρύων. 919. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα.

848. Cf. Trag. Fr. adesp. 124. ἡ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων — φυγών;

849. ἀσπάθητον — χλαῖναν] Cf. Fr. 400. λεπτοσπαθήτων χλαυιδίων.

856. Cf. Arist. Lys. 475. ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλέπτη με κἀρεθίζῃ. Eq. 794. βλέπτοναι] βλίσσουσιν ex tragicorum usu requirunt Dind. Nauck. σφηκιάν] Cf. Arist. Vesp. 404. ἦν τίς ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν.

858. ὅταν τις ἄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον] Cf. Arist. Ach. 14. Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον.

860. ἐγὼ] ἔχω recte Hermst. ἄγραν] ἀγρίαν Bruck.

862. σὺ γὰρ γέρων (Nauck.) γέροντα βουλευείς (ἄγαν) probabiliter Naber. Facile ante ἡγουν excidere potuit ἄγαν. Qu. σὺ γὰρ, πάτερ, γέροντα — βουλευείς] Qu. βουλευείς (ἀεὶ, ἔπη, αὐτὸς πάτερ). γέροντα] Cf. Aesch. Ag. 750. γέρων λόγος. Fr. 317. ὥς λέγει γέρον γράμμα. Cho. 805. γέρων φόνος. et ad Oed. C. 1259. Sic γέροντα πράγματα in Etym. M.

863. γλοιάς] γλοιὸς scripsit poeta. Apud Hesychium legendum videtur πολύδικος (a thrower).

867. δενδίλλειν] Cf. Hom. Il. IX. 180. δενδίλλων ἐς ἕκαστον (schol. περιβλέπων).

868. Cum δεσπότεира confer γενέτειρα (a γενέτης aut γενέτωρ) et recens vocabulum δυνάστεира.

869. οἶος γὰρ —] Qu. οἶος (οἶον) δ' ἀφ' —. ἡμῶν] ἡμῖν Both.

873. ἔγχος ἰέμενον] ἔγχους μένος conj. Nauck.

875. Corrigendum videtur aut ἐνόλμος aut ἐνολμος.

881. εὐορνιθίαν] Cf. v. εὐοδίαν Arist. Ran. 1528.

883. ζευγηλατρίς] Cf. Fr. 545. ζευγηλάτης. Malim ζευγηλατὶς aut potius ζευγηλάτις (sic). Sic εὐρετής et εὐρέτις (Fr. 88.).

884. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν (troch.) Cobet. Sic Meinek. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν. Qu. ζημίαν | λαβεῖν ἄμεινόν (ἐστιν) ἢ κέρδος κακόν.

886. Cf. Eubul. III. 243. Μαγνητὶς γὰρ | λίθος ὥς ἔλκει τοὺς πεινῶντας. προσηγάγου] I. q. ἐπεσπάσω. Λυδίαν λίθον] Hesychius, Λυδικὴ λίθος: αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. Photius, ἔνιοι δὲ ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλειῶτις. Eadem

Suidas. Sophocli vindicavit Buttmann. Hesych. διασπᾶται (διαπατᾶ jam Heindorf.).

890. παρὰ σύρας] παρὰ συρὰν Choerob. Malim παρὰ σύρων.

891. Fortasse in nomine poetae erravit: utique ἵπποβουκόλοι legitur Eur. Phoen. 28.

894. Qu. Μολοσσικαῖς πέδαισιν ἐκτείνων χέρας (χεῖρας cod. χέρας Keil.). Certa videtur correctio ἐκτείνων χέρας. Apud grammaticos allatos pro Μολοσσικὰ exspectabam κολοσσικὰ, et pro μολοσσούς κολοσσούς.

896. κέκονα] Qu. κέκανα. Xen. Anab. VII. 6. 36. κατακανόντες (κατακεκανόντες duo codd. opt.) ἔσεσθε.

899. κινάκη] I. q. ἀκινάκης. Confer v. καννάκης.

900. κοκκοβόας] Annon κοκκυβόας? Idem suadet Bothius. Confer δξυβόας.

901b. ἕως οὗτου (ψαύσειε) κριθώσης ὄνου Herm. ad Aesch. Ag. 1611. Incerta correctio. κριθώσης] V. Blomf. Gloss. ad Ag. 1631. κριθῶντα πῶλον.

902. σαίνουσα δάκνεις] σαίνεις δάκνουσα schol. Arist. Ran. 1028. Suid. in λαίθαργος. prob. Blomf. Gloss. Sept. 379. et Dind. σαίνουσα δάκνεις melius Eust. Cf. Fr. 508. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκοτῶ λήθουσά με | ἔσαιν' Ἑρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον. Shakespeare, 'O Buckingham, beware of yonder dog. | Look! when he fawns, he bites.' λαίθαργος] λήθαργος Apostol. XI. 97. Suid. (alio loco). Phrynichus Ecl. p. 132. Λήθαργος; οὕτω Μένανδρος. Cf. Arist. Eq. 1068. φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ, | λαίθαργον, etc.

903. Quid in συρίζειν (apud Eust.) lateat non liquet.

908. μαριλοκαντῶν (i. e. ἀνθρακεντῶν) dixisse Sophoclem conjicit Nauck., coll. Hesych. II. 541. Recte, opinor. De voce μαρίλη cf. ad Arist. Ach. 350. Phot. καὶ (κατὰ?) τοὺς ἀνθρακεντάς.

909. Schol. Arist. Pl. 541. ἐπειγομένων (ἐπεγειρομένων conj. Bergk., recte). Cf. Fr. 522. κερκίδος φώνη. Ex Procne fabula.

913. Utrum μαίνεσθαι an ἐκμαίνεσθαι scripserit Sophocles non liquet; hoc, opinor. Aristophanis videtur esse. V. Ran. 753.

915. ξάσμα] A ξαίνω, ut φάσμα a φαίνω, ὕφασμα ab ὑφαίνω.

917. δκριάζων] Cf. δκριόεις, δκρις (Hom. Od. α'. 400.), δκριώδης (Hippocr.). V. Blomf. Gl. Prom. 289.

918. ὀλοσπάδες] Confer v. νεοσπὰς Ant. 1201. Fr. 445.

921. ὀρθόκερως] Cf. ὀρθοθρίξ, ὀρθόκρανος, ὀρθόπους, ὀρθόπερος, χρυσόκερως. φρίκη] Cf. Oed. R. 1306. τόλαν φρίκην παρέχεις μοι.

923. Grammaticus Sophocles dicitur, non poeta. Cf. ad Fr. 970.

924. οὐράν] Caudam. Eodem sensu κέρκος (Ach. 785.), et cauda (Horat.)



926a. κρούσης] Ἀπ κρούση (pro παρακρούση)? Cf. Eupol. II. 505. Phocyl. 13. ὑπὸ χειρὸς aut ὑπὸ χεῖρα codd. ὑπὲρ χεῖλος recte Porson.

927. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται] Cf. Fr. 720. τυφλὸς — Ἄρης — πάντα τυρβάζει κακὰ (καλὰ Wak.). Arist. Vesp. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτιαγὰς τυρβάσεις βαδίζων. Media vox est Pac. 1007. πηλός] I. e. vinum. Hesychius, Πηλός· οἶνος. Ἰωνες. V. Tour. Em. I. 306 sq.

928. προσσαίνειν] Cf. Eur. Hipp. 862. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης — προσσαίνουσί με.

932. ῥά] Confer κῤῥῖ et δῶ. Apud Strabonem corrigendum videtur τὸ ῥαδίως.

933. Ῥαικούς] Hinc appellativa Graeci et Graii. Orbs antiquitus inter Γραικούς sive Ῥαικούς et βαρβάρους divisus fuit.

934. Etym. M. ῥαχίας (l. ῥαχία).

936. Si duas Hesychii glossas contuleris, colligi potest Sophoclem scripsisse Ῥειτῶν ἱερῶν aut Ῥειτῶν ῥευμάτων. Utique poetae tragici sunt verba ἱερῶν ῥευμάτων. V. Dind. in Lex. p. 436. Verba οὕτως Σοφοκλῆς male priori ex altera glossa illata videntur.

938, 1. αὐτίκ'] Qu. αὐτόν. ἔλω] ἔλῳ Mein. ad Oed. C. p. 211. ὄλω Apostol. XIV. 35. et sic vulgo. Qu. καὶ μὴν ὑβρίζοντ' αὐτόν ἐκ βάθρων ἔλῳ (vel βαλῳ), vel ἢ μὴν σ' ὑβρίζοντ' αὐτίκ' —. Vel καὶ σ', ἣν ὑβρίζης αὐτίς, ἐκ βάθρων ἔλῳ | ῥυτῆρι κρούσω γλουτὸν ὑπτίῳ ποδί. Vel καὶ σ', ἣν ὑβρίζοντ' αὐτίς ἐκ βάθρων (?) ἔλω, ῥυτῆρι κρούσω γλουτὸν ὑπτίου ποδός. Sensus obscurior est.

2. ῥυτῆρι — ὑπτίου ποδός] Supini pedis solea recte vertit Meinekios. ῥυτῆρι] Cf. Aj. 241. μέγαν ἵπποδέτην ῥυτῆρα λαβών. Oed. C. 900. σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. Aeschin. II. 167. εἰ — ἔλκοιμι τῶν τριχῶν καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μαστιγοῖμι αἰχμάλωτον γυναῖκα. Scholiasta ad Oed. C. 900. cum Praxiphane ῥυτῆρ explicat per βλαύτη, ὑπόδημα, τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα. Eodem sensu παράρρυμα ποδός Soph. Fr. 475. Photius p. 389, 1. παράρρυμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ῥνόμενα τοὺς πόδας. Quocum Meinekios confert Archiam in Anth. Pal. V. 207. πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον. ὑπτίου ποδός] Fort. ὑπτίῳ ποδί.

939. σάγη] Ἀ σάττεσθαι. Confer vv. σάγμα et πανσαγία.

940. Sophocles grammaticus et hic dicitur. Cf. ad Fr. 923.

941. σειρίου κυνός] Cf. Aesch. Ag. 967. σειρίου κυνός. Hesiod. Op. 585. 607. Hom. Il. χ'. 29.

942. Eust. ἡ ὀπή (σαλάμβη ἡ ὀπή?).

943. (τὰ) σεμνά — supplet Cobet. Phot. κατασύγνον (mendosum).

944. σίκλος] Confer vocabulum shekel. Ad Xenophontem Anab. I. 5. 6. probabiliter refert Dind.

945. Hesych. περὶ γῆς (ἐπὶ γῆς Mein.).

946. *μέν' εἰς*] Corruptum hoc esse recte judicat Dind. Qu. *μένεις*.

950. *τριπαλία*] *τροπαλία* recte Br. Cf. Aesch. Sept. 706. Ag. 219. Ch. 775.

951. *τυφῶ*] Attici *τυφῶς* plerumque dicebant, ceteri *τυφῶν*, teste Moeride.

952. *ὑπουλον*] Cf. ad Oed. R. 1396. *κάλλος κακῶν ὑπουλον*. Eust. τοῦ — *ἔχοντα τοῦ τρόπου* (corr. τοῦ — *ἔχοντος τρόπου*). Ibid. *ὑγιαῖσθαι* (qu. *ὑγιάζεσθαι*).

954. *φαικῶ*] Cf. v. *Ῥαικοὶ* Fr. 979.

957. *φνιταλμῶ πατρί*] Cf. Aesch. Ag. 312. *φνιτάλμοι παίδων γέροντες*. Oed. R. 1482. τοῦ *φνιτουργοῦ πατρός*. Tr. 359. τὸν *φνιτοσπόρον*.

960. *χρησμολόγος*] Etiam *Μουσαῖος* scripsit poeta.

961. *χνοῦς*] Confer *μνοῦς*, *ροῦς*, *γλοῦς* (δ *ληστής*).

962, 2. *ἐπιμασιτίδιον γόνον*] Cf. Aesch. Sept. 349. *ἐπιμασιτιδίων — βρεφῶν*. Eur. Iph. T. 231. et vv. *ἐπιτυμβίδιος*, *ἐπινυμφίδιος*. 3. *γόνον ὀρταλίχων*] Cf. Aesch. Ag. 54. *πόνον* (*γόνον* Blomf.) *ὀρταλίχων ὀλέσαντες*.

963. *θαυμασιὰ γὰρ τὸ τόξον ὥς ὀλισθάνει*] Cf. Eur. Iph. A. 932. *θαυμασιὰ δ' ὥς ἀνάξι' ἠτιμάσμεθα*. 943. *θαυμασιὰ δ' ὥς ἀνάξι' ἠτιμασμένη*.

964, 1. *φρενί*] *φρένα* V. D. in Mus. Crit. I. 141. 2. *κεῖται τεθνεὺς τὸν ἅπαντα χρόνον* Cobet. Qu. *κεῖται νεκρὸς* —, vel *κείσεται ἄγνως* —. *ὑπὸ γῆς*] Fort. *ὑπὸ γῆν*. *θνητὸς*] Qu. *τεθνεὺς* aut *νεκρὸς*. Et sic Cobet. 3. *καλῶς*] *καλοὺς* Cobet. Recte, opinor, vel *ἀγαθούς*. *κακῶς πράσسونτι συμπαραινέσαι*] Cf. Fr. 435. *συμπαραινέσας ἔχω*. Arist. Ran. 687. τὸν *ιερόν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει* | *ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν*. Av. 852. *συμπαραινέσας ἔχω* (Soph.). τὸν *ἅπαντα χρόνον*] Cf. El. 1255. *ὁ πᾶς χρόνος*.

4. *ὅταν δὲ δαίμων*] *ὅταν δ' ὁ δαίμων* B. Recte. Cf. notissimum locum (Trag. adesp. 455.), *ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ* | *τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτα*. 5. *μάστιγ' ἐρείσῃ*] Malim *πλάστιγγα* (the scale) *δέψῃ*. Cf. Arist. Ran. 1378. Pac. 1248. Vel *πλάστιγγα κρούσῃ*. *Καταρρέπειν* neutrum est Ant. 1158. Cf. Hom. Il. μ'. 37. *Διὸς μάστιγι δαμέντες*. ν' 812. *Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν*. Aesch. Sept. 608. *πληγεῖς θεοῦ μάστιγι*. Prom. 682. *μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι*. Ag. 642. 367. [Eur.] Rhes. 36. S. Luc. Ev. VII. 21. *ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων*. S. Marc. Ev. V. 29. *ἰᾶται ἀπὸ τῆς μάστιγος*. V. 34. III. 10. Blomf. ad Prom. 703. Sept. 604.

*παλίντροπον*] Cf. Phil. 1222. Aesch. Ag. 777. Suppl. 173. *παλίτροπον* probabiliter Mein. Cicero sic vertit, 'quum fortuna mutata impetum | convertat.' 6. *καὶ καλῶς εἰρημένα*] Qu. *καὶ καλῶς*



εὐρημένα, vel καὶ τὰ λῶσι' εἰρημένα. Cicero vertit 'ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.' φροῦδα καὶ] Qu. φροῦδ' ἔπη.

966. Menand. διαπορῶν γένει (mendosum).

969b. Recte ἀδηφάγον νόσον corrigere videtur Dind.

976. χειροβοσκός] Cf. v. χειροτέχνης.

979. Addatur Herodian. Philetaer. p. 437. ὁ γάρως ἀρσενικῶς 'τὸν ἰχθύων γάρων' (Aesch. Fr. 209.) καὶ 'γάρων | τὸν ἰχθύειον' Σοφοκλῆς.

991. στραβαλοκόμαν] Cf. v. οὐλοκόμας, χρυσοκόμας, etc.

**EURIPIDES.**

---



# EURIPIDES.

SECUNDUM EDITIONEM DINDORFIANAM.

Introductio. Suid. v. *Εὐριπίδης*. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν  
τινας  $\overline{\text{οε}}$  ( $\overline{\text{ρε}}$  Dobr. II. 125.), etc.

1, 2. Qu. πόλει ξενουῖσθαι τῇδε; γῇ δὲ τίς πάτρα; 3. κεκή-  
ρυξαι] I. q. κέκλησαι, καλεῖ.

2. Qu. τί τε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τοῦ τόκου ὠνόμαζεν;

4, 1. πέφυκε γάρ πως (τοῖς F. G. Schmidt) παισὶ κτλ. Cf.  
Fr. 109. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως. πᾶσι] παισὶ Musgr.  
Nauck. prob. F. G. Schmidt. πολέμιος] Quidni πολεμία? 2. δευ-  
τέρῳ] δευτ. — cod. A. δευτέρα Elmsl. Monk. Nauck. Fort. δεύτερον.

5. καθέξης libri. καθέξεις Porson. ἔστι libri. ἔσται ed.  
Francof.

7, 1. κρεῖσσον δὲ πλούτου —] Cf. Eur. Stob. 9, 8. κρεῖσσον δὲ  
πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς | ἀνδρῶν δικαίων καγαθῶν παρ-  
ουσίαι. παρουσίαι] Qu. ὁμιλίας aut ξυνουσίαι. 2. ἀνδρῶν  
δικαίων καγαθῶν] Cf. Soph. Phil. 1050. δικαίων καγαθῶν ἀνδρῶν  
κρίσις. Ant. 667. Eur. Hipp. 427. γνώμην δικαίαν καγαθήν. Fr.  
342, 4. Theogn. 148. Plut. Thes. 10. ἀγαθῶν — καὶ δικαίων ἀν-  
δρῶν — φίλον.

8. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ libri. ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ edd. ἀνδρῶν  
ὑπ' ἐσθλῶν conj. Nauck.

9, 1. ἧ που] ἧ πολὺ Elmsl. Quod recipiendum.

11. ἀποδείξασθαι] ἐναποδείξασθαι requirit Cobet.

13. ἀντρίτης] Formatum ut χωρίτης, ἀστίτης, ὁδίτης, etc.

14, 4. θεοῦ μανείς ἔρριψε — φλόγα] Qu. θεοῖς (aut τῷ  
Λυῖ) —. Connecte θεοῦ φλόγα (i. e. ἀστραπήν).

15, 1. ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων] Qu. ἐκγόνους ἐξ —, vel ἔργ'  
ἐπάξι' —. 2. Aliud fragmentum videtur esse. 3. πλείστη  
γὰρ ἀρετή] πλείστης γὰρ ἀρετῆς Herw. τοῦδ' (τοῦτ' al.) ὑπάρ-  
χον ἐν βίῳ] Haec vitio laborant.

16, 1. ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος] Vix sanum. Fort. ἐν ἔργοις Ἄρεος.  
Cf. Rhés. 251. ἐν αἰχμαῖς. Herc. 437. ἐν αἰχμῇ. 158. θηρῶν ἐν  
αἰχμῇ. Hec. 104. λόγχης αἰχμῇ. ἔν τε συλλόγοις] Malim ἐν δὲ —.

2. ποικίλοι] Qu. περίλαλοι.

3. ἀλλ' ὦν πόλει δεῖ] Cf. Aesch.

Ag. 857. *δῖω δὲ καὶ (δὴ?) δεῖ φαρμάκων παιωνίων.* Soph. El. 612. *μεγάλα βουλευόντες εὖ* edd. *μέγα βουλευόντες ἀεὶ* cod. A. *μεγάλα βουλευοῦντ' ἀεὶ* Gaisf. Nauck.

17, 1. *ἔγνων* V. *εὖρον* R. *Αἰολος* V. *Αἰολε, σ'* Seidler.

19. *Lege τοῖσι χρωμένοις*, ut apud Machon. Athen. XIII. 582 D. In Plutarchi loco corrige (τὸ) "*τί δ' — δοκῇ*;"

20. *μὴ πλοῦτον εἴπης*] I. e. *μὴ μοι λέγε πλοῦτον.* Cf. Fr. 22, 1.

21, 1. *δοκεῖτ' ἄν οἰκεῖν γαῖαν*] Qu. *δοκεῖτ' ἄν οἰκεῖσθαι χθόν'* (vel *οἰκεῖσθ' αἶαν*). Cf. Dem. p. 777. *εἰ ταῦτα ποιοῖμεν, ἔστιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι*; 5. *ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι δ' πλούσιος* libri. *Lege ἃ τῷ πένητι μὴ γὰρ ἔσθ' —*, vel *δσα τῷ πένητι μὴ πρόσσεσθ' —*. Non satisfacit Erfurdtii correctio *τῷ πένητι πλούσιος*. Quovis pignore contenderim non ultimam in *πένητι* elisisse Euripidem. Cf. ad Philemon. IV. 39. *πρόσσεσι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία.*

*γὰρ ἔστι* vulg. *γὰρ ἔστι* Herw. 6. *ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες —*] Cf. Arist. Th. 155. *ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, | μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.* 7. *τιμώμεθα* ed. *πειθώμεθα* aut *πειθόμεθα* libri. *θηρώμεθα* Bergler. Bergk. Cobet. Dind. *πεπώμεθα* inepte Nauck. *μισθούμεθα* Herwerden.

22, 1. *τὴν δ' εὐγένειαν — μὴ μοι λέγε*] Cf. Men. Fr. 482, 1. *παύσασθε νοῦν λέγοντες.* 2. *ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστὶ*] *ἐν χρήμασιν πολλοῖσι* F. G. Schmidt. (coll. Fr. 663, 1. *πλούτῳ καὶ γένει γανρομένους.* 1027, 2. *λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γανρούμενον.* Fr. 364, 14. Tro. 674. Eupol. Fr. 103, 5. etc.) *ἦν χρήμασιν προύχης* δε, *μὴ γανροῦ ποτε* idem. Post *ἐστὶ* plenum punctum ponatur.

3. *κύκλῳ γὰρ ἔρπει*] Qu. *κύκλῳ τάδ' ἔρπει.* Cf. Fr. 419, 3 sq.

4. *κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'*] *μονίμοισι δ' οὗτοι —* F. G. Schmidt.

5. *εὐτυχῆς tuetur* idem. *εὐτυχῆς* libri. *εὐγενῆς* Grot.

23, 1. *ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας*] Qu. *ἀεὶ τὸ γῆρας*, aut *ἀλλὰ τό τε γῆρας*, aut *ἀλλ' ἢ — ἄχθεται*; aut *ἀλλ' ἢ — ἢ κάφροδίτη —*.

2. *ἢ τ' Ἀφροδίτη*] *εἴτ' Ἀφροδίτη* Schmidt. Fort. *ἢ κάφροδίτη.* Sed corrigendum potius *ἀεὶ* pro *ἀλλ' ἢ* in v. 1. *γέρονσιν*] *ἐρῶσιν* al.

24, 1. *κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον*] *καλὸν —* Bakhuizen de Parodia p. 117. Qu. *καλὸν* vel *χρεών*. Vel *κακὸν* *γυναικὶ γραιῖ συζεῦξαι νέον.* Cf. ad Fr. 906, 1. 2. *μακρὰ —*] *Lege μακρῷ* (aut *πολλῷ*) —. 3. *θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας*] Cf. Arist. Lys. 596. *τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός.*

25, 1. Cf. Eur. Fr. 25, 1. *φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὥς καλῶς ἔχει.* *ὄχλος*] I. q. *ἀριθμός* (Arist. Nub. 1203.). Nihil opus correctione *λόγος* (Valck.). Eadem verba sunt Fr. 344, 1. 3. *σχῆμ'*] Cf. Fr. 362, 27. *μὴ σχήματ' ἄλλως.* *δ'*] *Lege θ'.* 4. *ὀνείρων — μμήματα*] I. e. *εἰκελόνηροι.* *οὐκέτ' ἐστὶν* ed. *οὐκ ἔστιν* A. M. *οὐκ ἔνεστιν* Pflugk. Nauck.

26, 3. τύχοιμι δ' αὐτῆς ἥνικ' ἐστὶν εὐμενῆς] I. q. τύχοιμι δ' αὐτῆς εὐμενοῦς. Cobetus sic, τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἥνικ' εἴσιν [?], εὐμενοῦς, coll. Arist. Pl. 636. Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών. et Eur. Fr. 889. χρῆσθαι δ' ὀρθῶς (τῷ ἔρῳ), διὰν ἔλθῃ.

27, 1. ἡ βραχύ τοι] ἡ βραχὺ μὲν Plut. Malim ἡ βραχύ τι. Cf. Soph. Tr. 497. μέγα τι σθένος — νίκας. 3. δεινὰ μὲν φῦλα πόντου] δεινὰ μὲν πόντου, δαμᾶ φῦλα πόντου al. Qu. ἐλλά (vel μυνδά) τε —. 4. χθονίων τ'] Lege χθονίων δ'. Qu. χθόνια γᾶς ἀερίά τε —. 5. παιδεύματα] γεννήματα F. G. Schmidt, coll. Plat. Legg. VII. 823 B. τὰ περὶ θηρέματα.

28. παῖδες, σοφοῦ —] Cf. Arist. Thesm. 177. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ | πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνει λόγους. Ubi loquitur Euripides. 2. λόγους — καλῶς] καλῶς — λόγους, ut in Thesm. 177., malit Cobet.

29, 1. κρεῖσσον ἢ εἰς αὐθαδίαν | πεσεῖν. τοιούτῳ δ' ἀνδρὶ — Cobet. In plerisque enim libris esse κρεῖσσον ἢ εἰς, neque abesse posse ἢ post κρεῖσσον. 2. πεσόντα] Qu. παίσαντα, vel πταῖσαι τι, vel πταίνειν τι. Cf. Soph. Ant. 369. μητ' ἐμοὶ παρέστιος (συν.?) | γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν δς τάδ' ἔρδει. Eq. 1289. 3. αὐτάρκη] Qu. αὐτάρκης (self-sufficient). 4. δούλους] φαύλους F. G. Schmidt.

30. αἰών] I. e. βίος.

31. ὀργῇ — χαρίζεται] Cf. Soph. Oed. C. 855. ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἰεὶ λυμαίνεται. El. 331. Theogn. 1224. εὐθέως] Suspectum. Fort. ἀκρατῶς.

33, 1. οἴμοι, συναλγεῖν οὐκ ἐπίστασαι κακοῖς; F. G. Schmidt.

2. κλύων τῶνδ'] Qu. κλύων ταῦτ'.

34. γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου] Malim γλυκεῖα γάρ τοι —.

35, 1. κακόν] Malim κακῶν. 2. τὸ δ' ἐξέφηγεν aut τὸ δ' οὐκ ἔφηγεν (ἔφην' ἐν) libri. τὸ δ' αὖ πέφηγεν Badham. Recte. αὖ τις] αὐτῆς al. αὐθις recte Grot. Cf. Arist. Ran. 592. Pro νέον reponendum forsitan πάλιν.

36, 1. παύσεται] Qu. παύεται. 2. δύστηνος ἄρα] δύστηνος ἔμπας F. G. Schmidt. Qu. δύστηνος οὔτος (ἄρ' ἦν, vel ἄκρως), vel δύστηνός ἐστι, vel ἀνόητος οὔτος. Cf. Fr. 37, 2. ἄρα] ἄρα libri.

37, 1. μοχθεῖν ἀνάγκη] Eadem verba Fr. 719.

38, 1. Duo fragmenta videntur esse. 2. οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει] Malim — λαλεῖ. Recte, opinor, Conington λάλος τις οὔτος.

39. διαφέρει] μία φέρει F. G. Schmidt. Imo διαφέρειν.

40. Cf. Arist. Pac. 365. Ἑρμῆς γὰρ ὦν κλήρω ποιήσεις (κλήρους παλεῖς εὐ?) οἶδ' ὅτι. Apud Photium lege ἐξήρουν τούτῳ (pro τοῦτο). Cf. v. ἐξαίρετος.

41. Cf. Soph. Oed. C. 1236. ἀκρατὲς γῆρας.

45. κάμπειν — λύπας] Qu. θέλγειν —. Cf. Suppl. 748. λόγον κάμπαι (θέλξαι?) κακά. χρῆν A. χρῆ ceteri. Hoc pr. ferendum propter praec. χρεών. Cf. ad Fr. 48.

46. ὥστ'] Qu. ὥς.

47, 2. σοφία μελειᾷ] Qu. σοφίας μετέχει.

48, 3. τοῖς σοῖσιν ἦκεις] Lege τοῖς σοῖσι νικᾷς.

49, 2. φρονοῦντος μᾶλλον] Lege φρονοῦντος μεῖζον.

50, 1. οὔτω] Qu. ἔστι. 2. τοὔπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ] (τὰ δὲ πρόσωθ' —? I. e. τὸ μέλλον.

51, 1. δεσποτῶν] δεσπόται cum Bothio malit Nauck. Frust opinor. Cf. Fr. 50, 1. κακὸν δούλων γένος. Arcte cohaerent ver. δσοι δεσποτῶν. 2. πρὸς τῶν ὁμοίων] Anglice, at the han. of their equals (i. e. slaves). Nisi corrigendum πρὸς το ὁμοίους. πόλεμον αἶρονται (pro αἰροῦνται) μέγαν Elmsl. Her. 505., coll. Aesch. Suppl. 346. 448. Cf. Arist. Av. 1189. πόλμος αἶρεται, πόλεμος οὐ φατός, | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.

53, 3. πρῶτον] Qu. πρῶτον ἔσθ'. 4. ἃ τεκοῦσα γὰ ed. γ om. codd. A. B. ἃ δόκησις Mein. Revocanda videtur vulgata. 5. ἔξε παίδευσεν] Requiritur, ni fallor, verbum ἔδωκεν significans. ὄψιν φύσιν conj. Nauck. 6. μία δὲ γονὰ —] Cf. Soph. Fr. 518. ἔ φῦλον ἀνθρώπων etc. 8. νόμῳ δὲ γαῦρον] νόμῳ δὲ γαύρων (γαυρῶν) al. Qu. νόμος τὸ γαῦρον. αὐτὸ κραίνει χρόνος] Qu. ἔσθ' ὁ κραίνων καὶ χρόνος. 9 sq. Cf. Fr. 96. ἀλλ' οὐδὲν ἡνύγεια πρὸς τὰ χρήματα. εὐγένεια] Scribe ἡνύγεια. Subaudiendum ἔστί. τὸ συνετὸν ᾧ | θεὸς δίδωσιν Herm. Verba τὸ φρόνιμον — num Euripidea sint dubitat Nauck.

55, 1. παίδευμ'] Cf. Fr. 27, 5. 4. μοχθοῦντ' ἄμεινω] μοχθεῖν τε δεινὰ F. G. Schmidt. μοχθεῖν τ' ἄμεινω recte Conington. Alioqui μοχθοῦντ' ἄμεινον scribendum foret.

56. ἄδικον δ'] δ' om. M. Vind. Recte. πολλὰ δ'] Imo πολλὰ τ'.

57, 2. ἀγλωσσία — ληφθεῖς] Cf. Fr. 68, 3. 3. ἥσσον — φέρει] Pro φέρεται, comes off worse.

58, 2. τῇ τύχῃ] τῇ φύσει Jacobs. et Dobr. Recte.

59, 2. ἃ libri. ἥ Barnes. et Nauck. ex Tro. 743. et Med. 14. Cf. ad Nub. 201. Malim ὃ.

61, 1. Qu. χρόνος δὲ δείξει τῷ τεκμηρίῳ σαφεῖ (vel πάνυ σαφεῖ τεκμηρίῳ) | εἰ χρηστὸν —. 2. γνώσομαί σε ἥ libri. γνώσομαί σέ γ' ἥ κακὸν Grot. γνώσομαί σ' ἔτ' ἥ κακὸν F. G. Schmidt. γνώσομαί σ' ἥ καὶ κακὸν Vitelli. Qu. γνώσομαι 'γὼ σ' ἥ κακὸν, vel γνώσομαί σ' ἥ καὶ κακὸν, vel γνώσομαί σ' ἥ πάγκακον. Displicet ἥ — ἥτοι, ut monuit Herwerden.

62, 1. μισῶ σοφὸν λόγοισιν, εἰς δ' ὄνησιν οὐ Cohet. Qu. μισῶ δ' ἐγὼ | σοφὸν λόγοισιν (vel σοφὸν λόγοις μὲν), —. 2. ὄντ' sup plevit Meinekios. Malim τὸν, quod exciderit post -όν.

*[The page contains faint, illegible handwriting.]*



2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν] Qu. ὁ λόγος (et ἀληθῆς pro ἀληθές), ἀπ' ἐσθλῶν, vel ὁδ' αἴνος, ἐσθλῶν.

77, 1. ὥς ἅπαις γέρων | φεύγει] Lege ὥς ἅπας σφε νῦν | φεύγει, vel πᾶς τις τρέμων (vel στυγῶν), vel ἅπας —.

79, 1. ὠφέλειαν libri. ὠφελίαν Dind. Sic εὐγενία, etc. in anapaestis. 2. φέρη libri. φέρειν Valck. νόσον] Qu. βλάβος.

3. ἐδίδαξα τῶμῳ λόγῳ] Qu. ἐδίδαξάμην τῶμῳ κακῳ (πάθει). μεγίστων libri. μέγιστον Nauck, ut dimeter dochmiacus sit.

80. θεῶν δὲ κόσμον οὐ πρόπει θνητοὺς φορεῖν (aut θνητὸν οὐ πρόπει φορεῖν) Cobet.

81. Qu. φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα δοῦν τε καὶ πάσχει κακά. I. e. τὰ μεγάλα πάσχει καὶ μεγάλα κακά.

82, 1. Cf. Fr. adesp. 285. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα. 2. λέγειν] Imo φρονεῖν. Cf. anon. ap. Plut. Mor.

p. 28 C. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα. ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης] Qu. ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἀεὶ βλέπειν (vel οὐ βλέπειν μείζω) τύχης, vel ἐς ὄγκον δ' οὐκέτι —.

84. εἰ — οὐδὲν ἐντρέπει πατρός] ἢ (aut σὺ) — πατρός; F. G. Schmidt. Malim τί —; et sic ed. Putsch. Alioqui μηδὲν pro οὐδὲν scribendum fuisset. Qu. εἰ — μηδὲν etc.

85, 1. ἢ τί πλέον] Qu. τί τὸ πλέον.

88, 1. μηδ' ἀθυμίαν | σχέθῃ τις ὑμῶν] μηδ' ἀθυμία | σχέθῃ τις ὑμᾶς Elmsl. ad Her. 272. et Cobetus, aoristum esse σχέθῃ admonens. Lege μηδ' ἀθυμία | σχέθῃ τιν' ὑμῶν. Nihil frequentius hujusmodi inversionibus. ἀτιμίαν] ἀθυμίαν Valck. 2. σκεθρὴν libri. σχέθῃ Vulcanius, Valck. σκεθρόβοραν aut σκεθρωβοραν (sic) libri. σκεθρῶς δοῦν Valck. I. e. exacte, accurate. Cf. Aesch. Prom. 102. 488.

3. τοὺς νομίζοντας τέχνην] Lege τοὺς νομίζοντας φρονεῖν. Explicant νομίζειν τέχνην artem profiteri, usurpare. V. Seidler ad El. 232. νομίζοντας] Qu. σεβίζοντας.

τέχνην] τύχην conj. Nauck. Fort. θεούς.

89, 1. εὐφυῆς κλάδος] Qu. εὐθαλῆς κλάδος, vel εὐφύλλοις κλάδοις, vel ἐμφυῆς τοῖς κλάδοις. κλάδος] κλάδους Bergk. κλάδοις Herm.

90, 2. τῆς δίκης ἀποστερεῖν] τῆς δίκης σ' — Grotius. Lege τῆς δίκης μ' —.

92. Placet Herwerdeni emendatio (Exerc. Crit. p. 33.), ἀτρέκεια (ἀτρ.?) δὲ | ἄριστον ὄπλον ἀνδρὸς ἐνδίκου πέλει. Idem proponit ἀτρέκει' ἄριστον ἀνδρὸς ὄπλον ἐνδίκου πέλει.

93, 1. ἴστω τ'] ἴστω δ' al. Quod praeferendum. ἄνθρωπος γεγώς] ὄλβιος γεγώς requirit Herwerden ad Ion. 578. ἀρχὸς ὦν (vel ὦν πρῶτος) πόλεως F. G. Schmidt.

94, 1. ἀεὶ δ'] μέλου δ' F. G. Schmidt. Qu. δεῖ νυν. 2. καφ' ὅτῳ τεταγμένος εἶη τις, —] Cf. Arist. Vesp. 1431. ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

96, 1. Cf. Fr. 53, 9 sq. 2. εἰς πρώτους ἄγει] Qu. εἰς τὰ πρῶτ' ἄγει.

98, 2. ἔπραξας· αἰνεῖσθαι] ἔπραξ'· ἐπαινεῖσθαι δὲ Herw. Qu. ἔπραξας· ἐλεεῖσθαι. 3. λόγος γὰρ τὸν ἐμὸν οὐ λύσει πότμον F. G. Schmidt.

99. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ —] Cf. Mon. 480. στερεῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ. Tr. 722. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς.

101, 1. Qu. πολλὰ σὺν θεοῖς | καὶ τῶν ἀέλπτων εὖ πορ' ἀνθρώποις πέλει. Vel πολλὰ τοι (Musgr.) θεὸς — τελεῖ (Lobeck. aut ποιεῖ, aut φέρει). 2. ἐκ τῶν ἀέλπτων] Cf. Ion. apud Athen. I. 21 A. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησαν (ὥρμησαν?) φρένας. Soph. Aj. 716. ἐξ ἀέλπτων. Aesch. Suppl. 352. ἐξ ἀέλπτων κάπρο-μηθήτων. εὖ πορ'] Qu. εὖ ποτμ'.

102. ἀλλ' ἡμέρα σοι] μί' ἡμέρα τοι Nauck. prob. F. G. Schmidt. Cf. Fr. 553. ἀλλ' ἡμαρ ἔν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

103, 2. διαιρεῖν] Imo διαθρεῖν, ut correxit jam Valek.

104. Cf. Arist. Vesp. 834. ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία. ἔθηκεν] ἐνῆκεν Cobet. Sed cf. Med. 383. θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων. Herc. 221. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. Pind. Ol. II. 180. ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν.

106, 1. μὲν ἀνδρῶν] Latet forsan epithetum in — ἀνδρον desinens. γυμνάδα στόλον] Cf. Hipp. 1134. γυμνάδας ἵππους. Sic Ἑλλάς masculinum est. 2. στείχοντα θεωρὸν] στείχονθ' ἐῶν conj. Dind. ἀνδρῶν — στόλον | στείχονθ' ὀρῶμεν (vel στείχονθ' ἐώρων) conj. Nauck. στείχοντα θερμὸν F. G. Schmidt, coll. Plut. Mor. p. 347 C. δραμόντα σὺν τοῖς ὀπλοῖς θερμὸν ἀπὸ τῆς μάχης. Cat. maj. 14, 3. θερμὸν ἀπὸ τῆς νίκης. Philostr. Imag. p. 389, 18 K. παρειὰ θερμὴ ὑπὸ τοῦ δρόμου. etc. ἐκ τρόχων πεπαυμένον] Cf. Med. 46. ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι | στείχουσι.

107. κύματος θεοσπόρου] Cf. Aesch. Eum. 650. κύματος νεοσπόρου.

112, 2. φρουροῦντας] φρενοῦντας recte, opinor, Nauck.

114, 1. ἱερά] Fort. ὄνοφερά (ζοφερά) aut σεμνά. 2. ὥς μακρὸν ἵππευμα] μακρὸν ὥς — Bergk. Nauck. Nil mutandum.

3. αἰθέρος ἱρᾶς] αἰθέρος ἀγνᾶς conj. Herw., coll. Aesch. Prom. 280., quum modo praecesserit νῦξ ἱερά. Femininum est αἰθήρ etiam Alc. 596. Andr. 1229. Ion. 1445. El. 991. Fr. 968, 3.

In Ennii loco 'quae cava coeli signitenentibus (l. signitenentis) conficis bigis.' ἀστεροειδέα] Delendum censet Nauck.

115, 2. ἐξέλαχον] Fort. ἐξέλαχεν. Cf. ad Arist. Ach. 406.

117. φίλαι μοι] φίλοι μοι schol. Deest aliquid ad dimetrum dochmiacum efficiendum. πῶς ἂν ἐπέλθοιμι] Qu. πῶς ἂν πελά-ζοιμι. In Scholiastae loco τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον (χωρίον?).

118, 1. προσαιδουσαι τὰς cod. πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν Seidler. προσανδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις recte, opinor, Both. Herm. 2. ἀπόπασον cod. ἀπόπανσον Seidler. Qu. ὦ παῦσον. 3. πόθον λαβεῖν] κόρον λαβεῖν Herw. Ex. Crit. p. 5. φίλαις] φίλαισιν Nauck.

119, 2. ἔχει τινά] ἔχει (om. τινά) al. Nauck., ut metrum congruat cum Fr. 118. δακρύων μεταδούς] Sc. ἄλλω, luctu cum alio communicato. Fort. δακρύων μετέχων.

120, 1. τὴν πολυπονωτάτην] Imo τὰν πολυπονωτάταν. 3. πατρὸς libri. πάτρας Dimtzer. Ἄιδα] Malim Ἀἶδα. πάτρας ὑπερθανεῖν] Annon πάτρας ὑπερ θανεῖν? Cf. ad Oed. R. 265.

121. In Schol. lege τὰ τῆς μηδέπω διδαχθείσης τραγωδίας παρατιθέμενος.

124, 3. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τυκισμάτων] Qu. ὡς αὐτομόρφων —. Si revera αὐτόμορφα ea essent, quomodo σοφῆς ἀγαλμα χειρὸς appellari possent? Cf. Aesch. Prom. 309. πετρηρεφῇ | αὐτόκτιτ' ἄντρα. τειχισμάτων libri. τεχνασμάτων Monk. ad Alc. 358. τυκισμάτων Jacobs. Nauck. Recte. Cf. Tro. 814. τύκιμα. Rhes. 288. αὐτόρριζον ἐστίαν χθονός. Oed. C. 193. τοῦδ' ἀντιπέτρου (l. αὐτοπέτρου) βήματος. Trag. adesp. 165. αὐτόχθων ἐστία. Imitatur Ovidius Met. IV. 675. 'marmoreum ratus esset opus.'

127. σιγᾶς; —] Cf. Hipp. 911. σιγᾶς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς.

128, 2. ὕβρις] I. e. ὕβρις.

129, 2. λῦσόν με δεσμῶν] Lege λῦσόν τε δεσμῶν.

130, 1. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ. | — γένοιο τῶν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Pflugk. ad Herc. 95. Haec inter duas personas distribuenda esse monuit Badham ad Iph. T. 361. Cf. Aesch. Prom. 777. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' εἴτ' ἀποστέρει. ἐξ ἄδου δάκρυ libri. ἐξάγου δάκρυ Musgr. etc. Lege ἐκκαλοῦ δάκρυ. Cf. Aesch. Ag. 270. καρὰ μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. Olim tentabam εἴτα καταλίπης, vel εἴτ' ἀφῆς λιπών, vel εἴτ' αὐτοῦ λίπης, vel ἐνθάδ' ἀπολίπης, vel εἴτα ψευδέ με, vel εἴτ' οἴχου λιπών. Alterius personae, Persei, videtur esse, prior Andromedae.

131. ἀλλ' Arist. Stob. ὡς Plut. Macrobian. Anecd. Boiss. De particulis ἀλλὰ — τοι cf. Fr. 102. ἀλλ' ἡμέρα τοι —. et ad Ach. 194. σωθέντα vulg. σωθέντι Themist. Epictet. Anecd. Boiss. Quod praeferendum. τοι] τι, σοι, τῷ al.

132, 1. σὺ δ', ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως] Malim σὺ δ', ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως, ut apud Lucian. Cf. Hipp. 538. Ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν — οὐ σεβίζομεν. 3. εὐτυχῶς] εὐμενῆς Stob. unde εὐμενῶς conj. Nauck. (Recte, opinor.) εὐφρόνως Hense. συνεκπώνει] παρίστασο Stob. 5. θεοῖς] θεῶν Dobr. prob. Nauck. Qu. θνητοῖς. 6. τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν] Haec non intelligo. 7. τιμῶσι] Sc. θνητοί.

133. εἴτε δμωίδ'] εἰς σὰ δώματ' F. G. Schmidt. Qu. εἰς σὰ (vel τὰ) δώματ'. ἄγον] Qu. ἀπάγον. Cf. Arist. Nub. 1105.

134. πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα] πρὸς τὰ — Nauck. Sed fortasse πρὸς hic valet insuper.

135, 2. σκύφος] σκύφον al. Recte. Cf. Alc. 810. Cycl. 255. 553. El. 499. Fr. 380. Cycl. 389. σκύφος (l. σκύφον) κισσοῦ παρέθετο. 410.

3. πόνων ἀναψυκτῆρ'] Cf. Hel. 1094. δύ' οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυχον πόνων. ἀμπέλων γάνος] Malim ἀμπέλου γάνος. Cf. Bacch. 261. βότρυος γάνος. 382. Cycl. 414. Διονύσου γάνος.

136. οἱ δ' ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Ἑλίου ex Herodoto III. 30. sumpsisse poetam suspicatur Cobet. Verba ἄγορος καὶ ἄγοροι non intelligo. Post τράπεζαν supplendum forsitan ἤμενοι, ex quo corruptum fuerit σημαίνει. Suspectum praeterea Αἰθίοπες.

138. σθένος] θράσος apud Lucian. Necyom. 2. Quod praefendum videtur. Idem malit Cobet.

139, 1. ἐρῶ δ' ἃ δηλοῦν ἔχομεν F. G. Schmidt. 2. τῷ κακίστῳ] τῷ κρατίστῳ recte Mein. Qu. τοῖς κρατίστοις (ἄρχειν). ὥστ' libri. ὥς Pierson. 3. κὰν τῷ κακίστῳ] Lege κὰν ταῖς κακίσταις τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (φιλεῖ?). ἀκεῖν] ναρκεῖν al. οἰκεῖν ed. ἀκεῖν M. ναρκεῖν A. ἄρχειν Mein. Nauck. οἰκεῖν Wagner. F. G. Schmidt. θακεῖν Gomperz. Malim ναίειν, cujus glossema fuerit οἰκεῖν. Idem suadet Cobet. Connecte autem κὰν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν (sub. μέρει).

140, 3. Lege οὐκ ἔσθ' ὅποια λείπεται τόθ' ἡδονή. Non necessaria est Nauckii correctio τόδ' pro τοῦθ' aut τόθ'. Eadem discrepantia lectionis est Ran. 748. καὶ τόθ' (τοῦθ' al.) ἡδομαι.

ἔστι ποίας libri. ἔσθ' ὅποίας Pflugk.

142, 1. οὐκ ἐῷ (i. e. veto) libri. οὐκ ἐρῶ Nauck. Dind. Recte se habet vulgata. Cf. Arist. Eq. 1161. ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ.

2. Cf. Fr. 168. ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον, ἢ φύσις δ' ἴση. ἐνδεεῖς] Qu. ὑποδεεῖς, inferiores. 3. νόμῳ] Malim ὁμῶς.

143, 1. βούλομαι δόμοις ἔχειν Erf. ad Ajac. 191. 3. χρεῖος ὦν] Qui indigens (egens) sit. Cf. Herc. 1337. νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων. Aesch. Suppl. 202. χρεῖος εἰ, ξένη, φυγάς. 4. νόμιζε σαντόν] νόμιζ' ἕκαστον F. G. Schmidt. οὐνεκ'] Imo εἵνεκ',

146, 1. ἥ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν] Lege μήποτε τὸ μέλλον ἐκφοβοῦ —. 2. ὥς σοῦ 'ν ποσὶν γε F. G. Schmidt.

148, 1. ὥς σοί] Scribe ὥς σοι. τύχας — ἀσθενεῖς] Imo, ni fallor, τύχας — ἀθλίας. Cf. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης. Herc. 1393. μᾶ πληγέντες ἀθλία τύχη.

149, 2. ὄν — συνθέλει] ᾧ — συνθέλει Porson. Cf. Arist. Av. 851. ὁμορροθῶ, συνθέλω. Qu. ᾧ — συντρέχει (vel συμμαχεῖ), vel ἦν — συνθέλη. Sed fortasse sincerum est ὄν, mendosum συνθέλει.

150, 1. τήν τοι δίκην —] Cf. Fr. 223. τήν τοι δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνον. παῖδ' εἶναι Διός] παῖδ' εἶναι χρόνον Orion. cod. Vind. prob. Schneidewin, coll. Fr. 223. 2. τῆς βροτῶν ἁμαρτίας] Qu. τῶν βροτῶν ἁμαρτιῶν. τιμωρίας Stob. ἁμαρτίας Orion. Nauck. Illud praeferendum.

151, 1. Qu. ἄδηλον τὸ δαιμόνιον, οὐχ ὁρᾷς; —. Versus dimeter dochmiacus fuisse videtur, — — — τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς; ut et v. 2. 2. μοῖρα A. V. μοῖρας Grot. μοῖρά σου Fritsch. μοῖραν (μοῖρας?) δὴ διεξ. Herw. Malim μοῖρ' ἐστίν. 3. στρέφει δ' ἄλλοι' ἄλλοσ' (Herm.) Herw. Fortasse recte. εἰς ἡμέραν] Mendosum hoc videtur. ἄλλους libri. ἄλλοσ' Herm. et Fritsch. ἄλλους ed. Nauck. Malim ἄλλοι'.

152, 1. τὸ δ' ἀπέκρουσεν] τὸν δ' ἔρριψεν F. G. Schmidt. τὸν δ' Valck. Qu. τὸν δ' aut εἶπ'. 2. ἐκείνων libri. ἐκ κείνων Grot. ἐκ κτεάνων F. G. Schmidt. Qu. εὐκλειαν. τῶν ποτε λαμπρῶν] Qu. τῶν τότε λαμπρῶν.

153. πλούτων] πότμων F. G. Schmidt. Cf. Plat. Gorg. 167 C. ἡμφιεσμένοι — γένη καὶ πλούτους.

154, 1. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου] Imo τὸ (τὰ) κατὰ γῆς —. Sic F. G. Schmidt, τὸ σῶμ' ἅπαντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί τοι (?). Qu. τὸ σῶμ' ἅπαντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί που, vel τὸ σῶμ' ἕκαστος τὸ κατὰ γῆς τιμᾶν θέλει (φιλεῖ). Herwerden sic, A. τὸ ζῆν ἀφέντα σε κατὰ γῆς τιμῶσ' ἴσως. | B. κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεῶν (hoc c. Musgr.). 2. εὐτυχεῖ κρέων libri. εὐτυχεῖν χρεῶν Musgr. Qu. εὐτυχεῖν θέλει (aut πρόπει). Alteri personae haec tribuenda videntur. Idem sentit Dind.

156 a. ἀμείβεται] Fort. ἀναίνεται.

160. Qu. νέοι γέρουσι συννοοῦσι πανταχῇ (vel πάντ' αἰ). τὰ φανῇ] Suspectum. Fort. τὰς κύπριν, in rebus venereis.

162, 1. ἀνδρὸς δ' ἐρῶντος] ἀνδρὸς ῥέοντος F. G. Schmidt.

2. ἀφύλακτος] ἀδύνατος idem. ἀπρακτος Nauck. Herw. Fort. μάταιος vel ἀφρακτος. ἡ τήρησις] ἡ φύλαξις Nauck. 3. σοφώτερος] σοφώτατος recte Herw. et F. G. Schmidt. 4. ἦν δ' ἄν libri. ἦν δ' ἄν Musgr. κῆν μὴ Herw. Qu. ἦν δ' ἄν προσῆται κύπρις ἡδίστη λαβεῖν, vel ἦν δ' ἄν προσῆται κύπριν εὐρίσκειν φιλεῖ (vel εἰώθεν λαβεῖν).

163, 1. ἀνδρὸς φίλου δέ] ἀνδρὸς ἀφνεοῦ Herw. ἀνωφελὲς δέ χρυσός — | κᾶχρησις, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοις F. G. Schmidt, "Cum non intelligatur quare amici potissimum ac non omnium omnino hominum divitiae sine sapientia inutiles dicantur." φίλου suspectum habet Nauck. Fort. πλουτοῦντος ἀνδρός. 2. εἰ μὴ — τύχοι] εἰ μὴ — τύχη al. Qu. ἦν μὴ — τύχη. ἄχρησις] ἄχρηστον Herw.

164, 3. ἐσθλῶ] Qu. ἄλλων. δέδοικε μηδὲν ἑξαμαρτάνειν] Qu. δέδοικεν ὥστε μὴ ἑξαμαρτάνειν. Alioqui subaudiendum erit ὥστε.

165, 2. τοὺς λόγους] Qu. τὸν γε νοῦν. Cf. Soph. Ant. 563. οὐδ' ὅς ἂν βλάβῃ μὲν νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἀλλ' ἐξίσταται.

166, 1. αὐτῷ] αὐτῇ (i. e. Antigonaē) Suevern. prob. Nauck.

2. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς] φῦναι γὰρ εἰκὸς ἐκ κακῶν γνώμαις [ἀνδρῶν?] κακούς F. G. Schmidt, coll. Soph. Aj. 964. οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι (?) etc. 1374. γνώμη σοφὸν φῦναι. El. 546. Phil. 910. Oed. R. 687. Qu. φιλεῖ γὰρ οὕτως (ὄντως) ἐκ κακῶν εἶναι (ἐκ κακοῦ φῦναι) κακός. (εἶναι κακός jam Cobet.), vel φιλοῦσι δ' — κακοί.

167, 1. ἡ γὰρ δόκησις] κρατεῖ δόκησις F. G. Schmidt. Malim ἡ γὰρ δοκεῖς σὺ — εἰκέναι; ἀπᾶσι] πατράσι recte Gesner.

2. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίνεσθαι] τὰ πολλὰ δ' ἄλλῃ F. G. Schmidt. Qu. τὰ πόλλ' ἀληθῆς γίνεσθαι. Valet autem τὰ πολλὰ plerumque.

τέκνων πέρι] τέκνα πέρι al. Qu. τέκνων ἔπι. Alterius personae videtur esse. Itaque praefigendum B. Priorem versum Creonti, Haemoni alterum tribuerit Nauck.

168. ὀνόματι —] Cf. Fr. 142.

169. Qu. ὥς νῦν, ἡμεῖς (aut αὐτήν) ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν.

170. Cf. Fr. 250, 1. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐχθίστης θεοῦ.

1. Πειθοῦς] Cf. Herod. VIII. 111. 2. ἐν ἀνθρώπου φύσει] ἐν ἀνθρώπου φρενὶ Kock. ad Ran. 1391. Qu. — φρεσί. Sed cf. Hel. 1002. ἔνεστιν ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα | ἐν τῇ φύσει. [Dem.] p. 780, 22. καὶ δίκης γε καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς εἰσι πᾶσιν ἀνθρώποις βωμοί, οἱ μὲν καλλιστοὶ καὶ ἀγιώτατοι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐκάστου καὶ τῇ φύσει, οἱ δὲ καὶ κοινῇ τοῖς πᾶσι τιμᾶν ἰδρυμένοι.

172, 1. ἄρχειν] ἀρχὴν Herwerden. εἶναι νόμον] ἄνευ νόμων Both. ἄνευ νόμου Badham. ἐν' ἀνδρ' ὅλων [pro τῶν ὅλων?] F. G. Schmidt. Qu. οὐτ' εἰκὸς ἄρχειν οὐτ' ἄνευ νόμων ἐχρῆν | τύραννον εἶναι. 2. μωρία δὲ καὶ θέλειν] μωρία δε καὶ φιλεῖν Hense. μωρίαν δοκεῖ δ' ὀφλεῖν [quidni μωρίαν δ' ὀφλεῖν δοκεῖ?] Enger. μωρία δὲ κῶφελεῖν F. G. Schmidt. μωρίαν δ' ὀφλισκάνει Heimsoeth. prob. Dind. (Non male.) μωρία δὲ καὶ πέλειν Lud. Dind. Vulgata recte se habet.

173, 2. πόλεμος ἐν ἀστοῖς] πόλεμος ἄλαστος F. G. Schmidt. πόλεμος ἀπενκτός Dowdall.

174. Menandri potius hunc locum esse suspicantur Dobr. Nauck. et Herwerden. 1. μή νῦν γε λύπει Herw. Ex. Crit. p. 36. Malim μή νυν θέλε λυπεῖν (vel ἔτι λύπει), vel λυπεῖν σεαντὸν μή θέλ' εἰδῶς τοῦθ' (εἰδῶς τοῦθ' cod. B.) ὅτι etc. εἰδῶς] εἰδῶς τοῦθ' (fortasse recte) al. ἐξειδῶς (?) Herm. Herw. Fort. εὖ εἰδῶς. 2. πολλάκις] πολλοῖς Herm. Herw. Recte, ut videtur.

175, 1. ὅστις βροτῶν τὸν πότμον F. G. Schmidt. εὐλόγως φέρει] εὐκόλως — Mein. (Recte, opinor.) εὐλόφως — Abresch.



Dind. etc. Qu. εὐπειτῶς —. 2. τὸν δαίμον'] τὸν δεινὸν F. G. Schmidt. ἥσόν ἐστ' ἀνόλβιος] Qu. πλεῖστον ἐστὶν ὀλβιος. Vel οὗτος, τέκνον, ἐστὶν ὀλβιος. Jure formam ἀνόλβιος (ex conj. Scal.) pro ἀνολβος suspectam habet Dind.

176, 1. ἀνθρώποισι νεικέων τέλος | ἔχει] ἀνθρώποισιν αἰκιῶν τέλος | ἄγει F. G. Schmidt, coll. Or. 1545. τέλος ἄγει δαίμων βροτοῖς (sec. Nauck.) ἀνθρώποισιν αἰκιῶν Schneidewin. Recte, opinor. Qu. ἀνθρώποισιν ἀλγέων τέλος | φέρει. 2. Scribe ἔχει μαθεῖν δὲ πᾶσιν ἐστὶν εὐμαρὲς, ut legitur in Grotii codice Stob. 120, 5. ἐστὶ vulg. ἐστὶ sine causa Nauck. 4. ὀδύναισι δώσει] Qu. ὀδύναισι τρώσει. Vel δύναιτ' ἂν ὀδυνᾶν. νέκυσ] Contractum ex νέκυσ, ut βότρυς, ἰχθυῖς, ὄφρυς, etc. νεκρούς malit Bailey p. 94. Qu. τίς δ' ἀτιμάζει νέκυν, | εἰ μηδὲν αἰσθάνοιτο —; 5. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιτο τῶν παθημάτων] Offendit optativus αἰσθάνοιτο, nisi αἰσθάνοιτο pro αἰσθάνονται propter metrum posuit. Qu. εἰ μηδὲν ἄλγος ἐστὶ τῶν τεθνηκότων, vel εἰ μηδὲν ἄλγος ἄπτεται τι τῶν κάτω.

177, 1. Connecte ὦ παῖ Διώνης Διόνυσε, 2. ὑποστάτης libri. ὑποστατὸς Scal.

ANTIOPIH. Arg. Apud Probum 'ex Antiopa Nyctei (l. Nyctei filia) ait natos.' Ibid. apud Jo. Malalam, καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοὶ (ὁ μουσικός?).

179, 1. Οἰνώνη Strab. Οἰνὴ Casaub. 2. δ' Strab. et Etym. Gud. om. schol. Π. τ' Casaub. Apud Dion. Chrys. XV. 237 b. εὐρόντες ἐν τῇ ὁδῷ παιδία οὐκ (l. καὶ οὐκ) εἰδότες etc.

182. Apud Etym. M. leg. παρὰ τὸ (del. παρὰ τὴν ἄμφοδον. ἡγουν παρὰ τὸ) ἀμφὶ (sic Fritzs. pro παρὰ) τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι.

183, 1. (ἐν τούτῳ γέ τοι) | λαμπρός θ' ἕκαστος recte, opinor, Valck. 2. νέμων ἑκάστης ἡμέρας πλεῖστον μέρος apud Arist. Quae vera scriptura videtur esse. 3. Cf. Arist. Vesp. 357. ἥβων — ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἔμαντοῦ. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἔμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. βέλτιστος Plat. Gorg. Arist. κράτιστος Plat. Alcib. et ter Plutarch.

184, 1. Restituit Porson. ex Dion. Chrys. 2. φίλουνον] φιλωδὸν aut φυγόπονον F. G. Schmidt.

185, 1. Qu. (Ἀμφιον), ἀμελεῖς ὧν ἐπιμέλεσθαι σ' ἐχρῆν, fere ut Luzacius. Ἀμφιον ante ἀμελεῖς facile excidere potuit.

2. Apollon. IV. 21. θύρσον (ὄπλον?) λήψεσθαι κόρυν μὲν οὐδεμίαν φέρον etc. 3. Cf. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν. 6. τι addidit Grotius. Philostr. φέρον (l. φέροντες) — διαπρέπον (l. διαπρέποντες).

186, 1. εὐφυῇ] εὐφυᾶ Cobet. Cf. ad Fr. 596. 3. μήτ' [μηδ'] αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενόν γ' ἐπαρκέσαι conj. Valck. et (δυνάμενον προσαρκέσαι) Matth. Hujusmodi aliquid scripsisse Euripidem certum est, quid autem scripserit incertum.

187, 1. εὖ βίον κεκτημένος] Qu. τὰς βίον —. 2. ἀμελία παρείς] Cf. Iph. A. 850. ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτά. παρειάσει libri. παρείς ἐᾷ Valck. 4. ἀργὸς μὲν οἴκοις] ἄλγος — Dowdall. Qu. ἀχρεῖος οἴκοις. οὐδεὶς] Suspectum. Fort. ἄχθος. Expressit Diphilus IV. 411.

188, 2. παῦσαι δ' ἐλέγχων] παῦσαι δ' ἀοιδῶν Grot. παῦσαι δὲ μολπῶν Vitelli. παῦσαι δὲ μέλπων Wecklein. παῦσαι μὲν ᾄδων F. G. Schmidt. παῦσαι μελωδῶν Nauck., coll. Av. 1382. Com. anon. IV. 659. Recte. πολέμων Olymp. πολεμίων Valck. Lege πολεμικῶν. Paraphrasi poetica verborum utitur Plato. 3. τοιαῦτ' αἶδε] τοιαῦτα δ' ἔρδε Naber. τοιαῦτα σπεῦδε feliciter F. G. Schmidt. Suspecta est forma αἶδε. Qu. — τοιαῦτά τ' ἀλλ' ὄθεν δόξεις φρονεῖν, vel τοιαῦτά γ' (τοιαῦτ' ᾄσσ') ᾄδε, vel τοιαῦτ' ἔργ' (vel ᾄσσ') ἔρδε. 4. ποιμνίοις ἐπιστάτων] Cf. Oed. R. 1028. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεσάτουν. Aj. 27. ποιμνίων ἐπιστάταις.

189, 1. ἐκ παντός] Qu. ἐπὶ παντός.

190. λύρα βοῶν γὰρ ῥύσι' ἐξελύσατο probabiliter Schneidewin. p. 107. βοῶν] βοῶν νιν Unger. Recte, opinor.

191. Qu. ὄλβου δὲ μελέτη κτῆμα κρεῖσσόν ἐστ' αἰεί.

192. Qu. τὰ τρί' ἀπέφηνε μουσικῆς μ' ἐφευρετήν (vel ταῦτα τὰ τρί' εὐρετήν μ' ἔφηνε μουσικῆς), | χρόνος θεοῦ τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνωδίας. θεῶν Philostr. θεοῦ Julian.

193, 1. πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν] πόλλ' ἂ μὴ πράσσειν χρεῶν Nauck. et Hense. παρόν] Lege δέον. παρόν venit a versu proximo. μῶρος] μωρός libri.

194, 2. πόλει τ' ἄριστος] πόλει τ' ἀρεστός Nauck. prob. Schmidt. Anal. p. 82. πόλει τε πιστός Dowdall. Qu. πόλει δὲ χρηστός. 3. ἐγὼ γὰρ —] Cf. Suppl. 508. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς | νεῶς τε ναύτης.

195. ἅπαντα τίκτει χθὼν —] Cf. Monost. 89. γῇ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται. 539. χθὼν πάντα κομίζει (τίκτει?) καὶ πάλιν κομίζεται. 668. ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.

196, 2. εὐτυχεῖ — δυστυχεῖ — εὐδαιμονεῖ] εὐτυχεῖν — δυστυχεῖν — εὐδαιμονεῖν Cobet. prob. F. G. Schmidt. τὸ πάμπαν] Qu. τὸ παράπαν, aut potius τις πάμπαν. 3. τε libri. δὲ tacite Wagner. 4. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες] ἐν ὄλβῳ μὴ ἀσφαλεῖ βεβηκότες F. G. Schmidt. Anal. p. 94.

197. εὐκρας] Cf. Fr. 506, 2. Plat. Criti. 112 D. κρήνη εὐκρας πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος. οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως] Haec mendo laborant, non enim satisfacit Lobeckii correctio ἡδονή.

198, 2. μηδὲν δόμοισι] μηδὲν ἀπολαῦσαι F. G. Schmidt, coll. Thuc. I. 70. 4. ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων. II. 53. 3. ἦν — εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι. Recte, opinor. πειράσεται] πεπάσεται (i. e. κεκτηθήσεται) Cobet. θηράσεται Kock. Quae conjectura confirmatur fragmento papyraceo nuper reperto apud



Mahaffy p. [13], ubi legitur *θηρά(σ)ε(ται)*. 3. οὔποτ' αὐτὸν] (αὐτ)ὸν οὔπ(οτε) in fr. pap.

199, 2. εὖ φρονεῖν ἔχω] εὖ φρενῶν ἔχω Valck. prob. Nauck. Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντιῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.

200, 1. εἰς εὐεξίαν] Cf. Arist. Av. 806. εἰς εὐτέλειαν. 3. ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος] Cf. Fr. 284, 8. ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ | σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανα. Sed in ἦθος latet forsitan ἥσσω. Cf. Fr. 1, 5. ὅστις ἔστ' ἄνθρωπος | γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἥσσημένος. 4. ἀκόλαστον ἦθος γαστρός] ἀκόλαστον ἦθος εἰκὸς — F. G. Schmidt. Qu. ἔχειν (τρέφειν) ἀκόλαστον γαστέρ' —, vel ἀκόλαστον ἰσχεῖν γαστέρ', vel ἀκόλαστον ἀσκεῖν ἦθος —. Cf. Fr. 364, 22. ἀκόλαστα δ' ἦθῃ — μίσει. ἐν ταύτῳ μένειν] γαστρός ἐνδοῦναι μένει (?) Kock. Ver. p. 228. De locutione ἐν ταύτῳ μένειν cf. Arist. Vesp. 969. κοῦδέποτ' ἐν ταύτῳ μένει.

201, 1. ᾄδοιμι] εἶδοιμι B. ἔρδοιμι F. G. Schmidt. Cf. Eur. Fr. 370, 3. ἀεῖδοιμι δὲ στέφανοις κᾶρα πολὺν στεφανώσας. Fort. ᾄδοιμι. 2. νοσεῖ] νοεῖ Badham. Qu. σέβει aut νέμει, aut φιλεῖ.

202, 1. εἶδον] ἔνδον Both. prob. F. G. Schmidt. Qu. — βουκόλον (τιν') ἡσθόμην. θαλάμοις] Qu. θαλάμων ἐν μυχοῖσι. Post βουκόλον lacunam indicat Nauck. 2. κομῶντα] κοσμοῦντα solenter Toup. Fort. στέφοντα.

204, 1. φρονῶ δ' αἰ πάσχω] Cf. Soph. Tr. 313. 3. ἀγνωσία] I. q. ἄγνοια.

205, 2. ἐπῶν δὲ κάλλεσιν] Lege ἐπῶν τε κάλλεσιν. Agatho καλλιεπὴς dicitur Arist. Thesm. 49. 60. 3. τὰκριβέστατον] Qu. τὰσφαλέστατον, vel τὰκριβές (τὰσφαλές) —. 4. τοῦρθόν] τοῦργον F. G. Schmidt. 5. ἀλλὰ γὰρ aut ἀλλά γε libri. ἀλλ' ἐγὼ Sylburg.

206. τίκτω ἡνίκα] τίκτω θ' — Valck. Idem πάλαι pro πάλιν. Qu. τίκτω σ' —, vel κνοῦσ' ἔτικτον.

207, 2. Scribe ἔχει λόγον καὶ τοῦτο, τῶν πολλῶν βροτῶν | δεῖν —.

208. αἰδεῖσθαι] Desidero verbum vitare significans. Fort. ἀλεαίνειν.

209, 2. φωτός] θηρός (?) F. G. Schmidt. 3. σοὶ τήνδ' —] σοὶ Ζῆν' — optime Valck. (coll. Bacch. 29. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους). σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄν [ὥσπερεῖ?] τράγον μολεῖν Kock. Ver. p. 230.

210, 1. βροτείων] βρότεια (βρότριοι) al. Cf. Fr. 685, 1. φεῖ, τῶν βροτείων ὥς ἀνώμαλοι τύχαι (f. τυχῶν). πημάτων] Qu. πραγμάτων. Sic Aesch. Ag. 1327. ἰὼ βρότεια πράγματα. Fr. 155. τὰνθρώπεια. Eur. Fr. 981, 2. εἴτε τύχα (τις) εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. Philetaer. III. 295. τὰνθρώπει' ὀρῶντα πράγματα. Sed

Fr. 991, 2. *Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη.* 2. *δοῦναι* τε] *δοῦναι* δὲ recte Clemens.

211, 1. *εἰ νοῦς ἔνεστιν.* —] Cf. Fr. 552. *νοῦν χρὴ θεῶσθαι.* ποῦ 'στὶ τῆς εὐμορφίας | ὄφελος, *διὰν τις μὴ (μὴ τὰς al.) φρένας καλὰς ἔχῃ;* 2. *εἰ μὴ — ἔχοι]* ἦν μὴ — *ἔχῃ* recte Nauck.

212, 2. *ἐν]* ἐπ' Pflugk. Dind. Nauck. *ἐκπεπληγμένους]* Malim *ἐπτοημένους.* Qu. *λέκτροισιν αἰσχροῖς εἶδον ἐμπεπλεγμένους.*

3. *ἄσμενος]* Qu. *αὐθις αὖ,* quum proxime sequatur ἡσθη.

213. *κῆδος καθ' αὐτὸν —]* Cf. Aesch. Prom. 890. *ὥς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἐαυτὸν ἀριστεύει μακρῶ.*

214, 2. *ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν libri.* (Cf. Fr. 76. *ὦ παῖ Κρέοντος, ὥς ἀληθὲς ἦν ἄρα | ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα.* Cf. ad Her. 299.) *ἐσθλῶν ἀπ' ἀρχῶν Mein.* *ἐσθλῶν ἀπ' ἀμφοῖν conj.* Nauck. *ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόκων Herw.* (coll. Phoen. 18. *μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία).* *γάμων ἀπ' ἐσθλῶν malit Schmidt.* Qu. *ἐσθλῶν ἀπ' οἴκων (ἀρότων, vel εὐνῶν), vel ἐσθλοῖν ἀπ' ἀμφοῖν.* Cf. Fr. 524, 3. et Theodect. Fr. 3, 1.

215, 1. *οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα —]* Qu. *οὐκ (οὐδ') εἰκὸς ἄνδρα —.*

2. *γνώμας διώκειν]* Cf. v. *γνωμιδιώκτης Cratin.* Π. 225.

216. (*ἐπεὶ*) *τὸ δοῦλον Herw.* Facile excidere poterat *ἐπεὶ post — ὅπη.* Qu. (*φεῦ φεῦ*), *τὸ δοῦλον etc.* Cf. Fr. 217, 1.

218, 1. *σιγῆς στέφανος]* *σιγὴ στεγανὸς Herwerden.* *ἀνδρὸς οὐ κακοῦ]* Qu. *ἀνδρὶ γίγνεται.* Vel *κόσμος δὲ σιγὴ καὶ πρὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ.* 2. *οὐδ']* τοῦθ' Porson. Qu. *πάνθ'.* *ἡδονῆς — ἄπτεται]* Cf. Plut. Fab. 1, 3. *τὸ γὰρ — τῶν παιδικῶν ἀπτόμενον ἡδονῶν.* Anth. Pal. XII. 160. 4. *πόθων πολλάκις ἠψάμεθα.* 3. *ἀσθενὲς δέ]* Imo *ἀσθενὲς τε.* *ἀσθενὲς]* Anglice, a source of weakness. Suspectum.

219, 1. *τὰς χρὴ σ' ἀσκεῖν A.* *τὰς χρήσεις — M.* *ἃς χρὴ σ' — alii.* *τὰς χρεῶν σ' — Dind.* Qu. *τὰς δὲ χρὴ σ' ἀσκεῖν.* *Τὰς pro ἃς posuisse Euripidem vix crediderim.* 4. *κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας]* Cf. Suppl. 315. *πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν.* Soph. Aj. 465.

220, 1. *γνώμαις]* βουλαῖς Clem. *γνώμη Stob.* *ἀνδρὸς Stob.* Plut. *ἀνδρῶν Diog. Epict.* (Stob. Fl. 46, 82.) Clem. Orion. Quod praestat. *οἰκοῦνται πόλεις]* Qu. *οἰκεῖται πόλις.* Cf. Arist. Eq. 1175. *οἶε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, | εἰ μὴ —;* 2. *εἰς δ' Plutarch.* *εἰς τ' Stob. Or.* Nauck. Dind. 4. *ὄχλῳ]* ὄπλοις Galen. ὄλβῳ Bergk. prob. Nauck. (Recte). *συνοικεῖ δ' ἀμαθία Schmidt.* Anal. p. 41., coll. Plat. Alc. I. p. 118 B. *ἀμαθία γὰρ συνοικεῖς — τῇ αἰσχίστῃ.*

221, 2. *γνώμη φρονοῦντες]* αὐτοὶ φρονοῦντες Hense. Latet vitium. Qu. *μεγάλα (aut μεῖζον, aut φύσει) φρονοῦντες.* 3. *ψυχῇ]* Malim *τύχῃ aut γνώμῃ.* *πρὸς φίλων νικώμενοι]* Cf. Soph. Fr. 671, 4. *πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη.*

222, 1. εἰ δέ που τύχοι] Lege εἰ δέ του τύχοι. περίξ ἐλίξας ταῦρος — Valck. Qu. περίξ ἐλίξας αὐχέν' (τὸ κέρας), vel περίξ ἐλίξας εἴλκε πάνθ' ὁμοῦ λαβών. Hoc ipsum supplicium (τοῦ βοῖ προσδεῖσθαι) Antiopae praeparaverat Dirce. 2. ἐλίξας] ἐλίξας (ταῦρος) Valck. Qu. ἐλίξας αὐτόν (vel δεσμόν). εἴλχ' εἴλκε (πάνθ') Bergk. 3. γυναῖκα] Qu. ἅπαντα, vel γυναικί (Dircae). δρᾶν μεταλλάσσων] Qu. δρῶν τε συσσύρων.

223, 1. τήν τοι δίκην —] Cf. El. 150. τήν τοι δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου (al. Διός). Soph. Oed. R. 614. παῖδα τῆς τύχης. Qu. ἦ τοι Δίκη, λέγουσι, παῖς ἐστὶν χρόνου. 2. δείκνυσι δ' ἐσθλὸς ὅστις ἐστὶν ἢ κακὸς F. G. Schmidt. δείκνυσι δ'] Lege δείκνυαί θ' (aut γ'). ἐστὶ μὴ κακός] ἔστ' ἢ μὴ κακός recte Porson.

224. ὑποπεσοῦς' ἔλαθεν] ἐπιπεσοῦς' ἔλαθεν Luzac. p. 119. et F. G. Schmidt. Cf. Hor. Od. III. 2. 31. 'Raro antecedentem sceleratum | Deseruit pede Poena claudo.' 2. διαν ἔχῃ] διαν ἔλῃ Luzac. Fix. διαν ἴδῃ Mein. prob. F. G. Schmidt. Recte, opinor.

225, 1. ἐλθεῖν libri. ἐλθόνθ' recte Jacobs. prob. Nauck. Qu. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' — οἴκεῖν (Jacobs.), vel Ζῆθον μὲν ἐνθένθ' (Mein.) — ἐλθεῖν. 2. κελεύει] κελεύω recte Jacobs. Nauck. μουσικώτατον] Lege μουσικώτερον. Error solennis. 3. Ἀθήνας ἐκπερᾶν] Cf. Her. 849. ἐκπερᾶν πάγον Διὸς δίας Ἀθήνας. Herc. 387. πέραν — Ἐβρον ἐξεπέρας ὄχθον. Andr. 795. ἄξιον — ἐκπερᾶσαι ποτίαν ξυμπληγάδα. Phoen. 100. Hipp. 824. Iph. A. 18. Cum genitivo Andr. 824. δωμάτων ἐκπερᾶ. Cycl. 510. ἐκπερᾶ μελάθρων. Hel. 1401. Hoc fragmentum non Euripidis esse monuit post alios Nauck.

226. Verba Euripidea exciderunt. Significari versus notissimos ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα κτλ. (Fr. 935.) suspicantur Schneidewin et Nauck.

228. εὐθυδήμονα] Mirum compositum. Qu. εὐθύδημον, vel εὐθυρρήμονα. Hesychius ἀπλοῦν δήμοιτην interpretatur. Scripserat forsitan Euripides εὐδήμονα, quae vox occurrit Aesch. Cho. 84.

### Fragmentum Antiopae papyraceum A.

Vide The Hermathena XVII. Dublin, 1891. The Classical Review vol. V. n. 3. Transactions of the Royal Irish Academy, Cunningham memoirs, n. VIII., by Rev. J. P. Mahaffy, D. D. 4to. Dublin, 1891. Tragicæ dictionis Index, ed. Aug. Nauck, gr. 8vo. Petropol. 1892. p. XV—XXI.

σδε μηδ' ὅπως φευξοῦμεθα.  
(εἵπερ γὰρ ἡμᾶς (Ζεὺς) ἐγέννησεν πατήρ,

1 sq. Haec Zethi videntur esse matrem hortantis et consolantis.

1. μηδε pap.

2. εἵπερ γὰρ Wilamowitz. ἡμᾶς Ζεὺς Bury.

(σωσ)ει μεθ' ἡμῶν τ' ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται.  
 (ἴ)κται δὲ πάντως εἰς τοσόνδε συμφορᾶς  
 (ᾧσ)τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν εἰ βουλοίμεθα 5  
 (Δίρκ)ης νεῶρες αἶμα μὴ δοῦναι δίκην.  
 (μένου)σι δ' ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη·  
 (νὼ μὲν) θανεῖν δεῖ τῷδ' ἐν ἡμέρας φάει  
 (σὺ δ' ἂν) τροπαῖα πολεμίων στήσας χειρί.  
 (καὶ σοὶ μὲν) οὕτω, μῆτερ, ἔξανδῶ τάδε· 10  
 (σοὶ δ', δς τὸ) λαμπρὸν αἰθέρος ναίεις πέδον,  
 (αὐδῶ τ)οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως,  
 (γήμεντ)α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις (ἄνω)φ(ε)λῇ·  
 (οὐ γὰρ κα)λὸν τόδ', ἀλλὰ συμμαχεῖν φίλοις.  
 (ἴθι λαμ)πρὸς ἄγραν τ' εὐτυχ(ῇ θ)είη(ς ἐμ)ήν, 15  
 ὅπως (ἔ)λωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον.  
 (XO. ἀλλ' αὐτὸς, εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶ  
 (σ)κ(ή)πτρω(ι), Λύκος πάρεστι· σιγῶμεν, φίλοι.

3. σώσει Wilam.

4. Dubitat Mahaffy utrum littera secunda  $\kappa$  an  $\sigma$  sit. ἴκται Bury. ἴκται (sic) Campbell. Quod passive poni nequit. Qu. ἴγμεθα, aut ἔσμεν — ἐν τοσῶδε συμφορᾶς. Vel ἴγμαι, vel ἦκω. Cf. Herc. 1281. ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὐτ' —. Nequaquam placet ἴκται. παντων pap. πάντως Weil. Wilam. Recte.

5. ᾧστ' Bury. Deleatur virgula post ἐκφύγοιμεν, constructio enim est οὐδ' εἰ βουλοίμεθα etc.

6. ρι. ησ pap. Δίρκης recte Bury. νεῶρες αἶμα] Recentem caedem.

7. ἄπασι Blass. (I. e. Antiopae filiisque ejus et fortasse pastori.) κτεῖνασι vel κτανοῦσι Ellis. μένουσι recte Campbell. et Weil.

8. ἡ γὰρ Bury. ᾧστ' ἡ Blass. νὼ μὲν probabiliter Rutherford. Fort. ᾧστ' ἡ. τωιδ' pap.

9. ἦτοι Bury. (Sed ἦτοι post ἡ ferri nequit.) ἡ καὶ Wilamowitz. et Diels. ἡ νιν Blass. (Malim ἡ νῦν.) Cf. Plat. Criti. 108 B. ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὕτω τροπαῖον ἔστησαν. σὺ δ' ἂν (et στήσας pro στήσαι) probabiliter Rutherford. Fort. ἡ καί. στησαι pap.

10. καὶ σοὶ μὲν Blass. et Wilam.

11. σέ δ' δς τὸ Weil. σοὶ δ' δς τὸ Blass. et Wilam. πέδον] πόλον sine causa Vitelli.

12. αἰτῶ Weil. λέγω Blass. φράζω Wilam. Leg. αὐδῶ aut λέγω. γαμεῖν] Cf. Tro. 44. γαμεῖν βιαίως σκότιον λέχος.

13. σπείραντα Bury. et Wilam. γήμεντα Rutherford. Campbell. et Diels. θέλ' εἶτα Ellis. ἀνωφελῇ Bury. Cf. Fr. C. v. 2. συμμαχούς ἀνωφελεῖς.

14. οὐ γὰρ Bury. et Wilam. τόδε pap.

15. (ἴθι λαμ)πρὸς supplet Rutherford. πάρισθι πρὸς Weil. ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς Diels. σῶσον δὲ πρὸς Bury. τε pap. ευτυχῶσειη . . . ἦν pap. εὐτυχῇ θείης Bury. ἄγραν τ' εὐτυχῇ θείης ἐμὴν Rutherford. Cf. Soph. Fr. 737 a. λαβόντες ἄφθονον | ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν (f. οἴσομεν). Bacch. 1181. εὐτυχεῖς τῷδ' ἄγρᾳ. Contra Eur. Fr. 521. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν.

16. ὅπως Bury.

17. XO.] Chorus ex senibus Thebanis, fortasse ruricolis, constabat (cf. schol. ad Hipp. 58.). ἀλλ' αὐτὸς Mahaffy. ὁδ' αὐτὸς Weil. καὶ μὴν ὁδ' Dowdall.

τυραννικῶ pap.

18. σκήπτρῳ Bury.



οὐκ ἔχουσιν ἐν χεροῖν  
 (φ)ουροῖτε περίβολον πέτρας  
 ντες, κἄν τις ἐκ(βαίν)ῃ δόμων  
 δε παιδαν . . . . . σ ἐμῇ  
 καὶ χειρὶ καὶ τάχ' εἴσεται  
 διαστ  
 οἰος κηρυ

15

καὶ προ(ῶ)τα μὲν σφ  
 ου Ζεὺς ἐμείχθη  
 τί δῆτ' ἄν εἰς  
 Ζηνὸς μολοῦσα σε  
 ἐπεὶ δ' ὀρίζει καὶ δ  
 αὐτῇ τε δεινῇ  
 παῖδάς τε τοὺς  
 ὧν χρὴ σ' ἀκούειν  
 ἐκόντα δοῦνα(ι)

20

25

12. ἔγχε δὲ λόγχας τ' Wilam. Possis etiam ξίφη τε λόγχας τ'. παῦροι γε, κοῦκ ἔχουσιν ἐν χεροῖν (χερσὶν?) βέλη (ξίφη?) Campbell. εγ pap.

13. ὑμεῖς ἄν οὖν φρουροῖτε — Campbell. Malim ὑμεῖς μὲν οὖν φρουρεῖτε — . Λύκος δ' ἔβη φρουροί τε πάντες εἰς στέγας Wilam. περίβολον (παν? . . .) pap. Post h. v. lacunam unius versus indicat idem. πανταχῇ Campbell. Qu. περίβολον στέγης. περίβολον] Septum, ambitum. Cf. Thuc. I. 89. Plat. Resp. VIII. 548 A. Legg. III. 680 E. Theaet. 197 E. etc. Herod. I. 181. Eur. Hel. 1530. Tro. 1141.

14. (πέριξ βλέπο)ντες Dowdall. ex . . . ηι pap. Dedi ἐκβαίνῃ. Cf. Hel. 864. ἐκβαίνει δόμων. Iph. T. 1222. ἐκβαίνοντας δωματίων ὄρω ξένους. 98. δωματίων — ἐκβησόμεσθα. Observandum κἄν (non κῆν) contractum ex καὶ ἦν, ex usu, opinor, aetatis recentioris.

15. ἐγὼ δὲ παῖδα Νυκτέως ἐμῇ χειρὶ | μάρψω· σὺ δ' ἄν δέχοιο· καὶ τάχ' εἴσεται Campbell. ἐγὼ δὲ παῖδα Νυκτέως ἐμῇ | μάρψω βίᾳ καὶ χειρὶ solerter idem. Malim — μάρψω βιαίῳ χειρὶ. εμηι pap.

16. καιχειρι (. διχειο) pap.

19. προ . . . τα pap. Dedi πρώτα.

22. σε pap. Scriptum erat, opinor, σεμνὸν aut σεμνά.

25. Qu. παῖδάς τε τοὺς (σοὺς).

26. ὧν] ωγ pap.

### Fragmentum Antiopae papyraceum C.

Versus duos 14. 15. servavit Stobaeus Ecl. I. 3. 25. p. 57, 2. (Fr. 224.) ubi legitur Λίκα τοι Λίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπесоῦσ' | ἔλαθεν ὅταν ἔχη τιν' ἄσεβῃ βροτῶν.

(XO.)

ντας ὥς μάτην λόγῳ  
 (συ)μμάχους ἀνωφελεῖς  
 ης ἄν θεὸς θέλῃ

3—7. Pars postrema cantici chorici cantati postquam Lycus in insidias ab adolescentibus duobus praeparatas incidit. Versus sunt dochmiaci.

3. θεληε pap.

- τὴνδ' ἀνὰ στέγην τάχα.  
ριων σθένος βρόχοισι κατα  
βροτῶν δ' αὖ τέχναις  
ον· ἰὼ ἰ(ώ) μοί μοι.
- 5
- αεα  
. αιδ τῶν νεανιῶν χέρες
- (ΛΥΚ. ὦ) πρόσπ(ολοι, δραμό)ντες οὐκ ἀρήξετε; 10  
(ΧΟ.) ἀλαλάζειτ' (ἰώ· μέγα βοᾷτ'· Ἄρεως (ἦ)τω μέλος.  
(ὦ) γαῖα Κάδ(μου κ)αὶ πόλ(ις)μ' Ἀσωπικόν,  
κλύεις οἶον π . . . λαλεῖ . περοῖν φοβερός  
αἵματος. Δί(κ)α τοι Δί(κ)α χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ἔπεσεν  
ἔλαθεν ὅταν (ἔλῃ) (τι)ν' ἀσεβῇ βροτῶν. 15  
(ΛΥΚ.) οἶμοι, θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος.  
— τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σὴν;

5. (Θη)ρίων Diels.

7. (ἔπεσ)ον Diels. ιωι pap. ξα ξα Weil. Malim ἰὼ ἰώ.

8. αεα] Latet forsan αἰκέα aut αἰκέα.

9. (κ)αὶ δ(ῆ) πρόδηλοι probabiliter Diels.

10. ὦ πρόσπολοι Mahaffy. ὦ πρὸς θεῶν Wilam. (Sed lectionem προσπ diserte testatur Mahaffy.) μολόντες Weil. δραμόντες melius Diels. γέροντες Wilam. Possis etiam φθάσαντες.

11—23. Lineae pro personis sunt in pap.

11. ἀλαλάζειτ' . . . . γα βοαι. ἀρεως . . ω μέλος pap. ἀλαλάζεται μέγα βοᾷ θανασίμῳ μέλος Wilam. βοᾷ τ' Ἄρεος ἦτω μέλος Weil. et Mahaffy. Qu. ἀλαλάζειτ' ὦ, μέγα βοᾷτ', Ἄρεως ἦτω μέλος. Vel ἀλαλάζετε βοᾶν Ἄρεος, ὦ φίλοι. Cf. Bacch. 1131. αἰ δ' ἡλάλαζον. Herc. 981. ὁ δ' ἡλάλαξε. El. 843. ἡλάλαξε. 855. ἀλαλάζοντες. Bacch. 593. ἀλαλάζεται στέγας εἰσω. Eur. Iph. A. 1470. ἦτω Λαναΐδαις εὐφημία. El. 879. ἦτω ξύναυλος βοᾷ χαρᾷ. 143. μέλος Ἄϊδα. Fr. 775, 52. ἦτω — αἰοιδά. Soph. Fr. 450. ἦτω δὲ Πυθιάς βοᾷ. Herc. 895. δαῖον μέλος. ἀρεως (αν . ς) pap.

12. πόλιςμ' Ἀσωπικόν] Cf. Eur. Suppl. 571. γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

13. κλύεις —] Cf. El. 1166. κλύεις ὑπώροφον βοᾶν; Med. 131. et 135. ἐκλυον βοᾶν; 1273. ἀκούεις βοᾶν; Phoen. 308. φοίνισσαν βοᾶν κλύουσα. λαλεῖ . περοῖνφοβερος (π α . ειπερανφοβερη) pap. Nonnisi φοβερ perspicue legitur. Qu. κλύεις ὁρᾷς νῦν κλύεις νῦν ἔργον φοβερόν αἵματος (dochm.) Vel potius κλύεθ', ὁρᾷτε, δεῦρ' ἀλάστῳ περᾷ φοβερός αἵματος. παρὼν pro περοῖν conj. Dowdall. Cf. Fr. 723. ὦ πόλις Ἀργους, κλύεθ' οἶα λέγει; Arist. Ran. 813. Pl. 601.

14. et 15. Δίκα τοι — βροτῶν servavit Stobaeus Ecl. I. 3. 25.

14. αἵματος per errorem ex δίκῃ τοι factum esse suspicatur W. Headlam. Sed cf. Andr. 1109. αἵματος δοῦναι δίκην. Or. 323. αἵματος τινύμεναι δίκην. 499. αἵματος δίκην. 1649. δίκην ὑπόσχεσ αἵματος. Herc. 43. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην. ἔπεσεν] ("ἔπεσεν is tolerably plain, ἔλαβεν quite so", Mahaffy.) ὑποπесоῦσ' Stob. ἐπιπесоῦσα F. G. Schmidt. ὑποπесоῦσα (σιγ') Usener. (Uti- que facile excidere potuit σιγ' post -σοῦσα.) ἐπαισεν Ellis. Cf. Hipp. 1172. δίκης ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον. Deleri vult Campbell. Qu. ἐπαισ' ὅταν ἔλῃ —.

15. ἐλαβεν pap. ἔλαθεν Stob. ἔλῃ Stob. ἰδῇ Mein. (Fortasse recte, Δίκη enim ὀφθαλμὸς tribuitur, Dionys. 5. Adesp. 421 N.<sup>2</sup>. Eur. El. 771. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα. Rhes. 199. τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα.) ἔλῃ Fix. Cf. Fr. pap. A. v. 16. ὅπως ἔλωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον. Her. 941. εἰλέσ' ἢ Δίκη χρόνῳ (τι)να pap.



- (ΛΥΚ.) ἦ γὰρ τέθνηκε; καινὸν αὖ λέγεις κακόν.  
 — δλκοῖς γε ταυρείοισι διαφορουμένη.  
 (ΛΥΚ.) πρὸς τοῦ; πρὸς ὑμῶν; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. 20  
 — (ἐ)κμανθάνοις ἄν ὥς δλωλ' ἡμῶν ὑπο.  
 (ΛΥΚ. ἀλλ' ἦ τι(νων) πεφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ;  
 — τί τοῦτ' ἐρευνᾷς; ἐν νεκροῖς πεύσει θανών.  
 (ΕΡΜ. κελ)εύω ον ἐξορμωμένους  
 (ἄνα)ξ Ἀμφιον, (ἐν)τολὰς δέ σοι 25  
 ενω  
 φερων  
 στερωπ . ος  
 (ἀ)παρνήση τάδε  
 αλλονδ . . θετο 30  
 . . . . .  
 ακα  
 λλα γη  
 νοντας ἐν Διὸς  
 ος μοναρχίαν 35  
 (Κ)αδμείοις ἄναξ.  
 col. b. ὅταν δὲ θάπτης ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθεῖς,  
 σαρκῶν ἀθροίσας τῆς ταλαιπώρου χύσιν,  
 ὅσῃ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν,  
 ὥς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβῃ 40

18. τεθνηκεν pap. Dedi τέθνηκε. Cf. ad v. 68.

19. ὀλκοῖς] Cf. Soph. El. 863. τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκυρσαι. ταυρειοισιν pap.

21. (ε)γμανθάνοις pap. ολ . λε pap.

22. εφυκατων pap. οὐκ οἶδ'] Qu. κίτοιδ'.

23. τουτο pap. ερευν . ις pap.

24. (ΕΡΜ.) Mahaffy. ἐξορμώμενον | εἶργω σ' Diels. et (ὄρω σ') Gomperz. Sed lectionem ἐξορμωμένους diserte testatur Mahaffy. ὑμᾶς κελεύω τοῦτον ἐξορμωμένους | λαβεῖν Dowdall.

25. ἄναξ] . . . ξ pap. Cf. v. 44. (ἐν)τολὰς Mahaffy. Sequebantur fortasse verba πατρὸς δίδωμι.

28. στερωπ . ος (f. εγερωπον) pap. ἀστερωπὸν Diels. Fort. ἀστερωπός. Sed hoc ultimum versus vocabulum videri esse testatur Mahaffy. Ergo qu. ἀστέρων ὁδός (aut πόλος). Or. 1685. λαμπρῶν ἀστρων πόλον. Fr. 836, 11. οὐράνιον πόλον. Epigr. 1, 1. πόλον αἰθέρος. Ion. 1154. Ἄρχτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ. Epithetum ἀστερωπὸς legitur Ion. 1079. Aesch. Fr. 169.

29. απαρνηση pap.

34. βλαστίανοντας Ellis. Requiritur potius praeteritum. Qu. τοὺς γεγῶτας. εγ pap.

37. θαπτης pap. Post ἄλοχον virgula ponenda videtur.

38. φυσιν pap. φορὰν Garnett. χύσιν Starkie, coll. Anth. V. 37. σαρκῶν χύσιν. Adde Hom. Od. ε. 483. φύλλων — χύσις. τ'. 443. Ipse tentabam σποδόν, vel 'ς χύτος (Soph. El. 1142. σμικρὸς προσήκεις ὕγκος ἐν σμικρῇ χύτει), vel μέρη (partes), vel μέλη (Phoen. 1190. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη), vel ῥάκη, vel denique τρύφη (fragmenta). Sed vera scriptura videtur χύσιν (i. e. cumulum sparsum.)

39. οστια pap.

40. λαβη pap.



κρήνης (ἀπό)ρρους, δς δίεισιν ἄστεως  
 πεδία τ(ὰ Θήβ)ης ὕδασιν ἐξάρδων αἰεί.  
 ὑμεῖς δ', (ἐπε)ιδὼν δσιον ἢ Κάδμου πόλει,  
 χωρεῖτε (ἄνακτε)ς, ἄστυ δ' Ἰσμηνὸν πάρα  
 ἐπτάσ(τομ)ον πύλαισι(ν) ἐξαρτύετε. 45  
 σὺ μ(ὲν) τὸ τόξον ῥῦμα πολεμίων λαβὼν,  
 Ζῆδ', ὥς (τὸ πρὶν) τόξευε, (τὸν) δ' Ἀμφίονα  
 λύραν κ(ελεύ)ω δ(ιὰ) χερῶν ὠπλισμένον  
 μέλπειν θεοῦ(ς) ὠιδ)αῖσιν· ἔφονται δέ σοι  
 πέτραι τ' (ἐρ)υμναὶ μουσικῇ κηλούμεναι· 50  
 δέν(δρη) τε μητρὸς ἐκλιπόνθ' ἐδώλια,  
 ὥστ' εὐμ(άρεια)ν τεκτόνων θῆσει χερσί.  
 Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι,

41. (ἀπό)ρρους] Cf. Antiph. com. III. 27. αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον. Corrigendum forsān ἀπορρώξ (Hom. II. β'. 755. Στυγὸς ὕδατος ἀπορρώξ).

42. ἐξάρδων] Compositum vix alibi obvium. Scripserat forsān poeta τοῖς ὕδασιν ἄρδων.

43. δ. (i. e. δὲ) pap. ἐπειδὴν δσιος ἢ Κάδμου πόλις] Latuit criticos veram lectionem esse ἐπειδὴν δσιον ἢ Κάδμου πόλει. Cf. Iph. T. 1045. ἐγὼ· θιγεῖν γὰρ δσιὸν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ. Herc. 1282. οὐτ' ἐμοὶ φίλαις | Θήβαις ἐνοικεῖν δσιον. ἦ] ημ pap.

44. ἄνακτες Wilam. Cf. v. 25. (ἄναξ) Ἀμφιον. Θήβας Sandys. παῖδες Weil. ἄστυ δ' —] Cf. Apoll. Rhod. I. 736 sq. ἀπύργωτος δ' ἐτι Θήβῃ | κεῖτο πέλας, τῆς οἴγε νέον βάλλοντο δομαίους | ἰέμενοι. etc. δε pap. ἰσμηνου pap. Ἰσμηνὸν Wilam. Cf. Phoen. 101. παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοάς. παρα pap. πάλιν Sandys.

45. Cf. Eur. El. 422. τἄνδον ἐξάρτυετε.

46. συμη aut συμεν pap. το πνευμ . . pap. τὸ τόξον ῥῦμα feliciter Starkie. Cf. Her. 261. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα. Aesch. Fr. 353, 2. θάνατον — ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

47. ὥς (....) . πον. νσυ pap. ὥς πρὶν ἐκπόνησον Starkie. Malim ὥς τὸ πρὶν τόξευε. . . ν δ' pap. ἐν δ' Starkie. Dedi τὸν δ'. αμφιονι pap. Ἀμφίονα Blass. et Wilam.

48. λύραν] Fort. λύρα. λύραν — διὰ χερῶν ὠπλισμένον] Imitatio Aeschyli Sept. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη. Ad rem cf. Apollod. III. 5. 5. Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. x . . . . ω pap. κελεύω Mahaffy. καθάπτω Starkie. Non male. Cf. Apollod. III. 5. 5. Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ.

49. ἔφονται δέ σοι —] Schol. Apoll. Rhod. I. 740. ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρῃ οἱ λίθοι αὐτόματοι ἱστορεῖ καὶ Ἀρμενίδας. 763. πόλεις κτιζόμενας διὰ τῆς Ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ. Ovid. A. A. III. 323. 'Saxa tuo cantu, vindex justissime matris, | Fecerunt muros officiosa novos.'

50. τε pap. ἐρυμναὶ Bury. Cf. Hel. ἐρυμνῶν δωμαίων. Qu. δρεμν. Cf. Hec. 1110. πέτρας δρεμν. παῖς. μουσικῇ pap.

51. δέν . . μητρὸς εἰ . . . οὔσα ἐδώλια pap. (Post εἰ tres litterae λιχ.) δένδρη τε μητρὸς ἐκλιπόνθ' sagaciter Weil. δένδρη τε etiam Starkie. Quod recepi.

52. εὐμάρειαν Weil. Cf. Bacch. 1128. ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν. Eur. Fr. 181, 2. ἐζήτησε γὰρ | τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεχοῦσά νιν. θῆσει pap. θήσεις Weil. Qu. θεῖναι.

53. σὺν δ'] Qu. σὺν τ'. Cf. v. 68.

- οὔπερ τόδ' εὖρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ.  
 λευκῶ δὲ πώλω τῷ Διὸς κεκλημένῳ 55  
 τιμὰς μεγίστας ἔξेत' ἐν Κάδμου πόλει.  
 καὶ λέκτρ' ὁ μὲν Θηβαῖα (λήψ)εται γάμων,  
 ὁ δ' ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον (εὐ)νατήριον  
 τὴν Ταντάλου παῖδ' . ἀλλ' (δο)ον τάχιστα χρὴ 60  
 σπεύδειν θεοῦ δείξαντος οἷα βούλεται.  
 (ΛΥΚ.) ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεῖς καθ' ἡμέραν,  
 ἔδειξας (εἰς φῶς) τάσδ' ἀβουλίας ἐμὰς  
 εἰς φρά(τερας) δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός.  
 πάρεστε καὶ ζῆθ'· ἡὔρε μηνυτῆς χρόνος 65  
 ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶν δὲ μητέρ' εὐτυχῇ.  
 ἴτε νῦν, κρατύνει' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονὸς

55. κεκλημένοι pap. Leg. κεκλημένῳ. Cf. v. 67. κρατύνει' — λαβόντε. Herc. 29.

56. ἐν] εγ pap.

57. λεκτρα pap. λέκτρα — γάμων] Cf. Phoen. 59. τὰμὰ λέκτρα μητροφίαν γάμων. Med. 594. γῆμαι λέκτρα βασιλέως. Iph. T. 538. λέκτρ' ἔγημεν. Or. 1502. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον. El. 258. γάμον τοιοῦτον λαβών. Fr. 1057. γάμον λαβών | ἐσθλῆς γυναικός.

58. . . ναυστήριον pap. εὐνατήριον Housman. εὐναστήριον legitur Eur. Or. 590. in loco interpolato. Forma εὐναστήριον non usos esse tragicos ostendit Dind. ad Pers. 160. τὸ Λαρείου τε καὶ μὲν εὐνατήριον.

59. τανταλλου pap. ὅσον Weil.

60. πέμψαντος οἷα βούλεται] Leg. δείξαντος —.

61. ζευς pap. Malim Ζεῦ. ω pap. Qu. ὁ (et ἔδειξεν). Alioqui scribendum foret Ζεῦ. Cf. Her. 387. φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων. Aesch. Pers. 827. Compellantur Amphion et Zethus, non Zeus. Cf. ad v. 63.

62. ἔδειξας ( ) pap. ἔδειξας ἔργῳ Diels. ἔδειξας εἰς φῶς Blass. et Ellis. (Cf. Hipp. 714. μηδὲν κακῶν σῶν εἰς φάος δείξειν ποτέ. Soph. Oed. R. 1229. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά. Phil. 581. λέγειν εἰς φῶς δ' λέξει. El. 640. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς. Fr. 657.) ἔδειξας διπλὸν Starkie. ἔδειξε τήνδε Gomperz. Cf. Hero. 172. ἐμοὶ μέλει — τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν — δείξαι.

63. εσσφρ . . ( . . . ) pap. "εσσφρα seems almost certain." (Mah.) ἐς σφῶ μάτην Blass. et Rutherford. ἐς σφῶ πατρός Rutherford. ἐς σφῶ, γένος Wilam. εἰς φρήτορας (φράτορας) eruit Ellis. probat Mahaffy. Correxī εἰς φράτερας. (εἰς, non ἐς, ante consonantem legitur Fr. A. vv. 4. 7.) Cf. Aesch. Eum. 656. ποῖα δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται; Aristoph. II. 1061. ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραῖν οἱ φράτερες. Cratin. min. III. 377. συγγενεῖς | καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρῶν μόλις.

64. πάρεστε καὶ ζῆτ' pap. περίεστε — requirit Rutherford. Scripserat, ni fallor, χωρεῖτε καὶ ζῆτ'. Cf. Iph. T. 699. ἔρπε καὶ ζῆ. ζιτ (f. ζητ) pap. εφ ρε (sic) pap. ἔφερε vel εὔρε Mahaffy. Lacunam exiguam post εὔ scribam propter scabritiem aliquam fecisse suspicatur Mahaffy. ἔπορε Nauck. Praestaret ἔφρασε, sed verum videtur ἡὔρε. μηνυτῆς χρόνος] Cf. Hipp. 1051. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον | δέξει καθ' ἡμῶν. Eur. Fr. 61, 1. χρόνος δὲ δείξει σ'· ὃ τεκμηρίῳ μαθῶν | ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ καὶ κακόν. Fort. ἐξεμήνυσεν χρόνος.

65. ψειδεῖς (sic) pap. Qu. ψεύδειν (servato εὐτυχεῖν). σφῶν pap. εὐτυχειν perspicue pap. εὐτυχῇ Nauck.

66. ἴτε νυν perspicue pap. ἴτ' οὖν Ellis.

λαβόντε Κάδμου σκῆπτρα· τὴν γὰρ ἀξίαν  
 σφῶν προστίθῃσι Ζεὺς ἐγὼ τε σὺν Διί.  
 Ἑρμῇ π(ι)θόμενος Ἄρεος εἰς κρήνην (β)αλῶ  
 γυναῖκα θάψας, τῆσ(δ') ὄπας) θιγοῦσα γῆς  
 νασμοῖσι τέγγῃ πεδία Θηβαίας χθονός,  
 Δίρκη πρὸς ἀν(δρ)ῶν ὑστέρων κεκλημένη·  
 λύω δὲ νείκη, καὶ τὰ πρὶν πεπραγμένα

70

\* \* \*

67. τὴν] τηγ pap. ἀξίαν] Meritum. I. q. τιμὴν v. 53. Cf. Hipp. 623. τοῦ  
 τιμήματος τῆς ἀξίας. Herc. 146. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. Hec. 374. κατ' ἀξίαν.

68. σφῶν pap. προστιθῇσιν pap. Cf. ad v. 18. ἐγὼ τε] Fort. ἐγὼ δέ.  
 Cf. v. 53. Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' (σὺν τ') ἐγὼ δίδωμι (δίδωσι?) σοι.

69. Ἑρμῇ δὲ πεισθῆς Wilam. Ἑρμῇ κελευσθῆς Diels. Ἑρμῇ δ' ὑπέειπον  
 Ellis. Ἑρμῇ πιθόμενος Campbell. Recte. Cf. Or. 92. πίθοι' ἂν δῆτά μοι τι;  
 593. τούτῳ πιθόμενος. 1670. πείσομαι σοῖς λόγοις. ερμη. pap. βαλῶ Mahaffy.

70. γυναῖκα θάψας pap. Corrigendum forsā γυναικὸς ὄστα. Cf. v. 39. Sed  
 cf. Apollod. III. 5. 5. τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν  
 εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. τῆς et γῆς pap. Qu. τῆ(δ')  
 — γῆ, aut τήν(δ') — γῆν. Dedi τῇδ' — γῆ. Dubitari autem potest quāenam  
 γῆ hic dicatur, Thebae (v. 66) an Eleutherae (Apollodor.) aut Cithaeron (Hygin.),  
 ubi scena ponitur, unde Amphion et Zethus Thebas proficisci jubentur v. 44.  
 "I think υπ may be the letters before the gap, though very faint." (Mah.)  
 οἰνοῦσα pap. ἐνοῦσα Ellis. ῥαίνουσα vel ἐνοῦσα Campbell. θανοῦσα Wilam.  
 πρὶν οὔσα Campbell. κραίνουσα Diels et Gomperz, coll. Oed. C. 296. Qu.  
 ναίλουσα (τήνδε γῆν), aut ἐνοῦσα (τῇδε γῆ), aut λαχοῦσα (τήνδε γῆν), aut potius  
 θιγοῦσα (τῆσδε γῆς).

71. τεγγῇ pap. De appositione nominum γῆς et χθονός Mahaffy conferri  
 jubet Hel. 2 sq. Herc. 946.

73. λύω δὲ νείκη] Cf. Hippol. 1442. λύω δὲ νεῖκος πατρί. (Nauck.) καὶ τὰ  
 πρὶν πεπραγμένα] Qu. — δεδραμένα. Cf. Andr. 814. καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα,  
 ἔγνωκε πράξας (δράσας?) οὐ καλῶς. (Nauck.) Sequebantur fortasse verba  
 ἔγνωκα πράξας (δράσας) οὐ καλῶς, ut in Andromaches versu.

229, 1. ὁ πλεῖστος] ὁ πιστὸς malit F. G. Schmidt.

230, 2. ἐκ γαίας] ἐκ γαίης codd. nonnulli Diodori Sic. εὐκταίης  
 Tiber. ἥς γαίας conj. Nauck. Qu. εὐρροον, vel ἐκ πάντων. 5. κατ'  
 αἰθέρα] κατὰ χθόνα al. Neutrum sanum putat Herwerden. Placet  
 Stephani lectio δι' αἰθέρα (αἰθέρος?). τεθριππένοντος] τέθριπ'  
 ἔχοντος Doederlein. Mein. Herwerden. τέθριπ' ἐλῶντος Jacobs.  
 Wagner. Cobet. τέθριπ' ἄγοντος F. G. Schmidt.

231, 1. ὦ βασιλεῦ] ὦ delevit Valck. 2. πολυβώλου] Qu.  
 βαθυβώλου. πεδῖον πυρὶ μαρμαίρει] Cf. Hygin. Fab. 219. 'Ar-  
 bitris semotis Archelaus regem abreptum in foveam conjecit atque  
 ita eum perdidit.'

232, 1. κύματος ἄκραν] Qu. κύματος ἀλκῆν. Cf. 1059. δεινὴ  
 μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων. Adesp. 413, 2. μεγάλη κύματος ἀλκῆ.

ὑπερθεῖν] Sic ὑπερπηδᾶν Soph. Fr. 876. 3. πενία κακὸν ἐχθι-  
 στον] Qu. πενία | νόσος ἐχθίστη. Cf. Fr. 250, 1. οὐκ ἔστι πενίας  
 ἱερὸν ἐχθίστης θεοῦ.

233, 1. Λεγε ἡμῶν δὲ τίνα δὴ (vel σύ).

234, 2. ἐν ἔλαβε Stob. ed. et f. cod. M. ἔλαβε (om. ἐν) A. B. ἐνέλαμψε Valck. ἔλαμψε Nauck. διέλαμψε malit Cobet. Λεγε ἔνεσι.

κρεῖσσον Stob. ed. κρείσσων codd. 3. γένος, quod propter simile vicinum πένης exciderat, addidit Valck. Qu. σπορά. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν] Qu. πένης γὰρ ὧν τις οὐκ ἀπώλεσε, vel — οὐκ ἐκεῖνο πῆμ' ἔχει, vel — οὐκ ἐκεῖν' αὐχεῖν ἔχει.

235, 1. σοὶ δ' εἶπον] Cf. Arist. Eccl. 225. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν. 2. ὁρᾷ] Λεγε ὄρα. σὸν πατέρα] πατέρα σὸν absque causa Both. Dind. Cf. ad Soph. Aj. 459. ἔχθρι δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.

236. παισί] Legerim παῖδα.

239, 1. ἄνδρα] ὄντα Orion. Recte: cf. Fr. 1039, 1. τολμᾶν] πονεῖν Orion. Recte. 3. τὴν εὐανδρίαν] τὴν εὐδοξίαν Jacobs. Cobet. Recte. Cf. Fr. 1039, 7. οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν (l. εὐδοξίαν).

240, 1. ἡδέως ζητῶν βιοῦν] Fort. ἡδέως ζῆν ἀξιῶν, sed non temere sollicitanda est forma βιοῦν (pro βιῶναι). 2. εὐκλειαν εἰσεκτῆσαι] εὐκλειαν εἰτ' ἐκτῆσαι Nauck. Herw. εὐδοξίαν ἐκτῆσαι recte Cobet., coll. Fr. 239. Qu. εὐκλειαν ἂν κτῆσαιτ' ἄν. Exciderat nimirum ἂν post εὐκλειαν. "Cf. Fr. 147. εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. Fr. 474. πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ. 242, 2. τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής; Fr. 239, 2." (Herw.)

241, 2. πόλιν ὀρθώσειεν libri. πόλιν ἀνορθώσειεν Valck. γαῖαν ὀρθώσειεν Orion. Λεγε πόλιν ἂν ὀρθώσειεν. Cf. Fr. 366. et Soph. Ant. 163. 167.

242, 2. τίς δ' ἀμόχθητος libri. τίς δ' ἄμοχθος Grot.

243. Scripserat forsitan ἐγὼ δέ σοι (σου) τὸ κρατ' —, vel ἐγὼ δέ τοι σὸν κρατ' —.

244, 1. φέρει] ἔχει al. Quod fortasse praeferendum. 2. Qu. — ἀνὴρ στρατηγῶν, εὐκλεᾶ γ' ἔχει φάτιν.

245, 1. ὀλίγον — ὀδόν] Parva vis armata. 2. στρατηγοῦ] στρατηγῶ recte Grotius. ταπεινοῦ F. G. Schmidt. Ipse tentabam σάφ' ἴσθι.

247, 2. παρὸν σοὶ] Scribe παρόν σοι. ἐλευθέρως vulg. ἐλευθέρῳ recte Nauck.

248. καὶ σαφής] Mendosum. Qu. καὶ καλός, vel κεύγενής. Cf. ad Fr. 287, 5.

250. Cf. Fr. 170, 1. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

1. ἐχθίστης θεοῦ] Qu. ἐχθίστης θεῶν. αἰσχίστης libri. ἐχθίστης Bergk. Cf. Fr. 232, 3. πενία | κακὸν ἐχθιστον. 2. et 3. Diversum fragmentum. 2. μισῶ γὰρ ὄντως] μισῶ δὲ πάντας F. G. Schmidt.

3. οὐδενός γε (aut τε) libri. οὐδὲν ὥς γε Wakefield. et Badham. Nauck. Legerim οὐδὲν πλὴν γε.

251, 1. μὴ πλούσιον θῆς] Haec non intelligo. Excidit fortasse aliquid ante ea verba. 3. πλοῦτος] Lege πλοῦτον. Qu. πλοῦτον λαβὼν μέγιστον (πατρῶον, aut aliud quid epithetum) εὐγενὴς ἀνὴρ. τε τοῦτον] τε om. nonnulli codd. Qu. τοιοῦτος. Cf. Fr. 249. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς δόλιος γεγώς;

252, 2. τᾶλλα δ' libri. τὰ δ' ἄλλ' Grotius.

253, 1. κρεῖσσον] κρεῖσσω Pflugk. prob. Dind. Qu. κρεῖσσονα. Vel κρεῖσσον γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον | τρέφειν ἐν οἴκοις δεσπότην (pro ἀσφαλὲς) τοῖς σώφροσιν.

254, 1. τῶν γὰρ δικαίων οἱ νόμοι ταυξήματα | — τάδε | πάρεστι χρήματ' [χρήσιμ'], ἦν τις — Schneidewin. ἐκ τῶν δικαίων οἱ νόμοι τ' αὐξήματα | μεγάλα φέρουσι πάντα τ' ἀνθρώποις ἀεὶ Mein. σὺν τῷ δικαίῳ γὰρ νόμοι τ' — πάντ' ἐν ἀνθρώποις \* \* — Nauck. οἱ τῶν δικαίων γὰρ δόμοι ταυξήματα | μεγάλα φέρουσι — Herw. εἰ τῶν δικαίων] σὺν τῷ δικαίῳ Nauck. νόμοι τ' αὐξήματα] μόνῳ γ' αὐξήματα Nauck. Lege μόνῳ 'στ', vel μόνῳ ταυξήματα. 2. Qu. πάντα δ' (τ') ἀνθρώποις καλὰ | πάρεστι χρήματ', ἦν τις εὐσεβῇ 'ς θεοῦς (Soph. Ant. 731. εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοίς).

πάντα δ' cod. πάντ' ἐν Nauck. Qu. πᾶσιν, vel πολλά τ', vel πᾶσι δ', vel πάντες. ἀνθρώποις] ἀνθρώποις (ἀεὶ) conj. Mein. Nauck. ἀνθρώποισί τοι Ranke. Qu. ἀνθρώποις (πόνοι). Vel μεγάλα φέρει πάντ' ἔργ' ἐν ἀνθρώποις ἀεὶ. Facile post -ποις excidere potuit πόνοι. In fine versus plenum punctum ponendum est.

3. τάδ' ἐστὶ χρήματ'] Haec sunt divitiae. Lege χρήσιμ'.

εὐσεβῇ θεόν] εὐσεβῇ θεοῦς Nauck. Malim εὐσεβῇ 'ς θεοῦς, vel εὐ σέβῃ θεοῦς. Cf. ad Adesp. 283, 2.

255, 1. ἀπλοῦς δ' μῦθος] Ante h. v. τῆς ἀληθείας ἔφν lectum fuisse censet Herw. Conjectura probabilis. λέγ' libri. λέγ' εὐ Valck. 2. εἰ φέροι] Malim ἦν φέρῃ, aut εἰ φέρει.

256, 2. τὸ ῥᾶστον εἶπας] τὸ ῥᾶστον ἔμπας F. G. Schmidt. Qu. ῥᾶστον τόδ' εἶπας. Cf. Iph. T. 1021. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφρονεῖν ἐπήλυδας.

257, 1. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν (sic cod. V.) ποτὲ | καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν; Schneidewin, coll. Fr. 508, 7. ἀλλ' ἢ Δίκην | ἐνταῦθά πού 'στιν ἐγγὺς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν. Qu. δοκεῖς τὰ θεῶν σὺν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ etc. Exciderit σὺν ante simile συ —. Fortasse corruptum est ξυνετά. τὰ θεῶν σὺν Stob. (sed σὺν om. A.) τὰ τῶν θεῶν Orion. Quod ad τὰ θεῶν, cf. Soph. Fr. 729. Construe δοκεῖς νικήσειν τὰ etc. 2. πον μάκρ' (μακρὰν al.) Stob. πον μακρὰν Orion. μακρὰν (del. πον, aut πον μάκρ') ἀπωκίσθαι Mein., coll. versu Stobaei Ecl. p. 154. χρεῖα δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπώκισται πολὺ. Qu. καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν. ἀποικεῖσθαι Stob. ἀποκεῖσθαι Orion. 3. ἐγγὺς ἐστιν Stob. ἐστιν ἐγγὺς Orion. δ'] Leg. θ'. Post ὁρᾶ virgula distinguendum videtur. 4. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ] Cf. Pher. II. 256.

τῶν γὰρ προτενθῶν ἔσμεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ. Distingue sic, ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν, ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ (Anglice, though you dont know), | ὁπόταν etc. 4. 5. desunt in Orion. Versus fortasse spurii et interpolati.

258, 1. θεόν] θεοὺς conj. Nauck. 2. αὐτῶ] αὐτὸ Rankius. αὐτῶ malit Nauck. Recte, ut videtur. ποιεῖται] γίγνεται Herwerden ad Ion. 1251.

260, 2. τοῦ λίαν παρείλετο] Cf. Hec. 591. τὸ λίαν παρεῖλες. Her. 908. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος. Hipp. 1104. λύπας παραιρεῖ.

262. ὁδουρούς] Confer vv. κηπουρός, πυλωρός. λυμεῶνας] Cf. Soph. Aj. 573. ὁ λυμεῶν ἐμός.

263, 1. Lege ἔσωσα δούλην σ' (vel σφ') οὔσαν.

264, 1. τὰς τῶν βροτῶν] ἐγὼ βροτῶν conj. Nauck. 2. ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν] ὅσον — Herwerden. ὡς θεοὶ — Hense. Recte, opinor. 3. εἰς ὀρθὸν ἔστη] Cf. Soph. Oed. R. 50. σιάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. Qu. δς γὰρ ἂν σφαλῇ | εἰς ὀρθὸν ἔστη χῶ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει.

265, 1. ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον | ἡδὺ — οἴκῳ Mein.

2. ἄνδρα φίλον] ἄνδρα σιφλὸν F. G. Schmidt. 3. ἐν οἴτῳ A. B. ἐν οἴκῳ Vind. Recte, opinor. Cf. Fr. 272. οὐ τῶν κακούργων οἶκτος ἀλλὰ τῆς δίκης. Qu. ἀνοικτον, aut participium aliquid (— —).

266, 2. κακὸν ἦλθεν] Qu. κάκ' ἄρ' ἦλθεν, vel πάλιν ἦλθεν.

267, 1. ὁμολογῶ δέ σε | ἀδικεῖν] Lege ὁμολογῶ δέ σοι | ἀδικεῖν.

268, 1. βροτοφθόρα] Malim βροτόφθορα. Cf. Aesch. Eum. 787. σκῦλα — βροτόφθορα] Cf. Aesch. Eum. 787. βροτοφθόρους κηλῖδας. Suppl. 264. κνωδάλων βροτοφθόρων. 2. ὁρῶ σ' ἀπὸ libri. ὁρῶσα καὶ Heath. 3. ἔστιν] Scrib. ἐστίν. In Clementis loco, καίτοι καὶ (dele καὶ) τὰ ἄλλα ζῶα etc.

269. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά] δεινὴ φύσις νοσοῦσιν εὐρίσκειν ἄκη tentat Herw. Fort. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν ἄκη. Sed cf. Fr. Adesp. 408. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά.

270. ἐμὴν χάριν] Cf. Phil. 1413. τὴν σὴν δ' ἤκω χάριν. Soph. Fr. 501, 6. Fr. 485.

271, 2. καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων] ἀνδρῶν ἀπάντων δαιμόνων θ' Mein. Magis placeret βροτῶν (θνητῶν) θ' —. ὑπέρτατον] ὑπέρτερον idem. Sed 'summum' est apud Caecilium. 4. οὐκ οἶδεν ὃνθ' ἡδιστον — Mein. θεόν] φίλον F. G. Schmidt. In Athenaei loco, ὅστις Ἐρωτα μὴ μόνον (l. μέγαν) κρίνει θεόν, etc.

272. τῶν κακούργων οἶκτος] μὴ ἔστω κακούργων — F. G. Schmidt. Malim οὐ τῶν κακούργων φροντίς —, vel οὐ τῶν κακούργων ἀλλὰ τῆς δίκης λόγος. Cf. ad Soph. El. 100. κοῦδεις τούτων οἶκτος φέρεται (φλέγεται?). οἶκτος] οἶκος frustra Both. Cf. Fr. 265, 3.



273, 2. οὐχ ἢ τύχη γε] ἔχει τύχη σε Herm. οὐκ ἠτύχησας, τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τρόπος confidenter corrigit Madvig. B. οὐκ εὐτύχησα — Herw. Qu. οὐχ ἢ τύχη σέ (sc. διώκει). Nonnulla ante v. 2. excidisse putant Mein. et Nauck. Quod si ita est, legendum forsitan erit οὐχ ἢ τύχη 'στί, vel πάνθ' ἢ τύχη 'στί.

274. νηπίοις ἀθύρμασιν] νηπίων ἀθύρμασιν Herw. ad Ion. 53.

275, 1. μόνον] μόνους al. 2. ἢ καὶ —] Lege ἦτοι —. δαίμων βίον ἔσφηλε] Cf. Fr. 925. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων | σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες. Suppl. 270. οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

276. τὸ δ'] τὸ γὰρ Grot. Recte.

277, 2. ὀλίγη τ'] ἀνόμῳ (aut ὠμῇ, aut χαίρουσι χαλεπῇ) Herw. (coll. Plat. Polit. p. 302 E. μοναρχία — ἄνομος καὶ χαλεπή). ὀλίγων τ' recte Grotius. Oligarchiam intellige. 3. τοῦλεύθερον] Cf. Hel. 738. τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον. 4. νομίζεται] νομίζετω Philo.

279, 1. ποῖ; πῶς δὲ λήσει;] Qu. πῶς λησόμεσθα; vel ποῖ δεῖ τραπέσθαι; vel ποῖ καὶ φύγωμεν; 3. καὶ τοῦπιχειρεῖν] γ' add. Nauck. ex Vind. Melius deerit particula.

280. κέρας ὀρθιον] Fort. κέρας ὀρθόν. Confer v. ὀρθόκερας. Hesychii glossam non expedio.

282. διέφθειρε] διέφερε Kuster. Recte, opinor. Cf. Rhes. 982. ἅπαις διοίσει. 600. ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' εἰς αὖριον. Soph. Aj. 511. διοίσεται (βιώσεται?).

283. φιλοτραφῆς] I. q. φιλότροφος, sustained by friends. Cf. v. εὐτραφῆς.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ. In Athenaei loco, ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ] ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτολύκῳ conj. Nauck. Sed dicendum fuisset ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ, ut in Fr. 285. 286. et Tzetz. l. l.

284, 1. κακῶν γὰρ ὄντων] κακῶν γε ὄντων Athen. κακῶν γε γῶτων Nauck. κακῶν παρόντων F. G. Schmidt. Cf. Menand. IV. 263. πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις κακῶν | ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἢ λύπη κακόν. 2. ἀθλητῶν γένος] Imo ἀθλητῶν γένους. Post γένους ponatur virgula. 5. ἡσσημένος] ἡσώμενος malit Herw.

7. κάξυπηρετεῖν Gal. καὶ ξυνηρετεμεῖν (aut ξυνηρετεῖν) Athen. Verum videtur κάξυπηρετεῖν. Cf. Soph. Oed. R. 217. τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν. 8. ἔθνη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλά] Cf. Fr. 200, 3.

9. διαλλάσσουν] Malim μεταλλάσσουν, ut est apud Galen. τὰμήχανα] τὰμήχανον al. Fort. τὰμηχάνων. 10. πόλεως ἀγάλματα —] Similiter El. 388. αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν | ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν. Metag. II. 755. ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. 11. γῆρας πικρόν] Malim γῆρας λυγρόν. Cf. Herc. 651. τὸ δὲ λυγρόν — γῆρας etc. Hom. II. κ'. 174. etc. 12. τρίβωνες] I. θ. ὡς τρίβωνες. κρόκας] Cf. Pind. N. X. 44. ἐπιεσ-σάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. 16. τίς γάρ] Qu. τί γάρ (ut



ap. Athen.), et mox τί δ' (τί τ' Athen.) pro τίς. 17. παίσας] πλήξας Galen. Sc. πύξ. 20. δι' ἀσπίδων — θείνοντες] Cf. Her. 685.

τί δ'; οὐ θένοιμι κἄν ἐγὼ δι' ἀσπίδος; δι' libri. δίχ' Lobeck.

ποσὶ Galen. χειρὶ aut χεροῖν Athen. 21. θείνοντες] Qu. θέοντες (cum Galeno) aut τρέχοντες, vel κρούοντες. ἐκβαλοῦσι] Qu. ἐξε-  
λῶσι. 22. ταῦτα μωραίνει] Sic Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει.

23. ἐχρῆν σοφούς] ἄνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σοφούς τε καγα-  
θοὺς (expuncto σιὰς) Dobr. Cobet. Recte, opinor. 26. ὅστις γε]

ὅστις τε Musgr. 27. ἀφαιρῶν] Qu. ἀφαιρεῖ. 28. πόλει τε  
πάσῃ] πόλει τε ταύτῃ Nauck. Fortasse recte.

285. τοὺς ὄνους | τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα  
Bentl. Qu. τοὺς ὄνους | τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους φέρειν ξύλα.

286. Fort. σχοινίνας | φλοῖνας τε ταῖς ἵπποισιν ἡνίας πλέκει.

287, 1. ἦν] ἦ Cobet. 2. καγὼ — βίῳ] Qu. ἀγαθῶν (ἐσθ-  
λῶν, aut καλῶν) — ἐγώ. 3. ἐν κρίνῳ libri. ἐγκρινῶ (?) Pierson.

ἐν κρίσει Badham. Qu. μίαν ἐγὼ κρίνῳ πολὺ, vel ἐν κρίσει νικᾷ  
πολύ. νίκαν] νικᾷν B. 4. καὶ ὅτῳ] χῶτῳ Badham. 5. πε-

νίας τ'] Qu. κάλλος τ'. 7. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ] ἀλγεῖ μὲν, ἄλγος δ'  
εὐκόλως ἀμύνεται Herm. Qu. ἴσως μὲν ἀλγεῖ, vel ἔχει μὲν ἄλγος.

παγκάλως δ' ἀλγύνεται] παγκάλως δ' ἀμύνεται Herm. Badham.  
Madvig. (Recte, ut videtur, sed cf. v. 13.) πᾶν ἄχος δ' ἀμύνεται

F. G. Schmidt. παγκάλως δ' ἀβρύνεται Madvig. 8. ὄλβου] πλού-  
του Plut. Quod praeferendum videtur. ὄλβου διοίγειν θάλαμον

ἡδιστον χερί] Suspectum χερί. Qu. — ἔνδον ὄντ' ἔχων, vel —  
ἡδιστον βλέπειν. 9. τοῦδε] τοῦδ' ὁ Badham. 10. πλουτῶν]

Qu. χαίρων. ζευγλαν] ζεύς τ' ἂν ἀσχάλλῃ, ζεὺς τ' ἀνασχάλλει,  
aut ζεύς τ' ἀνασχάλλει libri. ζευγλαν ἀσχάλλει Salmas. ζεύγματ'

ἀσχάλλει Badham., coll. ἀνάγκης ζεύγματ' Iph. A. 443. Recte, opi-  
nor. 13. πενία] πενίας Badham. ἐν δ' ἀλγύνεται] ἐν δ' —

Badham. ἦν — F. G. Schmidt. Qu. εἴτ' ἀλγύνεται, vel ἔτι δ' ἀλγύ-  
νεται. 14. φρονῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς] φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς δ' al.

γέρον — F. G. Schmidt. ἔργ' — χερῶν] Anglice, manual work  
(labour). 15. ὁ δ' οὐδὲν οὐδεὶς] ὁ δ' οὐδ' οὐδὲν M. ὁ δ'

οὔποι' (aut οὐδάμ') οὐδεὶς malit Herwerden ad Ion. 594. Qu. ὁ δ'  
οὔδάμ' οὐδεὶς, vel ὁ δ' οὐδενοὺς φῦς, vel ὁ δ' αὖ πενόμενος —,

vel ὁ δ' οὐδὲν ὦν μὲν —. 18. ἄριστον] ἄμεινον al. Nauck.  
πεπειρασθαι] Cf. Fr. 465. πεπείραμαι. Soph. Fr. 516. εἰ γῆς μὴ

πεπείρασαι ξένης. Aristarch. Fr. 2, 1. ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται  
βροσιῶν. 19. et 20. om. tres codd., qui cum hoc loco conne-

ctunt Fr. adesp. 461. Versus spurii interpolati, ni fallor. 19. οὐ  
κεῖνο γὰρ μεμνήμεθ' — F. G. Schmidt. μεμνήμεθ' οἶον ἦν ποτε

conj. Nauck. 20. μετ' ἀνδρῶν] Qu. μετ' ἄλλων. εὐτύχουν ποτὲ  
vulg. εὐτύχουν βίῳ Nauck. ex Joh. Damasc. in Stob. Ecl. p. 762, 25.

ed. Gaisf., ubi hic versus sine lemmate exstat inter Adesp. 229.  
et 230. interpositus.

288, 2. οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἶσ'] Cf. Arist. Nub. 1470. οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ etc. 4. αὐτὰ libri. αὐτοὶ recte Both. Nauck. Dind. 7. παραβαίνοντας] Sc. τυράννους. 9. ἡσυχῇ] Fort. ἐς θεούς. 10. πόλεις τε] Lege πόλεις δέ. 13—15. Versus ab hoc loco alieni. 13. ἡμᾶς] Kock. Ver. p. 249. 15. μαθεῖν, ἀπείργειν εἰ σθένουσι συμφορὰς (sc. οἱ θεοὶ) Herw. F. G. Schmidt. τὰ φλαῦρα πυργοῦν τὰς κακάς τε συμφορὰς Heimsoeth. Qu. πάσαις περιπεσεῖν ὡς τάχιστα συμφοραῖς, vel τὰ θεῖα πυργοῦν, τοὺς καλοὺς δέ γ' αὖ ψέγειν, vel τὰ θεῖ' ἐπαινεῖν, τοὺς πονηροὺς δὲ ψέγειν, vel τὰ θεῖα πυργοῦντ' αὐτὸν ὡς μῶρον ψέγειν. Versus graviter corruptus.

289, 1. Cf. Eur. Bacch. 673. 2. οὐντυγχάνων | τὰ πράγματ' ὁρθῶς] Qu. οὐντυγχάνων | αὐτοῖσιν, ὁρθῶς —. Fortasse glossema fuit τὰ πράγματα ad ὁρθῶς ἦν τιθῇ adscriptum, quod in textum irrepsit. Alioqui post οὐντυγχάνων virgula ponenda erit. ἀλλ' ὁ τυγχάνων Plut. ἄλλου τυγχάνων aut ἄλλ' οὖν τυγχάνων Stobaei codd. ἀλλ' οὐντυγχάνων Valck.

290, 2. χρείας] Suspectum. Qu. ψυχῆς. ἀνάνδρου] ἀνανδρα (vel ἀνάνδροις) temere Herwerden. Fort. δυσοίσιου, vel ἀνόλβον, vel φύσεως ἀνάνδρου.

291, 2. δόλοισι κλέπτειν] δόλοισι κάμπτειν F. G. Schmidt. Qu. λόγοισι κλέπτειν. Cf. Soph. El. 56. λόγῳ κλέπτοντες. Sed El. 37. δόλοισι κλέπτειν χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς. Redde, dolis clam (furtive) efficere 3. φαύλῃ] Qu. ἀπλῇ.

292, 2. δέδοικα τὰσθενοῦς] δέδοικ' ἀσθενοῦς A. Fort. δέδοικ' ἐγὼ ἀσθενοῦς, vel δεδοίκασ' ἀσθενοῦς. Non convenit hic articulus ante ἀσθενοῦς.

293, 1. ἔντονοι recte libri. εὔτονοι Nauck. Cf. ad Ach. 674.

2. ψυχαὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολὺ apud Cornut. de N. D. 31.

294, 2, ἀκεῖσθαι] ἰᾶσθαι A. M. Nescio an recte. μὴ ἐπιτακτα φάρμακα libri. μὴ ἐπιτάξ (i. q. ἐφεξῆς) τὰ φάρμακα Nauck. Vereor ut recte. Redde, not giving the prescribed remedies, unless etc. Subjectum verbi esse τὸν ἱατρὸν tenendum est. 5. τῷ νόμῳ] Suspectum. Malim χρόνῳ, vel φαρμάκοις. Cf. v. 2.

7. δρῶσιν αἰσχρόν] δρῶσι φαῦλον Plut. altero loco et Justin.

295, 1. τιμὴ σ' ἐπαίρει —] νίκη σ' ἐπαίρει Bakhuyzen de Parodia p. 70. μᾶλλον φρονεῖν] μεῖζον φρονεῖν Cobet. prob. F. G. Schmidt. Recte. 2. ἄξιον] ἀξιῶ idem. Ab hoc versu aliud fragmentum ordiri suspicantur Mein. Nauck. 3. δρῶντας ἐνδίκως] δρῶντας μὴ 'νδίκως Dobr. δρῶν τούσδ' ἐκδίκως F. G. Schmidt. Lege δρῶντι μὴ 'νδίκως. Cf. Fr. 628, 7. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

296, 1. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες] Qu. φθονοῦσι πάντες (vel φθονεῖν φιλοῦσ' οἱ) —. Sed non displicet vulgata.

2. Cf. Trag. adesp. Fr. 444. *ἄπαν τὸ λίαν συνετόν* (l. *σεμνόν*) *ἔστ' ἐπίφθονον*.

297, 2. *πονηρῶ* libri. *πονηρῶν* recte Both. *τῶ* libri et vulg. Malim *τω* (τινι).

298, 2. *κακῶ κακός*] *κακός κακῶ* bis Arist. Quod praeferendum. *τε* vulg. δὲ al. Nauck. γὰρ al. *συντέτηκεν*] Cf. Fr. 901, 3. *πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή | ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται*. Fort. *κακός δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς* (vel ἡδέως) *κακῶ*.

299, 1. *ὥς ἔμφυτον μὲν*] Lege *ὥς ἔμφυτόν γε*. 2. *δοσις δὲ παῦρον* vel *δοσις γὰρ ὀλίγον* Herw. (Male, opinor.) *δοσις δ' ἐπ' αἰσχροῖς* F. G. Schmidt, coll. Xen. Anab. I. 3. 1. *μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν*. Probabilis conjectura. Vulgata vix sana videtur. 4. Connecte *μισθὸν τόλμης*. Redde, but having a larger reward for his greater daring, etc. 5. *τῶν λεγόντων* — *ψόγον*] *τῶν ψεγόντων* — *λόγον* jure malint Jacobs. Nauck. Schmidt. Herw.

300, 1. *ἐγξύσαι*] *Ἄν ἐγξέσαι?* *τραῦμα* libri. *τραύματ'* Grob. *ἐνξύση* libri. *ἐγξύσαι* Nauck. 2. *θάμνοις ἐλείοις*] *Propono θάμνοισι γράμματ'*.

301. *πάντα τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῇ*] Malim *τᾶλλα πάντ'*. Frustra in metro offendit F. G. Schmidt. Bene se habet propter elisionem longa syllaba ante creticum finalem. Cf. Aesch. Prom. 514. *τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεσιτέρα μακροῦ*. Ceterum cf. Arist. Lys. 860. *διτλήρως ἔστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν*. Soph. Fr. 236. *πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται*.

302. Ita Bakhuyzen de parod. p. 37. *ΧΟ. οἴμοι. ΒΕΛ. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν*.

303, 3. *λόγχαις — ἀμείνονες*] *λόγχαις — ἀμεινόνων* Grot. Qu. *λόγχῃ — ἀμείνονες*. Cf. Fr. 245.

305, 3. *οὐδενὸς ἐκφύς χρόνος*] Haec non intelligo. 5. *ἐμοὶ οἴμοι*. Theoph. Qu. *δείκνυσιν ἀνδρῶν κακότητα αἰεί*.

306, 1. *θνατοῖσι*] *θνητοῖσι* Dind. Fort. *θνατοῖς*. 2. *μὲν μὲν καὶ* al. Qu. *μὲν γάρ. ναοὶ*] Qu. *ναοῖν. βένθους ἄλλαι*] Qu. *βένθος ἄλιον* (ἄλός). Et sic Herwerden. 3. *θνητῶν*] Corrige *θνατῶν*. Cf. v. 1. 4. *τὸ μὲν μέγ' —*] *τὸ μεῖον* Herw. 5. *μεθίστησι*] Qu. *μεθιστάς* (sub. *ἰθύνει*). *αὔξων*] Lege *αὔξει*, nisi potius corrigendum *μεθιστάς*.

307, 1. *καὶ ξεστόν ὄχθον*] Qu. *κατ' ὄρθον ὄχθον*, vel *ξεστόν κατ' ὄχθον. ἐδρασμάτων*] Qu. *ἐδωλίων*, cujus illud forsitan interpretamentum est. Cf. Tro. 539. *εἰς ἔδρανα λάϊνα*. 2. *κηρύκων* (ἔπο) Cobet. Dind. Exciderat ἔπο post simile -ύκων. Qu. *κηρύσσων τάδε*. Schol. Eur. *ὑπεράνω τοῦ καλουμένου* (? fortasse excidit aliquid) — *χῶμα παντελῶς* (?), *οὐ συμβαίνει* (συνέβαινε) etc. Ibid. *χῶμα παντελῶς* (πάνλιθον aut λίθινον?).

310, 1. πάρες — ὑπερβῶ] Sine ut praeteream. 4, εὐοδίας cod. Ven. *Εὐνοδία* Valck. Quae epica forma locum habet in anapaestis.

311. ἔπτησ' ] ἔπτηξ' al. Scilicet Pegasus Bellerophonti. Sed contrarium requiri videtur, si Plutarchi verbh consideres, τοῖς ἀτυχίαις (τοῖς ἀτυχοῦσιν?) προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος. Itaque commendo ἐπέταθ' (vel ἔπιτατό θ') ὑπείκων μᾶλλον ἢ ἔθελεν πολὺ (sc. Bellerophontes), vel — ἢ τὸ πρόσθ' αἰεὶ, vel — ἢ παντὶ σθένει. μᾶλλον ἢ θέλοι] μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι al. Quid lateat incertum est. In Plutarchi loco p. 529 E. τοῖς δεομένοις ἐαντὸν ἐκδιδόναι (l. ἐπιδιδόναι).

312. κομίζειτ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα] Cf. Fr. 673, 1. κομίζειτ' εἴσω τήνδε.

313, 1. ὅτ' ἦς] Cf. Arist. Ach. 699. Μαραθῶνι μὲν, ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν. 2. Cf. Fr. 1032. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν (πατρίδ' ὠφελεῖν?) πειρώμενος.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ. Arg. Apud Apollodorum pro Ἀμφιδάμαντα corr. Ἰφιδάμαντα ex Schol. Apoll. Rhod. IV. 1396.

315, 1. Lege δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε —. Cf. Nub. 198. ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι — ἔξω διατρίβειν. 2. εἰ — τυγχάνοι] Malim ἦν — τυγχάνη. μὴ πρέποντα] Qu. μὴ ἀνδάνοντα. Cf. Fr. 94, 3. ταῦτα γὰρ | δούλοις ἄριστα — ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

316. ἀγνίσαι] Annon ἀγίσαι? Cf. ad Arist. Pl. 681.

318, 2. πόντου χεῦμ'] Annon πόντου κῦμ'? Cf. Hipp. 735. ἐπὶ πόντου κῦμα. 754. Hel. 1321. κῦμ' ἄλιον. Iph. T. 209. ἐπὶ πόντια κύματα etc. Sed χεῦμα de fluviis dici solet, ut Hel. 1320. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων. Phoen. 800. Ἰσμηνοῦ — χεύμασι. Iph. A. 166. El. 152. Aesch. Fr. 192, 2. χεῦμα θαλάσσης. 3. γῇ τ' ἥρινόν θάλλουσα] Cf. Arist. Pac. 800. ὅταν ἥρινά μὲν φωνῇ χελιδὼν ἐξομένη κελαδῇ. Av. 1100. πλούσιόν θ' ὕδωρ] πλώσιμόν θ' ὕδωρ Maehly. πλούσιόν θ' ἔδος (templum) Badham. Suspectum. Qu. ποτάμιόν θ' ὕδωρ, vel θάλλουσ' ἐπόμεβριόν θ' ὕδωρ. Vel θάλλουσ' ἀπ' οὐρανοῦ θ' ὕδωρ. 4. πολλῶν δ'] Lege πολλῶν τ'.

6, δεδηγμένοις] Fort. δεδμημένοις, vel λελημμένοις. Ad πόθῳ subaudiendum παίδων aut τέκνων. 7. παίδων νεογνῶν — φάος] παίδων νεογνὸν — θάλος F. G. Schmidt, ut παίδων cum δεδηγμένοις construatur, coll. Iph. A. 431. Suppl. 1088. Ion. 67. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου. Recte, ni fallor. Cf. ad Soph. Ant. 600. et Eur. Phoen. 88. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος (φάος?) πατρί. Iph. T. 170. Ἀγαμεμνόνειον θάλος. 209. πρωτόγονον θάλος. 233. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρός. El. 15. θῆλυ — Ἥλέκτρας θάλος. Contra cf. Iph. T. 849. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος. Bacch. 608. ὦ φάος μέγιστον ἡμῶν —. Hec. 841. ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος. Herc. 531. ὦ φάος μολῶν πατρί.

319, 2. *πρὸς τὸ γῆρας*] *Ut πρὸς ὄρθρον, ἔω, ἐσπέραν, ἡμέραν, etc. τοὺς γάμους*] *ἀναβολὴν* probabiliter Nauck. *ποιουμένους* libri. *ποιουμένοις* Both. Nauck. Dind. *Revocanda vulgata.* *γυναικὶ δ'*] *γυναικί τ'* Elmsl. ad Her. 131. Cf. Fr. 804. *πικρὸν νέη γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ.* Arist. Fr. 497. 4. *Delendum* censet Nauck. 5. *καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαί*] *Suspectum ἐκτροφαί.* *Qu. αἱ τροφαί, vel καὶ γὰρ οὖν τροφαὶ καλαί.* 6. *καί*] *Legē χῶ.*

320. *γάρ*] *μὲν* al. *Quod praeferendum.*

321, 1. *πανταχοῦ — αἶ*] Cf. Hec. 845. *συμμαρτυρῶ σοι*] Cf. Soph. Phil. 438. El. 1224. 2. *πᾶσαι γυναῖκες*] *Malim πάνθ' αἱ γυναῖκες.* Cf. ad Arist. Lys. 42. *αἶ δόξα*] *αἶ λίαν* F. G. Schmidt. *αἶ δόκη* Madvig. *Non male, nisi latet nominis alicujus dativus ut ἀρρωδία.* Sed fortasse *δόξα* valet i. q. *χωρίς* Fr. 1014.

322, 2. Cf. Soph. Fr. 63. *τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὥς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.* Aesch. Cho. 849.

323, 1. *ἦν γὰρ τις αἶνος*] *τὴν γὰρ —* plures libri. *ἦν γὰρ —* Dind. *ἦν ἄρα τις αἶνος* Mein. *Malim ἔστιν τις αἶνος.* *Postquam ἔστιν in ἦν aut τὴν corruptum esset, γὰρ metri sustinendi causa invectum videtur.* Cf. Moschion. Fr. 9. *ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώποις ὅδε, | ὥς κτλ.* *αἶνος*] *Dictum.* Cf. Fr. 344, 1. *φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὥς καλῶς ἔχει.* Fr. 511, 1. 3. *εἰ γὰρ δόλοισιν*] *Qu. εἰ δ' ἐν δόλοισιν.* *τὸ νικητήριον*] Cf. Arist. Eq. 1253. *Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.*

324, 1. *ἔρως γὰρ ἀργὸν —*] Cf. Med. 928. *γυνὴ δὲ θῆλυ καπὶ δακρύοις ἔφν.* *τοῖς ἔργοις* codd. *τοιούτοις* Plut. Mor. p. 757 A. *τοῖς ἀργοῖς* Pierson. 5. *ἡβητής*] *ἐγκρατής* Kock. Ver. p. 203, coll. Oed. R. 941. *εὐτυκῆς (?)* Nauck. *εὐπειτής* F. G. Schmidt. *ἡβητής* plane mendosum est, neque satisfacit quod proponit Nauckius *εὐτυκῆς.* Ipse tentabam *ἐγγλίειν, ἐγγλιδᾶν, ἐντροφᾶν, ἐμπίτνειν, vel εὐτυχεῖν* (i. e. *θάλλειν*), vel *ἡ κύπρις ναίειν φιλεῖ.* *Requiritur verbum quale est κρατεῖν aut τυραννεύειν, fort. κράτος ἔχειν.* *Quod si sincerum est ὅδε, subintelligendum erit ἔρως.* Cf. Achae. Fr. 6. *οὐκ ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως | ἔνεστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ κύπρις πικρά.* *Versum injuria uncinis includit Herwerden.* *πέφνχ' ὅδε*] *πέφνκ' ὅδε* (sic) cod. M. *Qu. πέφνκ' αἶ, vel αἶ φιλεῖ.*

325, 2. *πηδῶν*] *πесῶν* probabiliter Nauck. 3. *ταῦτα γὰρ βροτοῖς | φίλτρον μέγιστον, αἶ ξυνουσίαι, πάτερ*] *βροτοῖς* om. codd. A. B. *πάτερ* probabiliter conj. Nauck. Cf. ad v. 4. *Qu. ταῦτα γὰρ, πάτερ, | φίλτρον μέγιστόν ἐστιν* (vel *μέγιστόν ἐστι φίλτρον*), *αἶ ξυνουσίαι.* *Exciderat, opinor, ἐστιν post simile -ιστον.* 4. *αἶ ξυνουσίαι, πάτερ* codd. *αἶ σοφαὶ ξυνουσίαι* conj. Nauck., coll. Arist. Thesm. 21.

326, 2. *οὔτε*] *Qu. οὐχί.* *τοιάσδ'*] *τοίας* Herw. *Male.* 3. *ἀνθρώποισιν*] *ἐν δόμοισιν* Athen. prob. Herw., quum jam praecesserit

βροτοῖς v. 1. Recte, sed cf. v. 4. 4. οἷας σὺ χοῖ σέ —] οἷας σὺ τοῖς σε δώμασιν κεκτημένοις F. G. Schmidt. Hunc versum om. Stobaeus et Seneca Epist. 115. ut inutilem et inficetum uncinis includit Herw. σὲ δώμασιν] Lege σ' ἐν δώμασιν, ut saepe legitur ἐν οἴκοις. 5. 6. Haec versio legitur apud Senecam Epist. 115. 'Jam dulce si quid Veneris in vultu micat, | merito illa amores coelitem atque hominum movet.' 5. ὀφθαλμοῖς ὄρῃ] Qu. ὠφέλημ' ἔχει, aut ὠφελεῖν ἔχει. 6. τρέφειν Stob. ἔχειν Athen.

327, 2. πλὴν εἴ τις] πλὴν εἰς τις Porson. prob. Cobet. Nil temere mutandum. Cf. Arist. Thesm. 532. γυναικῶν | οὐδὲν κάκιον — πλὴν ἄρ' ἢ γυναικες. οὐχ ὄρῳ] οὐ λέγω F. G. Schmidt. Lege οὐκ ἔρῳ (Cobet. Badham.), vel ὅστις δ' οὗτός ἐστι' οὐκ ἔσθ' ὄρῳ (vel οὐκ οἶδ' ἐγώ).

328, 2. ἀλφάνουσ'] ἐμφαίνουσ', ἀναφαίνουσ' al. prob. Cobet. Qu. ἰσχύουσ', vel οὐκέτ' οὐδὲν εἰς' ἔτι, vel οὐδὲν εἰσιν οὐδαμοῖ.

3. οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν] Qu. οἱ δ' οὐδὲν ὄντες, i. e. οἱ δυσγενεῖς. ὄλβιοι] I. e. πλούσιοι. Cf. Fr. 329, 1. coll. 5. 5. συμπλέκοντες] συμπλέκονται v. l. codicis A. Stob. 92. Quod praeferendum. Recte. 8. ὄλβιοι] εὐγενεῖς Hense. Qu. οὐ κακοί.

329, 2. ἡγεῖσθαι codd. τίθεσθαι Valck. ἄγεσθαι (?) Conington. Ipse malim νομίζειν, cuius ἡγεῖσθαι glossema fuerit. Cf. Fr. 330, 3.

3. λεπτιῶν ἀπ' οἰκῶν] Malim λιπῶν ἀπ' οἰκῶν. Contra Hipp. 756. ὀλβίων ἀπ' οἰκῶν. 5. ἄνδρας εἰσορῶ] Offendit compositum εἰσορῶ. Lege igitur ἀνθρώπους ὄρῳ. 6. καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη] χειρὶ deest apud Athen. et Eust. Lege igitur καὶ τοὺς θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη. Articulus requiritur.

330, 1. δόμους — πληρουμένοις] δόμους — πληρουμένους al. Fort. πλήρεις ἔχων (ὄρῳ) aut δόμοις — πληρουμένοις. 2. δύστηνος] δύστηνον A. sec. m. Quod, ni fallor, reponendum. 3. καὶ θεῶν] Lege καὶν θεῶν. Ita etiam Pflugk.

331, 1. Cf. Fr. 953. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἅπαν καλόν.

2. πρέπει] ῥέπει malit Nauck. Sed fortasse construendum χρηστός εἰς εὐψυχίαν. Ita πρέπει valebit shines, is conspicuous. Sic δεινὸς ἐς τὰ πάντα Arist. Ran. 968. Quod ad πρέπει, cf. ad Aesch. Pers. 239. Sept. 390.

332, 1. τὰς βροτῶν τύχας vulg. ταῖς βροτῶν τύχαις Musgr. Nauck. Revocanda vulgata. Cf. ad v. 2. 2. τόνδ'] τόν θ' Blomf. Gl. Ag. 155. Lege τῷδ'. ᾧ τὰδ' ἔστι δῆ] ὅστις ἐστὶ δῆ recte, ut videtur, Porson. Blomf. ὃν πάρεσι' ἰδεῖν F. G. Schmidt, coll. Soph. Phil. 1420. Ant. 1293. Tr. 224. Chaerem. Fr. 12, 1. 3. ἐκλάμπει σέλας] ἐκπέμπει conj. Nauck. Lege ἐκφαίνει aut ἐκπέμπει σέλας.

7. συννέφει πάλιν] I. q. αὖ, ut videtur. Qu. συννέφει κακοῖς. συννέφει A. συννεφεῖ ed. 8. ζῶσιν] Sc. οὔτοι. 9. φθίνου δ' αἰτίοις προσφέροις A. φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς optime Valck.



333. τέκνον vulg. τέκνα recte Pflugk.

334, 2. τοῦτο δόξαν] ταῦτο δόξαν Heath. Qu. τοῖς ἅπασιν (ἄνωθεν), vel τοῦτ' (ταῦτ') ἔδοξεν. Versus fortasse delendus.

δ libri. ὥς Grot. 3. τέκνα τίκτουσιν] τέκν' ἃ τίκτουσιν cod. B. Recte. Qu. τέκνα τίκτοντας, vel τέκνα τοὺς τοκεῖς, vel τέκν' ἃ τίκτουσιν (τετόκασιν) φιλεῖκ. 4. τὰ δ' ἄλλα] Anglice, but in other respects. Connecte χωρὶς ἀλλήλων.

335. πόνοις δέ γ' libri. πόνοισι δ' recte Musgr. Qu. πόνοισί τ'. Pro φρένας malim χέρας, nisi quidem pro πόνοισι corrigendum λόγοισι.

336, 1. φροντίζειν] Fort. φροντιεῖν. 2. εἰ θέλοις στένειν] εἰ θέλοις· στόνων | παῦσαι Herw. Cf. Alc. 1079. Qu. ἦν στένης —.

3. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ | ῥάων γένοι' ἄν] Cf. Herc. 1407. Timocl. com. III. 592. 4. ῥάων γένοι' ἄν] Anglice,

you would become more easy. Cf. Alciphr. Epist. I. 38. ῥάων γέγονα πρὸς σέ ἀποδυράμενος. 5. ἐκμεμόχθηται] Qu. ἐκτετρούχωνται vel ἐκδεδέσμευνται (Polyb. III. 33, 8.). 7. τοὺς ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος] τοὺς ἐκ μέγιστον ὀλβίας — Elmsl. τοὺς τ' ἐκ μεγίστης — idem ad Her. 168. I lege τοὺς τ' ἐκ μέγιστον —.

8. τὸ μηδὲν ὄντας] Cf. Arist. Av. 577. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς — εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν.

337, 1. τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι cod. Laur. τί μ', ὦ ξέν', ἄρτι probabiliter G. Wolff. Danaes verba, ut videtur. λελησμένην] Malim πεπαυμένην. 2. ὀρθοῖς] Excitas. Pro ὀρθοῖς fort. αὐδᾶς (i. q. προσανδᾶς).

339, 3. σοῖσι συμβάλλων] σοῖσι συμβαλῶν Bergk. σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly.

340, 1. πατέρα τε παισὶν —] Cf. Hipp. 462. συνεκκομίζειν παισὶ κύπριν. ἡδέως] ἡπίως Wecklein, coll. Fr. 945, 2. Malim ἡπίως aut εὐμενῶς. 2. φίλους ἔρωτας] φίλος — A. B. Qu. δεῖ τοὺς (aut χρεῶν) ἔρωτας. Et sic Mein. φίλος al. ὦ (ὥς?) φίλος Jacobs. Malim φίλος τ', aut φίλοις. ἐκβάλλοντ' αὐθάδειαν ante Gesner. 5. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα] σκαιόν τι δῆτα χρῆμα temere Naber. Qu. σκαιὸν δὲ δὴ τι χρῆμα. τὸ χρῆμα] τὸ λῆμα F. G. Schmidt. De constructione cf. Fr. 362, 1. 6. ἀνάγκας] Qu. νοσήμαθ'. ὅστις — θέλει] I. q. όταν τις θέλῃ. Qu. εἴ τις — ἰᾶσθαι θέλει. ἰᾶσθαι] Fort. ἐκφυγεῖν.

341, 2. ἦν τ' αὖ βιάζῃ] I lege ἦν δ' —. Nisi οὔτε pro οὐδὲ reponendum v. 1. ἐντείνειν] Cf. Soph. Ant. 706. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ | ἔβαψεν, etc. Hinc ἔντονος.

342, 1. καί μ'] κεῖ μ' F. G. Schmidt. φίλον γὰρ ἡμῶν, εἴ μ' ἔρωις — conj. Nauck. ἔλοι ποτέ] Qu. ἐλάμβανε. I lege αἰεί ποτε,

2. οὐδέ μ'] Annon οὐδέ γ'? Jam enim praecessit pronomēn. τρέπων] Qu. τρέποι. Et sic F. G. Schmidt. Qu. οὐδὲ κύπριν ἐτρεπόμην. 3. ἀλλ' ἔστι δὴ τις] Malim ἀλλ' ἔστι γάρ τις. 4. ψυχῆς



δικαίας —] Cf. Aesch. Sept. 610. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβής ἀνὴρ. 5. καὶ χρῆν δέ] Lego καὶ χρῆν γε, vel ἐχρῆν δέ. 6. τῶν εὐσεβοῦντων —] Qu. τοὺς εὐσεβοῦντας οἵτινές τε σώφρονες.

343, 1. νεῖκος — κοιράνοις τίθου] Cf. Fr. 1037, 2. οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς (πρέπει). κοιράνοις] Cf. Ach. 472. οὐ δοκῶν με κοιράνους στιγγεῖν.

344, 1. παλαιὸς αἶνος] Cf. Fr. 25, 1. 511. 323, 1.

345, 3. κᾶν] Scrib. κῆν. 4. Ζηνός] I. e. ἡ Ζεὺς (vel ἡ Ζηνός). Sed suspecta est in trimetro forma Ζηνός. Quare τέκνον proponit Dind. Inis Nauck.

346, 1. χρημάτων νικωμένῳ] Qu. χρημάτων ἡσσημένῳ, vel χρήμασιν νικωμένῳ. Sed nil temere mutandum. Cf. ad Tro. 23. Med. 350. σιγησόμεσθα κρεισσόνων νικώμενοι. Soph. Aj. 1353. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.

347, 1. πολλοῖς — βροτῶν] Connecte πολλοῖς δὴ βροτῶν. Cf. Fr. 420, 1. 495. Nisi βροτῶν ad ὅστις potius referendum. Sed sensum versuum 1. 2. nondum perspectum habeo. Mendosum videtur ὅστις. κᾶφρένωσα (aut πολλοὺς πάρεστι κᾶφρονας καλεῖν βροτῶν, “πάρεστι enim legitur in optimis codd. A B M., et ita melius sequitur ὅστις — ἦ”) Herw. Quidni πολλοὺς πάρεστιν ἄφρονας —?

παρέστην] πάρεστι al. κᾶφθόνησα] Vitiosum. Quid reponendum sit non video. Fort. κᾶφρόνησα. 2. Sensum huius versus non perspicio. Versus 2. et 3. fortasse transponendi sunt. 3. λόγων ματαιῶν εἰς ἄμιλλαν ἐξιῶν] Cf. Soph. Phil. 98. εἰς ἔλεγχον ἐξιῶν. Oed. C. 1297. οὐτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐτ' ἔργου μολῶν. Fr. 92. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλόν (λόγων?). Med. 546. ἄμιλλαν προύθηκας λόγων. 4. τὸ δ' ἦν ἄρ'] Cf. Soph. Trach. 1172.

οὐκ ἀκουστόν] Qu. οὐ φορητόν. Aptē conveniret etiam οὐκ ἀνεκτόν, nisi mox sequeretur ἀνασχετόν.

348. πόλλ' ἐπίστασθαι] Qu. πολλὰ βούλεσθαι.

349, 2. πάτραν libri. πόλιν Boiss. Qu. παρῶν, aut ξένην.

3. ὥς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἄν —] Cf. Fr. 362, 41. 4. ὄρους] Qu. νόμους. 5. καὶ τρόποισιν] Qu. καλλόθροισιν.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ Arg. Lycurg. κρατήσιν (l. κρατῆσαι) τῶν πολεμίων. Plut. ἔμαθε νικῆσαι (l. νικήσιν).

351. νιν] Eumolpum. Neptuni verba.

352, 2. φράσον] Qu. θῦσον, aut χρῆσον, aut φλέξον. πυρίνου χλόης] Cf. Fr. 374, 1. πύρινον στάχυν. Xen. Anab. IV. 5. 31.

353. χρυσῆν — Γοργόν'] Cf. Fr. 362, 46. χρυσέας τε Γοργόνος.

355. σῶς ἦλθεν πάλιν] Cf. Arist. Eq. 613. σῶς ἐλήλυθας πάλιν.

356, 1. τὰς οὐσίας] Suspectum Nauckio. Requiro aliquid ut τὴν δίκην. 2. οὔτε] οὔτι Both. Qu. οὐδέ. Cf. Soph. Oed. C. 1026. τὰ γὰρ δόλω | τῷ μὴ δικάω κτήματ' (καὶ μὴ δίκη κεκτημέν') οὐχὶ σώζεται. 3. βέβαιος ἄδικος] ἄδικος βέβαιος recte Cobet.

357. ναῦς ἡ μεγίστη] (πολλάκις) | ναὺς μεγίστης κρεῖσσον ἦν μικρὸν σκάφος conj. Herw. Sed displicet πολλάκις — ἦν. Qu. ναῦς ἐστὶ μεγάλη.

359. ζευγος τριπάρθενον] Cf. Andr. 277. τρίπῳλον ἄρμα δαιμόνων, Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι. Arist. Fr. 84. ζευγος τριδουλον.

360, 3. ὅστις ἡδίων Stob. οἶος ἡδίων Orion. Qu. οὐδὲ βελτίων. Sed praestat, ni fallor, οἶος — υ — υ —. Lege τοιοῦτος οὐδεὶς ἄλλος ἡδίων ἐρᾶν.

361, 1. ποῦ κράτος;] Qu. τί ὄφελος; 2. δοκημάτων] δοκιμάτων al. Qu. δοκηθέντων, vel δοκησάντων, vel ποιηθέντων.

3. πᾶσι δυσχερέστερον (aut δυσχερέστεροι) F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 929. κατ' οἶκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.

362. Praxithea's verba. Locus valde corruptus. 1 sq. Confer proverbium Latinum 'Bis dat qui cito dat.' εὐγενῶς] εὐγενής Badham. Correxerim εὐθέως. (Cf. Fr. 31. ὁρῶν γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται | κακῶς τελευτᾷ.) Vel ἐν τάχει. Possis etiam τὰς χάριτας οἷτινες χαρίζονται ταχύ. De constructione cf. Fr. 340, 6.

2. ἡδιον ἐν βροτοῖσιν] Qu. κάλλιον —, vel ἡδιόν (κάλλιόν) ἐστὶ δῶρον, vel ἡδιόνες βροτοῖσιν. οἱ δὲ δρῶσι μὲν, | χρόνῳ δὲ πολλῶ δρῶσι, δυσγενέστεροι Badham. 3. χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον υ —] δυσγενέστερον (λεγω) probabiliter Mein. Fr. Com. IV. 617. (δρῶσι) δυσγενέστερον Herw. Heinrich. Qu. δυσγενέστερον πολὺν, vel δρῶσιν, εἰσὶ δυσγενέστεροι (vel ἐστὶ δυσγενέστερον). 6. οὐκ ἂν τιν' — λαβεῖν] οὐκ ἦν — λαβεῖν Both. οὐκ ἂν — λάβοιν (?) Dind. Lege οὐκ ἂν τις — λάβοι, vel potius οὐκ ἔστιν — λαβεῖν. 7. πρῶτα μὲν] Qu. πρῶτον. Cf. Fr. 364, 6. Transponendum forsitan sic, ἢ πρῶτον οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν λεώς. Cf. v. 48. 9. ὁμοῖαι διαφοραῖς ἐκτ. Herw. διαφοραῖς ἐκτισμέναι Lycurg. Recte apud Plut. διαφορηθεῖσαι βολαῖς. Qu. ταῖς βολαῖς (vel διαβολαῖς) —.

10. εἰσαγώγιμοι] ἐξαγώγιμοι apud Plut. Illud verum videtur.

11. οἰκίζει πόλιν] Qu. εἰσοικίζεται. 14. τοῦδ' ἔνεκα (aut ἔνεκεν) libri. τοῦδ' ἔκητι Ald. τοῦδ' ἔκατι Matth. Fort. τοῦδ' ἔνεκα καί.

15. πατρίδα τε] Fort. καὶ πατρίδα. 16. πόλεως δ' ἀπάσης] Fort. πόλεως δὲ πάσης. Sed cf. v. 21. ἀπάσης πόλεως. 18. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι libri plerique. ὑπεκδοῦναι Herw. 19. εἶπερ γὰρ —] εἰ γὰρ ἀριθμοὺς δίοιδα καὶ τοῦλάσσονος | τὸ μεῖζον conj. Herw. Supplendum aliquid sensu τοῦ ὅσῳ πλέον censet idem.

τοῦλάσσονος] Qu. τοῦλασσον ἦ. 20. ἐνὸς μὲν οἶκος] ἀνδρὸς (unius viri) μὲν οἶκος Elmsl. ad Her. 805. ἐνὸς libri. οὐνὸς G. Emper. Nauck. Qu. εἰς τις. πλεῖον] Malim πλέον. Et sic Dind. 21. παῖσας] Qu. πατρίδος. 22. θηλέων libri. θηλειῶν Grot. Qu. θήλεος. 24. οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον] Qu. — ἐξέπεμψ' ἂν.

25. εἶη recte Ald. προτάρβουσ' (sic) A. πρὸς τάρβους al. ἔστι libri. ἔστω Herm. Malim εἶη. Cf. Fr. 416, 1. Connecte οὐ θάνατον προταρβῶσ'. Post προταρβοῦσ' plene pungendum. 26. ἃ καὶ

μάχοιτο] Noli corrigere δ κἄν —. 27. σχήματ'] Figurae, species. Cf. Fr. 25, 3. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος | καὶ σχῆμ'. Plat. Theaet. 176 D. οὐ λῆροί εἰσι, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες. 31. ζῆν παῖδας εἵλονθ' οἷς παρήνεσαν κακὰ Porson. εἵλοντο παῖδας — conj. Herw. Qu. τὸ ζῆν θέλωσι καὶ παραινῶσιν κακὰ. 34. ἡ μία μόνη — θανοῦσα libri. εἰς μιᾷ μόνη — θανούση Tyrwhitt. Qu. οὐ —; Cf. v. 37. 35. Post δοθήσεται interrogandum. 36. σέ] Patrem Cephisum dicit. ὁμοσπόρων aut ὁμοσπόρους libri. ὁμοσπόρω Bekker. 37. ὥς εἰ libri. σώσει Melanchthon. 38. ἐμὴν (οὖν) Nagel. Qu. τὴν οὖν ἐμὴν [νυν] etc. 41. οὐκοῦν libri. οὐκουν Dind. Praestat οὐκοῦν. ἅπαντας libri. ἅπαντα Reisk. Qu. οὐκοῦν ἅπαντα ταῦτ' ἐμοὶ σωθήσεται, | ἄρξουσί τ' ἄλλοι, τήνδ' ἐὰν σώσω πόλιν. Vel οὐκοῦν ἅπαντα τοῦν γ' (aut τοῦπ') ἐμοὶ σωθήσεται etc. Vel οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐχ ἦδ' ἐμοὶ σωθήσεται. γοῦν τ' ἐμοὶ libri. τοῦν γ' ἐμοὶ Nauck. Heinrich. τοῦπ' ἐμοὶ recte Cobet. Sed cf. Fr. 349, 3. In fine versus plene pungendum. 42. ἄρξουσιν duo codd. ἄρξουσί τ' al. ἄρξουσί γ' conj. Nauck. τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν] Corrige τήνδ' ἐὰν —. 43. οὐ libri. οὐ τὸ Ald. 44. τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ] Lege τῆς ἐμῆς ψυχῆς, πάτερ, —. Cf. v. 36. ἄτερ] ἄνερ Valck. ἀνὴρ Both. 45. πάλαι θέσμι' αἱ ἐκβάλλει libri. παλαιὰ θέσμι' ὅσις ἐκβαλεῖ Reisk. 46. ἂν τελείας libri. ἀντ' ἐλάας solerter Dobraeus. χρυσέας — Γοργόνος] Cf. Fr. 353. θεὰ | χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν'. 48. ἀναστρέφει libri. ἀναστέφει Musgr. 50. λοχεύμασιν] Scribe λοχεύμασι. 51. σώζεσθε καὶ libri. σώζεσθε Ald. 52. ὅπως ὑμῖν ἐγὼ τήνδ' οὐ] ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald. ὑμῖν ὅπως ἐγὼ οὐ Saupp. Sed requiritur pronomen τήνδε, ut in v. 42. Lege ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ —. 54. φιλοῖεν] Lege φιλοῖέν σ'. ὥς ἐγὼ] Lege ὥς ἐγὼ σ'. καὶ ῥαδίως] Qu. ἡ ῥαδίως. 56. εἰ δὲ πάρεργον] Qu. εἰ δ' ἐν παρέργῳ.

363, 2. τοῦ βλέπειν τοὺς —] τοῦ βλέποντος — Gomperz. Ipse malim τῶν βλέπόντων propter praec. τοὺς καλῶς τεθνηκότας, nisi ibi potius corrigendum τὸν καλῶς τεθνηκότα. Qu. καὶ βλέπειν τῶν —.

364. Erechthei verba. Etiam haec graviter corrupta sunt.

1. δὲ σοί] Malim δέ σοι. 2. κάποσώσας] κάποσώσαι' recte Porson. 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ —] Cf. Aesch. Prom. 505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. Lucret. VI. 1083. 'sed breviter paucis praestat comprehendere multa.' συλλαβῶν] Fort. συντεμῶν. Cf. Arist. Thesm. 178. ὅστις ἐν βραχεῖ | πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνει λόγους. 6. ἠπίους] Malim ἐνδίκους σ', vel πρῶτον μὲν ἐνδίκους φρένας σ' ἔχειν χρεῶν. 7. τῷ πλουσίῳ τε] Imo τῷ πλουσίῳ δέ. διδοὺς μέρος | ἴσον σεαυτὸν —] Fort. διδοὺς αἰεὶ | ἴσον (impartial) σεαυτὸν —, vel διδοὺς ἴσον | ἄσκει σεαυτὸν —. 8. πᾶσιν δίδου] ἴσον σεαυτὸν εὐκλεεῖς πάσει δόμους Kock. Ver.

- p. 198. Qu. εὐσεβῶς πᾶσιν δίδου. 10. τὴν ἐναντίαν μίσει] μίσει Boisson. γνώμην πρόσαιπε τὴν ἐναντίαν μεθεῖς Madvig. Qu. φεῦγε τὴν ἐναντίαν. μίσει libri. μέθες Salmas. 11. κτῶ κτήματ'] Ἀππον κτῶ χρήματ'? 12. τὰ γὰρ κακῶς] τὰ δ' ἀδίκως al. Qu. τὰ γὰρ ἀδίκως. Cf. Soph. Oed. C. 1026. τὰ γὰρ δόλῳ | τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' (1. καὶ μὴ δίκη κεκτημέν') οὐχὶ σώζεται. 12. μελάθροισι ἐμμένειν] Imo μελάθροισι σφ' ἐμμένειν. 14. ἔχειν] Qu. κτᾶσθαι. τό τ' εὐγενές] Qu. τό τ' εὐτυχεῖν. 15. ἔχειν] αἰεί al. Quod fortasse recipiendum. Qu. γαμεῖν, vel λαβεῖν, vel αἰεί (ut apud Stob. 92.). 18. μὴ χαλῶντας] Suspectum. Qu. μὴ νάδάνοντας. 19. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ | τῇ σῇ πονηροῦς] Haec non sana videntur. Qu. — τῇ σῇ (vel τὴν σὴν) λέγοντας, vel — σῆς ὡς πονηροῦς —. Vix enim subaudiri potest λέγοντας. 20. κλῆθρον εἰρογέτω στέγης] κλῆθρ' ἀπειρογέτω στέγης. F. G. Schmidt. Cf. ad Arist. Ach. 127. τῇ σῇ πονηροῦς libri. 21. τε] δὲ Men. Mon. 421. Recte. Cf. vv. 14. 18. 24. τὰς γεραιτέρας φίλει] τὰς γεραιτέρους θέλε al. Qu. τὰς (vel τῶν) γεραιτέρων φίλει. θέλε] ἐλοῦ Madvig. 22. ἀκόλαστα δ' ἦθ'η] Cf. Fr. 200, 4. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰδισμένον | ἀκόλαστον ἦθος γαστροῦς ἐν ταῦτῳ μένειν. συγγελαῖν] Qu. συνομιλεῖν, vel λαμπρά τ' ἐγγλῖειν. 24. μή ποτ'] Qu. μὴ θέλ', poli. ἐντυχῶν] ἐντρυφῶν Cobet. et Kock. Ver. p. 165, coll. Cycl. 588. 25. διωκαθεῖν] διωκάθης Cobet. Dind. etc. Recte, opinor. Qu. διώκαθε. Cf. v. 28. καὶ τοὺς πονηροῦς μή ποτ' αὖξαν' ἐν πόλει. In fine versus ponatur colon, non plenum punctum. 27. χρησιῶν πενήτων] Qu. χρησιῶν πολιῶν. Cf. Arist. Pac. 909. χρησιὸς ἄνθρωπος πολίτης. Sed cf. Fr. 739, 3. κῆν γὰρ πένης ὦν τυγχάνη, χρησιὸς γεγώς | τιμὴν ἔχει τιν'. 28. τοὺς πονηροῦς μή ποτ' αὖξαν'] Cf. Fr. 628, 4. μηδ' ἄνδρα δῆμῳ πιστὸν ἐκβάλλης ποτὲ | μηδ' αὖξε καιροῦ μεῖζον. 29. κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες] Suspectum κακοί. Qu. δόξης γὰρ —. νομίσματος] Cf. Fr. 546, 1. 30. ἀρχὴν τινα] τιμὰς τινας Plut. 31. ἀδόκητ'] Inexpectato. Adverbii loco, ut alibi αἰεττα. 32. μοι δὲς χέρ'] δός μοι χέρ' recte Cobet. 34. γυναικόφρων] Cf. ἀνδρόφρων Soph. Fr. 680. 366, 2. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν —] Cf. Fr. 240, 1. ἡδέως — βιοῦν. ἀτολμία] Ita Stob. Fl. 29, 22. et Orion. Fl. VII. 2. sed ἀνανδρία Stob. Fl. 18, 13. 3. οὔτε βίον οὐδὲν ὠφελεῖ] οὔτε γαῖαν ὀρθώσκειν ἂν Orion. οὔτε πόλιν ὀρθώσκειν ἂν Stob. Fl. 8, 13. οὔτε πόλιν ἀνορθώσκειν ἂν Valck. Porson. Cobet. Mein. Dind. Sed praestat οὔτε πόλιν ἂν ὀρθώσκειν ἂν. Cf. Soph. Oed. R. 40. λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον. οὐδὲν ὠφελεῖν Vind. Unde οἶδεν ὠφελεῖν conj. Nauck. Quod parum placet. 367, 1. δυσκρίτως ἔχω] Cf. Arist. Ran. 1433. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα δυσκρίτως γ' ἔχω. 2. οὐ] οὐ al. αὐ Badham. Dind. Recte, ut videtur: alioquin repetito ἐστὶν opus foret. 369. μίασμα] I. q. ἄγος.

370, 1. ἀράχναις recte Plut. ἀράχνα Stob. 2. ἡσυχίας libri et vulg. Malim ἀσυχίας. γήρα συνοικοίην] Cf. Soph. Oed. C. 708. γήρα συνναίων (ita enim pro vulgata σημαίνων correxi). 3. αἰδοίμιν] Qu. ἄδοιμι. 4. Θρηϊκίον πέλταν] Imo Θρηϊκίαν πέλταν. Cf. Eur. Hec. 1155. κάμακα Θρηϊκίαν. 36. Θρηϊκίας χθονός. Ἀθάνας] Ἀθανᾶς aut Ἀθηνᾶς libri. 5. περικίον — θαλάμοις] Cf. Iph. T. 405. περικίονας ναούς. Soph. Ant. 285. ἀμφικίονας ναούς. 6. δέλτων — γῆρυν] Cf. Fr. 729. Lege γᾶρυν. Cf. ad v. 2. 7. καλέσσονται libri. κέλονται Arsenius. κλέονται Gaisford. Qu. κλείουσιν aut κλείουσι. Cf. Alc. 449. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις. Iph. A. 1047. Θέτιν ἰαχήμασι — κλείουσαι. 8. δέλτων τ'] Lege δέλτων δ'. κλέονται] Qu. χέουσιν aut χέονται.

371. Ἀσιάδος κρούματα] Sc. κιθάρας. Cf. Cycl. 442. Ἀσιάδος κιθάρας ψόφον. Apud Etym. M. pro Ἀσιάδος reposuerim Ἀσιάτιδος.

372, 1. πέμψεις δ'] Qu. πέμψεις μ'. εἰς ed. In fine prioris versus aut plene pungendum aut interrogandum. 2. καί μοι] οἶμοι· τὸ — Weil. Nihil opus. εἰσπορεύομαι] ὥς πορεύομαι Weil. Malim οἷ πορεύομαι. Ita etiam Erfurdt.

373, 1. Interpunge sic, οὐκ ἔστιν, ὧ γεραιέ, μὴ δέσης, τάδε. 3. βλέπειν] λέγειν F. G. Schmidt. Qu. φωνεῖν. De re cf. schol. Eur. Hec. 838.

374, 1. πᾶς δ' ἐξεθέρισεν] τὰς — Weil. Arridet Nauckii correctio πάσας δ' ἐθέρισεν. Cf. Soph. Aj. 239. τοῦ μὲν κεφαλὴν — ὀριπεῖ θερίσας. Fr. 587, 4. ἦτις θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο. πύρινον στάχυν] στάχυν, quod ante simile σπάθη exciderat, addidit Bentleius. Cf. Fr. 352, 2. πυρίνου χλόης. Xen. Anab. IV. 5. 31. 2. φασγάνου μελανδέτου] Cf. Or. 819. μελάνδετον ξίφος. Phoen. 1098.

375, 1. κύαθον — τοῖς ὑπωπίοις] Cf. ad Arist. Pac. 542. Lys. 445. Apollopphan. com. II. 280. κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις. 2. ἡθμόν] An ἡθμόν? τοῖσδε τοῖς] Qu. τοῖς ἐμοῖς, vel τοῖσι σοῖς, vel τοῦδε τοῖς.

376, 1. εἶναι χρὴ τὸν διάκονον] εὖνουν τε χρὴ διάκονον Enger. prob. F. G. Schmidt. Qu. πιστὸν μὲν οὖν οὖνουν τε τὸν διάκονον] εἶναι προσήκει, vel τὸν πιστὸν οὖν διάκονον χρεῶν αἰ —, vel πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρεῶν διάκονον. 2. τὰ δεσποτῶν] Ut alibi τὰ θεῶν. τοιοῦτον εἶναι] τοιοῦτόν τ' εἶναι M. οἰκουρὸν εἶναι Schmidt. Fort. ἐς πάντα τ' εὖνουν.

377, 2. ἀθρήσαντ'] μετρήσαντ' recte Cobet. εἰδέναι τὸ δραστέον] Lege εἰδέναι τί δραστέον. Bene diceretur τὸ δράσιμον, non item τὸ δραστέον.

378, 1. ἄρα] Qu. αἰεί. 2. φνῆ libri. φανῆ probabiliter Nauck. 3. οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ] Cf. Fr. 515. δοῦλον

γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. Fr. 530. τὸ δ' ὄνομ' οὐχὶ διαφθερεῖ (οὐ διαφθερεῖ recte Cobet). τοῦνομ' αὐτοῦ] I. e. νόθος.

379, 1. ἄν libri. ἦν Nauck. οἰκων Vind. ὄκνον ceteri. ἄστῶν F. G. Schmidt. οἰκῇ — ἔχων idem olim. Malim οἰκοί (Grot. Herw. Dind.), aut οἰκοῖς, aut ἔνδον. Qu. οἰκῶν — τύχη. 2. γέγραπται] Suspectum. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω] τὰ δ' ἔργα μάσσω F. G. Schmidt. Anal. p. 40. τῶν κακίωνων κρατεῖ] τῶν τε μειόνων κρατεῖ conj. Nauck. τῶν τ' ἀμεινόνων κρατεῖ Herw. Qu. τῶν τ' ἐλασσόνων κρατεῖ. Possis etiam τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ. Quod si sincera est vulgata, sensus erit by the influence of the lower sort. κρατεῖ] κρίσει Seyffert. prob. Schmidt.

380. μακρός] μικρός conj. Nauck.

383. σύμμικτον εἶδος] Cf. Fr. 384. βρέφος] τέρας al. τρέφος (!) Nauck. Dind. Recte se habet τέρας.

384. Cf. Soph. Trach. 1095. διφυῆ — θηρῶν στρατόν. μεμίχθαι libri.

385, 3. τις] τίς ἐστιν C. Qu. κύκλος τις ὡς τόρῳ 'στὶν ἐξεργασμένος (vel εὖ τετμημένος, vel εὖ 'ξησκημένος). 5. τὸ δεύτερον —] Cf. Theodect. Fr. 6, 2. ἔπειτα δισοῖ (δ' ὀρθοῖ?) κανόνες ἰσόμετροι πάνν. 6. ταύτας διείργει —] Cf. Theodect. Fr. 6, 3. τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσον συνδεῖ κανών. Similiter fere schol. Ran. 800. διάμετρος δὲ ἡ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον τέμνουσα μέσον γραμμῇ. Fort. ἄσπερ —. ἐν μέσοις] Qu. ἐν μέσαις, vel αὖ μέσας, vel διείργει κατὰ τὸ μέσον. 8. ἦν μὲν] ἡ μὲν inconsulto Nauck.

9. ἐπ' αὐτῆς] λοξαὶ δ' ἀπ' αὐτῆς — ἦσαν (vel εἰς ἐν) conj. Elmsl. ad Her. 387. Malim ἐπ' αὐτῇ. 11. γραμμαὶ γὰρ εἰσι τῶν διεσπασῶν δύο conj. Herw. Apud Athenaeum lege Εὐριπίδης δὲ δὴ (pro τῇν) —.

387, 4. Cf. Soph. Trach. 778. σπαραγμός αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο. 8. Τιθράσαι] Λιβυστικαὶ scripsisse Euripidem suspicatur Hermann.

388, 1. συγχεῶ] συγχέω Cobetus, συγχεῶ Graeculis relegans. De hoc futuro v. Elmsl. in Class. Journ. XVII. 53. 2. Lege ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον· ὀμμάτων τ' ἄπο —. Cf. Soph. Trach. 781. κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει | μέσον διασπάρεντος αἵματος δ' ὀμοῦ. ὀμμάτων δ'] Leg. ὀμμάτων τ'. ῥάνατε δ' V. ῥᾶναί τε δ' Θ. Ald. ῥανῶ δὲ πεδόσ' Matth. ῥανῶ πέδοι δ' Nauck. Pro δ' malim τ'. 3. αἰμοσταγεῖ πρησιῆρε —] αἰμοσταγεῖς πρησιῆρες ἴσονται κάτω Cobet. αἰμοσταγεῖς πρησιῆρες οἴσονται κάτω Herw. Lege αἰμοσταγῇ (-έε, ut πόλη pro πόλεε) —. Vel αἰμοσταγεῖς πρησιῆρες ἴξονται κάτω, vel αἰμοσταγῇ δάκρυα ῥυήσεται κάτω. Cf. Fr. 577, 2. δακρύων τ' ἐπιρροαί. 'Ρεύσονται plane vitiosum esse contendit Herwerden Obs. Crit. p. 15. Atticam enim formam esse ῥυήσομαι. Attamen ῥεύσομαι est Pherecr. II. 316. ποταμοὶ



λιπαροῖς ἐπιπάστοις δεύσονται. Cratet. Π. 238. πρησιῆρες] Cf. Herod. VII. 42. βρονταί τε καὶ πρησιῆρες ἐπεισπίπτουσι.

389. Scholion ad Vesp. 312. (non 313.) refert Cobetus.

390. ἄγαλμα, πάτερ] ἄγαλμ', ὦ πάτερ Bergk.

391. καίτοι φθόνου μὲν —] Malim καίτοι φθόνου γε —.

392, 1. τοῦτο om. Galen. et fortasse Plutarchi libri. Qu. ταῦτα (ut 'haec' apud Cicer.). 2. εἰς φροντίδ' αἰεὶ συμφορὰς ἐβαλλόμεν Plut. ed. Dübner. (Quod recipiendum.) εἰς φροντίδ' ἄθλους — F. G. Schmidt. 3. φυγὰς τ' ἐμαντῶ προστιθείς] Cf. Eur. Fr. 803, 2. παισὶ προσθεῖναι κράτη. Soph. Fr. 323, 2. ἦν — αὐτός τις αὐτῶ τὴν βλάβην προσθῆ φέρων. 4. θανάτους δ'] Qu. θανάτους τ'. κακῶν — ὁδοῦς] Cf. Ran. 117. 5. φρενί] ποτε Galen. Quod praefendum. 6. νεαρόν] νεαραῖς al. νεωρὲς Musgr. Dind. etc. Qu. νεοχμόν. Cf. Hipp. 866. νεοχμόν κακόν. Suppl. 1057. πρᾶγμα νεοχμόν. Bacch. 216. νεοχμὰ κακά. Tro. 231. 260. Iph. T. 1162. μᾶλλον Plut. ψυχὴν Galen. Recte. Qu. κακόν. δάκρυ Galen. δάκη Plut. In Ciceronis loco, 'nam qui haec auditu a docto meminisset (l. accepisset) viro' etc. Ibid. 'diritas (calamitas?) —.'

392 b. Addatur Stob. 9, 8. Εὐριπίδου Θησεῖ. "κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς | ἀνδρῶν δικαίων κάγαθῶν παρουσίαι." Quod fortasse diversum fragmentum est a Fr. 7.

393, 2. δράσεται χειρὶ δυνατὸς, ἀνέξεται libri. Qu. δρᾶσαι δὲ δυνατὸς, χειρὸς οὐκ ἀφέξεται. Cf. Rhes. 105. ὥς δρᾶσαι χειρὶ δρᾶσαι τι B. m. sec. δράσεται ceteri. δρᾶσαι δὲ Gessner. Nauck. Qu. χρῆσθαι (vel πονεῖν) δέ. οὐκ ἀνέξεται] Lege ὦν μὴ βούλεται, aut ὦν ἀναίνεται. 3. τὰ τῶν δ' —] Delenda particula δ'.

394 b. Ad hanc fabulam fortasse referendus Stobaei locus 9, 8. κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς | ἀνδρῶν δικαίων κάγαθῶν παρουσίαι. Cf. ad Fr. 7.

395, 1. θεῶν] θεοῦ Theoph. Fortasse recte. Cf. Fr. 401. θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Connecte χωρὶς θεῶν. Cf. Fr. 334, 4.

2. ὑπ' ἐλπίδων] ὑπ' ἐλπίδων (κενῶν) | μάτην πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες (om. σαφῶς) Cobet. Vix enim placere ὑπ' ἐλπίδων sic nude positum. Malim ἀπ' ἐλπίδων καλῶν —. Sed fortasse corrigendum tantum σαφῶς pro σαφές (οὐδὲν εἰδότες σαφῶς). Utique requiri videtur aut σαφῶς aut σαφές. Delendum forsitan μάτην.

397. γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονομένη] Qu. — μόνη δίχα. ἀρετὴ codex.

398. οὐ addidit Gaisf. ἔργου] Malim ἔργων.

399, 1. πλούτου δ' ἀπορρενός] Cf. Soph. El. 1000. ἡμῶν δ' ἀπορρεῖ (δαίμων, i. e. εὐδαιμονία). Aj. 523. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστis εὐ πεπονθός. 3. τοῖς εὐδαίμοσιν] τοῖσι πλουσίοις al. Lege τοὺς (sc. γάμους) τῶν πλουσίων, vel τοὺς εὐδαιμόνων, vel τὰς (θυγατέρας) εὐδαιμόνων (τῶν πλουσίων), vel τὰς τῶν πλουσίων



(sc. θυγατέρας). Cf. Hipp. 634. κηδεύσας καλοῖς | γαμβροῖσι. El. 47. στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμὲ | ἄθλιον Ὀρέστην. Rhes. 983. οἷτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει. Aristot. οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσι Θέογνις οὐδὲ ὁ ποιητής (corrigendum videtur aut ἐπιτιμᾶ, aut καὶ pro οὐδέ).

400. Arist. Εὐριπίδου ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην (ταῦτά ἐστιν ἐν τῷ Θυέστη aut τοῦ Θυέστου?).

INΩ. Arg. Hygin. 'quæ ('quam' Muncker. qu. 'atque') — eo pervenisse.' Ibid. 'per insaniam (incuriam?)'

402, 1. εὐδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον — Valck. Musgr. prob. Cobet., coll. Plut. Anton. 36. εὐδουσα δ' ἡ δεινὴ συμφορὰ χρόνον πολὺν — αὐθις ἀνέλαμπε etc. 2. ὄμμ' ἐγείρει] Malim ὄμμ' ἀνοίγει.

403. 404. 405. Inûs verba.

404, 2. Cf. Aesch. Prom. 685. νόσημα γὰρ | αἷσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

405, 3. καπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον] Fort. καὶ —.

406, 2. ὅπως πλείστας Erfurdt. Notanda productio ultimæ in ὅτι. Cf. Fr. 415, 4. πύθονται ἄν ἄστοι πάντες ἃ κρύπτειν χρεών. Qu. τὸν εὐτυχοῦντά γ' ὅτι πλείστας ἔχειν. χρὴ libri. χρῆν Grot.

3. εἵπερ δὴ τροφὴ δόμοις] δὴ unus habet B. om. ceteri. εἵπερ ἐν δόμοις τροφὴ Pflugk. εἵπερ δώμασιν τροφὴ παρῆν conj. Nauck. Qu. τροφὴ ἔν δόμοις. 4. ὥς —] Ita ut —. 6. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες] Cf. Rhes. 154. τόνδε κίνδυνον θέλω ῥίψας — μολεῖν. 8. ἐρματίζονται] I. e. ἐμποροῦνται. Anglice, take in as cargo Cf. Fr. 946, 2. τὸ γῆρας οὔτος ἐρματίζεται βαρύν.

407, 3. ποῦ καὶ ποτ' οἴκει] τί ποτε κατοικεῖ Cobet. Qu. ποῦ καὶ κατοικεῖ. In fine versus interrogandum. 4. ἢ σπλάγχνοισιν] Qu. ἢ ἔν σπλάγχνοισιν. παρ' ὄμματα —] παρ' ὄμματα; (sic) Mein. κατ' ὄμματα; (sic) malit F. G. Schmidt. 5. ἔσθ' ἡμῖν ὥς (ὅς al.) ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας libri. οὐκ ἔστιν ὥς ἦν — conj. Mein. Haec mendo laborant. Qu. εἴθ' ἦν τόδ' (τάδ'), ὥς ἦν —. (Cf. Fr. 439. εἴθε — ἐξηροῦ. 442, 2. ἔν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.) Vel ὥς ἦν ἐλαφρὸς μόχθος ἰατροῖς πάνν. Vel χρῆν εἰδέναι μόχθος γὰρ ἰατροῖς ἄν ἦν. (Cf. Fr. 406, 2 sq.). Vel εἴθ' ἦν τάδ' οὐ γὰρ μόχθος ἰατροῖς ἄν ἦν. Vel εἴθ' ἦν τόδ', ὥς οὐ μόχθος ἰατροῖσιν ἦν. Vel ἔν' ἦν ὁ μόχθος τοῖσιν ἰατροῖς μόνοις. Post ὄμματα interrogandum videtur. ἰατροῖς μέγας] Suspectum μέγας. Qu. ἰατροῖς βραχύς. 6. πότοις ἢ libri. ποτοῖσι Valck.

7. Cf. Eur. Med. 471. Aelian. δυσώνυμον ὄντα (hoc dele) τὸν φθόνον.

408, 2. ἄρξουσι γῆς] Fort. ἄρξει χθονός.

409, 1. Qu. τὴν εὐγένειαν, κῆν ἄμορφος ἢ γυνή, | θηρῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν, etc. τὴν εὐγένειαν] Qu. τὴν εὐγενῇ γάρ. καὶν vulg. Scribendum κῆν. γάμος] γυνή Nauck.

Fort. φύσιν (i. q. ιδέαν). 2. τιμῶσι] θηρῶσι probabiliter Herw. πρὸς τέκνων χάριν] Qu. πρὸς τέκνων σποράν.

411, 1. ἀμονσία τοι] Løge ἀμονσία 'στί.

412. ἐν ἐλπίσιν — ἔχειν βίον] — ἄγειν βίον requirit F. G. Schmidt, coll. Plat. Legg. IV. 718 A. ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ (τὸν?) πλεῖστον τοῦ βίου. Lucian. Asin. 47. τὸν βίον εἶχον (ἦγον Schmidt) ἐν ἡδονῇ etc. Adde Soph. Ant. 897. ἐν ἐλπίσιν τρέφω. Sic ἡδέως βίον ἄγειν Cycl. 453.

413, 1. πᾶσαν ἡνίαν χάλα] Cf. Charet. trag. Fr. 1, 1. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.

414, 1. ἔαν] περᾶν (?) Valck. (coll. Hipp. 645.). νέμειν recte Dobr. Herw. σ' ἐλεῖν Lobeck. προσπολεῖν ἔαν Musgr. Bergk. προσπολεῖν νέα Conington. ad Cho. 574. Qu. λαβεῖν aut ἐλεῖν. 2. Qu. ἦτις τὰ μὲν δίκαια μὴ σιγήσεται, | τὰ δ' αἰσχροῖα μισήσει κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. σιγήσεται] σιγῇ στέγει F. G. Schmidt. Anal. p. 74., coll. Soph. Oed. R. 341. 3. μισεῖ] μίσει Conington (coll. Aesch. Fr. 297, 9.). μισεῖν Herw. An κρίνεται? ἔχει] ἐρεῖ Dobr. Bergk. Enger. Herw. ψέγει F. G. Schmidt. Qu. λέγειν. Vel καὶ (κοῦ) κατ' ὀφθαλμοὺς ἐρεῖ. κατ' ὀφθαλμοὺς] Anglice, to your face. Cf. Arist. Ran. 626.

415, 2. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος —] Cf. Arist. Ach. 920 sq. Ἰδαῖον λέπας] Cf. Aesch. Ag. 283. πρὸς Ἑρμαῖονλέπας. 298. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας. 3. κᾶν] καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Plut. κᾶν πρὸς ἕνα εἰποῖς ποτὲ Stob. χᾶν (καὶ ἃ ἄν) πρὸς ἄνδρ' εἰπῆς ἕνα feliciter Herw. Malim κεί πρὸς ἄνδρ' εἰποῖς ἕνα. Eadem constructio est Aesch. Cho. 520. Arist. Fr. 509. 4. ἃ κρύπτειν χρεῶν] οὕς κρύπτειν — Dobr. ἃ στέγειν — melius Enger. Ipse malim ἃ σε κρύπτειν, aut ἃ καλύπτειν. Sed cf. Fr. 406, 2. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅτι (ῖ) πλείστας ἔχειν. ἄστοι πάντες] Leg. ἄστοι πάντες.

416, 1. εἰ δὲ βούλεται] Qu. εἰ δὲ τυγχάνει (sub ὧν). 3. φόβον παρελθόν] Qu. φόβον παριεῖς, metum dimittens.

417, 2. Cf. Aesch. Cho. 582. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. 3. δεῖ] χρῆ al. Quod praeferendum. ὅπου] ὅπη al. πρέπει Orion. χρεῶν Stob. πρόπον conj. Nauck. 4. τοῖς μὲν] τῶν μὲν al. Quod praestat. ἐν κακοῖσιν ὧν] Qu. ἐν κακοῖς ὁμῶς, vel ἐν δόμοις πατρός (vel τοκέων). κρατεῖν δὲ γαστρὸς, κᾶν γὰρ ἐν κακοῖσιν ὧ Badham. Praef. Iph. T. Løge κρατεῖν τε —. ὧν de muliere dictum non sollicitari debere censet Nauck, coll. Dind. ad Hipp. 1105. Ipse aliter sentio.

419, 2. μολεῖν] Qu. πελᾶν. 3. καρπίμοις — φντοῖς] Cf. Arist. Vesp. 264. τῶν καρπίμων ἅττα μή 'σι προῶα. 4. τοῖς μὲν — τῶν δέ] Qu. τοῖς μὲν — τοῖς δέ —, vel τῶ μὲν — τῶ δέ —. 5. Qu. καὶ θῆς αὖξεται πάλιν, vel κάποκλίνεται πάλιν.

τῶν] Qu. τοῖς. Cf. ad v. 4. πάλιν] Suspectum. Nisi πάλιν hic valet i. q. αὖ. καὶ θερίζεται Stob. κάκθερίζεται Plut.

420, 2. κάποκρύπτεσθαι] κάπικρύπτεσθαι al. Quod recipiendum. Cf. Fr. 557. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας | εἰς πάντα ἀμαθὲς, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

421, 1. Sic Madvig, κέκτησό τ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου, | κἂν σμικρὰ, σώζων νοῦν ἔχ', ὃν σέβειν πρόπει. Parum probabilis correctio. ἂν ἔχῃς] Qu. ἂν δ' ἔχῃς. Idem suadet Dind. 2. κἂν σμικρὰ σώζῃ Badham. ad Hel. 483. Cobet. κἂν σμικρὰ] καὶ μικρὰ et κασμικρα (sic) al. Qu. καὶ σμικρὰ σώζων. σώζου] σώζων al. τῇ δίκῃ ξυνοῦς' αἰεί] τοῦνεχ' ὃν σέβειν πρόπει al. unde τοῦνδικον σέβουσ' αἰεί Nauck. (Correctio probabilis.) τοῦνδικον σέβειν πρόπει Badham. Cobet. Corrigendum forsitan potius τοῦνδικον σέβων αἰεί. 3. μὴ δ' ὥς] Fort. οὐχ ὥς. 4. πάντ' ἀπώλεσεν] Fort. πάντα διολέσῃς.

422, 1. ὑπερμέτρως] Qu. ὑπὲρ μέτρον. 2. κακοῖς — πρόσκεισαι] Cf. Soph. El. 1040. ὧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 240. εἴ τω πρόσκειμαι χρηστῷ. Ant. 1243. μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκεται κακόν (ἀβουλία).

423, 1. βία νῦν ἔλκετ'] καὶ νῦν ἐφέλκετ' al. Qu. καὶ νῦν (vel νῦν οὖν) ἐφέλκεσθ'. ὧ κακοὶ τιμὰς βροτοί] Latet hic vitium. Fort. ὧ κακῶν πλήρεις βροτοί. Vel βία νυν ἔλκεσθ', vel βία μετέρχεσθ'. 2. Deleatur virgula post θηρώμενοι posita. 3. ὁμοῦ] Imo ὁμῶς, pariter. σύμμικτα μὴ δίκαια] σύμμικτ' ἃ — al. Lege σύμμιχθ' ἃ μὴ δίκαια. 4. ἀμᾶσθε — θέρος] Cf. Aesch. Ag. 1655. ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι (ἐξαμᾶσθαι?) πολλὰ (κάρτα?) δύστηνον θέρος. Pers. 821 sq.

424, 1. ὀρᾶς] Fort. ὀρῶ (ut in v. 5.) aut ὄρα. In fine versus deleatur virgula. 2. Qu. — μίκρ' ἐστὶ τὰ σφάλλοντα. 3. Qu. τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω (vel ἦρεν αὖ?). τὰ μὲν Plut. τὸν μὲν ceteri. Hoc reponendum (et mox τὸν δ'). τὰ δ' Plut. τὸν δ' ceteri. 5. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας] ἐξ ἀντύγων — F. G. Schmidt. Qu. ἐξ ἀρμάτων πεσόντας. ὀρῶ] Qu. ὀρᾶς, ut in v. 1.

Philostr. τοὺς τυράννους ἀλίσκεσθαι (σφάλλεσθαί?) φησιν. Ibid. οὔτε Εὐριπίδου ξυνήσιν (ξυνήσιν τι?) etc.

425. Tollenda virgula post ἄλυχνος.

426. ἄπιστοι Θετταλοὶ schol. Arist. ἄπιστα (ἄπιστοι cod. Aug.) Θεσσαλοῖς schol. Eurip. ἄπιστα Θεσσαλῶν Hemst. Nauck. Recte se habet lectio ἄπιστα (i. e. οὐ πιστὰ) Θεσσαλοῖς. Cf. Hom. Od. λ'. 455. ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. Fr. 466, 3. πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἔστιν (sc. γυναιξί). 570. ὥς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων. Soph. Fr. 583, 3. βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν. Arist. Lys. 629. ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, | οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι. Alio-

quin opus foret articulo τὰ addito ante Θεσσαλῶν. Erunt fortasse quibus arrideat ἄπιστα Θεσσαλοί.

427. δ' ἄρα] Qu. δῆθεν.

ΙΞΙΩΝ. Arg. Plut. ἡ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι (προσήλωσα?).

Suid. ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δράμα (τὸ φιλ. Εὐρ. δράμα?) ἔχον τὸν Ἰξίωνα. Nisi latet φιλοτιμούμενος.

429, 1. ἀσιῶν] ἐπὶ τῷ aut ἐπὶ τὸ al. πλέον ἔχειν] I. e. πλενεκτεῖν. 2. Confer comici alicujus versum οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἔστνκως ἀνὴρ. 3. ἄμικτος] Qu. ἄχρηστος. Cf. Her. 4. φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρὺς. Theodor. καὶ αὐθις καὶ αὐτὸν (κατὰ τὸν αὐτὸν;) etc.

430, 1. ἀπεργάζεται libri. ἀπείργασται Heath. 2. τυραννίδες] Lege τυραννὶς ἂν, et γένοιτ' pro γένοιντ' in v. 3.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ. Arg. Vit. Eurip. τῶν (τῆν?) γυναικῶν. Schol. Theocr. τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι (ἀνακαλεῖσθαι?). Schol. Theocr. II. 10. τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι (l. ἀνακαλεῖσθαι).

431. τοῖς διώκουσιν ἄγαν] τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Cobet. ex Plutarcho p. 778 B.

432, 2. μεῖζον Stob. Clemens. Nicetas (?). Malim κρεῖσσον. ἐβλάστομεν γυναῖκες] βλάστον γυναῖκες Clem. ἐκβλαστῶμεν γυναῖκες Stobaei libri. Malim ἔβλαστον αἱ γυναῖκες. (Cf. ad Arist. Lys. 42.) Cf. Paus. VII. 12. 2. βεβαιοῖ δὴ τὸ λεγόμενον, ὥς ἄρ' ἦν καὶ πῦρ ἐς πλέον ἄλλου πυρὸς καῖον. et ad Arist. Eq. 382. Nicet. πῦρ ἄλλο δεινὸν (l. μεῖζον).

433, 1. ἔχω] Qu. σέβω. 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον] Cf. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους. (Ubi v. Blomf.) Cf. Alex. 234, 4. εὐπόρους | ἐν τοῖς ἀπόροις.

434, 3. χαράσσει] ταράσσει Clem. prob. Mein. Naber. F. G. Schmidt. Recte. Cf. Soph. Ant. 1095. ταράσσομαι φρένας. Fr. 607. θεῶν ἄνω | ψυχὰς ταράσσει (Ἔρω). 4. καὶ τόνδ'] Qu. καὶ τὸν γ'.

5. ἐγκλίνεται] Suspectum. Qu. ὑπηρετεῖ.

435, 1. Qu. καῖτα (vel χῶδε) δαίμονας κάλει. νῦν] Scribe νυν. 2. καὶ θεός] χῶ θεός schol. II. Cf. Arist. Eq. 229. χῶ θεός ξυλλήψεται. Aesch. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεός ξυνάπτεται. Thuc. I. 118. Sed Menand. IV. 249. τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεός συλλαμβάνει. συλλαμβάνει] ξυλλαμβάνει al.

436, 1. ἔγωγε] Fort. ἐγὼ δέ. καὶ νόμον γε μὴ σέβειν] Qu. καὶ νόμον γε δεῖν σέβειν, vel τοῦνδικον (coll. Fr. 421, 2., aut τοῦννομον) χρῆναι σέβειν. 2. τῶν ἀναγκαίων] I. e. quam necessarios.

437, 2. Cf. Fr. 808. τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται. Soph. Oed. R. 542. τυραννίδα | θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται. Menander 132. ἀλωτὰ γίνεται ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ | ἅπαντα.

2. *χερῶν ὑπερβολαῖς*] *Suspectum*. Qu. *θράσους ὑπερβολῇ*. 3. *τολμήμασιν* — *ἀλίσκεται τε πάντα*] Cf. Fr. 808. *τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται*.

438. Qu. *τί δ', αὖθις ἦν με διαβάλης* — F. G. Schmidt. *διαβάλης*] Imo *διαβάλῃ*. Cf. Arist. Av. 1648.

439, 1. *τοῖς πᾶσιν βροτοῖς*] Cf. 1048, 4. *τῶν πάντων βροτῶν*. 2. *ἐξήρου* vulg. *ἐξηροῦ* recte Baiter. I. q. *ἀφηροῦ*.

440, 1. *τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις*] Imo — *ἀνθρώπων*. 2. *τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν*] *τὴν λίαν εὐπραξίαν* Cobet. Fort. *τὴν ἄγαν εὐπραξίαν*. *τὴν περισσ' (?) εὐπραξίαν* Bergk. Malim *τὴν ἄγαν* —. Cf. Arist. Nub. 1120. *τὴν ἄγαν ἐπομβρίαν*.

441. *τρυφὴν δὲ τίκει πλοῦτος ἢ φειδῶ βίου* F. G. Schmidt. Qu. *ὑβριν δέ. ἢ φειδῶ βίου*] *πλοῦτος, οὐ φειδῶ βίου* conj. Nauck. Qu. *ἄφθονος βροτοῖς, vel ἢ τ' εὐπραξία, vel ἢ σφάλλει βροτούς (βίον), vel ἢ τρυφὴ (χλιδὴ) βίου, vel πλουσίου τροφὴ βίου, vel ἢ φειδῶ βίου; (sic)*.

442, 1. *ἀνθρώποις*] Malim *ἀνθρώπων*. 3. *εὐρόοισι* — Clemens. *εὐρύθμοισι* — Stobaeus. *εὐτρόχοισι στόμασι* Porson., coll. Bacch. 268. *γλῶσσαν εὐτροχον*. prob. Nauck. (Recte, opinor.) *εὐπόροισι* conj. Nauck. *εὐθρόοισι στόμασι* V. D. in Class. Journ. VI. 81. coll. Hesychio *εὐθρόοισιν· εὐήχοις*. Scribendum *εὐρρόοισι*. Cf. Hec. 650. *τὸν εὐρρον Εὐρώταν*. 4. *ἃ χρὴ δοκεῖν*] Malim *ἃ χρὴν δοκεῖν*.

*κλέπτουσιν*] Qu. *στρέφουσιν* (they twist, pervert, falsify).

443, 1. *παινω* —] Cf. Aesch. Prom. 307. *ὄρω, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα*. καί] σοι Gaisf. *εἰ φρονεῖς*] Corrige *ἄφρονι* —. 2. *γυναικὶ πείθου*] *πιθοῦ γυναικὶ* conj. Blomf. ad Prom. 282.

444. *χρόνος διέρπων*] Malim *χρόνος γὰρ ἔρπων*. πάντ' *ἀληθεύειν*] Qu. *πάντ' ἀναπτύσσειν, vel πάντα δεικνύειν (δεικνύναι)*.

445. *ἔππων* — *στάσιν*] Cf. v. *βούστασις*.

446. Cf. Soph. El. 86. *ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ*.

2. *ὥς ἡδὺν λεύσσειν*] Lege *ὥς ἡδύς εἰ σύ*.

447, 1. *οὐκ ἔστ' ἀποσιτροφή*] Qu. *οὐκ ἔστιν ἀποφυγή*.

449. *ὦ μάκαρ, οἷας* —] Hos versus in fine fabulae fuisse jure suspicatur Monk. ad Hipp. 1365. 3. *οὔποτε θνητοῖς*] Qu. *οὔτις θνητοῖς, vel οὐκ ἐνι θνητοῖς, vel οὐκ ἔφν ἡμῖν*. οὔποτε] *Suspectum*. Qu. *οὐκ ἐνι, aut οὐ παρὰ, aut οὐκ ἦν*. 6. *ἐσθλή*] *Mendosum*. Qu. *αἰεί*.

451, 2. *τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε* —] *τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦτ' (pro τοῦ)* — Kock. ad Arist. Av. 1218. Malim *τὸ δ' ἐν μέσῳ γε τοῦρανοῦ τε* —. Qu. *οὐρανός θ' ἡμῶν ὑπερ | κοινόν τε γῇ βροτῶν τε δαιμόνων θ' ἔδος | τό τ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός, | δ μὲν ὀνομάζουσιν χάος*. In quibus praeiit partim Valck. De voce *χάος* cf. ad Arist. Av. 192. 692. 694. 1218. Nub. 423.

**ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.** Arg. Hygin. 'qui postquam — venit (venisset?).' Ibid. 'chalcidicum (coenaculum aut cubiculum?).'

452, 1. ἐχρῆν] ἔδει al. γάρ] μὲν al. σύλλογον] συλλόγους al. 2. φῦντα] ζῶντα al. πόνων] κακῶν al. Pro καὶ (ὥς al.) fort. κακ. 3. καὶ πόνων πεπαυμένον] Cf. Arist. Ran. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἄν οὕτως etc. S. Johann. Evang. XIV. 13. ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν. 4. ἐκπέμπειν δόμων] I. e. ἐκφέρειν.

453, 1. ἔπι' αὐτῆς] Qu. ἔπι' ἐστίν, aut δῆ. 2. Νιόβης] Fortasse glossema. Reponendum forsā εἶδον.

454, 1. νερτέρας ὑπὸ χθονός] Cf. Alc. 48. Herc. 335. 2. σθένει] Qu. στένοι.

455, 2. I. e. λαβοῦσαι (ὥς) μισθὸν τὰ φίλτατα τῶν ἐμῶν. τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα] Cf. Soph. Phil. 434. δς — πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα. Oed. C. 1110. El. 1208.

457. ὠνητέραν vulg. ὀσιωτέραν Valck. e mss. ὀσιαιτέραν ed. Dübner. Qu. ἰδοὺ 'τέραν, vel ἑτέραν δὲ πληγὴν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι. πληγὴν post σοι deleri jubent Cobet. Nauck. Nescio an recte. Plut. ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν (I. αὐτῆς aut potius αὐτῆς). Ibid. συνεξορδιάζουσα (-ζοντι?) φόβῳ καὶ δέος (δέει?) μὴ φθάσῃ etc.

458. Cf. Fr. 736, 5. Med. 221. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν. Arist. Vesp. 447. Scrib. γίγνεται, τέκνον. Vel γίγνεται τέκνων.

459, 1. πόσις] Qu. κάσις. κτείνειν] Qu. κτενεῖν. 2. χρῆ καὶ σὲ μέλλειν] Qu. χρῆν καὶ σ' ἐκεῖνον, vel χρῆν καὶ σὲ θνήσκειν.

chrē libri. χρῆν Valck. παρήλυθεν cod. Vat. Hertz. Dind. prob. Nauck. παρῆ (aut παρῆ) libri deteriores. Fort. σὸν κάσιν κατακτενεῖν. (Vide Gellii locum allatum.) Vel παρῆλθέ, νιν. Formam παρῆλυθεν in senario jure damnat Cobet. In fine versus fortasse interrogandum. Gell. 'hisce ad (del.?) eum verbis eluserit (usus sit?).'

461, 1. Post βροτῶν tollenda virgula.

462. Strophicam carminis compositionem agnovit Bergk, ut monuit Nauck. Cf. Aristoph. Fr. 120. Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν, | εἰ γὰρ ἐμοὶ κτλ. 1. Εἰρήνα] Εἰρήνη al. Qu. Εἰράνα, ut Zanòs in Fr. 475, 2. 4. μὴ πρὶν πόνοις Stob. μὴ πρὶν Polyb. μὴ πόνοις Kayser. Qu. μὴ πάροιθ', aut μὴ πάρος. πρὶν] πρὶν F. G. Schmidt, coll. Soph. Tr. 631. μὴ πρὶν (πρῶι L. pr. m. πρὶν m. rec.) λέγοις ἄν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ | πρὶν etc. 5. ὑπερβάλῃ] Qu. — (πάρος?) λάβῃ, vel στυγνὸν (λυγρὸν) λάβῃ. πρὶν ἄν Polyb. πρὶν γὰρ aut πρὶν περ Stob. πρὶν σάν Gesner. Nauck. προσιδεῖν ὥραν Polyb. προδεῖν ὥραν, προειδε ὥραν, προειδέωραν al. ὥραν προσιδεῖν Kayser. Nauck. 6. ὥραν] Qu. ὄψιν, faciem. 8. ἴθι μοι, πότνια, πόλιν τάνδε] ἴθι μοι, πότνια (aut πότνα?), πάλιν Bergk. ad Arist. Fr. II. 988. ἴθι μοι, πότνια, ταχὺ F. G. Schmidt. Qu. ἴθι, πότνια, μοι πάλιν. ἐχθρὰν στάσιν] Cf. Arist. Ran. 359.



ἢ σιάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει. 10. τάνδ' ed. τὰν δ' Bergk. Qu. τάν τ'.

463, 1. λύπη μέν] Qu. λυπηρόν. αἰσχροῖ] ἐχθροῖ F. G. Schmidt.

2. εἰ δ' οὖν γένοιτο] Qu. ἦν δ' οὖν γένηται. περιστεῖλαι καλῶς] Cf. Soph. Phil. 447. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ (τὰ κάτω) δαίμονες. Aj. 821. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας (schol. εὐτρεπίσας) ἐγώ.

3. κηρύσσειν τάδε] Malim κηρύσσειν κακά. Cf. Fr. 557. Soph. Fr. 585. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα.

464, 2. αἰσχρόν τε] αἰσχρόν τι conj. Monk. ad Iph. T. 117. Malim αἰσχρόν δέ.

465, 2. πάντες ἄνθρωποι] Imo πάντες ἄνθρωποι.

466, 2. ἀφέντ'] Sub. αὐτούς. Ad ἔαν sub. αὐτήν. 3. πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν] Sub. αὐτῇ. κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς] Cf. Fr. 505. μετρίων λέκτρων — κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον. Alc. 473. τοιαύτας εἴη με κῦρσαι — ἀλόχον. Aesch. Prom. 739. πικροῦ δ' ἔκκυρσας — μνησιῆρος. 4. εὐτυχεῖ κακὸν λαβών] Cf. Zopyr. p. 646 N. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων | ἔρωτος, εὐτυχοῖ δὲ τὸν θεὸν λαβών. Simonid. Amorg. Fr. 7; 83. τήν τις εὐτυχεῖ λαβών. Andr. 420. δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.

467, 1. γαμεῖτε νῦν] Malim γαμεῖτέ νυν. 2. φαρμάκοισιν —] Cf. Arist. Thesm. 430.

468. Ἄιδης supplet Nauck.

469. χάριν σήν] Cf. Fr. Arist. Ach. 1232. παῖδας οὐ ed. Bekk. παῖδά σου Bast. Nauck. Verba sunt Nauplii ad Catreum, agitur autem de Aeropa. κατακτενῶ] κατακτάνω requirit F. G. Schmidt.

470, 1. τῷ δ' οὐ βρίθεται;] Cf. Aesch. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροις — βρίθεται etc. Sept. 138. 3. ἄρνεα τε δαῖς] Qu. ἄρνεαί θ' ὁμοῦ (sc. σάρκες). ἄρνεα] χηνεῖα (aut χηνία) libri. Correxuit Mein. 4. πεπτά] I. e. ἐλατῆρες (v. schol. Eq. 1181. et Suid. v. ἐλατήρ). καὶ κροτητά] κᾶκροφητά (?) Naber. Quid lateat nondum repertum est. Qu. κῶρνίθεια, vel καὶ χήνεια, vel χορδάρια (Ach. 1040).

471. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε] Suspectum. Fort. τὰ δ' ἄλλ' ἔχαιρε (?), aut ἄδ' ἄλλα, —, —. κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ] Anglice, while the cup was (is) going round.

473. Fort. πρὶν ἄν | ἐκφληναφᾶ τε καὶ μαθεῖν θέλῃ λόγον. Vel πρὶν τοῦτον ἐκφλῆναί με κᾶξειπεῖν λόγον. Post ἄν lacunam indicavit Nauck. Locus obscurus.

KPHTEΣ. Arg. Johann. Mal. ὅς φησι (φησιν ὅτι?) Ζεὺς μεταβληθεὶς etc. Liban. διὰ τοῦ Πασιφάης ἔρωτος (τὸν — ἔρωτα?) etc.

475 a, 1. φοινικογενὲς παῖ, τῆς Τυρίας | τέκνον Εὐρώπας κᾶκ τοῦ — V. D. in Class. Journ. V. 197. Verba παῖ τῆς Τυρίας, ut emblemata, delet Cobetus V. L. p. 289. 3. ἑκατομπολίεθρος] I. q. ἑκατόμπολις (Hom.). 5. Cf. Anaxandr. III. 185. γλυκὺς αὐθιγενῆς (οἶνος). τμηθεῖσα δοκούς] Anglice, cut into beams. V. ad



Ach. 301. Qu. *τμηθεῖσα δοκοῦς* (*δοκοῦς* Erotian.), et *κυπάρισσος* v. 8. 6. *στεγανούς*] Cf. Themist. Or. 21. 262 C. *στεγανὸς εἰ καὶ Ἀρεοπαγίτου σιωπηλότερος*. 7. *χαλύβω*] Fort. *χάλυβος*.

*ταυροδέτω* Porph. *τορολέτω* aut *τορολέβω* Erotian. *ταυρολέτω* conj. Nauck. Suspectum. Qu. *ταυρεῖω*. *κρηθεῖς* Porph. *κόλλη* Erot. *κράθεις* Hermann. Qu. *καὶ ταύρου κόλλη κολληθεῖς*. Nec displicet Herwerdeni correctio *στερροδέτω*. 8. *κυπάρισσον*] Connecte cum *δοκὸς* v. 5. Nisi corrigendum *κυπάρισσος* et *δοκοῦς*. 9. *τείνομεν*] Nonnihil suspectum. 10. *γενόμεν*]

Scribe *γενόμεν*. 11. *βροντάς*] *βροτὰς* al. *βιοτὰς* ed. *σπονδάς* Lobeck., quod si sincerum est, referendum erit per zeugma ad *τελέσας*. Fortasse recte. Qu. *τελετὰς*, vel *θιάσους*, vel *ἱεροῖς*.

*καὶ —*] Qu. *τὰς —*. 13. *ὄρεῖα δᾶδας* ed. *ὄριοδᾶδας* codd. *ὄρεῖω δᾶδας* Nauck. 14. *καὶ Κουρήτων*] Qu. *τῶν —*. *Κουρήτων*] Qu. *Κούρησιν*. 17. *νεκροθήκης*] *νεκροθήκη* al. Qu. *νεκροθήκη*, vel *νεκροθήκας*. 18. *οὐ χριμπτόμενος*] Qu. *μὴ χρίμπτεσθαι*, vel *τοὺς χριμπτομένους*. 19. *τὴν τ' ἐμφύχων*] *τῶν δ' —* Lobeck. Qu. *τὴν δ' —*. *πεφύλαγμαι*] Medio sensu.

475 b, 1. Arridet Meinekii conjectura, *τίς τοῦμόν ὄνομα τοῦ πονεΐδιστον*. Qu. *τίς τοῦνομ' ὅστις τοῦ πονεΐδιστον βροτοῖς* (vel *βροτῶν*) etc. *βροτοῖς*] Lege *βροτῶν* (*τίς βροτῶν*).

ΛΑΜΙΑ. Arg. Schol. Plat. *δεύτερα* (*δεντέρα*?) *δε Λίβυσα*. Ibid. *ταύτης τῆς διδασκαλίας* (*περιστάσεως*?) *οὐ μέμνηται* (*μέμνημαι*?).

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ. Arg. Hesych. *κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς* (*γὰρ ναὸς*?) *κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον*. Ibid. *κατεσκεμμένου* (*κεκεραυνωμένου* coll. schol. Arist.).

476, 1. *φαῦλον, ἄκομψον*] Cf. Julian. Or. II. 54 A. *φαῦλος καὶ ἄκομπος θεατῆς*. Teleclid. 4. *ὦ τὰ μὲν κομποὶ, τὰ δὲ φανλότεροι | φανλίων μήλων. τὰ μέγιστ' ἀγαθόν*] Qu. *τὰ μάλιστ' ἀγαθόν*. De Hercule haec dicta. *φαῦλον ἄκομψον*] Cf. schol. Arist. Eq. 527. *τὸ ἐπὶ τῆς φράσεως ἄκομψον καὶ ἀπλοῦν τοῦ Κρατίνου ἀλληγορεῖσθαι φασὶ τὸ ἀφελές*. 2. *περιταμνόμενον* libri. *περιτεμνόμενον* Nauck.

Anglice, circumscribing, reducing. Fort. *συντεμνόμενον*. 3. *λέσχης ἀτρίβωνα*] Cf. ad Arist. Vesp. 1429. *ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὧν ἱππικῆς*. Nub. 869. *καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθαδί*.

477. *εὐκλείας*] I. q. *εὐδοξίας*.

478. *τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν*] Lege *τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστὶν* (vel *καὶ μάλ'*) *ἰσχυρὸν ζυγόν*. Idem versus est, ut videtur, qui legitur apud Doxopat. Rhet. II. 291. *τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρὸν ζυγόν. οὐ λέγειν*] *οὐχ ὁρᾷς*; F. G. Schmidt. *ἄφατόν ἐστ'* Herwerden ad Ion. 782. Fortasse *οὐκέτι οἶσθ'*.

479. *Τευθράντιον δὲ σχῆμα*] Fort. *Τευθράντιον πόλισμα*.

480. Qu. *δέσποτα* | *φιλόδαφνε Παιάν, χαῖρ'* (pro *Βάκχ'*), *Ἀπολλων εὐλυρε*, fere ut Nauck. In duos versus haec distribuenda videntur.

481. Hesychii duae glossae confusae sunt, *Θυριάζειν*: *φυλλο-λογεῖν*, et *Θυρσάζειν*: *ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν*. *Εὐριπίδης* etc. Itaque non *θυριάζειν*, sed *θυρσάζειν* Euripidi et Sophocli adjudicandum. Cf. Arist. Lys. 1313. *θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν*.

*ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ*. Arg. Gregor. *Ἰππης* (*Ἰπποῦς*? cf. ad Fr. 485.). Ibid. *ἔδωκε τῇ τροφῷ θεῖναι* (l. *ἐκθεῖναι*) etc. Ibid. *όλοκαντοῦν* (*όλοκαντεῖν*?).

483. *Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεύς*] Qu. *Ζεὺς, ὅστις ἐστίν* (ei *Ζεὺς* Justin. ibid. *ἦν Ζεὺς* cod. Arg.). Cf. Aesch. Ag. 160. *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν*. Arist. Nub. 883. *τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα*. 113. Eur. Tro. 886. *ὅστις ποτ' εἰ σὺ, δυστόπαστος εἰδέναι*, | *Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἶτε νοῦς βροτῶν*. Sed Herc. 1263. *Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο*. Athenag. Leg. c. 6. *Ζῆνα γὰρ, ὅστις ἐστὶ Ζεὺς, οὐκ οἶδεν* etc. Or. 418. *δουλεύομεν θεοῖς, ὃ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί*.

484, 1. Exordium fabulae Melanippae. V. schol. Ran. 1244. Idem versus est Fr. 594, 4. 2. Sequebatur fortasse *ἐκ δὲ τοῦδ' ἐγὼ πάλιν* | *Αἴολος*.

485, 1. *προυμαντεύσατο*] Qu. *προυμαντεύετο*. 2. *ἀστέρων ἐπ' ἀντολάς*] Cf. Phoen. 507. *ἡλίου πρὸς ἀντολάς*.

486. *βοῦν*] *βοῦς* Mein. (coll. Eust. in Dionys. Per. 426.) Dind. Recte. *διφέντα*] *διφθέντα* Valck.

487, 1. *νοῦς δ' ἐνεστί μοι*] *μοῦσα δ' ἔστι μοι* Suid. v. *μουσωθῆναι*. Quod injuria praefererat Porson.

488, 1. *κοῖνκ ἐμός ὁ μῦθος* —] Cf. Arist. Lys. 1124—1127. Hel. 516. *λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος*. Plura dabit Nauck. 2. Qu. *ὥς οὐρανοῦ καὶ γῆς τότε ἦν μορφή μία*. Describitur Chaos. 4. *κἀνέδωκαν*] Qu. *κἀνέδειξαν*. 5. *δένδρη, πετεινά*] Qu. *γένη (ἔθνη) πετεινά, vel φυλά τε πετεινά*. *θῆρας οὔς θ' ἄλμη τρέφει*] Qu. *θῆρας ὅσα θ' —*.

489. Qu. *εἰ δὲ παρθένος* | *φθαρεῖσά τις τὰ παιδί' ἐξέθηκε καὶ* | *φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ γε δράσεις φόνον* (vel *τὸν πατέρ', ἔσει δράσας φόνον*); Vel *εἰ δ' ἐξέθηκε παρθένος φθαρεῖσά τις* | *τὰ παιδί' ἐς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια κτλ*. Ita Maehly, *εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσά τις* | *τὰ παιδί' ἐξέθηκεν εἰς βουφόρβια* | *φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις (ῥέξεις?) φόνον*; Cf. Arist. Nub. 530. Delendum videtur *καὶ ante φοβουμένη*. Dion. *ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ (del?) φοβουμένη τὸν πατέρα*.

490, 1. *Δικαιοσύνας — πρόσωπον*] Cf. Arist. Av. 1321. *τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἰουχίας (Ἀσ.?) εὐάμερον πρόσωπον*. Soph. Fr. 743. *δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον*. 11. *τὸ χρίσειον δὲ τᾶς Λίκας δέδορκεν ὄμμα*. 2. *ἔσπερος — ἐῷος*] Sc. *ἀστήρ*. Cf. Arist.

Pac. 837. Ἀοῖον — ἀστέρα. Locum sic Aristotelis ope supplet Meinekius, οὐθ' ἔσπερος (sc. ἀστήρ) οὐθ' ἑῷος οὕτω | θαυμαστός.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ. Arg. Anthol. Pal. τοῦνεκα γὰρ καὶ (γὰρ καλοί τε Nauck. qu. βέλτιστοί τε) πεφήνατε etc.

493, 1. ἀνατρέφειν cod. ἀναστρέφειν Schneidewin. Nauck. Mein. Qu. ἄνδρας τρέπειν. Parum hic convenit ἀναστρέφειν.

494, 2. ἐκτίσατο] Fort. κομίζεται, vel οὖς εἰσάγει. 3. τὸ μὴ χρεῶν] Cf. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν μειζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν. Fr. 503, 2. 4. δίδωσι libri. διδῶσι Matth. Nauck. Lege διδοῦσι aut διδόασι, aut θεὸς δίδωσι. φῦναι τέκνα] Imo φῦσαι τέκνα. Et sic Matth. 5. οὐ χρὴ ἔγκαλῆσθαι —] οὐ χρὴ τλειῖσθαι aut γλειῖσθαι codd. οὐ χρὴ γοᾶσθαι temere Nauck. οὐ χρὴ μάχεσθαι Herw. prob. Dind. Cobet. Recte so habet vulgata. Cf. Soph. Tr. 911. αὐτῇ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἐγκαλουμένη. Ad rem cf. Iph. T. 1479. τί γὰρ | πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν (πλέον?); Men. IV. 123. μὴ θεομάχει κτλ. et Eur. Fr. 724. σὺ δ' εἰκ' ἀνάγκη καὶ θεοῖσι μὴ μάχου.

495, 1. οὔνεκα] εἵνεκα recte Eust. Od. p. 1837, 1. 3. μισῶ γελοίους —] Qu. μισῶ σοφιστὰς (aut πολίτας) —. μὲν ἐπὶ σοφῶν, τι εἴ τι σοφῶν, τι ἔτι σοφῶν libri (om. C.). σοφῶν πέρι Nauck.

4. ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα] Cf. Arist. Ran. 838. ἄνθρωπον — ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα. 5. ἐν γέλωτι] Malim ἐπὶ γέλωτι, ut in Arist. Ran. 404. Haec cum εὐπρεπεῖς connectit Eustathius, qui εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι habet. εὐπρεπεῖς] εὐτρεπεῖς (i. q. εὐτράπελοι?) Mein. Qu. ἐκπρεπεῖς. Sed cf. Tro. 951. εὐπρεπῇ (speciosum) λόγον. 6. οἰκοῦσι δ' οἴκους libri. οἰκοῦσιν οἴκους Mein. Qu. ναίουσιν οἴκους, vel μένουσιν οἴκοι, vel λόγους (μύθους) λέγουσι, vel σκώπτουσιν ὄντες. Quod si sincerum est οἰκοῦσιν οἴκους, cf. Iph. A. 331. τὸν ἐμὸν οἴκεῖν οἶκον οὐκ ἔασομαι; Phoen. 1237. οἶκον οἰκήσω μόνος. 489. οἴκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον etc. τὰ ναυστολούμενα] Hoc non expodio. Gravis corruptela hic latet. Fort. τὰ ναντίλων ἔπη (aut μέλη). 7. ἔσω δόμων] Qu. ἔσω φρενῶν.

496, 1. μισηθέν] Qu. μισητόν. Cf. Fr. 500. 3. γυναιξί] Qu. φέρουσι. Postulatur verbum aliquid. καὶ κεκοίνωνται] Qu. κἀνακοινοῦνται. 5. Cf. Fr. 821, 1. ὥς οὐδὲν ὑγιὲς φασι μητριᾶς φρονεῖν | νόθοισι παισὶν, etc.

497, 1. οὐδὲν γίγνεται] οὐχὶ (vel οὐτι) — Nauck. Notanda canonis Porsoniani violatio, sed tenendum est οὐδὲν idem esse quod οὐδ' ἔν. Fort. οὐδὲν ἔστι δὴ, aut οὐκ ἔφην ποτέ. 2. εἰς ὑπερβολήν] Mendosum hoc videtur, nisi construendum ἄμεινον εἰς ὑπερβολήν.

499, 1. Cf. Andr. 949. κἀντεῦθεν δόμοι | νοσοῦσιν ἀνδρῶν. τίσασθε] Ulciscimini. οἱ μὲν] Qu. ἄσπερ, aut ἄς τις, aut

ἄνδρες. 3. οὐνεκ'] Imo εἵνεκ'. Et sic cod. A. οὐκ ἀπώλεσαν] Qu. ἄνδρες ὤλεσαν, vel ἐκβάλλει δόμων (cf. Fr. 406, 4), vel ἐκβάλλει πόσις, vel ἡ συγγενείας τὴν γυναῖκα ἀπώλεσαν. 4. λαβόντες] Qu. λαβὼν τις. οὕτω] Qu. ὥδε. εἶτα δ' οὐ τότε ἄδικον libri. εἶτα τοῦτο τᾷδικον Porson. εἶτα δ' ὥδε τᾷδικον feliciter Elmsl. Qu. εἶτα τοῦτο τὸ κακὸν αὐ. Cf. Fr. adesp. 316, 2. κακοῦ δέοντος. 5. πολλαῖς ὑπερρύηκε] Qu. πολὺ μᾶλλον (vel αὐξηθὲν) ἐρρύηκε. 6. ὥς vulg. ὥστ' Elmsl.

501, 2. ψάλλει κενὸν τόξευμα] ψάλλει, κενὸν τόξευμα, Nauck. Quidni ψάλλει κενὸν τόξευμα? Cf. Bacch. 783. τόξων χειρὶ | ψάλλουσι νευράς. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμαῖ τοξεύσας. Ion. 173. καὶ κακῶς λέγει] κακῶς ψέγει F. G. Schmidt. Verba καὶ κακῶς λέγει — λέγω interpolatori lacunam explenti tribuunt Mein. Dind. 3. αἱ δ' εἰς ἀμείνους —] αἱ δ' ὥς ἀμείνους — F. G. Schmidt. ἐγὼ λέγω] ἐμῶ λόγῳ Fritzsche. ἢ ἐγὼ λέγω Nauck., coll. Soph. El. 338. Corrige εὖ οἶδ' ἐγὼ, vel ἐμοὶ πολὺ, vel ἐμοὶ δοκεῖ (δοκεῖν). εἰς libri. εἰς' Rossignol.

502, 1. ἀμείλικτον libri. ἄμικτον Heath. et Cobet., qui vitium ex scriptura ἄμεικτον ortum esse monet. 2. στρυγνόν] Malim σκληρὸν aut στρυφνόν (i. e. acerbum).

503, 1. ὄσοι] ὄσαι recte Bergk. γάμους] I. e. γυναῖκα. Cf. Fr. 504, 1. 2. τῷ χρεῶν M. Vind. Voss. τῷ — A. τὸ — al. Redde a fato, Anglice by fate. Cf. Fr. 494, 3. τὸ μὴ χρεῶν. 3. μένουσα] μέλλουσα Fix. Fort. θέλουσα. Sed latet aliud quid. Postulatur participium aliquid significans assigned, appointed, intended. Qu. δοθεῖσα vel πραθεῖσα. κάσπούδαστος] Etiam si non quaeratur. Anglice, even though unsought.

504, 1. γάμους] I. e. γυναῖκα. Cf. Fr. 503, 1. 2. γαμεῖν] γρονεῖν F. G. Schmidt. 3. ἐν δώμασι] ἐν τοῖς δώμασι A. M. Vind. ἐν τοῖς δόμοις Nauck. Sed cf. Fr. 522, 3. 529, 3. 5. γάμων] Qu. δόμων. 6. αἱ γὰρ —] Qu. αἱ δὲ —. ἀνόνητος] ἀνόνητον malit Herwerden.

505, 1. μετρίων λέκτρων — κῦρσαι] Cf. Fr. 466, 3. εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς. Fr. 524, 2. πονηρὸν λέκτρον. δέ] γε al. τε malit Nauck. Nihil opus.

506, 1. ἔστιν οἷς βίος —] Cf. Thuc. V. 72. ἔστιν οὖς καὶ καταπατηθέντας. Xen. An. VI. 2. 1. Isocr. p. 283. 2. οἷς δ' ὄγκος κακόν] Fort. οἷς δὲ μέγα κακόν, vel οἷς δ' ὄγκος κακοῦ. Locum non expedit. εὐκρατος libri. εὐκρας Valck. An εὐκράς? Cf. Fr. 197. Confer v. νεοκράς (νεόκρας?) Aesch. Fr. 325. ἐγένετο δ' libri. ἐγένεθ', οἷς δ' Porson. ὄγκος] Abundantia.

507. τὰ προσπεσόντα δ' Cobet. ex Plut. Mor. p. 116 F. 2. Plutarchi lectionem (ἄριστος εἶναι) probat Cobetus. Cf. Soph. Fr. 686. στέργειν δὲ τὰκπεσόντα (τὰ προσπεσόντα?) κεῖν θέσθαι πρέπει | σοφὸν κυβερτην ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην (μάτην?). σοφὸν νομίζω] ἄριστος

εἶναι Plut. Fort. σοφὸς πέφυκε. Sed cf. Fr. 504, 3. sq. σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ] Fort. σωφρονεῖν γάρ μοι δοκεῖ. Sed cf. Med. 884. νῦν οὖν ἐπαινῶ (σ' ἐπαινῶ?) σωφρονεῖν τε μοι δοκεῖς. Ubi similis personae mutatio est. τ' ἐμοὶ vulg. τέ μοι melius Plut.

508, 3. δέλτον πτυχαῖς] Cf. Iph. A. 98. 112. Iph. T. 760.

4. ὁ πᾶς ἄν οὐρανός] Qu. ὁ πᾶς γὰρ ἄν χρόνος. οὐδ' ὅποσοῦν aut οὐδ' ὅποσοῦν libri. οὐδ' ὁ πᾶς ἄν Grot. 5. Διὸς —] Hunc v., ut parum congruentem cum v. 2., deleverit Herw. 6. οὐδ' ἐκείνος ἄν] Sub. ἐξαρκέσειεν. 7. πέμπειν] πέμπων θ' Herw. Sub. ἐξαρκέσειεν ἄν (ὥστε πέμπειν). Qu. προσθεῖθ'. 8. ἐνταῦθά ποῦστιν] Scribe ἐνταῦθά πού 'στιν. Cf. Arist. Ran. 319. ἐνταῦθά που παίζουνσιν οὕς ἔφραζε νῶν. Soph. Phil. 16. ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίοσιμος πέτρα.

510, 1. τεθνηκέναι] Anglice, to be (remain) dead. 2. τάκλυθέντα — ἀλγήματα] Legerim τὰκλυθέντα —.

511. παλαιὸς αἶνος] Cf. Fr. 25, 1. 344, 1. Construe βουλαὶ δὲ τῶν γεραιτέρων ἔχουσι κράτος (Anglice, the superiority).

512. Cf. Andr. 746. σκιὰ γὰρ ἀτίστοιχος ὥς φωνὴν ἔχεις, | ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον. Qu. εἰδῶλον ἄλλως (aut ὄντως) καὶ σκιὰ —. Cf. ad Sophn. Aj. 125. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἰδῶλ' ὅσοι περ ζῶμεν ἢ κουφὴν σκιάν. Phil. 947. Soph. Fr. 12. ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον. Plut. Galb. 22, 5. Pomp. 31, 6. Heliod. II. 11. φωνή] Qu. καπνός. Cf. Fr. 536. Phalar., Epist. 77, 2. δῆμος ἅπας — φωνὴ μόνον ἀνωφελής. γέρον ἀνὴρ] Qu. γέρον μόνον.

513. οἷός ἐστ'] Fort. οἷόν ἐστ', quale est!

514, 1. ἐγὼ μὲν (οὖν) οὐκ οἶδ' Heimsoeth. Exciderat οὖν propter simile vicinum οὐκ. οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ libri. οὐδὲν οἶδ' ὅπως Grot. οὐ κάτοιδ' ὅπως Düntzer. οὐ κάτοιδ' ὅτιω malit Nauck. Placet Düntzeri correctio. 3. καὶ τοὺς δικαίους] Qu. κάπαλλαγέντας (and freed from). δοξασμάτων] Qu. πεφυκότων.

515. τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ] Cf. Fr. 378, 3. Fr. 530, 2.

516. Qu. ἀργὸς πολίτης κεῖνος ἦν (pro ὥς) κακός τ' ἀνὴρ. Consociantur ἀνὴρ πολίτης, ut in Arist. Pac. 909. χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης. Nisi ὥς hic valet nam.

517. ἴσως] δείσας Pflugk. δισσὼ δ' Elmsl. κακῶ δ' F. G. Schmidt. Suspectum Nauckio.

519, 4. ποτ' — γαμεῖ] Cf. Fr. 521. ποτ' ἀγρεύεις. 5. Λήδας] Λήδης schol. Aristot. ed.

520, 2. οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι] οὐκ ἔθυσσε παρθένῳ | Ἀρτέμιδι Pierson apud Valck. Diatr. p. 137. οὐκ ἔτισεν Ἀρτεμιν Fritsch ad Arist. Ran. 1238. οὐκ ἔθυσσε τῇ θεῇ | Ἀρτέμιδι Paleius ibid. Fort. οὐκ ἔθυσσε τῇ θεῷ.

521. ἀγρεύεις] ἀγρεύσεις Valck. Correctio probabilis, nisi ἡγρενες aut ἡγρευσας reponendum. Cf. tamen Fr. 519, 4. ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ.

522, 1. καὶ κτήμα δ'] Malim καὶ κτήμά γ'. 2. πλούτου δὲ κρεῖσσον] Lege πλούτου τε κρεῖσσον. 4. καλὸν τὸ] καλόν τε al. καλόν τι Nauck. Recte. 5. ἀνάθημα βίотου] Qu. ἀνάθημ' (vel ἄγαλμ') δὲ κείνων οὐ ποτ' ἐκλείπει (pro ἐκλείπει) δόμους.

523, 2. κᾶν] Scribendum κῆν.

524, 1. εἰ παραζεύξειέ τις — λέκτρον] I. e. uxorem. 2. πονηρὸν λέκτρον] I. e. πονηρὰν γυναῖκα. Cf. Fr. 505, 1. εὐτεχνεῖν] Vox fortasse non alibi obvia. Εὐτεχνία occurrit Eur. Suppl. 66. Ion. 470. Cf. v. εὐληματεῖν, εὐσωματεῖν. 3. δ' ἄτ', δ' ἄτ', δέ τ' libri. δ' ἄπ' Gaisf. ἀμφοῖν ἐκγόγονον (aut ἐκγονον δν) libri. ἄν φῦναι γόνον Valck.

525, 1. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' —] Lege ἔνδον μένουσαν μὲν (σὴν malit Herw.) γυναῖκ' —. χρεῶν] δόκει Herw. Dind. Correctio non necessaria. 2. θύρασι] Ἄν θυραῖον? ἀξίαν τοῦ μηδενός] ἀξία — Dobr. et Kock. ad Arist. Av. 829. ἀξιαί Gesner. Recte se habet vulgata.

526, 1. εἰ κερκίδων μὲν —] Cf. Arist. Av. 829 sq. 3. γάρ] ἄν recte Dobr. ἄν (aut μὴ pro εἰ in v. 1.) F. G. Schmidt. Post ἡδοναί virgula ponatur. γὰρ ἐκπεπτωκότες] παρεκπεπτωκότες Naber. 4. κείνοί τ' ἄν οὐδὲν εἶεν —] Mire post τε infertur οὔτε.

528, 2. ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν] I. e. ἀναγκάζει σωφρονεῖν.

529, 2. ἐν πόνοισιν] ἐν δόμοισιν Musgr. ἔνδον ἀπόνος F. G. Schmidt. 3. δώμασιν] δώματι libri. δώμασιν Valck. σώμασιν probabiliter Musgr. Cf. Fr. 531, 3. Sed cf. Fr. 522, 3. 4. ὅστις ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clem. Quae lectio meliorem sensum praebet. Latet, ni fallor, aliud quid participium, fortasse ἐξασκουμένων. Cf. Fr. 809, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν διαίταν θ' ἦντιν' ἐμπορεύεται (ἱμερεύεται al.). Atalantæ haec videntur esse.

530, 1. τὸ τ... cod. τό τοι Schneidewin. κράτι... ἡ cod. κράτιστον ἡ Schneid. 2. ἔστιν] ἔστ' cod. οὐ διαφέρει cod. οὐχί — Mein. οὐδὲν — Schneidewin. οὐ διαφθερεῖ recte Cobet. Cf. Fr. 515, 1. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. Fr. 378, 3. Sensus hujus loci valde obscurus est.

531, 1. μόνον δ' ἄν αὐτά] αὐτὰ libri. ἀντὶ pro αὐτὰ feliciter Jacobs. Qu. μόνον δὲ ταῦτα. χρημάτων οὐκ ἄν λάβοις] Anglice, you cannot get for money. 3. ἐκ πονήρων σωμάτων] ἐκ πενήτων σωμάτων F. G. Schmidt, coll. El. 372. ἦδη γὰρ εἶδον — γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι. Qu. ἐκ πένητος ὧν πατρὸς (ἐκγεγώς, vel ἄν γεγώς) etc. Pro σωμάτων fort. δωμάτων.

532, 1. μισῶ γυναῖκα] μισῶ γυναῖκας πλεῖστον Mein. μισῶ γυναῖκα πᾶσαν conj. Nauck. Qu. μισῶ γυναῖκας, ἐκ δὲ τῶν μάλιστα



σέ, vel πάσας στυγῶ γυναῖκας, ἐκ πασῶν δὲ σέ. Possis etiam vel μισῶ δ' ἐγὼ γυναῖκας, ἐκ πασῶν δὲ σέ. γυναῖκας] γυναῖκα al.

2. ἥτις πονηρὰ τᾶργ' ἔχουσ'] Lege ἥτις πονηρὰ γ' ἔργα δρῶσ', vel (quod minus placet) ἥτις πονηρὰ τᾶργα δρῶσ'.

533, 1. Aliter in Men. mon. 556. ὥς ἡδὺ δούλῳ δεσπότοι χρηστοῦ τυχεῖν. χρηστούς] Anglice, good, kind.

534, 1. Subaudiendum εἶχε aut ἔχων (cf. v. 5.) 2. θηρός] I. ε. τοῦ κάπρου. 5. καὶ τόξ' ἔχουσα] Qu. καὶ τόξον εἶχε.

6. ακταῖος P. Ἀγκαῖος Schrader. 7. παῖδες] κόροι Aristot. Nescio an recte. Cf. Fr. 816, 6. Aesch. Fr. 42, 3. ἀνάρβυλοι]

Imo ἀνάρβυλον (ἔχοντες). 8. τὸ δ'] Alterum autem, sc. τὸ δεξιόν. 9. πᾶσιν] τοῖσιν malit Nauck. Correctio incerta. Apud Macrob. 'in eo (l. in ea) hi versus sunt.' Ibid. § 20. 'verba ponam (l. apponam) ex libro —.' Ibid. 'animadvertitis (l. animadvertite) diligentissime etc.'

535. σιδηροβριθές — ξύλον] Cf. Aesch. Fr. 360. ὀπισθοβριθές ἔγχος. ξύλον] Clavam. Cf. Fr. 689, 4.

536. τὸ μηδέν] Cf. Arist. Av. 577. ἦν — ὑμᾶς — νομίσωσι τὸ μηδέν.

537, 1. Cf. Soph. Aj. 394. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φᾶος. ἄτερπνον libri. τερπνὸν Grot. Lege τερπνὸν τὸ φᾶς τόδ', ὃ δ' ὑπὸ γῆς (pro γῆν) Ἄιδου σκότος etc. τὸ φᾶς μοι τόδ'] Deleatur μοι.

ὑπὸ γῆν δ' — libri. ὃ δ' (quod lateat in τόδ') ὑπὸ γῆν (vel γῆς) conj. Nauck. Praeferendum ὑπὸ γῆς. 2. εἰς ὄνειρον] Metri gratia pro ἐν ὀνείρῳ dictum. οὐδ' εἰς ἀνθρώπους libri. ἡδὺς ἀνθρώποις feliciter Nauck. μολεῖν] Suspectum. Qu. βλέπειν, ὄρᾶν, vel κιχεῖν. 3. τηλίκη δόμοις libri. τηλικήδ' ὁμῶς Valck. 4. αὐτό]

Imo αὐτόν (τὸν σκότον). Quod si sanum est αὐτὸ (τὸ φᾶς), pro κοῦποι' fortasse corrigendum erit καὶ τάχ'. Atalantae et haec videntur esse.

538. τὸ τερπνὸν ἐν φᾶ Mein., qui temere hunc versum confundit cum Fr. 537, 1. Lege τὸ μὲν γὰρ ἐν φᾶ. τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν] τὸ δὲ κατὰ σκότον κακόν conj. Dind. τὸ δὲ κατεσκοτωμένον aut potius τὸ δὲ κάτω σκότος στέγει F. G. Schmidt (στέγει valet premit (Horat.). κάτω Valck.) τὸ δὲ κατάσκοτον κακόν conj. Nauck., qui κακόν suspectum habet. Qu. τὸ δὲ κατὰ σκότον κάτω. Cf. Herc. 563. τοῦ κάτω σκότους. Fr. 537, 1. τερπνὸν τὸ φᾶς τόδ', ὃ δ' ὑπὸ γῆς Ἄιδου σκότος | οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν (ὄρᾶν?).

539. νῦν δὴ] Modo. I. q. ἀρτίως. Cf. Hipp. 233. νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' κτλ. τύχη Suidae cod. V. τύχην ceteri. Qu. τύχη (τύχηι), vel γύναι. ἐπράυνας] Fort. ἐπράυνεν, vel ἐπαίρομαι.

541. ἀνδροβρώτας ἡδονάς] Cf. Herc. 384. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι. ἀνδροβῶτους libri. ἀνδροβρώτους Grot. ἀνδροβρώτας recte Musgr. Cf. σητοβρώς, ὠμοβρώς. 2. κάρηνα περσεὺς libri. κάρηνα



Τυδεὺς Grot. πυρσαῖς Salmas. Qu. τὸ σῶμα (vel τὰ μέλεα) πυρσαῖς γέννυσι —, vel πυρσαῖς κάρηνον γέννυσι —, vel κάρα — — γέννυσι —. Sed corrigendum videtur πυρσὸν (i. e. ξανθὸν) potius quam πυρσαῖς.

542. ἀντήλιοι θεοί] Cf. Aesch. Ag. 519. δαίμονές τ' ἀντήλιοι. Sic ἀπηλιασιὰ (non ἀφηλ.) Arist. Av. 116.

543. Hesych. καθωσίωσε: κατέλυσεν (καθήγισεν?), κατέθυσεν.

544, 1. ὑπίλλασ' aut ὑπήλλασ' Aelian. ὑπίλας, ὑπήλας', aut ὑπήκας Athen. ὑπείλλει Erot. Cf. Hel. 445. μὴ πρόσσυλλε χεῖρα. Soph. Ant. 509. σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα. Scribendum forsitan ὑπείλας' (ab ὑπείλλω). δ' add. Aelian. om. Erot. Athen. 2. καθέζετο] καθίζετο al. Qu. ἐκαθέζετ'. Cf. Phoen. 75. Hel. 1571.

545, 1. παῖδ' ἐρεῖσαντες] Qu. παῖδα ῥήσαντες.

546, 1. λευκὸς ἄργυρος] Cf. Trag. adesp. 320. οὐκ ἔστ' ἐν ἀντροῖς λευκὸς, ὦ ξέν', ἄργυρος. 2. χάρειτή] χήρειτή Stob. χ' ἡ ἄρειτή Orion. I. e. καὶ ἡ ἄρειτή. Scribendum forsitan χάρειτή, quod suadet etiam Nauck. Utroque ἄρειτή et ἄρειτή utitur Euripides. Cf. Fr. 531, 2. γενναιότητα χάρειτήν. 3. ἢ χρῆσθαι] ἦν κτᾶσθαι injuria Nauckius, quum solennis locutio sit νομίσματί τινι χρῆσθαι.

547, 1. τυραννὶς libri. τύχη τις Mein. Aliud quid latet.

2. ἴσην] Qu. δεινήν. 4. ὥς μόνων τῶν χρημάτων ed. ὥς μόνων (supr. ο) — cod. A. ὥς μόννης τῶν χρημάτων (κτημάτων) | τί κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρὶ, σῶφρον' ἦν λάβη Madvig. Recte, ut videtur, nisi praeferendum ὥς μόνον γε χρημάτων —. χρημάτων] κτημάτων recte Nauck. 5. ἢ κρεῖσσόν ἐστιν libri. κράτιστόν ἐστιν Musgr. γυνή 'στι κρεῖσσον Dobr. κρεῖσσον τόδ' ἐστὶν (del. ἦ) Fix. Qu. τόδ' ἐστὶ κρεῖσσον, vel κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ, vel γυνή κρατιστόν (requiri enim videtur γυνή), vel βέβαιόν ἐστιν. Sed parum congruunt μόνον κρεῖσσον τῶν κτημάτων. ἦν] ἄν libri.

548. ἄλλων] κακῶν recte Nauck. δυσμαχώτατον] Malim δυσμαχώτερον. Cf. Arist. Lys. 1014. οὐδέν ἐστι θηρόιον γυναικὸς ἀμαχώτερον. 253.

549, 1. πᾶσα γὰρ] Qu. πάντα γὰρ (in all respects), vel πανταχοῦ. Huc Fr. 901. refert C. F. Hermann. πέφυκεν ἀνδρός] πέφυκε τάνδρος Cobet. ἢ σῶφρων γυνή] Ineptus hic est articulus. Qu. εἰ σῶφρων (sub. ἐστὶ), γυνή. Cf. ad v. 2. 2. ἢ δὲ Clem. εἰ δε Stob. Nescio an recte. Cf. ad v. 1.

550, 1. κακίων] Correpta penultima ut in anapaestis. Frustra κακίων vitiosum habet Nauck., ipse μείων proponens. Cobetus χείρων corrigit. πᾶσα κακίων ἄλοχος τάνδρος F. G. Schmidt.

3. τὴν εὐδοκιμοῦσαν] Qu. τὴν οὖσαν (vel πολλῶ) ἀρίστην.

551, 2. οἱ δὲ τῶν καλῶν] Malim οἱ δέ γ' αὖ κακῶν.

552, 1. θεᾶσθαι οὐδέν τι libri. θεᾶσθαι, νοῦν· τί —; Elmsl. ad Med. 635. τὸν νοῦν θεᾶσθ' Erf. ad Soph. Aj. 191. νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, παῖ. τί —; Cobet. Qu. νοῦν θεᾶσθε. Sed probabilior correctio videtur νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας —;

ποῦ τι τῆς εὐμορφίας | ὄφελος —;] Lege ποῦ 'στί —; Cf. Arist. Vesp. 995. ποῦ 'σθ' ὕδωρ; 2. ὅταν τις μὴ] ὅταν τις μὴ τὰς al. ὅταν τις μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχη libri. ὅταν τις μὴ — Cobet. (Postulari enim τις.) ὅταν μὴ τὰς φρένας — Pierson. Nauck. Dind. Praestat ὅταν τις μὴ καλὰς ἔχη φρένας. Cf. Fr. 211, 2. εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ καλῆς | γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι (ἦν — ἔχη); φρένας καλὰς] Cf. Soph. Fr. 95, 1. φρενῶν ἐπήβολον καλῶν.

553. ἡμαρ] ἡμαρ ἐν Nauck. Fort. ἡμέρα. Cf. Chaerem. Fr. 20. τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. Men. mon. 489.

554, 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων — φανεῖσα] Cf. Ion. Fr. 50. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησεν φρένας (ὀρχοῦνται φρένες?). Soph. Aj. 716. Aesch. Suppl. 342. Qu. ἐκ τῶν ἀέλπτων τοι (vel γὰρ) χάρις τέρπει βροτοὺς | φανεῖσα —, vel ἡ 'κ (ἡκ) τῶν ἀέλπτων —. Connecte ἐκ τῶν ἀέλπτων φανεῖσα. ἡ χάρις] Qu. γὰρ (aut τοι) χάρις. μείζων βροτοῖς | φανεῖσα μᾶλλον] Qu. βροτοῖς αἰεὶ | φανεῖσα μείζων, vel potius μείζων βροτοῖς | φανεῖσα πολλῶ 'στ'. Exciderat, opinor, γὰρ ante simile praec. χάρις. Vel ἡδονή. 2. φανεῖσα] τέρπουσα Cobet. θέλγουσα F. G. Schmidt. σαίνει τε Kock. Ver. p. 163., coll. Aesch. Cho. 194. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. Eur. Ion. 685. οὐ γὰρ με σαίνει θέσφατα. Ipse malim σαίνει τε, vel τέρπει τε. μᾶλλον] Qu. πολλῶ 'στ'.

555, 2. ἀπώλεσ'] διώλεσ' Naber propter seq. συνδιώλεσεν.

556, 1. πότερα γενέσθαι —;] Lege πότερα νομίζεις —; 2. ἄτολμον] ἄτολμόν τ' recte, ut videtur, Pierson. Cf. ad Fr. 1022. κέμμανῃ (κ' ἐμμανῇ M.) libri. Qu. κᾶφρονα. 4. ἡσύχιον libri. ἡσυχαιὸν Grot. Cf. Med. 304. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος, | τοῖς δ' ἡσυχαία. 808. ἔργον libri. ἀργὸν Musgr.

557. Cf. Fr. 463, 2. 420. Theogn. 359. μηδὲ τύχην ἐπίφαινε (ἐκφαινε aut ἀπόφαινε?)· κακὸν δέ τι, Κύρον', ἐπιφαίνων (ἐκφ.?) | παύρους (πολλοὺς? nisi corrigendum potius ἐπικρύπτων) κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις. Cf. Soph. Fr. 585. μὴ σπεῖρε πολλοῖς (σπεῖρ' ἐς ἄλλους?) τὸν παρόντα δαίμονα. Fr. 109, 12. μόνῳ δὲ χαίρειν — πάρεστιν αὐτῷ κἀπικρύψασθαι (κἀπο. al.) κακά.

559. δικήν] δίκαν jure requirit Dind., quum Doricam formam postulet metrum dochmiacum.

561. ἄναρθρος] Respicitur fortasse ad Orest. 228.

OINEYΣ. Arg. Hygin. 'Agrium egentem e (del. 'egentem e') regno expulit.'

562, 2. αἶμα συγγενὲς φυγῶν] Cf. Suppl. 148. Τυδεὺς μὲν αἶμα συγγενὲς φεύγων χθονός (ἦλθε). 5. συνῆψε γένναν] συνῆψε κῆδος Valck. (Cf. Andr. 621. 649. Herc. 477.) συνῆψεν εὐνήν malit Nauck. Ipse malim συνῆψε λέκτρα (cf. Herc. 1317.), aut ἔσπειρε (ἐφύτευσε) γένναν. Cf. Hipp. 618. βρότειον σπεῖραι γένος. Or. 748. σπείρας βρέφος. Bacch. 1232. Med. 564. καὶ ξυναρτήσας γένος.

563, 2. ἐφηβήσασι] ἐφ' ἥβης παισὶ Madvig. (παισὶν post δλω-  
λότηων scriptum fuisse censet Herm.) Qu. ἐφήβοις παισὶ, aut ἐφή-  
βοις οὔσι, aut ἐφ' ἥβης οὔσι.

565. Philostr. σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις (qu. σὺ δὲ τὰ  
τρέφοντα, aut σὺ δὲ τρέφοντα αὐτὰ τοῦτον τρέφεις).

566, 3. τετάγμην libri. Scrib. 'τετάγμην. διδούς] Qu. τιθείς.  
κοπτάβων libri. κόπταβον Casaub. κοσσάβων Nauck.

567, 2. σχολή — πάλιν] Cf. Aesch. Prom. 637. λέξαι κάπο-  
κλαύσασθαι Stob. κλαῦσαι κάποδύρασθαι Galen. Cf. Fr. 577. ἀλλ'  
ἔστι γὰρ δὴ κὰν κακοῖσιν ἡδονή | θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ'  
ἐπιρροαί. Aesch. Prom. 637. ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύ-  
χας etc. πάλιν] Suspectum habet Nauck. τύχην F. G. Schmidt.  
Malim κακὰ, aut πάθη (Oed. R. 1467.), aut τύχας.

568, 1. διὰν κακοὶ πράξωσιν] Imo διὰν κακοὶ πράσσωσιν.

2. ἄγαν κρατοῦντες] αἶαν κρατοῦντες F. G. Schmidt, coll. Aesch.  
Suppl. 255. καὶ πᾶσαν αἶαν — κρατῶ. Qu. ἄγαν τρυφῶντες.

3. πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ] Qu. πάντα δόντες ἡδονῇ. Cf. Phoen. 21.  
ὁ δ' ἡδονῇ δούς etc.

569. Cicer. 'οἱ μὲν παρ' οὐδέν (leg. ex hoc loco γὰρ οὐκέτ')  
εἰσι —.'

570, 1. ὡς οὐδέν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο] Malim ὡς οὐδέν ἄλλω  
πιστὸν ἀνδρὶ. 2. κέρδους — ἔκατι] Cf. Arist. Pac. 699. κέρδους  
ἔκατι κὰν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

571, 1. — (ἄργυρος) — τὰς βροτῶν | γνώμας ἐπισπῶν Kock.  
Ver. p. 225., coll. Phot. p. 73, 12. ἔνιοι δὲ δι' ἣ μὲν ἐπισπωμένη  
τὸν σίδηρον Ἡρακλειῶτις. Suid. v. Ἡράκλειον λίθον. Hesych. v.  
Λυδική λίθος· αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. De re cf. Soph.  
Fr. 728. Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου. 2. γνώμας  
σκοπῶν] γνώμας ἐπωπῶν conj. Nauck. Corrigo γνώμας ἐλέγχων,  
vel (quod minus placet) γνώμας σκοπεῖ τε χῶστε —. ὥστε  
Μαγνήτις λίθος | τὴν δόξαν ἔλκει] Cf. Eubul. III. 243. Μαγνήτις  
γὰρ | λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας. Apud Photium pro τὴν τῶν  
θεωμένων δόκησιν qu. τὴν τῶν θνητῶν δόκησιν, et pro ὡς ἐπὶ  
ἀργύρῳ qu. ὡς ὑπ' ἀργύρου. In Platonis loco pro ὁρμαθὸς —  
σιδηρέων καὶ δακτυλίων qu. ὁρμαθὸς — σιδηρέων δακτυλίων. Ex  
Photii verbis etiam θεωμένων (δόκησιν) et fortasse πλανωμένην  
ad hoc fragmentum pertinere monuit Kock.

573. Hesych. ἄστρατον (l. ἄστρωτον).

574. ἀκρίζων] ἀκρίζων ποσὶν Mein. Anglice skimming.  
Confer v. ὑπερακρίζειν.

OINOMAOΣ. Arg. δεύτερος (δεύτερον?) Εὐριπίδης καθῆκε etc.

575, 2. γίγνεσθαι] Qu. φιλῦσαι, aut γεννῆσαι, aut ἔστιν ἐκ-  
γεννᾶν. 6. κακοὶ γεγῶτες] Qu. κακοὶ τε φύντες. ἐχθρίστη]

αἰσχρίστη Bergk. Recte. Cf. Fr. 826, 2. δειλὸν κεκλήσθαι καὶ νοσεῖν  
αἰσχρὰν νόσον. Vulgatam tuetur F. G. Schmidt, coll. Fr. 232, 3.

ἔχθιστον κακόν. Phoen. 586. Cf. ad Soph. El. 1189. 7. καὶ] Scrib. καὶν. 8. λυποῦσι (ἄγχουσι, φοβοῦσι) τοὺς φύσαντας, ἦν πάθωσί τε F. G. Schmidt. τὸν φύσαντα] τὸν φύσαντε malit Nauck. Qu. γὰρ τὸν πατέρα. Cf. Valck. ad Phoen. 34.

576, 1. ἔνεστι libri. ἔν ἐστι Erfurdt. Dind. etc. Correctio incerta. Fort. ὥς ἐστι vel ἔστιν δὲ —. τουτί] τόδε al. βροτῶ conj. Nauck. Qu. χρεὼν, δέον, aut πρέπον. Aut sic, δεῖ δ' ἐν τι — βροτούς. 2. συμπίπτοντα] Malim προσπίπτοντα. 5. δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει] Lege δρᾶν δ' ἔχομεν ἀμηχάνως. Cf. ad Arist. Ran. 1433. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα δυσκρίτως γ' ἔχω.

577, 4. ἔλυσε] Fort. ἔπαυσε. Confer νν. λυσανίας et πανσί-λυπος.

578. Cf. Soph. Oed. R. 916. ἀνὴρ | εὖνους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται.

579, 1. δυσώνυμον] Cf. Fr. 407, 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον. et ad Soph. Fr. 109, 10. 3. Cf. Trag. adesp. 465. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

580. ὁ πλεῖστα πράσων] Fort. ὁ πλεῖστα τολμῶν. Cf. adesp. 259. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ. Alex. III. 416. πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ. Arg. Arist. Thesm. 772. ὥς ἐκεῖνος (sc. Oeax, qui frater Palamedis fuit, v. schol.). Ibid. Schol. Arist. ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς (l. πλάτας) τὸν θάνατον αὐτοῦ.

582, 1. ὀρθώσας] ἀρθρώσας Naber. τὰ τῆς γε. λήθης] Qu. καὶ —. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακός] Qu. ποντίαν ὑπὲρ πλάκα. Cf. Arist. Ran. 1438. πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα (Eur.?). Eur. El. 1349. δι' αἰθερίας πλακός. Confer Latinum aequor. 6. γραμμάτων libri. χρημάτων Scal. 7. γράψαντας εἰπεῖν] Qu. γράψαντα λείπειν (cum Scal.). Aliud quid latere suspicatur Nauck. Fort. λείποντα γράψαι. Pro δ' qu. τ'. 8. αἰ δ' —] Qu. εἴτ' —, vel ὦν δ' (et πέρι pro κακά). ἀνθρώποις] Qu. ἄνθρωποι. κακά] κακὴν Heath. Qu. πέρι (ὦν), aut θαμά. 9. διαιρεῖ] Dirimit.

583, 1. Λάιε πάλαι δὴ schol. Π. πάλαι ceteri. πάλαι πάλαι δὴ recte Nauck. (coll. Eur. Med. 1116. Rhes. 396. Arist. Av. 921. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν). Λάρτιε, πάλαι δὴ Bergk. Tentabam etiam (ὦ παῖ), πάλαι δὴ σ' —. De structura cf. Fr. 1065, 3.

584, 1. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἰ τύχαι | μορφήν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε· | τούτου δὲ πάντες — malit Dobracus Adv. II. 359., ut constructio sit, πάντες μοχθοῦσιν ὑπὲρ τούτῃ, δηλαδή ὑπὲρ χρημάτων. πᾶσι χρήματα] πᾶσιν αἰ τύχαι al. recepit Nauck. Fortasse glossema est χρήματα ad εἰς ἓν τόδε adscriptum, ut mox χρημάτων ad τούτου (τούτων). Qu. πᾶσαν αἰ τύχαι. 2. μορφήν] μομφήν Grot. Sic Or. 1069. ἐν δέ σοι μομφήν ἔχω. Phoen. 780. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν. Alc. 1012. μομ-

φὰς οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχει. Sed recte se habet μορφήν ἔχουσι] Lege ἔχουσαι. συντρέχει δ' εἰς ἐν τόδε] συντρέχει δ' εἰς χρήματα al. Lege συντρέχουσ', vel συντρέχουσι δ' εἰς τόδε. 3. τούτων] τούτου recte al. Connecte τούτου ὕπερ. 4. ζῶσι, χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν] Qu. ζῶσιν ἀνθρώπων ὕπερ etc.

585, 1. γενοίμεθα] γενοίατο recte Mein.

587, 2. Qu. αἰσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τοῦτον οὐ ποτ' αἰνέσω, vel αἰσχρ' ἐστὶν, αὐτοῦ τὸ σοφὸν οὐ ποτ' αἰνέσω. Cf. Or. 498. οὐκ αἰνέσω ποτέ. 519. οὐ ποτ' αἰνέσω. Sed El. 396. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων. τὸ σοφὸν Orion. τοῦτον Joh. Dam. τόδε Orion. ποτε Joh. Dam.

588, 1. εἰς τοι δίκαιος] Fort. εἰς τις —. 2. τὸ θεῖον] τό θ' ὄσιον Mein. Recte, opinor.

589, 1. οὐ σὺν Διονύσῳ ed. οὐ σὰν Διονύσου libri meliores. Θύσαν Διονύσου Nauck. Qu. οὐ τὰν Διονύσον, aut οὔσαν —. Chori verba. 2. κομᾶν aut κομᾶνος libri meliores. κόραν Nauck.

4. τυμπάνων ἰάκχοις] Cf. Cycl. 65. τυμπάνων ἀλαλαγμοί.

592. Harpocr. ἀπὸ (ἀπὸ τῶν?) περιπολούντων. Ibid. Εὐριπίδης (ὡς Εὐρ.?).

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ. Arg. Hygin. 'per insulam ('cavernam' aut 'speluncam?') Taenariam.'

594, 3. μητρὶ κεδνῇ πρὸς λέχος] μητρὶ πρὸς κεδνὸν λέχος Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 75. et in Class. Journ. IV. 155. (coll. Hipp. 835. ὤλεσας κεδνὸν λέχος.). μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Conington. Nauck. Sic εἰς λόγους ἐλθεῖν τι. Ipse malim μητρὶ πρὸς κοινὸν λέχος, vel μητρὶ κοινὸν εἰς λέχος. Cf. Fr. 655. κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος. 4. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο] Cf. Arist. Ran. 1244. 5. Post Εὐρυσθέως addendum videtur πέμψαντος. (Greg. Cor. κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως.)

596, 1. αἰθέριος δρύμβος] Cf. Arist. Nub. 380. αἰθέριος δῖνος. αὐτοφνῇ] αὐτοφνᾶ Cobet. Cf. ad Fr. 186. Xen. Eq. VII. 11. σὲ τὸν αὐτοφνῇ] Subaudi λέγω aut simile quid. 2. δρύμβω] δρύμβω et ὄμβρω al. 3. ὄν] Sc. δρύμβον. 4. νύξ αἰολόχρως] Cf. Soph. Ant. 94. αἰόλα νύξ. 132.

597, 1. ἀκάμας — χρόνος] Cf. Soph. Ant. 607. ἀκάματοι θεῶν μῆνες. Pro τε malim δέ. χρόνος] Qu. κύκλος (sc. ἡλίου). περί γ'] Qu. πυρός. Mendosum. Arridet Meinekii conjectura ἀκάμας τε πέριξ χρόνος ἀενάω —. 2. δρεύματι πλήρης] δρεύματι πηγῆς Wecklein. δρεύματι προηγῆς F. G. Schmidt. Qu. δρεύματι πλήρει. πλήρης] πλάρης cod. Par. Qu. λάμπων, φαέθων, aut φλεγέθων. 3. δίδυμοι τ'] Qu. δίδυμαι δ'. 4. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς] Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Pro τοῖς lege ταῖς. Pro πτερύγων qu. οὐρῶν aut ὄσσων. Cf. Ion. 1154. ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα πόλῳ. 5. Ἀτλάντειον] Lege Ἀτλαν-

τικόν. Cf. Hipp. 3. 1053. Herc. 234. Androm. Fr. 2. τηροῦσι Clem. φρουρῶν schol. Arist. et Suid. Qu. φρουροῦσι.

598. πέδαις ἀχαλκεύτοις] Cf. Aesch. Cho. 493. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Soph. Fr. 640. ἀχάλκεντα τρύπανα. Qu. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοις ἐξευκται πέδαις. Plutarch. Mor. p. 96 C. ὥς Θησεὺς τῷ Πειρίδῳ κολαζομένῳ (qu. τοῦ Πειρίδου κολαζομένου).

599. Cf. Soph. Fr. 436. Eur. Iph. A. 1252. κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς. οὐκ οὖν —;] Malim οὐκοῦν —.

600, 1. τρόπος δὲ cod. Trinc. prob. Herw. ἀσφαλέστερον malit idem. 4. ῥήτωρ δύναιτο — λόγος ταρασσῶν] λόγος δύναιτο — ῥήτωρ ταρασσῶν transposuerit Cobet. Recte. λόγοις libri. λόγος Mein. Dind. Nauck. Revocanda librorum lectio, et cum ταρασσῶν subaudiendum ῥήτωρ.

601, 1. οὐκ ἀγυμνάστω φρενὶ | ἔρριπεν] Haec non intelligo.

2. ἔρριπεν] Qu. ἐχρήσαθ'. τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον] Cf. Aesch. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Cho. 492. μέμνησο δ' ἀμφίβληστιρον ὧς ἐκαίνισαν. 3. ὥς τοῖσιν] πᾶσιν γάρ Men. mon. 462.

604. Μῆδει' ἄγος μὲν δώμασιν τυραννικοῖς F. G. Schmidt. Post Μῆδεια virgula distinguendum.

605. τί χρῆμα δράσας; εἰπέ μοι σαφ. F. G. Schmidt.

606, 1. Post βούλομαι plene interpungendum. 2. μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν] Qu. δεῖ σε παῖς ὅπως φρονεῖν. ὅταν μὲν —] Qu. ἕως ἄν —. πλέον] πλέω al. 4. Post h. v. nonnihil excidisse vidit Grotius.

607. πρὸς κέντρα —] I. q. μὴ ἀντίτεινε, μὴ μάχου. Constructio πρὸς τὸ σημαινόμενον. Cf. Bacch. 794. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ. τοῖς κρατοῦσί σου] Fort. τοῖσι κρεῖσσοσι.

608, 1. ἔσχατον] Qu. ἐσχάτως. Idem suadet Nauck. τὸ δ' —] Qu. τί δ' — τυραννίς; 2. οὐχ εὖροις ἄν] Lege οὐδ' —.

3. φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεῶν] πόλεις τε πορθεῖν καὶ φίλους κτανεῖν χρεῶν conj. Nauck. φίλους γὰρ ὠθεῖν ἢ κατακτανεῖν χρεῶν F. G. Schmidt. φίλους τ' ἀπωθεῖν — Munro. κατακτανεῖν] φίλους κτανεῖν conj. idem. 4. πλεῖστος] χρηστοῦς φόβος γάρ ἐστι — conj. Schmidt. Corrigo ἐπεὶ. Idem conj. Nauck.

609, 1. τὰ θεῶν] Cf. Soph. Fr. 729. θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν. ἄδικ', ἐν ἀνθρώποις δέ] ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δὲ probabiliter conj. Nauck. Malim ἄδικα, τὰνθρώπεια δε. Possis etiam — ἄδικα, τὰνθρώπων δ' αἰεὶ | etc. 2. κακοῖς] κακῶς conj. Nauck.

610. οἱ διδόντες] "Parentes qui filiam elocant spectant ad divitias." (Herw.) Qu. οὐκδιδόντες. Vel ὁρῶσι κηδεύοντες —. Cf. Fr. 399, 3. μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν. τὰ χρήματα] τὰ λήμματα F. G. Schmidt. Sed cf. Aelian. N. A. Epilog. τῶν εἰς χρήματα ὁρῶντων.

611, 1. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὠφέλει φίλον F. G. Schmidt. Qu. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσι τιμῶσιν φίλους, aut — δεινοῖσιν εἰσι τῶν



φίλων, aut — δεινοῖς δοκοῦσ' εἶναι φίλοι. 3. δι' αὐτούς] δι' αὐτῶν malit Nauck. Nihil opus.

612, 1. Distingue δ γὰρ ξυνὼν, κακὸς μὲν —. 2. ἐκπαιδεύεται] Fort. ἐκπαιδεύσεται. 3. δ' ὁ χρηστός] δὲ χρηστός al.

614. ἀντεμμάσασθαι] Mendosum, neque placet Nauckii et Kockii (Fr. Com. III. 369.) conjectura ἀντεμμάξασθαι. Fort. ἀντεμμάσσεσθαι. Sed corrigendum videtur ἀντιμάξασθαι (i. e. metiri). Fortasse Eupolidis est. Hesych. ἐπιπλήξαι (f. ἐμπλήσαι).

619. Utrum ὄβρια an ὄβρίκαλα dixerit Euripides incertum esse monuit Nauck.

620, 1. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι] Qu. οὐκ ἔστ' ἐν —. τοιοῦτο libri. τοιοῦτος Sallier. 2. δῶμα γαίας] Suspectum. κλειστόν libri. κληροτόν Nauck. Qu. κρυπτόν aut στεγανόν. 3. κρύψας ἂν εἴη σοφός] κρύψειεν ἂν κἄν ἢ σοφός Mein. κρύψας ἂν ὀφθείη σοφός Enger. Qu. κρύψας γένοιτ' ἂν εὐγενής.

621, 1. οὐδέν] οὐδέν' malit Nauck. οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς] Qu. ὠφελεῖν κρίνω βροτούς (vel βροτοῖς). 2. γράφει libri. γραφήν Mein. θεός] χρόνος F. G. Schmidt, coll. Pind. Ol. VI. 164. μὴ θράσσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.

622, 3. ἐμπειρία] Lege ἡμπειρία. τε] γὰρ Herw. e Menandri mon. 169. "Quia ratio hoc versu redditur praecedentium."

623, 1. κλύτε μοῖραι (μοῖρα V.) libri. κλύετ' ὦ Μοῖραι Seidler. αἶτε παρὰ θρόνον] Qu. αἶ παρὰ τὸν θρόνον. Qu. αἶ παρὰ τόν.

624, 1. τὰ δ' ἐνθεν] Lege τὰ δ' ἐνθένδ'. Cf. ad Orest. 1278. Bacch. 49. 936. Her. 280. Soph. Oed. R. 1267. δεινὰ δ' ἦν τὰνθένδ' ὄρα. El. 1307. οἶσθα μὲν τὰνθένδε. Phil. 895.

625a, 1. Si trimetri iambici hi versus essent, scribendum fortasse foret, βοάσομαι ᾧ τὴν ὑπέριτον βοήν. | ἰὼ (ὠή), κλύει τις; ἢ τίς ἐστιν ἐν δόμοις); 2. πύλαισιν] Qu. κλύει τις; ἥ τις libri. ἦ τις Herm. ἢ τις recte Blomf. ad Cho. 642. Qu. ὠή, τίς ἐν πύλαισιν; ἢ τις ἐν δόμοις;

627a. πολέμιόν γε μήν] πολέμιόν γ' ἐμὸν (aut ἐλὼν) F. G. Schmidt. Qu. πολέμιόν γ' ὄλως, vel πολέμιός περ ὦν.

628, 1. δῆμῳ — ἀναρτήσης κράτος] Ut ἀνατιθέναι τινί τι. I. q. ἀναθῆς. μηδ' — μηδ'] Scribe μήτ' — μήτ'. 2. μεῖζον' F. G. Schmidt, coll. Iph. A. 572. κόσμος — μείζω πόλιν αὖξει. Bacch. 183. Aesch. Suppl. 337. Dem. Phil. III. 21. μέγας ἐκ μικροῦ — ηὔξεται. Ol. II. 5. μέγας ηὔξήθη. Eur. Andr. 320. βίοτον ὠγκώσας μέγαν. Hor. Od. IV. 4. 61. 'non hydra — firmior crevit.'

3. et 4. μὴ δ' libri. 4. αὖξε] Cf. Fr. 364, 28. καὶ τοὺς πονηροὺς μὴ ποτ' αὖξαν' ἐν πόλει. 5. ἐξ αὐτοῦ] ἐξ ἀστοῦ Pierson. Badham. ἀστοῦ] I. e. a mere citizen. λαμπρός] χαλεπός F. G. Schmidt, coll. Isocr. VIII. 115. τυραννίδες χαλεπαί. Sed cf. Heracl. 280. λαμπρός — φανήσεται | σοὶ καὶ πολίταις etc. et ad Arist.



Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς καὶ μέγας καθιεῖς. 6. κώλυε libri. κόλουε Wakefield. et Pierson.

629, 1. διφθέρας] Cf. Adesp. 369. (δ) Ζεὺς κατεῖδε (?) χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας. Herod. V. 58. τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ οἱ Ἴωνες, ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέοντο διφθέρησι αἰγέησί τε καὶ οἰέῃσι. μελεγγραφεῖς] μελαγγραφεῖς recte Bergk. Dind. 2. γηρουμάτων] Cf. Aesch. Eum. 539. σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῶ. Eur. Fr. 370, 6. δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν | ἄν σοφοὶ κλέονται.

630. Cf. Arist. Av. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais.

631. οὐ γὰρ οὐκέτ' V. γὰρ οὐκέτ' R. οὐκέτ' Barnes. Dind. Qu. Σαρδιανός εἰμ', οὐκ Ἀργόλας.

632, 1. ἀραγμός] Cf. Rhes. 569. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν. Phoen. 1150. πετρῶν ἀραγμοῖς. Cycl. 204. 2. Κύπριδος προσωδόν] Qu. Κύπριδι —. Cf. Arist. Fr. 85 Bl.

634. μόμφον] Qu. μομφήν.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ. Arg. Aelian. τὸν τεθνεῶτα τοῦ Μίνω τὸν (dele τὸν) υἱόν.

635, 2. πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον] πέφυκεν εἰς — al. Quod praeferendum: dicebant enim σοφὸς (δεινὸς) εἰς τι potius quam σοφὸς πρὸς τι.

636, 1. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες] Loge οἱ τὰς τέχνας πλέκοντες (vel ἀσκοῦντες). Cf. Ion. 1279. ἐκ τέχνης τέχνην οἷαν ἔπλεξε. Quamquam etiam τέχνην ἔχειν est Eurip. Suppl. 381. Hipp. 670. Med. 322. 2. τό τε γὰρ (vel καὶ γὰρ —) Badham. τῆς φανλότητός τε (φανλοτ, supr. πασε A.) libri. τῆς φανλότητος· καὶ Musgr. I. e. τῶν φαύλων? Cf. Fr. 642, 2. ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φανλότης ἔνεστί τις. Sed sensus admodum obscurus est. Fort. τῇ φανλότητι. 3. κείσθαι] Qu. κεῖται. δυστυχεῖς οὐκ] δυστυχοῦντ' οὐκ Badham. Fort. δυστυχῆς δ' ὁ μὴ εὐτυχῶν.

637, 1. κυματοφθόρον] κυματοτρόφον Ruhnck. κυματοόσπορον conj. Nauck. Malim κυματοφθορον, i. e. per fluctus vagantem. Redde, wandering over the waves. Cf. v. πολύφθορος, Aesch. Prom. 633. 820. Soph. Fr. 499. et Hel. 780. ἄλιον ἐφθείρου πλάνον.

2. ὁρῶ τὸν ἀκταῖς] ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς Valck. Qu. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς.

3. ἀλκίαιετον vulg. χερσεύειν μόρος] Suspectum. Qu. χερσεύειν (χηρσεύειν) χρεών. 4. ἵπτατο libri. ἔπτατο Matth. 8. οὐκουν ed. οὐκ οὖν Nauck. Scribe οὐκοῦν.

639. δ' om. Arist. Ran. 1477. ibique schol. rec. κάτω νομίζεται] νομίζεται βροτοῖς Diog. L. Cf. 830, 1. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' δ' κέκληται θανεῖν, | τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί;

640. γάρ] δ' al. om. al. γ' ἄν Matth. Fort. δ' ἄν. οἴκω σόν] οἴκω σῶ recte Valck. οἴκων σῶν (i. e. μάτην ἄν τόδε ἀναλώσεως) Cobet. Fort. οἶκον σόν. τόδ'] τὸ δ' et τόγ' al. τόδ' ἐκβαίη τέλος] Qu. τόδ' ἄν βαίη χρέος. Cf. Herc. 530. τί καινὸν

ἦλθε δώμασιν χρέος; Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με —; ἐκβαίη] ἐκβαίνει al.

641, 1. ἀνθρώπων δὲ λείπονται φρένες F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 474. εἰ μὴ παράφρων ἔφην καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς.

2. δαπάνας διὰ θανοῦσι πέμπωσιν κενάς] Pro θανοῦσι (ubi desideratur articulus) reposuerim θεοῖσι aut τοῖς θεοῖσι. Cf. Pers. 622. γαπότους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νεοτέροις θεοῖς. Ad δαπάνας cf. Arist. Pl. 530. δαπάναις.

642, 1. πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Mein. P. E. I. 38. 2. ἔχει — φέρει] φέρει — ἔχει recte transponit Nauck. φανλότης] Infirmitas. Anglice weakness. 3. δυστυχές] συγγενές Clem. prob. Dind.

643, 1. παρὰ κρατῆρα —] Ut παρὰ πότον, παρὰ δεῖπνον. οὐ γάρ] οὐ γάρ τι probabiliter Mein. οὐκ ἄρα malit Nauck. οὐτᾶρα Cobet. Fort. οὐ τᾶρα. κρατῆρα libri.

644. βαρὺ τὸ φόρημ'] ἢ βαρὺ — Cobet., coll. Aesch. Fr. 383. ἢ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Malim βαρὺ τι —. Ita etiam Cobet. et F. G. Schmidt. φρόνημ' libri φόρημ' Salmas. Recte. οἷσις] ὄνησις F. G. Schmidt. Malim αὔησις, aut ὄνησις, aut ἔσθ' ὕβρις.

645, 2. νοσεῖν τίθησι] Cf. Fr. 1061, 3. πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν. Aristarch. 2, 5. τὰς ἀμεινόνων Cobet. Male.

3. ἔχοντας] Quasi praecessisset τοὺς ἀμείνονας. ἐχόντων recte Cobet. Qu. ἐχόντων aut ἐχούσας. τῶν κακῶν ἐξουσίαν] τὴν κακῶν ἐξουσίαν Cobet. Cf. Fr. 738. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως | δείξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσία.

648. Media voce διαβάλλεσθαι usus erat poeta, quid vero scripserit incertum est.

649, 1. ἄξιος recte libri. ἀξίως Kuster. Nauck. δ' ἐμὸς libri. Lege δ' ἐμοῦ. 2. κέκλησαι libri. Lege κεκλήσει.

650. ἄπτεσθαι δόμων] ἄπτεσθαι λόγων F. G. Schmidt, coll. Andr. 662. Ion. 544. et schol. Eum. 272. (Recte, opinor.) ἄπτεσθαι νεῶν idem, coll. Plut. de Superst. 4. ἂν ἀγάλματος λάβωνται ἢ ναοῦ. Achill. Tat. VII. 13. 2. ἔχεται τοῦ νεώ.

651. μένει] Sub. παθεῖν. I. e. mortuus est.

652. καὶ ἄλογοι codd. A. M. Vind. αἱ ἄλογοι ed. ἄλογοι Matth. καὶ λόγοι Dind. Wagn. (647.) Nauck. αἱ τυφλαὶ Herw., coll. Aesch. Prom. 250. Qu. καὶ λόγοι, vel καὶ σοφοὺς, vel αἱ κεναί. Anglice, unreasonable hopes.

654. ὦ παῖδες, οἶον —] Malim οἱ παῖδες οἶον —. Idem suadet F. G. Schmidt. Mox φρενὸς nonnihil suspectum.

655. κοινὸν ἄρα καί] κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν Nauck. Dind. Fort. κοινὸν γὰρ ἄρρεν καὶ —. Vel κοινὸν γὰρ ἐστι καὶ —.

658, 1. λόγῳ] Qu. βροτῶν. ὅστις δὲ πάσας] δὲ om. A. ὅστις προπάσας conj. Nauck. συντιθεῖς ψέγει λόγῳ γυναικᾶς

ἐξῆς] Scripserim συντιθεῖς ἐν ἐνὶ λόγῳ | ψέγει γυναῖκας, vel συντιθεῖς ψέγει λόγῳ | ἐν ἐνὶ γυναῖκας, vel συντιθεῖς ὁμοῦ ψέγει | γυναῖκας ἐξῆς.

659. *Εὐβοῖδα*] Malim *Εὐβοῖδα*. Formam *Εὐβοῖδα* retinet Nauck. Cf. ad Aesch. Fr. 27. Ion. Fr. 18, 1. *Εὐβοῖδα μὲν γῆν* etc.

660, 4. πατήρ Stob. πάτωρ Dind. Nauck. "Certissima emendatio," Kock. Ver. p. 198. Fort. κτήτωρ. 6. τόλμη κακῇ] Qu. τολμᾶν κακά. 8. ἀνθρώπων] ἀνθρώποις al. 9. δὲ addidit Grotius.

661. ἡμᾶς] ἡμᾶς αὐτὸν Pierson. Cf. Alc. 548. Her. 977. Med. 793.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ. Arg. Schol. Pac. 140. εἰς Κόρινθον (Τίρυνθα?). Ovid. 'de tetrico (l. tetricae — domitore Chimaerae).'

662. Cf. Philippid. Fr. 18. δταν ἀτυχεῖν σοι συμπίεση τι, δέσποτα, | *Εὐριπίδου μνήσθητι καὶ ῥᾶων ἔσει*.

663, 1. γανρουμένους] Cf. Fr. 1027, 2. λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γανρούμενον. et ad Fr. 22, 2.

664, 1. ἂν εὐτυχῆς γὰρ Badham. Praef. Iph. T. p. 4. 2. πόνος μονωθεῖς] Suspectum. οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς] οὐκέτ' ἀλδαίνει — Musgr. οὐκέτ' ἀλφάνει — Hense. οὐδὲν ἀλφάνει βροτοῖς Const. Matthiae. οὐδὲν ἐπαμύνει — Heimsoeth. οὐποτ' ἂν λύοι — F. G. Schmidt. Ipse malim οὐδὲν ὠφελεῖ βροτούς.

665. Ita Meinekios Phil. Exerc. p. 32. πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρυνται Κράγος | ἐνθηρος, ἥ λησιῆροι (λησταῖσι?) φρουρεῖται (πόρος) | κλύδωνι δεινῶ καὶ βροτοκτόνῳ (βαρυστόνῳ?) βρέμων. | B. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ νανσθλώσομαι. Idem huc refert Pacis v. 140. Cf. eundem ibid. p. 52. ubi ταύτης ad rupem praeruptam Χίμαιραν dictam spectare existimat, allato Strabone XIV. p. 665.

2. ἥ ληστής φρουρεῖται cod. ἥ λησιῆροι φρουρεῖται (πόρος) Mein. Qu. ἥ λησταῖσι —. 3. βροτοστονῶ] βροτοκτόνῳ Mein. βαρυστόνῳ recte Dind. Cf. Hel. 1321. βαρύβρομον κῦμ' ἄλιον. βρέμει] βρέμων Mein.

666. Qu. μουσικὸν δ' ἔρως | ἄνδρ' ἐκδιδάσκει. Variavit comicus nescioquis (IV. 468.) (οἶνος) ποιεῖ χορευτήν, κᾶν ἄμουσος ἥ τὸ πρὶν. Cf. Fr. 709, 2. χρεῖα διδάσκει, κῆν βραδύς τις ἥ, σόφον. El. 376. ἀλλ' ἔχει νόσον | πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖᾳ κακόν (ἄνδρας ἥ χρεῖα κακοὺς?). 2. κᾶν] Scrib. κῆν.

667. Schol. Arist. πάντα χενούσης (πάντα νεμούσης?). Hesych. κορίννουσι (l. κονίουσι).

670, 1. Qu. ὦ παγκακίστη δὴ (pro καὶ) γυνή.

671, 1. ὦδ' εἶην ἐγὼ] ὦδ' εἶην ἐρῶν F. G. Schmidt.

672, 1. Qu. βίος δὲ πορφυρεῦσιν (Mein.) ἐνάλιος βίος. πορφυροῦς θαλάσσιος] πορφυρεὺς θαλάσσιος Herm. πορφυρεῦσιν ἐνθαλάσσιος Mein. θαλάσσιος delendum censet Nauck. Mihi corrigendum videtur βίος δὲ πορφυρεντικὸς θαλάσσιος. Cf. Iph. T. 263.

πορφυρεντικαὶ στέγαι. Herod. IV. 151. ἀνδρὶ πορφυρέϊ. Maris epithetum est πορφύρεος. Tro. 124. δι' ἄλλα πορφυροειδέα. Hipp. 738. πορφύρεον εἰς οἶδμα. 744. πορφυρέας λίμνας. Eur. Fr. 874. ἄλλα πορφυρέαν. Sic autem βίος γεωργικὸς Arist. Pac. 589. 2. ἐπάκτιοι φάτναι] Qu. ἐπάκτιαι —. Cf. Andr. 854. ἔλιπες ἐπακτίαν. Iph. A. 164. παρακτίαν ψάμαθον. Soph. Fr. 493. ἐπακτίας αὐλῶνας. 3. μήτηρ] Suspectum. ὑγρά] ἀγὰ C. Malim σκληρά. οὐ] Malim κοῦ. πεδοστιβῆς] Cf. Med. 1123. ὄχον πεδοστιβῆ. Hel. 1532. Rhes. 254. 763. 5. πέδαισιν] Et hoc suspectum.

674, 1. γέ σ'] σέ γ' Heath. Malim σέ τ' cum Cobeto, qui mox σωθέντα supplet. βέλτιστε libri. βέλτιστον Valck. 2. ἐλθόντα supplet Heath. σωθέντα Cobet. ἔτ' ὄντα F. G. Schmidt. Possis etiam ἦκοντα.

675. λόγους ἐλίσσω scripsisse poetam jure suspicatur Matthiae.

676, 1. ἄξη libri. ἄξει Nauck. Qu. ἔξεις. Pro ἄν διδῶ corrige ἦν διδῶ. 2. τὰς δὲ ξυνωρίδ'] Lege τὰς δ', ἦν ξυνωρίδ' (sc. διδῶς). Ita etiam Cobet. καπὶ] Qu. καπό. 4. φέρη] φέρης Salmas. Nihil opus. τὰς ἐξ Ἀθηνῶν] τὸν — Cobet. Herw.

Poll. IX. 75. τάχ δ' ἄν εἴη κόρη ὥς (ἦν?) Εὐριπίδης ὠνόμασε.

677, 1. Κορινθίας] Scr. Κορινθία. 2. παιδός] Fort. κόρης. Lege εἰ, τοῦ —. De constructione cf. Med. 1288. ἀκτῆς ὑπερτείνουσα ποτιῆς πόδα. El. 1022. Iph. A. 916. Aesch. Ag. 967. ὑπερτενεῖς conj. Mein.

678. νεκρῶν] νεβρῶν recte Casaub. Anglice, haunches of venison.

679. ἔστι τοι καλὸν τοὺς κακοὺς κολάζειν] ἔστι τοι καλὸν | κακοὺς κολάζειν Grot. Dind. etc. Qu. ἔστι (γάρ) τοι τοὺς κακοὺς | καλὸν κολάζειν.

680. κράδαις ἐριναῖς] Contractum ex ἐριναῖς. Cf. Arist. Pac. 627. τὰς κράδας κατήσθιον. Com. anon. IV. 644. κραδαφάγος.

683, 1. σοῦ] Malim σου. 2. πρὸς τοῦ;] Cf. Soph. Oed. R. 525. Tr. 1131. δαμάζεται] Cf. Hipp. 231. πώλους Ἐνέτας δαμαζομένα. Or. 843. θεομανεῖ λύση δαμείς. Rhes. 764. κόπῳ δαμέντες.

3. γυμνάζει] χειμάζει Ruhnken. Cf. Eur. Hipp. 315. Ion. 966. Suppl. 269. χολῆς] χολη Valck. Quid reponendum sit incertum est.

684. δὲ συγκρούπουσιν] Fort. δ' ἐπικρούπουσιν. Cf. Fr. 557, 2.

685, 1. φεῦ τῶν βροτείων —] Sub. πραγμάτων. Fort. φεῦ φεῦ, βροτῶν ὥς εἶς' ἀνώμαλοι τύχαι, | ὅσαι δὲ μορφαί. Cf. Fr. 210, 1. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων (πραγμάτων?) ὅσαι τύχαι. Fr. 422, 1. γίγνωσκε τάνθρωπεια etc. 981, 2. θεοὶ βρότεια λεύσσαντες πάθη. 901, 2. εἴτε τύχα (τις) εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. Aegre τύχαι per attractionem poni crediderim, ut putant Dind. et Herw. De qua attractione cf. ad Arist. Ran. 889. ἔττεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς. 3. εἰς θεοὺς] πρὸς θεοὺς Anthol. πρὸς θεοῦ

Lydus p. 56. πρὸς θεὸν p. 94. 4. καί] κεῖ Herwerden. Nihil opus. καὶ vulg. κἄν conj. Nauck. Scribendum κῆν. κἀπὶ φροντίδων] Qu. κἀπὶ φροντίσιν. Cf. Or. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συν- νοία (συννοίας?) κυκλεῖς; 5. οὐ τῷ δικαίῳ vulg. οὕτω δικαίως Stobaei tres codd. Dind. σὺν τῷ δικαίῳ Gesner. prob. Nauck.

686. Hesych. ζυγοί (l. ζυγά).

688, 2. κάτω γῆς εἶσιν] Qu. κατὰ γῆς εἶσιν. 3. εἰς αἰθέρα] εἰς οὐρανὸν Philo. ἐς οὐρανὸν Euseb. Quae lectio (εἰς) praestantior videtur. 4. θῶπ' — λόγον] Cf. Plat. Theaet. 175 E. μηδ' ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους. Herod. III. 80. Apud Philonem pro ἐπόμενος corr. ἐσόμενος.

689, 1. πᾶν τοῦναντίον] Gallice, tout au contraire. 2. πρό- σχημα σεμνός] τὸ σχῆμα σεμνὸς Herw. Recte. Cf. Arist. Ran. 463. καθ' Ἰρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων. 3. εὖογκος] Cf. Adesp. 546, 5. εὖογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένη. ὥς ἂν δοῦλος] Qu. ἐσθ' ὥς δοῦλος. στολήν] I e. λεοντήν. 4. ξύλῳ] Clava. Cf. Fr. 694. Arist. Ran. 1402.

690, 1. δεσπότας] δεσπότης recte Musgr.

691, 1. σοῦ κατηγορῶ —] ~ — τό γ' εἶδος αὐτό σου κατηγορεῖ Elmsl. ad Her. 418. τό τ' εἶδος αὐτ' αὐθαδίαν κατηγορεῖ conj. idem. τό τ' ἦθος αὐτόθεν τι (αὐθαδές τι malit Elmsl.) σου κατη- γορεῖ Musgr. (τὸ βλέμμα) σου κατηγόρει | σιγῶντος ὥς εἴης τις οὐχ ὑπήκοος probabiliter Cobet. Fort. (τὸ βλέμμα, vel τὸ δ' ὄμμα) σου κατηγορεῖ | σιγῶντος ὥς οὐπω γέγονας ὑπήκοος, et mox θέλεις pro θέλεις. Cf. Arist. Pl. 367 sq. Fr. 690, 3. 3. τάσσειν] I. q. ἐπιτάσσειν. Cf. Soph. El. 1495. Ant. 734. Phil. 6. 1144. Oed. C. 851. Aj. 528.

692, 1. κλίθῃτι] κλίνῃθι recte Cobet. Herw. Dind. 2. τὴν πείραν εὐθὺν λάμβαν' ] τὴν πείραν εὐθὺς — Matth. Sed offendit articulus τὴν, quo nihil opus est. Qu. πρῶτιστα πείραν λάμβαν'.

693, 2. μέγιστος πολέμιος] Cf. ad Soph. Phil. 586. φίλος μέγιστος.

694, 1. ξύλον] I. e. ῥόπαλον. Cf. Fr. 689, 4. 2. ἔγειρέ μοι σεαντόν] Apte confert Dindorfius Lucian. Asin. 5. Sueton. Ner. 49. ἄγ' (del.?) ἔγειρε σεαντόν, nisi reponendum ἔγειρέ μοι σεαντόν.

695. βαυβῶμεν] Cf. Adesp. 136. ἢ δὲ προυκαλεῖτό με | βαυβᾶν μεθ' αὐτῆς. Canthar. com. II. 835.

696. ἐν τῷ νῦν γένει] Cf. Arist. Pl. 50. τὸ μηδὲν ἄσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ (βίῳ R. γρ. γένει V.).

697, 1. ἦν Πέλοψ ὀρίζεται] Cf. Hec. 16. Hipp. 1459. Rhes. 437. Andr. 969. γῆς ὀρίσματα. οἰκίζεται conj. Nauck. Frustra. Fort. ποτ' ἔσχεθε. 2. χαῖρ', ὅς τε πέτρον —] Cf. Aesch. Pers. 443. ἦν (νῆσον) ὁ φιλόχορος — Πὰν ἐμβατεύει. Cratin. II. 321. χαῖρ', ὦ — Πὰν Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων. Soph. Oed. C. 679.

Aj. 694. πέτρον — δυσχειμέρων libri. Malim πέτραν — δυσχείμερον, vel πέτρας — δυσχειμέρους, vel πετρῶν — δυσχειμέρων. Cf. Hel. 1139. πέτραις Καφηρίαις. Ion. 936. Κεκροπίας πέτρας. Hipp. 980. Σκιρωνίδες πέτραι. Med. 1264. Συμπληγάδων πετρῶν. δυσχειμέρων Ἀρκάδων libri, transposuit Sylburg. δυσχειμέρων libri. δυσχείμερον Musgr. 3. Πὰν addidit Musgr. ἔνθεν εὐχομαι γένος] Cf. Aesch. Suppl. 274. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα. 4. αὐτὴ libri. Αὔγη Leopard.

698, 1. πτωχοῦ (δ' ἄρ') ἀμφίβληστρα σώματος φορῶν | ῥάκη (πάρειμι) τῆς τύχης τεκμήρια conj. Burges. Add. ad Philoct. 404.

ἀμφίβλητα] Lege ἀμφίβληστρα. Ita etiam F. G. Schmidt. Cf. Hel. 1085. ἀμφίβληστρα σώματος. Iph. T. 96. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλά. Confer ἀμφίβλημα, Hel. 70. 430. Phoen. 786. et ἀμφίβολον.

2. ἀρκτήρια τύχης] ἀλκτήρια — Bernhardt. βακτήριον τ' ἔστειχεν F. G. Schmidt. Malim βακτηρίαν τ' ἔστειχε (vel ἀπῆλθε). Cf. Arist. Ach. 449. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε. τύχης] ψύχους optime Dobr. Aliud quid latere frustra suspicatur Nauck.

699. πτωχὸν (εἶναι τήμερον)] πτωχὸν ἄνδρα γαπόνον F. G. Schmidt. Qu. πτωχὸν ἄνδρα τήμερον, vel πτωχὸν ἄνδρ' εἶναι —.

700, 1. κώπης ἀνάσσω] Cf. Aesch. Pers. 378. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ. Cycl. 88. κώπης τ' ἄνακτας. ἀνάσσω et mox ἐτραυματίσθην conj. Nauck.

702. καλῶς ἔχοιμι] καλῶς ἔχοι 'μοὶ Herw., coll. Athen. V. 186 C. καλῶς ἔχοι μοι Naber. Eadem verba sunt Antiph. III. 90. Qu. καλῶς ἔχοι σοι, vel καλῶς ἔχει μοι. Interpretamentum videtur lectionis εὖ μοι γένοιτο. Plat. com. Fr. 30. εὖ γέ σοι γένοιθ' ὅτι ἔσωσας etc. et ad Ach. 446.

703, 1. (οἶδ' ἄνδρα) supplevit Nauck. ex Arist. Ach. 430. Distingue sic, οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν — (sc. λέγεις). Post Τήλεφον (ξένος δ' ὅδε) suppleverit Nauck. Qu. τοῦτον δ' ἐγώ (vel δέ γε).

3. πῶς οὐτι ὁ Τήλεφος γνωρίζεται] (ἐκ τοῦ) προσώπου Τήλεφος — Nauck. Qu. οὐκ οἶδ', ὁμως δὲ (δ' ὥς) Τήλεφος γνωρίζεται.

704. Etiam verba τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέλυνθας δόμων Euripidea esse recte judicant Valck. et Cobet.

706, 1. οὐδ' εἰ — μέλλοι] Malim οὐδ' ἦν — μέλλη.

707. τί χρῆν εἶπατε] τί χρέος εἶπατε Mein. Qu. τί ἐχρῆν; εἶπατε. Excusationem habet longa syllaba ante creticum finalem propter interpunctionem. Cf. ad Fr. 699, 1. Fortasse nonnisi ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν scripserat poeta. Versum corruptum habet Nauck.

708, 1. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;] Sic codd. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ (πρὸς τὴν) νόσον; Cobet. (coll. Arist. Nuh. 648. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τᾶλφια;) τί γάρ βαρύν με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσω; F. G. Schmidt, coll. Soph. Trach. 235. οὐ νόσω βαρύν. Qu. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦνθ' ἅμα; vel νοσοῦντ' αἰεί, vel νοσοῦντ'; ἐπεὶ —, vel ὠφελεῖν νοσοῦντ' ἔχει. νοσοῦντά



γε ed. νόσον, ut videtur, libri. 2. σμίκρ' ἄν] μίκρ' ἄν, σμικρὰν, aut μικρὰν libri. 3. οἰκεῖν] Qu. εἶναι.

709, 1. οὐκ ἄρα Plut. οὐ γὰρ Stob. οὐκ ἄρ' Valck. οὐ τὰρ Porson. Nauck. 2. χρεῖα διδάσκει — σοφόν] Cf. Eur. El. 375. ἀλλ' ἔχει νόσον | πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα (γὰρ τιν' ἡ χρεῖα, vel potius ἄνδρας ἡ χρεῖα κακούς?) κακόν. Fr. 666. ποιητὴν δ' ἄρα | Ἔρως διδάσκει, κῆν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν. κᾶν] Scrib. κῆν. Imitatur Menander IV. 146. χρεῖα διδάσκει, κᾶν ἄμουσας ἢ, σοφόν.

711, 2. ἡμῖν] ἡμιν Nauck. ὑμῖν R. V. etc. Recte, ni fallor: Telephi enim ipsius haec videntur esse. Comicus fortasse ὑμῖν in ἡμῖν mutavit.

712, 1. εἰ schol. εἶτα Matth. εἶτα Τηλέφῳ θυμούμεθα conjicit Bakhuyzen de Parodia p. 21. 2. μᾶλλον schol. μεῖζον Arist. prob. Nauck. δεδρακότες] Malim δεδράκαμεν. Cf. Arist. Thesm. 518. κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα | οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν; Soph. Oed. C. 267. πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα.

714. μέλλεις] θέλεις Valck. Quod verum videtur. Cf. Fr. 719. Mira discrepantia est inter duas lectiones, ut vix sana Euripidis verba allata credam. Qu. τοῦδ' ἔχει χρεῖα λόγον (aut —). Apud Aristophanem Ach. 454. pro τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος legerim τοῦδ' ἔχει χρεῖα πλέκους, aut potius τοῦδ' ἔχει πλέκους ἔρως. Utique mendosum est χρέος, quod non significat i. q. χρεῖα (need).

718. ὅλοιτ' ἄν libri. ὀλοίατ' Dobr. ὀλοίτην Elmsl. ad Ach. 7.

720. τόλμησον et τραχυνθῶσι Badham. Praef. Iph. T. Pro θεοὶ qu. σοι. τόλμ' αἰὲ ed. τόλμης αἰὲ libri. τόλμα σὺ Nauck. Fort. τολμητέον, κῆν τραχύ τι νέμωσιν θεοί. Versum Euripidi abjudicat Meinekios scribens τολμᾶν δεῖ, κᾶν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί. κᾶν τι] Scrib. κῆν τι. νέμωσιν aut νέμωσι libri. νείμωσιν Nauck.

721, 2. τῆς σῆς Ἑλένης Elmsl. ad Iph. T. 118. et Her. 19. Verba sunt Agamemnonis ad Menelaum, ut ista Σπάρτην ἔλαχες, etc. οὐνεκα] Imo ἔνεκα (ἐνεκ'), aut εἵνεκα (εἵνεκ').

722. κυδάζεται — Ἀργείοις] Cf. Aesch. Fr. 89. οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι. Σπάρτην Stob. Σπάρταν aut σπάρτιον al. Σπάρτην et κείνην, ut in anapaestis, Dind. κείνην] κείναν, ταύταν, ταύτην, Σπάρταν al. Verum videtur ταύτην.

723. Verba ὦ πόλις Ἀργους in Telepho fuisse testantur schol. ad Eq. 813. et Pl. 601. Reliquis κλύεθ' οἶα λέγει, quae extant in Med. 168., etiam in Telepho usum esse poetam conjiciunt Elmsl. et Nauck.

724, 2. φρονήματος χάλα] Cf. Arist. Vesp. 727. τὴν ὀργὴν (τῆς ὀργῆς?) χαλάσας.

725. πριστοῖσι —] Lucem afferunt Hygini verba Fab. 101. "Tum Ulysses ait, non te dicit Apollo, sed auctorem vulneris



hastam nominat. Quam cum rasissent, remediatus est." Monuit Bakhuyzen de Parodia p. 200. *θέλγεται*] Qu. *φέρβεται*.

727 a. Nescio an etiam Euripides scripserit *ἐχθιστον πλέκος*, coll. Fr. 714.

728, 1. *φιλεῖ τοι πόλεμος* —] Qu. *φιλεῖ δέ πως ὁ πόλεμος* —. *οὐ πάντ' εὐτυχεῖν*] *οὐ πάντων τυχεῖν* Conington. Quod receperunt Dind. Nauck. Nil temere mutandum videtur. Correctio incerta est. Fort. *οὐ πάντ' ἐξαμᾶν* (aut simile aliquid), aut *οὐ πάντας λαχεῖν*. 2. *χαίρει*] Qu. *χαίρειν*, et mox *μυσεῖν* pro *μυσεῖ*.

*πτώμασιν*] Qu. *σώμασιν*.

731. *οὐκ ἔστι κρεῖσσον* —] Cf. Her. 232. *ταῦτ' ἔστι κρεῖσσον πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν*. *ἄλλο πλὴν*] Qu. *οὐδὲν ἤ*.

732. *ῥώμη δέ τ'*] *ῥώμη γὰρ* Blomf. ad Sept. 212. et F. G. Schmidt. *ῥώμη δέ γ'* Matth. Recte. Anglice, yes, and strength —. Verba respondentis alicujus.

733, 1. Fort. *τοῖς πᾶσι θνητοῖς κατθανεῖν ὀφείλεται*. 2. *κοινὸν δ'*] *πάντες δ'* conj. Nauck. 3. *τὸ γὰρ χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν* conj. idem, quum vitiosum sit *χρεὼν* monosyllabum. Fortasse *πάντες* corruptum est ex *ποιεῖν*. Cf. adesp. 301. *τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν*. Herc. 311. *ὁ χρεὼν γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεὼν θήσκει ποτέ*. *τὸ μὴ χρεὼν*] Cf. Fr. 494, 3. *τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων*.

734, 1. *κᾶν*] Scribendum *κῆν*.

735, 1. *ἐν φόβῳ*] Qu. *πενόμενος*, aut *δυστυχῶν*. 2. *λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης*] *λαχὼν* — F. G. Schmidt. Fortasse recte. *ψυχῆς*] *τύχης* Gesner.

736, 2. *ὧν ἐχρῆν φίλου*] Qu. *ὡς ἐχρῆν φίλων*. 3. *δάνειον δ'* libri. *σπάνιον δ'* Gesner. *σπάνιον* Nauck. 4. *κᾶν*] Scr. *κῆν*.

*ὁμόθεν ὥσι*] Cf. Soph. El. 156. *οἷς ὁμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος*. Eur. Or. 486. *τὸν ὁμόθεν τιμᾶν*. Iph. A. 501. *τὸν ὁμόθεν περὶν-κότα | στέργειν*. 5. Cf. Eur. Fr. 458. *αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον*. Med. 219. *δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν*. Arist. Vesp. 447. *οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς* (i. e. *χάρις*) *τῶν παλαιῶν ἐμβάδων*. 6. *ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ* codex M. *ὅταν* — *δόμων* ἔλθῃ ceteri. *ὅταν τις ἐκποδῶν ἀνὴρ φανῇ* F. G. Schmidt. Qu. — *φροῦδος θάνῃ*. Cf. Fr. 1066. Soph. Aj. 1266 sq. Stesich. Fr. 52. Genuina verba periisso suspicatur Nauck.

738, 1. *ἄνδρες*] Viri emphatice. Qu. *πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες* — *δείξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν παρουσίᾳ*. Cf. ad Soph. Oed. C. 1742. Ant. 271. 2. *δείξωσιν* libri. *δείξουσιν* recte Matth. Solenne vitium. Cf. ad Nub. 739. *αὐτοὺς* libri. *αὐτοὺς* Musgr. *τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ*] Propter malorum potentiam. Cf. Fr. 645, 3. *παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν*.

739, 2. *ἔχει φρόνησιν*] *ἔχει τ' ὄνησιν* F. G. Schmidt, coll. Med. 618. Bacch. 473. Qu. *δόκησιν* (i. q. *δόξαν*), vel *τιμὴν τιν'*

(ut in v. 4.), vel *δοπὴν τιν' ἀξιώματος*. *φρόνησιν ἀξιώμά τε*] *δόκησιν ἀξιώματος* Mein. prob. Nauck. et Kock. Ver. p. 170. Verum videtur *δόκησιν*, sed retineri debet *ἀξιώμά τε*. *ἀξίωμα*] Anglice reputation. 3. *κᾶν*] Scribe *κῆν*. *χρηστὸς γεγώς*] *χρηστοῦ γεγώς* Valck. prob. Kock. Sed cf. Fr. 364, 27. *χρηστῶν πενήτων ἦν τις αἰσχύνῃ τέκνα*. Qu. *χρηστός* (vel *χρηστοῦ*) *γε φύς*. 4. *ἀναμετρούμενος δέ*] *ἀναμετρούμενον δέ* Kock. Lege *ἀναμετρούμενόν τε* (being measured, reckoned), vel *ἀναμετρούμενοίς τε*. Cf. El. 52. *πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος* | *τὸ σῶφρον*. Ion. 250. 1271. Or. 14. Iph. T. 346. Nisi latet aliud quid. *πως*] Fort. *τω* (τρόπῳ). 5. *ὠφελεῖ τρόπῳ*] Suspectum habet Dind. *ὠφελεῖ τόκους* (?) Kock. Qu. *ὠφελεῖ τέκνα*, aut *ὠφελεῖ βροτούς*, aut *ὠφελεῖν φιλεῖ*.

740, 1. *ἦλθεν δ' — κίνδυνον ὑποστάς* (ut *ὑποστῆναι πόνον* Suppl. 189. 345.) *βὰς — ἐπὶ λειμῶνας ποιμένι' ἄλσῃ τ' —* corr. Elmsl. ad Med. 252. 3. *ἓνα δεινὸν ὑποστάς*] *δείμαθ' ὑποστάς* feliciter Matthiae. Qu. *ἔργον ὑποστάς*. 4. *ἀβάτους ἐπὶ τε*] *ἀβάτους ἐπιὼν* conj. Nauck. Qu. *ἀβάτους τε πάρος*. Qu. *κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτων —*, aut *κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἄβατ', εὐανθεῖς —*. *ἔναυλ'*] Cf. Hel. 1113. *ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις*. Bacch. 122. Herc. 371. 5. *ποίμνιά τ' ἄλσῃ*] *ποιμένιά τ' ἄλσῃ* al. Qu. *δάσκιά τ' ἄλσῃ*.

**ΤΗΜΕΝΟΣ.** Arg. *Κτιμένῳ* (i. e. *Τημένῳ*). Cf. ad Fr. 751. 743.

743. Lege *τὸ δ' εὖ* (Nauck.) *στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς —*, aut *τὸ δέ (τοῦ δε Dobr.) στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω καλῶς, —* (ut construatur *στρατηγεῖν καλῶς*).

744, 1. *ἄρξεις γὰρ οὕτω —*] *ἄρξεις ἄρ' οὕτω* al., quod fortasse praeferendum. 2. *ὁμῶς δίκαιον*] Lege *ὄντως δίκαιον*.

*ποιμαίνειν στρατόν*] Cf. Aesch. Pers. 241. *τίς δε ποιμάντωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ*;

745, 3. *τελευτῶν*] Cf. Arist. Eq. 524. *τελευτῶν ἐπὶ γήρως — ἐξεβλήθη*.

746. *αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτούς*] *πλείον'* pro *πλεῖον* recte Nauck. Dind. Cf. Arist. Ran. 1428. Qu. *πλέον ἐπωφελεῖ βροτούς*, aut *ὠφελεῖ βροτούς πλέον*.

747, *αἰσίως*] Cf. Ion. 410. *εἰ — αἰσίως ἔλθοιμεν*.

748. *ἀνανομήν*] Confer v. *διανομή*.

**ΥΨΙΠΥΛΗ.** Arg. Athen. *ὅτε* (i. ὅτι) *κακῶς τὴν Ὑψιπύλῃν ὑπεκρίνατο*.

752, 1. *Διόνυσος —*] Cf. Arist. Nub. 603. *Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων πέτρῃαν σὺν πεύκαις σελαγεῖ Βάκχαις Δελφίοισιν ἐμπρέπων κωμαστῆς Διόνυσος. θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός*] Fort. *θύρσους τε καὶ νεβρῶν δοράς καθαπτός*. Zeugma hic notandum est. 2. *ἐν πεύκαισι*] Qu. *ἅμα πεύκαισι*. Cf. Bacch. 307. *αὐτὸν ὄφει πηδῶντα σὺν πεύκαις*.

753. Ἀχελῷον ῥόον] Ἀχελῷον ὁρόσον aut ῥοὰς malit Elmsleius ad Bacch. 625. Cf. Fr. 14, 3. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς. Med. 835. Κηφισσοῦ ῥοαῖς. Andr. 651. Νείλου ῥοὰς. Fr. 230, 3. ῥοὰς (Νίλεου). Sosith. 2, 16. Μαιάνδρου ῥοαῖς. Ion. 27. Πακτωλοῦ ῥοὰς. Adesp. 177. Ἰνάχου ῥοὰς. Qu. δείξω μὲν ἀργεννόν τιν' (vel Ἀργεῖοισιν) Ἀχελῷον ῥόον etc.

754, 1. ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ αἰρόμενος —] ἐφ' ἐτέρῳ [φάρεσιν?] Herwerden ad Ion. 889. Qu. ἕτερος —. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων] ἰώμενος — al. Latet aliud quid. Qu. ἀμεργόμενος, δρέπων ταῖν χεροῖν, vel δρεπόμενος χεροῖν, vel δ' ἀμέργων χεροῖν, vel θηράται καλῶν | ἄγρευμ' ἀνθέων. 2. ἡδομένα] Qu. ἀδομένα. Idem conjicit Dind. Cf. Arist. Av. 236. ἡδομένα (ἀδ.?) φωνᾷ.

3. τὸ νήπιον] Qu. τὸν κόλπον, vel καλαθίσκον, vel τοῦ νηπίου, vel νήπιος ἀπληστος ἐών. Cf. Plut. Mor. p. 110 F. νήπιος ὦν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε (v. ad Fr. 757.) ἀπληστος ἐών] ἀχρηστον ἔχων al. Plut. ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόφιμος (sc. Ὀφέλτης).

755. ἄστρον] ἄντρον al. prob. Welcker. Sed repugnat epithetum δωδεκαμήχανον. Cf. ad Soph. Fr. 571.

757, 1. ἃ γοῦν] ἅττ' οὖν Cobet. Qu. ἃ δ' (vel ἄσσ') οὖν. ταῦτά μου δέξαι] ταῦτά μοι δέξαι recte Porson. 2. πονεῖ] νοσεῖ F. G. Schmidt, coll. Cic. ἔφν μιν —] His respondent verba v. 5. ἀναγκαίως δ' ἔχει —. οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ ἀεὶ πονεῖ Stob. 3. θάπτει] θάπτειν Stob. καὶ ἕτερα Clem. et Stob. χᾶτερ' αὖ Plut. κτᾶται Plut. κτᾶσθαι Stob. σπείρει Clem. νέα] πάλιν Stob. 4. θνήσκει] θνήσκειν Stob. καὶ τάδ' ἀχθονται] κατὰ δ' (i. e. κατὰ δ') — Stob. (Quod praeferendum.) καὶ κέν' (nequicquam) F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 331. θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά. Qu. καὶ μάλ' ἀχθονται, vel κατὰ θυμοῦνται. Post γῆν fortasse interrogandum. 6. βίον] βίου Marc. Anton.

Cic. v. 3. 'morsque est finita (l. finis) omnibus.' Ibid. v. 5. 'tum (l. nam) vita omnibus.'

759, 1. πρὸς τὰς χρήσεις χρῆ —] πρὸς τὰς φύσεις χρῆ — Cobet. Nauck. πρὸς τὰς κρίσεις χρῆ — Mein. 2. τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν] I. e. τῶν τε κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. 3. πειθῶ] Fiduciam. An πίστιν? 4. οὐδὲν cod. οὐδὲ Schneidewin.

συμβάλλειν] Cf. ad Arist. Eccl. 446. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη | ἱμάτια, etc.

762. εὔσημα καὶ σα] Cf. Herod. II. 121. τῶν τε σημάντρων ἐόντων σώων, etc. εὔφημα] εὔσημα sagaciter Nauck. Cf. Arist. Lys. 1196. καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι.

764, 1. κόραι libri. κόρας Herm. Dind. κόραις Musg. Quod praeferendum videtur. ἐξαμίλλησαι] ἐξαμιλλῆσαι ante Musgr. Cf. Eur. Hel. 394. τὰς τεθρίππους ἀμίλλας ἐξαμιλληθείς. 2. γραπτούς] Qu. γλυπτούς. Cf. locum Anth. Pal. III. 10. allatum ad

Fr. 765. οἶσι libri. ἐν αἰετοῖσι ingeniose Valck. ἐν ἀετοῖσι Nauck. πρόσβλεπον ante Musgr.

765. οἰνάνθα τρέφει] οἰνάνθα φέρει al. οἰνάνθας τε τρέφει Tzetz. Recte corrigere videtur Bergkii, οἶνα θ' ἃ φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν. Cf. Phoen. 238. οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν. Metrum dochmiacum est.

767. Harp. αἱ ἀρκευόμεναι (ἀρκεύουσai?) παρθένοι.

769. κροταλίσεως] Verbo κροταλίζειν usus est Anaxilas comicus III. 341. Quid dixerit Euripides ex Photii loco non constat.

770. νεαρός] I. q. νέος. Cf. Hipp. 1343. σάρκας νεαράς. Iph. T. 835. βρέφος — νεαρόν. Tro. 835. πρόσωπα νεαρά.

771, 1. (Κλυμένη δοθεῖσα) — Both. (δάμαρ δοθεῖσα) Μέροπι — Nauck. Qu. (ἐδόθη δὲ Κλυμένη) —. 2. χθόνα] Qu. χθονός. 4. γείτονες] οὐγγενεῖς (i. e. οὐπιχώριοι, Oed. R. 939.) F. G. Schmidt. 5. ἔω φαεννᾶς (φαεννὰν) libri. ἔω φαεννὰς Mein. Qu. ἔω φαεννῆς, vel ἔω φαεννῇν —, vel φαεννῇν — ἱππόστασιν.

ἱπποστάσεις] Cf. v. βούστασις. Apud Strabonem παραπέπλεκται (1. παρεμπέπλεκται).

772, 2. τῆς φερνῆς] Genitivus pretii. Qu. ταῖς φερναῖς.

773, 1. Qu. — πλουτοῦσιν ὅτι τοῦτ' ἔμφυτον. Vel δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσιν ἔμφυτον πέλειν etc. Cf. Fr. 299, 1. ὥς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη. Trag. adesp. 239, 1. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν — πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ἄνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ. 385. δεινόν γε — ταῦτόν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, | τοῖς δ' ἔχθος (ἐχθρόν?) εἶναι. τοῦτο δ' ἔμφυτον] τοῦτό γ' — al. τοῦθ' ὥς ἔμφυτον probabiliter Dobr. Fort. ὁμως δὲ τοῖς πλουτοῦσιν ἔστιν ἔμφυτον, vel — τοῖς πλουτοῦσι τοῦτ' ἔστ' ἔμφυτον.

2. τοῦτο] τούτου, τοῦδε al. Dobr. Recte. τοῦδέ γ' αἴτιον conj. Nauck. Qu. τί ποτε τούτου 'στ' αἴτιον (vel τοῦδ' ἔστ' αἴτιον).

3. Interpunge sic, ἄρ', ὄλβος, —. συνηρεφεῖ libri. συνηρετμεῖ Dobr. συνηρετεῖ recte Mein. Dind. Cf. v. ὑπηρετεῖν. et v. Lob. ad Aj. 1329.

4. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης] Qu. — τὰς φρένας καὶ τῶμματα (τά τ' ὄμματα), vel — τὰς φρένας τε τὸν τε νοῦν, vel — τὰς φρένας καὶ τὴν φύσιν. τῆς τύχης] τῆς τέχνης Mein. δυστυχεῖς Maehly. Nauck.

774. ὥς πανταχοῦ γε —] γε om. cod. M. Qu. ὥς πανταχοῦ 'στι —.

775, 1. ὅτ' εὐνάσθη] ὅτ' ηὐνάσθην proponit Herwerden ad Ion. 17. 2. αἶτει τι χρήζεις] Qu. αἶτει εἴ τι χρήζεις. Cf. ad Soph. El. 316. Men. IV. 234. εὐξαι τί (εὐξ' εἴ τι?) βούλει. 3. λαβεῖν] Qu. αἶτειν.

κᾶν μὲν τυγχάνης (σάφ' ἴσθ' ὅτι) supplet Cobet. κᾶν μὲν τυγχάνης, ἐτητύμως conj. Bekker. Vel κῆν μὲν τυγχάνης δῶρον (aut αὐτοῦ) τόδε. Vel — (σάφ' εἴσομαι). 7. ἐπεὶ cod. εἶπερ m. sec. Virgula ponenda post πέφυκεν. Haec fortasse Clymenae continuanda sunt. 8. λόγοι] Qu. λόγους. 9. ψευδηγο-

ρεῖν conj. Nauck. Cf. Fr. 400, 1. 11. αἰ πατρὸς κοιμωμένου  
 Herm. αἰ πατρὸς νύκτωρ ἐμοῦ Wecklein. αἰ πατρός τ' ἄωρί μου  
 F. G. Schmidt, coll. Fr. 913, 1. 14. ὁσμαῖσι] Legendum forsan  
 μύροισι. 15. ὕπνον — ἐκλιπὼν Herm. ὕπνου — ἐκλήγων conj.  
 Nauck. Vix sanum. Qu. ὕπνου — ἐκλήξας. Sic λῆξαι ὕπνου  
 Rhes. 71. 550. 770. 780. 18. λόγοι] Annon λόγους? Cf. ad  
 Fr. 890, 1. Post h. v. versus vacuus est. 19. et 23. Stro-  
 pharum notas addidit Herm. 21. μέλπει — λεπτὰν — ἀρμονίαν]  
 μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἔλεινῃν probabiliter Nauck. Malim ἔλεινάν.  
 ἐν δένδρεσι jam Burges. Cf. Arist. Av. 235. ὅσα τ' ἀμφιτιτυ-  
 βίζεθ' ὧδε λεπτὸν ἀδομένῃ φωνᾷ. 23. ὁρθρευομένα γόοις] ὁρ-  
 θρευομένα γοερὸν (aut γοερῶς) conj. Nauck., coll. Eur. Suppl. 978.  
 γόοισιν δ' ὁρθρευομένα. Adde Tro. 182. ὁρθρεύουσαν ψυχὰν ἐκ-  
 πληχθεῖσα. 24. πολύθηρον] Qu. πολυθήρηνοις (γόοις). Qu. οἰκτι-  
 ζομένα —. 25. σύριγγας δ' —] Cf. Hel. 1449. σύριγγι ποιμνᾶν  
 πεινδόμεναι ποιμένος οὐριβάται] Cf. El. init. ἀνῆρ — οὐριβάτας.  
 26. κινουῖσιν] Qu. κρέπουσιν. ποίμνας ἐλάται] Qu. ποιμνᾶν  
 ἐλάται. ἐλάται] I. q. ἐλατῆρες. 27. ἔγρονται] Cf. Rhes. 532.  
 ἔγρεσθε. 533. Qu. ἔρχονται. 28. συνζυγίαι] Scrib. συζυγίαι.  
 31. πηγαῖς τ'] Qu. πηγαῖς δ'. πηγαῖς cod. πηγαῖσι Nauck.  
 32. μελιβόας] Confer ὄξυβόας, κοκκυβόας. ἀχεῖ] Cf. Ran. 216.  
 33. ἀκαται Dobr. et Matth. 34. εὐαέσιν ῥοθίοις] Lege εὐαέσι  
 ῥοθίοις. Cf. Hel. 1520. εὐαεῖς ἀνέμων πνόας. 36. πρόγονον et  
 πελάσει codex. πρότονον et πελάσσει Herm. Lege πελάζει. Sed  
 sensus obscurus est. 37. ἐτέροισι] Qu. ἕτεροῖσι —. Post  
 πέλει virgulam tantum posuerim. 38. κῶμον δ' ὑμεναίων Herm.  
 39. ἔρωσ υἱνεῖν] Cf. Arist. Av. 412 sq. 42. αἰουσ cod. αὖξουσ'  
 Herm. Qu. αἶρουσ'. 44. φόβον] Qu. πόνον. 45. ὀρίζεται δὲ  
 τόδε Herm. 46. τὸ δὴ ποτ'] Haec mendosa sunt. 48. ἐπιχάρ-  
 ματ'] Qu. ἐπίχαρμά τ'. 49. δεσποτᾶν] An δεσποτῶν? 51. λέχος]  
 I. c. uxorem. I. q. γάμους. 52. ἴτω — ἀοιδά] Cf. Soph. Fr.  
 450. ἴτω δὲ Ἰνυθιάς βοά. τελεία γάμων ἀοιδά] Qu. τελείων —.  
 55. τριπλοῦν ζεῦγος] Cf. Arist. Fr. 484. ζεῦγος τριδουλον. ἔχειν  
 χρὴ στόμ' —] Cf. Phoen. 360. τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 56. ἡσυχία]  
 Imo ἀσυχία. 57. δείξει] Qu. λέξει. Et sic F. G. Schmidt, coll.  
 Hipp. 391. 58. ὥς φησι] ὥς φασι recte Wecklein. ἐσθλοῖσι  
 F. G. Schmidt, coll. Iph. A. 609. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις πάρειμι. Iph.  
 T. 819. Or. 1210. Fr. 781, 35. 59. νύμφης τε] Lege νύμφην τε.  
 60. KHP. praef. Herm. 61. Scribendum sic, εὐφαιμεῖτ' ὦ —.  
 64. βασιλήϊον] Confer Ἐφεσῆϊα (pro Ἐφέσεια) γράμματα. 65. αὐδάν]  
 αἶσαν Herm. αὖξαν (?) Düntzer. Mendosum. 67. ἥκει] Fort.  
 ἔστιν aut ἔρπει. 68. λέχη] Qu. γάμους. 69. τῇδ' ἔστω  
 λεῶς cod. pr. m. τῇλ' ἔστω λεῶς Nauck. σῖγ' (σιγδ cod. sec. m.)  
 ἔστω λεῶς Herm. Cobet. Recte. Cf. Arist. Th. 39. εὐφημος πᾶς  
 ἔστω λαός.

776, 1. Connecte γῆς τὰ πόρρω. 2. πόρρω] πόρσω requirit Dind. κάει τὰ πόρρω, τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει] Cf. Soph. Fr. 737, 3. πόρρω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός. Fr. 971, 2. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον. τὰ δ' ἐγγὺς εὐκρατ' ἔχει ed. τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει Valck. εὐκρατ'] Temperata (Vitruv.). Ab εὐκρατος. Cf. Fr. 779, 2. κρασιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων etc.

778, 1. τοῦτον ἐγὼ κρίνω vulg. τοῦτ' — codd. Par. τοῦτον ἐγκρίνω (?) Badham. Lenior correctio foret τόνδ' ἐγὼ κρίνω, aut τοῦτον οὖν κρίνω. 2. ὅστις —] I. e. διὰν τις —. ὅστις πατήρ ὢν] ὅστις παρείκων F. G. Schmidt. τῶν πατέρων] πατήρ ὢν Grot. εὖ | ἢ καὶ —] εὖ | εἷξας Herw. Qu. ἢ | ἄρχων —. 3. ἢ καί] ἢ 'ναξ (ἢ ἄναξ) Herw.

779, 2. ἀψίδα ἦν cod. P. ἀψίδα σὴν Faber. Nauck. Dind. Kock. Ver. p. 218. Qu. τὰ σ' ἄρματα. Qu. ἀψιδά σου. 3. κάτω (καί τω Vat. 2.) δέισι codices. κάτω διήσει Faber. καταιθαλώσει Kock, coll. Ovid. Met. II. 230. 'carrusque suos candescere sentit.' Aesch. Fr. 157. δόμους Ἀμφίονος | καταιθαλώσω. Eur. Suppl. 640. Ion. 215. El. 1140. Qu. κάτω (vel δίφρου) καθήσει. 4. ἴει] Sc. σαντόν. Imperativus. Cf. ad Eq. 430. ἔχων δρόμον] Cursum dirigens. 5. τις P. εἴτ' Manutius. 6. δχημάτων] δχήματα Kock. Ver. p. 219. κρούσας] Suspectum. 8. νῶτα Σειρίου βεβώς] Cf. Phoen. 175. ἄρμα λευκὸν — βεβώς. Qu. — θενών. ὀπισθε νῶτα σειραίου] Qu. ὀπισθεν ὥστε σειραῖος. σειρίου P. σειραίου Rutgers. 9. ἔπενε παῖδα νουθετῶν] Lege ἐπεῖχε —. Anglice, kept advising his son. Cf. Arist. Eccl. 317. τὴν θύραν | ἐπεῖχε κρούων. ἐλατῆρα ἔστρεφ' P. ἔλα τῆδε στρέφ' Portus. 10. τῇ ῥα στρέφ' ἄρμα] τῆδε στρέφ' ἄρμα Mein. Phil. Exerc. I. 38., coll. Oed. C. 1544. τῇδ' ὦδε βᾶτε, τῆδε.

781, 1. ἐν νεκρῷ κεραυνίου Herw. Malim ἐπὶ νεκρῷ —. Qu. — θεήλατος. Connecte πυρὸς ἀτμόν. πυροῦσος Ἑριννὺς Herm. πυρὸς τ' Ἑριννὺς Rau. 2. ζῶσ' ἐξανίησ' recte Herw. Qu. ἀτμόν ἐμφανῇ (μέγαν aut βαθύν). 3. νέκυν Bekker. 4. μοι] Qu. μου. ἴθ' ὥς Herm. πόσις Bekker. νοεῖς Nauck. πλησίον γαμηλίους Herm. 5. παρθένων, ut videtur, codex. μολπὰς Herm. 6. οὐ θᾶσσον; οὐκ ἀμολγὸν Herm. οὐ θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε; Dobr. ad Inscript. p. 114. οὐχὶ θρόμβον ἐξομόρξετε Herwerden ad Ion. 1014. Fort. οὐ θᾶσσον οὖν τὸν θρόμβον (aut πέλανον) ἐξομόρξετε —; Vel οὐ θᾶσσον; οὐχὶ —; Cf. Herc. 1399. Oed. R. 430. 8. εἶα, δμωίδες Herm. ἄρα, δμωίδες conj. Nauck. 9. ξεστοῖσι Burges. 11. καλλιφεγγές] χρυσοφεγγές Macrobian. Cf. Tro. 860. ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας. Hipp. 455. ἢ καλλιφεγγῆς — εἰός. Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας] Cf. Nub. 1265. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 12. καὶ τοῦδ' schol. Eur. δθεν σ' Macrobian. Ἀπόλλων εἰκότως (οὕτως εἰ al.) κλήζη βροτὸς (κλήζει



βροτῶς al.) schol. Eur. Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήζει βροτὸς Macrobius. Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλήζει βροτοῖς Herm. Ἀπόλλων' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ Herw. Ἀπόλλω δ' — Wagner. Ἀπόλλω σ' ἐν pro Ἀπόλλων δ' ἐν conj. Nauck. Qu. Ἀπόλλων σ' εἰκότως καλεῖ βροτῶν | ὅστις —. 13. ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων] τὰ σιγῶντ' suspectum habet Herw. Qu. ὅστις διαιρεῖν (definire, explicare) —. Vulgata prorsus inepta est. 15. εἶδομεν codex. αἰείδομεν Dobr. 18. νυμφεῖ' ὀφείλω Herm. σοὶ τάδ' —] Anglice, I have to thank you for this espousal. 20. νεόζυγι] Nuper sponso. μονόζυγι Herm. 22. γενεὰν cod. γένναν Herm. 23. δ' ad τὰ νυμφεῖα male refert Bekk. δ' (sc. νυμφεῖα) τὸν μέγαν Herm. 24. Praestat forsā scribi βασιλέα (— — —). νυμφεύεται] νυμφεύετε Herm. Lege νυμφεύσεται. 25. ἀστερωποῖσιν Herm. δόμοισι cod. δόμοισιν Nauck. χρυσέων] χρυσεῖς Herm. 26. αρχεον cod. ἀρχὸν Herm. 27. ὦ μάκαρ ὦ Herm. βασιλεύς] βασιλέως Herm. ἔτ' id. ὄλβον id. 28. δς θεὰν κηδεύσεις] Herm. Qu. εἰ θεὰν κηδεύσεις. 31. ὑμνήσεται] ὑμνήσων al. ὑμνήσῃ Herm. 33. γυναῖκ' ἄνωχθι] Fort. σὺν τοῖσιν ἄλλοις. κατὰ στόμα] καιαει al. κατὰ στέγας Rau. Recte, opinor. 34. καὶ κυκλώσασθαι δόμους Herm. 35. σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν] Qu. σεμνοῖς ἐφ' ὑμεναίοισιν. 36. ἀφ' ἧς τὸ σῶφρον Herm. ἀφ' ἧς γε σῶφρων Burges. Nauck. Qu. ἀφ' ἧς γε σῶφρων πᾶς τις ἄρχεται βροτῶν (vel ἄρχεσθαι θέλει, vel ἄρχεσθαι φιλεῖ) | εὐχὰς ποιῆσθαι. Vel ἂν τις ἄρχεσθαι θέλοι. Cf. Arist. Vesp. 846. πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι Herm. 37. ποιῆσθαι Herm. 38. προσελθιν cod. προσέλθῃ Herm. προσελθεῖν cum Bothio conj. Nauck. 39. πάτερ (δέσποτα sec. m.) cod. πᾶτορ Nauck. ἔστρεφα cod. ἔστρεψ' Burges. Qu. ὦ δέσποτ', εἰα, στρέφ' —. 40. ζωσῃ cod. σώζεις Burges. σώζῃ Herm. θησαυρίσματα Burges. Cf. Fr. 522, 4. 41. ἐξαμείβετε cod. ἐξαμείβεται Bekk. Fort. ἐξανέρχεται. Cf. ad Arist. Thesm. 281. 42. καταινου cod. καπνοῦ Herm. νως aut ηως cod. λυγνὺς Herm. 44. ἔνδον αἰθάλου Herm. αἰθάλου] Cf. Hec. 911. αἰθάλου κηλῖδ' οἰκτροτάταν. Phoen. 191. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν. 45. ἀλλ' εἰσιθ' ἐς οἶκον] εσθ cod. εἰσιθ' Bekk. Leg. ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω. χόλον] Qu. ψόλον. 46. ἐπεισφρεῖς] Cf. Xen. Hell. VI. 5. 43. ἐπεισφρέσθαι. 47. ἐν τοῖσιν ἡδίστοις (παιδίοισιν)] Qu. ἐν τοῖσι πλησίοισι. 50. ἅπαντα ταῦτ'] Haec omnia, i. e. omnia hic. Anglice, all here. ἀκάπνωτοι] ταῦτ' αἰθρη τ' ἀκάπνωτοί θ' ὁδοὶ Herm. Qu. ἀκάπνιστοι. 52. ἐκεῖσ' ἔχει φρένας] Cf. Phoen. 363. 1427. 53. επεποι cod. ἐπεὶ τοι Bekker. 54. ληφθέντα φαύλως] Anglice, being taken lightly, being made light of. μέγαν χειμῶν' ἄγειν Herm. 55. Interpunge sic, σὺ δ', ὦ πυρὸς δέσποινα Λημητρὸς κόρη | Ἥφαιστέ τ'. 57. ποῖ πόδα περόντα καταστάσω;] ποῦ πόδα conj. Nauck. Cf. Bacch. 184. ποῖ δεῖ χορεύειν; ποῖ καθιστάναι



πόδα; 59. *τιναθερ* cod. *τίν' αἰθέρ'* Herm. *άν' αἰθέρ'* Nauck.

*ἄφαντον*] *Ἄννον ἄφαντος?* Cf. Herc. 873. *εἰς δόμους ἄφαντοι*

*δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.* Or. 1557. *ἄφαντος οἴχεται.* 1496. Hel. 612.

Hipp. 828. Pro γὰς ὑπὸ κεῦθος qu. γὰς ὅπου κεῦθος. 60. *ἔξα-*

*μαυρωσω* cod. *ἔξαμαυρωθῶ* Herm. 61. *ἰὼ μοί μοι*] Lege *ἰὼ*

*ἰὼ μοί μοι.* Versus dimeter dochmiacus est. 63. *κρυφεον* cod.

*κρυφαῖος* Herm. Post *νέκυσ* ponatur virgula. 64. *κεραυνιαί*

cod. *κεραῦνιοί τ'* Herm. *κεραῦνιαι* — *πλαγαί*] Cf. Bacch. 93.

*κεραυνία πλαγᾷ.* Alc. 129. *διόβολον πλήκτρον πυρὸς κεραυνίου.*

65. *λέχεά θ' Ἀλίου*] Hoc non intelligo. Qu. *βέλεά θ'* — *ταλίου*

cod. *θ' Ἀλίου* Herm. *τ' Ἀελίου* conj. Nauck. 68. *πατρὸς ἴθι*

*πρόσιθι* conj. Nauck., cui etiam *πρόσπεσε* vitiosum videtur. *πα-*

*τρὸς* — *πρόσπεσε γόνυ*] Cf. Suppl. 10. *προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ.*

Hec. 339. *πρόσπιπτε* — *Ὀδυσσεώς γόνυ.* 737. Andr. 165. Iph. A. 900.

Hel. 953. 69. *πρόσπεσε γόνυ λιταῖς* Herm. Cf. Fr. 775, 46. *τὸ*

*δὴ ποτ' (?) εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν* etc. *γονυταισφαγας*

cod. *γόνυ λιταῖς σφαγὰς* Herm. *γονυπειτῆς σφαγὰς* conj. Nauck.

70. *οικτραι* codex. *οἰκτρά τ'* Herm. *οἰκτράς* recte Boisson. Al-

terum *σφαγὰς* delendum videtur. *ἀρκέσαι*] Pendet a praece-

dentī *πατρὸς πρόσπεσε γόνυ*, i. e. *πατέρα ἰκέτευσον.* Cf. ad Arist.

Eq. 1271. 71. *ἰὼ μοί μοι*] Qu. *ἰὼ ἰὼ μοί μοι.* Cf. ad 61.

72. *ἤκούσατ' ἀρχὰς* —; Herm. *ἤκουσ' ἀπαρχὰς* (sine interrog.)

conj. Nauck. 74. Litteras (κα) supplevit Bekker. 75. Qu.

*τεκμήρι' ἔστι πημάτων ὁρᾶν σαφῆ.* Litteras (ορμα) idem.

782, 1. *μισῶ δ'*] Fort. *μισῶ δ' ἔγωγε.* *εὐάγκυλον*] *ἀγκύλον*

Nauck. 2. *γυμνάσιά τ' οἴχοιτο*] *γυμνάσιά τ' οἴχοιτο* Dübner.

Latet, opinor, aliud quid. Fort. *γυμνάσιά τ' ἱππόκροτα.* Cf. Eur.

Hipp. 229. *καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων.*

783. Plut. *τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας* (*ἐπαινοῦν-*

*τας?*) etc. 2. *ἀλλ' οὗτος libri.* *ἄλουτος* Musgr. *σῆπεται νέκυσ*

Cf. Soph. Ant. 906.

784, 1. *ψυκτήρια*] Qu. *κιβώτια.* 2. *δένδρεα*] “*δένδρ' ἐν*

*φιλ.* (melius *δένδρων*, sed haereo in *ψυκτήρια* adjectivo)”, Dobr.

Adv. Π. 336. *Ἀν κέδρινα?* *φίλοισιν*] *φίλαισιν* al. Recte. *λέξεται*

*δέξεται* Casaubon. Poetae verba nondum emendata putat Nauck.

784 b. Ad Phaethontem refert Meinekios (P. E. I. 38.) Plut.

de Tranq. an. p. 463 A. *τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος πέπονθας, οὐδ'*

*ὥς ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὃ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν.*

In quibus latere suspicatur trimetrum *εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέ-*

*πληξέ με.*

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. Arg. v. f. p. 485 N. 5. *τὸ μὴ ἀπολω-*

*λέναι* —] Melius legeretur *τὸ μὴ οὐκ ὀλωλέναι* —.

785, 1. *ἀλογίαν*] qu. *ἀπορίαν.* 3. *ἴσον μετασχεῖν*] Sub. *μέρος.*

787. *ὀκνῶ*] *ὀκνῶν* Cobet. *ἐκχέαι*] Cf. Soph. Phil. 13. El. 1291.

788. *εἰσιδεῖν, ξένε*] Malim *ὦ ξέν', εἰσιδεῖν* —.

789, 2. *κτεάτεσσιν*] Qu. *κτεάνοισιν*.

791, 1. Cf. Cratin. min. III. 375. Men. IV. 111. 250. *οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα*. 2. *καὶ πάλιν ναντίλλεται*] Qu. *κοῦδέποτε* —.

792, 1. *δραῖτε δ'*] *δρα τόδ'* Both. Probabilis correctio: cf. v. 3.

3. *λαβεῖν* addidit Sylburg. 4. *παρόν γε κάξομοιοῦσθαι*] Qu. *παρόν γέ σ' ἐξομοιοῦσθαι*.

793, 1. *θάκοις ἀρχικοῖς*] *θάκοις μαντικοῖς* recte Nauck. etc. Cf. Soph. Ant. 999. *εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον | ἵζων*. Mox pro *διόμνυσθ'* malim *διόμνυτ'*. *ἀρχικοῖς* libri. *μαντικοῖς* recte Nauck. 2. *τὰ δαιμόνων*] Ut *τὰ θεῶν*, *τὰ δεσποτῶν*, etc. 3. Qu. *οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἀπατῶσιν* (pro *ἄνθρωποι*) *λόγων*. *οἱ* libri. οὐ Nauck. 5. *οἶδεν ἢ πείθειν λέγων* Nauck. *οὐδέν' ἐκπείθει λέγων* F. G. Schmidt. Qu. *οὐδέν' ἂν πείθοι (πείσαι) λέγων*.

794, 1. *διαφθείρας*] Qu. *διαφθεῖραι* aut *διαφθερεῖν* (*ὑποστάς*). *κᾶν*] Scribe *κῆν*. 2. *αὐτὸς ἡδίκηκέναι*] Ipse injuriam fecisse. Nisi pro *αὐτὸς* corrigendum *οὔτος* aut *αὐτόν*. *ὑποστάς αὐτόν*] Fort. *διδάσκειν μ' αὐτόν* —. Sensus obscurior est. 3. *τὰμὰ μαθήσῃ*] *τὰμὰ πάντ' εἴσει* probabiliter Mein. 4. *ἐμφανιεῖ*] *ἐμφανῇ θήσει* Jacobs. *ἐμφανίζέτω* Pflugk. Utraque correctio arridet.

795, 1. *τὸν εὐτυχοῦντ'*] Qu. *τὸν ἐνοικοῦντ'* (et sic Badham. prob. Madvig.), aut *τὸν ναίοντ'*. Possis etiam *πράσσουσ' αἰεὶ τὸν εὐτυχῇ*, vel *πράσσουσά γ' εὐτυχοῦντ'*. 2. *δυστυχοῦντα*] Lege *δυστυχοῦσα* (cum cod. B. ap. Gaisford.). Et sic Badham. Lege *πατρὶς καλῶς πράσσουσ' αἰεὶ τὸν εὐτυχῇ | μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῇ*.

796, 3. *σωφρονεῖν ἐπίσταται*] Cf. Fr. 901, 3. 7. Soph. Oed. R. 589.

797, 1. In fine versus virgula interpungendum. 2. *ὥς πάντ' ἔχωσι*] *ὥς πᾶν τελοῦσι* Nauck. Dind. Qu. *ὥς πάντ' ἔδωκαν (ἐτέλεσαν)*.

798. *ἀπέπνευσεν αἰῶνα*] I. q. *βίον*. Cf. Fr. 810, 3. Soph. Aj. 1031. *ἀπέψυξεν βίον*.

799. *αἰρεῖς*] *αἰρεῖς* al. Scribe *αἰρεῖ*. Unde *αἵρεσις* (haeresis). ΦΟΙΝΙΞ. Arg. Epigr. Anth. III. 3. *Φοίνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον* (l. *ῥπιν*) *γενέτου*.

801, 1. *μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ, τέκνα, | ζύγωσις ὅστις οὐκέθ' ὥραϊος γαμεῖ* Madvig. Fort. *πικρόν γυνῇ γὰρ* —.

*τέκνα*] *νέα* Herw. Valck. Mein. Kock. Ver. p. 229. Recte. In fine versus plene interpungendum. Duo fragmenta videntur esse, v. 1. et vv. 2. 3. Idem sentit Nauck. 2. *δίδωσιν* libri. *ἡλίθιος* conj. Nauck, pleno puncto post *τέκνα*. Qu. *ἄφρων γὰρ*, vel *μάταιος* (Phoen. 962. *ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνη μάταιος*), vel *ἀσύνητος* (Fr. 735.). Vel *πεφυκόθ'*, *ὅστις οὐκέθ' ὥραϊος γάμων*.

ώραῖος γαμεῖ] Cf. Hel. 12. ώραίων γάμων. Aesch. Fr. 52. ώραίου γάμον. ἄκοιτις — Kock. δμῶς ἐστίν — Valck. δείλαιος — Heath. δώμασιν ἄκοιτις οὐκέθ' ώραίῳ (ώραίῳ Welck. etc.) γαμεῖν tentat Herw. 3. γέροντι] γαμοῦντι Men. mon. 129.

803, 1. Connecte αὐτὸς ἀμπλακών. 2. κράτη] Qu. κράτος, potestatem. 3. τυγχάνη] κιγχάνη feliciter Monk. ad Hipp. 1442. Nisi praestat καταχυνθῇ. με καὶ libri. μέλας Grot. 4. εἰ χρὴ διελθεῖν — νικώμενον] Qu. εἰ μὴ διοίσει (διάξει) νικώμενος, vel εἰ μὴ θανεῖν χρὴ, vel ἢ χρὴ διαζῆν.

804. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ] Cf. Fr. 319, 4. γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ.

805. γυνή τε] Malim γυνή δέ. ἀγριώτατον κακόν] Cf. Arist. Thesm. 455. ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναιῖκες, δοῦν κακά.

806, 1. οἱ πεῖραν οὐκ δεδωκότες] Lege οἱ πεῖραν οὐκ εἰληφότες. 2. μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί] Qu. μᾶλλον δοκοῦσιν ἢ πεφύκασιν σοφοί. Supplere possis (τοιοῖδε δ' εἶσ') vel (ἀεὶ γάρ εἶσ') —.

807, 1. τὸ γὰρ κακόν] Fort. τὸν γὰρ κακόν. μέγιστον ἄρ' ἦν ἢ φύσις etc.] Cf. Eupol. II. 457. 2. οὐδείς τρέφων εὖ —] Qu. οὐδείς τρέφων ἂν —.

808. ἀλίσκεται] Cf. Fr. 437, 3. τολμήμασιν — ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται. Menand. Fr. 132. ἄλωτὰ γίνεται ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ | ἅπαντα. Diviserim sic, τὰφανῇ | τεκμηρίοισιν —.

809, 1. λόγων κριτής] κριτής λόγων Jo. Damasc. Quod praefendum videtur. 2. ἀμιλληθέντα] Disputata. Anglice, contended, maintained. μαρτύρων] Qu. ῥητόρων. 3. τὰνἀντί'] Qu. κἀναντί' aut ἐναντί'. πέρι] πάρα Reisk. ὑπερ Valck. Redde, de una eademque re. 4. οὕτως] Malim οὕτω. 6. σκοπῶν] Qu. σκοπεῖν. διαίταν] Cf. Fr. 529, 4. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκπονουμένων (ὅστις ἐκπονεῖ al.) | σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες. ἦντιν' ἡμερεύεται] Qu. ἦν καθ' ἡμέραν ἄγει. Cf. Aesch. c. Tim. § 153. πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῆ ὁ κρινόμενος.

ἐμπορεύεται Aesch. ἡμερεύεται Joh. Dam. ἡμερεύεται Gaisford. Dind. Qu. ἐπιτηδεύεται. 7. ὅστις δ' ὀμιλῶν —] Cf. Menand. IV. 195. ὅστις δ' ὀμιλῶν ἥδεται. Qu. εἴ τις δ' —. 8. ἡρώτησα] ἱστορήσα Herw. Qu. ἐζήτησα, vel ἡρεύνησα, vel ἡξίωσα (i. e. ἐτίμησα). 9. τοιοῦτός ἐστιν ἕκαστος apud plurimos. τοιοῦτός ἐστιν Diodor. et Jo. Dam. τοιοῦτός ἐσθ' H. Wolf. Dind. etc. Sed omitti nequit ἕκαστος. Lege igitur τοιοῦτός ἐσθ' οἷοιςπερ ἥδεται ξυνῶν | ἕκαστος, vel τοιόσδε πᾶς οἷοιςπερ ἥδεται ξυνῶν, vel τοιόσδ' ἕκαστος οἷοιςπερ ἥδεται ξυνῶν. Ipse malim τοιοῦτός ἐσθ' οἷσπερ τις —, vel τοιοῦτός ἐσθ' ἕκαστος οἷσπερ ἥδεται | ξυνῶν. Cf. Plat. Gorg. 485 E. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἅττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν οἷάπερ ἐκεῖνος etc. Eur. Fr. 459. Doxorat. ταῦτα (τὰ αὐτὰ?) πρεσβεύων Φιλοκράτει. Liban. γιγνώσκων ὅτι | τοῦ ζῆν ὥς (ὁδ' ὥς) ἄριστα

ποιεῖται λόγον. Quae Euripidis videntur esse. ἔστιν ἕκαστος plerique testes. ἔστιν al. Aesch. c. Tim. § 153. φησὶ (φησὶ δεῖν?) ποιῆσθαι.

810, 1. ὄσῳ μὲν] ὄσῳ μὲν δὴ al. Qu. ὦ πλοῦτε πλοῦθ', ἡδιστον εἰ βάρος φέρειν, | πόνοι δὲ καὶ σοὶ (etiam in te) etc. (Corruptela orta sit ex omisso ltero πλοῦτε). Vel ὦ πλοῦτε, πάντων ῥᾷστον εἰ βάρος φέρειν. Vel ὦ πλοῦτε πλοῦτε, μέτριον —. (Cf. Alc. 887. μέτριον ἄχθος.) Vel ὦ πλοῦτε πλοῦθ', ὥς δεινὸν —. In ῥᾷστον latet fortasse ἐλαφρόν. 2. Fort. πόνοι δέ γ' ἐν σοί. Sed non sollicitandum καὶ σοί. 3. ὁ γὰρ πᾶς] ὁ πᾶς γὰρ malit Nauck. ἔνεισιν· ὁ δὲ πᾶς Hense. ἀσθενής] Suspectum. δίων libri. αἰὼν Grot.

812, 1. ταυτηρίαῖς] καντήρια recte, opinor, Valck. εἶπον] Jubeo. Cf. Arist. Eccl. 255. 2. πυρίδες] ἐς πῦρ ἔδει καὶ (ταῦτα) δὴ διπετῇ | θεῖναι supplet idem. Qu. ἐς πῦρ δέοι διπετῇ θεῖναι συχνά. κτεῖναι] θεῖναι id. Locus graviter corruptus. Erotian. διπετῆς ὁ γόνος (?).

813. Cur haec misere corrupta sine ulla emendationis spe et soloecum εἴ τι ν' εἰσίδοιμι ἔλοιδόρουν esse judicaverit Cobetus non video. 1. Qu. εἴ ποτε δ' ὁδίτην εἰσίδοιμ' (vel ὄντ' ἰδοιμ') ἀνὰ πόλιν etc. 2. προηγῆτορος libri. προηγητῆρος Grot. I. q. ὑφηγητῆρος (Soph.). 3. ἀδημονοῦντα συμφοραῖς] Cf. Plat. Phaedr. 251 D. Xen. Hell. IV. 4. 3. Interpunge sic, ἀδημονοῦντα συμφοραῖς, ἔλοιδόρουν | ὥς —. ἃ δαιμόνων ταῖς libri. ἀδημονῶν ταῖς Salmas. εὐδαιμονῶν ταῖς Valck. ἀδημονοῦντα Wyttenb.

4. ἐκποδῶν ἔχων] ἐμποδῶν ἔχων conj. Nauck. Qu. θάνατον ἐκφυγεῖν θέλων. 5. τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως] Qu. τοῖς ἐμοῖσιν ἀντιβάς.

6. πέπτωχ'] Fort. πέπταιχ'. (Anglice, has fallen, has got into trouble). Post τλήμων plene interpungendum. 7. τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν] Cf. Arist. Eccl. 105. τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν.

8. πόθον libri. ποθεῖτ' Musgr. Nauck. Dind. ποθοῦσ' Grot. Quod praeferendum videtur.

814, 2. καὶ] Scrib. καὶν. ὑπερβάλλη κακοῖς] Cf. Arist. Pl. 109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

815 b. ΦΡΙΞΟΣ. Arg. In Ἀθάμας et Φρίξος latent, ni fallor, nomina sacra Abraham et Isaac, ut in Ἰοβάτης nomen Joseph.

816, 3. ἀμείβεται] δρίζεται Plut. 5. ἢ δ' ἦλθ' ἀνάγκη] Qu. ἦτινι δ' ἀνάγκη, vel τίνι δ' ἦλθ' ἀνάγκη, vel πῶς δ' ἦλθ' ἀνάγκη.

7. ἀφ' οὗ καὶ —] ἀφ' οὗ ἢ — al. ἀφ' οὗ δὴ — Cobet., coll. Fr. 907. γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά. et Aesch. Fr. 324. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κυκλήσκειται. 8. Φοῖνιξ libri. Φοῖνιξ θ' Valck. 9. Θάσος] Κάδμος recte Schneidewin.

817. Jo. Malal. ὅς φησι (l. φησιν ὅτι) Ζεὺς μεταβληθεὶς etc.

818, 3. σφαδάζειν] *Lege σφαδάζειν μ' cum Nauckio. Cf. Soph. Fr. 727, 1. σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὥς εὐφορβία. Aesch. Prom. 1009. δακῶν δὲ στόμιον ὥς νεοζυγῆς | πῶλος βιάζει (f. σφαδάζεις) καὶ πρὸς ἡνίας μάχει. Pers. 194. Soph. Aj. 833. ἀσφάδαστος. 5. κατηρτυκῶς κακῶν] Qui ad finem disciplinae pervenit. Anglice, broken into trouble. Cf. ad Fr. 42. Aesch. Eum. 473. κατηρτυκῶς ὁμῶς | ἰκέτης προσῆλθες. Soph. Ant. 478. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους | ἵππους καταρτυθέντας. Optime vertit Cicero, 'sed jam subactus miseriis obtorpei.'*

819, 4. ἡδὺ κἀπάται φίλων] Cf. Aesch. Fr. 294. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

820, 1. ἔλεξε] *An ἔλεξας? εὐναίῳ πόσει] Cf. Suppl. 1028. εὐναῖος γαμέτας. Andr. 1246. εὐναίοις γάμοις.*

821, 1. ὑγιᾶς οὐδέν] οὐδὲν ὑγιᾶς al. Quod praefendum. Cf. Fr. 496, 4. τὸ δ' εἰς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιᾶς ἀνδράσιν φρονεῖν. Arist. Pl. 355. 356. 362. 870. Inus novercae verba. 2. ὧν φυλάξομαι ψόγον] *δν — Nauck. Fortasse recte.*

822, 1. Sophocli adjudicat Burgesius ad Phil. 274. βίος libri. βαιὸς Scaliger.

824. καὶ μὴν cod. Voss. sec. Gaisf. et Cobet., non καὶ μῶν (unde καὶ νῶν Valck.). μέν] *Malim σοι αὐτ τοὺς.*

825. Cf. Soph. Oed. R. 56 sq.

826, 1. φῆς ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον] *φησιν ἄνδρ' — Nauck. Dind. ἄνερ, σ' οὐκ ἀξιῶ (?) Herw. Lege φησι, τόνδ' οὐκ ἀξιῶ, vel οὔποτ' ἀξιοῖ | δειλὸς κεκλησθαι. 2. δειλόν] δειλῶ al. Lege δειλός.*

827. ἀμός] ἀμὸς al. Qu. οὔτος, αὐτ ἦν ποτ' (τις, ὅδ'), αὐτ ἐστίν.

829, 1. εἰ δ' εὐσεβῆς ὦν —] *οἱ δυσσεβεῖς οὖν F. G. Schmidt. Qu. ὁ δ' εὐσεβῆς ὦν — τοῖσι δυσσεβεστάτοις] τοῖσιν εὐσεβεστάτοις F. G. Schmidt. 2. εἰς ταῦτ' ἔπρασσον] Qu. πράσσοιμι ταῦτὰ, vel ταῦτ' ἔργ' ἔπρασσον. ἔπραττον libri. 3. εἰ Ζεὺς — ed. ὁ Ζεὺς ms. Steph. ἦ —; (?) Nauck. Male, ut ostendit sequens μηδέν. Recte habet εἰ Ζεὺς. Qu. ἦ Ζεὺς ὁ λῶστος οὐδὲν ἔνδικον φρονεῖ; Vel εἰ μή γ' ὁ δαίμων μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ; virgula tantum posita post ἔχοι. μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ] Fort. μηκέτ' ἔνδικα φρονεῖ.*

830, 1. τοῦθ' ] *Malim ἐσθ' 2. τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστ', ἐπεὶ μόνοι βροτῶν — Herw. πλὴν ὁμῶς βροτῶν] Qu. τῶν γὰρ οὖν βροτῶν. Vulgata nullum idoneum sensum praebet. 3. νοσοῦσιν] νοσοῦσι θ', νοσοῦσι δ' al. Cf. 639, 1. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστι κατθανεῖν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;*

831, 1. I. e. ἔμφυτόν ἐστι τοῦτο —. Cf. Fr. 773, 1. τοῖς πλουτοῦσιν ἐστὶν ἔμφυτον | σκαιοῖσιν εἶναι. 2. καὶ δίκη] *Qu. κὰν δίκη. 3. δακρύειν] Qu. δακρύων.*

832, 1. τοῦφ' ἡμέραν] *καθ' ἡμέραν Sextus p. 661. τοῦφήμερον idem p. 665. Praestat καθ' ἡμέραν. 2. τοὺς θεούς] τὸν θεὸν*

Justin. 3. *πονηρά]* *τις ἀνὴρ* Sextus p. 665. *πονηρὸς* Justin. *καὶ δοκῶν]* *καδδικῶν* Stob. utique cod. A. Quod praefendum. Post *ἀλλίσκεται* plene pungendum videtur. 4. *διαν]* *χῶταν* conj. Nauck. 5. *τιμωρίαν]* *τιμωρίαν τ'* conj. Musgr. "Aut hoc probandum aut *χῶταν* corrigendum v. 4." (Nauck.)

*ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ.* Arg. Plutarch. *πέντε μόνον* (l. *ὁδὸν*) *ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος;* (sic). Aelian. *ἐπὶ Χρυσίππῳ* (*Χρυσίππου?*) — *καίτοι* (*καίπερ?*) — *ἄρξας.*

836, 3. *σταγόνας νοτίας]* *Ἄν — νοτίους?* 4. *θνατούς]* *Λεγε θνητούς.* 11. *πάλιν ἦλθε πόλον]* *πόλον ἦλθε πάλιν* al. Quod praefendum. 13. *διακρινόμενον]* *διακρινόμενα, μεταμειβόμενα* al. Anglice, being dissolved. Qu. *μεταμειβόμενον.* Cf. Lucret. II. 1004. 'Inde aliis aliud conjungitur.' Vitruvius vertit, 'et dissolutione mutata in eam recidere in qua ante fuerant proprietatem.' *ἄλλο πρὸς ἄλλον]* *ἄλλο πρὸς ἄλλο* melius alii. 14. *μορφὴν ἑτέραν]* *μορφὰς ἑτέρας* Gal. *μορφὰς* Plut. *μορφὴν ἰδίαν* (ut vid.) Vitruv. 'formas' apud Lucret. II. 1005. *ἐπέδειξε* Clem. et Gal. *ἔδειξε* Plut. *ἀπέδειξε* Philo. Quod recipiendum. Sext. Empir. *στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα* (*παρέχοντα?*) *λόγον.* Tit. Cicer. 'quis aut de Ganymedi (l. Ganymedis) raptu dubitat — aut (l. aut non) intelligit etc.'

837, 2. *γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται]* Cf. Soph. El. 1023. *ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσαν τότε.*

838, 1. *τόδ' ἤδη θείον]* *Λεγε τόδ' ἤδη δεινόν.* Idem proponit F. G. Schmidt. Cf. Andr. 1067. *οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν.* 2. Confer illud, 'Video meliora proboque, | deteriora sequor.' *χοῖται]* *Ἄν χοῖται?*

839, 1. *γνώμη σοφός μοι libri. γνώμης σόφισμα* (?) Nauck. Dind. Ipse malim *γνώμην σοφὸς γὰρ, vel γνώμην σοφὴν τε. ἔχειν* codd. *ἔχοι* Trinc. *ἔχουν* (?) Nauck. *ἔχων* recte Gomperz. Men. (*κακήγορος* ed. Ald.)

840, 2. *οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς]* Qu. *οὔτ' εὐτυχῇ πάντ' οὔτε δυστυχῇ βίον, vel οὔτ' εὐτυχοῦς τέρμ' οὔτε δυστυχοῦς βίον.*

841. *εἰάζων]* Cf. *φεύζειν, αἰάζειν, οἰμώζειν, ἄζειν, ὤζειν, μύζειν, γρύζειν, etc.*

846, 1. Qu. *τοξεύεται. | πάντες σφ' ἐρῶσιν.* 2. *ἥς φυλακτέον πέρι]* *οὗς φυλακτέον, πάτερ ingeniose* Valck. *δεινοῖς ἐρῶσιν libri. δεινῶς ἐρῶσιν* Valck.

848, 1. *δοσις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει]* *Suspectum ἐν βίῳ, pro quo qu. εὐσεβῶς aut aliud quid adverbium.* Versus 3—5. a praegressis sejungit Mein. 3. *δοσις — θέλη]* *Malim — θέλει.* *τοὺς φύσαντας]* *τὼ φύσαντε* Schneidewin. *τὸν φύσαντα* Mein. Nauck. prob. F. G. Schmidt. Recte, opinor. *μὴ τιμᾶν θέλη]* *μὴ τιμᾶν φανῇ* malit F. G. Schmidt. *Malim μὴ τιμᾶν θέλει.*



4. συνθύτης τοῖς θεοῖς cod. συνθύτης θεοῖς Schneidewin. etc. συνοδίτης φίλος Schmidt. μήτε συνθύτης ποτὲ (del. θεοῖς) conj. idem. Qu. συνθύτης οὗτος θεοῖς. Vel μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς (om. τοῖς) | μήτ' —, vel μή μοι γένοιτο συνθύτης τοῖσιν θεοῖς | μηδ' —. 5. μήτ'] Fort. μηδ'. Cf. ad v. 4.

851, 2. ἔλαφον — κεροῦσαν] Cf. Soph. Fr. 86 N. κεροῦσ' — ἔλαφος.

853, 1. τὴν ἐναντίαν ὁδόν] Suspectum ἐναντίαν. 2. δῆμους τ' ἔσωσα] δόμους τ' — Bergk. malit Nauck. Recte, opinor. θρόνους τ' — Heimsoeth. γῆν (γῆν τ'?) ἐξέσωσα F. G. Schmidt. Qu. τὴν γῆν τ' ἔσωσα. τύραννος ἰζόμην] An τύραννος ἐστάθην?

854. ἐν αὐτῷ vulg. αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ Mein. ἐν αὐτὸς αὐτῷ Cobet. οὐνεκ' ἐν ἑαυτῷ — Herw.

855, 2. λύγγα] λύγκα Hercker. Dind. etc. Vereor ut recte. Confer λῦγξ λυγγός.

856. παίζω· μεταβολὴν γὰρ, πονῶν ἀεὶ, φιλῶ F. G. Schmidt. Qu. παίζω· μεταβολὴ γὰρ πόνων ἐστὶ (ἀεὶ) γλυκύ. μεταβολὰς — πόνων] Cf. Com. anon. IV. 684. 685. Antiph. III. 119.

857. μυχαῖ Aeschines. μυχοῖς Suid. Hoc praeferendum. Cf. Or. 331. μεσόμφαλοι μυχοὶ γὰρ. Suppl. 926. εἰς μυχοὺς χθονός. 1205. ἐς γαίης μυχοὺς. Tro. 952. γῆς — μυχοὺς. Cycl. 250. Ion. 1239.

858, 1. ἀλλὰ δὴ μ' ἔξω ἔσωσεν ante Norrmannum. ἐνὶ δέ μοι ante Valck. 2. ἡ μήτηρ ante Norrmann. ἄγκυρα, στέγη] Qu. ἄγκυρα στέγης, coll. Hec. 80. δς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν. Cf. Soph. Fr. 612. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου.

859. φοιβία cod. Φοιβεία Matth.

860, 2. ζοφεράν cod. ζοφεράν Bekker., qui anapaestos sic restituit, ζοφεράν ἀδιάνυλον ἔχοντες ἔδραν | τὴν φθειρομένων Ἀχεροντεῖαν | λίμνην (pro λίμνην Ἀχεροντεῖαν). Recte, opinor, sed pro φθειρομένων corrigendum τῶν φθιμένων.

862. αἶμα] ὄμμα Boissonade.

866, 2. σαντῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα] Cf. Soph. El. 974. εὐκλειαν — σαντῇ τε κάμοι προσβαλεῖς. σαντὴν cod. σαντῇ Bekker.

867. εἰ add. Schneidewin. Fix.

868. τρομὸν δρόμημα] τρομὸν δράμημα Cobet. Imo τρομερὸν δράμημα. (νωμῶν) τρομὸν δρόμημα γηραίου ποδὸς supplet Schneidewin. Cf. v. ἄτρομος (Hom. Il. π'. 163. etc.)

[869 b. Anecd. Oxon. II. 254, 19. Qu. θράσει μὲν οὐδείς οὐδέπω, πόνω δὲ καὶ | γενναιότητι κάπνικεῖα συχνοὶ | ἀρετὴν ἐπεκτήσαντο.]

871. Anecd. Oxon. II. 452, 15. ὅλως τοσοῦτος (ὁ λῶστος οὗτος scite Cramer.) καὶ φιλοξενέστατος. Euripidi hunc versum tribuit Schneidewin p. 109. φιλοξενέστατος] Confer εὐωρέστερος, διακονέστερος, ἐπιηρέστερος, ἀναγκαιέστατος, ὠραιέστατος, ἀφθονέ-



στερος, αἰδοιέστερος. Aegre crediderim φιλοξενέστατος, non φιλοξενώτατος, scripsisse Euripidem.

872. οὐδενί] ἐν οὐδενί, οὐδενὸς al. Hoc praeferendum.

874. πορφυρέην Aristid. Corrigendum πορφυρέαν. Cf. Hipp. 738. πορφύρεον οἶδμα. 744. πορφυρέας λίμνας.

875, 1. μάντις ἀψευδέστατος] Cf. Aesch. Ch. 559. ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν. μάντις ἐν θεοῖσι v. l. in schol. καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει] Scripserat fortasse poeta ἔχει δὲ τὸ τέλος αὐτός.

877. τηλοῦ γὰρ οἴκων] Displicet οἴκων. Qu. τηλοῦ γὰρ ἀγρῶν, ut in Aristophanis loco. Cf. Fr. 894. καὶν (κῆν) ἐκὰς ναίῃ χθονός. et ad Nub. 138.

879, 1. Cf. Fr. 897. μισῶ σοφιστήν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός. 2. βραδὺς φανεῖται] Qu. βραδὺς φανῇ τις.

880. Cf. Epich. Fr. 139. τὸ δὲ φαγεῖν ὁμοῖόν ἐστι τῷ τρεῖς ἐξ ἧ τρεῖς κύβους | ἀπὸ τύχης βαλεῖν. Zenob. II. 85. — καὶ Ἀριστόξενος (corr. Ἀρίσταρχος ex schol. Arist. Ran. 1400.) δέ φησιν οὕτω etc. ἐξεῖλε (l. περιεῖλε, ut apud Eust.).

882, 1. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις (pro λόγον — λόγον) Cobet. λόγον libri. λόγων recte Nauck. δίκαιον libri. δικαίως conj. Nauck. λόγον εἰσφέρεις (aut εἰσφέρεις) libri. λόγους φέροις recte Nauck. 2. ἔργον δ' ἐκεῖνος] ἔργου δ' ἐκεῖνος Cobet. ἐκεῖνοις libri. ἐκεῖνος Musgr. Cobet. ἔργα libri. ἔργον δς Mein. ἔργ' ὅπερ παρέσχετο Pflugk. ad Andr. 744. παρέσχετο] Cf. Thesm. 147. τὸν ψόγον | ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.

883. Verba εἰς ὃ χρῆζων (εἰς τὸ χρῆζον Goettling.) non expedio. Fort. ὅπως χρῆζει.

884, 1. ἐπεὶ τί δεῖ] καίτοι τί δεῖ Eust. τί γὰρ δεοί Sextus Emp. μόνον] μόνον, μόνων al. 2. πώματος — ὑδρηχόου] καὶ πώματος — Plut. Cf. Cycl. 66. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις. 3. ἄπερ] ἂ δὴ al. 4. πλησμονή] πλησμονῆς al. τρυφῇ δέ τοι] τρυφῇ γέ τοι Athen. Quod praeferendum, nisi praestat τρυφῇ δέ τῳ, aut τρυφῇ δ' ἔτι (aut δὲ πρὸς). 5. θηροόμεν] θηρώμεθα al.

885, 1. ἀρκεῖ] Qu. ἀρκοῖ. 2. ἅπαν ὑπερβάλλον τε libri et vulg. ἅπαν τόδ' — Porson. Malim ἅπαντά θ' ὑπερβάλλοντα. προσείμαν] Cf. Arist. Av. 627. ἀφείμην.

886. Theopomp. τᾶριστον (τᾶρ' ἐστίν Mein. Qu. τόδ' ἐστίν, aut τοῦτ' ἐστίν).

887. ἐν πλησμονῇ γὰρ κύποις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ] Cf. Aesch. trag. Fr. 6. Adesp. Fr. 156. Anth. Pal. IX. 497. 1. V. 113. 1. XII. 150. 5. ἐν πεινῶντι Athen. Liban. ἐν πεινώσι schol. Soph. Ant. 781. Greg. Naz. Men. Mon. • Quod praeferendum.

888, 1. Βακχίου φίλων θεῶν] Βακχίου φίλον θεῶν Madvig.

889, 1. σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον] δόσις ἀρετῆς λῶστον F. G. Schmidt. Construe Ἔρως δὲ παίδευμα σοφίας (ᾧν) etc. De sententia cf. Fr. 671. Med. 845. ἀρετῆς πλεῖστον] Qu. πολλῶ (μακρῶ) λῶστον, vel, φασὶν, λῶστον. 2. πλεῖστον ὑπάρχει] πλεῖστον μετέχει Cobet. Qu. πλεῖστον παρέχει, vel κρεῖττον ὑπάρχει, vel παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς τ' | — ὑπάρχει. 2. ὑπάρχειν libri. ὑπάρχει Casaub. 7. τῶν τοῦδε πόνων] Malim — νόμων. 11. ἔλθῃ] ἐξῇ conj. Nauck.

890, 1. θεός] Annon θεόν? Cf. Fr. 775, 18. 7. ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ'] Imitatur Menander IV. 319. ἐρᾷ μὲν ὄμβρων γαῖα. Unde hic forsā ὄμβρων corrigendum. 12. Virgula post ἅμα deleatur. φύουσιν ἡμῖν] τίκτουσι μιν (i. e. τίκτουσιν ἡμῖν) al. καὶ τρέφουσ' ] κἀκτρέφουσ' al. 13. ζῇ τε καὶ θάλλει] Cf. Soph. Tr. 236. ζῶντα καὶ θάλλοντα.

891, 1. εἴ μοι] κεῖ μοι conj. Nauck. εὐγλωσσον μέλος] εὐγλωσσον μέλει Barnes. Imo εὐγλωσσον στόμα. Cf. Fr. 57, 3. ἥσσον εὐγλώσσου φέρει. 3. στέγοντα] Qu. τὰ πάντα. 4. ἐπαντλῶν ἀνδρὶ — λόγους] Cf. Arist. Vesp. 483. ὅταν ξυνήγορος | ταῦτά ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας (ξυνωμότην?) καλῇ.

892, 1. ἐν οὐρανῶ] ἐν οὐρανῶ θεὸς Herw. ὤφειλεν ἦδεν libri. ὤφειλεν, εἵπερ (ἔτεόν) ἔστ' ἐν οὐρανῶ | Ζεὺς Herwerden ad Ion. 656. ὤφειλε δῆθεν (?) Nauck. Dind. Qu. ὤφειλεν οὐδεὶς — αὐτὸς αἰὲ δυστυχῆς καθεστάναι. Vel ὤφειλε τάσσειν, εἵπερ ἔστ' ἐν οὐρανῶ, | Ζεὺς —. Vel potius χρῆν μηδέν', ὃ Ζεὺς εἵπερ ἔστ' ἐν οὐρανῶ, | τὸν αὐτὸν αἰὲ δυστυχῇ καθεστάναι. Nempe requirit sensus addi αἰὲ. Cf. Phoen. 83. χρῆ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν | τὸν αὐτὸν αἰὲ δυστυχῇ καθεστάναι.

893. νόμοισι χρώμεθα] νόμοις — al. Legerim θεοῖς εὐχόμεθα. Vulgata inepta est.

894. κἄν ἐκὰς ναίῃ χθονός] Cf. Fr. 877. τηλοῦ γὰρ οἴκων (ἀγρῶν?) βίοτον ἐξιδρυσάμην. Arist. Nub. 138. τηλοῦ γὰρ οἴκῳ τῶν ἀγρῶν. τὸν σοφὸν ἄνδρα] σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porson. Nauck.

2. κἄν μήποι' αὐτὸν Basil. et Johann. Georg. Lege κῆν μηπότ' —. Qu. μηδ' αὐτὸν —. ὅσοις ἐσίδω Procop. ὅσοις προσίδω Basil. ὀφθαλμοῖς ἴδω Johann. Georg. κρίνω φίλον] Cf. Arist. Eq. 873. κρίνω σ' — ἄνδρ' ἄριστον. Nub. 1050. et cum εἶναι addito Ran. 1518.

895. εἰ τρέφουσιν] ἐκτρέφων Cobet., cui formae optativi in -οιν desinentes omnes jure corruptae videntur. Qu. ἐκτρέφων vel ἀνατρέφων, vel εἰ τρέφοιμι τοὺς πέλας. Falsus fortasse est grammaticus.

897. Cf. Fr. 495, 3. μισῶ γελοίους, οἵτινες etc. Fr. 1040, 1. Fr. 879, 1. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν etc.

899, 1. ἄμουσ' ὑλακτῶν] Eadem verba Alc. 760. Cf. Lucian. Dial. d. mar. I. 4. ἐμελῶδει ἄμουσόν τι. Fort. ἄμουσα λάσκων.

2. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν] ὥς γε βαρβάρῳ 'ν ἔθει (?) F. G. Schmidt, coll. Thuc. II. 64. 2. ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν etc. Qu. ὥστε (οἷα) βαρβάρων (βαρβύροις) ἔθος. Plut. σῦκα ἔχων ἡσθιεν (σῦκα ἐπήσθιεν recte Mein. Nauck.).

900, 1. βροτοὺς libri. βροτοῖς Nauck. Correctio non necessaria. 2. ἔπειτα παῖδας —;] Cf. Bacch. 1207. Vesp. 1133. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν | δθ' —; 3. ἄφρονας] ἄρσενας confidenter reponit Madvig. prob. Kock. Ver. p. 206. Post τεκοῦσα δ' ponatur virgula. Qu. ἀψύχους (inanimés). 4. εἰσορῶσα — ἀπολλῦσ'] σῶς δρῶσα — F. G. Schmidt. Qu. ἐκτρέφουσα —. Idem suadent Kock. Madvig. Haec fortasse spuria sunt. 5. χρηστοὺς δ' ἀπολύουσι (aut ἀπολύουσ') libri. χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ' Nauck. Kock. Latet aliud quid. Qu. χρηστοὺς δὲ μὴ 'χουσ'. Vel χρηστοὺς δ' ἀπολλύουσ'. ἐὰν δὲ σώφρονας. etc. ἦν δὲ καὶ σεσωσμένους] ἦν δ' ἔχω — F. G. Schmidt. Qu. ἦν δὲ σώφρονας τέκω. Vel ἦν δὲ γ' αὖ καὶ σώφρονας. 6. τήκω — καρδίαν] Cf. Hom. Od. τ'. 264. μηδὲ τι θυμόν | τῆκε πόσιν γοόωσα. Fort. πτήσσω (Soph. Oed. C. 1446. ἔπτηξα θυμόν) aut τρέμω. τήκω — δρρωδία] τήκει — δρρωδία Herw. Absque causa. τάλαιναν] Lege τάλαινα. 7. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν;] τί (ῆ) τοῦτο δῆτα (?) χρηστόν; F. G. Schmidt. Qu. πῶς τοῦτο χρηστόν ἐστιν; Vel πῶς (τί) τοῦτο δὴ 'σι χρηστόν; Sed cf. 901, 14. τί γῆρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο πλὴν τόδε; 8. ψυχὴν ἀπολύειν] ψυχὴν ἀλύειν Cobet. apud Badham. Praef. Iph. T. p. 3. Bergk. Dind. Nauck. Qu. ψυχὴν ἀπολέσαι (vel ἀπολέκειν, vel πεπᾶσθαι). κᾶπειτ' ἡδ' aut κᾶπειτ' οὐδ' libri. κᾶπὶ τῇδ' Grot. Dind. Nauck. Qu. κᾶπὸ τοῦδ', vel κᾶπὶ τῷδ', vel μηδὲ (κοῦχι) πλείονας πονεῖν, vel ἀλλὰ χᾶτέρους (χᾶτέρας) πονεῖν.

901, 1. ξυνάγορον] Confer τιμάγορος et τετράγορος. 2. ἀρετὴ libri. 3. ἦτις ἄνδρὶ συντέτηκε] Cf. Fr. 298, 2. κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς. Suppl. 1026. συντηχθεῖς — ἀλόχῳ. Or. 803. δοτις τρόποισι συντακῇ. νοῦς] Qu. δρᾶ, aut αἰ, aut τόδε.

4. πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει] πρῶτα μὲν γὰρ — Grot. πρῶτον οὖν δὴ τοῦθ' ὄρᾶν δεῖ Schmidt. 6. τὸ κρῖνόν ἐστιν ἀλλὰ νοῦς (μόνος) Schmidt. post Düntzerum. ἀλλὰ νοῦς (τόδε) Herw. Malim — ἀλλὰ νοῦς (αἰ). τὸ κρίνειν libri. τὸ μορφὴν κρῖνόν ἐστιν bene Grot. τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐστιν Musgr. τὸ κρῖνόν ἐστι κάλλος G. A. Hirschig. τὸ κρίνειν δυνατόν ἐστι conj. Nauck. Ipse conieceram τὸ κάλλος κρῖνον. 7. κᾶν] Lege κῆν. εὐλογεῖν libri. εὐ λέγειν Grot. 8. πρὸς χάριν] Anglice, to please. λέγειν] τελεῖν Wecklein. Schmidt. Qu. τελεῖν aut ποιεῖν: vix enim congruit λέγειν cum ἐκπονεῖν. κᾶκπονεῖν] Suspectum, nisi potius mendosum est λέγειν. 9. ἦν κακὸν πράξῃ τι] ἦν κακὸν τι πράξῃ Grot. Nauck. Corrigendum potius ἦν κακὸν πάθῃ τι. Aliud est κακὸν πράσσειν (Fr. 910, 5.). 10. ἄλοχον ἐν κοινῷ τ' αἰ τῆς

ἡδονῆς ἔχειν μέρος Schmidt. λύπης τε ante Musgr. 12. καὶ κάκ' εὐφρων σοι ξυνοίσω, κούδεν ἔσται (Musgr.) μοι πικρὸν Schmidt. Cf. Soph. Ant. 537. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. κούδεν ἔστι] libri. Dind. κούδεν ἔσται Musgr. Nauck. Recte.

902, 3. ἐπὶ πημοσύνη] ἐπὶ πημοσύνας al. ἐπὶ πημοσύνην Pierson. Nauck. Dind. Praestat me iudice ἐπὶ πημοσύνη: alioquin enim εἰς πημοσύνην scripsisset poeta, ut mox εἰς ἀδίκους πράξεις. Legitur vox etiam Aesch. Prom. 1060. αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. 4. πράξιας aut πρήξιας Themist.

6. πῇ τε] Qu. ποῦ τε vel τίς τε. (Cf. Fr. 904, 11. τίς ῥίζα κακῶν.) Vel πόθεν ἐξέστη. 7. καὶ ὅπου καὶ ὅπως Mein. καὶ ὅτω καὶ ὅπως conj. Nauck. ὅπη] Qu. ὅθεν (pro ὁπόθεν?). Inepta enim repetitio est πῇ et ὅπη. 9. προσίζει] Nonnihil suspectum.

903, 2. ἐρόεντα libri. περόεντα Grot. περόεντα πέδιλα (deleto ἀρμόζεται) Cobet. ἀρμόζεται] Clementi deberi suspicatur Nauck. 3. βάσομαί τ'] Lege βάσομαι δ'. αἰθέρα πολὺν —] αἰθέρ' ἀπείρον' — Cobet., coll. Fr. 935. δρᾶς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἀπείρον (ἀπείρον') αἰθέρα. αἰθέρα λαμπρόν conj. Dind. Ipse malim αἰθέρα μέγαν, βαθύν, κοῖλον, aut σεμνόν (Fr. 890, 9.). εἰς libri. εἰς Bergk. αἰθέρα πολύν] Imo αἰθέρα βαθύν. πολύν] πολὺν Dobr. πολὺν Bergk.

904, 1. χοήν libri. χλόην Bergk. 2. φέρων libri. φέρω Grot. 4. ἀπορον libri. ἀπυρον Abresch. θυσίαν — παγκαρπείας] Cf. Soph. El. 635. θύμαθ' — πάγκαρπα. Fr. 464. ἐνῆν δὲ συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία (παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς al.). παγκαρπείας libri. παγκαρπείας Grot. Dind. etc. Quae forma analogiae repugnare videtur. Retinenda forma epica huic metro idonea παγκαρπίας. 5. θυσίαν — πλήρη] Cf. Alc. 135. θυσίαι πλήρεις.

προχυτίαν libri. προχυθεῖσαν Valck. 7. μεταχειρίζων] Lege μεταχειρίζεις. Et sic (et μετέχων) Herw. 8. ἤδη] Malim αἶδη, ut in anapaestis. 9. Qu. πέμψον μὲν φῶς ψυχαῖς ἀνδρῶν (vel ψυχαῖσι βροτῶν, vel ψυχῆς ἔνεκεν) | τῶν βουλομένων ἀθλους (μύθους?) προμαθεῖν, etc. Vel — πάντων | τῶν βουλομένων ἀνδρῶν etc. ἀνέρων libri. ἀνδρῶν Mein. ψυχάς] ψυχᾶς Valck. Nauck. Ipse malim ψυχαῖς, et mox τῶν βουλομένων (aut ταῖς βουλομέναις) pro τοῖς βουλομένοις. Cf. Fr. 916, 2. ψυχῆς ἐνέρων] Qu. ψυχῆς ἔνεκεν. 10. ἀθλους] Qu. θνητῶν, vel ὄντως. 11. ῥίζα κακῶν] Cf. Paul. I. Epist. Tim. 6, 10. ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία. 12. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσσάμενους | εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν] Malim τίνα δεῖ μακάρων ἱλασσεμένους (epic.). —. Sed ἐκθύεσθαι ἄγος est Herod. VI. 91. ὑπὲρ τινος Theophr. et Plut. Alex. 50. θεοῖς Strab. Activum ἐκθύειν est Soph. El. 572. Eur. Cycl. 371. Or. 191.

905, 1. ὅς τάδε λεύσσω —.] τίς τάδε λεύσσω —; Cobet., qui "Pronomen ὅς Clementi debetur locum Euripidis ad suam

orationem accommodanti." ἐς (aut πῶς) — F. G. Schmidt. Vera scriptura est τίς —; Sententia enim interrogativa esse videtur.

νοεῖ] νοεῖς Schmidt. 2. ἐκὰς ἔρριπεν] ἐκὰς οὐ ῥίπεις Schmidt. Qu. ἐκὰς ἐκρίπτει (ἐκρίψει). 3. δ'] θ' recte conj. Wagner. ὦν ἀτειρὰ (aut ἀντειρὰ) libri. ὦν ἀτηρὰ Potter. Fort. ὦνπερ ἀτειρής.

906, 1. νέαν libri. γραῖαν ed. γραῖαν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι κακὸν Scal. Qu. κακὸν γυναικὶ γραῖ συζεῦξαι νέον, vel ζεῦξαι γυναῖκα πρὸς νέον γραῖαν κακόν. Cf. Fr. 24, 1.

907, 4. γνάθου τε δοῦλος] Qu. γαστρος τε δοῦλος.

908, 1. θνητοῖς] Annon θνητῶν? βιοτά] βιοτὴ jure malit Nauck. 2. εἰς (pro πρὸς) τὰς διαίτας F. G. Schmidt. ἐπὶ παντί] Qu. ἐς πάντα. 3. τὰς νόσους] τὰς φύσεις idem. 4. κοῦκ ἔσθ' ὄρμος idem. οὐδὲ εἰς cod. Par. et ed. olim. 5. τελέσαι] κέλσαι Schmidt. θνητοῖς] θνητοῦς Grot. Fortasse recte. θνητοῖς ad οὐκ ἔστιν referendum.

909, 1. ὅσοι δ' ἱατρεύειν καλῶς] ὅσοι νόσους θέλουνσι [ζητοῦσιν?] ἱᾶσθαι καλῶς F. G. Schmidt. Lege ὅστις δ' ἱατρεύει καλῶς, et mox ἰδόντα pro ἰδόντας v. 3., ubi virgula delenda est. Vel ὅσοι δὲ (βούλονται γ') ἱατρεύειν καλῶς. 3. τὴν γῆν libri. τὴν γῆν τ' Valck. Fort. ἀνδρῶν. Pro ἰδόντας qu. ὁρῶντας.

910, 1. ὃ τι χρῆ] Imo ὃ τι χρῆ (i. e. χρῆζει).

911, 1. Qu. ὃ τε πέριξ ἔχων χθόνα | φαεινὸς αἰθήρ. Cf. Fr. 935. ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα | καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις. 2. φαεινὸς αἰθήρ] φαεννὸς αἰθήρ al. φαέθων αἰθήρ probabiliter Maehly (Soph. El. 824. φαέθων Ἄλιος.) νήνεμος αἰθήρ anon. prob. Dind. Qu. μέγας ἔστ' αἰθήρ, vel βαθύς ἔστ' αἴθρ, vel φαίνεται αἰθήρ. Cf. Cycl. 352. φαεινῶν ἀστέρων. Phoen. 84. φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας. Ion. 1516. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς. et Bacch 631. φαεννὸν αἰθέρα. Rhés. 59. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτήρες. Andr. 1087. φαεννὰς ἡλίου διεξόδους. El. 727. φαεννὰς ἀστρων ὁδούς. etc. et El. 465. φαέθων κύκλος ἀελίοιο.

913. ἄωρὶ πόντου κύμαθ' οἱ περῶσ' ἐπὶ F. G. Schmidt, coll. Iph. T. 416. Hom. Il. β'. 613. Od. δ'. 709. ε'. 176. Theogn. 248. Anth. Pal. V. 17. 3. Qu. ἄωρὶ πόντου κύματ' ὀλέθρῳ (Or. 344. ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασι) εὐρέος | περῶντες \* \* \* \* | σμικραῖς etc. Vel πόντου περῶντες κύματ' ὀλέθρῳ εὐρέος | σμικραῖς etc. ἄωρὶ] Suspectum, nisi valet intempestive (i. e. verno tempore, ante aestatem). Latet fortasse ὅσοι aut ὅσοι δέ. Sed reponendum suspicor epitheton aliquid quale est ὀλέθρῳ aut ἄγρῳ (πόντια) δέ.

περᾶ dedit Matthiae, sed aequo jure περῶν scribere potuit.

τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ξύλον πεύκινον] Scripserat fortasse poeta ξύλον δὲ σώζει πεύκινον τριδάκτυλον. Haec ex Euripide descripta esse non crediderit Nauck. 2. σμικραῖς ἐαντοῦς Porson. σμικραῖσιν αὐτοῦς Mein. Dion. ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ (ἀβεβαίῳ καὶ ἀδήλῳ?) πράγματι τῇ τύχῃ.

914, 1. Λιβυστικῆς] Λιγυστικῆς al.

915, 1. τοῦνομα τὸ ἐπονείδιστον libri. τοῦμὸν ὄνομα τοῦπο-  
νείδιστον Badham. Mein. etc. φιλέγγνον | σκοπεῖν] Qu. ζημία  
φιλέγγνον | εἶναι (aut μένει), aut φιλεγγύω | ἔπεται. 2. τὰ γράμματα]  
με γράμματα recte Matthiae. Utique repeti non potest articulus.

916, 1. (μή μοι), ψυχὴ supplet Elmsl. ad Med. 1049. 2. λεπτῶν  
θίγγανε μύθων, ψυχῇ] Cf. Med. 1081. πολλάκις ἤδη διὰ λεπτο-  
τέρων | μύθων ἔμολον. Arist. Nub. 320. ἡ ψυχὴ μου πεπότηται |  
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. 1404.  
γνώμαις — λεπταῖς. Ran. 876. λεπτολόγους — φρένας. Sic alibi  
ἄπτεσθαι λόγων dicitur et similia. Numerosius, opinor, foret  
ψυχῇ, λεπτῶν θίγγανε μύθων.

917. Eratosth. Catast. c. 13. οὗτός (ὁ ἡνίοχος) ἐστὶν Ἐριχθό-  
νιος, ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς γενόμενος. τοῦτον λέγουσιν, ὅτι ὁ Ζεὺς  
εἶδεν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἄρμα ζεύξαντα ἵππων, θαυμάσαι ὅτι  
τῇ τοῦ ἡλίου ἀντίμιμον ἐποιήσατο διφρεῖαν ὑποζεύξας ἵπ-  
πους λευκοὺς. "Non sunt pedestris orationis verba ὅτι — διφρεῖαν,  
et, cum Eratosthenes, qui multa ex Euripide petivit, hoc ipso  
capite quae Euripides de Erichthonio narrasset memoret, non  
temerarium est contendere Euripidem alicubi scripsisse ἀντίμιμον  
ἡλίου δίφρω. Cujusnam tragoediae hoc fuerit ne conjicere qui-  
dem ausim, cum et sequentia (v. Fr. Eur. 917.) undenam hauserit  
Eratosthenes nesciam." (Bakhuizen de Parodia etc. p. 110.)

918. κρήμνη σεαυτήν] Qu. κρέμασον σεαυτήν. Sed cf. Nub. 377.

919. διαπαίρουσα] Cf. Arist. Av. 1717. θυμαμάτων δ' ἄπο |  
αὔραι διαπαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ. τόπους] Om. cod. Voss.  
πόρους Naber. Fort. ὁπὰς aut μυχοὺς.

920. οἰκέτας Eust. οἰκέταις Valck. Nauck. Fort. ἐστίαν.

921, 1. οὐ γὰρ ἀφελὲς Galen. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀσφαλὲς Valck.  
οὐ γὰρ ἀσφαλὲς (om. ἐστὶν) Nauck. 2. ἡ μέσῳ λαβεῖν] ἡ μέσον  
— Nauck. Dind. ἡ μέσως — recte Valck. ἡ 'ς μέσον βίον F. G.  
Schmidt. Fort. ἡ 'ν μέσῳ —. Cf. Arist. Eccl. 260. μέση γὰρ  
οὐδέποτε ληφθήσομαι.

922, 1. τὸ ἥμισυ] τό γ' ἥμισυ Barnes. τόδ' ἥμισυ malit Nauck.  
Qu. οἶμοι, δράκων μου σῶμα γέγονε (γέγονε schol. Hermog.) θῆ-  
μισυ, vel — γίγνεται τό γ' ἥμισυ, vel — γίγνεται πᾶν θῆμισυ, vel  
οἶμοι τάλας, δράκων γέγονέ μου θῆμισυ. γίγνεται Hermog. γέγονε  
schol. Herm. 2. τῷ λοιπῷ πατρί] Imo τῷ λοιπῷ πατρός (what  
remains of your father). Causa erroris obvia est.

925, 1. οἱ θεοὶ — σφάλλουσιν ἡμᾶς] Cf. Fr. 275, 2. πᾶσιν  
— δαίμων βίον | ἔσφηλε. 2. κρείσσονες] κρείττονες Plut. et Stob.

926, 1. Cf. Soph. Fr. 419. δισὰ γὰρ φυλάσσεται — φίλων τε  
μέμψιν κᾶς θεοὺς ἀμαρτάνειν. πραγμάτων αἰσχροῶν ἄπο] πραγ-  
μάτων αἰσχροῶν ἄγος F. G. Schmidt, coll. Aesch. Suppl. 375. ἄγος  
φυλάσσον. Soph. Ant. 256. ἄγος φεύγοντος ὤς. Imo πραγμάτων



αἰσχροῶν ἐρᾶν. Idem suadet Cobet. Cf. Arist. Nub. 1303. οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. 1460. πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων. Isocr. p. 97. ἐπονειδίσιων ἐπιθυμοίη καὶ πονηρῶν πραγμάτων. Nisi forte potius mendosum est φυλάσσουν. φυλάττου ed. ἄπο] Jure suspectum habet Nauck. Qu. θιγεῖν aut τι δρᾶν. 2. ἦν] ἄν codex.

932. δῆμάτων] δῆματος recte Nauck. Cf. Soph. Oed. C. 443. ἔπους σμικροῦ χάριν.

935, 1. ἄπειρον αἰθέρα] Qu. ἀπείρον' αἰθέρα. Cf. Arist. Nub. 393. τὸν δ' αἶρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον etc. Eur. Fr. 781, 30. δι' ἀπείρονα γαῖαν. 2. καὶ γῆν —] Qu. τὸν γῆν —. Ennius, 'quem invocant (l. vocant) omnes Jovem.' γῆν πέριξ ἔχονθ'] Cf. Fr. 911. κορυφὴ δὲ θεῶν δὲ πέριξ χθόν' ἔχων | φαεινὸς (?) αἰθήρ. Bacch. 292. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου | αἰθέρος.

938, 2. καλοῦσιν ἡμένην] Qu. καλοῦσι κειμένην (vel κρεμαμένην).

939. αἰεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται] παιδεύεται mendosum est. Qu. κακὸν φέρει, vel προᾶγμ' εἰσάγει (εἰσφέρει), vel αἰεί δὲ καινὸν ἡμέρα τι προσφέρει. Cf. Posidipp. IV. 519. ἡ δ' ἡμέρα | αἰεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει (εἰς τὸ φῶς προᾶγμ' εἰσφέρει, vel — ἡμῖν φέρει?).

940, 1. εὖ ἴσθ'] σάφ' ἴσθ' malit Nauck.

941. Cf. Paul. Epist. Rom. XI. 33. ὥς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. 'How unsearchable are his ways, and his paths past finding out.' καί] Fort. δῆ.

942. θεοῖς ἀρέσκου] Imo θεοῖς ἄρεσκε.

944, 2. κυρεῖν] κύρειν codex. Fort. πέλειν.

945, 2. νέοι ποτ' ὄντες ἦσαν οὐκ ἄλλοι φύσιν, | οἴσουσι κύπριν ἡπίως τὴν τῶν τέκνων F. G. Schmidt. 3. ὄντες οὐ σκαιοὶ φύσιν] οὐντες — cod. Unde φύντες sine causa Nauck. Librarius sequens οὐ in animo habebat. Qu. ὄντες οὐκ ἄλλοι φύσιν. φύσιν] φύσει conj. Nauck. Fortasse recte.

946, 1. ἐκβαίνει πικρῶς] ἐκβαίνει πικρὸς recte Wagner. Cf. Adesp. 254. κακοῖς ὀμιλῶν καὶ τὸς ἐκβήσει κακός. Med. 229. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις. Ran. 848. τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν (ἐξιέναι?) παρασκευάζεται. Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιείς. Diph. 408. ὥς δαγδαῖος ἐξελέλυθεν. 2. τερματίζεται cod. ἐρματίζεται recte Nauck. ἐρματίζεται] Cf. Fr. 406, 8. νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

948, 1. Scribe καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων κακῶν (pro ἄλλων) ποτε, vel potius καί σοι πεσόντων πραγμάτων κακῶς ποτε. Scilicet πράγματα κακῶς aut εὖ πεσεῖν dicebantur. Versus haud dubie Euripideus est. 2. εὖξει] Leg. εὖξαι. Cf. Men. IV. 234. εὖξαι τί βούλει, πάντα σοι γενήσεται.

950. ἄφροντις] Confer v. δίφροντις.



952, 1. τιμᾶν τὰν τέτασθε libri. τιμὰν πέπασθε conj. Nauck. Qu. τιμὰν δὲ κτᾶσθε. πλούτῳ δ'] Qu. πλοῦτόν τ'. κατεργάσασθαι] Qu. κατεργάσασθε, κατεργάσεσθε, aut κατεργάσεσθαι (δοκεῖτ').

2. καθήσεσθ'] κάθησθ' malit Nauck. Locus perobscurus. Fort. δ' ἀριθμήσεσθ'. ἄνολβοι] Qu. ἀπ' ὀλβου, divitiarum οpe.

953. Cf. Fr. 331, 1. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ | πρέπει etc.

954, 1. ἀλλ' libri. ἀλλ' ἄλλ' recte Gataker. 2. μέν] γὰρ al. μῦθος εὐμενῆς φίλου] Imo εὐμενοῦς. Cf. Fr. 533. ὥς ἡδὺ — δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῇ δομοῖς (λαβεῖν). Fr. 1064, 1. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς | ὥς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις. Menand. IV. 291. ἡδὺ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμενοῖς. φίλων] φίλου melius Stob. 3. ἄγαν δὲ —] ἀγανά δὲ — F. G. Schmidt.

955, 2. ἐξεπαίρη libri. ἐξεπαρεῖ Matth. Nauck. Compositum vix alibi obvium. Cf. Arist. Lys. 624. Vide an corrigi oporteat ὥστ' ἐξεπαίρειν (vel ἐξεπαῖραι) —, aut ὁ σ' ἐξεπαίρη. 3. ἦν τι] ἄν τι libri. 4. αὐτὸς αἰεί] αὐτὸς αἰεῖ libri.

957. Scripserat forsitan ὁ βίος ὄνομ' ἔχει γὰρ μόνον πόνου γέμων, vel ὁ γὰρ βίος ἔχει μόνον ὄνομα πόνου γέμων, vel ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει μόνον πόνος γεγώς. Cf. Phoen. 553. ὄνομ' ἔχει μόνον. Correctio πόνου γέμων paene certa mihi videtur. ὁ βίος] ὁ delendum censet Nauck. ἐγὼ σ' libri. γεγώς Nauck. Qu. γέμων.

958. μέτριον] μέτριος recte Cobet. Qu. ἔλθοις μοι, μέτριος δ' ὁμως | ἔλθοις μηδ' ἀπολείποις. Vel εἴθε (vel αἰεί) μοι μέτριος (μετρία, sc. Ἀφροδίτη) συνείης. Cf. Iph. A. 543. μάκαρες οἱ μετρίας θεοῦ — μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας. 554. εἴη δέ μοι μετρία μὲν χάρις — καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν. Hel. 1111.

959. Ἐκάτης ἄγαλμα —] Cf. Arist. Fr. 535. καὶ κύων ἀκράχολος | Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. Ubi hic tragici locus deridetur.

960, 1. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης] Cf. Fr. 328, 6. μισῶ πένητα πλουσία δωρούμενον. 2. Qu. μή μ' ἄφρονα κρίνης ἦ —] Corrige μή μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ, ut apud Men. IV. 267.

961, 2. ἀπέσβη] Cf. Med. 1218. Diog. L. II. 18. 18. ἔκλυον, Μενέδημε, τεὸν μόρον, ὥς ἐκὼν ἀπέσβης. εἰς αἰθέρα ed.

962. ἀνοιστέος λόγος] Cf. Herc. 1221. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον.

963. μάντις] Lege μάντις δ'.

964, 2. ἀφείς] ἀνείς al.

966. ἀκόλαστα πάντα] ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν, ut apud Diogenem Laertium, recte Cobet.

969, 1. οὔτοι προσελθοῦς] οὐ προσθέουσά γ' Kock. Ver. p. 227. σέ pro σε Herw. Male. Idem verba μὴ τρέσης ut incommoda expungit et conjicit σ' ὠκύπτερος (σε πώποτε habet Stobaeus Ecl. Phys. I. 4. 21.). 2. παῖσει πρὸς ἥπαρ] Cf. Soph. Ant. 1315. παῖσας' ὑφ' ἥπαρ — αὐτήν. Tr. 931. πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ — πεπληγμένην. 4. μάρψει] μάρπει (sic) Stob. Unde μάρπτει reposuerim. 5. δταν τύχη] αἰεί βροτῶν Stob. Lectionem apud Plutarchum servatam, δταν τύχη, unice probat Cobet.

970, 2. οἱ θεοὶ τρέπουν] θεοὶ τρέπουν conj. Dind.

971, 1. εἰ δὲ πάρεργον] εἰ δ' οὐ πάρεργον Bergk. εἰ δ' οὖν (vel αὖ) πάρεργον Dobr. εἰ δ' ἐκ παρέργου malint Nauck. Dind. Ipse malim εἰ δ' ἐν παρέργῳ, vel εἰ δέ με πάρεργον. Cf. Iph. T. 514. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 2. οὐρανὸν — εὖ κεκραμένον] Cf. Fr. 772, 2. τὰ γγύθεν δ' εὖ κρατ' ἔχει. συγκέ-  
κραμένον ante Grot. 3. συμπίτνει] συμπιτνεῖ libri. Accidit. Cf. Hes. 846. θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπίτνει 4. δ — ἐκτρέφει κάλλιστα γῆ F. G. Schmidt. Qu. δ — κάλλιστα γῆ (aut δῆ, aut κάλλιστ' αἰεί) —. Dele virgulam post κάλλιστα. τε τρέφει libri. τ' ἐκτρέφει Musgr. κάλλιστα τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθη-  
ρεύομεν libri. Correxist Lobeck. Qu. δέλεαρ ἔχοντες τοῦτο (aut ἐν τι) συνθηρεύομεν. 5. συνθηρεύομεν] Cf. Arist. Th. 156. δ δ' οὐ κεκτήμεθα, | μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

972. τραῦμ'] πνεῦμ' Plutarch. unde πληγμ' F. G. Schmidt, coll. Pind. N. X. 133. Ζεὺς — πυρφόρον πλάξε ψολόεντα κεραυνόν. Eur. Alc. 129. διόβολον πληκτρον πυρὸς κεραυνίου. Bacch. 93. κεραυνία πλαγᾶ. Fr. 781, 65. κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί. Hom. Il. ξ. 414. Hes. Theog. 857. etc.

973. πνευμόνων διαρροάς] Cf. Hes. 567. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος (πνευμόνων?) διαρροάς. πνευμόνων] πλευμόνων Macrobian.

975. γοργοφόνος] Ut ξενοφόνος. Qu. γοργοφόνος.

976. πλούτῳ χλιδῶσα] Lege πλούτῳ χλιδᾶς μὲν (vel σύ). φρονεῖς] φρόνει recte Nauck. Dind.

977. δυστήνων] Malim δύστηνον.

979. ὁ τῆς τύχης παῖς] Cf. ad Soph. Oed. R. 1080. ἔμμαντον παῖδα τῆς τύχης νέμων.

981, 1. ἐγγελαῖ λόγῳ] Lege ἐγγελαῖ (τῶμαῳ) λόγῳ, vel ἐγγελαῖ (τούτῳ) λόγῳ. Idem commendat Nauck. Minus placet Grotii correctio ἀλλ' ἔστιν ἔστι —: vix enim per se stare potest λόγῳ. Lege ἀλλ' εἰσὶ, κεῖ τις ἐγγελαῖ λόγῳ, | Ζεὺς καὶ θεοὶ etc. 2. βρότεια — πάθη] Cf. 210, 1.

983. Cf. Philem. IV. 31. εὖχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων. Versum restituit Boissonade.

984. εἰ δὲ θανεῖν θέμις] Qu. εἰ δὲ θανεῖν σφε δεῖ, vel εἰ δὲ θανεῖν με (σε) δεῖ, et mox καταλυσάμενον, vel ἦν δὲ θανεῖν δέη. Cf. Plut. comp. Pelop. et Marc. 3. ἄριστον μὲν γὰρ νικῶντα

σώζεσθαι τὸν στρατηγὸν, εἰ δὲ θανεῖν (adde χρῆ, aut δεῖ?), εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον. εἰς ἀρετὴν καταλυσσάμενους βίον] Cf. Med. 146. θανάτῳ καταλυσσάμεν. Suppl. 1004. εἰς Ἀΐδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον βίοτον? Diocl. com. II. 841. προνοησάτω — ὅπως ὦρα καταλύσει. Phoenicid. IV. 511. ἀπέτνχον· — καταλῦσαι θέλω. καταλυσσάμενους] καταλύσαντα (sed alibi καταδυσσάμενους) Plut. Fort. καταλυσσάμενον.

985. πολλοῖς libri. πολλοῖσι Musgr. τοσοῖσδε vulg. τόσοις δὲ — recte Nauck. Cf. Soph. Aj. 277. δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά.

986. αἰὲ πρυσίμοχθοι] αἰὲ πλησίμοχθοι al. αἰὲ τλησίμοχθοι Grot. τρυσίμοχθοι Mein. ἀμπρευσίμοχθοι (?) conj. Nauck. (Cf. ad Arist. Lys. 289. ὥπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν τοῦτ'.) Utique non αἰὲ hic legebat Polybius, qui paullo antea dixit οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως αἰὲ ποτε — ἦσαν, etc. Verum videtur περισσόμοχθοι, quod conjecit Heimsoeth. Apud Polybium dele αἰὲ ante τλησίμοχθοι.

987. ἀγῆρων ἀρετὴν] Malim — ἀρετάν. Cf. Soph. Ant. 608.

988. Ζεὺς συγγένειος] Sic Ζεὺς ἐρκεῖος Soph. Ant. 487.

989. Supplendum forsā (αἰὲ) λίνου —. λίνου κλωστήρα —] Cf. Aesch. Cho. 507. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνου.

990. κορμοῖσι] Derivatū a κείρειν. Cf. Arist. Lys. 255.

991. πακτὰ δωμάτων] πηκτὰ — correxerit Nauck, coll. Ach. 479. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. Recte. Hesychius πακτὰ per ἥρμοσμένα explicat. Doricum est πακτά. Pro λῦε qu. κλεῖε.

992. Porphyr. καὶ πνεύματα (πνεύμονας?) καὶ φοινίους ἔχει δοὰς etc.

993. ἐγὼ δ' ἐμὸς (νῦν) εἰμι Cobet., quod dixerit servulus aliquis servitute modo liberatus, coll. Apollodori versu, ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος (ἐγὼ μόνος γάρ εἰμι Cobet.) τῶν ἐμῶν μόνος. et Ter. Phorm. IV. 1. 21. 'nam ego meorum solus sum meus.'

994, 1. Interpunge sic, οὐχ ἐσπέρας, φάσ', ἀλλὰ etc. Qu. οὐχ ἐσπέραν, φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίαν. Vel οὐχ ἐσπέρας τρεῖς (pro φάσ') ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας | ὅλας (aut ἴσας, pro τούτους) —. Locus obscurissimus. 2. τούτους ἀφεστήκασιν] Haec non intelligo. Fort. οὗτοί γ' —. ἡμέραν τρίτην] Anglice, three days ago. Cf. Antiph. III. 156.

995. ἔχοντες] φέροντες al. χέοντες optime Naber.

996. Supplendum forsā (οἶμοι), τί σιγᾶς; —; εἰργάσω] Malim εἰργασαι.

998. Qu. ἥπειρος εἰς ἄπειρον ἐκβάλλει χθόνα (coll. schol. Apoll. Rhod.). Idem fortasse versus est qui affertur Anecd. Paris. IV. 183. 11. ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν. Cf. Dionys. Per. 430. Δωδώνης ἥπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται. εἰς ἄπειρον] ὡς ἥπειρον Zonaras. ἐκβάλλων πόδα] Cf. El. 96. ἔν' ἐκβάλω πόδα | ἄλλην ἐπ' αἶαν (s. Hartung.). Fort. ἐκβαίνων πόδα, sed vera videtur altera scriptura ἐξεπλεύσαμεν. ἐκβάλλων] ἐκβάλλω Zon.

ἐκβαλὼν v. l. in Suid. πόδα] χθόνα schol. Apoll. Rhod. ἔξε-  
πλεύσαμεν] Qu. εἰσωκείλαμεν, vel εἰσεκέλαμεν.

999. ἑῷος — ἀστήρ] Cf. Pac. 835. τὸν ἀοῖον — ἀστέρα (Ion.).  
Phoen. 172. ἐῷοις βολαῖς ἀελίου.

1000. τί χρέος ἔβα δῶμα;] Qu. τί χρέος ἔβα 'ς δῶμα; et in  
Nub. 30. τί χρέος ἔβα 'ς με (parod. trag.); Cf. Eur. Fr. 640. μάτην  
γὰρ οἴκῳ σὸν (σῶ Valck.) τόδ' ἐκβαίη τέλος (ἂν βαίη χρέος?). Herc.  
530. τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;

1001. αἰεί ποτ' ἐστὶ recte Musgr. Cf. Soph. Ant. 1055. τὸ  
μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. Fr. 512. φιλάργυρον μὲν πᾶν  
τὸ βαρβάρων γένος. σπέρμα κηρύκων] I. q. γένος. Cf. Arist.  
Av. 111.

1002. τοῦτο δ' ἀναβλέπει] τοῦτο δ' ἀμβλέπει Mein. Nauck.  
τοῦτο δ' αὖ βλέπει recte Cobet., coll. Soph. Aj. 1067. τὸ μὲν τέθνηκε  
σώματος, τὸ δ' αὖ βλέπει. (Quod recepit Dind.) νοῦς δ' ἄνω βλέπει  
Schmidt, coll. Soph. Fr. 855. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύ-  
θερος. Praestaret saltem, τὸ μὲν τέθνηκε σῶμ', ὁ νοῦς δ' ἄνω  
βλέπει. Qu. τὸ δὲ πνεῦμα βλέπει. Cf. Suppl. 533. πνεῦμα μὲν  
πρὸς αἰθέρα, | τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν.

1003. πόλει μὲν ἀρχῶν] πόλεως μὲν ἀρχῶ Gomperz. Nauck.  
Dind. Herw. (coll. Aesch. Suppl. 247.) γένει μὲν ἀρχῶν F. G. Schmidt.  
Qu. πόλει μὲν ἀρχῶν. Cf. Eur. Fr. 781, 25. δόμοισιν χρυσέοις ἀρχόν.

φωτὶ — ἔτη] Cf. Aesch. Fr. 368. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ.  
Suppl. 247. πρὸς σε — ὥς ἔτην λέγω. οὐκ ἔτη Eust. οὐκ ἐτι  
schol. II. Qu. οὐκ ἀστῶ (Fr. 628, 5.), aut ἀστίτη. Vel sic, πόλει  
μὲν ἀρχεῖ, φωτὶ δ' ἔστ' ἔτη πρέπων. πρέπων] Similis.

1004, 1. αἰεί] αἰεὶ aut ἔστιν al. μήτηρ φιλότεκνος —] Si-  
militer Menander IV. 145. αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο, |  
ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες (l. μᾶλλον) ἢ πιστεύομεν. IV. 261. ἔστιν  
δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· | ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ',  
ὁ δ' οἶεται. 2. Cf. Cratin. jun. 10. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ',  
ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν. αὐτῆς] Imo αὐτῆς.

1007. Jambl. εἶτε Ἑρμότιμος (Εὐριπίδης?) εἶτε Ἀναξαγόρας  
εἶπε τοῦτο.

1008. δούλοισι γὰρ τοι ζῶμεν οἳ γ' ἐλεύθεροι Heath. δούλοισιν  
ἀργοὶ ζῶμεν οἳ γ' ἐλεύθεροι Herw., coll. schol. δούλοισι γὰρ ζῶμεν  
πόνων ἐλεύθεροι Heimsoeth. δούλοισι γὰρ σεσώσμεθ' οἳ γ' ἐλεύθεροι  
Schmidt, coll. Soph. Aj. 1129. θεοῖς σεσωσμένος. Qu. δούλων ἕκατι  
(servorum favore) ζῶμεν οἳ γ' ἐλεύθεροι (vel ὥς ἐλεύθεροι).  
Aliud quid latere suspicatur Nauck. γάρ τε] γάρ τοι recte Heath.

1009. ἐσφάδαζεν ed.

1012. πάντων γενέτειραν] Sic Fr. 836, 2. ἀνθρώπων καὶ θεῶν  
γενέτωρ.

1013. φθείρουσιν ἡθῆ —] Haec mutuatus est Menander  
IV. 132.

1014, 2. Librorum scripturam εἰς τὸ μεῖον (pro quo μεῖζον infelicitèr substituit Nauck.) ἤλθεν (i. e. δυστυχεῖ) tuetur Cobet.

3. προθυμίας] Lege προμηθίας. Frequens est harum vocum confusio.

1016, 1. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς —] Haec παρωδεῖ Menander Mon. 416. οὐκ ἔστι μοιχοῦ πράγμα τιμιώτερον. Cf. etiam Mdn. 482.

4. et 5. Novum fragmentum, ut videtur. 4. ἀρετή] αὐτή conj. Nauck. 5. τοσῶδε μᾶλλον αὖξεται τελουμένη] Sc. ἀρετή. Qu. — αὖξεται ἴπασκουμένη. τελουμένη] τελειουμένη Stob.

1017. καλὸν libri. καλῶν Mein. Nauck. Dind.

1018, 1. τὸ μὴδ' (aut τὸ δὲ μὴδ') εἰδέναι μὴδὲν libri. τὸ μὴ εἰδέναι σε μὴδὲν Grotius. 2. ἔκκανμα] Anglice, incentive.

1019. Cf. Menand. IV. 96. τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν. 2. εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλήν] εἰς ἡδονὰς καθῆκε πολλά al. εἰς πημονὰς καθῆκε πολλά Herm. Nauck. Qu. εἰς πημονὰς πολλοὺς καθίστησιν (aut κατέστησεν) βροτῶν (βροτούς). πολλήν (aut πολλὰ) δὴ βροτούς libri. Qu. πολλοὺς δὴ βροτῶν. Si verum est πολλὰ δὴ, redde persaepe.

1020, 2. πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει] πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει rectè Grotius. Cf. Hec. 794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Arist. Ran. 421. κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Com. anon. IV. 273. τὰ πρῶτα τῆς ἀναιδείας ἔχει.

1021, 1. τὸ νικᾶν τᾶνδιχ'] Anglice, to succeed in what is just. Cf. ad Arist. Nub. 432. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. τὰ δίκαια libri. τᾶνδιχ' Musgr. Cobet. etc. 2. τὰ μὴ δίκαια δ'] I. e. ni fallor, τὸ δὲ νικᾶν τὰ μὴ δίκαια. 3. et 4. Versus, si quidem sani sint, frigidi nec Euripide digni. 4. ὅσω κάκιον] Fort. κάκιόν ἐστι, vel πολλῶ κάκιον.

1022, 1. καὶ τὰ καλὰ ψευδῇ λέγων libri. τὰ καλὰ καὶ — Pors. Nauck. τὰ καλὰ κᾶψευδῇ λέγων Schmidt, coll. Fr. 838. αἰαῖ, τόδ' ἦδη θείον (δεινόν;) ἀνθρώποις κακόν, | ὅταν τις εἰδῇ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μή. Fr. 576, 4. 532. 587. 205, 4 sq. etc. Qu. τὰ καλὰ κᾶληθῇ λέγων — τοῖς καλοῖς δὲ ψευδέσιν. Cf. ad v. 2. et Fr. 1023. Nunc scribendum suspicor δύστηνος ὅστις τὰ κάλ' ἔχων ψευδῇ λέγειν | οὐ τοῖσδε χρῆται, τοῖς κακοῖς δ' ἀληθέσιν. 2. Qu. σὺν τοῖσδε χρῆται, aut ἔργοισι χρῆται, οὐ τοῖσδε χρῆται, aut οὐκ οἶδε χρῆσθαι. τοῖς κακοῖς ἀληθέσιν] τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Grot. Dind. τοῖς κακοῖς κᾶληθέσιν Porson. Nauck. prob. Schmidt. Qu. τοῖς κακοῖς δ' (i. q. ἀλλὰ τοῖς κακοῖς) ἀληθέσιν. Cf. Fr. 1023. πότερα — μαλθακὰ ψευδῇ λέγω | ἢ σκληρὸν ἀληθῆ; Fr. 292. αἰὲ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει | ἥσσον δέδοικα τᾶσθενούς τε καὶ σοφοῦ. Fr. 328, 6. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῶ | πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κᾶγαθῶ. Fr. 556, 1. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον | συνετὸν ἄτολμον (ἄτολμόν τ' Porson.) ἢ θρασύν τε κᾶμαθῆ;

Fr. 1036, 2. *πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευθῇ λέγειν | ἢ σκλήρ' ἀληθῇ;*

1023, 1. *μαλθακὰ — σκλήρ'*] Cf. Soph. Oed. C. 774. *σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.* 2. *κρίσις*] Cf. Arist. Ran. 779. 785. 1467.

1025, 1. *δρυαί*] Cf. Plat. Phil. 47 E. *τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς δρυαῖς.* Loc. 102 F. *δρυαί τε σύντονοι καὶ θυμοὶ βαρεῖς.* 2. *πλάνος τε καρδία προσίσταται*] Cf. Aesch. Cho. 183. *κάμοι προσέστη καρδία κλυδώνιον | χολῆς.* Ag. 977. Pro *πλάνος* fort. *πόρος* aut *φόβος.*

1026. *ἀλγῶν*] Fort. *ἀνδρῶν.*

1027, 1. *δταν* libri. *δταν δ'* Mein. Qu. *ἐὰν* aut *ἐπὶν.* 2. *λαμπρῶ τε πλούτῳ*] *κακῶς — al. Lege λαμπρόν τε πλούτῳ.* Ita etiam Mein. (Cf. Iph. A. 74. *χρυσῶ λαμπρός.* Tro. 992. *χρυσῶ λαμπρόν.*) Vel *πλήθει τε πλούτου.* Cf. Fr. 1054. *γένει γαυρούμενον*] Cf. Fr. 663, 1. *πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους* etc. 93, 2. *χρήμασιν γαυρούμενος.* 22, 2. *ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί· μὴ γαυροῦ, πάτερ.* 2. *γένει*] *τύχῃ* al. 3. *ὄφρυν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα*] Cf. Her. 933. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ.* *τῆς τύχης*] *ταῖς τύχαις* F. G. Schmidt, coll. Fr. 165, 2. Soph. Fr. 583, 1. Qu. *τῆς δίκης* aut *τοῦ χρεῶν.* 4. *ἔξειν προσδόκα*] *εὐθὺς προσδόκα* al. *εὐθὺ — Both. Nauck.* Fort. *ἔστι προσδοκᾶν*, vel *ἐσομένην δόκει.* (Cf. Fr. 1060, 1. *θνητὸς γὰρ ὦν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει.* 1058, 2.) Vel *ἐπέσεσθαι δόκει.* (Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.*) Sed nil mutandum, quum ex comoedia haec sumpta esse videantur. 5. *ἵνα (καὶ) μείζον πέση* recte Cobet., collato Claudiani illo, 'tolluntur in altum | ut lapsu graviore ruant.' Fragmentum comicum videtur esse.

1028, 1. *κρινεῖ τίς αὐτὸν* libri. *κρινεῖ τίς αὐτὸν* Valck. Nauck. Dind. Malim *κρινεῖ τις αὐτὸν —*, vel *κρινεῖ γὰρ αὐτὸν τίς ποτ' —*; vel *κρίνει δὲ τοῦτον τίς ποτ' —*; Post *μέγαν* deleatur virgula. Mendosum esse *πώποτ'* constat: non enim convenit futuro *πώποτε.*

2. *ἔξαλείφει*] *ἔξαλείφει* Naber. Cf. Hipp. 1242. *μή μ' ἔξαλείψητ'.*

*ἄνθρωπον* libri. *ἀνθρώπων* Valck. Cf. Fr. 1066. *οὐδεις — ἀνθρώπων.*

1030, 1. *συγγνώμονάς τοι —*] Qu. *συγγνώμονας γὰρ (δὲ) —*, vel *συγγνώμονάς τις τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖ;* Nisi malis *μὴ — δόκει.* In sententia interrogativa locum non habet particula *τοι.*

*δοκεῖ*] *δοκεῖς* al. Nauck. Fort. *δόκει.* Cf. Fr. 1060, 1. 2. *ὄρκῳ*] *ὄρκον, ὄρκοις* al. I. e. perjuria, opinor. 3. *βίαια πολεμίων κακά*] Haec nonnihil suspecta. 4. *παῖσιν*] *τοῖσιν* Valck. (Recte, opinor.) *καὶ σὺν* Boisson. *δόμων*] Qu. *φόνων.* 5. *ἢ τᾶρα* vulg. *ἦτᾶρα* (i. e. *ἦτοι ἄρα*) Nauck. Cobet. Correctio non necessaria. Recte, ni fallor, habet vulgata. Cf. Iph. A. 1189. *ἢ τᾶρ' ἄσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγούμεθ' ἄν.* 6. *εἰ* ed. *ἢ* cod. A. Nauck.

*ἢ τᾶπιεικῇ*] Mendosum. Qu. *ἦτᾶδικ' ἔργα*, aut *ἢ τᾶδιχ' οὕτω*, aut *ἢ τᾶπίορκα.*



1031, 1. ἐκ χειρὸς μεθέντα] ἐκ χειρῶν ἀφέντα legisse videtur Plut., ut monuit Nauck. Qu. διφθέντα aut βληθέντα. Cf. Men. Mon. 710. δίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν. Sed Plutarchus habet οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν. Corrige igitur οὐτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα ῥάδιον (pro καρτερόν) λίθον | αὐθις (pro ῥᾶον) κατασχεῖν etc. μεθέντα] Qu. μεθέντι. 2. ῥᾶον κατασχεῖν] Qu. ῥάδιον ἐπισχεῖν (ῥάδιον — κατασχεῖν apud Plut.), vel ῥάδιον ἀναλαβεῖν. Cf. Plut. Mor. p. 10 F. καὶ τὸ μὲν σιγηθὲν (σιγητέον conj. Schmidt) ἐξαιρεῖν ῥάδιον, τὸ δὲ ῥηθὲν ἀναλαβεῖν ἀδύνατον. Nequaquam hic convenit comparativus ῥᾶον.

1032. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος] μὴ κάμνε πατρίδι συλλαβεῖν — feliciter Maehly. Qu. μὴ κάμνε πατρίδ' ὠφελεῖν (vel ἐπωφελεῖν) —. μὴ κάμνε — πειρώμενος] Anglice, Be not weary of etc. Cf. Fr. 1058, 4. κάμνει ξυνῶν — τοῖς αὐτοῖς ἀεί. Fr. 313, 2. ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους.

1033, 1. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ libri. πολλοῦ χρυσοῦ γὰρ recte Nauck. 2. κρείσσων] κρεῖσσον malint Nauck. Schmidt. πάτρα σώφρονι ναίειν] παρὰ σώφρονι ναίειν Schmidt. Anal. p. 39., coll. Soph. Tr. 40. ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν. 3. σύντροφον] Qu. σύντροφόν ἐσθ'. 4. ἐν βίῳ χωρεῖ] Verba corrupta. Qu. ἐς βίον (ἐν βίῳ) ἀεί, vel γίγνεται ἀεί.

1034. Cf. Fr. 774. ὥς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ. Lysiam c. Philon. § 6. Cic. Tusc. V. 37. 'Patria est ubicunque est bene.' Ovid. Fast. I. 493. 'Omne solum forti patria est, ut piscibus aequor, | ut volucris vacuo quicquid in orbe patet.'

1. ἅπας] Fort. ὁ πᾶς, quamvis mox sequitur ἅπασα.

1035, 1. Idem versus Hec. 805. 2. χρῆ libri. χρῆν Matth.

3. πρῶτος ὠνομάζετο] πρῶτος ὦν ἠτάζετο Mein. Qu. πρῶτος ὦν ἐκλήζετο (vel ἐκρίνετο). 4 sq. Fortasse alius loci ver sus.

5. τόξα πάλλων] τόξ' ἰάλλων recte, opinor, Mein. Qu. τόξα τείνων.

1037, 2. νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς] Cf. 343, 1. μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου. et ad Arist. Ach. 913.

1039, 1. στυγῇ] στυγῇ libri. στυγεῖ recte ed. Malim στυγεῖ. Cf. Fr. 1064, 4. 3. βίος] Malim βίον. Cf. Fr. 775, 18. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι (λόγους?). Fr. 1017. et ad Ran. 889.

ἔτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοί (sic A. R.). Nisi potius corrigendum ὁρᾶς ὃ τ' εὐτράπεζος ὥς ἡδὺς βίος, etc. 4. ὃ τ' ὄλβος ἔξωθεν τίς ἐστι πραγμάτων] ὥς ἔξωθεν ἐστι πραγμάτων probabiliter corrigit Halmius. ὃ τ' (ὃ δ'?) ὄλβος ἔξωθεν τίθησι πραγμάτων Schmidt. ὃ τ' ὄλβος ἐσθλῶν φέγγος ἐστὶ πραγμάτων Kock. Ver. p. 231, coll. Pind. Ol. II. 56. ὃ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος — ἀστὴρ ἀρίζηλος ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος P. VIII. 97. IX. 90. N. III. 64. IV. 13. Qu. τόν τ' ὄλβον ὥς ἔξωθεν ἐστι πραγμάτων, vel ὃ τ' ὄλβος ὃ μέγας ἐκτός ἐστι πραγμάτων (Anglice, free



from trouble), vel ἐξοχώτατον τι πραγμάτων Heimsoeth. (Possis etiam ἐξοχώτατον πράγμ' ἐστί τι.) Aut interpolatum aut graviter corruptum hunc versum esse iudicat Nauck. 5. οὐκ ἔνεστι] Suspectum. εὐανδρία] Malim εὐδοξία. Cf. ad v. 7. 7. εὐανδρίαν] εὐδοξίαν recte Jacobs. Cobet. Dind. Cf. Fr. 239, 3. ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν (εὐδοξίαν al.). 8. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα] Qu. — κάδοξίαν.

1040, 1. μισῶ δ' ὅταν —] Cf. Soph. Ant. 495. καὶ χθονὸς στρατηλάτης] Lege ὦν —. Idem suadet F. G. Schmidt. 2. πᾶσι πάντων] πᾶσι πάντως conj. Gesner. πᾶσι καμάτων Schmidt. Qu. πᾶσιν ὀργῆς —. (Cf. Hel. 1355. μειλίσσων στυγίους ματρὸς ὀργάς. Iph. A. 1325. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν.) Vel πᾶσιν ἄστοις, vel πᾶσι μόχθων.

1041, 1. οἰκοφθόρον] οἰκοφθορεῖν Herwerden. 2. παραζευχθεῖσα] Ut σειραφόρος.

1042, 2. συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη] I. e. συμφορὰ δέ ἐστι τούτῳ ὅς ἂν τύχη (aut ὅταν τις τύχη —). Qu. συμφορὰ δ' ὅταν τύχη, vel potius συμφορὰ δ', ἣν τις τύχη, vel δυστυχεῖ δ', —.

1043, 1. Cf. Men. mon. 614. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὦν. 2. εὐτυχεῖ] δυστυχεῖ Lobeck.

1044, 1. Sic Valck., ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς [malim κάλλιστ'] ἔχειν. | B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι [malim οἷς γε] συγγηράσομαι. ἐτῶν ἀριθμῶ λέκτρα μοι καλῶς ἔχειν Kock. Ver. p. 223. Titulum enim hunc Stobaei inscribi ὅτι ἐν τοῖς γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ἡλικίας χρὴ σκοπεῖν. Qu. ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρ' ἃ μοι καλῶς ἔχειν | δίκαιόν ἐστιν, οἷς τε (γε) συγγηράσομαι. Vel ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι. B. καλῶς λέγεις. | δίκαιόν ἐστιν —. Vel ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι κάλλιστ', ἐπεὶ —. Vel ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα ταῦθ' ἃ καί (ἄπερ) μ' ἔχειν —.

1045, 1. δεινὴ] Malim δεινόν. Cf. v. 3. ἀλκή] πολλαὶ μὲν ὀργαὶ Vit. Aesop., unde ὀργὴ conj. Nauck. Sed cf. adesp. 341, 2. μεγάλη κύματος ἀλκή. 2. δειναὶ δὲ ποταμῶν] Qu. δεινὴ δὲ ποταμῶν (ἀλκή). Alioqui zeugma intelligendum erit. Sed malim et hic δεινόν. ποταμῶν] ποταμοῦ Stob. βροντῶν F. G. Schmidt, coll. Soph. Fr. 493. κεραυνία πέμφιξ βροντῆς. Qu. ποταμοί. θερμοῦ] θερμαὶ Stob. cod. Vind. Quod recipiendum. 3. δεινόν] Fort. δεινὴ. Cf. ad vv. 1. 2. 4. ἀλλ' — κακόν, | οὐδ' ἂν γένοιτ'· οὐ γράμμα τοῖον, οὐ γραφὴ, | οὐκ ἂν λόγος δείξειεν — conj. Herwerden ad Ion. 398. 5. γράμμα] πράγμα Naber. τοιοῦτ' ἐν γραφῇ libri. τοιοῦτον γραφῇ Nauck. Pro γραφῇ idem malit γραφεῖ. Omitti nequit ἐν ante γραφῇ. 6. δείξειεν] λέξειεν al.

1046, 2. ἔνδικος] ἔνδον, ενδος (sic) al., unde ἔννομος malit Nauck. πέφυκ' ἔνδον μένειν Gaisford. (Cf. Hel. 1007.) πέφυκε κοσμία Mein. prob. F. G. Schmidt. Qu. πέφυκε σωφρονεῖν. Et sic Cobet.

3. τί δεῖ] τί νιν F. G. Schmidt. κάξαμαρτάνειν] Qu. μὴ ἔα-  
μαρτάνειν.

1047. γυναικὶ δ' ὄλβος] Fort. γυναικὸς ὄλβος, aut γυνή πά-  
νολβος. ἦν] ἄν libri.

1048, 2. δεῖ libri. ἀεὶ Scaliger. 4. τῶν πάντων βροτῶν] Ne  
πάντων τῶν βροτῶν requiras, cf. Fr. 439, 1. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

5. τοιοῦτ' ἐν γραφῇ] τοιοῦτόν ποτε Hense. πῆμα τοιοῦτον γραφῇ  
Prinz. Qu. τοιοῦτον γράφειν. γένοιτο] δύναιτο F. G. Schmidt.

6. οὐδ' ἄν εἰς ἀνὴρ | γυναικὸς αὐχήμεν] οὐδ' ἄν εἰς (μ') ἀνὴρ —  
malit Nauck. Qu. οὐδ' ἄν εἰς γεγώς (vel γε φῦς) —. 7. γυναι-  
κός] τῆς μητρὸς Mein. αὐδήσειεν] αὐδήσειέ μ' Mein. αὐχήμεν  
F. G. Schmidt. Qu. ἐκβλάστοι (vel ἄν βλάστοι) ποτ', vel ὦν φήμεν.  
Cf. Fr. 697, 3. ἐνθεν εὐχομαι γένος. Trag. Adesp. 323. Ἀργεῖος ἦ  
Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχομαι | μιᾶς (sc. πάτρας)· ἅπας μοι πύργος Ἑλ-  
λήνων πατρίς. et ad Soph. Ant. 982. σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων  
ἄντας (?) Ἐρεχθιδᾶν.

1049, 2. λόγος γὰρ ἐσθλός ed. λόγος γὰρ ἐσθλοῦ, λόγον γὰρ  
ἐσθλοῦ al. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ probabiliter Nauck. Fortasse recte se  
habet λόγος γὰρ ἐσθλός. Qu. χρηστὸς λόγος γάρ. φόβου] θυμοῦ  
conj. Nauck., coll. Men. Mon. 37. θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.  
Menand. IV. 346. μέγιστον ὀργῆς ἐστὶ φάρμακον λόγος.

1050. ἡ φύσις — τοῦ γένους] Anglice, his family birth.  
πατρίς] πάρος recte, ut videtur, Both. ἡ φύσις ἐκάστῳ κοῦ τὸ  
γένος ἐστὶν πατρίς conj. Herw.

1051, 1. εἰ (ἦ, ἦν al.) τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα libri.  
νῦν — conj. Nauck. εἰ τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων — Maehly. For-  
tasse recte. Qu. τῶν ἀρσένων μὲν χρήμασιν λελείμμεθα, vel εἰ  
τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων λελείμμεθα, | ἀλλ' ἠϋγένεια —, vel τῶν  
μὲν γ' ἐν οἴκῳ —, | ἡ δ' εὐγένεια —, vel τοῖς μὲν γ' ἐν οἴκῳ  
χρήμασιν —. Cf. Soph. Oed. C. 495. λείπομαι γὰρ οὖν | τῷ μὴ  
δύνασθαι etc. 2. ἡ δ' εὐγένεια] Qu. ἡ γ' (aut ἀλλ') —, si recte  
se habet εἰ in v. 1.

1052, 1. τοσόνδε libri. τὸν σὸν δὲ Pierson. 2. εὐσεβεῖν —  
ἡσκηκότα] Cf. Hipp. 1080. σαυτὸν ἡσκησας σέβειν. 3. ἐκ τοιοῦδε  
σώματος] σώματος suspectum habet Nauck. λήματος Düntzer. Qu.  
ἐκ τοιοῦδ' ἄν ἐξαίφνης. Ex Hippolyto κατακαλυπτομένῳ desumpta  
haec censet Monk. ad Hipp. 1249.

1053, 1. τὸν σὸν δὲ παῖδα] τὸν τοῦδε πατέρα F. G. Schmidt.  
3. ἐκ τοιοῦδε σώματος] Qu. ἐκ τοιοῦδε μεταβαλὼν, vel ἐκ τοιοῦδ'  
ἄν ἐξ ἀνδρός, vel potius ἐκ τοιοῦδ' ἄν ἐξαίφνης. Vulgatam tuetur  
Schmidt, coll. Suppl. 223. Fr. 531, 3 N. σώματος] Suspectum.  
Latet fortasse participium mutatus significans.

1055, 2. ἀνχρόνων aut ἄν χρόνων libri. ἀγχονῶν Pierson.  
ὀπίπτειν] ὀπιτεῖν al. ὀπίπτειν ἄπο] Anglice, to throw one-  
self from.

1057, 1. μέλλοντ' aut μένοντ' libri. μέλλων γ' Valck. μέλλων τ' Nauck. Ipse malim μέλλων δ', i. e. cunctans vero etc. Qu. μέλλων δ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς (vel τε δοὺς) χρόνον | ἰάσεται δὴ etc. 2. τεμών] Malim τέμνων.

1058, 1. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα] Cf. ad Soph. El. 1095. μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. 4. κάμνει ξυνών] Anglice, tires of. Cf. Fr. 1032. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν (?) πειρώμενος. Plut. Mor. p. 1099 A. ὅθεν οὐδὲ κάμνουσιν ὠφελοῦντες οὐδὲ ἀπαγορεύουσιν. 5. θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος] Qu. θνητῶν δ' ἄπιστος ὄλβος. 6. πιστούμενοι] Anglice, guaranteeing, assuring to themselves. Qu. σταθμώμενοι aut μετρούμενοι.

1059. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ —] Cf. Tro. 1203. θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν (i. πράξειν) δοκῶν | βέβαια χαίρει.

1060, 1. δόκει] I. q. προσδόκα. Cf. Fr. 1058, 2. 2. ἦ addit Nauck.

1061, 3. ἔθηκε — ἀμπλακεῖν] Cf. 645, 2. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας. Aristarch. 2, 5. τὸν ἀσθενῆ | σθένειν τίθησι.

1063, 1. τάδ'] Corrige γὰρ ex Plutarcho. 2. κὰν τοῖς δεινοῖσι] κὰν τοῖσι δεινοῖς Grot. Dind. etc. Lege κὰν (vel ἐν) τοῖς κακοῖσι ex eodem. τεθυμῶσθαι] Qu. μή τι θυμοῦσθαι.

1064, 1. οὐκ ἔστι λύπης —] Cf. Fr. 954. ἀλλ' ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ, | λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενῆς φίλων (εὐμενοῦς φίλου?), | ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα (φάρμακον). Menand. IV. 255. οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὥς ἔοικε, φάρμακον | ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου. IV. 240. λύπης ἰατρὸς ἔστιν ἀνθρώποις λόγος. ἄλλο φάρμακον βροτοῖς] φάρμακον βροτοῖς ἴσον F. G. Schmidt, coll. Hom. Od. v. 282. Soph. Oed. R. 60. Eur. Ion. 1363. Or. 882. Quod mihi ipsi in mentem venerat. 2. ὥς] Pro οἷον, ut alibi non raro. In ὥς (pro ἢ aut πλὴν posito) offendit Cobetus. Qu. πλὴν. 4. μεθ' ἧς] μέθης al. μέθη Valck. Wakefield.

ταράσσει libri. Imo μαλάσσει, quod suadet etiam Wakefield. Contraria sunt ταράσσει et γαληνίζει. γαληνίζει φρένα] Cf. Arist. Eq. 646. οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν. Aesch. Ag. 739. λέγοιμ' ἄν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας. 5. παρ' αὐτὰ (παραντὰ al.) δ' ἥσθεις libri. παραύθ' ὅδ' ἥσθεις Dobr. παραντίχ' ἥσθεις recte Gesner. prob. Cobet. Cf. Fr. 275, 2. ἢ καὶ (i. ἦτοι) παραντίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον | ἔσφηλε. Critias Fr. 3, 2. τὴν παραντίχ' ἡδονήν. Demosth. III. 22. προπέποται τῆς παραντίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. στένει διπλᾷ] Cf. Soph. Oed. R. 1320. διπλᾷ σε πενθεῖν etc.

1065. Fortasse ex comoedia. 1. ἔχεις; vulg. Scribe ἔχεις, —.

2. καὶ πᾶς τις —] ὥς πᾶς τις — etiam Naber. Cf. ad Arist. Nub. 1241. βούλετ' ἀνθρώπων libri. ἔτοιμος ἀνθρώπων Elmsl. βούλεται βροτῶν Wagner. βούλεται νέων Herw. Qu. βούλεται θνητῶν. Sed cf. v. 4. 3. λαβὼν δὲ πείραν, μεταμέλεια λαμβάνει]

Anacoluthon, ut in Fr. 583. *πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπειργε.* Qu. *μεταμέλειαν* ἄρυνται, vel *φυγγάνει νιν καὶ στυγεῖ.* *μεταμέλειαν* libri. Dind. *μεταμέλεια* Mein. Nauck. *μεταμέλειαν* ἂν λάβοι — F. G. Schmidt. Si recte se haberet *μεταμέλειαν*, notanda foret syllaba longa ante creticum finalem. 4. ὥς] Nam. Virgula post *πειραν* tollatur. *ἐν θνητῷ γένει*] Qu. *ἐν θνητῶν γένει.* Sed cf. Men. IV. 247. *ἐν θνητῷ βίῳ.* IV. 212. Diph. IV. 424. Antiph. III. 20. *ὁ θνητὸς — βίος.* Amph. III. 303. *θνητὸς ὁ βίος.* Eur. Fr. 404, 1. ὦ *θνητὰ πράγματ'.*

1067, 2. *ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ*] *ταῦτ' ἐβούλευσέν ποτε* F. G. Schmidt. *ταῦτ' ἐβούλευσεν, πάτερ* Naber, molestae verborum tractionis vitandae causa. Recte, opinor.

1068, 5. *μυρίοισιν* (aut *μυρίοις*) ἄρμασι libri. *μυρίοισι νάμασι* Casaub. 6. *ποιμέσιν* libri. *ποίμναισιν* Valck. *εὐβοτάτην* libri. *εὐβοτωτάτην* Casaub. 7. *οὐτ' ἐν πνοαῖσι*] Lege *οὔτε* (aut *οὐτ' οὐν*) *πνοαῖσι.* 9. *γαίης* libri. *φύλου* libri opt. *φαύλου* Casaub.

*φύλου χθονὸς* libri. *φαύλου χθονὸς* Casaub. Imo *φαύλης χθονός.* Sed latet, ni fallor, epithetum in -ου desinans. 13. *ποταμόν*]

Mendosum. Qu. *ποταμός* aut *πεδιάς.* *Ἥλις ἢ Διὸς γείτων*] Haec non intelligo. Latet, opinor, fluvii alicujus nomen. *πρόσω*]

*διὲκ* proponit Mein. 14. *κάθηται*] *καλεῖται* Nauck. Dind. Sensus esse potest jacet patula. Qu. *καθήσιν*, aut *καταρρεῖ*, aut *νένασται.*

1069. Strab. *κατὰ βάθους* (qu. *βάθος*) *δεκτέον.*

1070. Ad fabulam ex qua haec sumpta sunt Meinekios (P. E. II. 34) refert versus *οὔτοι πρόπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθες, | κἄθ' ὅπλα λάζου καὶ γνάθους εὐσχημόνει.*

1071. *ἄλλων ἱατρός*] *ἱατρὸς ἄλλων* Blomf. Gl. Ag. 163.

1072. Qu. *εὐφημία* | *ἐστὶν παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστος (πόνων).* Nisi Suidae haec verba sunt. Incert. apud Suid. *εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος (ἐστι κάλλιστος?) πόνων.* Cf. Euripidis locum allatum, nisi hic ipse Euripidis est versus.

1073. *ἀρχαῖον εἰρηκας*] I. q. *εὐηθες.* Cf. ad Arist. Nub. 984. *ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα.* 915. *σὺν δέ γ' ἀρχαῖος (εἶ).* 1469. ὥς *ἀρχαῖος εἶ.*

1074, 1. *δοκῇ*] Lege *δοκῇ* (τινα) cum Grotio. Aliter Nauckius, - - *ὁπόταν* (ἄνδρα) *τῷ θεῷ δοκῇ.* Qu. *πόλλους πόρους δίδωσιν* etc.

2. *πολλὰς προφάσεις δίδωσιν*] *προφάσεις καλὰς δίδωσιν* conj. Nauck. *πολλὰς λαβὰς δίδωσιν* probabiliter Mein. Fort. *πρόφασιν αἰεὶ δίδωσιν.*

1075. *ἀνάσχον* libri. *ἀνέχον* Heath.

1076. *νόμου* aut *νόμον* libri. *νόμος* Grot. *μέλου* F. G. Schmidt. Qu. *νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν ὅταν δύνῃ κακῶς;* vel — *ὅς' ἂν δύνῃ κακά.* Cf. Fr. 1077. *ὅπου λάβης*] Qu. *ἔν' ἂν λάβης*, vel *ὅταν παρῇ*, vel *ὅταν σφ' ἔλῃς.* Cf. Fr. 1077. *λάβη* libri. *λάβης* Grot.

1077. *ἐχθρόν*] *ἐχθροῦ* (ut vid.) libri, unde *ἐχθροὺς* jure repouendum censet Nauck. *ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος*] Qu. *ἀνδρὸς ἡγοῦ-*

μαι σοφοῦ. Vel κακῶς τὸν ἐχθρὸν δοῶν, ὅταν καιρὸν λάβῃς. Glossema est μέρος.

1079. Varron. 'Euripides quod (quaes?) Graecas posuit etc.'

1082. Cf. Arist. Nub. 1105. πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβεῖν | βούλει τὸν υἱὸν —; Lys. 1274.

1083. ἐμβριμώμενος] Cf. Aesch. Sept. 461. ἵππους δ' ἐν ἀμ-  
πυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας | δινεῖ.

1088. ξενοφόνον] ξενοφονεῖν conj. Nauck., coll. Iph. T. 1021.

1090. Phot. ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ] Lege ὥς φησιν Εὐριπίδης,  
aut ὥς κεῖται παρ' Εὐριπίδῃ.

1091. χνοῦν] Cf. Arist. Nub. 978. δρόσος καὶ χνοῦς. Confer  
μνοῦς, κνοῦς, γλοῦς.

1092, 2. κρεσσόνων libri. κρεισσόνων Valck.

1094, 2. παρῶμεν] τί δρῶμεν Morstadt. prob. F. G. Schmidt.

5. βιαία aut βιαίας libri. βιαίως Herm. . 6. οὐδέν ἐστιν] οὐκ  
ἔνεστι al. ἄλγιον βάρος] βάρβαρος al. ἀλγέων ἄκος Kirchhoff.

7. ἐξ οὗ γ'] ἐξ ὅτ' aut ἐξ ὧτ' libri. ἐξ οὗτ' recte Nauck. Cf.  
ad Arist. Ach. 628. 8. προσήκειν libri. προήκειν Valck. Cf.

Arist. Nub. 513. προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας. 9. Ἀθηνᾶ  
libri. Ἀθάνα Valck. φίλτατ' aut φίλα γ' libri. φιλάτης Valck.

11. πρόρριζον ἐκτετριμμένην] Cf. Arist. Pac. 246. ὦ Μέγαρα  
Μέγαρ', ὥς ἐπιτετριψεσθ' αὐτίκα.

1094 d., 2. πυριβόλους μὲν τὰς πλάκας] Qu. πυριβόλους πόλεως  
(χθονὸς, χώρας) πλάκας.

1096, 1. γενναιότητι καὶ ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο] Sic Mus-  
gravius, θράσει — | γενναιότητι κάπιεικείᾳ τρόπων | ἀρετὴν ἐπεκτή-  
σαντο μυριοί βροτῶν. Ipsa verba minime Euripidea esse censet  
Nauck. Mire placet ingeniosa Musgravii hujus loci emendatio,  
sed pro ἐπεκτήσαντο usus loquendi ἐκτήσαντο postulare videtur.  
Qu. — γενναιότητι κάπιεικείᾳ φρενῶν | ἐκτήσατ' ἀρετὴν. Cf. Soph.  
Phil. 1420. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.

1097. ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ 'στὶ πάντα καὶ δι' ἡδονῆς | γίγνεται  
Schneidewin. Malim ἡδονή 'στι πανταχοῦ καὶ πάντα (δὴ) δι' ἡδο-  
νὴν | γίγνεται.

1099. κακᾶν βίων διαγωγὴν] Haec mendosa sunt. Fort. κακᾶν  
βίον, vel κακκαβᾶν. Praeterea excidisse videtur ἀλιαδᾶν, ut in  
Sophoclis loco Fr. 880.

1104. In opersu latere videtur ὑπὲρ σου. Ad Orestis v. 668.  
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ haec spectare perspexit Badham.

1105. Aut αἶγλη: ὄμματος aut ἀγλάϊσμα cum Nauckio corri-  
gendum videtur.

1106. Anecd. Bekk. p. 383, 3. ἀλίσστον: τὸ μάταιον (τὸ μὴ  
φνηκτὸν, aut τὸ μὴ ἔκκλητον, aut τὸ ἀνέκκλητον). Recte enim ἀνέκ-  
κλητον pro ἀνέγκλητον corrigit Nauck. Mox pro ἀνέγκλητον ἀνέκ-  
κλητον corrigendum videtur cum Nauckio.

1109. ἔρριον· εἰς φθοράν] ἔρρ' ἰὼν Mein. Fr. Com. IV. 265. ἔρρ'· ἴθι εἰς φθοράν Cobet. (Ita tantum ἔρρ' aut ἔρρε Euripidis fuerit.) Recte. Nota est locutio ἔρρ' ἐς κόρακας.

1110, 2. καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει] Cf. Soph. Fr. 1022 N. κείνος γὰρ ἔχει τέλος ἡδὲ καὶ ἀρχήν (sc. Ζεύς.)

1113. περισοβεῖν] I. e. ἐν κύκλῳ πίνειν (Angl. to send the cup round), ut explicat Hesychius. Cf. Men. IV. 136.

1114. Suid. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν (del. τὸν) τόπον Νίσαιον.

1117. Codicis (Pal. 287.) lectiones virorumque doctorum correctiones invenies apud Nauck. 2. ἡσκηται χλιδαῖς] Cf. Soph. El. 452. ζῶμα — οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.

λίχνον] Cf. Axionic. III. 531. ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν.

Euripidis videtur esse versus apud Stob. Fl. 4, 21. ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Cf. Fr. 644. βαρὺ τὸ (ἡ βαρὺ Cobet.) φόρημ' οἷσις ἀνθρώπου κακοῦ.

Schol. Arist. Eq. 973. ἡδιστον φάος ἡμέρας ἔσται etc. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Εὐριπίδου.

Euripidi tribuit Dobraeus (Adv. II. 125.) vv. ap. Muratori Insc. p. 1776. ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι | αὐτὴ μὲν οὐδὲν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ· | ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Euripidi fortasse assignandum censet Meinekius (Fr. Com. IV. 171.) incerti versum apud Hermiam ad Plat. Phaedr. p. 76. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὖξεται κύπρις.

Idem Euripidi tribuit verba ab Hermia paullo inferius allata, ex systemate glycone ducta, δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρωσ.

Euripidis fragmentis addatur versus apud Etym. M. Milleri (Melanges 153.), πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ἦσθ' ἂν οὐ (ἦσθάνου optime Kock) παρόντα με.

Novum Euripidis fragmentum praebet glossa apud Cohn Zu den Paroemiographen p. 70.

Stob. Flor. 18, 28. ὁ δ' Εὐριπίδης τῶν ἀτόπων τὴν λήθην (τὴν παρὰ πότῳ λήθην?) σοφὴν εἶρηκε.

Libanius epist. 430. ὅστις γὰρ ὁμιλῶν Εὐριπίδῃ (κατ' Εὐριπίδην Valck.) ἡδεται Θεμισίῳ “οὐ πάποτ' ἠρώτησα γινώσκων ὅτι | τοῦ ζῆν ὥς (ὅδ' ὥς) ἀριστα ποιεῖται λόγον.” Quae Euripidis videtur esse. V. Eur. Fr. 809.

Addenda forsitan Euripidis fragmentis verba μασχαλισθήσῃ ποτέ. V. Nauck. ad Soph. Fr. 561.

# TRAGICI MINORES.





# TRAGICI MINORES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM I.

Choerilus.

2. γῆς Eust. (λίθοισι) γῆς supplet Nauck. Recte haud dubie.  
δοτέοισιν Eust. δοτοῖσιν Nauck.

Phrynichus.

2, 1. ἀθαμβές] Suspectum. γυιοδόνηστον cod. γυιοδόνητον  
Toup. Cf. v. περοδόνητος Arist. Av. 1390.

4. Hesychii glossa obscura est.

5, 1. στρατός ποτ'] Κάδμος ποτ' conj. Blomf. Gloss. Prom. 376.  
ἐπεστρώφα] Cf. Aesch. Ag. 972. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρω-  
φωμένου. Suppl. 508. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε. Qu.  
ἐπέστρεφεν. ποδί] πολὺς conj. Nauck. 2. Ὑαντος ὃς γῆν  
ναῖεν ed. Ὑαντος ὃς γυναιᾶν al. Ὑαντος ὃς γ' ἔναιεν Blomf.  
Ὑαντος ἦν ἔναιεν Unger. Ὑαντες ἦν ἔναιον Herwerden. ἀρχαῖος]  
Ἀγραῖος Unger.

6, 1. κρουερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον· ὠκεῖα δέ νιν | φλὸξ  
κατεδαίσατο δαλοῦ | πραθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομαχάνοιο  
Blomf. Gl. Prom. 376. 3. περθόμενου] Qu. περθόμενον. κακο-  
μηχάνου] Scrib. κακομαχάνου.

8. πορφυρέαις] πορφυραῖς Athen. et Eust. παρηῖσι, παρήισι,  
παρειᾶσι libri. παρῆσι Porson.

10, 1. λιπόντες] λιπούσα al. 2. καῖδρος ἐρανάδαρον cod.  
καὶ δροσεράν Schow. Ἄραδον Bergk. Schol. Arist. δι' ὀνόματος  
(l. διὰ στόματος) ἦν etc. Hesych. ἐν ᾧ τῆς θυμέλης (ἢ θυμέλη?  
i. e. ὁ χορὸς) ἄρχεται οὕτως.

11. προλιπόντα ναόν] Qu. προλιπόντες ἄστυ.

12. αἰδόντες] Suspectum in trimetro iambico. Sed cf. Aesch.  
Ag. 15. ὅταν δ' αἰδεῖν (ὅταν τι δ' ἄδειν?) ἢ μινύρεσθαι δοκῇ. Qu.  
— ἀντίσπαστα μέλποντες μέλη.

13. σφηκῶσαι] Hinc σφήκωμα Arist. Pac. 1216.

14, 1. δούσαις] Qu. δοῦναι. 2. καί ποτε μιν libri. κάποτε-  
μεῖν Dorvill. Ἄνον καποταμεῖν? ὀξεί] Scrib. ὀξεί.

15. ἀργίμητας] ἀργιμήτης al. Qu. ἀργίμητις, nam Hesychius per ταχύμητις explicat.

16. Haec παρωδεῖ Comicus Vesp. 1490. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

17. Nauckius Phrynichum scripsisse suspicatur, ταχὺν πόδα κυκλοσοβήσω | σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.

21. σεμέλη] θυμέλη conj. Schrevel.

22. ψέλια] Cf. Herod. III. 20. 22. IV. 168. IX. 80. Lucian. Deor. conc. 7. ἢ ὄρμος ἢ ψέλιον ἢ ἐλλόβιον.

#### Pratinas.

1, 2. ἀπλοῦν ρυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει] Qu. ἀπλῶ ρυθμῶ χέοντες αἰόλον μέλος. Cf. Ion. Fr. 42. ἐκτύπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ρυθμῶ. Arist. Ran. 247. χορείαν αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα.

3, 3. καὶ μὰν libri. καινὰν Hemst. 4. κεχρημενηνανωδαισιν (sic) cod. A. κεχρημέναν ὠδαῖσιν Porson.

#### Aristias.

1. Αἰγαίου] ἐγὼ malit Nauck.

2. τε λύσιν] τε λῦσον Kühn. τ' ἔλυσεν Friebe.

3, 1. μαζαγρέτας] Annon μαζαγρέτης, ut κωλαγρέτης (Aristoph.)?

2. αἰδοῦ (ut vid.) libri. Ἄιδου Toup. Cf. Eur. Cycl. 397. Ἄιδου μάγειρος. ἀκρατέα] Qu. ἀκρατῇ. νηδὺν ἔχων] Producta ultima. Qu. νηδὺν τρέφων. Posterior in νηδὺν corripitur Eur. Cycl. 571.

6. μυκαῖσι δ' ὠρέχθαι τὸ λάϊνον πέδον] Cf. Aesch. Fr. 155, 3. Ἰδης δὲ μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι | ἔρπουσι (σιένουσι aut βρέμουσι?) μήλων πᾶν ὠρεχθεῖ μοι πέδον. Ita enim legendum videtur.

7. πενκαλεῖται] Vox suspecta.

#### Aristarchus.

1, 3. πλεῖον γὰρ οὐδέν] Imo πλέον γὰρ οὐδέν. 4. εἰ δ' ἄλλου] Qu. εἰ δ' ἄλλος aut εἰ δέ τις. 5. ἄλλος] ἄλλως al. Malim ἄλλον aut ἄλλων.

2, 1. Cf. Soph. Fr. 516. εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης. 3. οὕτω] πόθω Mein. οἷστρω conj. Nauck. Qu. χοῦτω. 5. εὐρίσκειν πόρον] εὐρίσκειν πόρους malit Blomf. ad Prom. 59. Recte, opinor. Cf. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους.

3. σωφρόνημα libri. σωφρόνισμα Mein. Ita etiam Herwerden. Saepe permutantur in libris η et ισ. τῶν ἀμεινόνων] τῶν ἀμειλίχων Herwerden. τῶν ἀγνωμόνων F. G. Schmidt. Qu. τῶν ἀνθρωπίνων (ἀγνωμόνων, κακίωνων, aut ἀμαρτιῶν).

4. τάδ'] ὥστ' et ὥς al.

6. Apud Hesychium pro Ἀρίσταρχος qu. Ἀριστοφάνης, qui de proverbiis scripsit.

## Neophron.

1, 1. ἤλθον ἵνα λύσιν μάθωιν (!), aut ἤθελον (ἤθελον Cobet.) λύσιν μαθεῖν conj. Herw. Qu. ἤλθον ἵνα μάθω. 2. πρὶν θείαν libri. Πυθίαν Valck. 3. ἀμηχάνως οἶδ' libri. ἀμηχανῶ· σοὶ δ' Valck. 4. μολεῖν γὰρ libri. μολεῖν ἄρ' Valck. Herw. μολῶν γ' ἄν Porson. Nauck. Praestat μολῶν ἄν.

2, 2. πρὶν ἢ ἔξαμαρτεῖν] πρὶν ἔξαμαρτεῖν recte Porson. Cf. Chaeremon. Fr. 26. et ad Nub. 1402. et Ran. 1215. V. Elmsl. ad Med. 179. 3. ἐξῆξας] ἐξῆξαι al. Qu. ἐξέβης. 4. σθένος θεοστυγῆς] Suspectum. Qu. φρένας θεοστυγεῖς. Cf. Eur. Phoen. 454. σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα (λῆμα recte F. G. Schmidt) καὶ θυμοῦ πνοάς. Or. 1625. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τυραννικόν. 5. καὶ πρὸς] καίτοι malit Nauck. Leg. ἀτάρ. ταῦτ' ὀδύρομαι libri. ταῦτα δύρομαι Porson. ψυχὴν] τύχην frustra Cobet. 6. ἔρημον libri. Lege ἐρήμην. 8. τοιαῦτα γιγνόμεσθα] Qu. τοιάδε γενησόμεσθα. 9. In fine versus interrogandi nota ponenda est.

11. ἀπέχετ' aut ἀπέχθεται libri. ἀπέλθεται Brunck. φοινία μέγαν δέδυνκε λύσσα θυμόν). Pro μέγαν qu. μέγα (valde) aut μάλα.

13. ἐξοπλίζόμεσθα· φεῦ] Qu. ἐξοπλίζομαι τὰ νῦν. 14. ἡ — χρόνῳ libri. ἡ — χρόνῳ Nauck. Qu. ἡ — χρόνῳ; 15. διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν] Fort. διαφθεροῦσ' ἐγὼ ἔμῳ —.

3, 1. τέλος γὰρ αὐτὸς αὐτὸν (αὐτὸν?) αἰσχίστῳ μόρῳ | φθερεῖς \* \* \* βρόχον τὸν ἀγχόνης ἐπισπάσας δέρη· | τοῖα σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει, | δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις | θεῶν ὑπερθε μήποτ' αἰρεσθαι βροτούς Elmsl. ad Med. 1354. τέλος γὰρ αὐτὸς αὐτὸν — Methner. prob. Schmidt. ἐχθίστῳ cod. αἰσχίστῳ Elmsl. 2. φθερεῖ βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρην] φθερεῖς βρόχον τὸν ἀγχόνης ἐπισπάσας Methner. prob. Schmidt. Qu. φθερεῖς σεαυτὸν βρόχον ἐπισπάσας δέρη. φέρες cod. φθερεῖς Elmsl. φθερεῖ Herm. Nauck. Cf. Hipp. 783. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων. 779. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη. Hel. 692. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο. βρόχῳ τὸν ἀγχόνης cod. βροχωτὸν ἀγχόνην Herm. δέρην] ἔρη edd. Junt. Basil. delendum censet Nauck, nisi legendum sit φθερεῖ τάλας γὰρ — μόρῳ | δέρη — ἐπισπάσας. Fortasse glossema est. 3. τοῖα σε μοῖρα —] τοιάδε σ' ἄποινα (aut τοῖα σ' ἀμοιβή) — Schmidt, coll. Hesiod. Op. 334. ἔργων ἄντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν. Eur. Or. 843. πατρῶων παθέων ἀμοιβάν. Adesp. Fr. 283, 2. 418, 4.

4. δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις Elmsl. Fort. δίδαγμα θνητοῖς μυρίοις —.

5. μήποθ' αἰρεῖσθαι cod. μήποτ' αἰρεσθαι Barnes. βροτοῖς cod. βροτούς edd. Junt. Basil.

## Ion.

- 1, 1. δραμήματος] Suspectum. οἷσει sec. pers. fut. med.  
 2. δακτυλωτόν] δαιδαλωτόν recte Mein. δεικηνλωτόν (!) conj. Nauck. διαλιθωτόν vel παντύλωτον Herw. 3. Πελίου μὲν ἔργον, Κάστορος δ' ἄθλον ποδῶν conj. Herw., coll. Hom. II. ι'. 124. ἵππους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. μέγ' libri. μὲν Osann. et Dobr. ποδῶν] Imo χερῶν aut χερσῶν.  
 2. κακῶν ἀπέσιω θάνατος, ὥς ἴδῃ κακά] — ὥς εἰδῇ κακά (i. e. ut sua mala sentiat) Cobet. collato Sueton. Tiber. 61, 15. 'mori volentibus vis adhibita vivendi.' ὥς ἴδῃ κακά] Qu. ἴν' ἴδωσιν κακά. Nisi potius pro κακῶν corrigendum κακοῦ δ'.  
 3. Hesych. ἄς (οὐς?) καλασίριδας etc.  
 9. Qu. ἀχρεῖος ὥς παλαιὸν οἰκίας σάρον (ἀχρεῖοι pro Ἀργεῖοις jam Friebel.) ἀκίσσαρον cod. οἰκίας σάρον Toup. Sophron τὸ σάρον ἄνελε dixit.  
 10, 1. ἀφύσσοντες libri. ἀφύσαντες Bergk. ὀλπαις] Cf. Achae. Fr. 18, 2. ὀλπη — χρίσματος πλέα.  
 11. ἀδίκτορας] ἀδίκτους κόρας Bentl. Suspectum.  
 14, 1. οἶμοι ed. ἴοι μοι tres codd. om. C. ἴθι μοι Wagner. κλῆσον] κλεῖσον vulg.  
 18, 1. Εὐβοῖδα] Scribendum Εὐβοῖδα. Formam Εὐβοῖδα temere retinet Nauck. Cf. ad Aesch. Fr. 271. 2. ἐχώρισ' ἀκτῆς ἐκτέμνων προβλήτα πορθμόν] Qu. ἐχώρισεν γῆς ἐκτεμῶν προβλήτα πέτραν (vel πρόβλημα πόντου). ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων libri. ἐχώρισ' ἀκτὴν ἐκτεμῶν Bentl. Malim ἀκτὴν ἐχώρισ' ἐκτεμῶν.  
 3. πρὸς Κρητὰ πορθμόν] προβλήτα πορθμῶ Bentl.  
 21. δεῖ με τὴν ἐορτὴν ἄγειν] Ionicam formam ὁρτὴν reposuerunt Dind. Nauck. Ipse malim τήνδ' ἐορτὴν δεῖ μ' ἄγειν, vel δεῖ μ' ἐορτὴν νῦν ἄγειν. λέγειν libri. ἄγειν Bentl.  
 22, 1. αλλεῖα, ἄλλεῖαι, ἀλλ' αἱ libri. ἀλλ' εἷα Bentl. παλαι-  
 θέτων] παλαιθετῶν ante Schweigh. παλαιφάτων probabiliter Dobr.  
 2. ὕμνων ἀοιδοὶ] Leg. ὕμνων ἀοιδαῖς.  
 24, 1. βάκκαρις libri. βακκάρεις Dind. βακκάρεις τε καὶ μύρα] Cf. Arist. Fr. 303. οἶον ἔπνευσεν — τοῦ μύρου καὶ βακκά-  
 ριδος. Epilyc. II. 889. βάκκαρίς τε καὶ σάγδας. Magn. II. 10. βακ-  
 κάριδι κεχοιμένον. "Fortasse post v. 1. excidit versus quem affert ex eodem dramate Pollux V. 16. 101. καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον." (Herw.)  
 25. στίμμιν] Cf. Antiph. III. 103. στίμμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους.  
 27. ἔπεισας] ἔσπεισας Gomperz. ἔγευσας F. G. Schmidt., coll. Eur. Cycl. 149. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ; Eubul. Fr. 123, 1. Alex. Fr. 174, 1.  
 29, 1. εὐφημίας] εὐθηνίας malit Nauck. βουλιμίας Bentl. Quod magis placet. 2. κάλα, καλὰ, κῶλα libri. κᾶλα recte Schweigh. Cf. Hom. Merc. 112. Hesiod. Op. 425. Callim. Fr. 459. καὶ

τοὺς ἄνθρακας] Cf. Euphron. Fr. 10, 13. εἴ σε λήψομαι | νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, | ἀπόλωλας.

31. Hesych. ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτός (f. σύμμικτος, coll. Phot. p. 17, 19.) φόρτος.

35. ἀμφιβώτης] I. e. ἀμφιβοήτης, quocum cf. ἀδμήτης, ἀθανάτης, etc. Corrigendum videtur aut ἀμφίβωτος (περιβόητος) aut ἀμφιβώτου (περιβοήτου).

36. Cf. Alcae. com. Π. 824. νοῦν — πουλύποδος ἔχειν. Eur. Π. 471. πουλύπους ἐς (τις?) τοὺς τρόπους. πλεκτάναις] Qu. πλεκτάνας. ἀναίμοσι] ἀναίμονα al. Qu. ἀναίμονας.

38, 1. χέρσῳ] θηροὶ Herw. Sed Athen. III. 91 D. λέγω δὲ καὶ τοὺς χερσαίους etc. Cf. 58. 2. ἢ τὰς —] καὶ τὰς — al. Quod praefereendum. οἷζυράς] Qu. ἐν βυθῷ. 3. κρεισσόνων] θηρίων al. 4. Qu. στροβίλον ἀμφάκανθον (ἀμφάκανθον Herw.).

5. δακεῖν τε καὶ θιγεῖν] θιγεῖν τε καὶ δακεῖν al. Quod magis placet.

39. αὐλὸς ἀλέκτωρ] Cf. Fr. 45. σῦριγξ — ἀλέκτωρ. ἐπὶ δ'] ἐπ' ἡδ' al. Quod verum videtur. Ἀχαιῶν vulg. ἀχέων aut λαχῶν Mein.

40, 1. δρυὸς μὲν libri. δρυός μ' Casaub. 2. θαμνομήκης] ταμνομήκης al., unde ταναομήκης conj. Nauck. 3. λίνουλκος libri. λινουλκός Koepk. λινοκλῶς Lobeck.

41. ὦ addidit Bentleius.

42. ἐκτύπουν ἄγαν βαρὺν | αὐλὸν τρέχοντα ῥυθμὸν Bentr. Qu. αὐλὸν ἐκτύπουν ἄγαν βαρὺν | ῥυθμῷ βρέμοντι.

44. Cf. Eur. Fr. 627 a. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μὴν. Qu. βούλεται δ' ἔχειν, vel βούλεται δ' ὁμως. Cf. Ran. 1425. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

45. προσθεῖ δέ τοι] προσθεῖ δέ τοι al. Qu. προσαδέτω. σῦριγξ — ἀλέκτωρ] Cf. Fr. 39. αὐλὸς ἀλέκτωρ.

46. Verum videtur νιφόεσσα σελήνη. Cf. ad Fr. 57.

47. πυργεῖαν] Qu. πυργώδη, aut πυργῶτιν (Aesch. Sept. 346. ὀρκάνη πυργῶτις), aut πυργήρη. κοπήν cod. κώπην Musur. σκοπήν Wagner. Cf. Aesch. Suppl. 713. τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὀρῶ | τὸ πλοῖον. 786. Ag. 289. 309.

50. Cf. Eur. Fr. 554. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς | φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον (locus corruptus). ἐκ τῶν ἀέλπτων] Cf. Aesch. Suppl. 342. Soph. Aj. 716. Eur. Fr. 554, 1. Qu. τὰς τῶν ἀέλπτων —. ὥρχησεν φρένας] ὥργησεν φρένας Herw. Qu. ὀρχοῦνται φρένες, vel ὀρχεῖσθαι φρένας, vel ὥρμησαν φρένες, vel ὥργισεν φρένας. Cf. Aesch. Cho. 167. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδίᾳ φόβῳ. Plat. Ion. 535 C. ὀρχεῖται σου (οἶεταί σου εἶναι apud Stallb.) ἢ ψυχῇ. Suspecta mihi est activa forma ὀρχεῖν nusquam alibi usurpata. ὥρχησε] ὥρχησεν Dind.

51. πλέον libri. πλέων Dind.

53, 1. *διφνεῖς*] Qu. *δισσὰς* aut *διπλόους*. 2. *φθογγάζεται*] Vox rara. Cf. Anth. Pal. IX. 539.

54, 1. *ὕμῶν ἰκέτις ἡβώντων, ἡμῶν καὶ τὰ ἡμῶν, ἡμωνῆται καὶ τοὺς ἡμῶν libri. ἡ μόνη τε καὶ τλήμων* Jacobs.

55, 1. *τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ*] ἐν λόγοις οὐδὲν al. *Lego ἐστ' ἔπος* —. 2. *ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος*] *ἔργῳ δὲ μόνος τοῦτ', et ἔργον μόνος δὲ Ζεὺς* al. *ἔργῳ δὲ μούνος Ζεὺς ἐπίσταται θεῶν.* Qu. *ἔργον δ' ὁ μούνος Ζεὺς.*

56. *λυπηρὸς libri. λυπρὸς* Grot.

57. *μέλας γὰρ αὐταῖς*] *μήνας γὰρ αὐγαῖς* M. Schmidt. Quod verum videtur. Fort. *αὐτῆς γὰρ αὐγαῖς.*

58. Vera videtur Reiskii correctio, *κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος* etc.

59. *κύπασσιν*] Cf. ad Arist. Fr. 438 D.

60. *πεδῖον — δράμω*] Cf. ad Soph. Aj. 30. *πηδῶντα πεδία ξὺν νεορράντῳ ξίφει.*

61. *αὐτοῦ* ed. *αὐτοῦ* Nauck.

63, 2. *εὐτ' ἂν Ἄρης*] *εὐτ' Ἄρης ἂν* Mein. *στρατῶ*] Populo.

65. *πυκναίαν*] I. q. *πύκνα*. Sic *ῶρα* et *ῶραία*. Quod ad alteram glossam *πυκνὰ πτερά*, confer epithetum *πυκνόπτερος* (Soph. Oed. C. 17.).

67. *τραχεῖ*] Corrigendum, ni fallor, *τραχῇ* (i. e. *τραχέε*).

68. Hesych. *τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν* (*φοινικοῦν ἔχει?*).

#### Achaeus.

1. Cf. Aesch. Ag. 115. *ὁ κελαινὸς ὃ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς* (*αἰετός*).

2, 1. *ἰκέται — λῆξαι*] Quasi praecessisset *ἰκετεύομεν*. Cf. ad Arist. Eq. 1273. *σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι*. 2. 3. Lacunas indicavit Mein., qui *στεφάνους* et *ἀθανάτων* supplet. 4. *τῆς libri et vulg.* Legendum *τᾶς*. *ἀστεροποῦ* cod. *ἀστερόπου* Herm.

3, 1. *θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς*] *θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς* Mein. Qu. *θεωρὸς ἢ ταγηνιστὰς*, vel *θεωροῖς ὡς ἀγωνισταῖς*, vel *παράφερειν ταῦτ' ἀγωνισταῖς*. 2. *πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος*] Lege *ὥσπερ ἀσκούντων τρόπος*. Cf. ad Pl. 585.

4, 1. *γυμνοὶ γὰρ ὦθουν παιδίμους βραχίονας*] *γυμνοὶ δ' ἄνωθεν* — probabiliter Mein. Qu. *γυμνοὶ γὰρ ἄνδρες* (vel *ὄντες*) —. Vel *γυμνοὶ γὰρ ὦμους καὶ νέους* (*βαρεῖς*) *βραχίονας* —. *βραχίονας ἥβη σφριγῶντας*] Cf. Hermipp. II. 402. *σφρίγει — βραχιόνων*. Eur. Her. 858. *νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἥβητὴν τύπον*. Alciph. III. 19. *σφριγῶντας ἔχει τοὺς ὦμους*. 2. *ἥβης libri. ἥβη* Ruhnck. *ἐμπορεύονται*] Qu. *ἐσπορεύονται* (vel *ἐκπορ.*). 4. *ποδῶν κύτος* (*αὐτὸς* al.) libri. *τὸ πᾶν κύτος* Schneidewin. Qu. *ἐλαίῳ στέρνα* (aut



’ς στέρνα). καὶ ποδῶν κύτος χρίουσιν] κευόδμον λίπους βρούουσιν F. G. Schmidt. Qu. καὶ ποδῶν ἴχνη —, vel τὸ πᾶν δέμας —. Cf. Fr. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμων δέμας. 5. ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν] Cf. Eur. Tro. 653. τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον | οἴκοθεν ἔχουσα χρησιτὸν ἐξήρκουν ἐμοί. Arist. Pac. 522. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν (δῆμα μυριάμφορον).

5, 1. εἰς ἀργυροῦν τις libri. ἰσάργυρόν τ’ εἰς Heringa. 2. χριμάτων (i. e. χρυσμάτων?) libri. χριμάτων Canter. Cf. Fr. 18, 2. ὅλην παρηωρεῖτο χρίσματος πλέα. Fr. 10, 1. βακχάρει χρυσθέντα. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμων δέμας.

6. ἐν κενῇ γὰρ — οὐκ ἔστι] οὐκ ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσ | ἔνεστι recte Herwerden. Cf. Adesp. Fr. 150. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὖξεται Κύπρις. Eur. Fr. 887. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν πεινώσιν δ’ οὐ. Monost. 159. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς | πράττουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς (i. βροτῶν). Monost. 156. ἔρωτα παύει λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις. Anth. Pal. IX. 497. 1. V. 113. 1. XII. 150. 5. Adde Eur. Fr. 324, 4. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοντον ἡράσθη βροτῶν, | ἐν τοῖς δ’ ἔχουσιν ἡβητῆς (ἢ κύπρις?) πέφυχ’ ὅδε (ναίειν φιλεῖ?). Log. (ἀλλ’) ἐν κενῇ γὰρ —, vel ἐν γὰρ κενῇ τοι —.

7, 2. κάτεφθα] κάθεφθα Dind. Qu. ἄμ’ ἐφθά.

8, 1. δέ τοι] δὲ φησὶ al. 2. μορφαῖς] Corruptum. φωνῆς ἐν ὄρφναις M. Schmidt. Qu. — μορφαῖς αἶδε πόλλ’ ἐώκεσαν. Nisi pro ἐπάϊον corrigendum ἐπήσθιον (ἐπήσθιε). Ad πολλὰ subaudiendum videtur κρέα. Hesych. πέτηλοι (πέταλοι aut πεταλίδες?).

9. Ita Meinekios ad Euphor. p. 119 A. μῶν ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς; | Σ. ἀλλ’ οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις. “Secundo versu Satyri loquuntur.” 2. λῆξαι libri. λείξαι Mein. τοῦδε τῷ γένει θέμις] τοῦδ’ ἄτερ γ’ οἶνον θέμις al. τοῦδ’ ἄτερ νόμος μέθυ F. G. Schmidt. τῷ γένει] Qu. τῇ γέννι aut τοῦ ποιοῦ.

3. σκύθη πιεῖν (σκυθηπιεῖν, σκυθιπιεῖν al.) libri. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχείοις Σκύθη πιεῖν Mein. ὕδαρῇ σκύφῃ Schmidtijs, coll. Lycophr. Fr. 2, 1. ὕδαρες κυλίκιον. Alii alia. Qu. καλῶς μὲν (γ’ ἂν) οὖν ἂν οἶνον ἐς σκύφον (31.) χέοις. Athen. ἐπὶ τῷ ὕδαρῇ ποιεῖν (ποτίζειν F. G. Schmidt. qu. πιεῖν).

10, 1. Qu. (καὶ) βακκάρει. βακκάρει χρυσθέντα] Cf. Fr. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμων δέμας. 4, 5. 5, 2. 18, 2. ψυκτηρίοις] Suspectum. Qu. μύρω δέμας (cf. Fr. 16, 3.). 2. ἀναστήσαντα — τρίχα] Cf. v. ὀρθόθριξ. 3. πρὸς θείαν libri. προσθίαν Canter.

11, 2. ἡ που] εἶπον cod. R. Qu. εἶπ’ εἰ, vel ἡ (num).

12. καρυκκοποιούς ante Casaub. βδελύττομαι libri.

13, 2. σαραβάκων κοπίδων συνομώννυμε] Cf. ad Posidipp. 29, 2. τὸ Σαράβου κλέος. Latet forsitan Δελφικῶν κοπίδων δμώννυμε. Cf. Arist. Fr. 551. συνομώννυμε] Suspectum.

14, 1. δεῦρα (δεῦρο) μόνον libri. δεῦρ' ἀμνὸν Nauck. Cf. Arist. Ran. 847. ἄρα μέλαιναν. 2. κοινόν τε] οἴνου τε Schneidewin. Recte. κρητῆρα ante Dind. κυλιχνίδας] Qu. κυλίχνια. Cf. Antiph. III. 120. σικύαισιν, ὑποθέτοισιν.

15. ἔναστρος] ἔνοιστρος recte Reisk., quocum confer ἐμμανής.

16, 1. θοίνην δὲ libri. θοίνη σε Casaub. πάρεστι δέ] πάρεστι γὰρ Casaub. Herw. 1. 3. 5. Bacchi, vv. 2. 4. Volcani esse intellexit Welck. 2. δὲ addidit Casaub. 3. πάμπαν] Qu. τὸ πρόπαν. 4. πρόσθεν δίδως] Fort. δώσεις πάρος. 5. ναί] ἐν ᾧ vel ἐπεὶ Herwerden. καὶ addidit Casaub. ἐκποδὼν ἀπαίρεται libri. Qu. ἐκποδὼν (aut εἰνθέως) ἀρθήσεται.

17. Ἄρτεμις Σαρωνία haud dubie dixit Achaeus.

18, 2. πλεκτὸν libri. πλέα τὸν Toup. Post πλέα plenum punctum ponendum videtur. 3. κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ] Qu. ἐν διπλῷ ξύλῳ | κύρβιν λέγεις. Et sic fere Bergk. Haec alterius personae (B.) videntur esse.

IPIΣ] Scrib. IPIΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ.

19. ἀκτηρίδα] βακτηρίδα Passovius.

20. ἐκολλόπωσε] Fort. ἐκολλόπισε.

21, 1. πολὺς δ' ὁμιλος πόντιος (παρέσπετο), | κύκλῳ σοβοῦντες, ἐνάλιος θεωρία, | χραίνοντες — Herw.

22. δόμους ἐλήλυμεν] δόμον ἐλήλυθμεν al. Cf. Fr. 41. ἐλήλυτε.

23, 1. δ' Eust. γὰρ Athen.

24, 1. ῥίπτιοι] ῥίπτιοντες malit Nauck. Cf. Elmsl. ad Her. 150. τί μ' οὐ λέγοντες] Qu. τί οὐ λέγοντες. 2. ᾧ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ] Haec mendosa sunt. Legerim ἐπονείδιστον, Ἡράκλεις ἄναξ;

25, 1. πολὺς δ' ὁμιλος πόντιος — | κύκλῳ σέβουσιν, ἐνάλιος θεωρία, | χραίνοντες (ita Pors. ad Orest. 909.) οὐραίοισι τὴν κεκτημένην conj. Blomf. Gloss. Sept. 379. Qu. πολὺς δ' (Erf.) ὁμιλος πόντιος κύκλῳ σοβῶν | \* \* \* \* ἐνάλιος θεωρία. Nisi in ποντίου κύκλου (ποντίου βυθοῦ G. A. Hirschig.) latet πόντιον κλύδων'. γάρ] δ' Erfurdt. Cf. ad Fr. 23, 1. κύκλου] βυθοῦ G. A. Hirschig. Qu. πόντιος κυκλεῖ σοβῶν. Confer v. κυκλοσοβεῖν Arist. Vesp. 1523. ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε. 2. Qu. — — — ἐναλία θεωρία.

3. χραίνοντος θυραίοισιν libri. χραίνοντες οὐραίοισιν Casaub. χραίνοντες] Ἄν σαίνοντες (σαίνουσιν)? Cf. Soph. Fr. 700. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει | σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην. Vel σαίροντες (verrentes, unde σάρον). Cf. Virg. Aen. VIII. 674. 'aequora verrebant caudis.' III. 108. 'caerula verrunt.' εὐδίαν ἄλός] Anglice, the calm (calm surface) of the sea. Cf. Aesch. Sept. 795. Pind. Ol. I. 158. Antiphont. 116, 25. Xen. Anab. V. 18. 19. Fort. εὐδίαν ἄλα.

26. βαβαὶ βαβαὶ βήσομαι γυναικας] Qu. βαβαὶ βαβαιὰξ, τὴν γυναικα βήσομαι, vel βαβαὶ βαβαί, γυναικα βήσομαι (κόρην). Cf. Herod. I. 192, 4. οἱ μὲν ἀναβαίνοντες (ἵπποι) τὰς θηλέας ὀκτακόσιοι, αἱ δὲ βαινόμεναι ἑξακισχίλιαι etc. γυναικες cod. γυναικας Toup.

29. ἐκλωπίζεται] ἐκλωτίζεται Salmasius. Cf. Aesch. Suppl. 963. λωτίσασθε. Eur. Hel. 1609. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα (i. e. ἀπανθίσματα).

31, 1. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι | τὸ γράμμα φαῖνον] Qu. ὁ δὲ σκύφος μοι (pro με) —, vel τόνδε σκύφον με τοῦ θεοῦ δηλοῖ πέλειν | τὸ γράμμα φαῖνον. 2. φαῖνον libri. φαίνων Toup. Post hoc plene pungendum. 3. Ω NY τό τ' Υ πάρεστι ed. Nauck. OY NY τό τ' Υ πάρεστι Cobet. C. C. p. 219. Antiquae scripturae (τῆς παλαιᾶς γραμματικῆς) exemplum hoc est in poculo inscripto ΔΙΟΝΥΣΟ (Διονύσου), ut monuit Cobet. τοῦ libri. τό τ' Toup. πάρεστι κοῦκ ἀπουσίαν libri. πάρεστιν οὐκ ἀπουσίαν Porson. Qu. πάρεστιν, οὐδ' —. κοῦκ ἀπουσίαν | ἐκ τοῦπέκεινα —] Qu. κοῦκ ἀπουσία | ἐς τὰπέκεινα —. 4. σὰν τό τ' O κηρύσσειτον ed. Nauck. ΣΑΝ τό τ' OY κηρύσσειτον Cobet., qui, "Appellatur enim, inquit, apud veteres τὸ O οὐ et τὸ Ε εἰ, et Athenaeus in seqq. scripserat, πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ OY (non τῷ O) ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει διὰ τοῦ OY (non O) μόνου γράφουσιν." τό τ' OY] τό τ' O al. Quod verum esse docet Athenaeus.

32, 1. ἡλίσκετ' ἄρα libri. ἄλίσκετ' ἄρα Mein. ἡλίσκετ' ἂν γὰρ (?) F. G. Schmidt. Ipse malim ἡλίσκετ' ἄρα aut ἄλίσκεται γάρ. πρὸς ἀσθενῶν ταχύς] Malim πρὸς ἀσθενοῦς ταχύς. 2. βραχεῖ χρόνῳ] μακρῷ χρόνῳ ('tandem') Herw. βραδυδρόμου (χελώνης) F. G. Schmidt. αἰετὸς libri.

33. Cf. Arist. Av. 1694. ἐν Φαναῖσι.

35, 1. Cf. Arist. Av. 364. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ δούγχος· οὐ μένειν ἐχοῖν. | ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. ἐστὶν libri. ἔστ' Toup. 2. προσλαβέτω libri. προσβαλλέτω Grot. τις] I. e. quisque. φασιανοῦ libri. φασγάνου Port. λαβῆς libri. λαβῇ Grot. 3. σάλπιγγα — σημαίνεται ante Port. 4. ἐλελεῦ libri] ἐλελελεῦ Toup. Cf. Arist. Av. 346.

37. κήτηραι διχόνοι γνῶμαι F. G. Schmidt.

38. Hesych. Ταραντῖναι αἵματι βαφαί (Ταρ. βαφαί· τὰ ἀλουργῇ?).

39. Intelligerem Βιβλίνου | ἐδεξιοῦτο μέθνος (Casaub.) ἡμᾶς πώματι, aut Βιβλίνου μέθνος ἐκπώματι | ἐδεξιοῦτο. βιβλίου libri. Βιβλίνου Casaub. Cf. Philyll. II. 865. Anon. com. IV. 622. τὸν Βίβλινον στυγεῖ. μέθους] μέθης al. μέθνος Casaub. μεθύσμαι (pro μέθους ἐκπώματι) conj. Nauck. Cf. Eur. Alc. 760.

- μέλαινης μητρὸς εὐζωρον μέθυ. Cycl. 149. ἄκρατον μέθυ. Ion. 1198. ὥς ἀπέσπεισαν μέθυ. ἐκπώματι] Qu. με πώματι aut μ' ἐκπώματι. 40, 2. κεράστας] Cf. Soph. El. 568. κεράστην ἔλαφον. 41. ἐλήλυτε] Cf. Fr. 22. ἐλήλυμεν. 42. σὺ δ' ὑγίαινέ μοι] Cf. Arist. Ran. 165. καὶ χαῖρε πόλλ', ὠδελφέ. ΔΙ. νῆ Δία καὶ σύ γε | ὑγίαινε. Eccl. 477. ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὑγίαινε. 43. Sic Grotius, τί χρὴ | τὰ μὴ — ἀναγκάσαι; 45. μόσχον] Fort. μόσχος, aut νοσός. Schol. II. δέον ὄν (del. ὄν?) εἰπεῖν νεοττὸν ἥγουν ἀλλὰ (dele?) χελιδονιδῆ. 47. 48. 52. Hesych. Ἀχαιοί (Ἀχαιὸς Alberti, cf. ad Fr. 48. 52.). 48. καιρότερον] Confer αὐτότατος (Arist.). 49. κύτταροι] Cf. Arist. Vesp. 1111. Th. 516. Pac. 199. 52. Hesych. Ἀχαιοί (Ἀχαιὸς Urlichs. Αἰσχύλος conj. Nauck. coll. Eum. 1045.). 53. Hesych. Ἀχαιός (Ἀλκαῖος Urlichs. prob. Bergk.). 54. Hesych. Ἀχαιός (ὁ καὶ Χῖος recte, opinor, Junius). Ibid. οἰνίζειν (οἰάζειν?). Ibid. ὁ κενός (ὁ κύβος aut ὁ κύων?).

## Euphorion.

2. Ζεὺς τοι τὰ πάντα] Fort. Ζεὺς δ' ἐστὶν ἄστρα. χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον] Cf. Aesch. Sept. 197. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον.

## Philocles.

1. σὲ τῶν (τὸν) πάντων libri. σὲ τῶν ἀπάντων Wagner. Qu. σέ τοι τὸν —, vel σὲ τῶν ἀπάντων δεσπότην (εἶναι) λέγω. Cf. Arist. Pl. 1099. σέ τοι λέγω. λέγω] Om. V. Qu. (θεῶν) λέγω. 4. δορυφόρος] Annon δολοφόρος?

## Melanthius.

1. πράσσει τὰ δεινὰ Tzetz. Scripserat, opinor, ὁ θυμὸς \* \* \* \* | τὰ δεινὰ πράσσει etc. Cf. Trag. adesp. 175. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.

## Iophon.

- 1, 2. σοφιστῶν ὄχλος] Cf. Cratin. II. 16. οἶον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδιφῆσατε (?). Soph. Fr. 693. βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχεται μέλη. ὄχλος ἐξηρτημένος] ὄχλος ἐξηρτυμένος Mein. Nauck. ὄχλον ἐξηρτημένος Cobetus, coll. Arist. Eccl. 494. πώγωνας ἐξηρτημέναι. Sic πήραν ἐξηρτημένος, χρυσία, κολάκων ἀναριθμήτων συστήματα, etc. 2, 1. καὶ τὰδ'] καὶ τόδ' malim cum Nauckio. 2. ὥς μᾶλλον τις] Qu. ὅσῳ βροτῶν τις, vel ὅσῳ περ ἂν τις — ζητῇ etc. μᾶλλον ἥσσον εἴσεται] Qu. μεῖον αὐτὸν εἰδέναι.

Nicomachus.

1. μέλπουσιν ἀηδόνιον κλαγγήν] Cf. Aesch. Fr. 42. θρηνεῖ δὲ γόον τὸν (τιν'?) ἀηδόνιον (ἀηδόνειον codex). Arist. Ran. 683. τρύζει δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον. ἀηδόνειον κλαγγήν] ἀηδόνιον κλαγγήν Mein. Nauck. Cf. Nicochar. II. 846. τὸν ἀηδόνειον ὕπνον.  
2. ἀγηλατῶν] ἀγηλατῶν Wagner. ἀγηλατεῖν scribendum esse docent Suidas h. v. et Eust. p. 1704, 5. Cf. Soph. Oed. R. 402. κλάων δοκεῖς μοι — ἀγηλατήσιν.

Agathon.

1. εἰσῆσαν] Cf. Arist. Eq. 605. μετῆσαν.  
3, 2. ἡ που] Qu. ἡ 'στιν. παιζούση φρενί] Qu. νηπία —.  
4. κουρίμου — τριχός] Aesch. Cho. 180. χαίτην κουρίμην.  
ΙΑΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ. Arist. Poet. 18. ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην (l. Νιόβη) etc.  
4, 1. ὁ πρῶτος] Qu. τὸ πρῶτον. 2. ὀρθοί τε] Lege ὀρθοὶ δέ.  
3. Σκυθικῶ τε] Lege Σκυθικῶ δέ. 5. ἐνός τε] Lege ἐνός δέ.  
ἦσαν recte deleverit Mein. Idem postea ἐξυγωμένοι δύο θ v. 2. huc irrepsisse judicavit. Qu. ἦσαν ὀρθοὶ δύο. Ante h. v. nonnulla excidisse suspicatur Nauck. 6. Lege ὅπερ δὲ τὸ τρίτον [ἦν], καὶ (τὸ) τελευταῖον πάλιν. τὸ τρίτον] τρίτον al. τὸ exciderat propter simile vicinum τε —. Requiritur articulus (cf. v. 3.).  
5, 1. μόνου γὰρ αὐτοῦ —] Qu. τούτου μόνου γὰρ —, aut μόνου δὲ τούτου. ἀγέννητον ποιεῖν] Infectum reddere. Cf. Soph. Tr. 743. τὸ γὰρ φανθὲν (malim κρανθὲν) τίς ἂν δύναται ἂν ἀγέννητον ποιεῖν; Aliud est ἀγέννητος (nondum natus), Oed. C. 973. Fr. 739. καὶ θεός] Malim χῶ θεός. 2. ὅσσ' ἂν ἦ] ὅσσ' ἂν ἦ Porson. Cf. Aesch. apud Athen. p. 335 D. ἔγραψεν ὅσσ' (ὅσσ' al.) ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.  
7, 1. φαῦλοι βροτῶν] Malim φαῦλοι βροτοί.  
8, 1. τῇ τύχῃ libri. τῇ τέχνῃ Grotius. χρὴ τύχῃ Elmsl. ad Med. 1062. χρὴ τέχνῃ recte Porson. V. Reisig. ad Oed. C. p. 177.  
11, 1. ποιούμεθα] ἡγούμενοι al. Fort. πονούμεθα. Alioquin omittendum fuisset ὥς. 2. ἐκπονούμεθα] ἐκπονούμενοι al. Fort. αὐ πονούμεθα.  
13, 1. χῶ] καὶ ὁ libri.  
14, 1. γυνή τὸ σῶμα libri. γυνή τοι σώματος Porson. (σώματος jam Grot.) γυνή τὸ σῶμ' ἀνειμένη δι' ἀργίαν Mein. Phil. Exerc. p. 41.  
16. ἐπὶ τῆς γραμμῆς τρέχειν] Imo ἀπὸ —. Cf. Arist. Ach. 483. μὴ διεσπασμένον] Sc. τὸ ὄμμα aut τὸν ὀφθαλμόν. Cf. Arist.

Thesm. 665. πανταχῇ διάρριπον (δὲ ῥῖπον aut δὴ ῥῖπον?) ὄμμα.

Antonin. ἦ (l. καὶ) κατὰ τὸν Ἀγάθωνα etc.

18. τρόποις] Figuris, metaphoris.

20. ἐσφάλμεθα] ἐπητέον al.

23. τὰγαθὰ] Cf. Ran. 1462. ἐνθὲνδ' ἀνίει τὰγαθὰ.

25. σοφίας — πλούτου] Malim σοφία — πλούτῳ.

26. πολλά] Saepè. Malim πλεῖστα aut ῥᾶστα.

29. ἀντεύφρασμα] Confer φάσμα (a φαίνω), ξάσμα, χάσμα.

### Xenocles.

1. Vix post ὦ σκληρὸν δαῖμον addidisset Xenocles ὦ τύχαι χρυσάμπυκες. Aliud quid scripserat, non χρυσάμπυκες.

### Theognis.

1. Scripserat, opinor, φόρμυξ ἄχορδος τόξον.

### Critias.

1 sq. Cf. Athenion. com. IV. 557. τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόν-  
δου βίου | ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς | ἀλληλοφαγίας  
ἦγαγ' εἰς τάξιν τινὰ, | καὶ τουτονὶ περιῆψεν δν νυνὶ βίου | ζῶμεν.

3. ἀεθλον ante Barnesium. 7. (γένους βροτείου) supplevit  
Grotius. Lege (ἀπαξάπασαν). 10. ἀπῆγον libri. ἀπεῖργον Norr-  
mann. Nauck. Herw. 11 sq. λάθρα δ' ἔπρασσον πολλὰ (ἄδικα  
Bach. Wagner. Herw.), τηνικαῦτά μοι | δοκεῖ πυκνός τις Pierson.

12. πυκνός τις ἄλλος Grot. φρένας πυκνός τις Mein. Malim  
πυκνὸς φρένας τις. Qu. πυκνός τις (ἤδη) καὶ σοφὸς γνώμην ἀνῆρ.  
Nauckio mutilus videtur versus. πυκνός] Cf. Arist. Av. 429.

13. γνῶναι δὲ ὅς (δεόση al.) libri. γνῶναι δέος Petit. γνῶναι  
δέον Norrmann. γνῶναι θεοὺς Herw. δεῖμ' ἄλλο τοῖς θνητοῖσιν et  
μοχ εἶη δέος τι F. G. Schmidt. Locus nondum sanatus. 14. τοῖς  
κακοῖσι, καὶ λάθρα] Qu. τοῖς κακοῖσιν, ἦν λάθρα —, aut τοῖς  
κακοῖς, ἐὰν λάθρα —. 15. τι addidit Grotius. 18. νόῳ τ'  
ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ (φρονῶν τ' αἰεὶ Bach.) Sextus. ὅς  
ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν Plut. Qu. ἅπαντ' (τῷ νῷ,  
vel αἰεὶ τ') ἀκούων. Scribendum foret νῷ, ut in Nub. 580. etc.

19—21. Pro interpolatione habet Herw. "Optime statim post  
v. 18. sequentur vv. 22 sq." 19. προσέχων τε ταῦτα] συνέχων  
ἅπαντα conj. Matth. Locus vitiosus. Qu. προσέχων ἅπασιν, vel  
προέχων τὰ τ' ἄλλα, vel προσέχων τε πᾶσιν (vel τὸν νοῦν).  
φύσιν θείαν φορῶν] I. e., ni fallor, speciem divinam gerens.

20. ὕφ' (aut ἐφ') οὗ πᾶν μὲν libri. ὅς πᾶν τὸ Heath. ἐν βροτοῖς]  
Qu. μὲν βροτοῖς. ἀκούεται libri. ἀκούσεται Norrmann. 21. τὸ  
addidit Norrmann. 22. ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ (aut δὲ σιγῇ) libri.

ἐὰν δὲ καὶ σιγῇ Nauck. Qu. ἐὰν δέ γ' ἐν σιγῇ, vel ἐὰν δὲ καὶ σιγῇ (Mein.). 23. φρονοῦν] Qu. φρονεῖν. 24. θεοῖς ἔνεστι· τούσδε

Norrmann. (αὐτοῖς) ἔνεστι· τούσδε recte Heath. ἔνεστι· τούσδε τοὺς λόγους ἀεὶ λέγων Mein. Qu. (αὐτοῖς) ἔνεστι. τοὺς libri. τις recte Musgr. (Cf. v. 41.) τοὺς λόγους (κεῖνος) λέγων F. G. Schmidt.

25. ἥδιστον] κέρδιστον Mein. Nauck. μέγιστον Methner. prob. F. G. Schmidt. Lege μέγιστον, vel κράτιστον, vel ἄριστον, vel βέλτιστον. 26. καλύψας] τυφλώσας legisse videtur Plut. 27. αἰεὶ libri. ναίειν Pierson. 28. μάλιστα libri. μάλιστ' ἂν Toup. ἂν ἐξέπληξεν] Lege ἂν ἐκπλήξειεν. ἄγων libri. λέγων Grotius.

30. πονήσεις libri. ὀνήσεις Norrmann. 31. ἔν' ἀστραπᾶς κατεῖ-  
δεν οὐσας] Qu. ἔν' ἀστραπᾶς κατεῖδε φλογέας. 32. δεινὰ δὲ —]

Lege δεινὰ τε —. 34. χρόνον — τέκτονος σοφοῦ] Cf. Cratet. 39.

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, | ἅπαντα δ' ἐργαζό-  
μενος ἀσθενέστερα. χρόνον καλὸν —] χρόνον καλὸν — al. χρό-

νων κανόνα, F. G. Schmidt. Qu. σεμνοῦ (οὐρανοῦ), καλὸν —, vel λαμπροῦ (θείου, ἁγνοῦ, ἱεροῦ) —. 35. ὄθεν τε λαμπρός —]

Leg. ὄθεν γ' ὁ λαμπρός —. ἀστέρος] ἡλίου conj. Nauck. αἰθέρος

Herw. διάπυρος feliciter idem coll. Diog. L. II. 3. 8. οὗτος ἔλεγε

τὸν ἥλιον μύδρον εἶναι διάπυρον etc. Xen. Mem. IV. 7. Lucian.

Icar. § 7. 36. ἐκπορεύεται libri. ἐκπορίζεται Musgr. εἰσπορεύεται

Grot. Suspectum. Qu. ἔρχεται (vel ἐκχεῖται) κάτω. 37. τοιού-

τους δὲ περιέστησεν libri. τοίους πέριξ ἔστησεν (postea ἔσκηψεν)

Mein. Qu. τοιούσδε περιέστησεν. 38. δι' οὓς libri. δι' οὓς Mein.

δεινούς Wecklein. F. G. Schmidt. θείους, καλῶς τε Herw. κατώ-

κισεν] καθώρισεν conj. Nauck. Lege διώρισεν. Cf. Aesch. Fr.

181, 2. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα. 39. τὸν δαίμονα καὶ codd. τὸν

δαίμον' οἰκεῖν Herm. τὸν δαίμον' ἄρας Herw. Qu. τὸν δαίμον' ἀνεκάς.

40. τοῖς νόμοις] τοῖς φόβοις F. G. Schmidt. 41. οὕτω δὲ πρῶ-

τον] Qu. οὕτω τὸ πρῶτον.

2. ἐστὶν ὀργῆς] ὀργῆς ἐστι al. ὀργῆς ἀπάσης ὁ χρόνος ἐστὶ

φάρμακον conj. Nauck. Lege ὀργῆς ἄριστον (aut ἄριστον ὀργῆς)

ὁ χρόνος ἐστὶ φάρμακον. In incerti poetae loco appposito, qui

comici alicujus videtur esse, ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἐστι — (ὦ δέσποτ',

ἄρ' ἔξεστι —; conj. Nauck.) corrigendum suspicor ὦ δέσποτ' ἄναξ,

ἔξεστι —.

3, 2. τὴν παραντίχ' ἡδονήν] Cf. Eur. Fr. 1064. παρ' αὐτὰ δ'

(παραντίχ' recte Cobet.) ἡσθεῖς ὕστερον στένει διπλᾷ. Theodect. Fr.

11, 3. ῥαθυμία δὲ τὴν παραντίχ' ἡδονήν | λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ

τίπτειν φιλεῖ. Dem. Olynth. III. 22. προπέποιται τῆς παραντίκα

χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Eur. Alc. 13. ἄδην τὸν παραντίκ'

ἐκφυγεῖν.

5, 1. σκαιότητα πλουσίαν] Cf. Soph. Ant. 1028. αὐθαδία τοι

σκαιότητ' ὀφλισκάνει.

8. ταχύχειρ] Cf. v. δξύχειρ.



## Dicaeogenes.

1, 2. τὴν χάριν ποιοῦμεθα] I. e. χαριζόμεθα. 3. τοῖς ἀνάγκης] τοῖσιν ἄγχιστ' Mein. Recte, opinor. Qu. τοῖσιν ἐγγὺς, et pro ἐν γένει fort. ἂν γένει.

2, 2. παρασπίζοντας] Qu. παρασπιστήρας.

3, 1. οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρὶ | ἢ —] Soloecum hoc esse constat. Pro ταύτης corrigendum forsitan πάντως aut aliud quid, nisi potius reponendum καὶ σωφρονοῦντα καὶ —.

2. σωφρονοῦντα κεῦτυχοῦντ' ἰδεῖν Mein. prob. Nauck. σωφρονοῦντα κεῦποροῦντ' ἰδεῖν Herwerden. κεῦθενοῦντα παῖδ' ἰδεῖν | τὸν ἐξ ἑαυτοῦ F. G. Schmidt. Vereor ut recte. Qu. σωφρονοῦντας καὶ (κεῦ) φρονοῦντας (vel κεῦτυχοῦντας) εἰσιδεῖν | τοὺς ἐξ ἑαυτοῦ.

4, 2. Qu. καλῶς τὸν αὐτὸν — νέμεις, aut καλῶς — νεμεῖς, aut καλῶς — αὐτοῖς δεῖ νέμειν. αὐτοῖσιν νέμεις] αὐτοῖσιν νέμοις al. Qu. αὖ παισὶν νέμε.

5. θεὸς μέγιστος] θεοὶ μέγιστοι Monost. 238. Quod praefendum. Qu. θεοὶ γὰρ εἰσι.

## Diogenes.

1, 1. κλύωμεν libri. κλύω μὲν Schweigh. Ἀσιάδος] Ἀσιάδας recte Dalecamp. 2. Κυβέλας γυναικας, παῖδας] Qu. Κυβέλην σεβίζειν παῖδας —. 3. βομβοῖσι libri. ῥόμβοισι Pierson. 4. ἀντὶ χειρὶ libri. ἀντίχερσι Casaub. 5. σοφὴν] Corruptum. σέβειν probabiliter Bergk. ψοφεῖν conj. Nauck. θεῶν] Qu. θεὰν aut θεόν θ'.

ὑμνωδόν] ἢ λυδὸν al. 6. Λυδὰς —] Cf. Soph. Fr. 361, 2. Λυδῆς — πηκτίδος. Βακτρίας] βακχίας Mein. Quod non satisfacit. Nauckio suspectum, quum aliquantum distent Bactrii et Halys. Fort. Καρικίας. 9. ψαλμοῖς τριγώνων] Cf. Eupol. Π. 447. καὶ διαψάλλει τριγώνοις. πηκτίδων] Qu. πηκτίδων τ'. ἀντιζύγοις] Qu. κἀντιζύγοις. 10. κρεμούσας, κεκρούση, κρεκούσης libri. κρεκούσας Casaub. Qu. κρέκειν τε. 11. ὁμονοεῖ] Qu. ὁμοφωνεῖ.

## Astydamas.

1. οὐ addidit Gaisford.

EKTΩP. Plut. οὐδ' ὅτε Καρκίνος Ἀερόπη συνῆν (ἐνίκα?).

2. δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολε, τελαμῶνά τε (?), | μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς F. G. Schmidt. (κυνῆν et πρόσπολε jam Porson.) Qu. δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολ', ἵνα μὴ παῖς ἐμὸς | αὐτὴν φοβηθῇ. (δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολ', jam Porson.) Vel δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολε, | μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς. Vel — | μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς. κοινὴν cod. κυνῆν Porson.

3, 1. ἀργυρώ] ἀργυρῶ recte libri, ut videtur. 2. κυμβία] Cf. com. 3. ῥέοντα δώδεχ' libri. Qu. ῥυτὰ δὲ δυνάδεχ'.

4. γρύψ] I. ε. τὸ μὲν γρύψ. Πήγασος] Poculum. Cf. Epinic. com. 2, 9.

5, 1. πον κάτω χθονός] τοῖς κάτω χθονός F. G. Schmidt. Lege τοῖς κατὰ χθονός, vel πον κατὰ χθονός, ut κατὰ γῆς. Nisi corrigendum τοῖς κάτω νεκροῖς (aut φθιτοῖς). 2. δὲ ποῦ libri. δ' ὅπου Tyrwhitt. ὅπου γὰρ —] ὅτω γὰρ F. G. Schmidt. βίῳ] Qu. βροτῶ. 3. λελασμένῳ] λελασμένον ed. olim. λελησμένῳ Nauck.

5. κεί (καὶ al.) — εἰσὶ libri. κἄν (καὶ duo codd.) — ὥσι Grotius. Recte, opinor.

6, 1. Qu. (οὗτος δὲ, aut αὕτη δὲ) τοῖς θνητοῖσι. ἀκεσφόρον] Cf. v. σακεσφόρος.

7. ἀδολεσχία] Fort. ἀδολεσχία. Cf. Arist. Nub. 1480. ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία.

8, 1. γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος (pro ἀσφαλέστατος)· | καλὸν δ' (pro κατ' ἄνδρ') ἐπαινεῖν ὅστις ἂν δίκαιος ἦ | τρόπους τ' ἄριστος [τρόπους τε χρηστός?]. τοῦτον εὐγενῇ κάλει (pro καλεῖν) F. G. Schmidt. Qu. οὗτος δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος, | τὸν ἄνδρ' ἐπαινεῖν — καλεῖν. 2. κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν —] Qu. τὸν ἄνδρ' ἐπαινεῖν —. ὅστις] Qu. χῶστις. 4. et 5. Haec cum praegressis male cohaerere et fortasse comici poetae esse monuit Nauck. 4. ἔνεκα τῶν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα] ἓν' ἄνδρα τούτων ἐστὶν εὐρεῖν δυσχερὲς al. (Manifesta interpolatio sec. Nauck.). ἓν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓν' ἐστὶ δυσχερὲς Conington. τὸν ἄνδρα δ' εὐρεῖν τοῦτόν ἐστι δυσχερὲς, | κῆν αὐτόν οἱ ζητοῦντες ὥσι μυρίοι conj. Herw. Qu. ἀνδράσιν ἓν ἑκατὸν ἐστὶν ἄνδρ' εὐρεῖν ἓνα, vel ἓν ἑκατὸν εὐρεῖν ἐστὶν ἀγαθὸν ἄνδρ' ἓνα. ἓν' ἄνδρα τοῦτον] ἓν ἑκατὸν ἐστὶν ἔργον εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα Porson. (Praestaret ἓν ἑκατὸν εὐρεῖν ἔργον ἐστὶν ἄνδρ' ἓνα), vel ἓν' ἄνδρα τοιόνδ' —, vel εὐρεῖν τοιοῦτον ἄνδρ' ἓν' ἐστὶ δυσχερὲς, vel τοιόνδ' ἓν' εὐρεῖν ἐστὶ πρᾶγμα δυσχερὲς. 5. κεί — εἰσὶ] καὶ — εἰσὶ al. κἄν — ὥσι Grot. conj. Nauck. Cf. ad Nub. 1152. 8. γένους δ'] ἐνὸς δ' conj. Nauck.

#### Chaeremon.

1. Quum in his versibus nulla florum mentio fiat (v. Athen. XIII. p. 608 D.), hoc fragmentum post Fr. 14, 11. collocandum esse suspicatur Friebel Sat. p 82. καὶ σώματ' ἐς μὲν ὄψιν ἀντηνυγάξετε Herm. Cf. 14, 6. 2. στίλβοντα λευκοχρώματ' ἄρθρα διαπρεπῇ Herm. Qu. στίλβοντα λευκοῖς ἀνθεσίν (vel λευκῷ λειρίῳ, cf. 8.) τε διαπρεπῇ. λευκῷ χρώματι] Cf. Fr. 14, 5. χρώμα δ' ὄμμασι | λευκὸν etc. 3. Qu. αἰδώς δέ γ' ἐπεκάθιζεν (ἐπεκαθέζετ'). 4. λαμπρῷ — χρώματι] I. ε. claro colore. Cf. Arist. Nub. 1012. ἔξεις — χροῖαν λαμπράν (λευκὴν al. male). 5. κόμαι — ἀνέμοις ἐντεινύφων] Cf. Menand. IV. 231. γαμηλίῳ λέχει — μοιχὸς ἐντρυνφῶν. Qu. ὦμοι δὲ —. κηροχρῶτες] Annon χρυσοχρῶτες? Cf. Hor. Od. I. 13. 3. 'Cerea Telephi | laudas brachia.' 6. ἐκπε-

πλασμένοι libri. εὖ πεπλασμένου Mein. 7. ξουθοῖσιν ἀνέμοις] κούφοισιν ἄνεμοις Herwerden, coll. Aj. 555. κούφοις πνεύμασι βόσκον. Confer ἐγγλίειν (Aesch.). Athen. ἐπικατάφορος (εὐεπίφορος?).

2. Cf. Diogen. 2. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πέθον. Men. 482, 7. πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν | τύχη 'στίν, etc. 483. τύχη κυβερνᾷ πάντα. Nicostr. com. III. 285. τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ'.

6. στεφάνους τεμόντες] στεφάνους τ' ἔχοντες recte Nauck. Cf. Fr. 11. 13, 2. Flores quidem secari sive decerpi solent, non ipsa sarta. ἀγγέλους εὐφημίας] Cf. 11. στεφάνους — εὐφημίας | κήρυκας.

7, 1. στεφάνων ἐλκιδῶν] Sic στέφανοι κυλιστοὶ Antiph. III. 26. Eubul. III. 241. Alex. III. 384. 478. 504. Verba τριέλκας κύκλω mendosa sunt. τριέλκας] Fort. καὶ τριπλῶ. κύκλω] κύκλους conj. Nauck.

8. ῥόδ' ὀξυφειγγῇ] Anglice, bright-coloured. Cf. Pao. 1173. φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνν. ἀργεννοῖς] Confer φαεννός, ἐρεβεννός.

9, 1. τέκνα ἔαρος] Cf. Fr. 42, 1. 2. ἔαρος] αἔρος al. Annon ἥρος? Sed ἔαρος est Fr. 13, 2. 42, 1.

10, 1 sq. ἔνθ' οἱ μὲν αὐτῶν — θηρώμενοι (aut αἱ μὲν — θηρώμεναι) Mein. P. E. II. 33. ἔνθεν μὲν] ἔνθ' αἱ μὲν probabiliter Mein. Fort. ἕτεραι μὲν —. 2. ἀνθέων libri. Melius scribetur ἀνθῶν, ut ὀρῶν, etc. ἀλόχων libri. ἀλόγχων Herm. ἀλογχον melius Mein. Sic τραῦμα ἀναίματον, ἀχάλκεντοι πέδαι, etc.

ἡδοναῖς] Corruptum. Fort. ἡδέως, ἡδονῇ, aut ἐν χεροῖν. 3. θηρωμένων τὰ —] θηρώμεναι κομῶντα sagaciter Herm. Cf. Fr. 13. Eur. Hipp. 209. ἐν τε κομήτῃ | λειμῶνι κλιθεῖσ'. Quanquam dicuntur arbores potius quam flores. θηρώμεναι γελῶντα F. G. Schmidt. θηρώμεναι θάλλοντα melius conj. Nauck. λειμώνων τέκνα] Cf. Aesch. Fr. 313. ἀνθεα λειμώνια.

11, 2. προυβάλλοντο libri. προυβάλοντο Canter. Cf. Fr. 6. στεφάνους τεμόντες (τ' ἔχοντες) ἀγγέλους εὐφημίας.

12, 1. Qu. πολλὴν δ' ὀπώραν ἀμπέλου παρῇν ὀρᾶν (vel λεύσσειν παρῇν). 2. περκάζουσαν] Cf. Soph. Fr. 239, 6. κάποπερκνοῦται. ἄκραισι — οἰνάνθαις] ἀβραῖσι — F. G. Schmidt. χρόνου] ὁμοῦ idem. Suspectum Nauckio. Qu. ὁμοῦ, vel βότρυς.

13, 1. σώματ'] 'Ὀρῶν στέμματ' Jacobs. prob. Mein. P. E. I. 43. Qu. 'Ὀρῶν θρέμματ' (i. q. τέκνα, Fr. 10, 3.). 2. τιθήνημ'] Anglice nursling. ἔαρος] An ἥρος? Cf. Fr. 9, 2. et Fr. 42, 1. ἐκπρεπέστατον] Fort. εὐπρ. Sed cf. Eur. Alc. 333. εἶδος ἐκπρεπεστάτη.

14, 1. γὰρ libri. δ' Jacobs. 2. φαίνουσα μαστὸν —] Cf. Fr. 9. Arist. Ran. 409 sq. Arist. Fr. 312. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου | καὶ τῶν ἀποδέσμων οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.

ἐπωμίδος] Imò ἐξωμίδος. Cf. Arist. Fr. 114. Lys. 662. 1021. Hinc ἐξωμίζειν Eccl. 267. 3. χορείας aut χορίας libri. χορεία Casaub. 4. γυμνῆς] γυμνοῖς al. γυμνή Nauck. θεάμασιν] Qu. θεωμένοις. 5. χρῶμα — λευκόν] Cf. Fr. 1, 2. σίλλβοντα λευκῶ χρώματι (χρώματί τε?) διαπρεπῆ. 6. ἔργον] Suspectum Nauckio. Lege εἰκόν' (cf. v. 15. σκιᾶς εἶδωλον), ἔνδον, vel ἐγγύς. ἀνταύγει aut ἀνταυγεῖ libri. ἀντηύγει Schweigh. 8. ἄλλης προσαμπέχουσα] ἄλλη — al. Qu. ἄλλη δὲ προσαπέφαινε (vel πως ἔφαινε).

9. ἡ δὲ κλαγόντων aut ἡ δ' ἐκλαγε τῶν libri. ἡ δ' ἐκραγόντων Casaub. ἡ δὲ ῥαγόντων Mein. Cf. ad Arist. Ach. 1146. χλανιδίων] χλανίδων al. Qu. χλαινίδων? ὑπὸ πτύχας] Qu. ὑπὸ πτυχαῖς? 10. κάξεπεσφραγίζετο] Qu. ἐνθ' ἐπεσφραγίζετο. 12. ὑπνῶμεναι aut ὑπνώμεναι libri. ὑπνῶμεναι (i. e. somno sopitæ) Lobeck. Qu. αἱ δ' ὑπνῖαί γ'. ἑλενίων libri. ἑλενίων Dind.

15. οἰκίας libri. σκιᾶς Casaub. εἰσομόργννται libri. ἐξωμόργνντο Mein. σκιᾶς εἶδωλον] Cf. v. 6. μελαίνης εἰκόν' — σκιᾶς.

16. ἀντηύγει] Anglice, reflected. Cf. Eur. Or. 1519. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον. Adesp. 541, 3. κυανωπὸν ὥς τις Ἴρις ἀντηύγει σέλας. 16. et 17. ab hoc loco sejungendos esse et ad Alphesiboeam referendos conjicit FriebeL. 16. πέρσης libri. ἔρσαις Lobeck. ἔρση Bergk. 17. λειμῶσι] Qu. γυλοῖσι.

15. εὐμάθειαν] ἀμαθίαν minus convenienter Nauck. Quid lateat incertum est. Qu. εὐμάθειαν (?) aut εὐδίαν.

20. Cf. Eur. Fr. 553. ἀλλ' ἡμαρ ἐν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

21. Cf. Soph. Oed. R. 614. χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος. Quem verum a Stobaeo indicari suspicatur Nauck.

23. Fortasse Philemonis versus. κάξεργάζεται] Suspectum.

24. Hos versus non cohaerere et fortasse trium poetarum esse censet Nauck. 1. οὐκ εὖ νοεῖς, εἰ τὸ φρονεῖν εἰπας κακῶς Madvig. Qu. οὐχ, ὥς νομίζεις, σωφρονεῖν ἐστιν κακόν. τό] τό γε Herm. σὺ τὸ conj. Nauck.

25. οἷ τι μή] Fort. οἷ μηδὲν, aut οἷ μή τι.

26. εὖ om. libri plures. πρὶν γὰρ φρενοῦν μ' αὐτὸς φρονεῖν ἐπίστασο conj. Nauck. Qu. πρὶν γὰρ φρενοῦν τιν' εὖ φρονεῖν ἐπίστασο.

30. πολλούς Stob. πολλὰ Men. mon. 429.

31. ὀλως τὸ κρεῖσσον —] Latet vitium. Qu. φῦναι δὲ κρεῖσσον' —, vel βροτοὺς (θνητοὺς) ὁ θάνατος —.

32, 1. σοφῶν — καλῶς] Fort. σοφῶς — καλόν (aut χρεών). Sed vulgata bonum sensum praebet.

33. Fortasse Philemonis hic locus est.

34. γένοιθ' ὁμοίας χάριτας Conington. τὰς χάριτας] Qu. χάριν ποί'. Reponendum fortasse nomen aliquid τὰ τροφεῖα significans.

35. *πρώτιστον*] *πρὸ παντός* Men. mon. 72. Quod fortasse verum est. *ἐν τιμαῖς ἔχειν*] Fort. *εὐσεβεῖν πέρι*.

36. *πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει*] I. q. *υἱῷ ὀργὴν οὐκ ἔχει* (*ὀργίζεται*).

37, 1. *τὰς ὅλας τιμάς*] Qu. *τοὺς ἄνους βροτῶν*. 2. *οὐκ ἔσχεν ὄγκον* libri. *οὐκ ἔστι σεμνός* (et v. 3. *ἀλλ' ἔσχεν ὄγκον*) conj. Nauck. 3. *ἀλλ' ἔστι σεμνός*] *ἀλλ' ἔστ' ἄσεμνος* Herm. *ἀλλ' ἔστι σεμνός ἐν τε μεταδόσει βροτῶν* Madvig. Qu. *οὐδ' ἔστι σεμνός*.

*δόσει* ed. *δώσει* cod. *λώοσιν* Nauck. Qu. *τοῖς σοφοῖς*. 4. *ἡδὺς συνοικεῖν*] Sic Nub. 1069. *οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν*.

39. *ὀργῇ — ὑπηρετεῖν*] Cf. Soph. Oed. R. 217. *τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν*. El. 1306. Ad rem cf. Soph. Fr. 761. *ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς | ἐν χειρὶ θηκτὴ, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται*. Cic. de Sen. 18. 'at sunt — iracundi et difficiles senes.'

40, 1. *δυσκαπνοτάτου* ante Scal. 2. *ἐκ γῆς*] Qu. *ἐν γῇ*, vel *οἶσε* (*ἐξῆς, ἐκδός, ἐξεις, οἶσεις*). *ῥιζοφοιτήτους* recte libri. *ῥιζοφιτύτους* Schneidewin. Nauck.

41. *πάντα τάγαθὰ | ἐν τῷ φρονεῖν ἔνεστιν* conj. Nauck. Qu. *ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ πάντ' ἔνεστι τάγαθὰ | μόνῳ*, vel *ἐν τῷ φρονεῖν πάντ' ἐστὶν ἀγαθὰ δὴ μόνῳ*.

42. Fortasse ex Centauro fabula. Cf. Fr. 10. 11. et Arg. KENT. 1. *ἡ νύμφη*] Corrigo *οἰνάνθη*. Verba τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον vitium alunt. Pro ἐς ὕστερον fort. *εἰθ' ὕστερον*. Quod ad ἔαρος τέκνον, cf. Fr. 9. et 13. 2. *σὺν τῷ ἀνέμῳ*] *συντόμως* Mein. Sed displicet praepositio *σύν*. Fort. *τῷ πάγῳ* (aut *κρύῳ*), aut *τῇ πάχνῃ*. *κεκαρμένη*] Qu. *κεκαυμένη*.

### Antiphon.

2, 1. *κτάνωσι* libri, *κάνωσι* Mein.

3, 1. *σοφόν γέ τοί τι —*] Fort. *σοφῶς γέ τοι δὴ —*. *ἔχει*] *ἐστὶ* et *πέλει* al.

4. *ὦν φύσει νικώμεθα*] Qu. *ὦν φύσει τητῶμεθα* (aut *λελείμεθα*). Cf. ad Soph. Aj. 1353.

### Dionysius.

1, 1. *σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον*] τὸν pro τὴν libri. Qu. *σπήλυγγι τῇδ'* (aut *τόνδ'*) *αὐτοστέγῳ*, aut *ὑπὸ σπήλυγγ' ἰὼν αὐτόστεγον*.

*σπήλυγγα — αὐτόστεγον*] Cf. Eur. Fr. 124, 3. *αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων*. 2. *ἐκβόλειον*] Mendosum. Latet, opinor, epithetum significans immanem, monstrosam, aut *ἐκτείν'* —, aut *ἐκηβόλοισι τόξοισιν δάκος*.

*εὐθνηρον κλύειν*] Fort. *ἐκτανον δάκος*.

3. *ῶ*] *ῶ* al. *οὐ* Fiorillo. *αἷς πλεῖστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι*, |

σύαγρον μολεῖν ἔλειον εὐθηρον κλύω tentat Herw. Apros enim alere loca palustria.

2, 2. μηδὲν ἔσεσθαι libri. μὴ δεῖν' ἔσεσθαι Nauck. Μήδεις, ἔσεσθαι Elmsleius ed. Rev. XXXVII. 76. μέλημ' ἔσεσθαι F. G. Schmidt. Latet aliud quid. Displicet futurum ἔσεσθαι. Qu. πάθος γενέσθαι, vel εἰ δ' ἄξιοῖς σὺ μηδὲν ἀλγεινὸν παθεῖν | μηδ' — — —. μακαρίως ἔχεις φρενῶν] Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἔμαν- τῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Eur. Fr. 487, 2. 3. ἔξιν βίον] Lēge ἄξιν βίον. Idem suadet Schmidt.

3, 2. πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ] Qu. πρὶν ἂν νιν εὖ —, vel πρὶν αὐτὸν ἂν —. 3. τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι] Qu. τοὺς θανόντας (aut τὸν θανόντα γ') δλβίσαι. Cf. v. 1.

4. ἡ γὰρ τυραννὶς —] Cf. Eur. Phoen. 549. τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα, | τιμᾶς ὑπέρφευ —;

5, 1. ὁ τῆς Δίχης ὀφθαλμὸς ὥς δι' ἡσύχου | λεύσσων προσώ- που πάνθ' ὁμῶς αἰεὶ βλέπει] ὁ — ὥς διὰ σκότου | λεύσσων πρόσω περ δνθ' ὁμῶς — F. G. Schmidt., coll. Adesp. Fr. 404, 2. ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου βλέπει. Qu. ὁ — ὦν κατὰ σκότον | λεύσσων πρόσωθεν κτλ. δι' ἡσύχου] Leg. διὰ σκότου. 2. προσ- ὄπου] Imo πρόσωθεν. ὁμῶς libri. ὁμῶς Canter. Nauck.

6. κρεῖττον Men. mon. 208. Stob. etc.

7, 1. Comici locus videtur esse. Utique οὐδὲ εἰς tragicis ignotum est. 2. τοῖς οὐδὲν οὔσιν] Imo τοῖς μηδὲν οὔσιν. Cf. Theodect. Fr. 8, 3. τοὺς μὴ δικαίους. οὐδὲ εἰς ὅλως φθονεῖ] οὐδ' ἂν εἰς θέλοι φθονεῖν F. G. Schmidt.

8. λιτός] Cf. Moschion. 10, 2. λιτὸς ἐκ τυραννικῶν θρόνων. γενόμενος] αὐτὸς πενόμενος probabiliter Mein., qui comico poetae haec tribuit.

9. Δωρικὸν ἤκεν libri. Δωρὶς τέθνηκεν C. F. Hermann. Qu. Δωρῶ —. Versus ex comoedia sumptus videtur.

10. χρησίμην] Utilem. χρηστὴν expectabam.

12. ἐριώλην] Cf. Arist. Vesp. 1148. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν | δικαιότερον ἢ καννάκην; ἱακχον] Cum allusione ad voc. ἰά (Rhes. 553.). γαρόταν] Quasi γᾶς ἀρόταν.

### Carcinus.

ΑΕΡΟΠΗ. Arg. Plut. οὐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀερόπη συνῆν (ἐνίκα?) etc. Aristot. ἡ ἀστέρας οἶους] Haec non intelligo. Carcini videntur verba esse.

ΑΛΙΟΠΗ. Arg. Schol. Aristoph. οὐδόλως ἂν λυπηθῆς (l. λυπη- θείης).

1. περίδρομον] Cf. Arist. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου σῖαα τῆς ξυνοικίας.



3, 1. *γυναῖκας ἐξείπειν κακόν*] *γυναῖκά σ'* — Herwerden. Suspectum *ἐξείπειν*. Qu. *γυναῖκας* — *κακάς*, vel *γυναῖκά σ'* — *κακήν*. Vel *γυναῖκας ἐξ εἰπεῖν κακάς* (et in v. prox. *μίαν* pro *μόνον*). Vel — *ἀποκαλεῖν κακάς*. Vel — *γυναῖκα πόλλ' εἰπεῖν κακά*. 2. *ἂν εἴη*] Qu. *ἔν ἐστι*. *κἄν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον*] Qu. *κεῖ γυναῖκ' εἴποις μίαν* (sc. *κακά*). Vel *ἀρκοῦν γάρ ἐστιν, ἣν γυναῖκ' εἴπῃς μίαν*. Sed hic videtur sensus esse, the mere mention of woman is enough.

4, 1. *ἄσκεῖν* — *αἰτεῖν*] Malim *ἄσκει* — *αἶτει*. *εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς*] Qu. *εὖ φρονεῖν* —. *οὕχων* pro *ἔχων* Herw. 3. *δυνήσεται*] Qu. *δυνατὸς ἔσει*. Nisi legendum potius *κεκλημένος τις καγαθὸς βιώσεται*, vel — — — *τις καγαθὸς κεκλήσεται*.

5, 1. *ἄρρητον κόρην*] Cf. Eur. Fr. 64. *ἄρρητος κόρη*. Eur. Hel. 1307. *πόθω τᾶς ἀποιχομένης ἀρρήτου κούρας*. Fort. *ἄδμητον κόρην*. 3. *μελαμφαεῖς μυχούς*] *μελαμβανθεῖς μυχοὺς* Cobet, coll. Aesch. Prom. 219. *Ταρτάρου μελαμβανθῆς κενθμών*. Adde Prom. 1030. *κνεφαῖα* — *Ταρτάρου βάθη*. Soph. Fr. 469, 1. *ἀκτὰς ἀπαίωνας* (?) *τε καὶ μελαμβανθεῖς* | *λιποῦσα* etc. Eur. Phoen. 1010. *σηκὸν ἐς μελαμβανθῇ* | *δράκοντος*. Apoll. Rhod. IV. 517. *μελαμβανθέος ποταμοῖο*. "Mirabile adjectivum *μελαμφαῆς* et perinde ineptum ac si quis lucem atram vellet dicere." 5. *κόρης μαστῆρ'*] Cf. Soph. Tr. 733. *πάρεσι μαστῆρ πατρός*. Oed. C. 456. *Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ* | *μαστῆρα*. 6. *Λεγε καὶ γῆν μὲν Αἰτναῖόν τε Σικελίας πάγον* | *πυρὸς γέμουσι δεύμασιν* —. Vel *καὶ τὴν (τὴν libri) μὲν Αἰτναίοισι Σικελίαν πάγοις* | *πυρὸς γέμουσαν* etc. Cf. Eur. Cycl. 97. *Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον*. *τὴν* vulg. *γῆν* Nauck.

*Σικελίας*] *Σικελίαν* Rhodomann. 7. *πυρὸς γέμουσαν*] Cf. Eur. Fr. 781, 44. *γέμοντα δ' οἶκον* | *μέλανος ἔνδον αἰθάλου*. Fr. 690, 3. *ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις*. Soph. Fr. 1027, 2. *δυσεμβόλοις*] Qu. *δυσπροσβόλοις* (i. q. *ἀπροσβλήτοις*), *δυσπροσβάτοις*, vel *δυσεμβάτοις*.

8. *πένθεσιν δὲ παρθένου*] Qu. *τῆς δὲ παρθένου πόθω*. Cf. v. 4. *πόθω* — *κόρης*.

6, 1. *οὐ κεῖνος ἐξέστησε*] Haec mendosa sunt. Qu. *οὐ κεῖνον ἐξέστησε* (aut *ἐξίστησι*), aut *οὐ κεῖνος ἐξέστη τι*. *οὐ κεῖνος libri*. *οὐκ οἶνος* Luzac. *οὐ κέρδος* F. G. Schmidt. Qu. *οὐδ' οἶνος*. 2. *παγείσας φρένας*] *παγείσας μὲν, φρένας* al. *ὀρθῶς παγείσας ἐξαμαρτάνειν φρένας* | *οὐδείς ἐπαίρει* (vel *ἐπαρεῖ*) *καιρὸς* conj. Nauck. Qu. *ὀρθῶς παγείσας* (vel *καθεστῶσας*) *φρένας*, vel *ὀρθῶς παγείσας καμπέδους οὔσας* (vel *ἐμπέδους τ' οὔσας*) *φρένας*.

7. Cf. Theodect. 11, 1. *πολλὰ δεῖ* | *μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς*.

8. *πολλοῖς γὰρ* —] Malim *πολλῶν γὰρ* —.

9, 1. *χαίρω σ' ὀρῶν φθονοῦντα*] *χαίρειν σ' ἔῳ* — F. G. Schmidt.

2. *ὀρᾶ*] *ὀρᾶ* conj. Nauck. *ἴδιον libri*. *δίκαιον* Porson. 3. *λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους*] *λυπεῖ γὰρ αὐτοὺς πλεῖστα*



τοὺς κεκτημένους F. G. Schmidt. Idem et ipse conjeceram. Qu. λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τοῦτο —. Cf. Democrit. ap. Stob. Flor. II. p. 52, 23. ὁ φθονέων ἐαυτὸν ὥς ἐχθρὸν λυπέει. Anth. Pal. X. 111. ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει. XI. 193. ὁ φθόνος ὥς πακὸν ἐστίν· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ· | τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην. αὐτὸ τὸ κτῆμα libri. αὐτόχρημα Nauck. I. e. continuo. Angl. at once. Cf. Arist. Eq. 78.

10. δεινὸν ἐσθ' libri. δειλὸν ἐσθ' Grot. Nauck. Legerim δειλὸν δ'. Respicitur, ni fallor, Eur. Phoen. 597. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακὸν. Qu. (ἀλλὰ) δειλὸν ἐσθ' —.

11, 1. ὦ] ὥς recte Valck. 2. ἔχει] ἔχεις Mein. prob. Nauck. Sed ita requireretur πλοῦτε in v. 1.

12. ἀλαβή] ἀσβόλη recte corrigere videtur Nauck.

### Theodectes.

1. Cf. Eur. Med. 231. πάντων — γυναικῆς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτὸν. Hipp. 630. ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους φυτὸν etc.

2, 2. (μάλιστά γ'), ἀλλὰ supplet Herw. (ἅπαντες), ἀλλὰ Nauck, qui personarum notas affixit.

3, 1. θείων — ριζωμάτων] Qu. θείων — ριζωμάτων. 2. ἀξιώσειν λάτρην] Fort. ἀξιώσει' ὥς λάτρην.

4, 1. ὦν] τῶν jure malit Nauck.

5. πόσιν] Qu. πόσιν | θνήσκειν. ἦτις] Fort. ἦν τις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. Arg. Arist. ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν (ὑπερβαλλόντων πόνων? cf. schol. μέχρι μὲν πολλοῦ ἀντέτεινε πρὸς τὰς λύπας καὶ τοὺς πόνους. Anecd. Par. εἰ ἀντιτείνων (ἀντιτείνει?).

5 b. κόψατε τὴν ἐμὴν χεῖρα. Addendum hoc fragmentum ex Argumento. Cf. Soph. Phil. 1208.

6, 1. ὁ πρῶτος] Lege τὸ πρῶτον (sc. γράμμα). Cf. ad v. 4. μαλακόφθαλμος] καλόφθαλμος Scal. μεσόφθαλμος Welcker. μακρόφθαλμος Herwerden. Qu. μονόφθαλμος. 2. ἔπειτα δύο οἱ libri. ἔπειτα δισσοὶ Valck. Qu. ἔπειτα δ' ὀρθοί (et δύο pro πάνυ). Cf. Agath. Fr. 4, 2. ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο (ubi littera H describitur). Eur. Fr. 385. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, | ταύτας διείργει δ' ἐν μέσοις ἄλλη μία (ubi item eadem littera H describitur). et Achaei Fr. 31. Qu. ἔπειτα δ' ὀρθοὶ κανόνες ἰσόμετροι δύο· | τούτους δὲ πλάγιον διὰ μέσου συνδεῖ ζυγόν. Sed cf. Eur. Fr. 385. 3. διὰ μέσον] διὰ μέτρον, διαμέτρον al.

4. τρίτος — προσεμφερῆς] τρίτον — προσεμφερές al. Nauck.

6. πέμπται δ'] Lege πέμπτον δ'. 7. Littera Y describitur.

8. πρόσθεν εἰφ' (al. εἰπ') libri. I. e. εἶπα, rarior forma aoristi. Sed nihil dubito quin corrigendum sit πρόσθ' ἔφην, quod proponit Nauck. εἶπον, βόστρυχος (neglecto canone Porsoni) Herw.

8, 4. μὲν γὰρ αὐτίκ'] γὰρ αὐτίκ', γὰρ παρ' αὐτίκ' al. παραντίκ' conj. Nauck. Recte, opinor. ἦσαν vulg. ἦσαν frustra Nauck.

6. ἠϋξάντο] ἠϋξον Mein. Nauck. Qu. ἔσεβον aut ἦρον. 7. τῇ φύσει χρῶνται] Genio indulgent. Cf. Arist. Nub. 1078. χρῶ τῇ φύσει. 8. ὅταν δὲ φωραθῶσιν ὀφθέντες κακοί] ὅταν — ἔρδοντες κακὰ F. G. Schmidt. Frustra Herwerden, ὅταν δὲ φωραθῶσιν, οἱ φύντες κακοί etc. Vulgo post κακοί ponitur virgula, ego post φωραθῶσιν posuerim. ὀφθέντες κακοί] Cf. Soph. Tr. 452. ὀφθήσει κακός. Oed. R. 509. σοφὸς ὥφθη. Ant. 709. οὔτοι διαπτυχθέντες ὥφθησαν κενοί.

9, 1. δαδανὼν aut δαδανὸν libri. δάκνων Grot. δάκνων ὀργῆς χαλινόν] Imo δάκνων ὀργῇ χελύνην. Cf. Vesp. 1083. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. Lucian. Cal. 24. ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν. Eur. Bacch. 621. χεῖλεσιν διδοὺς δόοντας. Eubul. III. 230. δάκνων τὰ χεῖλη. Soph. Tr. 976. ἴσχε δακῶν στόμα σόν. 2. δέ σοι vulg. δέ σοι Nauck. 3. τεθηγμένον σὺν ed. τεθειγμένον ἐν cod. A. τεθηγμένω νῦν Nauck. τεθηγμένω] Cf. Eur. Or. 1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Aj. 584. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη. ἄλλοις μυρίοις χρόνοις libri. ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος sagaciter correxit Nauck. (χρόνος jam Reisk.) Similis locus est Sophoclis Fr. 685. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κὰς λήθην ἄγει.

4. χυπὸ χεῖρα λαμβάνει] Fort. καὶ τάγ' ἐς λήθην ἄγει.

10, 1. ὦ καλλιφεγγῇ λαμπάδ' εἰλίσσω φλογὸς | Ἥλιε] Cf. Aesch. Prom. 1128. ὦ πάντων | αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσω. Eur. Tro. 860. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας. Hipp. 455. ἡ καλλιφεγγὴς ἔως. 6. τυγχάνει πόσις] Sub. ὦν.

11, 1. Cf. Carcin. 7. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτίσατο. 2. ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλέως] — ἡ κλέος F. G. Schmidt., coll. Plat. Legg. II. 663 A. κλέος τε καὶ ἔπαινος. Soph. Ant. 817. κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσα. Lucian. Somn. 13. δόξαν καὶ ἔπαινον. Recte, opinor. Cf. Eur. Fr. 147. εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

εὐκλεῶς] Malim εὐκλεᾶ. 3. τὴν παραντίχ' ἡδονήν] Eadem verba sunt Criti. 3, 2. τὴν παραντίχ' ἡδονήν | ἐχθρὰν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον. Eur. Fr. 1064, 5. παρ' αὐτὰ δ' (παραντίχ' recte Cobet.) ἡσθνεῖς ὕστερον στένει διπλᾶ.

12, 2. Versus spurius. 3. μόνον] μόνης Mein. Nihil opus.

13, 3. τῇδ' εἰσκομίζεται libri. τῇδ' ἐπεισκομίζεται recte Jacobs. prob. Cobet. τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται Nauck. Qu. ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' (vel ἄμ') —, vel ὁμοῦ δὲ τῇδ' εἴσω κομίζεται λαβῶν.

15, 1. ἦνεσα] Corrigendum αἰνέσω. Cf. Moschion. Fr. 5, 1. ὁμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε | σιγῇ παρήσω. Qu. ἐγὼ μὲν οὐδέποτε γυναικ' ἐπαινέσω. 2. Cf. Arist. Eccl. 176. ὀρῶ γὰρ αὐτὴν (τὴν πόλιν) προστάταισι χρωμένην | ἀεὶ πονηροῖς.

16, 1. πολυσπερὴς — φήμη] Cf. Arist. Ran. 1206. Αἴγυπτος, ὥς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, etc. Soph. Fr. 585. μὴ σπεῖρε

πολλοῖς (1. σπεῖρ' ἐς ἄλλους) τὸν παρόντα δαίμονα. πολυσπερῆς] Cf. Hom. Π. β'. 804. πολυσπερέων. Od. λ'. 364. πολυσπερέας.

17, 1. οἷς] ἥς al. Nauck. 2. ἄνθος ἐξέχρωσε] αἶθος εἰσέχρωσε (Mein.) conj. Nauck. Fort. — εἰσέχρωσε (inussit). 3. συνέστρεψεν κόμας] Confer v. στρεψίμαλλος Arist. Fr. 542. 4. μορφαῖς] φοραῖς Lobeck. δομαῖς probabiliter Mein. Qu. ῥωπαῖς aut αὐγαῖς. ἀνανυξήτοις] Annon ἀνανυδήτοις?

18. Num ex tragoedia desumpti sint hi versus dubium videtur.

1. τῆς φύσεως libri. τίς φύσις Porson. οὐδ'] οὐθ' al. Nescio an recte. 4. γήρα δὲ πρὸς αὐτῷ libri. Qu. γήρως δὲ πρὸς οὐδῷ.

### Diogenes Sinopensis.

1, 1. διεσκατωμένης] Cf. v. σκατοφαγεῖν. 2. ὕφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες libri. ὕφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες Mein. Recte, ut videtur; sed pro ὕφ' scribendum est ὕφ' (i. e. ἡδονῆς ὕφ'). 3. οὐδὲ βαιά] Qu. οὐδὲ βαιόν.

2. Corrigo θέλω | τύχης σταλαγμὸν (μᾶλλον) ἢ φρενῶν πίθον. Exciderat μᾶλλον (quod apud Theodorum legitur) post simile — λαγμόν. Cf. Chaerem. Fr. 2. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. In versu apud Gregor. Naz. ξανὸς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης pro μᾶλλον malim κρεῖσσον.

### Crates.

1, 1. οὐχ εἰς πάτρα μοι πύργος] Cf. Adesp. 392, 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς. πάτρα] πάτρας ante Grotium.

3. ἔτοιμος ἡμᾶς ἐνδιαπᾶσθαι πάρα] Corruptum videtur ἡμᾶς, pro quo ne ἡμῖν quidem satisfacit, quum praecesserit μοι. Nisi pro μοι legendum 'στί.

2. Fortasse Antiphanis poetae comici. 1. ὠνείδισάς μοι γῆρας] Cf. Soph. Oed. C. 971. πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί; Oed. R. 373. Aj. 1298. 2. ὦ libri. οὐ Gesner. 3. ἦν] ἂν libri.

3, 1. τέκτων — σοφός] Cf. Criti. Fr. 1, 34. χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ.

### Python.

1, 1. πέφυκεν ὁ δ' ἐφέτωμα ὄρον libri. πέφυχ' ὄδε — Dind. φάτνωμ' ὄρον — Fiorillo. In litteris φετωμα aliud quid latere jure suspicatur Nauck. Ipse conjicio φίτυμ', vel ποταμὸς ὄρονος.

3. λαὸς libri. ναὸς Casaub. Cf. Soph. El. 7. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε | Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός. Παλλίδης] Φαλλίδης conj. Mein.

5. δὲ libri. δὴ Jacobs. 6. παγκάλως libri. παγκάκως Jacobs. Cf. v. ἡμικάκως. 7. ἀξιοῦσι libri. ἄξουσι Casaub. 8. ποθῶν ἄκραν ἀπ' οἰκῶν (ἐποίκων al.) libri. ποθῶ μακρὰν ἀποικῶν Jacobs.

10. καλοῦσιν libri. κατέχουσιν Schweigh. πράττουσι τί;] Anglice, how they are faring? Cf. Arist. Ach. 753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρήs νῦν; 12. ἱκανόν] Malim ἱκανῶs. χεδρώπαν (χηδρώπαν al.) ὠμόν libri. χέδροπα μόνον Porson. et Jacobs. 14. μυριάδας] Sc. μεδίμνων. Ἄρπαλον] I. e. Παλλίδην (v. 3.). V. Athenaeus l. l. Παλλίδην δ' ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἄρπαλον. 17. ὁ σῖτος] Qu. ὁ ναός. Cf. v. 3. πόρνης ὁ κλεινὸς ναός. ἔστιν] ἔσται A. Recte, ni fallor. Athen. ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου τοῦ (del. τοῦ) ποταμοῦ.

## Cleaenetus.

1. γεννητόρων] Cf. Eur. Fr. 814. ὦ πατρώα. χθῶν ἐμῶν γεννητόρων. Ion. 735. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἦθη. Iph. T. 576. Hipp. 683. 2, 1. εἰς ἓνα ψυχῆs τόπον] Tentabam εἰς ἐνὸς ψυχὴν βροτοῦ, sed obstat pluralis τοῖs ἔχουσι. 2. ἐλθόντα μανία τοῖs ἔχουσι γίγνεται] Legerim ἐλθόντε μανίαν τοῖs ἔχουσι τίκτετον. Nisi constructio ἀνακόλουθος est. ἐλθόντα] ἐλθόντε Cobet. Recte.

## Moschion.

- 1, 2. κείρεται] Cf. Soph. Trach. 1196. ὕλην τῆs βαθυροῖζου δρυὸς | κείραντα. Aj. 55. Hinc κορμός. 3. μυρίας λόγξης] Cf. Soph. Oed. C. 617. ὁ μυρίος χρόνος. Phil. 1168. μυρίον ἄχθος. Fr. 377, 1. μυρία — νύξ. ὄχλος] Suspectum. Fort. ὄγκος, aut βαιὸν ἔγχος, aut μυρίαν λόγξην κρατεῖ (vincit). Cf. Sosith. Fr. 1, 1. εἰς μυρίους ὀρνιθας ἀειτὸς σοβεῖ. 2, 2. μοῖρα libri] μοῖρ', ὦ Grot. λιταῖs ἄτρωτε μοῖρα Jacobs. Quod praeferendum. ἄτρωτε] Corrige ἀτεγκτε. Cf. Soph. Oed. R. 336. ὦδ' ἀτεγκτος κάτελεύτητος (l. κάπαραίτητος) φανεῖ; Aesch. Fr. 413. ἀτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν. 3. πᾶν τὸ λῆμ' ἀνάγκης libri. πάντολμ' ἀνάγκη Porson. 4. τῆs τε libri. τῆsδε Ruhnken. λατρείας ζυγόν] Cf. Soph. 532, 6. τοὺs δὲ δουλείας — ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας. Eur. 475. 3. κενὸν —] σκαιὸν — F. G. Schmidt. σκιάν] Malim νέκυν aut δέμας. 5, 4. γνησίως] γνησίῳ al. Mendosum. Qu. πᾶσι σῶν (salvā, intactā). 6, 1. ἐνδεξαι λόγους] Cf. Eur. Ion. 1607. οὐκ ἀπιστία σοὺs λόγους | ἐνδεξόμεσθα. Andr. 1239. Suppl. 976. Her. 550. Arist. Th. 1129. 2. οὓs σοι] οὓs σοὶ sine causa Nauck. κομίζω] Qu. παραινῶ. 7, 1. ἄνειμι] Recurram. Cf. ad Nub. 1058. 3. αἰὼν κείνος] Qu. αἰὼν δεινός. 5. δυσηλίους libri. δυσανλίους (!) malit Nauck. Lege δυσηνέμους. 7. λαγγήνοισ libri. λαίνοισ Canter. 9. ἀγκύλοισ] καμπύλοισ conj. Nauck. 11. εὐγώτιδος cod. A. εὐιάτιδος

Grot. Nauck. Aliud quid latere suspicor. Qu. εὐτου κλάδους, et  
 μοχ δρχάτους τ'. 12. δρχάτουσε τημέλει (τη μέλλει) libri. δρχά-  
 τους ἐτημέλει Salmas. 13. κωφεύουσα δέουσα libri. κωφὰ χη-  
 ρεύουσα Mein. κῶφεσιν βρύουσα sagaciter conj. Nauck. κωφὰ τ'  
 ἐκτρέφουσα γῇ Wecklein. καὶ φνιτῶν ἀργοῦσα F. G. Schmidt, coll.  
 Plat. Resp. II. 371 C. κνωδάλων βρύουσά τε alii. 14. βοραί] Qu.  
 μάχαι (aut ἔριδες) δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους] Malim  
 σαρκοβρῶτας (sc. δαΐτας) ἀλληλοκτόνοι (ἔριδες). 16. ταπεινός]  
 Qu. ἄσεπιος. νηϊ libri. δίκη Canter. Malim δίκης. 17. ἀμει-  
 νόνων] ἀρειόνων malit Nauck. βορά] Fort. ἄγρα. 18. τρέφων]  
 στρέφων conj. Nauck. Herwerden. 20. σπάσας] πᾶσαν al. Su-  
 spectum. Fort. λαβὼν aut προθείς. 24. Δημητρος ἀγνῆς] Qu.  
 Δημητρος ἀκτῆς. Hom. Od. β'. 355. Δημήτερος ἀκτῆ. Hesiod. Op.  
 464. Hom. Il. λ'. 630. ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆ. ν'. 322. 27. αὕτη  
 libri. ἄστη Wesseling. Leg. ἔπειτ'. περισκεπεῖς] Cf. Callim.  
 Jon. 11. 31. κάπιμοιρᾶσθαι κόνιν] Qu. κάπαμήσασθαι κόνιν.  
 Vel κάπιχώσασθαι κόνιν. 32. νεκρούς τ'] τ' om. cod. A. Lege  
 νεκρούς δ'. μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς δρᾶν] Qu. μηκέτ' ὀφθαλμοῖς δρᾶν.  
 33. θοίνης] Qu. βιοτῆς. Sed cf. v. 14. 34. Cf. Soph. Ant. 256.  
 λεπτή δ' ἐπὶ κόνις. 247. 429.

8, 3. ἐπὶ] ἐπὰν libri. τὰ ἡδίονα al. τὰς ἡδονὰς Porson.  
 καὶ θ' ἡδίονα B. τὰ ἡδίονα A. V. etc. καὶ τὰς ἡδονὰς temere cum  
 Porsono Nauck. Confer θῆμῆτερον Arist. Lys. 137. 592. σοὶ θ' ἡδέα  
 Burneijs Monthly Rev. 1799. σοι etiam Trinc. τάλγίονα (et mox  
 τὰπίχαρτα pro τάνιαρά) F. G. Schmidt. Cf. Apollonid. Fr. 1, 3.  
 τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς. Qu. του τὰ θ' ἡδέα. 5. εἴλη-  
 φεν] Lege εἴληχεν. Harum vocum solennis confusio est.

9, 1. Cf. Eur. Fr. 323. ἦν γὰρ τις αἶνος, ὥς κτλ. Cratin. V. 16.  
 ἦν δρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὥς δις παῖς γέρων. τρανὸς αἶνος] Leg.  
 τρανῆς αἶνος. Cf. Soph. Aj. 23. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές. Rhés. 40.  
 οὐδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας. El. 758. 3. αὐτὸν libri. αὐτὸν Halmius.

10, 1. συνέσει ed. σὺν αἰσι M. σὺν αἰσοι (supr. συνέσει) A.  
 σὺν αἰς δ conj. Nauck. φνγὰς δ' δ — F. G. Schmidt. Qu. δόξη  
 συνέσεως. δόξη] δόξης A. corr. 2. λιτὸς —] Humilis. Cf.  
 Dionys. com. III. 555. λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει. Men.  
 IV. 258. λιτὸν — βίον. Sotad. III. 585. λιτῶς. 4. ἔστειχεν εἰς  
 γῆν] Malim ἔστειχε σιγαῶν —. Fort. ἔκυπτεν εἰς γῆν, —. συμ-  
 παθές] συννεφές jure malit Nauck. Cf. Eur. Her. 633. κατηφές  
 ὄμμα. Med. 1012. τί δὴ κατηφεῖς (κατηφές?) ὄμμα; ὄμμα —  
 φέρων] Cf. Eur. Phoen. 1531. ἀλαὸν ὄμμα φέρων. 8. ἄπας] Qu.  
 πᾶς τις. 9. κἀνθους τ' vulg. κανθούς τ' Nauck. κανθούς τ'  
 ἐξέτηξε δακρύοις] Cf. Eur. Or. 134. ὄμμα δ' ἐκτῆξουσ' ἐμὸν | δακρύοις.  
 528. Hel. 1435. μὴ δάκρυσιν ἐκτῆξης χροά. Or. 858. ἐξετηκόμην γόοις.  
 Hec. 433 sq. 11. εὐπορεῖ libri. ἐμποιεῖ Haupt. Nauck. Qu.  
 ἐντίπτει.

11. Hi versus leguntur Eur. Suppl. 533 sq., sed in loco parum commodo. 2. ἑκαστον] ἑκαστος cod. B. Recte. εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο] εἰς τὸ φῶς ἀφίκετο recte Porson. Ibid. μόνον pro βίον idem. 3. ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν] Imo ἐκεῖσ' ἀπελθεῖν. 5. αὐτό] Sc. τὸ σῶμα. βίον] Qu. μόνον. 6. αὐτὸ δεῖ λαβεῖν] αὐτε — F. G. Schmidt. Qu. αὐθις.

12. Hos versus Moschioni propter metrum abjudicant Mein. et Nauck. δμαλὸν ἥσκησεν βίον] Qu. δμαλὸν ἥγαγεν βίον. Anglice, led an even life. In Clementis loco pro Μοσχίων δ κωμικὸς corrige Μοσχίων δ τραγικός. Tragici poetae haec esse ostendit κείνος in v. 1. Alioqui facilis correctio foret Μάχων pro Μοσχίων.

### Alexander Aetolus.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΙΣΤΑΙ. Confer fabularum titulos ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ, ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ.

### Lycophron.

1, 1. Cf. Arist. Lys. 889. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός. παιδὸς libri. πατρός Canter. 2. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς δρᾶτε, στρογιῶ] Malim ἐγὼ μὲν, ὑρεῖς ὡς δρᾶτε, στρογιῶ. 5. κατέχω] Pro οἶδα aut μεμνημαι? Mendosum. Qu. ἔχω δεδειπνηκῶς, vel οὐπω δεδείπνηχ' ὥδε πλήρες καὶ καλόν. Intelligerem etiam οἶδα δεδειπνηκῶς, si metrum pateretur. Post δεδειπνηκῶς ponatur colon.

2, 1. κυλίκιον] Cf. Epicrat. III. 372. κυλίκια (f. κυμβία). 2. ὑδαρές] Cf. com. τοῦ πεντωβόλου] Cf. Arist. Pac. 254. τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ φείδου τάττικου. 3. ἀτρέμα] ἡρέμα Herwerden. 4. τ'] Malim δ δ'. 4. δημόνικος aut δημόκριτος libri. δημόκοινος Casaub. ἐπέχόρευε] Cf. Diph. IV. 394. ἄριστον ἐπεχόρευσεν. 406. ἐπεχόρευε σαπέρδης μέγας. 5. θέρμος] Cf. ad Fr. 3. Diog. L. II. 140. τράγημα θέρμος ἢ κύαμος. τρικλίνου] τρικλίνους aut τρικλίνων aut Herw. (Quod praeferendum videtur.) τριβώνων tentat idem. Athen. τῶν Ἑρετρικῶν (l. Ἑρετριακῶν).

3, 3. τοῖς φιληκόοις] πᾶσιν ἐν μέσῳ Athen.

4. Qu. συνόντας αὐτοὺς πόλλ' (saepe) δ τὴν ἔω καλῶν etc.

5, 1. ἡνίκα libri. ἡνίκ' ἄν Jacobs. πρόσω] Procul. Cf. Soph. Fr. 737. πρόσω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

### Philiscus.

1, 1. καὶ θεοῖς libri. καὶ θεοῖς cum Meinekio Nauck. 2. μόνον] Corrige μόνον aut μόνη.



## Sosiphanes.

1, 2. *καταιβάτις*] *Latet, opinor, καθαιρέτις*. Cf. schol. Apoll. Rhod. III. 533. *Καθαιρέτης πολεμίων* (*debellator hostium*) legitur Thuc. IV. 83. Qu. *εἶναι σελήνης εὐχεται καθαιρέτις*.

2, 1. *πρὸς ὄψιν*] Qu. *πρὸς ἔργον, aut ἡκέτω (ἐλθέτω) pro ἡβάτω*. 2. *νυνὶ σχέες δογῆν* — F. G. Schmidt. Qu. *νῦν δεῖξον δογῆν ἡνίκ' (vel ἡνπερ) ἐνδικόν σ' ἔχειν*.

3, 4. Interpunge sic, *ἦν δ' εὐτυχῆτε μηδὲν ὄντες, εὐθέως* —. Alioquin *οὐδὲν ὄντες* scribendum foret. Vulgo soloecce post *εὐτυχῆτε* virgula distinguitur.

## Sositheus.

1, 1. *λαῶν τε* —] Malim *λαῶν δὲ* —. Cf. Moschion. Fr. 1, 3. *καὶ βαιὸς ὄχλος (?) μυρίας λόγχης κρατεῖ*. Post *σοβεῖ* virgula distinguendum. 2. *τε*] Legendum *δέ*. *εὐ τραφεὶς ἀνῆρ*] *εὐθαροσῆς ἀνῆρ* Herwerden et F. G. Schmidt., coll. Eur. Iph. T. 304. *πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους | φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα*. Qu. *εὐτραφῆς (εὐγενής, ἐσθλὸς εἰς, vel ἀγαθὸς εἰς) ἀνῆρ*. Cf. Soph. Oed. R. 1380. *κάλλιστ' ἀνῆρ εἰς — τραφεῖς*. De sententia cf. Soph. Aj. 167 sq. 5. *παντὸς*] Qu. *πᾶσιν*.

2, 1. *οὔτε οἱ* cod. *τούτῳ* Nauck. 3. *φατὸς εὐειδοῦς* cod. *φωτὸς εὐήθους* Arnaldus. 4. *περίπλαστος*] *παράπλαστος* al. *πατρὶ πλαστὸς* Herm. Sic Soph. Oed. R. 780. *πλαστὸς ὡς εἶην πατρί*. 6. Qu. *ἔσθει μὲν ἄρτους (ἄρτων?) τρεῖς ὄλους κανθηλίους | ὀπιούς ἐκάστης ἡμέρας*. 7. *τρὶς τῆς*] *τῆς δὲ* al. *δ' ἓνα δ' ἄμα*] *δ' ἓνα* al. *δ' ἄμα* Nauck. 8. *καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον*] Qu. *ποτοῦ (οἶνον, ὕδατος) μετρητὴν τινα* —. *καλῶν*] *καλὸν* al. 9. *ἐλαφρὰ πρὸς* —] *ἐλαφρὰ πως* conj. Nauck. *πρὸς τὰ σιτία*] Similiter Aristophanes Nub. 176. *εἰεν· τί οὖν πρὸς τᾶλφρι' ἐπαλαμήσατο;* 10. *ὄγμὸν θερίζει*] *ὄγμους θερίζων* Herm. Cf. Soph. Phil. 163. *φορβῆς χρεῖα στίβον ὄγμεύει*.

11. *δαίνυσί τ' ἔμπης*] *Διόνυσον ὀμπνη* Herm. Latet aliud quid. 12. *ξένος* ante Casaub. *παρεξίη*] *Exspectabam παρή* (pass by). 13. *καὶ κεχόρτακεν* cod. *καλῶς τ' ἐχόρτασεν* Nauck. 15. *θανουμένοις*] Qu. *πονουμένοις*. 16. *ἐπιστατῶν οἶδη*] *ἔπειτ' ἄγων εἰς λῆα* conj. Nauck. Qu. *ἐπιστατῶν εἰς πεδία, vel ἐπιστατῶν δὲ λῆα*. 17. *καρπευμάτων*] *κηπευμάτων* Herm. Recte, opinor. Qu. *καρπωμάτων* (Aesch. Suppl. 1001.). *Καρπεύειν χώραν* est Hyperid. apud Poll. VII. 149. Polyb. X. 28. 3. *ἀρδευτὰ*] *Lege ἀρδεύων τε* —. *πότῳ*] Imo *ποτῶ*. 20. *αὐτῷ κυλίσας*] Qu. *αὐτοῦ (αὐτόθι, πέδῳ, ἄφνω, vel λάθρα)* —. *φέρει*] Qu. *τε θείς*. 21. *γέρων* — *ἡρίστησεν* cod. *γελῶν* — *ἡρίστισεν* Casaub. Tzetz. *ἡσθιεν ὄνων τριῶν φορτίων* (l. *φορτίον* aut *φορτία*).



3, 1. οὖν] εἰς Eichstaedt. Recte, ut videtur. ἐρρίφη ποδός] Cf. Soph. Tr. 779. μάργας ποδός νιν. 2. σοφός τις ὥσπερ δίσκος cod. σόλος τις ὥσπερ Casaub. ὥσπερ σόλος τις melius Herm. Nunquam tamen, opinor, ita postponitur ὥσπερ. 3. πνθιο . . . libri. Τιρύνθιος τις conj. Nauck. Malim αὐτὸν τίς; εἰπέ. B. τίς γάρ —;

### Aeschylus Alexandrinus.

1, 2. κρύπτειν τάδε] Malim κρύπτειν κακά (aut τύχας).

### Apollonides.

1, 1. Cf. Arist. Vesp. 1299. οὐ γὰρ δ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν; 2. οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδή] οὐ πλούτος, οὐ τυραννίς, οὐ χρυσοῦ χλιδή bene F. G. Schmidt. οὐ πλούτου] Qu. οὐ γένους aut οὐ πέπλων. 3. εἶχε] ἔσχε (aor. gnom.) malit F. G. Schmidt. 4. καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς] Qu. καὶ δικαίου κεῦσεβοῦς, vel κᾶς γυναικας εὐσεβοῦς, vel potius κεῦσεβοῦς εἰς τοὺς θεούς. Haec vitiosa sunt. 5. γνώμη δικαία] κοινή δίατα F. G. Schmidt. Suspectum δικαία, nisi vera est Meinekii correctio τὰγαθὰ pro τᾶνδικα, quod tamen non sollicitandum videtur. Qu. δμόνοια κοινή. Sed cf. Eur. Hipp. 427. γνώμην δικαίαν κἀγαθήν. et ad Soph. Ant. 667. Bacch. 995. ἀδίκῳ γνώμῃ. φρονοῦσα τᾶνδικα] φρονοῦσα ταῦτ' αἰ Herw., coll. Hom. Od. ζ'. 120 sq. Eur. Med. 14 sq. Non temere sollicitandum τᾶνδικα. Cf. Eur. Fr. 829, 3. εἰ Ζεὺς δ λῶστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ. Fr. 588, 1. εἰς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων | κρατεῖ. El. 1096. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τὰδ' ἔνδικα. Fr. 429, 2. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον. Hipp. 930. ἡ φρονοῦσα τᾶδικα. καὶ φρονοῦσα τᾶνδικα] καὶ φρονοῦσα τὰγαθὰ Mein. Qu. μὴ φρονοῦσα τᾶνδικα.

### Biotus.

1, 1. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι —] Qu. τὸ θρέψαι δὲ (vel γε) βροτοῖσι —.

### Chares.

1, 1. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν] Qu. γαστρὸς δὲ πειρῶ πανταχοῦ κρατεῖν αἰεί. Cf. Fr. 2, 2. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν. Sed cf. Eur. Fr. 413, 1. μήτ' εὐτυχοῦσα, πᾶσαν ἡνίαν χάλα. Legitur hic versus etiam Men. Mon. 81. 3. τοῦ δέοντος] τοῦ δοθέντος temere Nauck. Nil mutandum. ἐνδεῖται πλέον] Lege ἔτι δεῖται πλέον. 4. δὲ γαστρὸς μὴ] δὲ μὴ γαστρὸς al. 5. οὗτος] Om. Stobaei cod. Vind. οὕτως al. τὰ πλείω] Qu. τὰ πλεῖστα. ἔχει κακά] Qu. ἔχειν φιλεῖ, vel φιλεῖ τὰ πλείω (πλεῖστα) τῶν κακῶν ἔχειν αἰεί.

2, 2. δ] Malim ὥς cum Nauckio. Defendi posse δ putat F. G. Schmidt, si versum 3, ut interpolatum, deleveris.

Democritus.

1. *θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦς*] Cf. Men. mon. 243. *θνητὸς πεφυκῶς μὴ φρονεῖθ' ὑπέρθεα* (μὴ φρόνει θεοῦς ὑπερ?). Nisi potius — *μὴ φρόνει τὰ τῶν θεῶν reponendum est*. Utique tragicum est *γεγῶτες*. Similiter Sosiph. Fr. 3, 5. *ἦν δ' εὐτυχῆτε μηδὲν ὄντες, εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε*.

Hippothoon.

2. 1. Cf. Soph. Fr. 662. *ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας*. 3, 2. *ἐν κήδει*] οὐκ κήδει malit Nauck. Qu. *ἐν κήδει γὰρ ὦν | ἄλλων* —. 3. *δέδοικε μηδὲν ἑξαμαρτάνειν*] Qu. *δέδοικεν ὥστε μὴ ἑξαμαρτάνειν*. Sed cf. Suppl. 900. *ἐφρούρει μηδὲν ἑξαμαρτάνειν*. 4. *παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς*] Lege — *τοὺς σοφούς ὄντων νέων* (vel νέων ἔτι). *παίδων*] Fort. *πατέρας*. 5. *γῆρας λεόντων* —] Cf. Vesp. 1068. *ὥς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίννους νανιῶν* etc. *λεόντων*] *λέοντος* al.

Isidorus.

1, 1. *μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψουσιν κεκτημένους*] Qu. *μορφὰς ἀτερπεῖς εἰσορᾶν* (εἰσιδεῖν, aut saltē ὄμμασιν). 2. *παρεμφερεῖς*] Malim *προσεμφερεῖς*. Cf. Adesp. 90. *ἄγαλμα — θεῷ προσεμφερές*. 2. *τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν*] *τοῦπίσω* — Nauck. (ex Monost. 249., ubi idem versus legitur). *τοῦπίσω μὴ ἔρα βλέπειν* F. G. Schmidt. Lege *μὴ πρόσω* (procul, Angl. far off) *πειρῶ βλέπειν*. *τὰ ὀπίσω libri. τοῦπίσω Nauck*. Cf. Patrocl. trag. Fr. 1, 6. *πρόσω βλέποντες*.

Mimnermus.

1, 1. *δεινοί* —] Anglice apt —. 2. Menandro tribuit cum Porsono Meinekius, Euripidi Bergk. *οἶα δὴ* —] *ὁποῖα δὴ* — recte, opinor, Bergk. *ὑπὲρ φόβον*] *ὑπέρφοβα* cod. B. Recte. Cf. Xen. Eq. 3, 9.

Patrocles.

1, 3. *καὶ πάντας (τοὺς λόγους) ἐννοοῦμεν* etc. Herw. 4. *δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους*] Fort. — *ρίπτοντες λόγους*. Sed cf. Soph. 846. *βαίαν μοι — πέμπε λόγων φάμαν*. 1445. *ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἔμοι πέμψας*. 5. *πάντα συννοοῦμεν*] Melius conveniret *πάντα προσδοκῶμεν* aut *πάντα δὴ νοοῦμεν*. 5. *ἐκπράξειν*] Qu. *ἐκπράσσειν*, vel *ἐκπρᾶξαι*. 7. *ἀθλίου μόρου*] Qu. *ἄθλιοι βροτοί*. In fine hujus versus, non post *βλέποντες*, interrogationis nota ponenda est.

## Pompeius Macer.

1, 3. τε ed. τι libri. τί Nauck. προσλάξεσθε] Scrib. προσλάζυσθε, ut in cod. Voss. Cf. Eur. Hec. 64. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Phoen. 1654. λάζυσθε τήνδε. Ion. 1266. 1402. Bacch. 451. 503. Med. 956. Iph. A. 622. Rhes. 877. Herc. 943. λάζυσθαι. καξάρτεσθε libri. καξαριτᾶσθε Valck. 5. ὑμῖν] ἡμῖν al. παντὸς βίου] Qu. τὸ τοῦ βίου, vel πάντως βίου. 6. ἡβῶσ'] Cf. Sosiph. Fr. 2, 1. θυμὸς ἡβάτω.

## Zenodotus.

1, 1. κηρύσσεται ἀεὶ libri. κηρύσσεται μὲν ἡ ῥετὴ (ἀρετὴ) recte Valck. κηρύσσεται γὰρ ἀρετὴ Nauck. 2. ἔσχε] Qu. ἴσχει.

## Zopyrus.

1, 2. βροτὸς libri. ἔρωτος Gesner. εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι libri. ἐντυχῶν — Mein. εὐμενῇ — conj. Nauck. εὐτυχοῖ δὲ τὸν θεὸν λαβὼν Schmidt. Anal. p. 49., coll. Herc. 613. Iph. T. 329. Ipse correxerim εὐμενοῦς δὲ τοῦ θεοῦ τύχοι. Cf. Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος.

## Thespis.

1. νεβρίδ' ἔχων ἐπενδύτην] Cf. Eur. Bacch. 137. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἔνδυτον. 111. σικτιῶν ἔνδυτον νεβρίδων. 24. νεβρίδ' ἐξάψας χροός. 249. 695. Phoen. 798. 1742. ἐπενδύτην] Indusium. Cf. Soph. Fr. 391. λινογενεῖς (νεοπλυνεῖς al.) ἐπενδύτας. Nicoch. II. 843. S. Joann. Ev. XXI. 7. Est autem ἐπενδύτης ἀνδρεῖος χιτωνίσκος (Eust. p. 1166, 51.).

2. οὐκ ἐξαυθρήσας οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω] οὐκ ἐξακούσας οἶδ' — Methner. prob. F. G. Schmidt., coll. Soph. Phil. 676. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα. 682. Oed. R. 704. Eur. Suppl. 684. Iph. T. 901. etc. Qu. οὐχ ὑπονοήσας (aut potius οὐκ ἐξακούσας) οἶδ'.

3, 1. πρωτεύει θεῶν] I. q. πρεσβεύεται θεῶν. ἀσκῶν libri. ἀσκεῖ jure malit Nauck. τόδ' ἡδὺ μόνος (ut vid.) libri. Correxerit Grotius.

4, 2. ἀπό] γάλα recte corrigere videtur Nauck. 6. αἰθροπα recte delet idem. Apud Clementem pro ἐπέπαλλεν corrigo ἐψέλλιζεν; Correctione egent πλήκτρον et σφίγξ. Cum βέδν confer Aeolicum Βδεὺς pro Ζεύς.

**ADESPOTA.**

---



# ADESPOTA.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM I.

1. βροναζούσης] Cf. μαπινάζειν, ὀφρονάζειν.  
3, 1. Sophoclis videtur esse. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρυνσο] Cf. Eur. Andr. 696. ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρυνται. δόκησιν] I. q. δόξαν. Cf. Soph. Oed. R. 681. Tr. 426. ἄρυνσο] Cf. Soph. Ant. 903. ἄρυνμαι. Tr. 711. ἄρυνμαι. Phil. 837. ἄρυνται.  
2. τοῦ πᾶν δρωῖντος] Qu. σοῦ πᾶν δρωῖντος. κερδανεῖς libri. κερδανεῖ Nauck. Cf. Soph. Ant. 312. οὐκ ἐξ ἁπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.  
5, 1. Sophoclis fragmentum 400. λεπτοσπαθήτων χλανιδίων] Cf. Soph. Fr. 791. ἀσπάθητον χλαῖναν.  
6. σύγγαμος πατήρ] I. e. matrimonio junctus. Suspectum σύγγαμος.  
7. Sophocli recte, opinor, tribuit Dind. ad Fr. 497. 2. Cf. Soph. Phil. 3. ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς.  
9, 2. γ' οὖν Plut. γοῦν Musgr. ὥς γαμεῖν] Qu. πρὸς γάμους. εὖ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις] Qu. εὖ γοῦν (vel γε) πρὸς γάμους ἔχεις.  
10. κοῦδαμῇ] Annon κοῦδαμῶς? μακράν] Non μακρόν. I. e. ἄνευ πόνου. Cf. Soph. Phil. 26. τοῦργον οὐ μακράν (i. e. μακράν ἀπὸν) λέγεις. Oed. R. 220. Tr. 962. Anglice, a work of time.  
11. Possis etiam ὄντως, ἦσαν, ἐστέ. σωτήρες ἔνθα —] σωτήρες ἐσθλοὶ — (i. e. Castor et Pollux) Cobet. σωτήρες εὖνοι conj. Nauck. Qu. σωτήρές ἐσμεν —.  
14. ὥς πονηρὸς εἶ] Fort. ὥς σκληρὸς τις (aut τις σκληρὸς) εἶ.  
15. αἰίζων πένθος] Cf. Soph. Phil. 259. ἡ δ' ἐμὴ νόσος | αἰετέθηλε etc.  
16, 1. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον —] Qu. καὶ γὰρ τιν' ἄλλον ὄντα (vel τόνδε) —, vel τοῦτον γὰρ ἄλλον ὄντα —. ὧδε] τόνδε conj. Nauck. Qu. ὄντα. νόμον] Qu. βίον. 2. διατρώων libri. διατρώων Valck. οὐδὲν ἄν vulg. οὐδὲν ἦν Nauck. Lege οὐδὲν ὄν. 3. ταῦτ' ed. ταῦτ' Mein. Nauck. Qu. πάντ'.

19. αἶγλην] Corrige αἶγλη. Cf. Eur. Suppl. 990. Tr. 321. 549. Rhes. 534.

20. Qu. οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις τὴν ἔξοδον | πλανῶν.

21. ἔσει κακός] Qu. φανεῖ (aut λέξει) κακός. μένων] Sc. οἶκοι, domi. Cf. Vesp. 1115.

22. Dindorfio Soph. 926 b.

28. Cf. Soph. Oed. C. 1597. δυσπινεῖς στολάς. 1259.

30, 2. δίνης περωτὸς φθόγγος] An δίνης περωτοῦ φθόγγος?

35. θηλύφρων] Cf. Soph. Fr. 680. ἀνδρόφρων γυνή.

44. Cf. Eur. Herc. 1214. τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας.

47, 2. καῶν] Scrib. κῆν.

50. νέφος] Malim νέφη.

51. δολοπλόκου] Cf. Aesch. Cho. 220. ἀλλ' ἡ δόλον τιν', ὧ ξέν', ἀμφ' ἔμοι πλέκεις;

52. Cf. Adesp. 67. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

53. στέρξαντες] Malim στέργοντες. οἱ δὲ —] οἶδα, — F. G. Schmidt, coll. com. anon. IV. 673. γαμῶ γέρων ὦν, οἶδα, etc. Qu. οἶδε. Ante οἱ δὲ virgulam posuerim.

54. φύλασσε] φύλαττε Anecd. Boiss.

55, 1. οὐδέ] Qu. οὔτι. κακῶς δεδρακόσιν] Malim κακὸν —.

3. οὐδ' ἄν libri. οὐδ' ἦν aut οὐδ' ἄν conj. Nauck. 4. εἶναι] ἐστι libri deteriores, οἶμαι paullo audacius Nauck. Fort. οἶμαι προσήκειν. τῷδ'] τῶνδ' malit Nauck.

56, 1. Cf. Arist. Nub. 1415. κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; (Eur.). 2. Οἶνεὺς δ' ἄρ'] Qu. Οἶνεὺς δ' ὀδ'.

57, 1. κατ' εὐνοϊαν φέρων] κατ' εὐνοϊαν φρενῶν Schneidewin. Recte, opinor.

59. Julian. τοῦτο (τούτῳ?) τῷ γένει σύμβολον. Greg. Naz. ὦμος (l. ὁ ὦμος) τοὺς Πελοπίδας.

60. θεοκτίσταν φλόγα] Imo θεόκτιστον φλόγα.

61. Qu. τὸ γὰρ θανεῖν οὐ δεινὸν —, ut in Men. mon. 504. τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρὸν (l. οὐ δεινὸν), ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν. Cf. Eur. Bacch. 1305. αἰσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω.

62. ἐξηντιλοῦμεν] Imo ἐξαντιλοῦμεν, quod melius cum ἐπεισρέει concinet. Et sic cum Suida Meinekios. Pro ἐπεισρέει exspectes ἐπεισεῖ. Qu. ἐξαντιλοῦμεν — ἐπεισρέει, vel ἐξηντιλοῦμεν — ἐπέρρεε (Lucian. Herm. 61. ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξαντιλούμενον etc.). Poeta ἐπέρρεε pro ἐπέρρει metri necessitate coactus videtur posuisse.

63, 2. στρώννυ τε κοίτας] Fort. στόρνυ —. Cf. Soph. Tr. 902. κοῖλα δέμνια | στορνύντα. 3. αἶρον, αἶγον, αἶργον al. Fort. αἶρε, affer, ut in Arist. Pac. 1. αἶρ' αἶρε μάζαν. κέρα] Confer ἔλα, βᾶτε.



66. κἀκρότητα κύμβαλα] Qu. καὶ κροτητὰ (i. e. crepantia) κύμβαλα. Cf. Soph. El. 714. κτύπον κροτητῶν ἀρμάτων. Soph. Fr. 226, 1. κροτητὰ πηκτίδων μέλη. καὶ ἀκρότητα Athen.

67. Cf. Adesp. 52. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι.

68, 2. τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως] Qu. ἐφ' ἡμέραν —, vel saltem τοῦφ' ἡμέραν —. Cf. ad Adesp. 107, 2. Soph. Fr. 520. τὸ κατ' ἡμαρ ὅπως ἡδιστα πορσύνων. 3. τὸ μηδέν ἐστι] Cf. Arist. Av. 577. ἦν — ὑμᾶς — εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν.

69. διψῶσαν φόνου] Imo μαιμῶσαν φόνου. Cf. Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν. (διψῶσαν v. l. in schol.) φόνου. Ignota locutio est διψῆν τινος. Vox rarior in usitatam facile transire potuit. Conferri tamen forsitan potest Trag. Adesp. 188. ὥς οἶνοπλήγες καὶ μεθυσιτάδες γάμων.

72, 1. Euripidis videtur esse locus. 2. τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων δ' ἀναπίπτοντας] τοὺς μὲν ἀπ' ἄκρων καταπίπτοντας (—?) | ὀρθοῖ [κλίνει?] θεός, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας αἰρεῖ F. G. Schmidt, coll. Eur. Suppl. 608. ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἄν τις αἰροῖ μοῖρα πάλιν. Or. 974. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν. Soph. Ant. 1158. τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει | τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεί. Fr. adesp. 75. Archil. Fr. 56. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονὶ, πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας ὑπτίους κλίνουσ'. Soph. Oed. C. 1455 sq. Tr. 117. Herod. I. 13. 6. τύχα τις Matth. Herw. τις deest in libris.

3. κραίνει] κρίνει malit Nauck. 4. εἰ παρὰ τ' Matth. Herw. Qu. ὥς —, vel παρὰ τ' ἐλπίδα (γὰρ) καὶ παρὰ δόξαν. παρὰ δίκαν] παρὰ δόξαν Herw. 5. ἀπ' οἴκων δ' ἀναπίπτοντας] ἀπ' οἴκων ἀποπίπτοντας Gesner. Herw. Qu. ἀφ' ὕψους (vel ἀπ' ἄκρων) καταβάλλουσα (κατάγουσα). Cf. adesp. 75, 4. 6. ἀτὰρ θεοῦ] Haec mendosa sunt. ἄτερ θεοῦ Gesner, quod non satis facit. ἄτερ βίου Grot. Herw. Fort. εἰς ζόφον. εὐτυχοῦντας ἄγει] Qu. εὐτυχεῖν ποιοῦσα. ἄγει] An ὁρῶ?

73. πόντου πλάνητες] Qu. πόντου στένοντος. Vel πόντου προβλήτος Λευκοθέας ἐπώνυμος (ἐπώνυμον). Mendum alit hic locus.

75, 1. Cf. Adesp. 402. Men. mon. 412. οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται. Greg. Naz. II. 155 B. οὐδεὶς μέτ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται. ἐπίσταται] βουλεύεται al. 2. βραχεῖαν — ῥοπήν] Cf. Soph. Oed. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή. Tr. 82. Oed. C. 1508. Fr. 499. ἐὰν in ἦν mutavit Nauck. 3. et 4. ἦ vulg. καὶ conj. Nauck. Quod magis placet. 3. ἦ τοὺς — ἦ τοὺς] Qu. τοὺς μὲν —, τοὺς δ' αὐτ'. καὶ τοὺς ταπεινοὺς ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Nauck., coll. Eur. Fr. 424, 3. τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω (ἦρεν αὐτ'). καὶ — ἦρε τῶν νεφῶν ἄνω F. G. Schmidt, coll. Soph. Phil. 1092. αἰθέρος ἄνω. Philem. IV. 58. καὶ τὴν ὀφρὺν μέχρι τῶν νεφέων ἀνασπάσης. Qu. — ἦρεν εἰς ὕψος μέγα. 4. τοὺς ἀφ' ὕψους] Qu. τοὺς καθ' ὕψος, vel ἦ τοὺς δοκοῦντας. κατάγει

vulg. κατήγαγεν Nauck. Qu. κατήριπεν, vel καθείλκυσεν, vel καθεῖλεν αὐ.

76. Sophoclis fortasse versus. Cf. Soph. Oed. C. 345. ὥς τις ἀφ' αἵματος ἡμετέρου προφανείσα.

77, 1. χρὴ σαφῶς] χρὴ μὴ σαφῶς recte Fix. (Exciderat μὴ propter simile vicinum χρὴ.) χρὴ τὸν σαφῶς Letronn.

79. Cf. Soph. Phil. 62.

80. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς —] ἐργοῖσιν ἐσθλοῖς — F. G. Schmidt. Malim ἄλλοις σὺν ἐσθλοῖς.

82, 2. τιμηέστατον] τιμέστατον (?) Nauck. Recte se habet τιμηέστατον aut τιμώτατον. Cf. Soph. Ant. 702. Sophoclis, opinor, versus.

83, 1. Sophoclis, ni fallor, versus. Utique stylum ejus redolent. Praeferenda videtur lectio προᾶγμ' (pro πῆμ'). δάκνον ψυχὴν] Cf. Soph. Ant. 317. ἐν τοῖσιν ὧσιν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; Aj. 1119. Phil. 378. 1358. Tr. 254. 1117. 3. οὕτως] Suspectum.

συμφοροῦσα libri. συμφορᾶς ἀεὶ recte Sūvern. συμφρουροῦσ' ἀεὶ (i. e. συμπαραμένονσα) — Cobet. συμφορᾶς — κηλῆς] Cf. Soph. Oed. R. 833. τοιάνδε κηλῖδα συμφορᾶς. 1384. Oed. C. 1134. ὦ τίς οὐκ ἐνι | κηλῆς κακῶν ξύννοικος; 4. ἐκ βυθῶν] Qu. ἐκ βυθοῦ. Sic Soph. Phil. 783. ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἶμα. Aj. 1083. ἐς βυθὸν πεσεῖν. Sed Phil. 783. ἀνακουφίσαι κᾶρα | βυθῶν ἔτ' οὐχ οἶα τε. ἀναστρέφει] Suspectum.

84, 1. (οὕτως) ἔμοιγε — Herwerden. Sophoclis videtur esse. Cf. Ant. 181. El. 676. ἔμοι γένοιτο καὶ πάλαι δοκεῖν] ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ Grotius. ἔμοιγε (τοῦτο) νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ F. G. Schmidt. Cf. Soph. Ant. 181. νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.

85, 2. Cf. Menand. IV. 291. ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν. 3. ἅπασιν — θνητοῖς] Annon ἅπαντας — θνητούς?

4. ἐνδιδούς] Qu. ἐκδιδούς. 5. ἀγνωμόνει] Nusquam alibi apud tragicos legitur hoc verbum.

86. Cf. Soph. Oed. C. 611. θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία. πίστις libri. καὶ πίστις Klotz. Qu. πίστις δ' αὐ.

87, 3. δεινὸν — πρίον' recte Porsonus. Prior in πρίων longa est. Cf. Soph. Fr. 787. Trach. 699. 4. οὐδ' εἰ] Lege οὐτ' εἰ.

προβάλοις libri. περιβάλοις Nauck. Ipse malim προσβάλοις. Cf. Adesp. 93, 3. πολλὰ προσβάλλει κακά.

88, 1. et 2. οὔνεχ'] Imo εἵνεχ'. 1. οἱ πολλοὶ πόνοι] Anglice, those many labours. Cf. Soph. El. 564. τὰ πολλὰ πνεύματ'.

2. εἵνεκ' recte ed. ἔνεκα cod. Par. οὔνεκ' Nauck. οἶκον στεγανόν] Cf. Soph. Ant. 114. λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός. 4. ὀνόμασιν] ὀμμάσιν F. G. Schmidt. Qu. μώμασιν (i. e. ζητήμασιν)?

89, 3. αὐτὴ δ' ἑαυτὴν —] Fort. αὐτὴ δ' ἀφ' αὐτῆς —. Similiter nos dicimus, virtue is its own reward.

91, 1. Cf. Soph. Ant. 220. οὐκ ἔστιν οὕτω μᾶρος δς θανεῖν ἐρᾷ. Eur. Fr. 955, 1. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα | δ σ' ἐξεπαρεῖ μείζον ἢ χρεὼν φρονεῖν.

92, 1. καὶ bis libri. Scrib. καὶν. καὶν σοφὸς ὑπάρχη] Legem ὁ σοφὸς ὑπάρχων. Alioqui requireretur τις. καὶν λέγη] Malim καὶ λέγη. Cf. Eur. Fr. 894. 2. τοῖς ἀκούουσιν κακῶς] Qu. τοῖς κλύουσι μὴ ἀσφαλές. Cf. ad v. 5. κακῶς] Imo κακόν. Cf. v. 5. δοκεῖ τι φράζειν τοῖς κλύουσιν ἀσφαλές. 5. ἀκούουσιν ἀσφαλές ed. κλύουσιν ἀσφαλές. Mein. Nauck. Legem ἀκούουσιν σοφόν.

94. ἐδεξάμην] Fort. ἐξεθρεψάμην. ἔτικτον] Suspectum: Parum enim inter se congruunt ἐδεξάμην et ἔτικτον. Fort. ἤνεγκον. φίλε libri. φιλῶ Cobet.

95. κακαγγελεῖν] Confer ψευδαγγελεῖν. Arist. Av. 1340. εἰκεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος.

99, 3. ἀγάλματα μητρὸς] Cf. Soph. Ant. 1116. Καδμείας ἀγαλμα νύμφας.

100, 1. φρονεῖτε νῦν] Malim φρονεῖτέ νυν. 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας] Fortasse Euripidis. Cf. Herc. F. 369. μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι. Aesch. Sept. 733. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Sed mendum latere videtur. Fort. μεγάλων πεδίων (τ') ἀμοίρων (i. e. τῶν τε ἀμοίρων μεγάλων πεδίων). 4. δόμων δόμους] Annon δόμοις δόμους? 5. πρόσω] Angl. forwards.

7. ἔργω] ἄφνω conj. Nauck, sed ἄφνω mox occurrit v. 8. Fort. αἰεί. 8 sq. Cf. Hor. Carm. I. 4. 15. 'Vitae summa brevis spem nos vetat inchoare longam.' 8. ἄφνω δ'] Legem ἄφνω τ'.

10. θανάτῳ] θνατῶν recte Reisk.

102, 3. πάντων κράτιστε] Qu. πάντων κρατύνων. Cf. Soph. Phil. 366. 1059. 1161. Oed. R. 14. Miram cum his similitudinem habet canticum notissimum 'Dio del or' in dramate musico Faust.

9. καὶ ὁ παμμήτωρ Ἄρης] Vitio haec laborant. Tentabam ὁ τε πανθέλκτωρ ἔρως, vel ὁ τε παμμήτωρ ἀήρ (αἰθήρ). Qu. πανδαμάτωρ?

103, 1. πότνια σοφία] πότνι' ὦ σοφία Herm. σύ μοι ἀνδανε] Annon σύ μοι ἀνδάνοις? 2. ὄλβου δ' ἐμοί —] Cf. Eur. Ion. 485. ἐμοί μὲν πλούτου τε πάρος βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων τροφαὶ κήδαιοι κεδνῶν γε τέκνων. δ' ἐμοί] Malim δέ μοι. χρυσίου φαννὰν cod. χρυσέου φαεννὰν Lud. Dind. 5. ἀπωτάτῳ] Qu. ὑπερτέραν, vel ἐγγυτάτῳ. 6. κεῖται καλός] Fort. κεῖται δέ. (i. e. κειμήλιόν ἐστι). προσέβαλε] προσέβα Herm.

104. γῆς φίλης] Cf. Aesch. Sept. 1008. θάπτειν — γῆς φίλαις (φίλης?) κατασκαφαῖς. Aeschyli fortasse versus. Teles, καὶ (i. καὶν) γῆς φίλης. Ibid. κρυφθῆ καὶ τάφῳ (i. κρυφθῆναι καλόν).

106. εἰθισμένως] Cf. Soph. El. 1456.

107, 1. ἀπολις Diog. πλάνης Aelian. ἀπολις ἄοικος] Cf. Soph. 2. τοῦφήμερον Diog. τὸν ἐφήμερον Aelian. Corrige τοῦφ'

ἡμέραν. Cf. Eur. Cycl. 335. *πιεῖν καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν*. El. 429. *τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς*. Phoen. 404. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον* —. et ad Adesp. Fr. 68, 2. *τοῦφ' ἡμέραν ζῆν ἡδέως*.

108. *νερτέρων* vulg. *νυκτέρων* Nauck. Cf. 306, 1. *ἐνυπνον φάντασμα*. Aesch. Fr. 298. *νυκτέρων φαντασμάτων | ἔχουσι μορφάς*. Sept. 710. *ἐνυπνίων φαντασμάτων | ὄψεις*.

110. *στάθμην βίου*] Cf. Eur. Ion. 1514. *παρ' οἶαν ἤλθομεν στάθμην βίου*. *στάθμην* libri et vulg. *σταθμόν* Buttm. Nauck. Vereor ut recte. Cf. Aesch. Ag. 1045. *παρὰ στάθμην*. Soph. Fr. 421. *τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος*. 307. *Qu. καὶ στάθμη (στάθμην)*.

112. *ἀνδράσι* vulg., quod fortasse ferri potest.

113. Fort. *ἀλλὰ δεῖ | τὴν χεῖρα* —.

114. *νέολυτα*] *νεόχυντα* Monost. 1. Fortasse recte. Cf. Arist. Th. 56. *τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ — καὶ κηροχυντεῖ* etc. *κατὰ πόδα*] Cf. Philem. IV. 27. *ἐδίωκον κατὰ πόδας (πόδα?)*.

118. *διθύραμβε* libri. *θρίαμβε* Lud. Dind. Nauck. *Qu. θρίαμβ' ἴθι* pro *θρίαμβε σύ*.

121. *Μοῦσαι τε* conj. Nauck. Recte. *σοὶ — συμβῶμεν*] Cf. Arist. Ran. 175. *ἀνάμεινον — ἐὰν ξυμβῶ τί σοι*.

125. *ἀκταῖνον μένος*] *ἀκταινόμενον* Etym. Gud. Cf. Aesch. Eum. 36. *ὥς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν* (schol. *κουφίζειν*) *βάσιν*. Fr. apud Phryn. Bekk. 23, 12. *οὐκέτ' ἀκταίνω* (i. e. *δύναμαι ὀρθοῦν ἐμαυτήν*).

127. *ἐξάντη*] Confer *κατάντης* et *ἀνάντης*.

128. *αἰσχίστην νόσων*] Eur. Fr. 826, 2. *νοσεῖν αἰσχροὺς νόσους*. Plat. com. 185, 4. *αἰσχίστην νόσον*.

129. Euripidis est Phoen. 355. *δεινὸν γυναιξὶν* —.

131. Hunc versum Meinekios subijcit Euripidis fragmento 123. *ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν* etc. *πόντου χεῦμ'*] Cf. Soph. Oed. C. 471.

*Πλειάδα*] Annon *Πλειάδας*?

132. *πανοῦχον — φλόγα*] Confer *λυχνούχος*. *ἄπαντες* pro *ἄξαντες* Mein.

133, 1. *χροῖαν*] Malim *χροιδαν*, ut in Aeschyli loco allato. Cf. ad Arist. Pl. 1020. *λάμπων*] *λαμπρᾷ* malit Nauck. Cf. Aesch. Prom. 22. *σταθεντὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ | χροῖας ἀμείψεις ἄνθος*.

2. *αἰγυπτιώσει*] Aegyptiorum instar reddet, Aegyptiis similem reddet. Aliud est *αἰγυπτιάζειν*. Sic *κληματοῦν* (Soph. Fr. 239, 4.) et *κληματίζειν*.

135. *Qu. σὺ δὲ, | ὅς τόνδ' ἔχεις* —. *σηκόν*] Cf. Soph. Phil. 1328.

137, 2. *τοῦ δὲ τοῦ καλοῦ* (*κύβου* B. alt. m.) libri. *τοῦ κύβου δὲ* Valck. *τοῦ καλοῦ δὲ* Nauck. 3. *διπλασσίαζειν*] *διπλασιάζων* al. *δίπλαζ'* Nauck.

138, 1. *ἀνασκοπεῖν*] Anglice, to reflect.

139. τῷ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσω̃νται βροτοί] τῷ — ἔγκεινται βροτοί F. G. Schmidt. Qu. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσωνες (ἡσσω̃νται) βροτοί. Vel τῷ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡδονται βροτοί. Cf. Men. mon. 513. τιμώμενοι γὰρ πάντες ἡδονται βροτοί. Nisi malis τὸ λαμβάνειν γὰρ πᾶσιν ἔγκειται βροτοῖς. ἡσσω̃νται] Cf. Soph. Ant. 678.

141. Cf. Soph. Tr. 465.

142. Cf. Trag. adesp. 240, 1. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάβη τινὰ, | τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν | τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν. τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω] Qu. — ἀπέσπασεν (aut ἐξήρπασεν). Cf. Soph. Oed. R. 914. El. 1261. Eur. Hec. 1279. πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω. Vel ὁ θυμὸς ἐσθλὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρε νοῦν. Nisi corrigendum πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω, ut est in Fr. 321.

143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς —] Cf. Arist. Nub. 1392. Adesp. 321. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω.

144. Euripidis, ni fallor, ex Antiope. 1. τὰς —] Qu. τάσδ' —.

2. Καδμητίας vulg. Καδμηίδας (?) Nauck. Vereor ut recte.

147, 3. δόξαν ἡμποληκότα] Cf. Soph. Ant. 1037. Tr. 93. 250. Oed. R. 1025.

148. Euripidis, ni fallor; versus. Cf. Med. 670. ἄπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον; Arist. Lys. 1135. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται. οὔτος pro οὔτω Stanleius, λόγος pro λόγους Nauck. Cf. schol. Aesch. Eum. 596.

149. αἶ] α̃ aut ἐκ al. ἐπιπνεῖτ' ὄργια] ἐπιπνεῖ τὸργια al. Qu. ἐτελεῖτ' ὄργια.

152. ἐμέ] Malim ἐμοί.

153. Qu. Αἴαντε δ' ὁρμήσαντε μετὰ συνωρίδος (aut σὺν ξυνωρίδι). συνωρίδος] ξυνωρίδος al.

154. Scripserat, opinor, poeta aut ἦλθεν δὲ λαὸς μυρίος aut ἦλθον δὲ λαοὶ μυριοί. ἦλθε libri. ἦλθεν Boiss.

155. χεῖρας pro χερσὶν scripsisse poetam incredibile est.

156. εἵνεκ' εὐανδρησίας] ἔνεκα τῆς εὐανδρίας Herw. Lege εἵνεκ' εὐοργησίας. Ex Archelao sumptum esse hunc versum suspicatur Schneidewin.

157. ἐγάμησεν] ἐγήματο cod. C. ἔγημεν expectabat Nauck. Qu. ἐγήμαθ' Ἑλένη τῷ θεοῖς στυγουμένῳ.

158. Herodian. ἀντὶ τοῦ (l. τοῦ τῷ) παρωχημένῳ χρῆσθαι.

160. τοίων] Malim τοῖον. ἔδωσεν libri. ἔδωκεν Schneidewin. Ἑλλάδος] Annon Ἑλλάδι?

165. αὐτόχθων] Cf. v. αὐτόμορφος Eur. Fr. 124, 3.

167. Anecd. Bekk. οἱ μὲν βακχεύτριαν (βακχευτριάς?) Σεμέλης. Ibid. Βάκχου Διώνη (l. Διώνης).

168. Cf. ad Ach. 849. κεκαρμένος μοιχόν. Av. 807.

170. ἐπιστράβης cod. ἐπ' ἀστράβης Pierson. ἐπὶ στράβης Bergk. Nauck. Cf. adesp. 189. μονοστραβῆς (μοναστραβῆς Salmas.) ὄχος. Corrigendum suspicor ἐπὶ στράβης ὁχοῦμ' ἀκινδύνως αἰεῖ (aut ὀχεῖσθ' — φιλεῖ). Versus fortasse ex comoedia sumptus. Cf. Lys. p. 169, 13. ἐπ' ἀστράβης ἄν ὠχούμην. Dem. p. 558, 16. ἐπ' ἀστράβης ὁχούμενος ἀργυρᾶς. Lucian. Lex. 2. μαλακίζομαι ἐπ' ἀστράβης ὀχηθεῖς. Machon. Athen. XIII. 582 C. εὐτελῶς ἐπ' ἀστράβης. ὀχημ'] Fort. ὠχεῖτ', ὀχεῖσθ' (com.), ὁχοῦμ' (com.), vel ὠχεῖτ'. ἀκινδύνως] Fort. ἀκίνδυνον. φέρων] Fort. φιλεῖ (γέρων, αἰεῖ, ἔχων, aut ἐγώ).

171. συνήεσαν ed. συνέεσαν cod. Fort. συνῆσαν aut σύνισαν.

173. ἱππική βάσις] Corruptum videtur βάσις. Qu. τάσις aut θώμιγξ, aut νευρά (cf. ad adesp. 197.).

179. κλυτοιμωγεῖς Hesych. κλύετ' οἰμωγῆς Nauck. Aliud quid latet, opinor, uno vocabulo expressum.

181. Suspectum κῦρον. Lapsus fortasse est Hesychius, et scripserat poeta τεῖνον, quae solennis locutio est.

185. λιτῆρα θαλλόν] Cf. Eur. Suppl. 10. ἱκτῆρι θαλλῶ. Soph. Oed. R. 143. ἱκτῆρας κλάδους. 3. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. Reponendum forsitan et hic ἱκτῆρα θαλλόν.

188. μεθυσιτάδες γάμων] Cf. ad Adesp. 69. χεῖρα διψῶσαν φόνου. Hesych. εἰς γάμους συνιοῦσαι (ὀργῶσαι?).

189. μονοστραβῆς] μοναστραβῆς conj. Soping. et Salmas. Cf. ad adesp. 170.

190. Hesych. ἦ (ἦ?) τελευτήσασα.

191. δμόπαιδα κάσιν] Anglice own or twin-brother. Cf. v. δμόγνιος.

192. ὀρσίπους βοή] Cf. Adesp. 198. περισπερχοῦς βοῆς.

196. Locus corruptissimus. Ex satyrico dramate, opinor. βαρυσκελεῖς] Cf. ad Arist. Ach. 219. νῦν δ', ἐπειδὴ Λακκρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, etc.

197. παμβῶτις τύχη] Qu. παμβῶτις ἐλπὶς, i. e. ἐλπὶς παντοτρόφος, ut explicat Hesychius. De forma παμβῶτις cf. Soph. Phil. 391. παμβῶτι Γᾶ. Quid autem inter τύχη et ἐλπὶς commune sit non perspicio.

198. περισπέρχου] περισπερχοῦς Nauck. Cf. Adesp. 192. ὀρσίπους βοή.

199. ποιναῖς ἐφικταῖς] I. e. Ἐρινύσι. Qu. ποινῆς (aut ποινῶν) ἐφικταῖς.

200. πολλὴ φαρέτρα] Sic πολλὴ λόγχη, ἵππος, etc.

201. πόντια δάκκη Hesych. πονταράκη Phot. πόντια δάκη Nauck.

203. προσαιθερίζουσα Hesych. προσαιθρίζουσα (i. e. προιεῖσα) Albertl. Cf. v. προσανρίζειν Fr. 204. Scripserat forsitan poeta πρὸς αἰθέρ' (—)ουσα —, aut πρὸς αἰθρίαν πέμπουσα —. Aeschyli videtur esse.



204. Initio νοτις addidit Salmasius ex Hesychio. προσαν-  
ρίζουσα] Confer προσαιθρίζειν (?) Adesp. 203. Verba χερσαία τροχῇ  
non expedio. Qu. χερσαία πέτρα.

207. Recte se habet σαυροβριθές. Confer σιδηροβριθές ξύλον  
Arist. Ran. 1402.

208. Hesych. ὅσοι (οἶον?) σημειοῦνται etc.

209. συλλαβὰς ὁδοῦ] συλητὰς ὁδοῦ Soping. Recte, ut videtur.

210. τετραέλικτον ἄλμαν] Fort. τριέλικτον κῦμα. Per τρικυμῖαν  
explicat Hesychius. Ex chorico carmine.

211. τέχνης] Malim τέχνη, i. e. consulto.

213. Hesych. τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν (παρασπάντα τῇ  
τραπέζῃ?). Cf. Etym. M. p. 763, 42. τὸν ἐν (del.?) τῇ τραπέζῃ  
παριστάμενον. Poll. τραπεζεΐτης δὲ κύων (cf. Ibyo. apud Etym. M.  
p. 763, 42. Fr. 60 B. τραπεζητῶν κυνῶν).

214. φοινικελίκτην] Qu. φοινικελίκτην τινὰ (pro καὶ) λόγων  
ἀλαζόνα. I. e. κάπηλον. καὶ λόγων] Suspectum. Qu. καὶ λίαν,  
aut κᾶν λόγοις.

218. χύτλος δὲ κρατός] Qu. χύτλος δ' ἄκρατος οἶνος εὖσμος  
παρῆν. ὀκοσεύσκιος] ὄσχος εὖσκιος conj. Jungerm. Fort. ὕγρὸς  
εὖσκιος, aut οἶνος εὖσμος.

220. δυοὶ κακοῖς] Fort. δυοὶ κυσίν (by two bitches). μερί-  
ζομαι] Fort. — ἐλαύνομαι aut πιέζομαι. De re cf. Arist. Eccl. 1070 sq.

222, 1. τῷδε] Huic homini. ἐν εἰ βούλοιο εὖ σὺ cod.  
Correxit Gaisford. 2. ὥς ἔγωγε] Malim ὥς ἐγὼ γε (sic). 3. δοτις]  
Ad τῷδε (v. 1.) referendum.

223. 1. (σιγῶ)· τὸ γὰρ προᾶγμ' suppleverit Nauck. 2. τοὺς  
λόγους] Fort. καὶ λόγους.

224, 1. Qu. οὐκ εὖ λέγειν χρῆν ἄνδρα μὴ 'π' ἔργοις καλοῖς.

227. εἰς φύσιν καθίσταται] Anglice, becomes second nature.

229, 1. Scrib. αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτόν. ἐρρέτω κακὴ· | πολλὴν  
γὰρ —. Cf. 294. ἐρρέτω | φίλος σὺν ἐχθρῷ. Construo ἐρρέτω  
(i. q. ἀπόλοιο) κακὴ. Post αὐτόν ponendum plenum punctum.

2. πολλήν] Fortasse mendosum.

230, 2. Fort. κόσμον τιν' ἂν δοίησαν (διδοῖεν), vel κόσμον  
καλὸν διδοῦσιν. ἐνδοίησαν cod. ἂν δοίησαν Nauck. ὥριται  
cod. ὥκισται jure malit Nauck. 3. βίου] Legerim βροτῶν.

235. λακιστὸν — μόρον] Cf. Soph. Tr. 357. ὁ ῥιπτός Ἰφίτου  
μόρος.

237. ἐκώκνες μέγα] Annon ἐκώκνες μακρά? Cf. Arist. Ran. 34.  
κωκύειν μακρά.

238. κράτη] Annon κράτος?

240, 1. Sophoclis est, ni fallor, propter compositum ἐξαφαι-  
ρεῖται. 2. ἐξαφαιρεῖται] Cf. Soph. El. 1157. ταῦθ' ὁ δυστυχῆς |  
δαίμων — ἐξαφείλετο. ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν]



Cf. Trag. adesp. 142. ὁ θυμὸς αὐτὸν (ἐσθλὸν?) τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω (ἐξῆρε νοῦν?). 3. εἰς δέ] Lege εἷς τε.

241, 2. ἄλλη νεοσσὸς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν] ἄλλην — recte Nauck. Praeterea pro ἠξίωσεν legendum forsitan ἀξιοῖ τιν'. ἐντεκεῖν ἠξίωσεν libri. ἠξίωσεν ἐντεκεῖν Scal. Nauck. Malim ἐντεκεῖν ἐᾷ ξένην (aut τινά).

242, 1. ἀγὼν —] Malim ἀγών —.

243. Malim ἐνεισι κἂν δούλοισιν.

244. Cf. Eur. Fr. 256. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί. φέρει] Qu. φέρει; interrogative.

246. Cf. ad 264. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων (λόγων?) δούλοις ἔφν.

248. ἀνθρώπινα Vit. Aesop. Nauck. τὰνθρώπινα Men. mon. 1.

254. ἐκβήσει κακός] You will turn out bad. Cf. Eur. Fr. 952. ἐκβαίνει πικρός.

257. φαρμάκῳ σοφωτάτῳ] Malim φαρμάκων —.

259. Cf. Eur. Fr. 580. ὁ πλεῖστα πράσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

260. σφαγεύς] Cf. Soph. Aj. 815. ὁ μὲν σφαγεὺς (gladius) ἔστηκεν ἢ τομώτατος. Similis versus est Adesp. 340. δεινὸς κολαστῆς πέλεκυς αὐχένος τομεύς.

261. Pro Φανιέως fort. Φιλοκλέους.

264. τῶν νόμων] Qu. τῶν λόγων. Cf. 246. δοῦλος πέφυκας. οὐ μέτεστί σοι λόγου. Pro ἔφν correxerim ἔφη aut πρέπει, nisi malis — τοῖς φύσει δούλοις λόγων (vel λόγου).

266. περισφάτως] Mire formata vox et fortasse mendosa.

267. κάμνειν] κάμνει malit Nauck. Ipse malim κάμνεις.

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ —] Malim ἐγὼ τε καὶ σὺ —. ἔλκομεν ζυγόν] Cf. ad Arist. Fr. 277.

269. γελᾷ] Cf. Aesch. Prom. 90. ποντίων τε κυμάτων ἀνῆριθμον γέλασμα. ἀκύματος] Formatum ut ἀχρήματος, ἀνόδοτος, ἀγύναικος, ἀπλάκουντος, etc. πορθμός] Fort. πόντος.

271. δισχιδῆς ὁδός] Cf. Soph. Oed. R. 733. τῆς σχιστῆς ὁδοῦ. et vv. λεπτοσχιδῆς, ἀσχιδῆς, etc.

273. Cf. Aesch. Ag. 349. μὴ διχορρόπως 815. οὐ διχορρόπως. 1272. Suppl. 605. 982.

276. Cf. Soph. Phil. 446. ἔμελλ', ἐπεὶ οὐδὲν πω κακὸν γ' ἀπώλετο.

277. σκοτεινὸς ὁργήν] I. e. indolis clandestinae.

280. λυγγὸς libri. λυγκὸς (?) Nauck. Confer ἰγγξ ἰγγός.

281, 1. Qu. τί δῆτα κάμνειν δεῖ σε; κατθανεῖν πολὺ | ἄμεινον. σε] Qu. με. 2. ἄμεινον οὐδεῖς] Qu. οὐδεῖς ἀμείνων κάματος ἢ εὐσεβεῖν (εὖ σέβειν) θεούς. Nisi corrigendum potius ἄμεινον οὐδὲν ἢ μάλ' εὐσεβεῖν (εὖ σέβειν) θεούς. Haec alterius personae (B.) videntur esse.

284, 1. τὰ μὲν τοιαῦτα] τὰ μὲν σπουδαῖα F. G. Schmidt. Fort. τὰ μὲν μέγιστα. 2. παρὲς ἔᾱ] Cf. Soph. Oed. C. 363. τὰ μὲν παθήματα — παρὲς ἔάσω. Eur. 187, 2. ὅστις τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελία παρὲς ἔᾱ.

285. πεπραγότα pro πεπραχότα Wagner. Cf. Eur. Fr. 82. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας | λέγειν (l. φρονεῖν) etc.

286, 1. ὅτω] I. ε. ὅταν τινί.

287. φόβος] Qu. φοβερά.

288, 1. τᾶρρενα Plut. Sophoclis videntur esse versus. 2. ὅπου προσῆ —] Cf. Eur. El. 967. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί; Ion. 104. ἀμφιδέξιος] Cf. Soph. Oed. R. 1243. Oed. C. 1112.

290, 1. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενῆς] Cf. Soph. Oed. R. 1362., ubi tamen legitur hodie ὁμολεχῆς.

291. Fort. βαρβάροις ἀεὶ φίλη.

293. Scripserat fortasse comicus aliquis ἢ τ' ἐξ ἔρωτος περιμανῆς ἐπιθυμία | κινουῖσα κτλ. Cf. Arist. Av. 1238.

294. Dispono sic, ἐρρέτω | φίλος σὺν ἐχθρῷ.

296, 2. Cf. Eur. Hel. 830. γυναικὶ πρόσφορον γυνή. Unde haec Euripidis esse suspicor. 3. νοσῶν τ' ἀνῆρ] Scribe νοσῶν δ' ἀνῆρ. 4. ἐπωδὸς ἐστὶ τῷ πειρωμένῳ] Qu. — τῷ λυπουμενῳ. Vide F. G. Schmidt. Krit. Stud. II. 494.

299, 1. τε addidit Xylander. Connecte πράσσω εὔ. 2. τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων] Imo — τυγχάνων. Locus vix omnino sanus. Poeta videtur praefixisse αὐτός (v. Plut. l. l.), vel τὸ δυστυχές (vel potius δυστυχεῖν) τε λαγχάνων —.

300. ἐν διδοῦσα] Legerim εὔ διδοῦσα. Cf. ad Soph. Oed. R. 1081. Τύχης | τῆς εὔ διδούσης. Oed. C. 642. 1435. τάδε] Mendosum videtur. Qu. φύσις. V. Plut. l. l.

301. τό τοι χρεῶν —] Cf. ad Eur. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν (τὸ — οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποιεῖν conj. Nauck.). Fr. 494, 3. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παραστρέφων. Herc. 311. ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θῆσει ποτέ.

304, 2. βλάσταις τέκνων] Cf. Soph. Oed. R. 717. παιδὸς δὲ βλάστας etc. Oed. C. 972. Tr. 382. βριθόμενα] Cf. Aesch. Fr. 114. λευκοῖς — μόροις — βρίθεται.

305 b. πλουτοποιὸν ἀδικίαν] V. ad Fr. 305.

305 c. Qu. γόνιμον ἀπάσης ἡδονῆς ἀκολασίαν. V. ad Fr. 305.

306, 1. εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ] Qu. εἰς —. De locutione φοβεῖσθαι εἰς τι cf. Soph. Oed. R. 980. ἐνυπνον φάντασμα] Cf. Aesch. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. 2. χθονίας θ' Ἑκάτης] Cf. Arist. Fr. 426, 1. χθονία θ' Ἑκάτη.

307, 1. ἀνδρὶ καὶ γυναικί] Fort. ἀνδρὶ δ' (aut ἀνδρὶ γ') ἢ γυναικί. 2. δυστυχεῖς Plut. δυσχερεῖς Valek.

308, 1. ὑποστολίσας] I. q. ὑποστείλας, ὑφείς. 2. ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης] Lege — θαλάσσης. Cf. Soph. Ant. 589. Scripserat

fortasse παλλόμενός τε καὶ τρέμων κάθηται. Plutarch. φεύγει μάλα (μέγα?) λαῖφος ὑποστολίσας ἔστε (καὶ ἔστε αὐτ ἔστε τε?) ἐνέριτερον ἰσὶν (νέριτερος ἰσὶς?) ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέροχη, etc.

309. Φοίβου — οὐκ ἔωντος] Vetante Phoebō.

310, 1. ἔλκει] εἵκει F. G. Schmidt. γάρ] Qu. δέ μ'. 2. σάλῳ] σάλον al. Redde, prae agitatione maris. Cf. Soph. Phil. 271. Ant. 163. Oed. R. 24.

311, 2. πείσματα] Cf. Eur. Hipp. 762. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς. Hec. 1080. ποτίοις πείμασι.

312. Haec Euripidi tribuit Meinekius, coll. Fr. 1070. Fortasse ex Antiopa sumpta sunt. 2. λάζου] λάζεν libri.

313. ἄνδρ' ἡδίκησας· ἄρ' ἀνεκτέον τόδε; Conington. Nauck. Corrigendum potius — ἄρ' ἀνέκτ' ἐστὶν τόδε; Scilicet ἀνεκτὸς valet tolerabilis, ἀνεκτέος tolerandus. Cf. ad Arist. Lys. 477. Praeterea malim ἡδίκηκας.

314, 1. κάπρον φριξαύχεν'] Cf. Arist. Ran. 822. λασιαύχενα χαίτην. 2. προσκνήθων] Confer προσψαύειν, προσθιγγάνειν.

316, 1. ἡ πρὸς αἵματος] Cf. Soph. El. 1125. ἡ φίλων τις ἦ πρὸς αἵματος φύσιν. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. 2. κακοῦ ῥέοντος] κακοῦ ὄρεοντος conj. Nauck. Corrige κακοῦ ὄφερποντος, aut κακοῦ παρόντος. Idem suadet Nauck. (Mel. III. 49.) prob. F. G. Schmidt.

317, 2. θνητῶν] θνητῶ conj. Nauck. Non assentior.

318, 1. ἐν στέγαις ἐμαῖς] Qu. ἐς στέγας ἐμάς. Sic Plut. Mor. p. 855 D. ἔοικεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐμπίπτειν κατάραν. p. 166 A. εἰς ἀγύρτας — ἐμπεσόντες. Cf. Fr. 306, 2. Vel ὀργίλου στέγαις (et ἐμπέπτωκεν ἀνδρὸς), coll. Plut. p. 463 B. αἰεὶ δ' αἰοιδῶν μῦθος ἐν στέγαις ὀργίλου ἀνδρὸς κωκυτὸς ἐμπέπτωκε. Vel sic, μῦθος δ' αἰοιδῶν ἀνδρὸς ὀργίλου στέγαις —. In Plutarchi verbis latet fortasse versus, αὕτη μόνῃ σοι μῦσα καὶ σειρὴν μία (μόνη).

320. λευκὸς — ἄργυρος] Cf. Eur. Fr. 546, 1. λευκὸς ἄργυρος.

321. Cf. Adesp. 143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἐνδοθεν μαντεύεται. 142. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. et 240, 2.

322. θύννος βολαῖος —] Qu. θύννος βολαῖσι, vel θύννος δὲ βληθεὶς —. διαστροβεῖ] διεστροβεί al.

323, 1. οὐ γὰρ εὐχομαι μᾶς] Sub. πάτρας aut πατρίδος εἶναι. De constructione cf. Eur. Fr. 1048, 6. οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ | γυναικὸς αὐχῆσειεν (αὐδήσειεν vulg.), ἀλλὰ τοῦ πατρός.

325, 1. ἡμπισχε] Corrigendum ἡμπέσχε (aor., ut ἐξηνάγκασε).

2. γενέσθαι] Fort. πλανᾶσθαι. καὶ δόμων ἀνάστατον] Qu. καὶ δόμων ἀνάστατον. Cf. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39.

326. τῇνδε μῦσαν] Quasi τήνδ' ἐμοῦσαν. Similis lusus est in verbis ἀπ' ὄνου πεσών (quasi ἀπὸ νοῦ πεσών). Apud Plutarch. πρὸς ἄνδρα τῆς (l. τινος) ἐμετικῆς.

327, 2. οὐδ' ἔτι θύρσος φύλλα βακχείου] οὐδ' ἔτι θύρσος Ἰάκχου F. G. Schmidt., coll. Eur. Bacch. 308. πάλλοντα καὶ σείοντα βακχεῖον κλάδον. Qu. οὐδ' ἔτι θύρσος φίλος ἐν τιμῇ, vel — φύλλα τινάσσει, vel — φύλλα τε Βάκχου, vel — πηδᾶ βακχῶν, vel σείεται ἱρὸς, vel — μύρτου (φύλλοις) βρύων, vel — φύλλοις κομᾶ. Cf. adesp. 334. τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασεύει θεῶν; οὐδέ τι libri. οὐδ' ἔτι Meziriacus. φύλλα βακχείου] φίλος — olim ed. Qu. βάκχαισι φίλος (μέλει).

328, 1. τόνδ'] Fort. δὸς, quod tamen facile subintelligi potest.

329, 1. μισεῖς] Qu. μισεῖς μ'.

330. βία δ' ἐπραξας χάριτας —;] Cf. Xen. Hier. 1, 34. παρὰ δὲ παιδικῶν βουλομένων ἡδισται, οἶμαι, αἱ χάριτές εἰσιν. Aristaen. Epist. II. 1. ἐπίθες ταχὺ καὶ τὰς χάριτας τῷ πληγέντι. Anth. XII. 16. 4. Anglice favours.

332, 2. ἀλλὰ θνητὸν ἄμα] ἀλλ' ἡγήτορα Valck.

333, 2. Qu. ἀλλὰ (γῆς κάτω) etc. 3. θνητὸν libri. θνητῶν Dübner. ψυχαῖς vulg. ψυχαῖσι Nauck.

334. Cf. Eur. Bacch. 80. ἀνὰ θύρσον τε τινάσσω. Arist. Ran. 329. Ἰακχ' — ἐλθὲ — χορεύσων — πολύκαρπον μὲν τινάσσω περὶ κρατὶ σῶ βρύοντα στέφανον μύρτων. τί καρπὸν θύρσων libri. τίς καλλίκαρπον θύρσον A. G. Winckelmann.

335. ἐφέσπερον δαίονσα λαμπιτῆρος σέλας] Qu. ἐφεσπέρου —. Cf. Soph. Aj. 286. ἡνίχ' ἔσπεροι | λαμπιτῆρες οὐκέτ' ἦθον.

336. πῦρ καὶ θάλασσαν —] Cf. Eur. Fr. 1045.

337. οὐχ ἡ libri. οὐχὶ Mein. Nauck.

338. Duo fragmenta hic sunt, 338. et 338 b. Cf. Arist. Pac. 918. πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξιος — ἐγὼ etc.

338 b. μήτε aut μή γε libri. μή τι Wagner. Nauck. Qu. μή νύν τι —, aut καὶ μήτε (μή τι) —, aut καὶ μή γε —. πανσώμεσθα] πανσώμεθα aut πανσαίμεθα libri.

340. τομεύς] Cf. σφαγεὺς adesp. 26 a. Soph. Aj. 815. Similis versus est Fr. 260. δεινὸς σοφιστῆς τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς.

341, 1. μεγάλη κύματος ἀλκῇ] Propter magnam vim fluctuum. Cf. Eur. Fr. 1045, 1. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων.

344, 1. Lege (τόξα δὲ) κραταιῶ —, coll. Plutarchi loco.

345. ὁδ' αὐτ' ἐκείνου] Lege ὁδ' αὐτ' 'στ' (vel ὁδ' ἔστ') ἐκείνου. Cf. Arist. Eccl. 1070. τοῦτ' αὐτὸ πολὺ τοῦτου (τᾷλλου?) τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

346. Comico poetae haec tribuunt Bergk. et Mein., Nauckio contra et oratio et metrum tragoediam arguere videntur. 1. τί κάθη libri. κλίθῃτι Mein., coll. Eur. Fr. 692, 1. κλίθῃτι καὶ πίνωμεν.

οὐ καὶ σιτία] Lege οὐχὶ σιτία. σῖτα libri. σιτία Bergk. 5. ὕμνεϊ libri. ὕμνεῖτο Mein. 6. τὴν τ' ἐναύλιον] Lege τὴν δ' αὐλητρίδα (aut δορηστρίδα). Fort. τὴν δ' (κατ') αὐλητρίδα | ὠδῶν (κυνῶν, ἔχων) τις εἰσέπαισε σύγκοιτον φίλην. 7. ἐξέκλαγξε] Lege ἐξέκλεψε.

Cf. Arist. Vesp. 1368. τὴν αὐλητρίδα | τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα. Vel ἐξεκάλεσε (ἐξέπληξε). ἐξέκλαξε libri. ἐξέκλαγξε Both. Nauck. Fort. ἐξέκλησε, aut ἐξεκάλεσε (aut ὁκλὰξ ἔσχε).

349. αὐλητήριον] Suspectum. Qu. ἀλφίτω μυγὲν, ἀλφιτήριον, aut ἡλφιτωμένον.

350. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός] Fort. ὀξὺς —. Cf. adesp. 410.

351. Notandus in hoc versu sigmatismus. Euripidis videtur esse.

352. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ] Praestat, ni fallor, σοφὸς μὲν ἀνὴρ —.

355. Cf. Aesch. Fr. 84.

360, 1. ἐνυπνον φάντασμα] Cf. 108. τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. In Amelii loco pro ἀποποιεῖσθαι fort. ὀρθοποιεῖσθαι.

361. φασὶ om. Suidas. Lege — καὶ τὸ μαίνεσθαι καλόν. μαίνεσθαι] Annon συννοσεῖν?

363. δεῦρ' ἔλθ', ἐς οὓς σοι — Cobet., coll. Eur. Ion. 1521. δεῦρ' ἔλθ', ἐς οὓς σοι (ἐπεὶ σοι?) τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω. "Videndum an non sit versus unus et idem cujus scriptura in codicibus corrupta apud veterem Aristophanis interpretem (ad Av. 1647.) integra servata sit." (Cobet.) Qu. δεῦρ' ἔλθ'. ἐς οὓς (vel ἐπεὶ) σοι —. Cf. Eur. Ion. 1521. Vel δεῦρ' ἔλθ', ἐπεὶ σοι —. Schol. οὕτω (ἔστι?) ὁμοιον etc.

364. ἀρσένων pro ἀρρένων Nauck.

367, 1. Non tragici sed epici poetae haec esse judicat Cobetus, qui sic ea constituit, μήποτε τις βροτὸν ἄνδρα πανόλβιον αὐδήσειε | πρίν (κεν) ἴδῃ πῶς κείνος ἔχει ποτὲ πότμον ἀπήμων. Ultima mendo laborant. Qu. μήποτε τις (βροτὸν vel τινά γ') ἄνδρα etc.

2. Qu. πρίν (κεν) ἴδῃ πῶς κείνου ἔχει ποτε πότμος ἀπήμων.

369. ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας] Mendosum est, ni fallor, κατεῖδεν: non dicebant enim καθορᾶν εἰς τι sed καθορᾶν τι. Desidero verbum inspicit significans. Qu. ἐνέβλεψε. Cf. Men. IV. 233. ἔμβλεπον εἰς τὰ μνήμαθ'. Quod ad διφθέρας (i. q. βιβλία), cf. ad Eur. 629. εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελαγγραφεῖς | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων. Diogenian. III. 2. ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις Διός. Herod. V. 57. τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι — οἱ Ἴωνες.

370, 1. καὶ καλῶν] μὴ καλῶν ed. Bekk. Quod praefendum videtur. Qu. παγκάλων, aut δὴ καλῶν, aut ἀνδρικῶν ἀπ' ὀμμάτων.

371, 1. θεὸς γὰρ libri. θεὸς δ' Nauck. Qu. θεὸς γὰρ ἐν συμ-  
κροῖσιν —, aut θεὸς γὰρ ἐπὶ μικροῖσιν —. 2. ὥς λέβης libri. ὥς λέβης τις recte Porson.

372. ὁ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός] Corrigo ὁ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐν βουλῇ κακός, vel ὁ τοι θρασὺς πῶς ἔργον ἐκπονεῖν κακός (F. G. Schmidt). Etiam Nauckio suspecta erant verba ἐκ πολλοῦ.

373. ὁ πρίν] ὦν πρίν conj. Wagner. prob. Nauck. Qu. ὁ πά-  
ρος, aut ὁς πρίν ἄτρομος (ῆς) λέων.

374, 1. Fort. *ἀνέρχομ' ὀλίγα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων κτλ.* (Com.?). Vel potius sic, “*τραύματα — ἀλλ' αὐτὸς ἐπιὼν ἀνέρχομαι*”, καὶ μετ' ὀλίγα “*τραύματα — τοῦ θράσους.*” Ita nullius poetae verba forent. Contra Aesch. 299. *πολλὰ τραύματ' ἐν στέρο- νοις λαβών.*

376, 2. Qu. *ἥλιος | οὗ δὴ δι' αὐγὴν πάντα —.* Vel *ἥλιος, ὃς αὐγαῖς πάντα βλαστάνειν βροτοῖς | φθίνειν τε ποιεῖ.*

379, 2. Cf. Soph. Aj. 1050. *δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ. βουλεύεται]* Annon porσύνεται?

380. *μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος]* *μοῦνος δ' οὐ δέχεται γλυκερᾶς χάριτος μέρος Michaelis. μοῦνος δ' οὐ δέχεται γλυκερᾶς χάριτος F. G. Schmidt. μόνος οὐκ ἔχεται (?) γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος idem II. 171. Cf. Aesch. Fr. 156, 1. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Lege μόνος οὐ μετέχει —.* Frustra μέλος pro μέρος conj. Nauck. Lyricus versus videtur esse, non tragicus.

381. *ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον]* *ἐν τοι — Nauck.* (Sed ita οὐδὲ postularetur, non μηδέ.) *ὀλίγον — F. G. Schmidt.* Sed ita non conveniret μηδέ, pro quo οὐδὲ requireretur. Qu. *οὔτοι λαλεῖν δεῖ σ' οὐδὲ μηκύνειν λόγον.*

382. Haec spectant ad mythum antiquum de Isaaco sene filiisque ejus Jacobo et Esau. Apud schol. *πέμπειν ἐξ (dele ἐξ) ἐκάστου ἱερείου μοῖραν — τὸ (τὰ?) τῆς ἱστορίας — ἐπὶ πολ- λούς, ὥς (l. ὦν) καὶ πάρα τινὶ αὐτὰ κεκτῆσθαι (ἐκτεθεῖσθαι conj. Dind. qu. πεποιήται) κτλ.*

1. *ἀεὶ δ', ὁρῶν γὰρ ὁξὺν καὶ τυ- φλὸς περ ἦν Herm. Qu. — ὁρᾷ γὰρ ὁξὺν καὶ τυφλὸς περ ὦν. Cf. 405. ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὦν πρόσω.*

3. Qu. (*ἡμεῖς, αὐτὰ μέγα τι, αὐτὰ μεγέθει*) *περισσὸν —.* Initio lacunam indicavit Nauck. *ἐκκριτον*

*γέρας]* Selectum donum. Pro γέρας qu. μέρος. Cf. schol. *ἐκά- στου ἱερείου μοῖραν.*

4. *τὸ δὴ γε σὺν κόψαντες]* τὸ δὴ γε inter- polatori tribuit Nauck. Qu. *καὶ ποτέ γε —.* Cf. schol. *ἐκλαθό- μενοί ποτε etc. συγκόψαντες vulg. σὺν κόψαντες sagaciter Nauck.*

Fort. *σὺν κτείναντες.* 7. *ἐπαφήσας]* Cf. Aesch. Prom. 849. *ἐπα- φῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον. Suppl. 18. ἐξ ἐπαφῆς — Διός.*

8. *ἀντόμοιον]* ἀντ' ὅμοιο Dind. Aliud quid latere suspicatur Nauck.

9. *γέλω δὴ με* cod. 10. *οὔτοι* vulg. *οὔτι* Brunck.

*θύοντες ὕβρει]* φλύοντες ὕβρει Nauck. *δολοῦντες (aut φηλοῦντες) ὕβρει F. G. Schmidt. Imo βρύοντες ὕβρει.*

“*τυφλὸς οὔτι γινώσεται*”, *οὔτω λέγοντες]* Corrige *τυφλὸς ὦν οὐ γινώσεται, —.* Cf.

Aesch. 1334. *μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.* 13. *αἰτούς* vulg. *ἀντὶ* Nauck. *δὺς τόσα σχεθεῖν]* Qu. *δὺς τόσ' ἐμπεσεῖν.* 15. *βασι- λικοῖς]* *τυραννικοῖς* probabiliter Elmsleius.

384. Cf. adesp. 329. *μισεῖς· ἐγὼ δὲ ῥαδίως μσήσομαι | πρὸς κέρδος ἔλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.* In Senecae loco v. 3. ‘non quare (quisnam?) et unde, quid habeas tantum, rogant.’



385, 1. ταῦτόν] Scribe ταῦτό. 2. ἔχθος] I. q. ἔχθημα, μίσσημα. Anglice an aversion. Fort. ἐχθρόν. Ἐχθος significat plerumque odium. Cf. Soph. Phil. 59. ἔχθος ἐχθήρας μέγα. El. 1034.

386. Supplendum videtur (Διόσκοροι) σωτήρες —.

387. Μουσῶν] Qu. πάντων, aut θνητῶν.

388, 1. κατειπεῖν] γὰρ εἰπεῖν al. Vitiosum hoc videtur. Hujusmodi aliquid requiri videtur, τολμῶ ἔξερευνᾶν (vel ἔξετάζειν) —. Particula μὴ significat whether. Anglice, I venture to enquire whether it be not the case that there are no gods (i. e. I venture to doubt whether there be any gods). 2. ἐκπλήσσουσι] ἐπιπλήσσουσι al.

389, 1. σημεῖα καὶ γὰρ ταῦτα γίνεσθαι φιλεῖ] σημεῖα γὰρ τὰ τοιαῦτα — al. σημεῖα γὰρ τοι ταῦτα — conj. Nauck. Praestat, opinor, σημεῖα γὰρ τοιαῦτα —. 2. διὰ τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος] Cf. Thuc. II. 47.

390. ἀκίτ (sic) codd.) R. V. Corrigendum videtur aut Ἀκτίτης πέτρα aut Ἀκτίτου πέτρας. Steph. ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ (Ἀττικὴ aut Ἀττικῆς?).

391. ἔπος] αἶπος Mein. Recte, opinor.

392. νάπος] Etiam hic fortasse αἶπος corrigendum. Steph. Byz. πόλις τῆς Αἴας (Ἀσίας?) etc.

393, 2. βίον διώκησ'] Lege βίον διώκισ'. Cf. Eur. Suppl. 201. βίοντον ἐκ πεφυρμένον | καὶ θηριώδους — διεσταθμήσατο. 3. θηρσὶν θ' ὁμοιον] I. e. θηρῶν τε βίῳ ὁμοιον. I. q. θηριώδη τε.

4. εὖρημ'] Lege ἐξηῦρ'. Cf. locum simillimum Aesch. Prom. 459. καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων | ἐξηῦρον αὐτοῖς. Unde Aeschyli haec esse suspicari licet. Hermannus Euripidi ea tribuit, coll. Eur. Fr. 582. Critiae fortasse sunt. Cf. Fr. 1. p. 598. ed. Nauck.

394. θεός] Fort. θεοῦ (νόμος).

395. Qu. Ζεὺς γὰρ ὁ καὶ θανάτου καὶ ζωῆς πείρατα νωμῶν, vel Ζεὺς γὰρ καὶ θανάτου — νωμᾷ. Ut versus epicus sit. Non tragici poetae est.

396. μέτα (μετὰ al.) πάντα vulg. ἀντὰ (!) πάντα Nauck. ἀντὰ πάντα Herwerden. Corrige πάντ' ἀνυστά (ἀνυστά).

397. θεοῦ ἐφιέντος] θεοῦ γ' ἐφιέντος Wagner. θεῶν ἐφιέντων malit Nauck. Locus nondum sanatus. Fort. θεοῦ θέλοντος (ut in 396.) ἐν βροτοῖς. τύχη] τύχη Gaisf. Nauck.

398. τὴν ἐφήμερον τροφήν] Malim τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφήν.

399. Versus ex comoedia, ut ostendit οὐδὲ εἰς pro οὐδεῖς. οὐδὲ εἰς ἀνὴρ σθένει] οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ σθένει recte Mein. Alioquin ad comicos relegandus esset hic versus.

401, 2. Versum suspectum uncinis inclusit Nauck. 4. ἀπῆλθον] Suspectum.

402, 1. οὐκ ἔστι A. οὐκέτι ed. Heeren. 2. ἀλλ' ἀσαφὲς libri, ἀλλὰ σαφὲς λόγος ἔσθ' Bergk. Qu. ἀλλὰ σαφέστατον. καὶ



τὰ βροτοῖς libri, corruptum habet Nauck. Qu. ἀλλὰ σαφὲς λόγος ἔσθ' ὅτι θνητοῖς. Vel — ὅτι πάντα βροτοῖς. 3. τέμνει] Qu. κραίνει aut νωμῶ. Anglice appoints. 4. καθελών] Qu. κατάγων. Cf. 75, 4. τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν. δοκέοντ'] Eum qui eminet. 5. ἐξαείρων libri, ἐπαείρων Heeren. Qu. αὖ αείρων.

404, 1. πως] γ' ὅπως Grot. Qu. οὐ λαθροδῆται δ' εἰσὶν οἱ θεοὶ κίνες. Nec displicet Blomfieldi conjectura οὐ λαθροδῆται γ' [δ'] εἰς ὅπως κίνες θεοί. 2. Qu. ἀλλ' ἡ Δίκη γε (vel πᾶν) καὶ κατὰ σκότον (διὰ σκότου) βλέπει, vel ἀλλ' ἡ Δίκη πάντ' εὖ —. (διὰ σκότου suadet etiam F. G. Schmidt.)

405, 2. πρόσω] Procul. Cf. adesp. 415, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει (βλέπει al.).

406, 4. Cf. Soph. Oed. R. 263. νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνή-  
λαθ' ἡ τύχη.

409, 1. ταύτας vulg. αὐτας codd. V. A. λύπας Nauck. Qu. ἄπας, aut ἅπασιν. 2. τοῖσιν] τοῖσι libri. τίσεις Grot. πᾶσιν conj. Nauck. Qu. δίδοασι τούτοις (vel πᾶσιν cum Nauck.). Cf. Nub. 1458. 258.

3. Qu. οὐδὲν πονηρὸν ἐστὶν αὐτοῖσιν φίλον, vel οὐ σφιν πονηρὸν οὐδὲν οὐδαμῶς φίλον.

410. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν libri. ἔσθ' ἅπαντ' ἰδεῖν malit Nauck. Malim εἰς τὸ πάντ' ἰδεῖν, aut ἐστὶ πάντ' ἰδεῖν (πάνθ' ὄρᾶν), aut δς τὰ πάνθ' ὄρᾶ, aut — ὥσθ' ἅπαντ' ἰδεῖν. Cf. adesp. 350. Mon. 695. πάντ' ἰδεῖν] πάνθ' ὄρᾶν Men. mon. 695.

411, 3. τοῦ θνητοῦ βίου] Conjiat aliquis τοῦ θνητῶν βίου, sed nil mutandum. Cf. adesp. 462, 3. ἐν θνητῷ γένει.

412, 1. Qu. ὄρᾳς Δίκην ἀναυδὸν οὐδ' ὀρωμένην — ἐξῆς ὀπαδεῖν δόχμιον (ῥᾶσσον?), ἄλλοθ' ὕστερον. In anonymi loco allato οὐδὲν καλύπτει νῦξ (τῶν Stob.) κακῶς εἰργασμένων lege — εἰργασμένον. 3. ἐξῆς δ'] δ' om. Theoph. ὀπηδεῖ, ὀπηδεῖ, ὀπάζει libri. ὀπαδεῖ Nauck. Lege ὀπαδεῖν. δόχμιον] Qu. δόχμι'. Cf. adesp. 402, 3.

414. Scrib. μόνη 'στὶν —. ἀπαραίτητος] Cf. Soph. Oed. R. 336. ὥδ' ἄτεγκτος κάπαραίτητος (κάτελεύτητος vulg.) φανεῖ; θνητοῖς] ἀνθρώποις A. Grot. etc. ἐν θεοῖς Herw.

415, 1. μὴ μουσοποίει] μηδὲν σὺ ποίει Grot. Fort. μηδὲν ποτ' εἴπης. πρὸς τὸ νηπιώτερον] Cf. Arist. Ran. 539. πρὸς τὸ μαλθακώτερον. 2. πόρρω] πέλας apud Plutarch. Lege πρόσω, qua forma tragici utuntur. Cf. Fr. 405. Soph. Tr. 195. 547. Fr. 737. etc. κλύει] Malim βλέπει, ut legitur apud Plut. Mor. p. 1124 F. Cf. adesp. 405. οὐχ εὖδει Διὸς | ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὦν πρόσω.

416. ὅστις λέγει κακὰ φρονῶν] ὅστις γ' ἔχει κάκ', εὖ φρονῶν (εὖ φρονῶν jam Nauck) σιγῇ στέγει Schmidt. κακὰ (κακὰν al.) φρονῶν libri, unde κάκ' ἀφρονῶν conj. Gaisford. Fortasse recte. Ipse tentabam κάλ' οὐ φρονῶν.

418. Versus 1. 4. 5. dochmiaci sunt. 2. ἄγουσ'] Suspectum. Requiritur verbum reddunt significans. Ab hoc versu novum fragmentum ordiuntur codd. A. E. V. 3. Fort. ὑπὸ τὰν ἀδίκου βιοτᾶς πρόφασιν. 4. μέγα] διορᾷ F. G. Schmidt. ὄμμα] Fort. ὄργα. οἷς τίνουσ'] Fort. ἀποτίνουσ', vel ἀποτίνει τ'. Fragmentum obscurum.

420. δσία ed. δσία Nauck. Qu. θεία.

423. κννηγέτι] Requiritur fortasse nomen dispensatrix (δότειρα) significans.

426. Cf. Chaerem. Fr. 19. 2. ταῦτα] Ἀν πάντα? 3. διοικεῖν] Lege διοικεῖ. Vel μόνη διοικεῖν — φαίνεται. οὖν libri. γοῦν jure requirit Nauck. ἅπαντα βούλεται] Corrige ἅπανθ' ἃ (ὥς) βούλεται.

427. Cf. Men. mon. 347. μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις. Quae parodia comica alterius loci videtur.

429. χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται] νόμῳ τὰ πάντα γίνεται — Men. mon. 368. Corrige χρόνῳ τὰ πάντ' ἐλέγχεται —.

431. Qu. ἃ δεῖ παρὸν φρόντιζε, μὴ παρὸν δ' ἄφες, vel ἃ δεῖ παρὸν φρόντιζε, μὴ οὐ παρῇ πάλιν, vel —, μὴ οὐ φρονεῖν παρῇ. Locus nondum sanatus.

432. Cf. Soph. Ant. 705. μή νιν ἐν ἡθὺς μῶνον ἐν σαιτῷ φόρει.

433. ἔρμα pro ἔρουμα Nauck. Correctio nimis audax. Post ἔμβα virgulam deleverim. Quod ad πορθμὺς (Angl. a ferry-boat), cf. Eur. Iph. T. 355. Hel. 1061. Hipp. 753. Cycl. 362. Redde, ascende navigii propugnaculum (refugium). Fort. ἔμβα πορθμίδα νεκύων (Χάροντος).

434. θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπερφρονας] σφάλλουσιν αἵται — F. G. Schmidt. Qu. σφάλλουσιν οἱ θεοὶ —. (Cf. Eur. Fr. 256, 1. πόλλ', ὧ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί. Fr. Adesp. 462, 13. σφάλλει δ' ἐκείνους (δὲ πάντας?) οὗς ἂν ὑψώσῃ τύχη. Eur. Hipp. 6. σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα. Med. 198. δειναὶ δὲ τύχαι σφάλλουσι δόμους.) Vel θεοὶ κολασταὶ τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων. Vel κατάγουσιν οἱ θεοὶ (vel κατάγει γὰρ ὁ Ζεὺς) —. De re cf. Eur. Her. 387. τῶν φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

435, 1. ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι] Qu. ὅπου —, aut ὅταν δὲ — ἐκμοχθῶσί τι. Cf. adesp. 437. Quae tamen correctio non necessaria est. 2. ἐνταῦθ'] Corrige τούτοις, nisi vitiosum est ὅσοι in v. 1. τῷ βίῳ] Qu. τῷ πόνῳ. 3. γὰρ οὐσα ἡ εὐτέλεια libri. γὰρ εὐτέλεια Grot. γὰρ ἡυτέλεια Nauck.

437, 1. γὰρ ἡ συγγένει' (ut vid.) libri. Qu. γὰρ ἡυγένει'. Sed requiri videtur ὀργή. Ergo qu. ὀργὴ ἡ γενεή —. Tentabam praeterea — ὅταν βροτοῖς ὀργὴ παρῇ. 2. καὶ ὀξύθυμος libri.

440. τοῖς ἀργοῦσιν] Qu. τοῖς ἀργοῖσιν, ut apud Men. mon. 242.

441. κακὴ γὰρ αἰδὼς —] Malim κακὸν —. Cf. Adesp. 445. Ita etiam Herw.

442. ἐπὶ γλώσση φνεῖς libri. εὐεπὴς γλώσση φνεῖς (φανεῖς malit Nauck.) Valck. ἀξίωμ' ἔχων μέγα aut aliquid simile requirit Cobetus. αἰσχροὺν γ' ὅταν τις εὐεπὴς γεγὼς φύσει Herwerden. αἰσχροὺν γ' ὅταν λέγειν τις εὐφυνὴς γεγὼς F. G. Schmidt., coll. Aeschin. c. Tim. 181. ἄνδρα λέγειν μὲν οὐκ εὐφυνᾶ. Qu. εὐεπῇ γλῶσσαν φέρων.

443. πάντα κέκτηται] Malim πάντ' ἐφέλκεται (vel ἐπισπᾶται).

444. ἅπαν τὸ λίαν συνειτόν ἐστ' ἐπίφθονον] Imo ἅπαν τὸ λίαν σεμνὸν —. Cf. Eur. Fr. 443. αἰεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόρον. Fr. 296, 2. εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόρος πηδᾶν φιλεῖ.

445. ἐστὶ τῶν πάντων φθόρος] Qu. ἐστὶ τῶν πέλας φθόρος, aut ἐστὶν ὁ φθόρος πολὺν, aut potius ἀνθρώπων (ἀνθρ.) φθόρος.

449. εὐγενὴς libri. ἐγγενὴς Valck. Cf. Soph. Oed. R. 1168. Oed. C. 1167. Ant. 659.

450, 1. οὐδαμῶς] οὐχ ὁμῶς Badham. prob. Nauck. Malim οὐκ ἴσως. 2. ἀφέντι] Qu. ἐφέντι (sc. ἑαυτὸν ἐς τὸ πέλαγος). Cf. ad Arist. Eq. 430. Nisi malis καθέντι (αὐτὰς, τὰς τρεῖς ἀγκύρας).

προσιάτης θ'] Leg. προσιάτης δ', 3. πόλει libri. πέλει tacite Heath. Correxi potius αἰεὶ pro πόλει in v. 2.

451, 1. τ'] γ' malit Nauck. Praestat, opinor, δ'. 2. γε κατθανών] Exprungit Herwerden. μὴ κατθανών conj. Nauck. Quod inepta repetitio foret. Fort. εὖ ἴσθ' ὅτι. Vel πολὺ μᾶλλον ἢ ζῆν δυσκλεῶς θέλομεν ἄν. Postulari videtur μᾶλλον.

452. ὑψηλὸν ἐστι] Malim ὑψηλόφρον τε.

455, 1. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς —] Qu. καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίου χρυσωπὸν ἦν etc. 2. βάλοι] Qu. δράκοι; Qu. εἰ δὲ πρὸς νέφη δράκοι, —. Vel εἰ δὲ πρὸς νέφη, πάλιν —. 3. ἀντηύγει σέλας] Qu. ἀντηύγαζε φῶς. Anglice reflected. Cf. Chaerem. Fr. 14, 6. ἀντηύγει. Eur. Or. 1519. φάσανον ἀνταυγεῖ φόνον. Eubul. III. 231. στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν (κύλικα).

456. Misere haec laborare vere monuit Herwerden, qui confert Eur. Tro. 204. ἡ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων | ἔρροι νύξ αὐτὰ καὶ δαίμων etc. 1. προσελθέτω] Imo προελθέτω. 2. καινοῦ πότμου] Qu. καινοῦ δὲ πότμου. Deinde sequebantur haec, ni fallor, μέγας ἀγὼν (vel ἐστὶν) γὰρ γάμος ἀνθρώπων. Praecesserat autem αὕτη ἡ ἡμέρα (— — — — —), αὕτη δ' ἡ νύξ. Etiam verba μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων poetae esse videntur, qui fortasse scripserat δεινὸς γὰρ ἀγὼν —, aut μέγας ἐστὶν ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων. 3. Qu. ἡμέρα | αὕτη γὰρ, αὕτη νύξ πότμου καινοῦ τινος | ἄρχει, μέγας γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων γάμος | ἀγὼν. Verba καινοῦ πότμου, ut glossema ad κακοῦ δαίμονος adscriptum, fortasse delenda sunt. Antiphont. προσελθέτω (l. προελθέτω) ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν.

458. Euripidis esse videtur. 1. ἐκπυνθάνεσθαι τ' ἄρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν libri. Sagaciter correxit Nauck. (χῆμᾶς jam Jacobs.) 2. ἄνδρα ἦ, ἄνδρ' ἦ, aut ἄνδρῃ libri. ἄνδρα χρὴ Grot. 5. τοῖσδ'] ταῖσδ' (ἡδοναῖς) F. G. Schmidt. 6. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν] Qu. βλέπουσά τ' αἰεί. 7. τὴν ὄψιν ἐμπλήσας] Cf. Soph. Oed. C. 1084. ἐμπλήσασά τ' libri. ἐμπλήσας Bendl. κακῶν] Qu. ταχύ. 8. τό τ' ἄρσεν] Lege τὸ δ' ἄρσεν, aut τὸ δ' εἰρχθέν. Nisi corrigendum potius τὸ θῆλυ δ'. 9. ὅστις δὲ μοχλοῖς —] Cf. Arist. Th. 414. εἶτα διὰ τοῦτον (Euripidem) ταῖς γυναικωνίταις | σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοῦς | τηροῦντες ἡμᾶς. διὰ σφραγισμάτων] διασφραγίσμασι al. διασφαλίσμασι Nauck. Quod non probandum. 10. δ' ἄνδρῃ (τάνδρῃ al.) libri. δρᾶν τι Tyrwhitt. 11. Cf. Eur. Bacch. 332. νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς. Unde partim Euripidis hunc locum esse suspicor. 12. Cf. Men. IV. 226. ἥτις καρδίαν θύραζ' ἔχει. Eur. Fr. 781, 52. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας. 13. χωρίζεται] Suspectum. 15. τοῦτο δὴ μέγας γέλως] Qu. τοῦτο δὴ πολὺς γέλως. 16. ἀνὴρ libri. ἀχρεῖος] Suspectum.

459, 2. Versus quantum fieri potest brevis, tantum 24 litteras continens. λόγον ἔχειν εὐφημίας] Anglice, to have a regard for a good reputation.

460, 1. γεγῶτας A. γεγονότας al. Hoc praeferendum videtur. Cf. Menand. IV. 262. τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς. Similiter nos dicimus well-born. 2. εὐφημίας] εὐρονθμίας Schmidt.

461. Hoc fragmentum, ex Antiopa, ut videtur, sumptum, cum Fr. 287., ni fallor, cohaeret. 1. εἶχ' ἔμ'] εἶχέ μ' al. Quod praeferendum. Qu. εἶχεν. 3. ὥς εὐτυχῆσων libri. ὥς εὐτυχῆς ὦν Schneidewin. Lege ὥς δυστυχῆσων. Mox πράττων pro πράξων male Herwerden. 5. εὖογκος] Anglice, of good form, of good proportions. Cf. Eur. Fr. 689, 3. οὐδ' ἄγαν | εὖογκος ὥς ἂν δοῦλος. 6. στέργειν θ'] Lege στέργειν δ'. ὑδρηροῖς] Fort. ὑδρηλοῖς, quod epithetum occurrit Aesch. Pers. 613. Suppl. 793. Eur. Cycl. 89. κρωσσούς ὑδρηλούς. Suppl. 206. σταγόνας ὑδρηλάς. 7. χειμῶνι τ' — θερμά θ'] Lege χειμῶνι δ' — θερμά δ'. 8. αἰνεῖν] Tolerare. Anglice, to put up with. 9. τοῦτ'] Malim ταῦτ'. 11. μέλος] Qu. γένος aut fortasse τέλος (et sic F. G. Schmidt.). Cf. Aesch. Fr. 152. τέλος ἀθανάτων.

462, 1. Comici alicujus videtur esse. Cf. vv. 4. 7. Menand. 625. μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ τι (?). 3. ἐν θνητῷ γένει] Fort. ἐν θνητῶν γένει. 4. ὁ περιέστρεψεν] ὁ περιέτρεψεν al. ὅπερ διέστρεψ' Nauck. Annon ὅπερ κατέστρεψ'? ἦ χρόνος τις ἦ φθόνος] ἦ φθόνος τις ἦ χρόνος F. G. Schmidt. Qu. ἦ ψόγος —. 5. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον] ὅταν ἐπ' ἄκρον conj. Nauck. Qu. ἐπὰν τις ἐπ'

ἄκρον τοῦ καλῶς etc. πράττειν libri. 7. μήτε λίαν] Qu. μὴ λίαν τιν'. 8. φέρεσθαι] Qu. τρέφεσθαι. Pro πάλιν qu. λίαν.

9. κἄν] καὶ M. Qu. ἦν. ἐλάσσονος libri. μέτρον] Qu. βάθους (height). 12. βιάζεται vulg. βιβάζεται frustra Nauck.

13. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχῃ] Legerim σφάλλει δὲ πάντας —. Cf. Eur. Hipp. 6. σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.

463. λιβάσι κατάσπενδε] Suspectum. Qu. λιβάσι κατάβρεχε. (Cf. Pind. Ol. X. 119. μέλει πόλιν καταβρέχων. Fr. 269. σιγᾷ βρέχεσθαι.) Vel μὴ λιβάσι παρηΐδα | τὴν σὴν κατάσπενδ' (?).

λιβάσι] Cf. Eur. Iph. T. 1106. δακρύων λιβάδες.

465. Cf. Eur. Fr. 579, 3. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόρους. Philem. IV. 35. δεῖ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

466. πολὺς τοι μόχθος] Qu. πολὺς γὰρ ἐστὶ μόχθος. πολὺς πολὺς τοι μόχθος ἐν μικρῷ χρόνῳ F. G. Schmidt. Qu. — ἐν βραχεῖ χρόνῳ. Cf. Neophr. Fr. 2, 14. πολὺν πόρον βραχεῖ | διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ.

468. ἐνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος] ἐνθα ναυσὶν δρμος ἔσχατος F. G. Schmidt.

470. ὀπισθόπους] Cf. v. ὀρσίπους.

472, 1. πάντα ὁ σοφὸς νοῦς] πᾶν τοι σοφὸς Nauck. Lege πάντας ὁ σοφὸς (ita etiam F. G. Schmidt.), vel πάντα δὲ (δ' ὁ) σοφὸς —. 2. καὶ πάντα κηλεῖ] καὶ πάντας ἔλκει F. G. Schmidt.

Qu. πάντας δὲ κηλεῖ, aut καὶ πάντα κραίνει. κἄν] Scrib. κῆν. κἄν ἀπώμοτός τις ἦ] Cf. Soph. Ant. 394. δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος. 388. ἀπώμοτος] I. e. spe destitutus.

473. Theophyl. Epist. Qu. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμ' ὄρκος εἶναί μοι δοκεῖ.

475, 2. ὑπὲρ τάφρον πηδῶντας] Imo ὑπὲρ τάφρον (aut τάφρους) —. ἔστησεν] ἔστησε libri. Anglice, stopt, staid. Qu. ἔσχεθεν.

476. Poet. incert. 'persuasit animo (animum?) vinum.'

477. παρ' οὐδενός] Malim πρὸς (aut ὑπ') οὐδενός.

478. τοῖς καιρίοις γάρ] Legerim τοῖς γὰρ ἀκροαταῖς. Pende Tzetzis locum allatum, ἄκαιρον — τῶν ἀκροατῶν καταβαρύνειν τὰς ψυχὰς κτλ. In fine τὰ καίρια supplevit Bachmann.

479, 1. μηχανεύεται] μηχανορραφεῖ malit Schneidewin. Recte, opinor: vix enim apud Atticos occurrit forma μηχανεύεσθαι. V. Xen. Cyr. IV. 5. 49. 2. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ (τοῦτο δρῶν οὐ μανθάνει) probabiliter Schneidewin. Nescio tamen an praestet — τοῦτ' ἐπιστάσθω ποιῶν, coll. Ennii loco allato, 'Qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratum pestem ut participet parem.'

480, 1. πάντα γὰρ θάλλει Vit. Aesopi. θάλλει δὲ πάντα Westermann. ἅπαντα θάλλει Nauck. Qu. θάλλει τε πάντα —. Cf. Soph. El. 260. ἀγὼ — θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ.

481. ἄστυλος οἶκος] Cf. Eur. Iph. T. 57. στυλοὶ γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες. 50. μόνος ἐλείφθη στυλος. Anth. P. VII. 648. κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι | οἶκος.

482. Qu. (ὥς ἔσθ') ἅπαντα —.

488. ἀμφίκαντις] Anglice malt.

489. ἄνδεργμα] Leg. ἀνάδειγμα. Cf. Hesych. I. p. 318. ἀναδείγματα — καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἰδωλὰ δεικνύμενα. Hesych. Ἀναδείγματα (f. ἀναδέργματα).

492. Verissime, opinor, reposuit Nauckius in Aesch. Cho. 124. (Ἐριούνι) Ἐρμῇ χθόνιε, coll. Arist. Ran. 1144.

493. Ἡρύλλος] Confer nomina Βάθυλλος, Ξένυλλος, etc.

496. μαίμακον] Confer v. ἀμαιμάκετος.

497. οἰκοδέγμων] Anglice, the host.

498. πέλλη] Confer nostrum pail.

499. στολοκρατές] Compositum ex στόλος et κράτα (ᾱ) aut στόλος et κράτος (ᾱ). Sed corruptum videtur. Fort. στολόκερως aut στυλόκερως. Confer χρυσόκερως.

500. ταλαπείριον] Vox analogiae repugnans. Qu. ταλάπειρον.

502. χορταιοβάμων] Fortasse mendosum. Qu. χορταιοείμων. Confer v. εὐείμων (Aesch. Pers. 181.). Sed non inepte χορταιοβάμων dici potuit Silenus ut ἐν χορταίῳ ἐνδύματι βαίνων.

# PARS POSTERIOR.

SECUNDUM ALTERAM FRAGMENTORUM TRAGICORUM

EDITIONEM NAUCKIANAM,

8vo. LIPSIAE, 1889.





# AESCHYLUS.

---



# AESCHYLUS.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIAE 1889.

1. V. 1. οἰκεῖος] εὐθεις Emper, coll. Agam. 444.  
2. ἐξανσιτῆρες χειρούμενοι] ἐξανσιτῆρσιν ἐξαιρούμενοι bene Dind.  
6. V. 1. Versus 1. 3. sunt personae A., vv. 2. 4. personae B.  
τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς] τί δὴ ποτ' αὐτοῖς recte Cobet. Cf. ad  
Nub. 65. 2. σεμνοῦς] σεμνῶς Herw. Fortasse recte. σεμνὸς  
Papageorgius, coll. Eur. Iph. T. 749. 3. ἦ καὶ] Qu. ἦ γάρ.  
εὐλόγους] Vix sanum. Fort. ἐν βροτοῖς.  
8. πολυηλακάτους] I. e. δονακόεντας.  
14. βακκάρεις δὲ καὶ μύρα] Cf. Ion. 24. βακκάρεις δὲ καὶ  
μύρα — εἰδέναι. Aristoph. 319, 2. μύρον καὶ βακκάριδος.  
16. βαλῶν] βελῶν optime P. Niketin. prob. Nauck.  
17. V. 1. καταλείπεται] κατερείπεται probabiliter Papabasilus.  
20. αὐδασον] αὐδῆεν probabiliter Hartung. αὐδᾶεν Cobet. ποῦ  
δ' ἱερὸν Ἀργοῦς ἐστι φωνῆεν ξύλον malit Nauck. Cf. Apollod. l. l.  
κατὰ δὲ τὴν προῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδω-  
νίδος ξύλον.  
22. V. 2. τᾶμπλάκημα] Leg. τιμώρημα, Angl. recompense.  
Cf. Plat. Legg. 866 B. διπλᾶ ἔστω τὰ τιμωρήματα τῷ ὀφλόντι.  
τῷ περῶντι τὴν δίκην] Cf. ad Soph. Oed. C. 886.  
23. V. 1. τιν' ἀρχάν] τὸν ἀρχὸν probabiliter Herwerden.  
24. σκάρφει] κάρφει recte V.  
26. Placet Dindorfii conjectura ἀνθρωπόμορφον κῆτος ἐξ ἁλὸς  
φανέν. Perpende Phrynichi verba.  
30. V. 1. Εὐβοῖδα καμπήν] Cf. Soph. Tr. 64. Εὐβοῖδα χώραν.  
31. παρ' ἐκ Περσῶν ed. παρεκπερῶν Scal. Qu. διεκπερῶν.  
32. V. 1. καλοῖσι] Scribendum cum Cobeto θερμοῖσι. λου-  
τροῖς] Fort. λουτροῖς δ'. 2. Ἰμέραν δ'] δ' recte delet Heyne.  
εἰς ὑψίκρημνον δ' Ἰμέραν conj. Nauck, mutato fortasse versuum  
ordine.  
34. μύες] Anglice mussels. Cf. Anaxand. III. 184. λεπάδες, μύες,  
δοστρεῖα. κόγχοι] Leg. κόγχοι. Cf. Aristoph. II. 976. ὀπωμέ-

ναις κόγχαισιν. *Agar.* III. 274. κόγχαι τε καὶ σωλῆνες. *Posidipp.* IV. 517. καράβους, κόγχας, ἐχίνους.

37. ἀγών] *Scribendum ἀγών.*

38. V. 1. *Leg. ἐφ' ἄρμασιν γὰρ ἄρματ', ἐπὶ νεκροῖς νεκροί.* Cf. *Anth. Pal.* XV. 19. 7. νεκροὶ δ' ἔκειντο περὶ νεκροῖς πεπτωκότες. ἄρματος] ἄρματι al. ἄρμα] ἄρματα al. νεκρῶν νεκροί] νεκρῶ νεκρὸς al.

39. V. 1. εἰλκον] εἰλκον δ' recte *Herm.* λυκηδὸν] λυσσηδὸν *Naber.* prob. *Nauck.* Vereor ut recte. εἰλκον] *Qu. εἰλκόν σφ'.*

διπλόοι] δίπτυχοι jure malit *Nauck.* 2. φέρουσιν] *Qu. φέροντες.* φέρουσι γαμφηλαῖς καλὴν ingeniose *Herwerden.*

41. ἀμφίσωπον] ἀμφισωπὸν jure exspectaverit *Nauck.* Vox mire formata.

42. ἱτηλον] οὐκ ἐξίτηλον scripsisse *Aeschylum* opinatur *Nauck.* Non assentior. Non temere sollicitandum ἱτηλον, quamvis ἱτηλον idem quod ἐξίτηλον significare videatur.

43. V. 1. κᾶπειτα δ' εἰσι] *Leg. κᾶπειτ' ἄνεισι (Toup.), vel κᾶπειτ' ἀνίσχει.* 2. ἕως ἐγείρω πρευμανεῖς] ἕως τ' ἐγείρει πρευμανῆς *Heath.* νόμοισι θέντων] *Mendosum.* Fort. νόμοι λεγέσθων, vel νόμους — —.

44. V. 1. τρῶσαι] χρῶσαι *Heath.* πλῆσαι *Mein.* στρῶσαι *Nauck.* *Qu. κύσαι.* 3. εὐνάεντος (ο supr. ε in C.) *Athen.* εὐνάεντος *Eust.* εὐνασθέντος *Flor. (?)* εὐνατῆρος *Nauck.* Recte, ut videtur.

4. ἔκνυσε cod. ἔδευσε *Heath.* 6. δένδρων τις ὥρα cod. δένδρῳτις ὥρα *Herm.* (*Eur. Herc.* 790. ὦ — δένδρῳτι πέτρα.) δένδρων δπώρα *Hartung.* *Nauck.* γάμου] γάνους *Gomperz.* quod temere recepit *Nauck.* Cf. v. 2. 7. παραίτιος] Cf. *Eur.* 174, 3. καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.

49. θῶσθαι] Cognata fortasse sunt *Latinum festum*, et nostrum feast.

51. ἐψιοῦσα] ἔψουσ' recte, ut videtur, conj. *Nauck.*, ἐμψίονσα (sic) ad *Archilochum* referens.

52. δίκρα ὄψις] Arridet *M. Schmidtii* conjectura δίκρα ὄσφῦς (ὄσφύς).

55. ὠραίου γάμου] Cf. *Eur.* 804, 2. ὅστις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ. *Eur. Hel.* 12. ὠραίων γάμων. 4. τρίτον] *Sc. κρατῆρα.* *Nauckius* τρίτην malit.

56. τιμαλφής] Cf. *Ion.* 43. *Adesp.* 109, 2. *Plat. Tim.* 59 B.

57. V. 1. ὄργι' ἔχοντες] *Leg. ὄργι' ἄγοντες.* κόπτουσ' aut κόπτους libri. Κοινοῦς sagaciter restituit *Nauck.* 3. τόρνου] Cf. *Eur.* 382, 3. κύκλος τις ὥς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος. *Bacch.* 1065. τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος. 4. μέλος] *Requiritur nomen significans i. q. ἔκπωμα.* 6. χαλκοδέτοις] χαλκοθρόοις *M. Schmidt.*

7. ψαλμός] Cf. Diog. Athen. 1, 9. ψαλμοῖς τριγώνων. Phryn. 11. ψαλμοῖσιν. Ion. 22. Λυδαὶ ψάλτριοι. 9. μῦμοι] Suspectum.

10. εἰχὼν aut ἡχὼ libri. εἰκὼν Nauck. Qu. ἡχή. Sic Herwerden, χῶσθ' ὑπογαίου βροντῆς τυπάνων | ἡχὼ φέρεται βαρυταρβής. ὦσθ'] Qu. χῶσθ'. 11. φέρεται] Qu. βρέμεται. Et sic F. G. Schmidt.

59. V. 1. τε Λυδίας] Leg. ἐκ Λυδίας. Arcte cohaerent χιτῶνας βασσάρας (v. Etym. M.).

60. ἄλλο ἀβρατεὺς δν σθένει schol. Arist. ἀλαλος ἀβρατεὺς Suid. ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει tentat Nauck. (Non male. Possis etiam ὦδε βᾶτε —.) Locus nondum emendatus. Qu. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουνόμαντις; ἄρ' ἀβρός τις ἀσθενής (aut κάσθενής);

62. ΑΓΓ. μακροσκελὴς μὲν (ipse malim ἦν). ΛΥ. ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν; conj. Herm.

68. ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός] Locus medicina egens.

69. V. 1. ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου] ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ Herm. Qu. ἐπὶ δυσμαῖς τοῦ, vel ἐπὶ δυσμαῖσι τοῦ. —. ἴσου] χρυσοῦν Parg Georgius, coll. 74, 3. 2. Ἥφαιστοτευχὲς libri. Ἥφαιστοτυκὲς Herm. Nauck. Qu. Ἥφαιστότυκον (ut εὔτυκος Aesch. Suppl. 959. etc. i. q. εὔτυκτος). Cf. Soph. Phil. 987. τὸ παγκρατὲς σέλας ἡφαιστότευκτον. 4. οἰδματόεντα] Vox occurrens etiam Oppian. Hal. v. 273.

οὐθελς] συνθελς recte M. Schmidt.

70. V. 2. Ζεὺς τοι τὰ πάντα] Qu. Ζεὺς καὶ τὰ πάντα, vel Ζεὺς δ' ἐστὶ πάντα.

71. τρόπον ἔξουσι γόων] κόρον ἔξουσι γόων Herw. τορὸν ἥσουσι γόον conj. Nauck. Illud praeferendum videtur.

72. ὄρα σε κρήνης ἀφθονέστερα λίβαςι (λ supr. ι) plenius extat in Etym. M. cod. Vat. unde ὥρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λίβας probabiliter corrigit Nauck. Pro ὥρουσε praetulerim aut ἔρρευσεν aut potius ἔρρει δέ. ἀφθονέστερον λίβα] Leg. ἀφθονεστέραν λίβα.

74. V. 2. ἐσχάτων] ἐσχατιῶν Weil. Non male.

74. V. 4. δεσπότην] δεσποτιῶν cod. δεσπόταν P. Nikitin. prob. Nauck. τριτάτον cod. τρίπτυχον Weil. τρίζυγα τὸν Kiessling. τρίκωλον Diel. 6. τριά διὰ τῆς cod. Verba nondum sanata. Fort. τρία μὲν δ γε. τρεῖς δέ τις ειπλοφουσ cod. τρεῖς τ' ἐπισείων λόφους ed. Nauck. Qu. τρεῖς δέ σείων λόφους. Cf. Arist. Ach. 965. δς τὴν Γοργόνα | πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. 967. τρεῖς λόφους κραδαινέτω. 7. εστειχισσαρη cod. στείχεν ἴσος Ἄρει Weil. ἔστειχ' ἴσος Ἄρει recte Wilamowitz.

78. V. 1. φατνώματι] φάτνωμά τι ante Bekk. Qu. φάτνωμα καί.

79. τῶνδ' σοι] Qu. τῶνδ' ἄλως.

84. τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι (ξίφος) probabiliter Herm.

86. V. 2. ἐγκαθίει] Qu. ἐξεφεῖτο.

87. μελισσονόμοι] πολισσονόμοι Lobeck. εὐφραμεῖτε, πολισσονόμος δόμον Ἀρτέμιδος πρόμος οἶχνεῖ (οἶγει?) Hartung. Locus nondum expurgatus.

91. V. 1. καὶ τὸν ἐλάσσονα] καὶ τὸν ἐλάσσω Porson. Verba interpolata esse vidit Bothius.

93. ἱερείτην] ἱερεῖτιν Musurus. I. e. ἱκέτιν. Mirum vocabulum.

94. γυναιξὶ (χρῇ) Blomf. γυναιξὶ (δεῖ) Elmsl. Illud praefendum.

96. V. 1. μήτε] μήτ' αὖ aut μηδ' αὖ Blomf. Illud malim.

2. ὑδρηροὺς Antiatt. ὑδατηροὺς Poll. ὑδρηλοὺς Nauck. Cf. Eur. Cycl. 89. κρωσσοὺς ὑδρηλοὺς. Suppl. 206. σταγόνας ὑδρηλάς. Adesp. 546, 6. ὑδρηροῖς (ὑδρηλοῖς?) ποτοῖς. Veram hujus nominis lectionem aut ὑδρηλοὺς aut ὑδατηροὺς (cf. οἰνηρὸς, ὀξηρὸς, μυρηρὸς, etc.) esse suspicari licet. 3. λιπεῖν] λείπειν conj. Blomf. (Recte, opinor.) λείπειν Lobeck.

98. Πανίας βήσας] Annon Πανίους βήσας?

99. V. 2. τοιόνδε μὲν] τοιόνδε δὴ jure malit Nauck. τοιόνδ' ἐμὲ Herw. prob. Nauck. 3. ἤνυσεν Blass. 6. ξυνῇ γονῇ vel ξυνῶν γονεῖ Buecheler. ξυνωνία Weil. prob. Nauck. Fort. ξυναόρω.

7. τρεῖς πονουῖσα Blass. τρισὶ γοναῖσι Wecklein. τρισὶν ἀγῶσι Weil.

τοὺς γυναικείους πόρους] τοὺς δι' ὠδίνων πόρους jure requirit Nauck. 8. ἐκαρτέρησ' ἄρουραν Schenkl. Blass. prob. Nauck.

οὐκ ἐμέμψατο] Malim οὐδ' ἐμέμψατο. 9 τοῦ μὴ] τὸ μὴ Blass. Nauck. Recte. γενναίου πατρός] γενναῖον πατῆρ Schenkl. Recte.

11. δεύτερον δ' ἐγεινάμην bene supplet Blass. 13. ζόας ἔχει] ζόη σφ' ἔχει Weil. Fort. ζόην (ζωήν) ἔχει, vel ζῶν τυγχάνει.

15. νῦν et χειμάζομαι Buecheler. Qu. τρίτον δ' ἐμὸς νοῦς φροντίσιν χειμάζεται. 16. εἰ σῶς ἐξ Ἄρεως ἀφίξεται aut simile aliquid jure requirit Nauck. αἰχμὴ δ' ἐξ Ἄρεως —] Cf. Eur. 16.

λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς (l. αἰχμῇ τ') Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις. 17 b. ὅσοι περ Ἑλλάδος λωτίσματα optime Nauck. Cf. Soph. 657, 4. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται. 18. ὑπερφέροντες] ὑπερφέροντας Gomperz. Weil. Recte. ἀλκίμῳ σθένει Gomperz. Bergk. Cf. Adesp. 295. τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει | πῆδαν etc. 20. πρὸς οὗ] πρὸς ᾧ Kock. Neutrum satisfacit. μαργαγα pap. μαργαίνων recte Blass. 21. ὑπέρτατον jam Herw. ἀνυπέρβατον Weil. Qu. ὑπέρκοπον. δράση τε] Qu. δράση τι. 22. ἦδ'] Qu. ἐστ' (ἔστ'). τῇδ' ἐπεζαρημένῃ vel τῇδ' ἔτ' οἰζυρᾷ μένει Herw. λεπτή — ἐλπίς] Cf. Adesp. 55. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

23. μὴ πάντ' ἅπαις οὗσ' probabiliter Mekler. Ipse tentabam μὴ πάντ' ἀπολέσας, vel μὴ πάντας ὄντας ἀπολέσω πρὸς αἵματος.

αιματεῖ aut αρματεῖ pap. πρὸς ἔρματι Blass. Fort. αἵματος, quamquam aliud quid latere suspicor.



100. V. 2. ἀεὶ τὰ λῶστα] λωτίσματ' ἀεὶ Wecklein. Cf. 99, 17 b. πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ] πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ bene Kidd. πάντα λωτίζειν στρατοῦ Herwerden. Cf. Soph. 510. 657. Manifesto requiritur infinitivus aliquis. Ad rem cf. Soph. 657, 2. et 4. Eur. 728.

102. τοι] Qu. σοι.

109. καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας (δορᾶς) optime Tour.

116. V. 2. μιλοπρέπτοις] μιλοπρέποις al. An μιλοπρεπέσι?

118. Qu. πισσοκωνήτω μόρω (pro πυρὶ) ex Hesychio. Phot. ἐπεὶ τὰ καϊόμενα πυρὶ (l. πίσση ex Hesychio III. 337.).

120. ἐπιξενοῦσθαι] Mire per μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι explicat Hesychius. Cf. Ag. 1320. ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὥς θανουμένη.

123. χωρίτης δράκων] Cf. Soph. 206. τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν. Hesych. δύσμαιναι· αἱ ἐν Καρύαις χωρίτιδες βάκχαι.

124. V. 1. κακ' τῶνδ'] Et post haec (deinde). βρῦτον] Anglice boer (κρίθινον ὀϊνον). ἰσχυαίνων χρόνῳ] χρόνῳ vitiosum habet Nauck. χρῶα Herw. Qu. ἀσθμαίνων πόνῳ, vel ἰσχυανθὲν χρόνῳ (mellowed by age). 2. καὶ σεμνοκόπτει] καὶ σεμνοκοπτει (sic) A. κάσεμνοκόμπει optime Dind. στέγη] τιθεὶς sagaciter et vere Herwerden. Alioqui non foret quo referretur τοῦτ', pro quo olim ταῦτ' reponendum suspicabar.

127. V. 2. ἄρκιος libri. ἄρκειος Lobeck. Annon ἄρκειος? Ita etiam Herw. Sed forma ἀπαρκίας (sine τ) memoratur Eust. 1156, 17. 1535, 16. Cf. Lycophr. 27. ἀπάρκτιοι πνοαί.

128. ἀσπίδος ὑπερτενῇ] Cf. Eur. 676, 2. κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα. ἀθέριτον] ἀθερῇ τόνδ' M. Schmidt. Qu. ἀθερῇ τιν'. Cf. 154. ἀσπίδος] ἀσπίδων Blomf. ἀσπίδος θ' melius Schmidt.

130. γονίας] Mire per εὐχαρῆς explicat Hesychius.

131. V. 3. οὔς (προπεπωκώς) recte Heath. I. ε. οὔς (Δαναούς) προδεδωκώς. εἶσω κλισίας (θάσσεις) recte Dind. Corruptelae origo obvia est.

132. V. 2. Mire ἰὴ inter ἀνδροδάϊκτον et κόπον interponitur, id quod ridet Comicus in Ranis vv. 1264. 1267. 1271. 1275. 1277. πελάθεις] πλάθεις nescio quare Nauck. Trag. p. 43.

134. V. 1. ἐπὶ δ' αἰετὸς Schol. Ran. ἀπὸ δ' αὖτε Schol. Pac. ἐπ' αἰετὸς δὲ ingeniose restituit Nauck. Sed offendit collocatio particulae δέ. Itaque vide an corrigendum sit αἰετὸς ἔπεσι.

2. στάζει] Leg. κράζει. κηρόθεν τῶν cod. V. sec. Dind. κηρ. θέντων sec. Bekk. Qu. κριθέντων, μιγέντων, aut χυθέντων.

136. εὐσεβῆς] Qu. προσφιλῆς (aut epithetum aliquod jucunda significans), aut εὐαγῆς (i. q. ἀγνή casta).

137. *φιλῶ γὰρ, ἀβδέλυκτ'*] *φιλῶ γε καὶ ἀβδέλυκτα* bene Bekker. *ἀβδέλυκτ' ἐμοί]* *ἀβδέλυκτά μοι* al. Quod praeferendum.
139. V. 1. *ᾧδ'*] *δδ'* al. Quod recipiendum. *κλέος]* *λόγος* al. Et hoc recipiendum.
143. *ἐπιρροαί]* Leg. *ἐπιστροφαί*.
144. V. 2. *δὲ]* Leg. *τε*. *σωίζοις]* *σώσεις, δώσεις, δώσοις* al. Qu. *σῶζε* vel *σῶσον*.
146. *ὑπηκόοισιν]* *ὑποσκίοισιν* C.? *ὑπηνέμοισιν* requirit Nauck. Qu. *τε συσκίοισιν*.
149. *Ὀκτώπας]* *Ὀκτώπους* A. Gennadius et O. Crusius. Recte.
150. V. 1. *δελφίνορον]* *δελφίνηρον* al. *δελφινόφορον* recte Barnes. *δελφινόνομον* malit Nauck. *δελφινότροφον* parum probabiliter Wecklein. *πεδίων πόντου]* Malim *πόντου πεδίων* cum Valck. Cf. Eur. Fr. 773, 66. *Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες*.
151. V. 1. *ἐνεροκτάντας]* Forma suspecta. Qu. *ἐναρόκτας*. Sed scripturam *ἐναροκτάντας* (*ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν*) attestantur Hesychius et Eustathius. Post *ἀπολείπει* sequebantur, ni fallor, verba *ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς θ' ἥξει*. V. Hesychii l. l. *δὲ φθογγ . . . κότος ὑψοῦ]* *δὲ φθόνος αὐχαῖς ἔγκοτος ὑψοῦ* conj. Herm. Locus perobscurus et paene desperatus.
152. *κάμακος εἰσι]* *κάμακος δ' εἰσιν* Herm. *εἰσιν κάμακος* Both. *κάμακος δ' εἰς*. Heimsoeth. Quod mihi ipsi in mentem venerat. *εἰς κάμακος* (vel *κάμακος δ' εἰς*) *γλωχίνα δίκρον* Wecklein. *διπλάσιον]* *διπλοῦν* Herm. Both. Recte.
154. *ἀθήρ]* I. e. *ἡ ἐπιδορατὶς*. Cf. 128.
156. *θεὸς μὲν (αὐτὸς) αἰτίαν* recte conj. Nauck. Exciderat *αὐτὸς* ante similem vocem *αἰτίαν*.
157. V. *τάφον]* *τάφω* recte Musurus. *ἔπωζε]* *ἐπῶζε* (*lamentabatur*) recte Nauck.
158. V. 2. *Βερέκυντα χῶρον]* Annon — *χώραν?* 4. *ἔρπονσι]* *πρέπουσι* Ahrens. *πρέπουσα* Wellauer. Leg. *βρέμονσι* (Casaub.) aut *στένουσι*. *ἐρέχθει* aut *ἐρέχθειον* libri. *ἐπιρροθεῖ* Goerlitz. *ἐρέχθεται* (?) Mein. *πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον* feliciter idem.
159. V. 1. *ἄνω]* Qu. *πάρος* aut *τὸ πρὶν*.
160. V. 2. *αἶετοῖς]* *ἀστραπαῖς* recte Wecklein. prob. Nauck.
161. V. 2. *οὐδ' ἐπισπένδων]* Leg. *οὐδέ τι σπένδων*.
162. V. 2. *ὦν κατ' Ἰδαῖον πάγον* Plat. *οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ* Strab. Hoc praeferendum videtur, saltem *οἷς*.
164. Scripserat fortasse poeta *τοῖς σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς | πᾶντι' ἐστὶν ἐπιτήδεια*.
165. *ἡμορίς]* Corrigendum, ni fallor, *ἡμορος* (i. q. *ἄμοιρος*).
169. V. 3. *γλώσσης]* *λύσσης* probabiliter Lobeck. in Aj. 60. *λέγω]* Fort. *πικρὸν*, aut *κακοῦ*.

170. V. 1. πέμφιξ ἡλίου] Cf. Soph. 312. πέμφιξ ἡλίου σελασφόρος.

172. βούλευτις] Scribendum βουλευτῖς (ut εὐρετῖς, etc.), quicquid dicant grammatici.

173. V. 1. ἐπῆμεν] ἐπείημεν cod. unde ἔπειτ' ἐπῆμεν Schneidewin. Non liquet utrum Aeschyli sit οὕτως an grammatici. Hoc, ni fallor, verum est. τῆς ὁδοῦ] γῆς ὁδοῖς probabiliter Hartung, quum mox sequatur κελεύθου. 2. κελεύθου] κελεύθων Bruck.

174. Cf. Soph. Fr. 695. χορός δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει etc. 109. ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χορός. κοῤῥᾶν R. χορόν Ald. κοῤῥᾶν Bentl. κοῤῥᾶν (sic Dorice) ed. Nauck. Scribendum saltem κοῤῥᾶν. Qu. χοροῦ. Ceterum sequebatur haud dubie ἔκβαθι, ut apud Comicum Ach. 884., id quod ostendit illud ἐξελεύθουσας apud Schol.

175. V. 2. λέγω τοι] λέγω σοι Papageorg. λέγω ᾿γὼ Herm. Recte se habet vulgata.

177. τί γάρ] Fort. πῶς γάρ. βίον δς] ᾧ βίον recte conj. Nauck., coll. monost. 291. καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.

178. Etym. Gud p. 567, 35. χλίδοντα (corr. ex Hesychio χλευδὸν aut potius χλιδόν): χλίδον (corr. χύδην ex Hesychio), σωρηδόν. — καὶ χειριδόντα (corr. χλίδοντα) ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα (πληθύνοντα?). Duae glossae confusae hic videntur, χλευδόν (?) et χλίδοντα (?). Hermannus κεχληδότα corrigebat, χλήδοντα Ahrens, quod recepit Nauck. Quid scripserit Aeschylus non liquet.

179. V. 1. οὐκ ἄλλος] οὕτος ἄλλος conj. Herm. οὐ γὰρ ἄλλος Mein. Leg. αὖ τις ἄλλος. ἥσσοντας] ἥσσον (sic) A. ἥσσόνως male Nauck. 2. αἰνεσίους] ἐναισίους Porson. ἀνασχετοὺς recte Lobeck. 3. κότταβος] σκοπὸς sagaciter, ut solet, Dobraeus.

4. 5. Haec Dobraeus solerter sic refingere conatus est, τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα | ὅσων ἐμῶν ἡβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

4. ἐστι (ἐστιν A.) σκοπὸς libri. ἐπίσκοπα perite Dobr. ἐπίσκοπος pro ἐστι σκοπὸς Conington. 5. ἡβῶσα χεῖρ] Cf. Sept. 622. γέροντα τὸν νοῦν σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει (l. φέρει). Eur. Hipp. 969. ἡβῶσαν φρένα. Herc. 436. εἰ — σθένος ἡβων. ἐφίετο] Qu. ἐφίκετο.

180. V. 1. ὁδ' ἐστὶν δς] ὁδ' ἐστ' ἐκεῖνος Jacobs. Leg. ὁδ' (αὐτός) ἐστιν. ἀμφ' ἐμοὶ βέλος] Fort. ἀμφ' ἐμῷ κάρῳ. Sed cf. v. 3. πνέουσ' ἐμοί] Malim πνέουσά μοι. 4. πληγεῖς] ῥαγεῖς Schneidewin ad Ag. 1271. Quod recipiendum videtur. 5. Cf. Arist. Pac. 87. καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'.

182. V. 1. καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῶ recte corrigere videtur Porson. Terminationes in -ους requirit Wilamowitz.

Cf. ad Ach. 181. Nub. 986. 2. *σῖτον δ' εἰδέναι*] Haec mendosa sunt. Pro *σῖτον* requiro *σίτου* aut *σίτων*, pro *εἰδέναι* substantivum aliquod, ut sensus sit cibi sumptiones (vel horas). Cf. Prom. 489. *πιῆσιν οἰωνῶν σκευθῶς | διώρισ' (αὐτοῖς)*. 3. Cf. Sueton. Vit. 13. 'Epulas trifariam semper, interdum quadrifariam, dispartiebat, in jentacula et prandia et coenas comessionesque.'

183. Qu. *μηδ' αἵματος πέμφιξ σε πρὸς πέδῳ βάλη*.

185. V. 1. (*χρῶνται δ' ὑποξύλοισιν*] *ἀργυρηλάτοις* speciose Blomf. 2. *προσβεβλημένοις*] *περιβεβλημένοις* probabiliter idem.

186. *αἰσχροῖς*] *οἰκτρῶς* aut *οἰκτρὸς* jure requirit F. G. Schmidt. Illud praefendum.

187. *ἀρχέστατον*] Annon *ἀρχέστατος*? Anglice, of a very old family. Etym. M. *τὸ ἀρχέστατον (ἀρχέστατος?)*. Ibid. *δικαιότερος (αἰδοιότερος?)* Ibid. *εἰς τὸ (ἐν τῷ?) περὶ συγκριτικῶν*.

191. V. 2. *ἦδ'*] Legitur praeterea Soph. 354. 505. 1028, 2.

192. V. 2. *χεῦμα θαλάσσης*] Cf. Trag. adesp. 157. *πόντιου χεῦμ'*. Hel. 1320. *ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων*. 3. *χαλκοκέραννον*] *χιλιόκρουνον* recte, opinor, Both. 4. *λίμναν*] *λίμνην* recte Dind. *παντοτρόφον*] *πάντων τροφὸν* recte Lobeck. 5. *παντόπτης*] *παντόπτης* recte Dind. 7. *θερμαῖς*] In hoc jure offendunt Mekler. et Nauck. Qu. *ἀγναῖς*.

193. V. 9. 'transverberatus'] Scripserat, ni fallor, Aeschylus *διαπεπαρμένος*. 'castrum hoc furiarum'] Scripserat fortasse *τήνδ' Ἐρινύων παρεμβολήν*.

194. V. 2. *ἀντίδουλα*] *ἀντίδουλον* Papageorgius. *ταύρων γονάς*] Cf. Soph. 67. *ἰλλάδας γονάς*.

195. V. 3. *βρόμον libri. στρόμβον* recte Wecklein. Cf. Prom. 1084. *στρόμβοι δὲ κόνιν | εἰλίσσουσι*.

196. V. 1. *ἦξει libri. ἦξεις* recte Stanl. Cf. 199, 1. 2. (*θνητῶν*) *ἀπάντων* Heath. (*βροτῶν*) *ἀπάντων* Herm. *ἀπαξαπάντων* Both.

198. *ἰπάκης*] Casei ex equino lacte confecti. Cf. Hippocr. Aër. 291. Theopomp. hist. 51.

199. V. 2. *καὶ θούριός περ ὦν*] Qu. *θούριός περ ὦν*. Cf. Sept. 42. Pers. 73. 718. Ag. 112. Eum. 627. *ἐνθ'*] Malim *οἷς*. Cf. Sept. 652. *οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων | μέμψει*. 3. *μέμψη*] *λίψη* Diels. Malim *γείσει*. *βέλη λιπεῖν*] *βέλη 'κλιπεῖν* Madvig. Possis etiam *βέλη 'λλιπεῖν*. Sed displicet hic *καί*. Corrige igitur *πέπρωται γὰρ βέλη τὰ σ' ἐκλιπεῖν (ἐπιλιπεῖν, vel — τὰ σ' ἐπιλιπεῖν βέλη)*, vel *πέπρωται γὰρ σ' ἐκεῖ βέλη 'κλιπεῖν | καὶ τόξ' (pro ἐνταῦθα)*. 6. *ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ*] *οἰκτερεῖ πατὴρ* Cobet. *οἰκτερεῖ*] *οἰκτιρεῖ* (sic) Nauck. Scriptura non satis stabilita. 7. *ὑποσχῶν*] *ὑπεροχῶν* recte Casaub. *δ'*] Leg. *θ'*. *νιφάδι — πέτρων*] Cf. Eur. Andr. 1130. *πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος* (sc. lapidum).

γογγύλων πέτρων] Cf. Arist. Nub. 1127. χαλάζαις στρογγύλαις.

9. δηώσει libri. διώσεις Leopard. διώσει Dobr. Malim ἀπώσει. Cf. Arist. Vesp. 1085. Pac. 775. 1090.

200. ἰθύνοι] εὐθύνοι Nauck. Cf. ad Soph. Phil. 1059. ἐπιθύ-  
νειν χερσί. Verbum εὐθύνειν legitur Aj. 512. Ant. 178. 1164.

201. τοῦτο] κλῦθι Heimsoeth. Nescio an recte. Jam Her-  
manno suspectum erat τοῦτο.

205. λῖνα δὲ aut λινάδες libri. λινᾶ δὲ Dind. Subaudiendum  
forsan δπλα (Herod. VII. 36.). Ceterum notandus anapaestus in  
quarta sede.

206. V. 2. κοῦ διὰ ζόης] καὶ δίχα ζάλης Diels. καὶ δίχα ζόης  
Herw. Recte, opinor. Cf. 180, 5. 207. ἄρα] Malim τᾶρα.

208. Cf. Cho. v. 583. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.

210. V. 1. φάβα] Cf. 257. φαβῶν. 2. σιτουμένην] Suspe-  
ctum habet Kaibel. Qu. εἰσειδόμην. μέσακτα] In the middle.  
Cf. Pers. 889. τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους. προσπτύεις]  
πρὸς πτύοις Casaub. Fort. δικτύοις. πεπλεγμένην] πεπληγμένην  
Schweigh. Qu. ἡλωμένην, vel πλεύρ' ἐν δικτύοις πεπλεγμένην. Cf.  
Prom. 1079. οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως | εἰς ἀπέραντον δίκτυον  
ἄτης | ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας. Dicaeog. 3, 1. ὅταν δ' ἔρωτος  
ἐνδεθῶμεν ἄρκυνιν. Hom. Od. χ'. 468. ὥς δ' ὅτ' ἂν ἦ κίχλαι τανυ-  
σίπτεροι ἢ πέλειαι | ἔρκει ἐνιπλήξωσι etc.

213. ἄελπτοι] ἄεπτοι aut ἄαπτοι jure reposuerit Nauck.

214. ἄμαλα] I. e. ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Vocabulum  
tragico poeta Dionysio dignum, vix tragicorum principe.

216. ἐν οὐρανῷ] Hoc mendosum videtur. Reponendum for-  
san ἐρίνεον (laneum).

218. ἀνήρης] Corruptum ex ἀνὴρ εἰς recte judicat Nauck.

225. V. 1. θεοφόρων] Corruptum. Corrigendum Σισύφω su-  
spicor. Cf. Hor. Sat. II. 3. 21. 'quaerere amabam | quo vafer  
ille pedes lavisset Sisyphus aere.'

227. ἀρουραῖός τίς ἐστι —.] ἀρουραῖος τίς ἐστι —; Herm.

228. Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι) καὶ πολυξένω χαίρειν libri. Qu.  
Ζαγρέα τ' ἐάσας τὸν πολύξενον θεὸν | χαίρειν. Cf. Aesch. Suppl.  
163. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. Cum Ζαγρεὺς  
confer ἀγρεὺς (Ἀπόλλων) supra 200. πολυξένω (πατρὶ) Herm.  
πολυξένω (Διὶ) Schneidewin.

229. καὶ θανόντων] Qu. ὥς τῶν θανόντων.

230. αἰμόρρυντοι φλέβες] Cf. Soph. Phil. 825. αἰμορραγῆς φλέψ.

233. βία πόνων] βία πονῶν Dind. Qu. τῶν μειζόνων.

235. V. 1. στέφανον ἀρχαῖον —] στέφανος — Grot. λύγινον  
— Weil. Cf. Soph. Oed. C. 684. νάρκισσος μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον  
στεφάνωμα. Utique corrigendum στέφανος. στέφος] πλέκος

Herw. Non male. Cf. Thesm. 448. στεφανηπλοκοῦς'. 2. ἄριστος] ἄριστον conj. Nauck. ed. I.

236. δυσαμερίαν libri. δυσαμεριᾶν Dind. Malim δυσαμερίας. Cf. Soph. Fr. 532, 4. μοῖρα δυσαμερίας. Plut. Eum. 9. Verbum δυσημερεῖν legitur Pherecr. II. 296. Contra εὐημερία et εὐημερεῖν.

237. κνοῦς] Cf. χνοῦς, μνοῦς, γλοῦς, βοῦς, ῥοῦς, νοῦς, χοῦς, οῦς.

239. Cf. Men. Fr. 681, 2. τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

240. ἀμφιδεξίοις χερσί] χερσὶν ἀμφιδεξίοις scripsisse Aeschylum jure opinatur Nauck.

241. V. 1. ἄθηρος] Leg. ἄθηρον. Causa corruptelae obvia est.

2. πόνου πλουτοῦντ' cod. πόνον πονοῦντ' Gomperz. Malim κενὸν πόνον τ' ἔχοντ'.

242. V. 1. ἄδων ταῖς] αἰδοῖ γὰρ bene Herw. Ipse olim κάτω γὰρ proposui. Possis etiam αἰεὶ γὰρ, vel καὶ ταῖσιν —. 2. αστεῖμη] ἀπείροις recte Heath. Quod etiam mihi in mentem venerat.

243. V. 3. ἔχων] ἔχω recte Salmasius.

246. Hesych. ὥσπερ πέζαν (l. ὥς πέζαν) ἐχόντων τῶν χιτῶνων. Phot. πεζοφοροῦσιν (l. πεζοφόροις). ἦτοι πέζαν (l. ὥς πέζαν) ἐχόντων etc.

248. ἀποκορσωσαμέναις] Α κόρσαι Aesch. Cho. 282. λευκὰς δὲ κόρσας etc. Hoc autem, ut κορμός, a κείρειν.

251. κρεμάσασα τόξον] κρεμάσας τόξον al. κρεμάσας τὸ τόξον Both. κρεμάσας δὲ τόξον malit Nauck. Corrigendum potius κρεμάσας τὰ τόξα.

252. V. 2. στομάτων] στοματὸν Herm. ὀδόντων conj. Nauck. ἐκφυσιν] ἐμφυσιν al. ἐκπτυσιν Herw. prob. Nauck. Cf. Hom. Od. 5, 322. στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην. λαβεῖν aut λάβειν libri. λαβὼν Valck. βλάβην Schneidewin. recepit Nauck. Probabilis correctio. Ipse tentabam σφυρῶ. Sed verum videtur στοματὸν ἐκφυσιν, a sharp-pointed excrescence.

253. φαγέδαινα ἧ μου] φαγέδαιναν, ἧ μου recte, opinor, Herm. φαγέδαιν' αἰεὶ μου Boissonade. Probabilis et haec correctio.

254. ἀφήσω σε] Leg. ἀμήσω σ'. Idem suadet Wecklein.

255. V. 1. ὦ θάνατε παιὰν, —] Malim ὦ θάνατε, παιὰν —. Cf. Eur. Hipp. 1373. καὶ μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι. μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν] πῶς ἂν ἰατρὸς μόλοις al. Quae lectio praeferenda videtur: dicendum enim fuisset μή μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ μολεῖν.

3. νεκροῦ] Malim νεκρῶν.

257. φαβῶν] Cf. 210, 1. φάβα.

258. V. 1. ἄνησις] Cf. Cratin. 45. ψευδόδειπνα] Fortasse vitiosum. μαργώσης γνάθου] μαργώση γνάθῳ aut μαργώσαις γνάθοις (Hartung.) malit Nauck. Recte, opinor. 2. ἐρρυσίας οἶον A. ἐρρυσίαζον Lobeck. ἐρρυσιάσθη Kaibel. Nauck. Verum videtur ἐρρυσίαζον (they snatched away).



261. Qu. ἀσχέδωρος ὥς (βαθὺν, μέγα aut μέλαν).

264. μόρων] Malim μόρον. Cf. Theocr. VII. 120. ἀπίοιο πε-  
παίτερος.

265. διαπεφρούρηται βίος] Vita mea consummata est.  
Metaphora ab excubiis sumpta.

266. V. 1. εἰ θέλεις] Om. A. εἴτε λῆς malit Nauck. 2. ὁ γοῦν  
libri. εἴτ' οὖν recte Herm. 3. καὶ libri. τῷ recte Salmasius.

βροτοὺς libri. φθιτοὺς Herm. Nauck. Malim νεκρούς. 4. ἡμῶν]  
Qu. θνητῶν. 5. ἡ δίκη] Qu. ἐνδίκως. κότον] Qu. φόνον, μό-  
ρον, τίον (recompense, vengeance), aut δίκην.

267. V. 1. γένεθλον (ῆν) recte Dind.

268. ἀγαστά] Ab ἄγαμαι. Cf. Eur. Herc. 169. et saepe apud  
Xenophontem.

269. ἀδίοπον] Cf. 232. διόπος. Eur. 447.

270. ἀροτόν] ἀντίροπον recte corrigere videtur M. Schmidt.

272. Hesych. τιήνη (l. τιτήνη)· ἡ βασίλισσα. Cum τίταξ cf. ἄναξ.

273. μὲν πρόγονον] Leg. τὸν πρόγονον.

275. V. 1. γάρ (σ') conj. Nauck. 2. ὄνθω] Cf. v. μίνθος.

χειλώμασιν] κενώμασιν conj. Nauck. Cf. Plut. Mor. 381 C. Fort.  
τιλήμασιν. ὃν θ' ὥς ἐπλήξεν ἡ δ' υἱὸς cod. ὄνθω σε πλήξει  
νηδύος sagaciter correxerunt Valck. et (νηδύος) Meursius. ὄνθω  
παλάξει conj. Nauck. Qu. ὄνθου σε πλήσει (πλήσει etiam Mein.).  
De πλήξει aut πλήσει dubitat Nauck. χωρήμασιν Zakas. τιλήμασιν  
R. Ellis 4. δέρμα] βρέγμα O. Crusius.

276. χεύματος] χρήματος al. Fort. χεύματος (θαλασσίον aut  
ποντίον). Cf. 192, 2. χεῦμα θαλάσσης. Adesp. 157. πόντιον χεῦμ'.

277. Δαῖρα] Contractum ex Δάειρα, ut Λάρτιος ex Λαέρτιος.

278. Utrum δρύπτειν an δρωπάζειν dixerit Aeschylus non  
liquet; hoc, ni fallor, sensu τοῦ διασκοπεῖν.

279. ἀνηκίδωτοι] Analogia requirit ἀνακίδωτοι.

281. Boreae sunt verba. V. 1. Leg. καὶ (μὴ) — cum Tollio.

σχῶσι μάκιστον σέλας] Qu. σχῶσιν ἡδιστον σέλας. 2. μόνον]  
ψόλον Musgr. δόμων Dobr. δόμον Gennadius. Nil mutandum.  
Sensus est, si modo videro etc. 3. μίαν] Fort. δεινήν. πα-  
ρείρας] Mendosum videtur. Qu. αἰείρας. πλεκτάνην χειμάρροον]  
I. e. turbinem, Anglice a cyclone ('a coil of fluid storm',  
R. Ellis). χειμάρροον] Cf. Fr. 304, 2. ἐπτάρροος. Eur. Suppl. 773.  
Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχεῶν δακρυρρόους. 5. γενναῖον] Qu. γεννικόν

(vehemens). Ceterum etiam ista apud Longinum τὸ πρὸς οὐρανὸν  
ἐξεμεῖν et τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν ad hanc fabulam referenda  
sunt, quamvis quid dixerit Aeschylus demonstrari non potest.

282. κυρεῖν] Jamdiu corrigendum monui κείρειν, lacerare.  
Idem hodie suadet Gennadius.

285. Athen. Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνῆρει τοὺς νήσους  
(τινὰς νήσους optime correxit Dind.) νηριτοτρόφους εἰρηκεν. Sunt



autem. *νηρίται* conchae quaedam sic dictae. Quum non legatur hoc vocabulum in Persis, *ἐν Περραιβίῳ* pro *ἐν Πέρσῃ* reposuerit Dind. Cf. ad 286.

287. *ἀποφύλοι*] *ἐκσπεύω*, ut *ἀπότιμος*, *ἀπόξενος*, etc. *ξένοι* grammatico, non Aeschylo, deberi monet Nauck.

288. *πυραύστου*] *πυρκαύστου* Spitzner. Vereor ut recte.

289. *βοᾶς*] Aliud quid latere suspicor. Interrogative haec acceperim.

291. *ἀηδόνειον*] *ἀηδόνιον* recte Blomf.

293. Qu. *ἄκουε* (*τοῖνυν*) *τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς*. Cf. Cratin. 285. *ἄκουε νῦν καὶ* (*νυνὶ*?) *τὴνδε τὴν ἐπιστολήν*.

294. Vix crediderim *ἀλάστορον* pro *ἀλάστορα* posuisse Aeschylum.

295. *αὐτόκρανον*] *αὐτόκραντον* recte Dind. Nauck.

296. *δέδορκεν*] *δέδοικεν* recte Dind. *Ἐκτορος τύχης διαί*] Leg. *Ἐκτορος ψυχῆς* (Cobet.) *ὑπερ.* *διαί*] Occurrit Ag. 448. *ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός*. Confer *ὑπαί*. Sed reponendum, ni fallor, *ὑπερ* (propter).

299. *οὔτοι μ' ἄπειρον*] Leg. *οὔκ εἰμ' ἄπειρος*.

300. V. 1. *γένος*] Angl. race. Suspectum Nauckio. 2. *ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρρους*] *ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρρους* cod. F. Leg. *Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρρους*. Cf. 281, 3. *πλεκτάνην χειμάρροον*. Sic *κελαινόρρινες* pro *κελαινόρινες* reposuit Dind. in Soph. Fr. 26, 2. 3. *καλύπτει* Zakas. *πνευμάτων*] *ῥευμάτων* Is. Voss. Vulgatam defendit Hermannus collato Aristid. II. 450. *ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων 'ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νεῖλου πνεύματα.'* Sed facilius intelligi potest *ῥευμάτων ἐπομβρία* (by the swelling or flooding of its streams) quam *πνευμάτων ἐπομβρία*. Praeterea constat torrentium potius quam ventorum vi devolvi solum alluviale. Bene tamen noti sunt etiam hodie Nili flatus subitanei. *κυλίνδων*] *κυλίνδει* recte Salmasius. *ἐπομβρία*] *ἐπομβρία* F. *ἐπομβρίαῖς* Stephanus. Post h. v. nonnulla excidisse opinatur Nauck. 4. *ἐν ᾗ*] Sc. *γῆ*. *πυρωτὸν*] Leg. *πυρωπὸν*. Cf. Antiph. III. 126. Prom. 667. *πυρωπὸν* (*πυρωτὸν* M.) *κεραυνόν*. *μηνὸς*] *φέγγος* Nauck. Qu. *πυρωπὸς κύκλος* (sc. *ἡλίου*) — *ἐκλάμπας*. *φλόγα*] Leg. *φλογὸς* aut *φλογί*. *ἐκλάμπας*] *χρίμψας* [*ἐγχρίμψας*?] R. Ellis. Cf. Hom. II. ψ'. 334. 338. Herod. II. 60. III. 85. etc.

301. *ἀπάτης δικαίας*] *εὐχῆς δικαίας* (ut in Mon. 146. *εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός*) scripsisse poetam suspicari liceret, si non a pluribus auctoribus hic versus aliter scriptus allatus esset.

304. V. 4. *φαίνοντι* aut *φανέντα* libri. *φανέντι* recte Nauck.

7. *ἵνα καταξανθῇ* libri. *ἡνίκ' ἂν ξανθῇ* Salmasius. *ἡνίκ' ἐξανθῇ* Conington. Leg. *ἡνίκα ξανθός*, aut *ἡνίκ' ἐξανθεῖ*. 8. *ἀμφινωμήσει*] Qu. *ἀμφοικοσμήσει*. 9. *τῶνδ' ἀπ' ἄλλον εἰς τόπον*] *τῶνδ'*

ἀπαλλαγὴς τόπων optime Heath. 10. ἀποικίσαι libri. ἐποίχεται Heath. Dind. Nauck. Qu. ἐπόψεται, will visit.

305. τὸ συγγενές] Cognatio. Cf. Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ἁμαρτία. 289.

307. V. 1. κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους] κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs. Nauck. κάπιχαλκεύειν μύδρος Dobr. Vera scriptura, ni fallor, est κάπιχαλκεύειν ἄκμων. Cf. Pers. 51. λόγξης ἄκμονες. Prom. 366. μυδροκτυπεῖ. Eur. Herc. 992. μυδροκτύπος. Callim. Dian. 146. Τιρύνθιος ἄκμων (Hercules). Latet ἄκμων in λέγων, glossema autem est μύδρους. Nisi scripserat poeta ἄκμων | σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους. 3. Qu. (πληγὰς) ἄναυδος.

309. V. 1. εὐθηλούμενον] Qu. εὐθηλῇ λαβών. 2. ἐννοτοῦντι A. ἐν ῥοθοῦντι Dind. Nauck. Qu. ἐν ψοφοῦντι. 3. βέλτιον libri. βέλτερον Burneijs. φίλτερον conj. Nauck. Qu. τοῦδέ γ' (vel τοῦδ' ἄν) ἡδιόν ποτε.

310. V. 2. ἔψου μηδὲ λυπηθῆς πυρί] Qu. ὅπτα μηδὲ λυπηθῆς πέρα.

311. V. 1. θύσας] Leg. θύσω. 2. πολλά γ' ἐν δόμοισιν libri. πολλά μ' — Porson. Qu. πολλά δὴ 'ν δόμοισιν.

312. V. 2. ἄθλον οὐρανοστεγῇ] Laborem coeli sustinendi. Fortasse vitiosum. ἄθλον οὐρανοῦ στέγη Wilamowitz. 3. ἐνθα] Leg. ἐνθεν. Idem suadet Herw. νυκτέρων φαντασμάτων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Adesp. 285. τάδ' ἔστ' ὄνειρων νυκτέρων φαντάσματα. 375. ἐνυπνον φάντασμα. 4. ἄπτεροι πελειάδες] Annon ἄπτερων πελειάδων?

313. V. 1. παρθένους ἄβραῖς] Leg. παρθένου 'σθ' ἄβραῖς (παρθένου ἄβραῖς C. et Eust.). 2. ἦνεσαν] Leg. ἦν (vel ἔστ') ἔθος.

314. εἴτ' οὖν σοφιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυν] Fort. καλὸς σοφιστῆς γ' ἔσθ' ὁ παραπαίων χέλυν. De sensu loci non liquet.

καλὰ libri. κάρτα Butler. κᾶτα Heath. σκαιὰ Ellis. καλὰ παρῆν παίων χέλυν Herw. Quarum correctionum nulla satisfacit. παραπαίων] Suspectum Nauckio. Confer v. παραχορδίζειν.

315. V. 2. τέκνωμα] σήκωμα solerter proponit Nauck, coll. Phalar. Epist. 134. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο σήκωμα τῶν πόνων χωρίς; κλέος] Leg. χάριν.

317. A. οἴκοι — εὐδαίμονα.] B. καὶ — μένειν. conj. Nauck, qui tragici alicujus loci parodiam comicam his versibus inesse suspicatur. Cf. Soph. Fr. 848. Cratin. jun. III. 375. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα | κρεῖττον.

318. Fort. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἔστι σοι διαρτάσαι; vel τοσαῦθ' ὁ κῆρυξ ἐκμετροῶν διήρτασεν. Sed Hesychii glossa est, haud dubie ad hunc locum spectans, διάρτασον· διάστειλον.

319. εἴτ' οὖν ἀσαλῆς θεόθεν μανία scribi jubet Nauck.

321. θινὸς ἐμβολὰς ἀλός] Cf. Vesp. 1521. θιν' ἀλὸς ἀπρυγέτου. ἐμβολὰς] Angl. inroad.

323. νεοκράτας] Malim cum Nauckio νεόκρατας. Confer εὐκρας (al. εὐκράς), Eur. 197.

327. V. 1. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου] Cf. Eum. 233. καθαρμοῖς ἡλάθη χοιροκτόνοις. Soph. Fr. 341, 2. σμύρνης σταλαγμοῖς.

328. Αἰθίοπα φωνήν] Qu. Αἰθιοπίδα φωνήν.

331. γέρον γράμμα] γέροντα γράμματα probabilis est Nauckii conjectura.

332. Scribendum suspicor Αἰσχύλος ἐν Λαίῳ (cum Gronovio) 'κεκμεῶτι μαλκίων ποδί'. κεκμηῆτι] ἀκμηῆτι Herm. κεκμηῶτι malit Nauck. Qu. κεκμεῶτι (per syniz.). μαλκίων] μαλακίων al. Qu. μαλακιῶν.

338. ὀπισθοβριθὲς ἔγχος] Cf. Eur. 531. σιδηροβριθὲς — ξύλον. Adesp. 264. σανροβριθὲς (?) ἔγχος.

339. Hesych. τοὺς Πᾶνας (σκοποῖς?) ποιοῦσι.

341. κισσεὺς] Suspectum. βακσιος aut καβαιος libri. Βακχεύς Herm.

343. θαλάσσιον Λία Aeschyli esse recte judicat Nauck.

350. V. 2. μακραίωνος βίον recte Euseb. I. e. γήρως. 3. ξύμπατα] Qu. ἅπαντα. 4. ἐπενφήμησεν] Cf. Pers. 620. ὕμνους ἐπενφημεῖτε. 7. θοίνῃ] δαίτῃ et γάμοις al. Hoc fortasse verum est (Plat. ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις). 8. αἰτός] Qu. οὔτος.

351. ἐπὶ στόμα] Qu. ἐς τὸ στόμα.

352. πόνου — ἄκρον] πόνου — τᾶκρον Burges. Malim πόνος — ἄκρος.

353. V. 2. ὅσπερ] ὅπερ malit Nauck. Correctio non necessaria.

356. αἰτόθηκτον] Leg. ἄρτι θηκτόν.

357. ἡβάσασα] ἀμφιβᾶσα optime Paley.

358. V. 1. οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν] ἰδοῦ δ' ἀποσταδὸν Herm. Qu. ἀποσταδὸν δ' ἰδ' αὐτόν. 2. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής] Qu. γέρων δὲ γράμματ' οὐχ ὀρᾷ πόρρω σαφῶς. οὐδὲ] σὺ δὲ Heath.

359. σύ με καταίθειν] σύ μοι καταίθειν et σύ με καταίθειν μοι libri. σύ με καταφθιεῖν (καταφθίσειν Dind.) δοκεῖς Heath. Ipse tentabam σέ με καταφθείρειν (vel κατακτείνειν) πρόπει.

360. παῦ ὕδωρ δίκην πυρός] Qu. οἷο' ὕδωρ φόντην (φθαρετήν? σβεστήν?) πυρός. Constat Aeschylum ὕδωρ poetice sed apte πυρός extinctorem dixisse. παῦ' ὕδωρ] παῦ' ὕβριν Plutarchi cod. Pal. unde παύσυβριν conj. Bernardakis.

362. V. 1. στέρνοις] Leg. στέρνω (στέρνοι). 2. εἰ — συντρέχοι] Leg. ἦν — συντρέχῃ.

366. εὐμαρῶς] Qu. εὐτόκων, vel εὐπαγῶν, vel ἐν δόμοις.

367. σιέγαστρον] Confer νν. ζύγαστρον, κάναστρον.

370. μελαστέρφων] μελανοστέρφων al. μελανοστέρφων Nauck. Malim μελανόστερπον γένος. Confer νν. μελανόσπερμος, μελανόστικτος, μελανόστολος, μελανοσύρμαιος, μελανόπτερος, μελανοδέρματος, etc.

374. Qu. ἐν ταῖς χερσὶ δ' εἶχεν ἄνθεα | λειμώνι'. Cf. Chaerem. Fr. 10, 3.

375. τεύχημα libri. τέχνημα Nauck. Fort. τεῦχος τι. δυσέκλυτον libri. δυσέκδυτον Nauck. δυσεκλύτως legitur Prom. 60.

377. ἔτης ἀνὴρ] Cf. Suppl. 247. πρὸς σε — ὥς ἔτην λέγω. Eur. Fr. 1014. φωτὶ — ἔτη.

378. Diversum fragmentum (378 b) est 'σπίδιον πεδίον' apud Eust. Schol. Π. δταν (l. ὥς δταν) λέγη.

385. οἳ τε] οἱ γὰρ, οἱ δέ, οἳ τοι al. Praestat οἳ τοι. ἐρείσματα] ἰάματα al. κουφίσματα recte corrigit Nauck. Sic ἰάματα (κουφίσματα v. l.) in Menand. IV. 240.

386. λαμπάδων] καὶ δάδων nescioquis. Qu. πᾶν πέδον. σθένει] φλέγει recte Herwerden. Schol. Soph. καὶ ἔτη (l. καὶ εἴη ἄν) λαμπάσιν ἀκταῖς etc.

387. ἔρως δέ] ἔρωτι Brunck. ἐρῶ δέ probabiliter Dind. ἐρῶσα Mein. R. Ellis.

388. Aristid. Αἰσχύλῳ (Αἰσχύλου?) χορὸς ἦσε.

391. καὶ σοφοῦ —] Fort. χῶ σοφοῦ —.

392. Cf. Eur. 643. βαρὺ τὸ φόρημ' οἷσις (αὐξήσις?) ἀνθρώπου κακοῦ.

396. γέροντα] γέροντι Men. mon. 297. quod praeferendum.

399. V. 1. ἐφήμερα] ἐφημέρια al. ἐφ' ἡμέραν recte Dind. Cf. trag.

401. V. 1. ζόης (vel ζοῆς) corrigit Nauck. 2. ἐστὶ μᾶλλον ἢ libri. ἐστὶν ἢ Grot. Vix placet ἢ πεφυκέναι ante κρεῖσσον positum. Qu. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ πεφυκέναι | ἐστὶν κακῶς πράσσοντι (pro πάσχοντα). Fortasse duo diversa fragmenta hic conglutinata sunt. 3. πάσχοντα] πράσσοντα malit Nauck.

403. Βοῦράν θ' ἱερὰν] Βοῦραν καθ' ἱερὰν bene Mein. Phot. ῥύπες (ῥύπαις cod. leg. ῥύπαι).

418. ἀσχαδές] Ab α et σχάζω formatum, ut ἀσχιδής ab α et σχίζαι. Recte et in Etym. M. et Hesych. ἀκατάσχετον reponendum suspicatur Nauck.

425. ῥόνησας] I. e. ἔλουσας. Qu. ῥόνισας, et ἐξηονίσθην pro ἐξηονήθην.

429. κεχρηματίσθαι] κεχρωματίσθαι recte, opinor, Dind.

433. λάμπουρις] Praeferenda, ni fallor, scriptura λαμπουρίς. Cf. Lycophr. 344. λαμπουρίδος. 1393.

434. *μειζονώτερος*] Cf. 432. *κυντερώτατα*.

445. *τρισόζυος* aut *τρισοζώος* libri. *τρισοζώος* conjecerat Sylbury. *τρισοίζυος* Lobeck. *τρίσοιζυς* Dind. *τρισοζόος* cum Hermannō scribit Nauck. Annon *τρίσζωος* scribendum erat? Fort. *τρισοίζυρος*.

447. *φυξίμηλον*] Recte explicat Hesychius.

454. *οὐκέτ' ἀκταίνω*] Respici videtur Eumenidum v. 36. *ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' (l. μήτ' ἔτ') ἀκταίνειν βάσιν*. Cf. Adesp. Fr. 125. *ἀκτεῖνον μένος*.

463. *πάντα κλῆρον*] Qu. *πᾶν κράτος*.

464, 2. *ἐαυτῷ*] Leg. *αὐτοῖς*.

**SOPHOCLES.**

---





# SOPHOCLES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIAE 1889.

3. ἐψία] Cf. 134. ἀφεψιασάμην (i. e. ἀφωμίλησα, Hesych.).  
4. ἀγύναιξ] Altera forma est ἀγύναικος.  
4 b. οἴνωι γὰρ ἡμῖν ἀχελῶιοι ἄρα νᾶι] Scripserat forsan οἴνω  
γὰρ ἡμῖν κἀχελῶω πάντα νᾶ (i. e. νάει, fluit), vel — ἀχελῶος  
ἄρα νᾶ.  
6. Etym. M. ἀγχήρης· ἐγγύς (l. ὁ ἐγγύς).  
10. παρδαληφόρον] παρδαλήφορον recte Ellendt. Dind.  
11. V. 2. τὸν δ'] Leg. τόν τ'.  
14. κεκιθάρικεν] ἐκιθάρισεν al. τεθρίακεν Mein. Qu. τί σοι  
δ' (vel τί δῆτ') Ἀπόλλων (λοξίας) κεκιθάρικεν;  
15. φορμικτά] Annon φορμιγκτά? Cf. σαλπικτῆς a σαλπίζω.  
19. V. 1. κατὰ ῥάχιν] Fort. πᾶσαν ῥάχιν. 2. ἠλοῆσαι πλεῖον]  
ἤλαννε παίων probabiliter Casaub. ὕν ἠλόησα M. Schmidt. Fort.  
κατηλόησεν αὐτόν.  
20. χωρίτην δ' ὄρῳ] Leg. χωρίτης δ' ὄρῳ.  
21. ὁδουρὸν (ὁδυρῶν al.) ὁμοιος libri. ὁδουρὸν οἶος Valck.  
ὁδουρῶν ὁμματ' bene Wakefield. ὁδουρῶν σμῆνος conj. Nauck.  
ἐξέβης] Qu. ὦδ' ἔβης.  
22. V. 1. ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς] εὐφύλλοισιν — al. Leg.  
εὐφυλλόν τιν' αἰγειρον μακράν, vel εὐφύλλου ποτ' αἰγείρου μακρᾶς.  
Cf. Eur. Iph. T. 1247. εὐφύλλῳ δάφνα. Hel. 1347. 3. κινήσης  
αὔραις ἀνακουφίζει libri. κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει optime Dind.  
περόν] Mendosum videtur. Qu. πεσόν (which has drooped),  
quod apprime cum ἀνακουφίζει convenit. Tentabam olim πτερά  
aut πῖλα (pennas, i. e. folia, cf. Chaerem. 14, 13. ἴων τε μελα-  
νόφυλλα συγκλῶσαι πτερά. Nicand. Ther. 524.), et 'λαφρά (ἐλα-  
φρά), et κινεῖν τις αὔρα κἀνακουφίζειν φιλεῖ. Sed vix dubitari  
potest quin constructio sit τοῦκείνης κάρα ἀνακουφίζει. Cf. Oed.  
R. 23. πόλις | ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα | βυθῶν ἔτ' οὐχ  
οἷα τε φοινίου σάλου. Observatione tamen digna sunt quae docet  
Photius p. 346, 19. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερά ἔλεγον.  
26. V. 1. ἐν δεσμώμασιν] Qu. εἰς' ἐσφιγμένοι.  
32. ἡμίλιγδος libri. ἡμῖν λίγδος bene Leopard. ἡμὴ λίγδος  
praeferat Nauck.  
33. σοι] σου al. Quod praeferendum.

34. ἐν παντί] Leg. ὑπὸ παντί, ut apud Aelian. N. A. XV. 26. Zenob. VI. 20.

35. ἐσχάρας] ἐς χέρας Vater. λαβὼν (λίθον) Mein. Malim (λίθον) λαβών. Exciderat λίθον propter simile vicinum λαβών.

36. καὶ μακρὰς Εὐρωπίας] καὶ μακρὰν — conj. Brunck. καὶ μακρᾶς — Ellendt. Leg. καὶ μακρᾶς —.

37. Χρύσην (νέμω) probabiliter supplet Mein. Steph. Byz. ἡ πόλις (νησος?) τοῦ Ἀπόλλωνος.

38. τὰ φαῦλα] Mire per τὰ μεγάλα interpretantur grammatici, qui falsi esse videntur. Hoc ipsum τὰ μεγάλα, ni fallor, scripserat poeta.

39. ὥστε δευτέρα] εἶτα δευτέρας Herw. prob. Nauck.

40. Μύνου τ' (τί al.) Ἐπιστροφου (Ἐπιστρέφου al.) γε libri. Qu. Μύνου δ' ἐπιστρέφου τι (γε).

41. Locus nondum emendatus. Qu. πατήρ δέ γ' ὑπέδν κρούπαλ' ἀμφίλινα.

44. αἰχμόδετος] αἰχμόλειτος recte corrigere videntur Mein. et Nauck.

47. ἀπειθής] Confer εὐπειθής.

50. ἐμπλεύρου] Annon ἐμπλευροῦ?

51. Hesych. ἐνώταις (l. ἐνοπαῖς)· ἐνωτίοις.

55. ἱκτορεύσομεν] Ab ἱκτωρ supplex.

57. Fort. ὥσπερ | ψάλλοι βίδην τις καὶ ξυναυλίαν. Hesych. βίδην· εἶδος. κροῦμα (l. εἶδος κρούματος).

58. V. 1. Leg. βοᾷ τις. ὦ ἀκούει', ἢ μάτην καλῶ; 2. μάτην ὕλακτῶ] λάσκω μάτην Porson. μάτην κλύω Halm. μάτην καλῶ recte Naber. 3. ἅπαντα recte ed. πάντα libri et Nauck.

59. γῆρας libri. μῆκος absque causa corrigit Nauck.

61. V. 2. τεκόντας] γέροντας F. G. Schmidt. Probabilis correctio. 4. Cf. Eur. 219, 1. κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος (σιγῇ στεγανός Herw.) ἀνδρὸς οὐ κακοῦ.

62. V. 2. πνεύσαντα] Corr. φανέντα.

64. V. 1. παντὸς ἡδιστον γέρας] παντὸς ἡδιον γέρας Mein. Leg. πᾶσιν ἡδιστον γέρας.

66/Quid in Μαριένς lateat non perspicio.

87. Ἰλλάδας γονάς] Cf. Aesch. 194. ταύρων γονάς. Soph. 855, 10. τετρασκελεῖ γονῇ. γονάς] Qu. ποίμνας. Cf. Eur. 837.

73. ἄστομος] Confer εὖστομος.

77. κράτος] Cf. Eur. 508, 2. βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γερατέρων κράτος.

79. V. 1. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι;] τί — ἐπαξιῶς Herw. Fort. τί δῆτα πολλῶν ῥημάτων χρεία 'στί σοι; Confer tamen Arist. Eq. 87. περὶ ποτοῦ γὰρ ἔστι σοι;

81. V. 1. In fine versus colon ponendum videtur, aut ple-

num punctum post *κατανικῶνται*. 2. οἱ τ' ἀγαθοὶ Valck. Leg. οἱ χρηστοί. 3. *κατανικῶνται*] Qu. *τάδε νικῶνται*.

82. V. 3. *ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα*] *ἢ τοὺς θεοὺς σέβοντα* Cobet. *ἢ χρηστὸν αὐτὸν ὄντα* Papageorgius. Utraque correctio justo violentior est.

84. V. 1. *δ δ' εἰ νόθος*] οὐ δὴ νόθος —; conj. Nauck. Qu. οὐδέ γε νόθος, vel τί δ'; οὐ νόθος —; τοῖς γνησίοις] *τις τοῖς γνησίοις* al. *τις γνησίοις* Nauck. Praeferendum τοῖς γνησίοις.

85. V. 2. *αὐθις δέ*] *εὐθύς δέ* malit Nauck. Qu. *ἔπειτα*.

3. *τ' ἄγουσιν*] *ἄκουσιν* al. *θακοῦσιν* Salmas. *θάκησιν* Vater. et Mein. (Correctio non satis certa.) *θεοῖσιν* Wecklein. *ἀγχίστην*] *αἰσχίστην* et *ἡδίστην* al. Hoc verum videtur. 5. οἱ τε φύντες]

οἱ τ' ἔχοντες conj. Mein. Probabilis correctio. 7. *καὶ πρὸς τὰ βατὰ*] *καὶ πρὸς βέβηλα* Valck. *καὶ πρὸς τὰ βάσιμα* cum Engero malit Nauck. Ipse corrigo *καὶ τὰ βατὰ*. Vix praepositiones ἐς et πρὸς sic consociasset poeta. *χωπόθεν πένης*] Corr. *χωπόθεν*

*τις ἂν πένης*. 8. *μηδ' ἐντυχῶν*] οὐδ' ἐντυχῶν al. οὐδ' εὐστοχῶν Mein. Corrigo οὐδ' εὐτυχῶν (not even if lucky). ὧν ἐρᾷ *τυχεῖν*] Cf. Soph. Aj. 967. 9. *καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα*] *καὶ γὰρ δυσειδῆ σῶμα* Weckl. Qu. *τὸν γὰρ δυσειδῆ σῶμα*. *δυσώνυμον*] Qu. *φρενῶν κενόν*. 10. *γλώσση*] *γνώμην* Wecklein. Leg. *πλοῦτος*.

11. *καὶ νοσεῖν*] *κοῦ νοσεῖν* Ellendt. *κἂν νόσων ξυνουσίᾳ* Mein.

12. *πάρεσιν αὐτῷ*] Malim *πάρεσι τούτῳ*. *κάπικρύψεσθαι*, *κάπικρύψασθαι*, *κάποκρύψασθαι* libri. *κάποκρύπτεσθαι* Nauck. Praestat *κάπικρύπτεσθαι*. Cf. Eur. 553, 2.

86. V. 1. *κεροῦσσ' — ἔλαφος*] Cf. Eur. Fr. 857, 2. *ἐλαφον* — *κεροῦσσαν*. *δρυῖων πάγων*] Cf. Ant. 985. *δρυόποδος* (?) ὑπὲρ πάγον.

91. *στείχων δ'*] *στείχοντ'* conj. Nauck. Cf. Eur. Fr. 105, 2. *στείχονθ' ἐῷον* —.

97. V. 1. *τοῦνδικον*] Fort. *τᾶνδικα*. 2. *κρείσσων* (*κρεῖπτον* al.) σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὐρεῖς (*εὐρητής* al.) libri. Qu. *κρεῖσσον* — ἐστι φάρμακον, vel κακοῦ κράτιστον παντός ἐστι φάρμακον. *εὐρε- τίς*] Praestat scribi *εὐρέτις* ut *οἰκέτις* Soph. 782, 2.

98. *βραχεῖ λόγῳ δέ*] *βραχεῖ λόγῳ καὶ* al. *βραχεῖ δέ μύθῳ* conj. Nauck. Qu. *βραχεῖ λόγῳ τοι*.

100. V. 3. *μᾶνειεν*] Cf. Aesch. Sept. 344. *μυαίνων εὐσέβειαν*. Ag. 1669. *μυαίνων τὴν δίκην*. Adesp. 486, 2. *νόμον μυαίνων*. λόγος] λόγῳ Enger. ψόγος Ribbeck. Nil mutandum videtur.

101. V. 1. *οὐδὲ μὲν*] οὐδ' ἐμοὶ probabiliter Porson. οὐδὲ μὴν Br. conj. Mein. 2. *καλὸν*] Correxi olim λόγων.

102. V. 1. *τίς δὴ ποτ' ὄλβον*] *τίς ἂν ποτ' ὄλβον* Mein. Corrigo *τίν' ἂν ποτ' ὄλβος*. 2. *τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον*] *τῶν μηδαμοῦ τιμωμένων* Cobet. Fort. καί —.

103. V. 6. *πράσσειν*] *τάσσειν* recte Gomperz. Nauck. 8. *τὴν ἐναντίαν*] *τὴν ἐπαξίαν* bene Herw. prob. Nauck. Qu. *πᾶν τοῦναντίον*.

104. V. 1. *πως*] Qu. *καὶ*, vel *εἴθ' εἰσίδοιμ' ἐγὼ φρενῶν ἐπήβολον* | *καλῶν σε*. Verba *εὖ φρονήσαντ' deleri vult* Cobet.

2. *φρενῶν ἐπήβολον καλῶν*] Cf. Ant. 492. *οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν*. Eur. Fr. 552, 2. *φρένας καλὰς*.

107. *λαγοί*] *λαγῶ* Sophoclem scripsisse jure opinatur Meinekios.

108. *δὴ μαλθακάς*] *μαλθακάς δὴ* Porson. Qu. *σου (σοι) τίθησι μαλθακάς*.

110. Arridet Schneidewini conjectura, *ἐνδύντα πελλῆς ῥινὸν ἀγραύλου βοός*.

111. Qu. *ἐγὼ δ' | ὥσπερ ἄλιεύς πληγὰς ἔχων διδάσκαλον*. Proverb. Milleri, *ἄλιεύς πληγεὶς νοῖν οἴσει* (l. φύσει).

116. *ώρακιῶ*] Cf. ad Arist. Ran. 481.

118. V. 1. *ἐπεὶ δὲ βλάστοι*] Malim *ἐπὰν δὲ βλάστη*. *μίαν*] *μῖα*s recte Mein.

122. V. 1. *ἡμιοντόν*] *αἰμόρρυτον* recte Scaliger. *ἐνιαύσον* Hense. *κούρειον*] *ἂν σφαγεῖον?* 2. *τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ* | *θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος* bene Scal. 3. *ἀρχῆθεν*] *ἄχραντον* conj. Nauck. *ἀρχῆθεν* legitur Aesch. Fr. 416. *γέρος*] *γένος* Scal. *γέρας* Buttm.

125. V. 1. *ἰδοὺ δὲ φοινὸν* Etym. M. *δίδου δαφοινὸν* Lex. Sabbait. 2. *δίγονον*] *δίτονον* Herw.

128. *ἀμβλύσκει*] Corr. *ἀμβλώσκει*. Confer *τιτρώσκω*.

134. *ἀφεψιασάμην*] Ab *ἐψία* (i. e. *δμιλία*) supra Fr. 3.

137. *ἐπισπάσει*] Pro *ἐπισπάσεται* more Sophocleo.

138. V. 1. *φορεῖτε*] *φυρᾷτε* bene Bergk. prob. Nauck. *κορεῖτε* idem postea. *μασσέτω τις*] Fort. *μάσσειτ' εἰθὺς*. *ἐγχεῖτω*] Qu. *ἔγχει τις*, vel *ἔγχεῖτ' ἐς βαθὺν κρατῆρ'*.

139. V. 2. *καὶ γένει μέγαν*] *τὴν παρηΐδα* Wecklein. Qu. *τὸν γένει μέγαν*. 3. *γαστρος*] *μητρος* Nauck.

140. V. 1. Verba *τὴν κάκοσμον* — *κάρᾳ* recurrunt Aesch. Fr. 180, 2. 4. *ἐδειματούμην δ'*] *ἐλεηλατούμην δ'* Herw. Qu. *ἐπνιγόμην δ' ἐγώ*.

141. V. 4. *οὐ μένειν* ed. *θυμαίνειν* aut *οὐ καίνειν* v. l. Fort. *τετρεμαίνειν*.

142. V. 1. *Σίσυφος πολὺς* — *μητρος πατήρ*] *Σίσυφος πατήρ* — *μητρος πόσις* conj. Nauck. non male. *πανταχοῦ*] *πάντα χῶ* Vater. 2. *ἐν σοὶ*] Scrib. *ἐν σοι*.

143. V. 1. *νυκτέρου ναυκληρίας*] Fort. *νυκτέρῳ ναυκληρίᾳ*.

144. V. 1. *γραμμάτων πτυχὰς ἔχων*] Hinc constat *πτυχὰς* scribendum, non *πτύχας*. Sic *πτυχαῖς* Eur. 506, 2. 1130, 2. etc. Attamen *πτύχα* (non *πτυχήν*) legitur Suppl. 979. 2. *νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὅς ξυνώμοσε*] Qu. *βλέπ' (λέγ') εἴ τις οὐ πάρεστιν οἱ* (i. e. *τούτων οἱ*) *ξυνώμοσαν*. Mire *ἀπόνειμον* per *ἀνάγνωθι* expli-

cat Schol. Pindari. *πάρεστι τίς ξυνώμοσε libri. πάρεστιν δς ξυνώμοσεν Bergk. Nauck. Qu. πάρεστιν οἱ ξυνώμοσαν.*

145. V. 2. *καὶ ἀνάρατος] καὶ ἀνάρετος Trinc. καὶ ἀνάροιος Heath. κἀνάρατος Schneidew. Nauck. Correctio incerta.* 3. *μελέων] Connecte hoc cum ἃ δὲ μνᾶσις. Qu. μελέοις (θνατοῖς).*

4. *ἰσθμόν] οἶμον conj. Nauck. Sed femininum est οἶμος.*

149. *ἐπιξενούσθαι] Mire per μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι explicat Hesychius.*

152. *ξυμβόλους] Cf. Arist. Av. 721.*

153. V. 1. *ἔρωτος γὰρ νόσημα aut νόσημ' ἔρωτος libri. ἔρωσ νόσημα Grot. τὸ γὰρ νόσημα Dobr. Nauck. Glossema videtur illatum ἔρωτος. ἐφήμερον] ἀνήμερον conj. Nauck. coll. Mosch. 1, 10.*

*Qu. ἐφίμερον. Et sic Arsenius teste Gaisfordo. Cf. v. 8.* 2. *ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς —] Qu. ἔχοιμι δ' αὐτ' ἂν οὐ κακῶς —, vel ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ δ' οὐ κακῶς —.*

3. *Cf. Lucian. Sat. 9. χιῶν ἐπέχει τὰ πάντα χῶ βορρᾶς πολὺς, | κοῦδέν δ τι οὐ πέπηγεν (πέπηγε νῦν?) ὑπὸ τοῦ κρύους.*

4. *παιδιαῖς ἄγῃ libri. παῖδες ἀσταγῇ Salmas. παῖδες εὐπαγῇ Nauck. Prior correctio propius ad librorum lectionem accedit.*

5. *ἡδονὰς ποταινίους] Qu. ἡδέως αὐτὸν χεροῖν. ποταινίους] ποτ' ἐνίους al.*

6. *Qu. τέλος δ' ὁ κρυμὸς οὔτ' ἀφιέναι σφ' ἐᾷ | οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμ' ἀσύμφορον κρατεῖν. χυμὸς] κρυμὸς optime Mein. οὔθ' ὅπως (ὅτως al.) ἀφῇ θέλει libri. οὔτ' ἀφίεσθαι θέλει Mein. Qu. οὔτ' ἀφίεσθαί σφ' ἐᾷ, vel, quod minus placet, οὔτ' ἀφιέναι (ἀφίεσθαι) θέλει.*

7. *κτῆμ' (κτῆμα al.) ἀσύμφορον libri. πῆγμα ἀσύμφορον Gomperz. temere recepit Nauck. Recte habet vulgata. Cf. Eur. 184. μούσαν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις ἀσύμφορον. μένειν] Leg. κρατεῖν (to hold).*

9. *δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν] ἐρᾶν τε καὶ μὴ optime correxit Martin. prob. Kock. προῖεται] προσίεται Mein. Kock. Nauck. Neutrum verum videtur. Requiritur verbum significans persuadet, jubet.*

154. V. 1. *ἐπεσιτάει] ἐπεστρατεύετο (rectius fortasse ἐπεστρατεύσατο) conj. Nauck. Qu. ἐπεσιτάει (τότε). Facile post τότε ex-cidēre potuit τότε.*

156. V. 3. *Ἀχιλλήϊου] Sic Ἐφεσῆϊα γράμματα Anaxil. III. 345.*

158. *τρέφος] βρέφος al. Nusquam alibi, ni fallor, occurrit vocabulum τρέφος.*

159. *γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρηκότι] Qu. γλῶσσαν μελίσση (i. e. μέλιτι) τῷ κατερρηκότι. Respicitur proculdubio ad Homericum versum τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος γλυκίων μέλιτος ῥέεν αὐδή.*

160. *ὁ δὲ ἐνθ'] Qu. ὁ δ' ἦλθ', vel ὁ δ' αὖ 'ν ὅπλοις.*

161. V. 1. *ὀμμάτων ἄπο | λόγχας φησὶν Casaub. ὀμμάτων ἄπο | λόγχας ἴησιν Nauck. ὀμμάτων (aut ὀμματος) πόθῳ | λόγχας ἴησιν R. Ellis. Possis etiam ὀμμάτων πόθου | ἴησι λόγχας. 2. λόγχας ἴησιν Nauck. λόγχας ἀφίησιν (vel ἀφίεις) Dind. Cf. Arist. Ach. 566. ὦ βλέπων ἀστραπᾶς.*

162. τεκτόναρχος] τεκτονουργός conj. Nauck. coll. Hesychio, τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων. Recte, opinor. Cf. Arist. Eq. 530. τέκτονες — ὕμνων.

162 b. ἐλλημενήσω] ἔλλει μὲν εἶσω I. van Leekwen. εἰλήσομέν σε τῇδ' (pro τόνδ') Nicole. Quum de verbo ἔλλειν agat grammaticus, corrigendum suspicor ἰλοῦμεν (fut.) εἶσω. Sic βάλλω βαλῶ.

165. πάντως] Fort. πάντων (μέγιστος). Divide sic, — Αἰτναίων | πάντως.

168. V. 2. ὄντος] Viventis, si vivat, τῆς παιδὸς ὄντως τῇσδ' Mein.

169. γόνοιον μήλων cod. γόνον τε μήλων Musurus. γονήν τε μήλων melius Nauck. Et haec Sophoclis videntur esse.

173 b. ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ] ΔΙΟΝΥΣΙΣΚΟΣ corr. Nauck. ex Lexico Messanensi. Recte, opinor.

173 b. V. 2. τὴν ῥῖναν εὐθύς cod. τὴν ῥινά μ' εὐθύς Nauck. Qu. τὴν ῥινά τ' εὐθύς. 3. Leg. πρὸς (τὸ) φαλακρόν, sc. κάρα. Excidit, ni fallor, κάρα aut κρατ' post γελῶν. ἡδὺ διαγελῶν] Leg. ἡδέως γελῶν.

174. V. 2. ἄνθος] ἄκος recte corrigit Nauck.

176. (λαγῶς) | εὐναῖος ex Hesychio Valck. Pro εἶη corrigendum cum Nabero εἶην.

178. V. 1. αὐτὸς ἐν γλώσση] Corr. αὐτόθεν γλώσσης. Ita etiam Herw. et Gennadius. παρηγορεῖ] Suadet. ὀρμασθαι, ὀρᾶσθαι libri. ὀσφρέσθαι recte Herw.

179. V. 1. γυναιῖκα δ' ἐξελόντες] γυναιῖκα δὲ ζητοῦντες (vel δ' ἐξαιτοῦντες) bene M. Schmidt. coll. Arist. Fr. II. 1132. γυναιῖκα δὲ ζητοῦντες (δ' ἐξαιτ. Bergk.) ἐνθάδ' ἤκομεν. ἡ θράσσει γένυν] Qu. ἡ θράσσει τὰ νῦν, vel ἤκομεν τὰ νῦν. 2. Versus graviter corruptus. Tentabam τὴν τοῦ Μενέλεώ γ' ἀρτίως ἡρπασμένην.

180. ἀναχαιτίζειν] I. e. refragari, obniti.

182. V. 1. πέπων ἐρινὸς ὥς ἀχρεῖος αὐτὸς ὦν Porson. Qu. (σὺ δ' ὥς) πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖός τις ὦν | εἰς βρωσιν ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ. Cf. Com. anon. 272. πέπων ἐρινὸς εὐφρανεῖ τοὺς γείτονας.

186. V. 1. δύσκληια] δύσνοια Wecklein. 2. νικᾶν] Qu. ἤκειν.

ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον] Corr. μᾶλλον ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς.

187. V. 1. γύναι] γυνή al. λόγου H. Stadtmueller. ὦ δεινὰ τολμήσασα καὶ δεινῶν πέρα Mein. non male. Qu. ὦ πάντα τολμήσασα — γύναι. Cf. Arist. Nub. 375. ὦ πάντα σὺ τολμῶν. καὶ πέρα] Cf. Arist. Av. 416. 3. ἡ εἴ (ἡει al.) τι libri. εἴ τι Nauck. Revocanda vulgata.

188. οὐ κατοικήσαντ' ἔτι] Imo οὐ κατοικήσουσι' ἔτι.

189. πεινωσαγού A. πεινώσ' αὖ Musurus. Fort. πεινώσά γε.

190. εὖωρος γάμου] I. q. ὥραῖος γάμον.

192. V. 1. γλῶσσ' ἐν οἷσιν] Leg. (ᾧ) γλῶσσ' ἐν οἷσις cum Dindorfio. 2. δπου] δτων Wagner. δτοις F. G. Schmidt.

193. V. 1. τὰ ῥᾶστα, τὰ ῥᾶιστα, aut τὰ ῥᾶστ' libri. τᾶριστ' Wyttenbach. Nauck. τὰ λαῶστ' Blomfield. Quod etiam ipse conieceram.

194. προσόντος ed. προσόντως aut προσηκόντως libri. προπόντως recte Nauck. εὐφημίαν] εὐβουλίαν bene F. G. Schmidt.

195. βέβαιαι] Leg. βέβαιοι. μόναι libri. μόνης Naber. Nauck. Recte, opinor.

196. γὰρ ἐσθλῶν] Leg. πονηρῶν. στέρνον] Annon σπλάγχνον? οὐ μαλάσσεται] οὐκ ἀλλάσσεται Naber. prob. Nauck. Non assentior. Cf. Men. mon. 31. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.

197. V. 2. τὸ δεινὸν] Leg. τὸ θεῖον. Idem sentit Kock.

198. ἀπελθ' ἐκείνης] ἀπελθε· κινεῖς sagaciter corrigit Nauck. Sic ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Eur. Bacch. 690.

200. ἀγνυαίου] ἀγνυαῖον recte Mein.

201. γνωστός] γνωτὸς frustra correxit Nauck. Hoc valet known, illud that may be known.

205. ἐκκαυμάτων] Cf. Eur. 1031, 2. ἐκκαυμα τόλμης — καὶ θράσους.

206. χωρίτην ὄφιν] Cf. Aesch. 123. ὁδοιπόρων δῆλημα χωρίτης δράκων.

208. χάριν φέρειν] I. e. διδόναι, to confer a favour.

209. τὸν δρῶντα] δράσαντι al. Quae lectio praeferenda est. Cf. Aesch. Fr. 456. Aesch. Suppl. 877. εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. Eur. 1090.

210. ἰώδῃ φυλάξαι] Leg. αὐτὸν (αὐτήν) δεῖ φυλάξαι. χοῖρος ὥστε δεσμίων] χοῖρον ὥστε δεσμίαν recte Casaub.

211. ἀλαλίαν] I. e. πονηρίαν, ἀταξίαν (Hesych.). Mendosum videtur. Qu. ἀκοσμίαν.

213. οὐ κωφεῖ ξένον probabiliter Wecklein.

215. V. 1. εἰρή] Qu. ἔρις. Ita M. Schmidt, συνῆψε δῆριν ὕποφρον etc. ὕποφρος] ὕπαφρος jure corrigendum censet Nauck.

ἐξ αὐτῶν] Qu. (ἦν τις vel ἐγένετ') ἐξ αὐτῶν (αὐτοῖν). 2. ἐξαπώλετο] ἀνταπώλετο malit Nauck. Cui non assentior.

217. V. 1. πηκται — λύραι] I. e. πηκτίδες. Cf. 220, 1. et ad Thesm. 1217. μαγαδίδες] μαγαδίδες Mein. Utique prima in μάγαδις corripitur, ut in Ion. Fr. 23. Ἀνδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς. Cf. Diog. Athen. 1, 10.

218. τρίγωνος] Cf. 378. Φρὺξ τρίγωνος. Aesch. 78, 2. Diog. Athen. 1, 9.

219. V. 1. τάδ' ὄσα] τάδε σε al. πρόποδα] 'Running rapidly forward' vertit R. Ellis, collato Homericο προποδίζειν.



κλαίμεν] κλύμεν al. Qu. κλύετε, nisi in fine versus plene interponendum. 2. χέρεσι πόδεσι] Ut ἀνάκτεσι ἴνεσι χείρεσι apud Homerum, πολίεσι apud Pindarum. χερί τε ποδί τε conj. Nauck. Formis solutis omnino favet rhythmus loci.

220. V. 2. λύρα (quidni λύραι?) μόνανλοί θ', οἷς ἐχαίρομεν τέως bene conj. Nauck. 3. ναούς τ' ἐρημοῖ πισσοκωνίας ἄρης R. Ellis, tres locutionis formas fuisse admonens, πισσοκώνητος μόρος (Aesch. in Κρήσσαις et Cratin.), πισσοκώνητον πῦρ (Aesch. in Κρήσσαις), πισσοκωνίας ἄρης (Soph.?). Fort. ναὸς δ' ἐρημος οὐδὲ κῶμος ἔστ' ἔτι.

223. V. 2. ὀγγνὺς (δ') recte Herwerden.

224. V. 1. ἐλάμφθην] ἐθάλφθην conj. Brunck. Leg. ἐδήχθην, vel δέδηγμαι (pro δ' ἐλάμφθην). δ' ἂν καὶ τῷ (τὸ Harl.) libri. δακέτω Brunck. Vitiosum, sed quid reponendum sit non perspicio. Fort. πυρετῷ. ποτὶ δειράν] Leg. περὶ δειράν. ποτὶ δ' οὐρανὸν αἶρομαι ἐκ — Herwerden. 2. ἐρχομαι] Et hoc mendosum. Fort. ἴσχομαι aut ἔχομαι.

226. V. 1. ὃν ἂν τιμᾷ θεός] ὃς ἂν τιμᾷ θεὸν recte Beynen. improbat Nauck. 2. θεοὺς] Leg. θεόν σ'. ὀρῶντα] Leg. ὀρᾶν τε. 4. αἰσχροὺς] Leg. ἄδικον.

231. καὶ ἀλκίοι τοῖς ἐπαινῆταισιν (ε supr. αι) cod. In his corruptis verbis latet Sophoclis versus.

234. V. 3. ἐπ' ἡμαρ] I. e. διὰ μιᾶς ἡμέρας (Steph. Byz.), Angl. in the course of a single day. Ut alibi ἐφ' ἡμέραν. Sic κατ' ἡμαρ Soph. 536. Minus accurate καθ' ἐκάστην ἡμέραν (daily) explicat schol. Sophoclis. λαμπρᾶς ἔω] Ut ὀρθρου, νυκτός, ἑσπέρας, etc. 4. χλωρὸν οἰνάνθης δέμας] Qu. χλωρὸν — θάλος, aut χλωρὸς — βότρους. κεκλημάτῳ] Surculos gignit. Angl. makes shoots (or buds). Schol. Ven. II. ν'. 21. αἵτινες (ἄμπελοι) ἔωθεν μὲν τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς ποιοῦνται. χῶρον aut χῶρος libri. χλωρὸν Bergk. εὐάνθης, εὐανθῆς, aut εὐανθῆς libri. οἰνάνθης Barnes. 5. μέσσον] μέσον libri meliores. An μέσατον?

6. καὶ κλίνεται γε (τε al.) libri. πεπαίνεται τε conj. Nauck. γλυκάζεται τε Mein., coll. Xen. Oecon. 19, 19. Qu. μελαίνεται δέ. κάποπερκοῦται] κάπιπερκοῦται recte conj. Nauck. 7. βλαστομένη] Mendosum. κλάστου χερὶ (vel τέχνη) Mein. κλάστου χερὶ Nauck. Fort. πεπαμμένη (α πεπαίνω). Schol. Soph. ἐτρογγᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν. 8. ὀπώρα καλῶς] καλῶς ὀπώρα Barnes. μέλαιν' ὀπώρα bene conj. Nauck.

235. Cf. Eur. Fr. 299. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τὰλλ' ἔστ' ἀσθενῇ.

236. ὥς νῦν] ὥς νυν recte Dind.

237. V. 1. ἔχεις ed. ἔχει libri. Illud praeferendum. Fort. πάσχεις. 3. ἐκ τῶν —] Fort. κάκ τῶν —, nisi ejiciendus est v. 2. χρεὶ] δὴ Badham. F. G. Schmidt.

238. V. 1. καὶ λόγοισιν] Malim καὶν λόγοισιν cum Nabero et Nauck.

239. V. 1. τῷ γήρῳ φιλεῖ —] Cf. incert. apud Stob. p. 502. σοφὸν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλευεῖν ἐστὶ (ἄρ' ἦν Lenting. ad Med. 703. malim ἔφν aut δ δεῖ) | τὸ γήρας.

248. V. 1. γεννάτορ A. νότορ (supr. γεν) B. νᾶτορ Mein. coll. Hesych. ναέτωρ· ῥέων, πολύρρους. Quod recepit Nauck. Quidni Ἰναχε γεννήτορ, παῖ κρηνῶν?

250. Qu. γονὴ τίς ἦδε γυμνάς; Ἀρκὰς ἢ κυνῆ; Idem proponit Nauck. Cf. Arist. Av. 1203. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ; | IP. Ἰρις ταχεῖα. γυμνάς] Cf. Eur. 105. γυμνάδα στόλον.

251. δ'] ἦδ' Porson. Fort. ἐστ'.

255. Fort. Ἀφροδισία πυκνή | ἅπασιν ἐν δόμοις ἐπικτυπεῖ (ἐπεκτύπει) λάταξ. 2. παισὶν libri. ἅπασιν νῦν Toup. παῖσιν Heath. Qu. ἅπασιν ἐν. ἐπεκτύπει al. unde ἐπεκτύπει Nauck. Mein.

256. V. 1. γενεᾶς libri. γέννας Bergk. 2. θείου del. Herw. Nauck. Ipse propono αἴσαν sortem. Alioquin aut τυχόντες pro λαχόντες corrigendum erit, aut γένναν ἀφθιτον pro γέννας ἀφθίτου.

257. τραχὺς ὧ χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται libri. Qu. τραχὺς δ' ὅπως κέρχνος (τις) ἐξανίσταται. Istud χελώνης nihil aliud est quam varia lectio κέρχνης, quae fortasse recipienda est.

261. τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀπεμφίας χάριν] τοιάνδ' ἐμοὶ (et Πλούτων?) — Hemst. τοιόνδ' ἔχω — Fritzs. τοιάνδ' ἐμοὶ Πλούτων — Bergk. Qu. τοιάνδ' ἔχει Πλούτων —. De sensu loci non liquet.

262. V. 2. ἔχει γόμον cod. νόμον ἔχει Porson. νομὸν ἔχει Ellendt. Aliud quid latere suspicor.

264. πάντα] πέλτα Mein. Nauck. Infelix correctio, si quid video. Tenendum autem est mediam in ἐρίθων produci. Si metrum anapaesticum est, scribendum erit ἀραχνῶν, non ἀραχνᾶν.

267. χειμῶνι] λειμῶνι frustra malit Naber.

270. Hesych. πυρεώρους καὶ συνεχεῖς (παρηόρους καὶ ἀσυνεχεῖς R. Ellis).

275. Qu. τὸν μὲν γὰρ ἄδην οὐδ' ὁ γηραιὸς φιλεῖ (οὐδ' ὁ γηραιὸς φιλεῖ jam F. G. Schmidt).

275 b. (p. XII.) καὶ νῶν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδείξαι βίου] Pro σῆμα qu. σχῆμα.

281. V. 1. σωτηρίας — φάρμακ'] I. e. remedia salutem afferentia. Cf. Eur. Hel. 1055. σωτηρίας — ἄκος. 2. βλέψαι] Malim εὐρεῖν aut ὁρᾶν.

283. Anecd. Bekk. καθαρὸς (l. καθαρά).

285. οὐ μελιττοῦσθαι ed. οὐχὶ μελιττοῦσθαι recte conj. Nauck.

286. V. 1. νόει πρὸς ἀνδρὶ] δεινοῦ πρὸς ἀνδρὸς Pflugk. Le- gerim σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς. Cf. Fr. 296. σῶμα] χρῶμα recte

Bergk. Nauck. et jam Reisk. 2. πέτρα τραπέσθαι γνησίου φρονήματος] Fort. πέτρα ἑομοιοῦν —, vel πέτρα τροπαῖον πλησίον προσεικάσαι, vel πέτρας τραπέσθαι πλησίον πλανώμενος. Cf. Ion. 36, 2. στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χρόας.

287. εἰκαία σχολή] Easy-going leisure. Cf. Arist. Nub. 44. βίος — εἰκῇ κείμενος. Frustra ἡ λίαν σχολή corrigendum suspicatur Nauck.

293. V. 2. διατορεῦσαί σε δεῖται] διατόρεντ' ἀποξῦσαί σε δεῖ R. Ellis. Qu. ἐνήλατα | τρίγομφα διατορεῖν σε δεῖ τὰ νῦν ξύλα. δεῖται] Qu. δεῖ τὰ νῦν.

294. V. 1. κάξορμενίζει] Qu. ἐξορμενίζει. Cf. Nicostr. com. 34. ῥήτορες | ἐξωρμενικότες (i. e. ὑπερεξηγηκότες). ἐπισχολάζεται] ἐτι σχολάζεται recte Mein.

296. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ] ἐσθλοῦ πρὸς ἀνδρὸς melius F. G. Schmidt.

297. ἀροῦσθαι] ἀρύεσθαι Bergk. non male. μόνον] μούνον al. Fort. φασίν. ὄλβους] Leg. ὄλβου.

299. χερσεύει] Cf. Eur. 636, 3. τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος (?). Hesych. κείμενος (κέκτεται?) μὲν βουστάδας αὐλὰς — ἢ οὕτως (ἀπλῶς?) ἐμβατεύει.

300. V. 1. ἡλθ'] ἦν δ' Mein. Melius foret ἦν. 2. ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις] ἐν κλεινοῖσι Κεκροπιδῶν (vel Θησειδῶν) πάγοις cum Meklero malit Nauck. Malim ἐς κλεινοὺς Ἀθηναίων πάγους.

304. ἐμφοραι] ἐνφοραι al. ἐν φορᾷ Dind. ἀμφορεῖ Ruhnken. Ipse tentabam ἐν χεροῖν aut ἡλικες (οἰκέται). Pro δέμας fort. φίλοι. Locus nondum emendatus.

305. V. 2. δέατος] A nominativo δέαρ, ut στέατος a στέαρ.

307. V. 1. τοῖς μὲν λόγοις] τοῖς λόγοις al. Fort. τοῖσιν λόγοις. 2. ἡ λευκῶ] Malim ἡ ἔν λευκῶ. λευκὴ σταθμὴ] λευκὴν σταθμὴν al. Quod praefendum videtur.

308. ὃ τι ἄν τι γίνηται (aut γίνεται) libri. όταν γένηται ταῦτα, πάντ' — Dobr. Leg. ὃ τι ἄν γένηται, vel όταν τι βούλη. τὰ πάντ'] τὰλλα πάντ' recte F. G. Schmidt.

309. αὐτοκτίτους δόμους] δόμους αὐτοκτίτους scripsisse Sophoclem jure opinatur Nauck. Cf. Prom. 301. αὐτόκτιτ' ἄντρα.

312. V. 1. Qu. χαλκοσκελεῖς γὰρ (οὐχ ὄρεᾶς; Ἑρινύες). 2. (πνρὸς φλόγ') ἐκπνέουσι Bergk. Qu. (πῦρ' δεινὸν) ἐκπνέουσι. πνευμάτων] πνευμόνων Bergk. πλευμόνων praefert Nauck. 3. ὥς (ἱπνὸς σελασφόρος) non male supplet Bergk.

313. πέμφιξιν οὐ πέλας φόρου libri. ἐξ ἔω σελασφόρου Benti. ὥς ἱπνοῦ σελασφόρου Herm. ἡλίου σελασφόρου M. Schmidt. Malim ἐξ ἱπνοῦ σελασφόρου. Cf. Aesch. 164.

315. ἀνθυπουργῆσαι] ἀνθυπουργήσιν Wecklein. Fortasse recte.

317. V. 1. βλαστὸς] Qu. βλαστόν. ἔβλασεν οὐπιχώριος] Qu. ἔβλαστε τὸν ἐπιχώριον. 2. κάρτα] κῤῥατα Bergk. φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Valck. Cf. Aesch. Suppl. 608. χερσὶ δεξιωνύμοις | ἔφριξεν αἰθήρ. Fr. 387. ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

318. ἔχοντας] ἔχοντες jure requirit Nauck. ἐπιζώστρας] Cf. περιζώστρα, Anaxandr. 77.

320. μηροῖς] Cf. Aesch. 135. σέβας — μηρῶν ἀγνόν. τυραννίδα] Requiritur, ni fallor, nomen ἐπιθυμίαν significans.

324. V. 2. τὴν βλάβην] πημονήν malit Nauck. Correctio probabilis. φέρων] θέλων conj. Nauck. Non male.

326. V. 1. τὰ ψευδῇ λέγειν] Fort. τὸ —, sed cf. Eur. 578, 9. τὰ ψευδῇ λέγειν. 773, 9. 3. τὸ μὴ καλόν] I. e. τὸ μὴ ἀληθές. Qu. τὸ ψεῦδος ὄν.

327. V. 1. ὦ φίλοι] ὦ recte deleri jubet Nauck. 4. φθονεραὶ γὰρ ὁδοί] Leg. φθονεροὶ γὰρ οἱ θεοί.

328. V. 2. μακρόν βίον] πλοῦτον βαθὺν exspectabat Nauck. Qu. πλεῖστον βίον. 3. τοῦ γε κερδαίνειν] τοῦπικερδαίνειν Mein. Fortasse recte. 5. Post δεύτερ' plene interpungatur.

329. V. 2. ἡδιστον δ' ὅτῳ —] I. e. ἡδιστον δὲ διὰ τινί. 3. πάρεστι λῆψις] τυχεῖν πάρεστιν conj. Nauck. Correctio non necessaria. Cf. Aj. 330.

330. ἀκουσά (σοι) Bekk. ἀκούσιμα conj. Bergk. Praestat prior correctio.

333. ὥς ἐμᾷ] ὥς ἔχω recte F. G. Schmidt.

336. ὄνος ἰσόσπριος] I. e. a wood-louse, ut videtur.

339. V. 2. τὴν — ὕβριν] Malim τῆς — ὕβρεως. 3. ξυναινέσονται] Quidni ξυναινέσουσι? Futurum enim est αἰνέσω, non αἰνέσομαι.

340. Locus nondum sanatus, nec de metro constat. Tolerari nequit παύσει' in tragoedia. Scripserat forsan ἐνθα (aut ἤδη) | παύσεται ἀλγεινῶν μόχθων καὶ δαΐοιτος.

341. V. 2. Cf. Eur. Fr. 773, 14. κἀπιχωρίοις | ὁσμαῖσι θυμῶσιν εἰσόδους δόμων.

342. V. 1. Αἰγαίου μέδεις (μεδέεις) πρῶνας libri. Αἰγαίου νέμεις πρῶνας Fritzscher. Αἰγαίους ἔχεις πρῶνας recte, opinor, Bergk.

3. εὐανέμου λίμνας] Qu. εἰναλίας λίμνας. στομάτων] θοάζων Henning. πολεύων Herw. ἐπωπῶν M. Schmidt. σκοπέλων Kock. στομάτων corruptum habet Nauck. Participium requiri videtur.

344. V. 2. κεραυνίου] κεραύνιον recte Reisk. 3. μόνου aut μοτοῦ plerique libri Plut. νότου Ricc. βρότου H. Weil. 4. κυκλεῖ vulg. κυκλοῖ B. κύκλω Reisk. πᾶσαν οἰκειῶν παμπληθίαν] Leg. σύμπας' οἰκειῶν παμπληθία. Cf. 377, 1. παμπληθίαν] παγκληρίαν Bergk. παμπησίαν malit Nauck. 5. πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς] Corrigo πλῆθος οἱ πόσον δοκεῖς. Facit mecum Herwerden. συνοπάζεται] συμπλάζεται meliores libri.

345. πόνου μεταλλαχθέντος] κόπου — Ellendt. μόχθου δ' ἀπαλλαχθέντος Mein. πότιμον μεταβληθέντος bene conj. Nauck. Sed retineri potest μεταλλαχθέντος. Ipse tentabam πόνων ἀπαλλαχθεῖσιν (vel ἀπαλλαγεῖσιν) οἱ πόνου γλυκεῖς. οἱ πόνου γλυκεῖς] οἱ λόγοι γλυκεῖς vel ἡ μνήμη γλυκὴν Dobr.

348. V. 1. πολὺν] Suspectum. Malim μέγαν. πάγξενον] Cf. v. πολύξενος. 2. ἐκτιθεῖς φέρειν] Qu. ἄθλ' αὐτοῖς τιθεῖς.

3. Cf. Soph. Fr. 223. χρυσόδετον κέρας. χρυσόκολλα — ἐκπώματα] Cf. Eur. 587. κώπην χρυσόκολλον.

348 b. (p. XII.) Λάρισσα] Λάρισα Nauck. προσγόνων] Pro πρόγονων dictum accipit grammaticus, falsus haud dubie. Aliud quid reponendum. προσπόλων corrigit v. Leeuwen. Ipse propono προπατόρων Πελασγικῶν, aut θυγατέρων —. Πελασγιδᾶν] Πελασγίδων Diels et v. Leeuwen. Qu. Πελασγικῶν.

349. V. 2. προσῆψεν] προσῆξεν conj. Nauck. ἐν δισκήματι] Suspectum. Qu. ἐν δίσκου βολῇ. De sensu non liquet.

351. ὥς καὶ τύραννον πᾶς] Corrigo ὥς πᾶς τύραννον ἄνδρ'. ἐπεύξεται] Corr. ἐφίεται.

353. ἀγχιτέρμονες] Malim ἀγχιτέρμονος.

354. ἡδ'] Legitur praeterea 505. 1028, 2. Aesch. 191, 2.

355. ἄπλαστον] ἀπέλαστον Mein. ἄπλατον Bergk.

356. ταχὺ δ' αὐτὸ] τάχ' αὐτὸ Mein. Fortasse recte. ὥς ἐγὼ σαφῶς] Verum videtur aut ὥς λέγω σαφῶς (Burges.) aut ὥς ἐγὼ σοφός (Boiss.).

357. ἀσάλπικτον] An ἀσάλπιγκτον?

358. πρόχειρον] πρὸ χειρῶν, προχείρων al. Qu. τὸν υἱὸν, nisi latet nomen proprium.

360. ψυχῆς — πύλην] Cf. Med. 661. καθαρὰν ἀνοίξαντα κλῆδα φρενῶν.

361. Probabilis videtur Nauckii correctio Ξάνθης Φαμενὸς καὶ Τειρεσίον, coll. schol. Phoen. 834.

362. μαλλοδέτας aut μαλλοδετεῖς libri. μαλλοδέτους recte Valck.

363. V. 3. ἔπειτα] τέλος δὲ olim conjiciebat Nauck. πέποινα δὲ F. G. Schmidt. probat Nauck. Sed ita requireretur additum ὄντα. λαμβάνεις cod. λαμβάνει σφ' optime Herwerden.

364. γλαμυρούς] Scripserat poeta, ni fallor, λαμυρούς (voraces).

365. οὔτοι ποθ' ἤξει] οὔτοι ποθ' ἄψει O. Schneider. οὐδέποτε ἐφίξει sagaciter restituit Cobet. Tentabam etiam οὐδέποτε θίξει.

366. V. 1. ἦν δ' ἀμπέλου] ἦν δ' ἀμπέλων al. ἦν δὲ κάμπέλων Sylburg. ἦν δὲ κάμπέλου recte Grot. ἦν δ' εὐάμπελος vel ἦν δὲ βακχίου malit Nauck. Qu. ἦν δ' ἐξ ἀμπέλου. 2. εὖ τεθησαυρισμένη] ἐντεθησαυρισμένη Casaubon. Nihil opus. 3. παγκάρπεια] παγκαρπία al. Malim ἐνῆν δὲ συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία. Solennis forma est παγκαρπία, non παγκάρπεια. Cf. Eur. 912, 4.

369. V. 2. ἀνῆκε] Anglice let loose.

370. *ἱσοφόρους δρύας*] Mireris δρύας pro δρυῖς positum in scriptore Attico, nisi ex cantico melico hoc sumptum est. Scripserat forsān ut apud Hom. Il. 398. (sec. Agathoclem).

375. V. 1. *καὶ βραχὺν χρόνον*] *κᾶν* — Cobet. Recte, ut videtur. Cf. ad Arist. Ach. 1021.

377. V. 2. *πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος*] I. e. πόλις δὲ, Μυσῶν προσήγορος, Μυσία (κλήζεται).

378. V. 1. *ἀντίσπαστά τε*] *τε* om. al. Sub. μέλη. Cf. Phryn. 11. *ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰείδοντες* (ἀντίσπαστα μέλποντες?) μέλη. Haec non intelligo. Qu. *ἀντισπᾶ* (ἀντίεσπα, aut aliud verbum) μέλη, et mox *Λυδῆς* (τ') ἐφύμνει (ἐφύμνει) —. 2. *Λυδῆς — πηκτίδος*] Cf. Diogen. trag. 1. 6. *κλύω δὲ Λυδᾶς — παρθένους — Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων* (τ') ἀντιζύγοις | *ὀλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν*. Ion. 22. *Λυδαὶ ψάλτριαι*. ἐφύμνει] ἐφύμνει al. fortasse recte. *πηκτίδος*] Cf. 220. *κροτητὰ πηκτίδων μέλη*. Diogen. 1, 6. Plat. Resp. III. 399 C. *τριγώνων — καὶ πηκτίδων*. Idem, opinor, *πηκτίς* quod *πηκτὴ λύρα*. Soph. 217. *πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγαδίδες*. *συγχορδία*] An *συγχορδίαν* (concordiam, concentum, symphoniam)?

379. *ψαλίδας*] *ψέλλια* Bergk. Qu. *ψέλια*.

389. *ἄνθρωσκε*] Cf. *ἄγχαζε* Soph. 886.

393. *ἀσπιδίτην*] Formatum ut *ὀπλίτης, ἀσπίτης, χωρίτης, πολίτης*, etc. *ὄντα* (νιν) *πεφαργμένον* Parageorgius.

394. *ὥς*] Qu. *μᾶν* —; *τοξεύμασιν*] Suspectum. Qu. *τις τοξότης*, aut *τοξουλκὸς ἦν*.

396. Pollux, *πέντε δ' — εἶχεν ἐπὶ* (l. *μετὰ*) *πέντε γραμμῶν*.

398. *σπίζα τέως* cod. *σπίζ' ὅπως* Dind. Corrigo *σπινίδι' ὥς* —.

399. V. 1. *τεῖχος*] Qu. *ταφρόν*. οὗτος δὲ *τεύχη ἐφεῦρεν* dubitanter F. G. Schmidt. 2. *σταθμ* (sic) aut *στάθμη δ'* libri. *σταθμῶν* Salmas. *σταθμῶν τ'* Herw. Leg. *σταθμῶν* (τ'). Cf. Eur. Phoen. 544. *μέτρο' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν | ἰσότης ἔταξε* etc. Philostr. Her. p. 142. *πρὸ γὰρ δὴ Παλαμήδους — οὐδὲ ἦν οὐδὲ σταθμὰ καὶ μέτρα οὐδὲ ἀριθμοί* (ἀριθμεῖν al.). Quem locum apposuit Nauck. *εὐρήματα*] *σοφίσματα* Mein. *δρίσματα* L. Dind. 3. *ταύτας*] Leg. *πάσας*. Idem proponit Herwerden. 4. *κᾶκεῖν'*] *πάντων δ'* Herw. *πρῶτος*] *πρῶτον* L. Dind. *ἐξ ἑνὸς δέκα*] *ἐς ζεύγος δέκα* F. G. Schmidt. 6. *ὃς χίλι' εὐθύς*] καὶ *χιλιοστὺς* probabiliter tentat Nauck. *ὃς στρατοῦ*] *ὃς στρατῶ* al. *ἐκ στρατοῦ* Gomperz. Qu. *καὶ στρατοῦ*. 7. 8. *ἔδειξε — ἐφεῦρε*] *ἐφηῦρε* — *ἔδειξε* transpouerit Nauck. 9. *ὑπνου φύλαξι*] Qu. *στρατοῦ φύλαξι*. *φύλαξ* *οα* aut *φυλάξεις* *σιτθόα* libri. *φύλαξι πιστὰ* bene Wagner. *φύλαξι σιτλινὰ* bene etiam M. Schmidt. *σιτθόα*] *σιτλινὰ* R. Ellis.

10. *ἐνθαλασσίους*] Cf. v. *ἐνάλιος*. 11. *ἄρκτου στροφάς*] Cf. Trach. 131. *ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι*.



401. V. 2. εὐπαθοῦντα] εὖ παθόντα Gomperz. Malim εὖ πράσσοντα. ἢ 'τέρα, ἡτέρα, aut εἰθ' ἑτέρα libri. ἢ 'τέρα Heath. ἡμέρα Gomperz. et F. G. Schmidt. Probabilis correctio. θανεῖν libri. φθάνει optime Heath. recepit Nauck. probant Gomperz. F. G. Schmidt.

405. δλκία] δλκεῖα recte conj. Dind.

406. ἐπενδύτας] Cf. Thesp. trag. 1. νεβρίδ' ἔχων ἐπενδύτην. Nicoch. II. 843. S. Joann. Ev. XXI. 7.

409. τῶνδε] Fort. τοῖνδε aut τοῦδε.

410. ὦ ἄμφ' ἐμοῦ στεῖλαι] Locus perobscurus necdum sanatus. ἄμφ' ἐμοὶ pro ἄμφ' ἐμοῦ Papageorgius. Post ὦ nonnulla excidisse suspicatur Nauck. Medela altius quaerenda est.

411. δερμηστής] Cf. ὤμηστής.

415. παιδίμοις — ὦμοις] Nitidis humeris. Cf. Achae. 4. παιδίμους βραχίονας.

417. ὁμίας cod. ὁμέστιος Tennulius. ὁμόγνιος Mein. ὁ μαντεῖος Herw. ὁ νάϊος (sec. titulos Dodonaeos) Wilamowitz. Nauck. Ipse tentabam ὁ κοίρανος.

418. ἱερέας] ἱερίας Valck.

419. νηδὺς] νηδὺς δ' L. Dind., qui alios νηδὺς δὲ λαιάεσσα hic legisse arbitratur.

422. V. 2. γν . . .] γυνή Montefalcon. (Cf. Eur. 867. Φοιβεία γυνή). μυχῶν Conington. γνάλων probabiliter conj. Nauck. γῆρους (vel προφήτης ἄν) Mein. Placet γνάλων. πείσειεν (ἐξ ἑδωλίων, vel ἐκ δόμων) Mein.

423. παῦσον] πᾶσι conj. Nauck. Fort. κλησον (celebra).

424. V. 2. μῦθος — συντέμνειν βραχύς] μύθους — συντέμνειν ἔφυν Herw. μύθους — συντέμνω βραχεῖς Wecklein. Ipse malim μῦθον — συντέμνω βραχύν. Cf. Eur. 28, 2. ὅστις ἐν βραχεῖ | πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

425. κρεκτοῖσι νόμοις] Cf. Apoll. Rhod. IV. 1194. εὐκρεκτος φόρμιγξ. Orph. H. 33, 16. πολύκρεκτις.

428. θριάζειν] Cf. Eur. 478. et ad Menand. 948. Zenob. V. 75. πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

429. μάγνον] μαγνόν Schleussner. Nauck. Qu. μάγον (i. q. μαγέα) aut μάκτην (ut βάπτην). Hesych. μαγμόν (μάγμα?)· τὸ καθάριστον.

430. V. 2. τεκοί] τέξου al. τέκοι Bergk. τέτοκε Cobet. Nauck. Reponendum, ni fallor, τίκτοι, imperfecti optativus: saepe enim de mulieribus dicitur ἔτικτε. Cf. 503, 3. Eur. 385. 481, 2. Adesp. 121. 405.

432. χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος] Cf. ad Arist. Eq. 370. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς. Ach. 849. κεκαρμένος μοιχόν. Av. 806. κοψίχῳ — σκάφιον ἀποτετυλμένῳ.

433. V. 2. ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει] Cf. Arist. Ach. 565. ὦ βλέπων ἀστραπάς. 3. ἢ θ' ἄλλεται A. ἐνθάλλεται Ruhnken. ἐκθάλλεται Boisson. ἢ (sc. ἵγγι) θάλλεται Papageorg. Nauck. Cf. Aesch.



Prom. 590. ἡ Διὸς θάλλει κέαρ | ἔρωτι. Theocr. XIV. 38. ἄλλον  
 λοῖσα | θάλλει φίλον. 4. ὥστε τέκτονος] Qu. ὥς δ' τέκτονος. Rem  
 recte explicat R. Ellis, "The idea is that the fervid glance of the  
 one is met by as fervid a look of the other, 'measuring a glance  
 to equal my own, as a carpenter's rule is kept straight while he  
 moves along the line.' The line drawn from Pelops' eye to  
 Hippodamia's is exactly parallel to that from hers to him." Simi-  
 lis fere locus est Ovidii Her. XIII. 11. 7. 'Dum potui spectare  
 virum spectare juvabat, | Sumque tuos oculos usque secuta meis.'

ιόντος] τιθέντος non male Herw. Qu. ιστάμενος aut τιθέμενος.

434. V. 1. σ'] σφ' recte Campbell. Frequens vitium.

435. V. 2. ὥς ἄν ποταθείην] Correctionem meam necessariam  
 ὥς ἀμποταθείην recepit Nauck. ὑπὲρ (αἰθέρος) Kock. 3. οἶδμα  
 λίμνας] Cf. 1025, 3. πόντου — οἶδμα. Eur. 301, 2. οἶδμα — θα-  
 λάσσιον Herc. 410. οἶδμα λίμνας. Herc. 446.

436. V. 1. λήθουσι] πλήθουσι al. Sed nunquam transitivum  
 est πλήθειν. λήθουσι cum Gomperzio tuetur Nauck. διέξοδοι]  
 Cf. Antiph. III. 96. Alex. III. 440. Henioch. III. 562.

437. εὐφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη] Anglice, only be  
 silent when you set out.

438. V. 1. τόνδ'] τῶνδ' Scal. τῶνδ' vel τοῖσδ' Herw. ἀπῶσε]  
 ἔπανσε Herw. Nauck. Revocandum, ni fallor, ἀπῶσε (amovit  
 ab iis). Fort. ἔθελξε (i. q. παρεμυθήσατο). Eust. καὶ τῆς εὐρέ-  
 σεως δὲ (add. τῆς διατριβῆς?) τοῦ χρόνου. σὺν θεῷ εἰπεῖν] Cf.  
 Arist. Pl. 114. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται.

440. δροπά] δρωπτά al. Quod verum videtur.

442. V. 1. ἐκπιόντι] ἐκπιόντα recte Wagner. et Herw. Post  
 priorem versum nonnulla excidisse arbitratur Dind. 2. γέμοντα]  
 τένοντα Emper. γέροντα recte Adam. et Herwerden.

444. ἐνουρήθραν] ἐνουρήθρον al. Scribendum ἐνούρηθρον, ut  
 κύκηθρον, τάρακτρον.

445. κεχήλευμαι πόδας Wecklein.

446. λευκὸν] λευκὸν (γὰρ) Br. λευκὴν (γὰρ) Cobet. (οὐ) λευκὸν  
 Welcker. λύκειον conj. Nauck., quod verum videtur.

448. Cf. Eur. 596. οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν  
 κακῶς;

450. Num Sophoclis sit τῷ θεῷ incertum est.

453. μὴ ψεῦσον] Scripserat, ni fallor, μὴ ψεῦδέ μ'. Antiatt.  
 Σοφοκλῆς Πηλεῖ καὶ (l. καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ).

454. εἵματος — πτυχῶν] Cf. Eur. Suppl. 979. πέπλων πτύχα.  
 Chaerem. 14, 9. ὑπὸ πτυχαῖς (χλανιδίων).

458. Phot. et Suid. ξανῶ (ξανήσω?)· κοπιάσω.

460. V. 1. καὶ μὴ ὑβρίζων — ἔλω] καὶ μὴν — Br. ὑβρίζοντ'  
 Wagner. σ' ἔλω Br. Qu. καί σ' (σφ') ἐξυβρίζοντ' — ἔλω. Ex  
 Hesychii verbis φεύγοντας αὐτοὺς de pluribus agi suspicari licet.

2. *δυτῆρι*] Loro. Cf. Demosth. p. 402 f. Aeschin. 49, 20. Hom. Il. 16, 475. Soph. Oed. C. 900.

461. V. 1. *αὐλητῶν*] *αὐλιτῶν* Bekk. Sic *χωρίτης*, *ἀσιτίης*, *πολίτης*, etc. Fort. *ἀσιτιῶν*. *ὄρᾱν*] *περᾱν* Mein. probat Nauck.

2. *χιμαίρα*] *χιλίας* aut *χίλια* Harp. *χιμαίραις* vulg. Praestat *χιμαίρα*. 3. *πέτραν*] *ἄκραν* al. fortasse recte.

462. V. 1. *πάροιχος*] Suspectum. Excidit epithetum aliquod. In fine versus tollatur virgula. 2. *πάροιχος*] *πάρανλος* Bergk. ex Hesychio. *ὥραία θέρους*] I. e. *ἡ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα* (Hesych.). Cf. *ὥραϊος γάμων*. 3. *τῷδε*] *τῇδε* recte corrigit Ellendt.

465. V. 1. *Ποσιδείους*] *Ποσειδίου* libri. Sic *διπολιώδη* pro *διπολειώδη* metri necessitate in anapaestis posuit Aristophanes Nub. 984. 2. *ἀποσεισαμένη*] Qu. *μεταμειψαμένη*.

466. *κρυμὸν*] Cf. Eur. 682, 3. *μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς* (?);

467. *ἔλκος οὐδὲν*] *οὐδὲν ἔλκος* al. quod praeferendum. *οἶδά που τυχεῖν*] *οὐλοῦται χανὸν* F. G. Schmidt. *οἶδ' ἄκους τυχεῖν* (vel *τυχὸν*) solerter conjicit Nauck. Praestat *τυχόν*. *τυχεῖν*] *χανὸν* al. *μύσαν* Mein. *τυχόν* conj. Nauck. *που*] *πω* Dind. Mein. Gomperz.

468. *κυνὸς πελλῆς τε*] *αἰγὸς τε πελλῆς* Duentzer. *βοὸς ῥηνέων*] *ῥινὸν βοὸς* Brunck. Locus nondum sanatus.

469. V. 1. Qu. *Ἴδα ποτὲ μηλοτρόφῳ*, vel *Ἐρμᾶς* —. 2. Latet fortasse *ἀγῶν* ἔθηκεν *Ἴδα*.

471. *Φοινικίοις γράμμασι*] Qu. *Φοινικίοισι γράμμασι*.

474. *βαρίβαν λεὼν* dixisse Sophoclem merito suspicatur L. Dind.

479. V. 1. *αὐθι μίμνων*] *αὐτε μίμνων* conj. Nauck. Qu. *ἐνθάδ' οἰκῶν*, vel *αὐ κατοικῶν* vel *αὐ*, — — (voc. nominis propr.). *τὴν* (vel *τοῦ*) *κατ' Ἰδαίαν χθόνα* libri. *που κατ'* — Xyland. *τὴνδ' ἄν' Ἰδαίαν χθόνα* Papageorg.

480. V. 1. *ὦ τὰς* libri. *ἀκτὰς* Jacobs. Qu. *καὶ τὰς*. *μελαμβαθεῖς*] *μελαμβαφεῖς* al. *μελαμφαεῖς* Valck. 2. *χοὰς*] *ῥοὰς* bene Mein. Post *ἦλθον* deleatur virgula. 3. *ὄξυπλήγας*] Cf. v. *ὄξυκώκυτος*.

481. V. 1. Sic *πρυμνήτης χώρας* Aesch. Eum. 16. *χθονὸς* 765.

2. *πᾶσι δεῖξαι* libri. *πᾶσιν εἶξαι* Nauck. Wecklein. Malim *πᾶσιν ἀρέσαι*. Cf. Theogn. 26. *οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς | οὐθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὐτ' ἀνέχων*. 4. *οὐτ' ἐξεπομβρῶν*] *οὐτ' ἔστ' ἐπομβρῶν* Herw. prob. Nauck. Qu. *οὐτ' οὖν ἐπομβρῶν*. Compositum *ἐξεπομβρεῖν* occurrit Tzetz. Chil. III. 59. Conferri potest compositum *ἐξεφίεμαι*. *ἐπαυχμήσας φίλος*] Qu. *ἐπαυχμῶν πᾶς φίλος* (vel *δρᾷ φίλα*). Sed non temere sollicitari debet aoristus de siccitate continuata positus. 5. *ἐς δίκην λόγων* libri. *ἐς λόγων δίκην* Dobr. Praestat forsitan *ἐς λόγους δίκην*. 6. *ἐγὼ θνητός γ' ὦν* (aut *ἄν*) libri. *ἐγὼ γ' ἄν θνητός ὦν* Mein. Hense. Nauck. *πῶς δῆτ' ἐγὼ*

θνητός γ' ἄν ἐκ θνητῆς τε φύς cum Papageorgio malit R. Ellis.  
ἐκ] ὦν Mein. improbat Nauck.

482. δὲ] Qu. τε. νέφους] κνέφους Mein. Fort. δνόφου aut ζόφου.

483. χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν] Mendosum videtur ἐνδυτήριος. Qu. χιτῶν δ' ἄπειρος ἐνδυτῆρ ἄρχει (ἄρξει) κακῶν, vel χιτῶν' ἄπειρον ἐνδυτῆρ' ἡμπέσχετο. De voce ἄπειρος cf. Eur. Orest. 25. ἀπείρω — ὑφάσματι.

484. παράρυμα ποδός] Pedis tegumentum. Cf. Xen. Hell. I. 6. 19.

490. κολασταὶ κάπιτιμῃται κακῶν] Cf. Eur. Suppl. 255. τούτων κολαστήν κάπιτιμῃτήν. Aesch. Prom. 77. ἐπιτιμῃτής.

491. V. 1. ἐξοπίσω] Qu. αὐτ' ὀπίσω. Cf. 541, 1. τὰ δ' ἐξοπίσθε χειρὸς etc. 2. σιάζοντα τομῆς] Ex incisione fluentem.

6. ἀλαλαζομένη] ὀλολυζομένη Ellendt. recipiendum putat Nauck. Fortasse recte. 7. γυμνῇ] πρυμνάς Herw. ἦμα] Metebat. Cf. Ant. 602. κατ' αὐτὴν νιν φοινία θεῶν — ἀμᾶ κοπῖς.

493. κόρον] κηρὸν recte Kuster. αἰσιώσας] αἰσιώσας conj. Nauck. Scrib. ἄσιώσας.

494. V. 1. τάδ' ἐστὶ] Fort. ἃ δ' ἐστὶ, vel ἄλλ' ἄσι (ἃ ἐστὶ).

2. νικητήρια] νικητήρι' ἃ M. Schmidt Qu. νικητήριον. 3. τίθημι] τιθέμενα Enger. βαλόντι] Malim cum Nauckio βάλλοντι. χαλκεῖον] χάλκειον Dind. Nauck. Annon χάλκεον? Athen. ἀφ' οὗ (ἐφ' οὗ Bendl. leg. ἐφ' ὃ) τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον.

495. V. 2. κεραυνία πέμφιξ] Cf. 496. πέμφιγι — ἀγγέλω πυρός. δυσοσμίας]. Malim cum Madvigio δυσοσμία. βάλοι] Cf. Eur. Herc. 1219. ὥς μὴ μύσος με σῶν βάλη προσφθεγμάτων.

496. πέμφιγι — ἀγγέλω πυρός] Cf. 493, 1. τάχ' ἄν κεραυνία | πέμφιξ σε βροντῆς — βάλοι. πᾶσαν] πλήσας Horm. Fort. πλήξας.

ἀγγέλω πυρός] Similiter Chaeremon. 6. στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας.

502. χαρίτων τριζύγων] Scrib. Χαρίτων τριζύγων. Cf. Eur. Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι. Tro. 924. τρισσὸν ζεύγος τρισσῶν θεῶν.

503. Haec ad iambicos trimetros haud dubie revocanda sunt. Qu. οὐ γὰρ ἐκ μᾶς | κοίτης ἔβλαστον, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος | παῖς βλαστάνεσκε, τὴν δ' Ἰδυῖα πρὶν ποτε | (οὐσ') Ὠκεανοῦ τίκτει κόρη.

505. V. 1. ἡδ'] Cf. Soph. 354. 1028, 2. Aesch. 191, 2.

506. ἀψάλακτος] Cf. Arist. Lys. 275.

510. Cf. 657. Aesch. 100.

511. V. 1. ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν libri. φεῦ, ποντοναυτῶν ὥς ταλαίπωρον γένος Mein. τῶν ποντοναυτῶν τοι ταλαίπωρον γένος F. G. Schmidt. Haec, quae graviter corrupta esse constat, sic corrigo, ὦ πᾶν τὸ ναυτῶν τῶν ταλαιπώρων (vel ὥς ταλαίπωρον) γένος, vel ἡ πᾶν τὸ ναυτῶν πᾶν —. Cf. 859, 1. ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος. 2. θεῶν] βροτῶν Mein.

τύχη χάριν Enger. Leg. *θνητῶν*. Et sic F. G. Schmidt. 3. πλούτου] πλοῦτον Heath. πόνων (pro νέμων) πλείστων F. G. Schmidt. Malim πόνων (of their labours). ἀξίαν χάριν] ἀξίαν πόνων Enger. 4. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπῇσιν (aut ἐπιρροπῇσιν) libri. λεπταῖς ἐπὶ ῥιπίσιν (?) Mein. Nauck. ῥοπῇσιν revocandum putat Nauck. Leg. λεπτῆς ἐπὶ ῥιπὸς γὰρ —. Cf. ad Eur. Fr. 401. θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις. Pac. 699. etc. 6. ἡ κέρδαναν libri. ἀκέρδαναν optime Mein.

512. ἄλγος] ἄχθος conj. Nauck. Recte.

513. V. 4. ταῦτ'] Malim τοῦτ'. 5. Interpolatoris esse judicat Herw. Nauck. Absque causa, si τοῦτ' pro ταῦτ' reponas. 6. γε δακρύων χάριν] Leg. χάριν γε δακρύων.

518. V. 2. θνητός] τεθνεώς Cobet. Nauck. Malim νεκρός.

518 b. (p. XIII.) χρησμοδὸν φάτιν] Cf. Oed. R. 151. 310. 323. 1440.

519. V. 3. λαθοῦσά με] λήθουσά με Papageorg. recepit Nauck. Recte. 4. ἡδοναῖς] Qu. σοῖς λόγοις.

520. V. 2. ἀστραπῆς] αἰθέρος jure requirit Nauck.

523. πρέσβιστον σέλας] Cf. Sept. 390. πρέσβιστον ἄστρον. σέλας] σέβας Both. prob. Nauck. Cf. Aesch. 99, 5. 135.

524. V. 1. νῦν] Qu. σοῦ. Idem sentit M. Schmidt. οὐδέν εἰμ', ὦ Χλωρίς conj. Bergk. 2. ἔβλεπα ταύτῃ libri. ἐμεμψάμην δὴ optime Cobet. Connecte πολλάκις δὴ. 3. μὲν γὰρ πατρός] μὲν γὰρ ἐν πατρός al. 4. ἡδιστον, οἶμαι] ἡδιστον οἶκῳ Wagner. ἡδιστον αἰ Mein. Leg. ἡδιστον οἴκοις aut ἡδιστ' ἐν οἴκεις. 5. αἰ] οἶμαι Mein. non male. πάντας] παῖδας F. G. Schmidt. Quod temere recepit Nauck. 6. εὐφρονες] ἔμφρονες recte Dobr. ἔμφρονα Nikitin. 10. ἀληθῆ aut ἀήθη libri. Latet aliud quid, ut monuit Nauck. ἀλνθῆ A teste Schneidewino. ἀλνθῆ Schneidewin. Qu. ἀπηνῆ. ἐπίρροθα] I. e. ἐπίπογα, Angl. abusive. αἰ δ' ἐπίρροθα] ἡδ' ἐπίρροθα optime Schneidewin. De particula ἡδὲ cf. Fr. 505. etc.

526. V. 2. τὰ θεῖα] τὰ θνητὰ conj. Nauck. quod temere probavit Mein. Cf. Fr. 531, 1. θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητοὺς ὄντας. εὐπετῶς φέρειν] Cf. Aesch. Prom. 752. ἡ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἔμοὺς ἄθλους φέροις.

527. ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει] Qu. εἶδε (aut ὦδε) ποικίλῳ 'ν φάρει.

530. V. 1. ἀνούστερ' ἔτι] ἀνούστεραι πολὺ bene Gaisford. ἀνουστέρας ἔτι Cobet. Nauck. Fort. ἀνούστεραί γ' ἔτι. 2. ἐκεῖνον] Leg. αἰ κεῖνον. καρτερόν] κατὰ τὸ καρτερόν Porson. πρὸς τὸ καρτερόν Bamberger. κνντερώτατα R. Ellis. 5. κακῶν] ἀκῶν sagaciter Gomperz. recepit Nauck.

531. V. 1. θνητὴν φύσιν] θνητοὺς φύντας Mein. prob. Nauck. θνητὴν γενεάν O. Hense. Malim θνητοὺς ὄντας. Cf. trag. 531, 1.

532. V. 1. ἔδειξε] Qu. ἔφυνσε. 2. ἀμέρα] ἀδονὰ Herw. Qu. εὐφρόνα. 5. ἐν αὐλαῖς ἀλλοτριαῖς bene suppleverit Nauck. Malim ἐν οἴκοις ἀλλοτρίοις. 4. δυσαμερίας] Cf. Aesch. 236. Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρότανιν κύνα.

533. V. 1. ἀνθρώπου] Malim ἀνθρώπων. 2. ποικιλομήτιδες ἄται (ἄται al.) πημάτων libri. Haec vix sana videntur. 3. μεταλλάσσουσιν ὥραις] μεταλλάσσουσι μορφαῖς bene Lehrs. 5. εἰ — ἐκτρέφει] εἰ — ἀντρέφει Herwerden. Malim εἰ — ἀντρέπει vel ἦν (ἄν) — ἀντρέπη (vel ἐκχέη).

535. V. 1. ἀνθρώπων] ἄνθρωπον Gleditsch. ἀποβλέψαι] ἐπιβλέψαι Gleditsch. Neutiquam certe placet vulgata. Propono οὐ χροῖ ποτ' ἄνδρ' ἐς τὸν μέγαν δλβον ἀποβλέψαι. 2. ἰσαμέριος ὅστις libri. ἰσαμέριός τις Bergk. ἰσαμέριος φύλλοισιν Gleditsch. dubitanter recepit Nauck. 4. ἡμαρ] Leg. ἄμαρ. 5. ἡδιστα] Leg. ἄδιστα. Ita etiam G. Wolff. τὸ δ' ἐς αὖριον] Qu. τὸ γὰρ αὖριον.

540. οὐδ' αἰ libri. σὺ δ' ἐν Mein. θές δ' ἐν Mein. τοῦ δ' ἐν jure malit Nauck. φρενὸς] Fort. φρενῶν.

542. Fort. αὖθις (αὖ πάλιν μολεῖν). Placet scriptura χρῆσται potius quam χρῆσται.

545. Fort. Καρχηδόνος τάδ' ἐστὶ πεδί'. B. ἀσπάζομαι. vel Καρχηδόνος δὲ πεδία ταῦτ' ἀσπάζομαι.

546. Ex Triptolemo sumptum esse hoc fragmentum constat ex glossa in codice Parisino ms. apud Cohn Zu den Paroemiographen II. 2. p. 71.

549. Placet Bergkii conjectura σὺ δ', ἡ [malim ὦ] τάλαινα, δὸς ταριχηροῦ γάρου. Fort. δὸς μοι, τάλαινα, —.

553. βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δνεῖν] βρῦτον οὐχ ἡδὺν πιεῖν sagaciter corrigit Wecklein. Locus depravatus. Tentabam τὸ κρεῖθινον βρῦτον δὲ βούλομαι πιεῖν.

560 b. Ad hanc fabulam (Τριπτόλεμον) referendum est Fr. 945. ubi vide quae annotavi.

561. V. 1. ἀφθόγγους γάμους] Suspectum. Valet enim ἄφθογγος mutus. Aliud est ἄρρητος sive ἄφατος. Fort. ἀνοσίους γάμους. 2. ποτε] πατήρ conj. Nauck. Correctio incerta.

562. ἀνδρόπαιδα δέσποτης] Qu. ἀνδρόπαιδ' ὁ δεσπότης.

563. ἐκτέμνουσ' ἐμούς] Fort. ἐκτέτμηκ' ἐμούς, vel ἐκτέτμηκέ μου.

564. ναρὰ — ποτά] Cf. Aesch. Fr. 347. ναρᾶς τε Δίρκης (i. e. ῥενσιτικῆς). et ad Soph. 263.

566. Suid. εἴρηκε (l. εἴρηκε καὶ) τὸν μασχαλισμόν.

568. ἀμάσεται] Annon ἀμήσεται?

569. Hesychius, ἀπέσκη· τόξον (l. τόξα) ἀπέσκη (ἀπεσκη M. Schmidt).

570. ἄπιστος] ἄπειστος jure malit M. Schmidt.

576. μέλλει pro μένει posuisse Sophoclem incredibile videtur.

579. V. 1. Placet vulgata potius quam Valckenarii correctio, τί τοῦδε χάσμα μεῖζον ἂν λάβοις ποτέ. 2. ἐπιπαύσαντα] ἐπιπαῦσαι τε Blomfield. Non sollicitanda est vulgata. καὶ] καὶν al. καὶν' recte Mein. Nauck.

583. Hesych. ἀνατεταμένως (leg. ἀνειμένως).

588. V. 2. πρὶν αὐτῷ] De πρὶν ἂν τῷ cogitabam, sed cf. Fr. 601. μήπω μέγ' εἵπης πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης. 3. διεκπερανθῇ] διεκπεραθῇ (i. e. transacta sit) recte Nauck. τελευτήσῃ βίον] τελευτήσαντ' ἴδης olim Mein. (Cf. 601.) βίου διεκπερανθῇ καὶ τελευτηθῇ χρόνος postea idem. τελευτήσας φανῇ probabiliter Schneidewin. Utique vulgata ferri nequit. 5. πᾶν πλοῦτον (πλουτον) libri. πάμπλουτον aut πάμπολλον Gesner. Qu. ζάπλουτον. κακοῦ δόσις] Qu. κακοῦ τίσις, aut μῆνις κακοῦ. 6. Aliunde immigrasse arbitratur Nauck. δόσις] φθόνος J. Herzer.

589. θεανὴ νόσος] θεία νόσος recte Dind.

591. καρπομανής] Cf. v. ἵππομανής.

592. V. 1. μὴ σπεῖρε πολλοῖς] μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους optime F. G. Schmidt. Cf. Eur. 553. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας | εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν. 2. σιγώμενος] Leg. σιγώμενον. πρέπων] πρέπον al. Quod recipiendum.

593. Fort. ὦή (pro ἀρχή)· τίς οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων; Schol. Arist. Τυροῦς ἀρχή (Τυροῦς ἀρχῆς aut Τυροῦς, ἥς ἀρχή?).

594. ἔρρηνοβοσκός] ἀρρηνοβοσκός, ἀρενοβοσκός, ἐρενοβοσκός al. Glossa perobscura. Aut ἀρνοβοσκός (Wagner.) aut ῥηνοβοσκός (Bergk.) veram scripturam esse posse arbitratur Nauck. Utique sensus est προβατοβοσκός.

597. V. 1. κεχρημένη] κεκλημένη Cobet. καὶ χρωμένη F. G. Schmidt. Qu. κεχαρμένη gaudens. Alioqui χρωμένη potius dicendum fuisset. 2. σαφῶς] ἀφόβως F. G. Schmidt. σιδήρῳ] Σιδηρῶ Aristot. libri plerique (sed σιδήρῳ A c et schol.) et Cobet. Fort. ξίφει σιδηρῶ. φοροῦσα] φρονοῦσα perperam Cobet. Cf. Fr. 816. ὅθεν περ τοῦνομ ἡ χώρα φέρει. Eust. θρασύτητος λάλημά (i. σύμβολόν) ἐστὶν ὁ σίδηρος.

598. V. 1. Post δίκην tollatur virgula. 5. σπασθεῖσα] πλαθεῖσα optime Reisk. improbat Dind. Correctio immerito neglecta.

ποταμίων ποτῶν] Corrigo confidenter ποταμίῳ ποτῶ. 6. σκιᾶς εἶδωλον] Cf. Chaerem. 14, 15. σκιᾶς εἶδωλον. αὐγασθεῖς' ὕπο] αὐγασθεῖς' ὕδωρ Wecklein. Corrigo αὐγάσας' ὕδωρ. Cf. Phil. 217. ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὄρμον. 7. ἀτίμως] Leg. ἀτίμως. διατετιλμένης] Qu. ἀποτετιλμένης (παρα.) aut ἀποκεκαρμένης. 8 sq. Versus graviter corrupti secundum Nauck. 8. Cf. Aj. 924. καὶ παρ' ἐχθρῶν ἄξιος θρήνων τυχεῖν. οἰκτεῖριέ νιν] οἰκτεῖριέ (sic!) νιν Nauck. Qu. οἰκτεῖρι' ἰδῶν (aut ὁρῶν). Cf. ad v. 9. Ita οἶα in v. 9. habet unde pendeat. 9. αἰσχύναισιν (aut αἰσχύνησιν?) libri. Qu. αἰσχύνῃ νιν. 10. φόβην] χλιδὴν H. Weil. prob. Nauck. Probabilis correctio.



599. V. 1. *προσιῆναι*] *προσιῆναι* recte Schweigh. *προσιπῆναι* Bergk. *προσεληλυθέναι* est apud Athenaeum.

600. *εὐνηθεῖς*] *ἐνζευχθεῖς* J. Herzer.

601. *μέγ'*] Sub. ἔπος. Cf. ad Aj. 386. *πρὶν* — *ἰδῆς*] Cf. Fr. 588, 2.

603. *γῆρας*] *χρεία* A. Gennadius. (*χρειὸν πάντ' ἐδίδαξε* Stob. Flor. 95, 15.)

605. *παγχόρτοισιν*] Corr. *παγχόρτοις νιν*.

606. V. 1. *πολλῶν*] οὐ πολὺν Herw. *λαῶν* malit Nauck. Leg. *βροτῶν*, vel οὐ πάνν. *πολυπληθία*] *παμπληθία* Blomfield. *πολυπληθεία* (ab *πολυπληθῆς*) malit Nauck. 2. *ἐσθλός*] *Exspectabam* κακός. οὐτ' ἀχρείων] οὐτ' ἀχρείων ἄπο (pro τὸ) Jacobs. Fort. οὐτ' ἀπ' ἀγενέων. 3. *τὸ λίαν*] *πάλιν* Mein. ἀεὶ Wecklein. κακὸν pro κακός Herw. *βροτῶ*] *σπορᾶ*. Fortasse recte.

608. *ἦνεγκον*] Secunda persona Atticis est *ἦνεγκας*. Cf. Arist. Thesm. 742.

609. V. 1. *πάντ'*] ἅπαντ' Wagner. *τὰ πάντ'* Gomperz. Malim *πάντων*. 2. *ἀναυδον*] Malim *ἀναυδόν τ'*.

610. *ἐθέλων*] *θέλων* probabiliter Dind.

611. V. 1. *αἴσχος*] Cf. Eur. Tro. 1114. *δύσγαμον αἴσχος*. Fr. 496, 3.

616. V. 2. *ὅπου μὴ καὶ δίκαια*] *ὅπου γε δίκαια* al. *ὅπου γε μὴ δίκαια* Schneidewin. Malim *ὅπου τὰ μὴ δίκαια*.

618. V. 2. *ἐν γυναικὶ δεῖ*] *ἐν γυναικὶ χρῆ*, σὺν γυναικὶ δεῖ al. *ἐν γυναιξὶ δεῖ* recte Grot. *τὴν γυναικα δεῖ* Cobet. *δεῖ γυναικ' ἀεὶ* F. G. Schmidt.

619. V. 1. *αἴσχη*] Fort. ἄτας. 2. *ὦ καὶ*] *ὦ γε* bene Brunck.

620. Qu. *πάντ' εὐτυχοῦντα πᾶν ἀριθμήσας γένος* | οὐκ ἔστιν οὐδείς ὄντιν' εὐρήσεις βροτῶν. V. 1. *τὸ δ' εὐτυχοῦντα*] *τὸ δ' εὐτυχεῖν* al. *τὸν δ' εὐτυχοῦντα* Grot. *διευτυχοῦντα* Cobet. Malim *πάντ' εὐτυχοῦντα*. *πάντ' ἀριθμῆσαι* libri. *πάντ' ἀριθμήσας* Grot. *πάντας ἀθρήσας* F. G. Schmidt. *ἐρευνήσας* potius requirit Nauck.

2. *οὔτως*] *ὄντως* Gesner. Malim *οὐδείς*.

621. V. 3. *ὦν τύχη λέγει*] Qu. *εἰδὼς ἂν λέγοι*, vel *ἂν δίκη λέγοι*.

622. V. 4. *πανοῦργα χερσὶ* (*χερσὶν*, *χεροῖν* al.) libri. Qu. *χεροῖν πανοῦργος*. *κέντρα*] *ἔργα* al. *κηδεύει πόλιν*] Cf. Eur. Iph. T. 1212. *εὖ γε κηδεύεις πόλιν*.

623. *ἄγκυραι βίου*] Cf. Eur. Hec. 80. *ὅς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν*. Fr. 866, 2. *ἄγκυρα*, *στέγη* (*ἄγκυρα στέγης?*).

625. *ἔσαινεν οὐρᾶ* recte Brunck., nisi quod malim *ἔσαινέ μ' οὐρᾶ*. Cf. Achae. trag. 27, 3. *σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην*.

*νότι*] *ὦτα* Hemst. *τῶτα* Brunck. *τῶτε* Herw. *μ' ὥτε* Hiller. *νότα* Naber. Nauck. Quod verum videtur: parum enim apte *κυλλαίνειν ὦτα* sive *ὥτε* dicitur. Ceterum de Cerbero haec dicta sunt.

627. *ἄγος*] Praestat scribi *ἄγος*, unde *καθαγίζειν*.



632. V. 1. *πολλά καὶ*] *Leg. πολλά τοι.* 2. *μακρά]* *μακρόν* Mein. *Leg. σοφά.*

634. V. 1. *πατροκτόνος δίκη]* *Praestat, ni fallor, scribi πατρόκτονος, ut λευστός ἄρης, ῥιπτός μορός, etc.* 2. *κέκλητ' ἄν* ed. *κέκλητ' ἄν* (rectius, opinor, *κεκλήτ' ἄν*) Cobet. Nauck. *Malim ἐκέκλητ' ἄν.* Cf. Arist. Nub. 780. *πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθαι* (sc. *δίκην*).

635. *δομῆς μου ὅπως]* *δομῇ μόνον ὥς* al. *δομῇ μόνον ὅπως* optime Porson. Cf. Phil. 890. *μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ | δομῇ πρὸ τοῦ δέοντος.* Cratin. II. 110. *μὴ ξυντυχία βαρυνόμενοι.*

636. *λοῖσθος* libri. *λῶστος* recte Nauck.

637. *ἄναυδα* cod. *ἄναυλα* recte Bergk. Cf. v. *ἄλυρος.* Hesych. Qu. *διὰ τὸ ἀράττεσθαι* (*ῥάττεσθαι* recte M. Schmidt.). *καὶ* (*Σοφοκλῆς καὶ?*) ἐν *Φιλοκτήτῃ* etc.

638. Hesych. *κηρύκιον* (l. *κηρυκεῖον*).

639. *δροπαγῇ στόλον]* Qu. *δροπαγῇ τύλον* (i. e. *πάσσαλον*). Nisi classem sic dixit Sophocles.

643. *ἀρτύμασι]* Fort. *ἄργμασι*, i. q. *κατάργμασι*.

645. *βλέφαρα κέκληται γ' (δ' al.) ὥς καπηλείου θύραι* libri. Locus depravatus. Arridet Gomperzii conjectura *βλέφαρα κέκληται τάνδρος ὥς ἄδου πύλαι.* Cf. Jambl. V. Pyth. p. 196. *τοὺς τὰ μαθήματα καπηλεύοντας καὶ τὰς ψυχὰς ὥς πανδοχείου θύρας ἀνοίγοντας παντὶ τῷ προσιόντι τῶν ἀνθρώπων.*

649. *κηρίωμα]* *κηρίωμα* Salmas. Qu. *κηρίω* (*κηρίωι*). Hesych. *δμίλημα* (ἢ *λήμη* Dind. qu. *τῇ λήμη*). Ad Sophoclis Phineum probabiliter refert Dobraeus.

651. *πληθύει]* *πληθύνει* recte Dind. in Lex. Soph. p. 403.

652. *ὑπόστασις]* I. e. *ἐνέδρα.* Jul. Poll. *παρὰ γὰρ μὲν Σοφοκλέους* (l. *παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλέει*) —.

653. *φορβὰς γυνή]* Cf. v. *σοβάς.*

654. *ὄρια κελεύθου]* Fort. *τρισαὶ κελευθοί.* Sed de sensu loci non liquet.

655. *ἐξέπραξαν]* *ἐσπάραξαν* Dobr. *ἐξέκραξαν* Blomfield. Corrigo *ἐσπάραξέ νιν.* Possis etiam *ἐσπάραξαν ἅμα κνυζούμενον.* Quod ad *ἐξέπραξαν*, cf. Patrocl. 1, 5. *πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξιν* (*ἂν προᾶξαι?*) *χερί.* *κνυζούμενον]* Fort. *κνυζούμενος.*

657. Cf. 510. Aesch. 100. V. 2. Cf. v. 4. Aesch. 100. Eur. 728.

3. *ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν]* *ἐκτός εἰσι πημάτων* conj. Nauck. 4. *οὐδὲν]* *οὐδένα* al. *τῶν κακῶν λογίζεται* (*ληρίζεται* al.) libri. *τῶν κακῶν λωτίζεται* (i. e. *delibat, decerpit*) Keil. et Conington. Recte, opinor. Cf. Aesch. 99, 17. (*Ἑλλάδος*) *λωτίσματα πάσης.* Tentabam olim *τοὺς κακοὺς λογίζεται.*

658. *κλύεις]* *κλύοις* Papageorgius.

659. Qu. (*μὴ καὶ*) *μακέλλη* —. Facile excidere potuit *μὴ καὶ ante μακέλλη.*

660. ἄρξειε aut ἄρξει libri. Corr. ἄρξεις σὺ —; ἄρξεις σὺ jam Lenting. ad Andr. 570.

661. μίαν μὲν] μέλαιναν Lehrs. Leg. μίαν τίν', vel μελαίνας — τρίχας (pro τρίχα). Hesych. ἐκδίδωμι (l. ἐκτίλλομαι).

663. V. 2. καὶ μή γε (μήτε al.) libri. καὶ μή τι Dind. Corrigo καὶ μὴ 'τι —. Cf. Arist. Vesp. 806. ὅσαπέρ τ' ἔφασκον καὶ πολλῶ πλείονα. Charet. 1, 3. αἰεὶ δὲ τοῦ δοθέντος ἐνδεῖται (ἔτι δεῖται?) πλεόν. πλείω] πλεῖον al. πλείους Cobet. Recte, opinor, nisi corrigendum πλείω — δυσφημίαν, sed ita τῆσδ' potius quam τῶνδ' scribendum fuisset.

666. V. 1. φρενὶ] Leg. βροτῶν. 3. καλῶς] κακῶς al. vitiosum habet Nauck. Leg. δεινούς aut ἀγαθούς. δεινούς requirit etiam Nauck. 5. πλασίγγ' ἐρείση] I. e. lancem premat. Fort. πλάστιγγα ῥέψη (transitive). Cf. Adesp. 179. ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀσάτου τύχης. παλίντροπον] παλίρροπον Mein. Recte, si sincerum est ἐρείση. μάστιγ' libri. πλάστιγγ' recte Ellendt. Cf. Arist. Ran. 1378. 6. φροῦδα καὶ] Leg. φροῦδ' ἔπη. Ciceronis versio est 'ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.' Redde, those many fine sayings vanish.

669. Placet Meinekii emendatio.

671. τάφανῃ] Cf. Mon. 18. μὴ δῖωκε τάφανῃ.

672. στρέφοντα] τρέφοντα frustra conj. Nauck, nisi excidit aliquid. Requiritur epithetum quale est φλογωπὸν aut πυρωπὸν, ut locus sic constitutus fuerit, πᾶς — τὸν πυρωπὸν ἡλίου | κύκλον. Tentabam etiam πᾶς δὲ προσκυνεῖ | τὸν πάντα δὴ τρέφοντα κύκλον ἡλίου. Cf. Adesp. 62. Aesch. Ag. 633.

676. ἀνόσια καθέμισα δρᾶν probabiliter corrigit Nauck.

677. τίσις — εἰσι] Cf. Herod. II. 152. τίσις ἦκει.

678. σῶμα] στόμα probabiliter Cobet., coll. Eur. Or. 10. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν.

679. V. 1. σπουδῇ] κραυγῇ F. G. Schmidt. Dicitur, ni fallor, vehementia sermonis rixosa. ἐγκεκρυμμένη] Malim εὖ κεκρυμμένη. 2. ἡ (pro οὐ) πρὸς θυραίων Wecklein.

680. Anecd. Bekk. ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα (τὸ ἄκον aut τὸ ἄκον πρᾶγμα?).

681. ἀντάρης] ἀντήρης probabiliter Ellendt.

682. V. 3. κρυμὸς] Anglice, a cold, a chill. Cf. Soph. 466.

685. θεοῖς ἐρέξας (sic) libri. θεοῖς ἔρεξ' L. Dind. θεοῖσι ῥέξ' Mein. Quod praeferendum videtur.

686. βαρὺς βαρὺς σύννοικος —] Haec Sophoclis esse nunc constat. Cf. ad Soph. Fr. 926 b.

687. φερέσβιος Δηώ] Cf. Aesch. 300, 7. φερέσβιον Δήμητρος — στάχυν.

689. Qu. ἀνακειμένω (γὰρ) εἰς μέσον τὸν αὐχέν' | εἰσήλατ', aut ἀνακειμένου —. Aristid. εἰτά γ' ἔκνυψε (εἰτα κατέκνυψε?) προσιόντος κάτω.

690. V. 2. ὑπεξελεῖν] ὑπεξελεῖν Heimsoeth. Redde, to drag forth (to light). Cf. ad Oed. R. 227. Fort. ἐπεξελεῖν cum Brunckio.

4. ἀνάκτορον] ἀνάκτορι Mein. Aliud quid latet. Fort. ἔργον τορῶς.

691. (ἔστιν) τὸ μεθύειν bene Herwerden.

694. ἐμηγύσαντο] Scripserat forsā ἀνειρούσαντο. Cum Athenaeo tamen consentit Philodemus.

695. V. 1. Cf. Soph. Aj. 1297. ἐφῆκεν (αὐτὴν) ἔλλοις ἰχθύων διαφθοράν. 2. σαίνουσιν] σαίνοντες Brunck. Fort. ἐπιροοθῶν ἔσαινεν. Fort. σαίροντες, verrentes. Cf. Virg. Aen. VIII. 674. 'aequora verrebant caudis.' III. 108. 'caerula verrunt.' Sed cf. Soph. 625. ἔσαινεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίων κάτω. οὐραίοισιν] οὐραίοισιν conj. Nauck., coll. Oppian. Hal. V. 479. Cf. Fr. 625. Hom. Od. ρ'. 302. οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω. σαίνοντες οὐραίοισι] Cf. Soph. 625. ἔσαινεν (ἔσαινέ μ') οὐρᾷ.

696. V. 2. μὴ πιεῖν libri. ἢ πιεῖν recte Casaubon.

697. V. 2. Connecte ᾧδε ἐκώμασας.

699. Locus graviter corruptus. Fort. θυμῷ δ' ἡμῶν (vel οὐκέτι δ' ἡμῶν) φαιδρὰ χορεύει | τάρβει τὸ κέαρ. V. 1. φαιδρὰ χορεύει] Cf. Eur. Suppl. 775. ἔρημα κλάω. Sic κοῦφα πηδᾶν et similia. 2. τάρβους θυγάτηρ] Fort. τάρβους πλησθεῖς.

700. παρασύρας] παρὰ συράν al. Qu. παρασύρων.

702. ἐμπρεπεῖς] ἐμπρέπεις al., ut jam conjecit Pierson. Sed Clementi Euripideum versum (Fr. 185, 3.), γυναικομίμω διαπρέπεις μορφώματι obversatum esse probabiliter conjicit Bergk.

703. V. 1. ὥς ἔρωτα] ᾧ γέρον, τάχα Herw. ἐξερῶ τάχα conj. Nauck. ὥς στερρόν τινα Enger. Corrigo ὥς ἀγνώμονα. 2. οὔτε τὴν χάριν] Fort. οὔτ' ἄλλην χάριν. 3. μόνην] μόνον al. quod praeferendum.

704. V. 1. τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι] Leg. τοιοῦτον ὄντ' ἐπίσταμαι.

3. κὰν βραχεῖ] Qu. κἀσθενῇ.

705. V. 1. Θήβας] Fort. Θήβης. τὰς πύλας ἐπταστόμους] καὶ πόλισμ' ἐπτάστομον conj. Nauck. coll. Bacch. 919. ἐπταστόμους] Qu. ἐπταστόμον.

706. V. 1. μύω] κλύω Herwerden. 2. πλεῖον] Leg. πλέον cum Dind.

707. πύλης ἄναξ θυρωρέ] Cf. Arist. Vesp. 875. ᾧ δέσποτ' ἄναξ γείτον Ἀγνιεῦ, τοῦμοῦ προθύρου προπύλαιε (?).

708. σκιάζει] καλύπτει, καλύψει al. νῶτα] ὦτα, πλευρὰ al. βοός] ἄλός al. Quae lectio praeferenda videtur.

709. Θεσσαλικῆς] Θεσσαλῆς recte Dind.

711. ἐγὼ] ἔχω recte Hemst. ἄγραν] ἀγρίαν recte Brunck. Scripserat forsā ἔχω δὲ χερσὶ νῦν βροίακχον ἀγρίαν.

712. οἶος γὰρ ἡμῶν] Qu. οἶος δ' ἀφ' ἡμῶν. ἡμῶν] ἡμῖν Both.

713. Qu. τὸ δ' ἔγχος (ἡμῶν aut ἡμῖν) ἐν ποσὶν κυλίνδεται.

714. ἔγχος ἰέμενος] ἔγχους μένος probabiliter conj. Nauck.

717. μόρω λευγαλέω (cum Etym. M. codice .A.) correxit Reitzenstein. prob. Nauck. λευγαλέα] Fort. μυδαλέα. Cf. El. 166. δάκρυσι μυδαλέα. Idem proponit Campbell.

719. Qu. (ἐγὼ) θέλοιμ' ἄν (χερσὶ) πηλὸν ὀργάσαι.

721. Tentabam οὐ λαμπὰς εὐνούχοισιν ἔστιν ὄμμασιν.

725. V. 2. αἶγες τ' ἐπιμασιτίδιον —. Cf. Aesch. Sept. 349. τῶν ἐπιμασιτιδίων — βρεφῶν. Eur. Iph. T. 231. Soph. Fr. 221. ποτιμάσιον — κοῦρον. Fort. αἶγες ποτιμασιτίδιον. 3. γόνον] πόνον R. Ellis, coll. Aesch. Ag. 54. ubi ipse contra γόνον pro πόνον praetulerim. ἀναφαίνουεν] Qu. ἀναφαίνουσιν.

726. σὺ γὰρ (γέρων) γέροντα βουλεύεις conj. Nauck. βουλεύεις (λόγον) R. Ellis. (Cf. Eur. Herc. 26. γέρων δὲ δὴ τις ἔστι Καδμείων λόγος.) βουλεύεις (ἄγαν) melius Naber. γέροντα] I. e. ἀρχαῖα.

727. ἐκτείνων πέλας] ἐκτείνων χεῖρας al. ἐντείνων πέδας Nauck. Cum μολοσσὸς confer κολοσσός.

730. οὔτι τοι μέτρον μάτας] Qu. οὔτι σοι μέτρον μάτης. μάτας pro μάτης, nisi in choricis, posuisse Sophoclem incredibile est.

731. V. 1. σοι δεινὸν] σ' ὄνειδος F. G. Schmidt. Malim σε δεινὸν cum Cobeto. 3. συγγενές] Malim συγγενοῦς cum Brunckio.

4. κτείνας] πράξας Herw. Nauck. φεύγων scite corr. Papageorgius, coll. Eur. Suppl. 148. Qu. χέας.

739. V. 2. τόδ'] Malim τοῦτ'.

750. οὐκ ἐξάγουσι] οὐκ ἐκφέρουσι Mein. Malim οὐ γὰρ φέρουσι.

751. ἄπλοντος] Mendosum. Qu. ἄνολβος, aut ἄγροικος, aut πενιχρός.

753. V. 3. μόνοις ἐκεῖ] μόνοισιν εὖ R. Prinz. Fortasse recte, sed hic potius quam infra requiri videtur ἐκεῖ. 4. πάντ' ἐκεῖ κακά] πάντα δὴ κακὰ Herw. Malim πάντ' ἐστὶν κακά. Cf. ad v. 3.

754. V. 2. κακά] Malim καλὰ cum Reiskio.

755. ἀπ' ἔργων] ἐπ' ἔργων Wecklein. ἀπ' ἀρχῶν (et τέλη pro ἔπη) solerter conj. F. G. Schmidt.

757. ὅτω — προσῆν] Leg. ὅτω — προσῆ. Et sic Dind. Cf. 739, 1. Eur. 285, 4. χῶτω σπέρμα γενναῖον προσῆ. Adesp. 355, 2. ὅπου προσῆ τὸ κάλλος ἀμφιδέξιος.

758. πρὸς ἄσπερ] πρὸς ἄπερ libri plerique. ἐντονώτατοι] εὐτονώτατοι al. Qu. εὐφορώτατοι.

760. V. 1. χειρῶναξ λεώς] Cf. Eur. 795, 3. οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων. 4. Qu. τυπάδι βαρεῖα (πλήγμασιν θ' ὑπήκοον | ἄψυχον ὕλην δημιουργεῖτ'). Perpende Plutarchii locum.

761. V. 1. κατέφθιτο] Leg. κατέφθιται.

764. V. 1. σφαδάζεις] Cf. Eur. 821, 3. 1020.

765. φίλα] φίλη cum Schneidewino jure malit Nauck.

768. V. 2. ἐς κύκλα] ἐς κρῖμα H. Weil. prob. Nauck. Corrigendum forsā φάλαγγα.

769. τὰ πλεῖστα φωρῶν] τὰ πλεῖστα δ' ἐφορῶν F. G. Schmidt. αἰσχρὰ φωρήσεις] Qu. αἶσχε' ἐφευρήσεις (vel ἀνευρήσεις). Ita etiam F. G. Schmidt.

770. Placet lectio a Nauckio restituta.

774. V. 1. βραδεῖα] βαρεῖα Herw. Nauck. Praestat, opinor, vulgata. Cf. 786. ταχεῖα πειθῶ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ. 2. τρυπωμένον] ῥύπου πλέω bene Naber. κωφουμένου Kock. 3. πόρρω δὲ λεύσσων] Cf. Patrocl. trag. 1, 6. καὶ πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν (?) χερὶ | πρόσω βλέποντες. δὲ πᾶς] Fort. πᾶς τις.

775. V. 2. δὲ κωδωνοκρότῳ] κωδωνοκρότῳ δὲ probabiliter Bergk.

776. τὰδόκητα] τὰ γένη τὸ al. τὰγέννητα Valck. τὰγέννητα (unde?) Nauck. Cf. Agath. 5, 2. ἀγέννητα ποιεῖν ἄσος' ἂν ἢ πεπραγμένα. πρῶτον] An πρότερον?

777. V. 2. κόρας] An κόρα? αἰθροῦντος aut ἀθροοῦντος libri. θροοῦντε Lobeck. Nauck. Duae igitur tantum erant Phorci filiae Sirenes secundum Sophoclem.

780. V. 1. ἐν χρεῖαισιν] Qu. ἐν χρεῖα τόδ' (sc. ἦθος ἀνδρός). εὐπρεπῆς] εὐγενῆς al. Eadem discrepantia est Soph. 787, 7.

2. ἀργῆσαν] Cf. Adesp. 527. θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται. Eur. Tro. 1253. αὐδῶ — μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα | ἐν χειρὶ σῶζειν. ἤμυσεν] Inclinat, nutat. Malim ἤμυσε. Vox rara. Media syllaba producitur.

781. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον] Cf. Eur. 490, 1. Δεικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον.

783. V. 2. συγκολλᾷτ' libri. σύγκολλά τ' Porson. Fort. σύγκολλος.

785. ἔργον] Opus est.

787. V. 1. πυκνῶ] Angl. oft-revolving, varied. 3. εὐφρόναις δύο libri. εὐφρόνας δύο Brunck. εὐφρόνα δύο Dind. Correctio non necessaria. 5. ἀλλ' ἐξ] ὥς ἐξ, πῶς ἐξ al. 7. εὐπρεπεστάτη] εὐγενεστάτη al. Eadem discrepantia est Soph. 780. 8. κάπὶ μηδὲν ἔρχεται] κεῖς τὸ μηδὲν al. Malim κᾶς τὸ μηδὲν ἔρχεται.

788. V. 1. νεοργὸν aut νεουργὸν libri. νέορτον Valck. Malim νεογνόν. Connecte καὶ τὰν νέορτον Ἑρμιόναν. 2. θυραῖον libri. ὥραῖον probabiliter Gomperz. Nauck.

789. V. 1. γὰρ ὥς] δὲ πρὸς al. Prior lectio praeferenda.

790. V. 2. τοῦδε ξυνήψατο] Corrigo τοῦδ' ἀνδρὸς ἦψατ', vel ἀνθήψατ' αὐτοῦ.

791. ὀρθόκερως φρίκη] Cf. Aesch. Cho. 32. ὀρθόθριξ φόβος.

792. ἕως δτου (ὅτε al.) libri. Qu. ἔρωτι.

794. ζευγηλατρίς] An ζευγηλάτις? Vix conferri debet αὐλητῆς αὐλητρίς. ζευγηλάτης est 559.

795. ἔρχεται τ' ἄλλη olim ed. ἔρχετ' ἄνω cod. M. ἔρχεταιί τ' ἄνω Hercher. Nauck. Tentabam βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχε-

ται μέλη. Cf. Iophont. Fr. 1. καὶ γὰρ εἰσελήλυθε | πολλῶν σοφιστῶν ὄχλος ἐξηρτυμένος (?).

800. σαίνεις δάκνουσα] σαίνουσα δάκνεις al. Leg. σαίνουσα δάκνεις. λαίθαργος] λήθαργος al. Utra scriptura praeferenda sit non liquet; ipse ad hanc propendeo. Cf. Adesp. 227. λαιθάργω ποδί.

801. V. 1. νόστον ἄγοι τὸν] ἄνοτος ἄγοιτο al. αὐτὸς ἄγοι τὸν conj. Nauck. Qu. οἴκαδ' (aut αὐτὸν) ἄγοι καὶ —. νικομάχαν] νικόμαχον malit Nauck. 2. ἀτρείδαν] Qu. ἀτρουτον aut ἄνατον.

803. σπέρμα ut glossema recte delent Bergk. Nauck.

804. ἐπειγομένων] ἐπεγειρομένων recte Bergk. ἦ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει] Cf. Arist. Pl. 541. Fr. 410. Eupol. Π. 437.

808. V. 2. ἐν χειρὶ θήγει] ταχεῖ' ἐθήχθη optime Wecklein. ἀκαρῇ τέθηται Gomperz. Cf. Hermipp. 46, 5. κάγχειριδίου δ' (᾽ν?) ἀκόνη σκληρᾷ | παραθηγομένης βρύκεις κοπίδος. Aesch. Fr. 356. αὐτόθηκτον (ἄρτι θηκτὸν?) — ξίφος. Eur. 453, 12. θηκτῷ τερομένην σιδάρω. ἐν τάχει δ'] σὺν τάχει δ' Matthiae. Enger. καὶ ταχεῖ' optime Wecklein. Ipse tentabam ἐν χειρὶ θηκτῇ (acui potest), σὺν τάχει δ' (vel καὶ ταχεῖ'). Cf. Chaer. 38. γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός.

810. ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα] κᾶργα σοῖς λόγοις ἴσα Schmidt. Anal. p. 136. ἔργα θ' οἷς λέγεις ἴσα (vel ἴσως) Mein. ἔργα ὁρῶν λόγοις ἴσα conj. Nauck. Qu. ἔργα δ' ἦν λόγοις ἴσα, vel κᾶργα σου (σοῖς) λόγοις ἴσα. Cf. Fr. 209, 2. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.

812. κατ' αὐτὸν] After him, on his track.

815. Ἑρμαῖον κάρα] Respicere videtur Phil. 1459. Ἑρμαῖον ὄρος.

817. οὐ πάποθ'] οὐ ποθ' al. Fort. ὥς οὐ ποθ'.

818. V. 1. ἐν τοῖσιν] ὀλίγοισιν Cobet. Qu. σὺν τοῖσιν ἱπποῖς cum Schneidewino. ἴδιον εἰ χωρῶμεν cod. ἥδιον εἰ (Ahrens) ἂν χωροῖμεν. Gomperz. Nauck. ἴδωμεν εἰ — Schneidewin. ἦ παντὶ σθένει] Anglice, than with all the force.

819. ἀνημέρωσα] ἀνημέρωσε probabilliter conj. Nauck.

820. μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν] Verba corrupta. Fort. λέγ' εἰ σοφιστῆς εἰ σύ.

822. λύσω] An δράσω? Cf. Menand. IV. 281. ἐν γὰρ τι τούτων (τοῦτο?) τῶν τριῶν ἔχει κακόν (κακῶν al.).

824. V. 1. οὗτός ἐστιν libri. αὐτός ἐστιν Bamberger. Nauck.

ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν] ἐστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει conj. Nauck.

2. ὅπου] ὅσπερ Conington. φύει] σφ' ἔφν Herw. φρένα conj. Nauck. Sed verbum aliquod requiritur. Mendosam esse vulgatam constat, quum prior in φύει longa sit. 3. καὶ τὰ καὶ τὰ] καὶ τὰ χαρτὰ sagaciter Conington. τυγχάνων] Malim λαγχάνων aut λαμβάνων. λαγχάνων requirit etiam Nauck.



826. αλόλιζε] Confer κρητίζειν, κιλικίζειν, μεγαρίζειν, αἰγυπιάζειν, κορινθιάζειν.

827. Qu. τὸ (aut ἦ) πάνσοφον —. κρότημα Λαέρτου γόνος] κρότημα Λαοτίου — malit Nauck. Corrigo κρότημ' ὁ Λαέρτου (aut Λαοτίου) —.

832. ἐκκαλύπτων] Qu. ἀνακαλύπτων. Cf. Men. mon. 459. πάν' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει. Philem. IV. 61.

836. Duo hic fragmenta sunt.

838. ὥς δυσπάλαιστον (ἐστίν) ἀμαθία κακόν recte Grot.

842. V. 2. τῷ λαλοῦντι] τῷγκαλοῦντι Cobet. Recte, opinor.

844. V. 2. καλὸν] Corrigendum, ni fallor, λάλον. φέρῃ] φορῇ Cobet. Nauck.

845. V. 1. ἄρ' ἦν] ἦν ἄρ' Cobet. Qu. ἔστιν. 2. (μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ) probabiliter supplet Cobet.

846. V. 2. ἐπὰν] ἐπ' ἂν libri. ἐπὴν Herm. 3. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς] ἐν τοῖς ἔρωτος conj. Nauck. Nihil opus, opinor. Cf. Adesp. 300. ἐν τοῖς ἐμαντιοῦ δικτύοις ἀλώσομαι. 4. πρὸς τοῦ παρόντος — νικωμένη] Cf. Eur. 806, 4. εἰ χρὴ διελθεῖν (?) πρὸς τέκνων νικώμενον. Fr. 221, 3. πρὸς φίλων νικώμενοι.

849. V. 1. μή μοι] μή μὴ M. Schmidt. μή τῷ conj. Nauck. Malim μηδένι. 2. ὥς δ' ἂν libri. ὥδ' ἂν M. Schmidt. εὐπετέες libri. εὐστεγές Herm. εὐπαγές (aut εὐερκές) Cobet. Nauck. Post λάβοις deleatur virgula, ut κληῖθρον cum γλώσσης construatur. 3. κρυφαῖον οὐδέν] δι' οὗ κρυφαῖον Cobet.

851. τοῖσιν ἐγχωρίοις libri. τοῖσιν ἐγχώροις Grot. τοῖς ἐπιχωρίοις Bendl. Recte, opinor. Menandro versus tribuendus est.

852. V. 1. καλῶν] Corrigendum πόνων. Idem suadet Nauck. καλῶς τιμωμένῳ] καλόν τι μωμένῳ solerte reposuit Nauck. Cf. Oed. C. 360. σοῦ — τάδε γε μωμένου. Tr. 1136. ἡμαρτε χρηστὰ μωμένη.

854. εἰ σῶμα] Malim τὸ σῶμα, ut apud Greg. Nyss. Idem vult Nauck. Mox enim sequitur ὁ νοῦς. Cf. Soph. Tr. 62. ἦδε γὰρ γυνή | δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

855. V. 2. ὀνομάτων] δυνάμεων Mein. Fort. πραγμάτων. 3. ἄδης] αἰδῶς M. Schmidt. ἄφθιτος βία] Qu. ἀφθονος βίος (βίος jam Bothius volebat.) 4. μανίας aut μαινὰς libri. μανιάς Porson. 5. ἄκρατος] ἄκραντος Both. εὐκρατος Herw. 6. ἡσύχαιον aut ἡσύχιον libri. Qu. ἡ γέλοιον. 7. ἐντήκεται] Corrigo ἀνθάπτεται. Idem suadet Mein. Cf. Eur. Fr. 387, 5. ἡ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει πνευμόνων θ' ἀνθάπεται. Eur. Hel. 959. ἀ — σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπεται. Soph. Trach. 778. 8. ψυχῇ] πνοή Mein. τῆσδε τῆς θεοῦ βορρὸς aut τῆς θεοῦ βορρὸς libri. τῆσδε δεύτερος θεοῦ Nauck. Lege τῆσδε τῆς θεοῦ λάτρως. 9. πλωτῷ



γένει] πλωτῶν γένει al. πλωτῶν γένη conj. Nauck. 10. ἔνεστι δ' ἐν χέρσου vulg. χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν sine causa transponit Nauck.

11. νόμῳ] ναίει jure malit Herw. τοῦκείνης (aut τοῦ κείνης) libri. ποικίλοις Herw., qui tamen ποικιλοπτέροις malit. Correctio, ni fallor, extra dubitationem posita. 12. Spurium habet Herwerden. Recte, opinor. 14. Post θέμης ponatur virgula.

16. συντέμνεται] Mendosum videtur. 17. Κύπρις vulg. Κύπριδι Herw. Nauck.

857. ἀνδρόφρων] Confer v. γυναικόφρων Eur. Fr. 364, 34.

858. V. 1. Cf. Men. 578, 3. ἦθ' οὖν δὲ χρησιῶν συγκεκραμένην ἔχειν (τὴν τοῦ λόγου δύναμιν δεῖ). 785. ὥς ἡδὺ συνέσει χρησιότης κεκραμένη. 2. κατέστρεψεν] μετέστρεψεν injuria Herwerden.

859. V. 1. ὦ θνητὸν] ὦ τλήμον bene corrigit H. Stadtmueller. prob. Nauck. καὶ] Leg. πᾶν. Cf. Fr. 511.

860. κακῶν] κακοῦ Men. mon. 692.

861. V. 1. τὰκπεσόντα (corr. pr. m. ex τὰ προσόντα in S.) libri. τὰμπεσόντα Gesner. Corrigo στέργειν τὰ προσπεσόντα (del. δέ).

καὶ θέσθαι] Malim κεῖν θέσθαι, quicquid dicat Nauck., qui ipse καὶ θέσθαι καλῶς proponit. 2. τὰκπεσόντα] Fort. τὰμπεσόντα, sed malim στέργειν τὰ προσπεσόντα (om. δέ). Cf. Eur. 505. τὰ προσπεσόντα (τυγχάνοντα al.) δ' εὖ φέρει βροτῶν etc. τύχην] Qu. μάτην (ἄγαν) aut πρέπει (cf. ad v. 1.).

863. V. 1. μακρῶ γήρῳ] βαθεῖ γήρῳ frustra reponendum censet Nauck. Malim μακρῶ χρόνῳ (gloss. γήρῳ). Cf. Eur. 581, 2. 1132. Adesp. 551. 2. ἔργ' ὦτα al. Quod (ὦτ') recipiendum, ut melius cum νοῦς et φροντίδες congruens.

864. V. 1. ἐν οἷς δ' νοῦς] ὅσοις δ' νοῦς olim proposui ad Oed. C. 1751. ὅσοις νοῦς Heimsoeth. 2. θεία — ἡμέρῳ] θείῳ — ἡμέρῳ Mein. Qu. ἦθ' οὖν — εὐσεβεῖ (aut ἡσύχῳ). τεθραμμένος] Leg. κεκραμένος. 3. A praegressis recte dirimunt Bergk. et Mein.

865. V. 4. ἐκφύγη S. ἐκφύγοι Halm. ἐκφύγοις recte Dind.

866. 2. δυσάλητος] Durus, immitis. Cf. Oed. R. 12.

869. ἰσχύει λόγου] ἰσχύει λόγῳ Conington. ἰσχύειν λέγω conj. Nauck. ἰσχύειν φιλεῖ F. G. Schmidt. Quod et ipse conjeceram. Eligat lector.

870. V. 1. πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός] Fort. ὀρίᾳ τ' —, vel πάντα τ' —. Cf. Adesp. 157. ὑπὲρ τε πόντου χεῦμ' ὑπὲρ τε Πλειάδα (Πλειάδας?). 2. νυκτός τε πηγᾶς] Cf. Eur. 773, 33. παγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ. Aesch. Prom. 808. οἱ πρὸς ἡλίου | ναίουσι πηγαῖς.

οὐρανοῦ τ' ἀναπνυχᾶς] Cf. Eur. Ion. 1445. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπνυχαί. Hipp. 601. ὦ γαῖα μῆτερ ἡλίου τ' ἀναπνυχαί. 3. Φοίβου τε] τε del. Herm. παλαιὸν κῆπον] παλαιὸν σηκὸν Gomperz.

871. Versuum ordinem jure invertendum arbitratur Nauck. propter τρίτον.

872. V. 2. (προσεσπέρους) et v. 3. (δευτέρω) probabiliter supplet Mein.

874. V. 3. μαῖαν] Annon γαῖαν?

876. πληγὴν] παγίδας Heimsoeth. Non male. ὑπερπηδᾷ] ὑπεκπηδᾷ temere Herwerden. Cf. Eur. 230. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν (ἀλκήν?).

878. λέγειν ἡσκηκότα] Cf. Eur. 1067, 2. εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.

879. V. 2. μηδέν'] Praestat scribi μηδέν.

880. V. 1. κακοῖς] Leg. κακῶν. 2. δυσσεβεῖς vulg. δυσμενεῖς probabiliter Nauck.

881. In glossa codicis Parisini ms. apud Cohn Zu den Paeroemiographen p. 70. post v. 1. sequitur alter versus τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον εὐτονος ἀεὶ, qui sic emendandus videtur, τὰ πρῶτα μὲν σχολῇ, τὰ δ' ὕστερ' ἐντόνως. V. 2. εὐτονος ἀεὶ S. εἶτα δ' εὐτονον perite Gomperz. et O. Crusius. εὐτονον] Leg. ἐντονον, aut ἐντόνως. Cf. ad Arist. Ach. 674.

882. ἄβρωτος] ἀβρώς recte Cobet. prob. Nauck.

884. ἀγάμητος] Cf. Fr. 914. ἀνόσητος.

886. ἄγχαζε] Cf. Soph. 389. ἀνθρωσκε.

889. ἀδηφάγον νόσον? pro ἀδηφαγοῦσα recte Dind. ad Fr. 969 b. Naber. Nauck.

893. ἄζειν] Formatum ut ὤζειν, αἰάζειν, οἰμώζειν, φεύζειν, μύζειν, etc.

898. ἀκληρία] ἀκαιρία F. G. Schmidt. (coll. Demosth. 1, 24.) Nauck.

900. ἀκούσων pro ἀκουσόμενος dixisse videtur Sophocles, ut solet voces intermiscere.

907. Ἀλούσιοι] Suspectum. Fort. Ἀλήσιοι.

914. ἀνόσητος] Cf. ἀγάμητος Fr. 884.

918. Anecd. Bekk. τοῖς ἡθεσιν (l. ἡθάσιν).

919. Recte Contus, ἀποφανῶ σε· εἰς τὸ φανερόν καταστήσω.

925. αὐτόπαιδα] Respicitur, ni fallor, ad Tr. 826. τῷ Διὶ αὐτόπαιδι.

935. Hesych. πολυδίκ (sic, qu. πολύδικος, a thrower).

947. εὐτύχεια] Pro εὐτυχία propter metrum positum, ut παγκάρπεια pro παγκαρπία.

956. In Sophoclis loco Tr. 958. θάνοιμι μούνον εἰσιδοῦσ' reposuerim θάνοιμ' ἄκιχιν —.

982. ῥά (sic) per compendium pro ῥάδιον posuisse videtur. Confer κρῖ, λῖ, δῶ.

990. Xenophontis locum significari recte statuunt Dind. Naber. Nauck.

1002. φαικῶ] Cf. v. ῥαικὸς Fr. 983.

1007. φιλόξοος scribit Nauck. Cf. Eur. 816, 6.

1009. χειροβοσκόν] Cf. v. πορνοβοσκός.

1012. χρησμολόγος] χρησμοδός jure expectaverit Nauck.

1019. V. 2. κάποδημοῦντος] κάποληροῦντος Campbell. prob. R. Ellis. Leg. μήτε ληροῦντος πατρός.

1023. δελήτιον] Confer δπήτιον.

1025. V. 3. πόντου — οἶδμα] Cf. Or. 992. οἶδμα πόντου. Iph. A. 704. οἶδμα πόντιον. 4. θνητοὶ δὲ πολλοὶ —] Leg. θνητῶν —. Cf. Eur. Fr. 220. πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν. 416. πολλοὶ γε θνητῶν —. 492. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ —. 1077. πολλοὶ βροτῶν. Moschion. Fr. 10. 11. πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν. 9. στέφοντες] νέμοντες, τεύχοντες al.

1026. V. 8. καρδίαν ὠδαγμένος] Qu. — δεδηγμένος. Vete- res non ὀδάζω sed ὀδάξω aut ὀδαξέω sive ὀδαξάω dixisse docet Dind. Attamen ὀδαγμός (ἀδαγμός hodie) legitur Soph. Tr. 770.

1027. V. 1. κεῖνος αἰῶνος χρόνος] Cf. Mosch. 6, 3. ἦν γὰρ ποτ' αἰὼν κεῖνος. Sed corrigendum videtur καινός —, ut apud Clementem. 2. πυρὸς γέμοντα] Cf. Carcin. 5, 7. γῆν — πυρὸς γέμουσαν. Eur. Fr. 781, 48. γέμοντα — οἶκον — καπνοῦ. 7. γῆ δ' ἐδράνων (γῆ δὲ ἔδραν ᾧν, γῆ δὲ ἀνδρῶν) libri. γῆ δ' ἀνέρων (?) Conington. Fort. γῆ δὲ βροτῶν. Sed aliud quid latet. 8. πυρουμένη] πυρούμενος recte Grot.

1028. V. 1. πέλονται] Annon πέλουνσι aut πέφυκε? πέλεται legitur Soph. 606. 2. κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἡδὲ καὶ ἀρχήν] Cf. S. Johann. Apoc. I. 8. ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος — ὁ παντοκράτωρ. XXII. 13. ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

#### ADDITAMENTA QUÆDAM.

Etym. Flor. Milleri, σημαίνει δὲ (ἄναξ) καὶ τὸν φύλακα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, οἶον “πύλης ἄναξ θυρωρέ.” V. Dind. Lex. Soph. p. 36.

Sophoclis fragmentis adde Philostr. Imag. 13. Ἀσκληπιὸς δὲ, οἶμαι, οὔτως ἐγγὺς παιᾶνά που παρεγγυῶν γράφει καὶ “κλυτόμη- τις”, οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ (Soph.) ἀκοῦσαι.

Sophocli vindicant Schoellius et Schneidewin versum apud Boisson. Anecd. III. p. 244. (adesp. 190.) Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες ἐκ ξυνωρίδος.

Sophocli adjudicat Schneidewin versum apud Boisson. Anecd. III. p. 244. (adesp. 191.) ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἧόνα (qu. ἦλ- θον, aut potius λαὸς μυρίος).

Sophocli tribuit Schoellius (Tragoed. I. 383.) versum apud Herodian. Boisson. Anecd. III. 245. (adesp. 192.) *χεῖρας (?) δὲ Τρώων δπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος.*

Sophocli tribuit Schneidewin incertum versum apud Cramer. Anecd. I. 83, 27. *ἀλλ' ἀντόμεσθα πρὸς Ζηνὸς Ὀλυμπίου (ἰὼς τοῦ-λυμπίου?).*

Hexametros Sophoclis vide apud Athen. XIII. 592 A.

---

# EURIPIDES.





# EURIPIDES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II. LIPSIAE 1889.

4. V. 2. δευτέρω πατρί] δευτέρω γάμω frustra malit Nauck.  
7. V. 1. βαθυσπόρου χθονός] πολυχρύσου χλιδῆς al. Quae lectio praeferenda videtur.  
8. ἀνδρός (δ') ὑπ' ἐσθλοῦ recte ed. Gesner.  
9. V. 1. ἥ που κρεῖσσον] ἥ πολὺν κρεῖσσον recte Elmsl.  
10. V. 2. ἐκτός ἡμένω πόνων] Cf. Soph. Fr. 649, 3. φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.  
15. V. 3. ἐν βίῳ] Fort. ἦν βίῳ, aut ἔστ' αἰ. Versus nondum emendatus.  
16. V. 1. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς —] Cf. 282. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ etc. ἐν αἰχμαῖς] Malim ἐν αἰχμῇ τ'. Cf. Aesch. 99, 16. αἰχμῇ δ' ἐξ Ἀρεως καθίκετο. 2. μή μοι] Fort. μηδ' αὖ. 3. μεγάλα βουλεύοντες εὖ] μέγα βουλεύοντες αἰ al. κεδνὰ βουλεύοντες εὖ conj. Nauck. Fortasse recte.  
21. V. 1. οἰκεῖν γαῖαν] οἰκεῖν λαῶν H. Stadtmueller. Leg. οἰκεῖσθαι χθόν'. 5. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι δ' πλούσιος libri. ἃ — τῷ πένητι πλούσιος Erfurdt. vulg. Corrigendum ἃ τῷ πένητι μὴ γὰρ ἔστ' ὁ πλούσιος. Bis enim postulatur articulus. Cf. v. 7.  
7. τιμώμεθα] πειθώμεθα al. πεπάμμεθα Hartung. 'πικτώμεθα Wecklein. θηρώμεθα optime Bergler. Cf. v. 5.  
23. V. 1. ἀλλ' ἦ] Fortasse mendosum. Qu. ἦτοι aut αἰ. τὴν Κύπριν χαίρειν ἔᾱ] Cf. 388, 5. Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἔᾱν. 2. ἦ τ' Ἀφροδίτῃ] Fort. ἦ κάφροδίτῃ, si sincerum est ἀλλ' ἦ in v. 1.  
24. V. 1. Cf. 914. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν. Quod proculdubio idem fragmentum est. 2. μακρὰ] Suspectum.  
25. V. 2. ὄχλος] λόγος Valck. ψόφος Hirzel. Nauck. Revocandum ὄχλος (i. q. ἀριθμὸς Nub. 1203.). Cf. Arist. Vesp. 540. πρεσβυτῶν ὄχλος. Eur. Hel. 38. ὄχλου βροτῶν. 4. οὐκέτ' ἐστίν] οὐκ ἔστιν (ἐστίν) al. οὐκ ἔνεστιν Pflugk. Nauck. Cf. Arist. Ach. 556.  
26. V. 3. ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενῆς] ἡνίκ' εἰσιν, εὐμενοῦς temere Cobet.  
27. V. 1. τοι] τι aut μὲν al. Verum est τι. 3. δεινὰ μὲν] δάμναται aut δαμᾷ al. φῦλα πόντου] πόντου (om. φῦλα) al. Cf. Soph. Fr. 1028. περωτὰ φῦλα. 5. παιδεύματα] παιδευμάτων



Enger. γεννήματα F. G. Schmidt. Malim γεννημάτων aut παιδευμάτων. Cf. Eur. 939. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα.

28. V. 2. λόγους — καλῶς] καλῶς — λόγους (ex Arist. Thesm. 177.) Cobet. Nauck. Praestat, opinor, tradita Stobaei lectio. Cf. Soph. 424, 2. μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

29. V. 1. κρεῖσσον ἢ εἰς aut κρεῖσσον εἰς libri. κρεῖσσον' εἰς Musgr. Nauck. ἢ εἰς δμλίαν] ἢ 'ς αὐθαδίαν Cobet. Qu. ἢ εἰς ἀβουλίαν, vel ἢ 'ς φλυαρίαν. 2. πεσόντα· τούτῳ δ'] πεσεῖν· τοιούτῳ δ' Cobet. ingeniose, quanquam non omnino placet τοιούτῳ.

4. πέποιθε δούλους] πέποιθ' ἀβούλους Barthold. πέποιθε. φάυλως F. G. Schmidt. τοὺς φίλους] τοὺς πέλας conj. Nauck. Recte, opinor.

33. V. 1. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται] συναλγεῖν οὐκ ἐπίσταται bene F. G. Schmidt. 2. Cf. Hec. 298. οὐκ ἔστιν — ἦτις — οὐκ ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ. Iph. A. 451. Ion. 924.

34. μοι] Fort. τοι.

35. V. 2. οὐκ ἔφηενεν ἐν libri. αὖ πέφηενεν recte Badham.

36. V. 1. γυναῖκα δ'] γυναῖκας recte F. G. Schmidt. 2. δύστηνος ἄρα] δύστηνος ἔμπας F. G. Schmidt. ἀσύνετος οὗτος feliciter Herwerden.

38. διαφέρει] Perfert? De sensu non liquet. Fort. διατελεῖ.

45. Cf. 661, 1. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.

46. V. 1. τὸ δὲ κοινὸν ἄχος] κοινὸν δὲ λάχος conj. Nauck. Non assentior. 2. σοφία μελετᾷ] Fort. σοφίας ἐστίν.

47. V. 1. ὄθεν δὲ νικᾷν] ὄθεν μὲν νικᾷν al. νικᾷν ὄθεν μὲν Ribbeck. Corrigo ὄθεν μὲν εἴκειν. Cf. ad v. 3. 3. τοῖς σοῖσιν ἦκεις libri. τοῖς σοῖσιν εἴκεις recte Gesner. τοῖς σοῖσι νικᾷς Musgr.

48. V. 2. Cf. Her. 258. 641. 933. Hipp. 641. 3. δώμασι vulg. δώμασιν sine causa Nauck.

49. V. 2. τοῦπίσω] I. e. τὸ μέλλον. οὐδὲν] Malim οὐδεῖς cum Wecklein.

50. V. 1. δεσποτῶν] δεσπότης Both. prob. Nauck. Recte.

2. τῶν (τὸν) ὁμοίων libri. Corrigendum τοὺς ὁμοίους. Dicebant πόλεμον αἰρεσθαι τινι aut πρὸς τινα. πόλεμον αἰρονται μέγαν] Cf. Arist. An. 1188. πόλεμος αἱρεται, πόλεμος οὐ φατός.

52. V. 4. 5. Horum versuum ordinem invertendum esse censet Meinekios. Cui assentior. 4. ἃ τεκοῦσα γὰ] ἃ τεκοῦσα (om. γὰ) A. ἃ δόκησις (i. e. publica opinio) Mein. 5. ἐξεπαίδευσεν] Qu. ἐξεγέννησεν. ὄψιν] φύσιν conj. Nauck. Recte, ni fallor.

8. νόμῳ — χρόνος] χρόνῳ — νόμος malit Nauck.

54. V. 1. Cf. 897. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον (πάσης λῶστον?) ὑπάρχει. εἰς εὐανδρίαν] Cf. Eur. El. 367. οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν.

55. πολλὰ δ'] Leg. πολλά τ'.

57. V. 1. οὐ λόγῳ] οὐ τύχῃ recte Cobet. prob. Nauck. 2. τῇ τύχῃ] τῇ φύσει recte Jacobs. prob. Nauck. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει Cobet.

58. V. 2. δ libri. ἦ Barnes. Nauck. Correctio probabilis, sed non necessaria. Cf. Med. 14. Tro. 743. et ad Nub. 201.

60. V. 2. γνώσομαί σ' libri. γνώσομαι σέ γ' Grot. γνώσομαί σ' ἔτ' F. G. Schmidt. Qu. γνώσομαι 'γὼ σ', sed praestat sic corrigi, ἢ χρηστὸν ἄνδρα γνώσομαί σ' ὄντ' ἢ κακόν. ἢ κακόν libri. ἦτοι (?) κακόν conj. Nauck. ἢ καὶ κακόν Vitelli.

61. Placet Cobeti emendatio, μισῶ σοφὸν λόγοισιν, ἐς δ' ὀνησιν οὐ. Neque displicet altera Schneidewini, μισῶ (δ' ἐγὼ) | σοφὸν λόγοισιν, ἐς δ' ὀνησιν οὐ σοφόν. Possis etiam non male, μισῶ δ' ἄνδρ' ἐγὼ | σοφόν etc.

62. V. 2. τύχας] ζυγοῦ probabiliter Wecklein.

64. ωσφῃσι sec. Bekk. οισφῃσι sec. Blass. ἐσθλοῖσι F. G. Schmidt. θείοισι Wecklein.

65. ἀτενής] Anglice straight, straight-forward. Cf. 737. καλὸν γ' ἀληθῆς ἀτενής πάρορησία.

66. οὐδὲ πυνθάνεσθε] Correxī jamdudum οὐδέπω πέπυσθε. Exciderat πω ante simile πν —, postea πέπυσθε in πυνθάνεσθε metri gratia mutatum est.

67. V. 1. σώματος libri. αἵματος Nauck. Correctio dubitabilis. πέρι] δίκην exspectabat Nauck. 2. λέγειν] ἐρεῖν malit Nauck. 3. 4. τὸν νοῦν μὲν et τὸ στόμα τ' ἀπείργει (τό τε στόμ' εἴργει Herw.) permutari velit Both. 3. ἀνθρώπων] ἀφασίαν τ' bene Enger. ἀπορίαν τ' Hense. 5. τῷ μὲν] I. e. reo sive accusato, ut videtur. Post enim v. 4. excidisse aut omissa esse quaedam suspicatur Bergk. Mihi magis probabile videtur ad τὸ στόμα et τὸν νοῦν respici, mendosum autem esse saltem ἀθῶος. δ δ'] I. e. accusator. ἐνι] ἐπι Bergk. Cf. Arist. Pl. 348. ἐνι γάρ τις ἐνι κίνδυνος. 6. δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν] δεῖ μ' ἤδη δραμεῖν Bergk. Utique verum videtur simplex δραμεῖν.

7. ἀθλα] ἀθλον recte Cobet. τιθεμένην] κειμένην Lobeck. Nauck. Recte tamen dicitur ἀθλον τιθέναι.

68. V. 2. ἢ θέλουσαν] ἢ (οὐ) θέλουσαν Grot. Malim ἢ οὐχ ἐκοῦσαν. Paraphrastes ἢ ἄκουσαν habet.

71. αἶμα γὰρ σὸν] αἵματι σὸν αἶμα probabiliter Nauck. ἀπενίψατο] ἐξενίψατο Mekler. et Gomperz. Vereor ut recte Fort. αἶμα γὰρ | σὸν, μῆτερ, ὅδ' ἀπενίψατ'.

72. V. 1. τήν τε] Malim τὴν δέ. παῖδα μὴ δοῦς] παῖδα μὴ δῶς al. παῖδ' ἦν δῶς Grot. παῖδα δοῦς Valck. παῖδ' ἐκδοῦς Nauck.

2. νομίζῃ] νομίζου malit Nauck. Qu. κεκλήσει. καὶ σέ aut καί σ' libri. χαῖρ' sagaciter Mein., sicut Eur. El. 553. χαῖρ', ὦ γεραιέ.

74. V. 3. ἔμολεν] ἔμολ' al. Quod recipiendum videtur. ἀγχίαλος] ἀγχιάλους probabiliter Od. Müller.

75. V. 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν] Malim ἐσθλῶν μὲν ἀνδρῶν. Sic κακῶν (non ἀπὸ κακῶν) δ' ὁμοία — v. 3. Cf. 520, 3. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον. 215, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῇ σπείρειν τέκνα. 298, 3. Soph. 606, 2.

76. V. 1. ἄπαις γέρων] Leg. πᾶς τις βροτῶν.

77. ἀπαιώνιστον] Per δύσφημον explicat Hesychius. Legendum ἀποιώνιστον.

78. V. 2. νόσον] ὄνασιν conj. Wecklein. Recte, opinor.

3. ἐδίδαξα] ἔδειξα conj. Nauck. Quod recipiendum. Metrum est dochmiacum.

79. V. 2. θνητοὺς κόσμον οὐ πρόπει] κόσμον θνητὸν οὐ πρόπει (aut οὐ πρόπει θνητοὺς) Cobet. φέρειν] φορεῖν idem.

81. V. 2. λέγειν] Leg. φρονεῖν. ἄνω βλέπειν] Leg. ἀποβλέπειν.

83. εἰ — πατρός] ἧ (aut σὺ) —; F. G. Schmidt. Quidni τί —;

84. V. 1. τί πλεόν —;] Anglice, what advantage —?

87. V. 2. τις ὑμῶν libri. τις ὑμᾶς Elmsl. Malim τιν' ὑμῶν.

3. τέχνην] τύχην conj. Nauck. Leg. φρονεῖν.

88. V. 1. Post κισσὸς ponatur virgula. 2. χελιδόνων] ἀηδόνων Mein. Nauck. Correctio fortasse non necessaria.

89. V. 2. τῆς δίκης (σ') recte Grot.

90. ἐξηῦρες λαβεῖν] Cf. Eur. 578, 3. Criti. 1, 13.

91. ἀτρέκεια] ἀτρέκεια Herw. Malim ἀλήθεια. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει] ἀτρέκεια δὲ | ἄριστον ἀνδρὸς ὄπλον ἐνδίκου πέλει bene Herw. Praestat fortasse ἀλήθεια δὲ | —.

92. V. 1. ἴστω τ' libri. ἴστω δ' recte Gesner. ἄνθρωπος γεγώς] ἀρχὸς ὦν (vel ὦν πρῶτος) πόλεως ingeniose Herwerden.

2. χρήμασιν γαυρούμενος] Cf. 1029, 2. λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον. 663. πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους. 22. ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί· μὴ γαυροῦ, πάτερ.

95. V. 2. εἰς πρώτους ἄγει] Qu. εἰς τὰ πρῶτ' ἄγει.

97. 3. τοῦργον] πότμον F. G. Schmidt. Qu. ἔργον. 2. ἔπραξας] ἔλεξας probabiliter F. G. Schmidt. ἔπραξ'· ἐπαινέσθαι idem.

98. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ —] Cf. Monost. 480. στεροῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

101. V. 1. ἀλλ' ἡμέρα τοι] ἀλλ' ἡμαρ ἐν τοι malit Nauck. μέλαινα νύξ] μί' εὐφρόνη cum O. Hense idem. Non assentior.

102. V. 2. διαθρεῖν] διαιρεῖν al. Eadem discrepantia Adesp. 26, 2. ἢ τύχας] ἐσμέν ἢ Cobet. Aeque jure possis εἶσιν ἢ. Sed correctio non necessaria est. τύχας] I. q. συμφορὰς. Cf. 140, 1. 165, 2. 211, 1. 262, 1. 376. etc.

103. V. 1. Cf. 652. οἱ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός. ἔθνηκεν] ἐνῆκεν Cobet. Nauck. Meo quidem iudicio vulgata praestat.

105. V. 1. γυμνάδα στόλον] Cf. Soph. 250. γυνή τίς ἦδε γυμνάς; 2. στείχοντα θεωρὸν] στείχονθ' ἑῷον Dind. στείχοντα

θερμόν melius F. G. Schmidt. στείχοντ' ἀθύροντ' Munro. ἐκ τροχῶν] Cf. Ovid. A. Amor. III. 363. 'Sunt illis celeresque pilae jaculumque trochique.'

111. V. 2. τεθραμμέναι] πεφραγμέναι (rectius πεφαργμέναι) M. Seyffert. Quod recipiendum.

112. V. 2. οὐκ] οὐδ' Mein. κοῦκ Conington. Quod verum videtur. λέγει] λέγων Vitelli.

114. V. 3. ἀστεροειδέα] ἀστεροπληθῇ conj. Nauck.

118. V. 1. κλύεις; πρὸς Αἰδοῦς σε τὰς ἐν ἄντροις Wilamowitz.

3. φίλαις vulg. φίλαισιν Nauck. Quare non video. 4. πόθον vulg. κόρον recte Herw. Nauck.

125. V. 3. Cf. Soph. Fr. 126. αὐτοχειλέσι ληκύνθοις. Dionys. trag. 1, 1. σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον. Herc. 1096. λαίνῳ τειχίσματι. Phoen. 804. λάϊνα τείχεα. Tro. 1088. Ion. 207.

127 a. Cf. Soph. Fr. 11. τὸ χρύσεον δὲ τὰς Δίκας δέδορκεν | ὄμμα, τὸν δ' (τόν τ') ἄδικον ἀμείβεται.

131. V. 1. Cf. Aesch. Prom. 777. μή μοι προτείνων κέρδος εἴτ' ἀποστέρει. Sept. 223. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.

ἐξ ἄδου δάκρυ libri. ἐξάγου δάκρυ Valck. Qu. ἐκκάλει δάκρυ. Cf. Eur. Suppl. 770. ἄκραντ' ὀδύρει ταῖσδ' ἑ τ' ἐξάγεις (ἐκκαλεῖς?) δάκρυ. Alc. 1084. ἄγει δάκρυ. Herc. 775. ὁ χρυσὸς — φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται.

132. V. 1. ὦ ξεῖν] Quidni ὦ ξέν'? 2. εἴτε δμῳίδα libri. εἰς τὸ δῶμα F. G. Schmidt. verba deleri jubet Both. Malim εἰς τὰ δώματ' (to your home).

133. σωθέντα] σωθέντι al. Quae lectio longe praeferenda est.

135. V. 2. τοῦ γε πάσχειν] τοῦ ἐν ποσίν γε F. G. Schmidt. τοῦ παρόντες malit Nauck.

136. V. 1. ὦ θεῶν τύραννε] Malim ὦ τύραννε θεῶν τε. Cf. Moschion. Fr. 2, 1. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη | Μοῖρ'. Adesp. 426, 1. πάντων τύραννος ἡ τύχη 'στὶ τῶν θεῶν. 506, 1. πάντων τύραννος ἡ τύχη 'στὶ τῶν θεῶν. 129, 3. 3. εὐτυχῶς] εὐμενῶς bene conj. Nauck. 5. θεοῖς] θνητοῖς Dobr. prob. Nauck. 6. Sensum non omnino perspicio.

137. V. 1. πλούτων] πότμων probabiliter F. G. Schmidt. prob. Nauck.

138. V. 3. Redde, nulla voluptas est cujus hoc non compos sit. Fort. οὐκ ἔσθ' ὁποία λείπεται τόθ' ἡδονή. τόθ'] τόθ' al.

140. V. 1. ὥς σοι] Quidni ὥς σοι?

141. V. 1. οὐκ ἔῶ] Veto, dissuadeo. λαβεῖν] λέγειν Gomperz. καλεῖν O. Hense. 3. νόμῳ] Anglice, in the eye of the law, or in public estimation.

142. V. 3. χρεῖος] Indigens. 4. νόμιζε σαντὸν, νόμιζε αὐτὸν, νόμιζ' αὐτὸν libri. νόμιζ' ἕκαστον non male F. G. Schmidt.

Ipsē tentabam νόμιζε πάντας. νόμιζε εὐτυχεῖν aut νόμιζέ σε εὐτυχεῖν dicendum foret potius quam νόμιζε σαντὸν εὐτυχεῖν.

143. V. 1. χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ] χρημάτων γὰρ εὐπορῶ jure malit Nauck.

146. V. 2. σκύφος] σκύφον al. Utraque forma in usu erat.

150. V. 2. δὲ μὴ — συνθέλει libri. ὧ μὴ — συνθέλει Porson. Alii alia. Qu. ἦν μὴ — συνθέλῃ. ὥς τὰ πολλὰ] εἰς τὰ πολλὰ Seyffert. τὰ πολλὰ συνθέλει] τὰ πόλλ' αὖξιν θέλει Munro.

151. V. 1. Διὸς] χρόνου al. Quae vera lectio videtur. Cf. Fr. 222. τὴν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου. 2. ἀμαρτίας] τιμωρίας al. Quod recipiendum videtur.

152. Versus dochmiaci. V. 1. τὸ δαιμόνιον] I. q. τὸ θεῖον (150, 1.). 2. ὅπη] Leg. ὅπα aut ὅπως. μοῖρα aut μοῖρα libri. μοῖρας Grot. Nauck. μοῖρ' αἰεί R. Ellis. Qu. μοῖραν εὖ. 3. ἄλλους ἄλλως libri. ἄλλους ἄλλοσ' Herm. ἄλλοι' ἄλλως Mein. ἄλλοι' ἄλλοσ' Herwerden. ἄλλοσ' ἄλλους R. Ellis. Malim ἄλλοι' ἄλλους. εἰς ἀμέραν] Hoc non intelligo. Qu. ἐφ' (aut καθ') ἀμέραν (metr.?)

153. V. 1. τὸ δ'] τὸν δ' Valek. F. G. Schmidt. Qu. εἶτ'. ἀπέκρουσεν] ἔρριπεν bene Schmidt. 2. ἐκείνων libri. ἐκ κείνων Grot. ἐκ κτεάνων vel ἐκ τιμῶν frustra Schmidt. τῶν τότε λαμπρῶν] Cf. Mosch. 9, 5. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης.

154. V. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου vulg. τὸ σῶμ' ἅπαντες — F. G. Schmidt. τὸ ζῆν ἀφέντα σε κατὰ γῆς τιμῶσ' ἴσως solerter, ut solet, vix tamen probabiliter, Herw. Cf. Soph. Fr. 518, 2. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γᾶς κεῖται etc. εὐτυχεῖ libri. εὐτυχεῖν Musgr. εὖ τίειν F. G. Schmidt. κρέων aut κρεῶν libri. χρεῶν Musgr. Nauck. Qu. (εὐτυχεῖ) μόνον, i. e. μόνον διὰ ζῆ.

157. εὐδαίμων] εὐτυχῆς al. Quod malit Nauck. Redde, a lucky man.

159. Qu. χρυσόνωτον ἀσπίδα | τὴν Καπανέως. Sic alibi χαλκόνωτος ἀσπίς. τὰν] τὴν, τὸν al.

160. τὰφανῇ] τὰφρονα non male Usener. Qu. τὰς κύπριν (in matters of love, in love affairs).

162. V. 1. ἐρῶντος εἰς κύπριν] ὀρῶντος — optime Musgrav. etc. 2. τήρησις] πείρασιν Munro, coll. Thuc. VI. 56. Cui non assentior. 4. ἦν δ' ἂν προσῆται κύπρις ἡδιστον λαβεῖν libri. ἦν δ' ἂπορος ἢ τῷ κύπρις — Wecklein. ἦν δ' ἂν πρόσηται (sic) κύπρις (sic) — Munro. Corrigo ἢ δ' ἂν προσῆται κύπρις ἡδίστη λαβεῖν, vel ἦν δ' ἂν προσῆται κύπριν —. Cf. El. 622. προσηκάμην τὸ ῥηθέν.

163. V. 1. ἀνδρὸς φίλου δέ] ἀνδρὸς ζαπλούτου non male Enger. ἀνδρὸς δέ φαύλου Gomperz. ἀνωφελὲς δέ F. G. Schmidt. φίλου vitiosum esse jure monet Nauck. Qu. ἀνδρὸς πολίτου. 2. ἀρχηστοῖς aut ἀρχῆς τοι libri. ἄχρηστος Gesner. ἄχρηστον Herw. κᾶχρηστος Schmidt. εἰ μὴ — τύχοι] εἰ μὴ — τύχη al. Leg. ἦν μὴ — τύχη. Idem proponit Nauck.

165. V. 2. τοὺς λόγους] Leg. τὸν γε νοῦν. Cf. Soph. Ant. 563. οὐδ' ὅς ἂν βλάβῃ μένει | νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἀλλ' ἐξίσταται.

166. V. 1. τοῦ πατρὸς] τοῦκ πατρὸς Enger. prob. Nauck.

2. εἶναι κακούς] Qu. φῦναι κακός (κακὸς etiam Wagner. et Cobet.). Sic corrigit F. G. Schmidt, φῦναι γὰρ εἰκὸς ἐκ κακῶν γνώμαις κακούς. Qu. φῦναι — υἱοὺς κακούς. Vel φιλοῦσι δ' οὕτως ἐκ κακῶν φῦναι κακοί.

167. V. 1. ἡ γὰρ δόκησις] ἡ γὰρ δοκεῖ σοι —; conj. Nauck. κρατεῖ δόκησις bene F. G. Schmidt. 2. τὰ πολλὰ ταύτη· γίννεται δὲ κᾶμπαλιν conj. Nauck. γίννεται τέκν' ἐμφορῇ Munro. Haec fortasse alterius personae sunt. γίννεται τέκνων πέρι] Qu. κραίνεται (is realised) τέκνων πέρι.

170. V. 2. φύσει] φρενὶ conj. Nauck. Nihil opus.

172. V. 1. ἄρχειν] Malim ἀρχήν, quod proposuit jam Halmius. οὔτε χρῆν] οὔτ' ἐχρῆν recte tres libri. εἶναι νόμον] ἄνευ νόμων Both. ἄνευ νόμου Badham. ἐν' ἄνδ' ὅλων F. G. Schmidt. Futiles correctiones. Sensus est, Neque per se (Angl. to begin with, Gall. d'abord) aequum est neque consuetudinem hanc esse oportebat ut tyrannus aliquis esset. 2. μωρία δὲ καὶ θέλειν] μωρίαν δ' ὀφλισκάνειν Herw. μωρίαν δ' ὀφλισκάνει recte Heimsoeth.

174. Cf. Chaerem. 38. Menand 812. Monost. 707. V. 1. μὴ οὖν θέλε libri. μὴ οὖν ἔθελε Grot. Qu. μὴδ' ἔθελε. Cf. Men. et Philist. v. 8. μὴ λύπει σαντὸν τοῦτο γινώσκων δι. εἰδώς libri. ἐξειδώς Herm. Malim εὖ εἰδώς. 2. πολλάκι aut πολλάκις libri. πολλοῖς Herm. Cf. S. Joann. Ev. XVI. 20. ὑμεῖς δὲ λυπήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. 3. παραίτιον] Cf. Aesch. 44, 7. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.

175. V. 1. ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει libri. ὅστις βροτῶν τὸν πότιμον — F. G. Schmidt. ὅστις δὲ πᾶν προσπῖπτον — conj. Nauck. Cf. 505. τὰ προσπесόντα (τὰ τυγχάνοντα al.) δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν | ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ. πρὸς τὸ πῖπτον] Secundum id quod evenit. Anglice, according as events happen. εὐλόφως φέρει] Cf. Eur. Tro. 303. δυσλόφως φέρει κακά.

183. V. 2. Cf. Suppl. 241. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος.

186. V. 3. Qu. μὴδ' αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον προσαρκέσαι (hoc cum Matth.). Plat. Gorg. 486 B. ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι (add. ἐῶντα?) πᾶσαν τὴν οὐσίαν.

187. V. 1. εὖ βίον κεκτημένος] Cf. 198, 1. εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος etc. Sed offendit nonnihil εὖ. Qu. τὰς βίον. Vel ὅστις γὰρ ἀνθρώπων βίον κεκτημένος. 2. ἀμελία παρεῖς] Cf. Iph. A. 850. ἀμελία δὸς αὐτά. παρεῖς ἐᾷ] Cf. Adesp. 353, 2. Ζεὺς — τὰ μικρὰ — ἄλλοις δαίμοσιν παρεῖς ἐᾷ. 4. ἀργὸς μὲν



οἴκοις] ἀργὸς μὲν ἀστοῖς Elmsl. Qu. ἀχρεῖος ἀστοῖς (οἴκοις), vel ἄχθος μὲν οἴκοις. 5. φίλοισι δ' οὐδείς] φίλοισι δ' οὐθείς al. Qu. φίλοισι δ' ἄχθος.

188. V. 2. παῦσαι δ' ἐλέγχων vulg. παῦσαι δ' ἀοιδῶν Grot. παῦσαι δὲ μολπῶν Vitelli. παῦσαι δὲ μέλπων Wecklein. παῦσαι μὲν ᾄδων F. G. Schmidt. παῦσαι μελωδῶν optime Nauck, coll. Arist. Av. 1382. Com. anon. IV. 659. πολέμων vulg. πολεμίων Valck. πολεμίαν [πολεμικήν debebat] Weckl. ποιμένων Jernstedt τῶν πόνων vel πολύπονον F. G. Schmidt. γαπόνων malit Nauck. πολεμικῶν recte Lugebil. 3. τοιαῦτ' ᾄδει vulg. τοιαῦτα δ' ἔρδει bene Cobet. τοιαῦτα σπεῦδε F. G. Schmidt. Sed participium aliquid requiri ostendunt sequentia σκάπτων, ἀρῶν γῆν, etc. Ergo reponendum forsitan τοιαῦτ' ἔρδων aut τοιαῦτα δρῶν. καὶ] ἀφ' ὧν optime Hartung. Qu. ἐν οἷς.

190. λύρα βοῶν (γὰρ) ῥύσι' ἐξελύσατο Schneidewin. λύρα jam Boissonada. Recte, opinor. Sed praestat fortasse λύρα βοῶν (τὰ) ῥύσι' ἐξελύσατο.

193. V. 1. πολλὰ μὴ] πόλλ' ἃ μὴ O. Hense. παρὸν] χρεὼν conj. Nauck. Fort. δέον.

194. V. 1. ἀσφαλῆς φίλος] Mendosum. Corrige ἀσφαλέστατος.

2. πόλει τ' ἄριστος] πόλει τ' ἀρεστός conj. Nauck. πόλει τε χρηστός Mein. πόλει τε πιστός F. G. Schmidt. 4. χθονός] πόλεως jure malit Nauck., coll. Iph. A. 373.

196. V. 2. εὐτυχεῖ — δυστυχεῖ] εὐτυχῆς — δυστυχῆς malit Nauck. εὐτυχεῖν, δυστυχεῖν, et bis εὐδαιμονεῖν requirit Cobet. τὸ πάμπαν] Malim τις πάμπαν. 3. τε] δὲ tacite Wagner. Versum ut interpolatum ejiciendum censet Nauck.

197. εὐκρας] Cf. 504, 2. ἡδέως Phot. ἡδονή Lobeck. Nauck. Leg. ἡ ζόη.

198. V. 2. μηδὲν δόμοισιν] μηδὲν δ' ὅμως τι al. μηδὲν ἀπολαῦσαι optime F. G. Schmidt. πειράσεται] θηράσεται recte Kock. Quae emendatio confirmatur papyro tab. III. apud Mahaffy.

4. εὐδαίμονα] δυσδαίμονα injuria requirit Nauck. ἄλλων λέγω Vitelli.

199. V. 2. φρονεῖν] φρενῶν Valck. prob. Nauck. Recte. Cf. ad Arist. Lys. 1125.

200. V. 1. γνώμαις] βουλαῖς al. Cf. 291, 2. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων. Soph. 853. γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν. Adesp. 539. Eur. Fr. 362, 3. πατρὸς | γνώμας φράσαντος. ἀνδρὸς] ἀνδρῶν al. Quod praeferendum. 2. εἰς τ'] εἰς δ' melius al. Sed verba εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα non habent subjectum ad quod referantur. Itaque consideratione digna videtur altera lectio apud Diogenem servata VI. 104., οὐ ψαλμοῖσι καὶ τερετίσμασιν, quae tamen in tragoedia locum habere



nequit. Fortasse aliud quid simile scripserat poeta ut οὐ ψαλμοῖσι καὶ μελωδίᾳ. Mox recte se habet σὺν ὄχλῳ.

201. V. 1. μὲν] Leg. γε. 3. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰδισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς] καὶ γὰρ — conj. Nauck. Corrigo δεῖ γὰρ ἔθος εἰδισμένον | ἀκόλαστον ἄνδρα γαστρὸς, vel δεῖ γὰρ ἔθος εἰδισμένους | ἀκόλαστον ἀσκεῖν ἄνδρας —. Cf. Fr. 282, 8. ἔθῃ (non ἦθῃ) γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ | σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τὰ μύχανον. Nauckius γαστρὸς non ferri posse arbitratur, pro eo εἰκὸς reposuerit F. G. Schmidt. 4. Cf. 362, 22. ἀκόλαστα δ' ἦθῃ. Adesp. 562. γλώσσαργον ἦθος. Eur. 1024. ἦθῃ χρῆσθ'. Fort. ἀκόλαστον ἀσκεῖν ἦθος. Pro γαστρὸς fort. ἀργὸν (ignavum).

202. V. 1. ἄδοιμι] ἔρδοιμι F. G. Schmidt. Non male. Sed cf. Fr. 369, 3. ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κᾶρα πολὺν στεφανώσας.

2. νοσεῖ] νοεῖ recte Badham. Fort. νέμει.

203. V. 1. Quid post βουκόλον supplendum sit incertum est.

2. κομῶντα] κοσμοῦντα recte proculdubio Toup.

204. ἔστιν ἀνθρώποισιν] Fort. ἔστ' ἐν ἀνθρώποισιν.

205. V. 1. δ] ᾧ melius al. 3. νοσοῦντα] Malim νοσοῦντι.

κέρδος δ'] Praestat κέρδος τ'.

207. κύνουσα τίκτω (aut τίκτον) libri. κύνουσ' ἔτικτον recte Valck.

209. V. 1. αἰδεῖσθαι] Verbum devitare significans requiri videtur.

210. V. 2. φωτὸς] θηρὸς probabiliter F. G. Schmidt. prob. Nauck. σχήματ'] Leg. σχῆμά σ'. 3. σοὶ τήνδε aut σοὶ τήνδ' libri. σοὶ Ζῆν' Valck. Nauck. Corrigo σὺν τῇδ'.

211. V. 1. πημάτων] Fort. πραγμάτων. Sed cf. 991, 2. βρότεια — πάθῃ. Cf. etiam 684, 1. φεῦ, τῶν βροτείων ὥς ἀνώμαλοι τύχαι. 901. εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. ὅσαι τύχαι] ὅσοι τύποι ingeniose et, ni fallor, vere Herwerden. 2. ὅσαι τε] ὅσαι δὲ al. Quod praeferendum.

212. V. 1. εἰ νοῦς ἔνεστιν] Fort. εἰ νοῦς ἔνεστί γ'. Et sic Lenting. ad Androm. 240. 2. εἰ μὴ — ἔχοι] ἢ μὴ — Boisson. Leg. ἦν μὴ — ἔχη. Et sic (aut εἰ — ἔχει) Lenting. τὰς φρένας] Fort. καὶ φρένας.

215. V. 2. ἀνδρῶν libri. ἀλόχων Weckl. Nauck. Qu. εὐνῶν.

216. V. 2. γνώμας διώκειν] Cf. Ion. 440. ἀρετὰς δίωκε.

219. V. 1. σιγῆς στέφανος] σιγὴ στεγανὸς Herw. Nauck. Correctio admodum incerta, non tamen habeo quod melius proponam. Cf. Soph. 61, 4. αἷς κόσμος ἢ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη. Epithetum στεγανὸς passivo sensu (tectus) legitur Eur. 472, 6. Adesp. 115, 2. στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ] Haec vitio laborant. Tentare mihi liceat καὶ στέφανός ἐστιν μέγας. Succurrant alii. 2. τὸ δ' ἐκλαλοῦν] Fort. τὸ δ' ἐκλαλεῖν (to blurt out), aut ὁ δ' ἐκλαλῶν. οὐθ' libri. τοῦθ' Porson. Nauck. Malim πάνθ', aut στόμ'. ἡδονῆς μὲν ἄπτεται] Insolita locutio. Fort. ἡδονὴν ἔχει τινά. 3. κακὸν

δ' ὁμίλημ'] Anglice, but is a bad thing to consort (associate) with. "Versus graviter corruptus" (Nauck.). ἀσθενές δὲ καὶ πόλει] And a source of weakness also to the state. Qu. ἀσθενές τε —. Tentabam κακὸν δ' ὁμιλεῖν κασθένεια τῇ πόλει.

220. V. 2. γνώμη] αἰτοὶ O. Hense. Fortasse recte. Fort. γνώμην ἔχοντες. Cf. 286, 5. 718. 840, 2. 3. ψυχῇ] τύχῃ Stob. ed. Mein. Quod recipiendum. Cf. 282, 7. ἐξυπηρετεῖν τύχαις. πρὸς φίλων] πρὸς κακῶν Mein.

221. V. 2. εἶκε (πάνθ') probabiliter Bergk.

222. V. 1. Cf. 151, 1. τὴν τοι Δίκην λέγοναι παῖδ' εἶναι χρόνον (Διὸς al.). 2. δείκνυσι δ' ἡμῶν] Qu. δείκνυσί γ' οὗτος. ἔστι μὴ κακὸς aut ἔστι κακὸς libri. ἔστι ἢ μὴ κακὸς recte Dobr.

223 B. V. 1. Cf. Orest. 1590. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων.

2. Cf. 413, 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές.

223 C. V. 11. ἔτω μέλος] Cf. Eur. 775, 52. ἔτω τελεία γάμων αἰοιδά. 14. Cf. Eur. 979. οὗτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσης, | παῖσει πρὸς ἥπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν | τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ | στείχουσα μάρψει τοὺς κακοὺς διὰ τύχῃ. Eur. 255. ἔπεσεν rap. ἐπιπεσοῦσ' F. G. Schmidt. ὑποπεσοῦσα σῖγ' recte, opinor, Usener. Pro ἐλαθεν fortasse ἔκτανεν Malim ἐπιπεσοῦσα σῖγ'. Cf. Adesp. 486, 3. ἀλλ' ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ | τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο. 15. ἔχῃ] ἴδῃ Mein. ἔλῃ melius Fix. Cf. Eur. 223 A. 16. (ὅπως ἔ)λωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον. Eur. Her. 941. εἶλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; et Soph. 11. τὸ χρύσειον δὲ τῆς Δίκας δέδορκεν ὄμμα. Dionys. 5. δ' τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὥς δι' ἡσύχου (διὰ σκοτίου?) | λεύσσω προσώπον (πρόσωθε?) πάνθ' ὅμως αἰεὶ βλέπει. Adesp. 493, 1. ὁρᾷ Δίκη σ' ἄναυδος οὐδ' ὀρωμένη | εὐδοντα etc. Adesp. 421. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ. Adesp. 485. οὐχ εὐδὲι Διὸς | ὀφθαλμὸς, ἐγγὺς δ' ἔστι καίπερ ὦν πρόσω. Adesp. 510, 2. ὁξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ. 491. Phoen. 1727. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς —; Anth. P. VII. 357. ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα. 38. Cf. Eur. 507, 2. τί — τὰ χυθέντα συλλέγεις ἀλγέματα;

49. Cf. Eur. Iph. A. 1212. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας.

224. μουσικώτατον] Imo μουσικώτερον.

228. V. 2. ἐκ γαίας] ἐκ γαίης, εὐκταίης al. ἐκ χρείας Munro. Ipse propono ἡδιστόν θ', vel ἐκ πάντων vel ἐπτάρρουν. 3. μελαμβρότοιο] Notanda haec forma epica in trimetro iambico, cujus nullum aliud exemplum offendi. 5. τεθρίππον ὄντος aut τεθριππέοντος libri. τέθριππ' ἐλῶντος bene Burges. τέθριππ' ἄγοντος F. G. Schmidt. Nauck. Cf. Ion. 82. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων | ἥλιος ἤδη κάμπτει κατὰ γῆν. κατ' αἰθέρα] δι' αἰθέρα H. Steph. Cf. Iph. T. 29. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα. Sed δι' αἰθέρος est Hel. 217. 253. 1512. κατὰ χθονὸς anon. Dind.

229. V. 2. πυρὶ] An δορί?

230. V. 1. ὑπερθεῖν —] Cf. Soph. 876. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός. ἄκραν] Leg. ἀλκήν.

231. V. 2. πατέρων γὰρ ἐσθλῶν] Leg. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν.

232. V. 2. κρεῖσσον] κρεῖσσων al. 3. πένης γὰρ (ὧν δδ') Cobet. (γένος) πένης γὰρ Nauck. Recte, opinor. Facile post γάμου excidere potuit γένος. 4. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον] Eadem verba 739, 5. Cf. 1066, 2. τὸ γενναῖον.

233. εἶπον] Cf. 815. Suppl. 1170. πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους. Rhcs. 640. καὶ ταῦτα σοὶ μὲν εἶπον, etc.

236. σὺν μυρίοις] ἐν μυρίοις Men. mon. 176. Lectio fortasse praeferenda.

238. V. 1. ἡδέως ζητῶν βιοῦν] ἡδονὰς ζητῶν βίου Vitelli, offendens haud dubie in infinitivo βιοῦν. 2. εὐκλειαν εἰσεκτῆσαι] εὐδοξίαν ἐκτῆσαι probabiler Cobet. εὐκλειαν εἶτ' ἐκτῆσαι (aut ἐξηνέγκατ') conj. Nauck. Fort. εὐκλειαν ἂν κτῆσαιτ' ἂν. Exciderit ἂν post — αν, deinde κτῆσαιτ' ἂν in εἰσεκτῆσαι corruptum.

239. V. 2. ἀνορθώσειεν ἂν] Leg. ἂν ὀρθώσειεν ἂν. Praeivit Lenting. ad Androm. 76.

241. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρατ'] Scripserat poeta ἐγὼ δέ σου τὸ κρατ'.

242. V. 1. φέρει] ἔχει al. Leg. ἔστιν.

243. V. 2. στρατηγοῦ] στρατηγῷ Grot. et Gomperz. Recte proculdubio.

245. V. 2. ἐλευθέρως] ἐλευθέρῳ recte Nauck.

248. V. 1. αἰσχίστης] ἐχθίστης recte F. G. Schmidt. θεοῦ] θεᾶς id. Qu. θεῶν. 2. 3. Diversum fragmentum hoc videtur.

2. γὰρ ὄντως] δὲ πάντας id. 3. οὐδενός τε libri. οὐδενός γε Gesner. οὐδὲν ὥς γε Wakefield. F. G. Schmidt. Nauck. φρονοῦσι δ' οὐ, δέον γε, χρημάτων ὑπερ Munro, Stobaei caput Πενίας πόγος (non ἔπαινος) esse recte admonens. Alioqui commode legitur φρονοῦσι δ' οὐδὲν πλὴν γε χρημάτων ὑπερ. χρημάτων ὑπερτερον Pflugk.

249. V. 1. μὴ πλούσιον θῆς] Noli eum divitem facere. Precatio ad deum aliquem facta, ut videtur. Parum tamen perspicuus est loci hujus sensus. 2. κεῖνο — ἀνὴρ] Cf. 247.

3. πλοῦτος λαβὼν τοῦτον εὐγενὴς ἀνὴρ libri. πλοῦτος λαβὼν (τε) — ed. Nauck. Qu. πλοῦτον λαβὼν δὲ πᾶς τις —.

252. πάντα δ' ἀνθρώποις libri. Qu. πάντα τ' ἀνθρώποις (καλά). Sed ne hoc quidem satisfacit. V. 3. εὐσεβῆ θεόν] Malim εὐσεβῆ 'ς θεοὺς. Cf. S. Paul. I. Epist. ad Tim. VI. 6. ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.

253. V. 2. εἰ φέρει] εἰ φέροι al. Malim ἦν φέρη.

254. V. 2. Alterius personae hic versus est.

255. V. 1. τὰ τῶν θεῶν] τὰ θεῶν, τὰ θεῶν σὺ al. ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ] Mendosa haec sunt. Fort. δοκεῖς σὺ τοὺς θεοὺς

ἄδικα δοῶν λήσιν ποτὲ, vel δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ὄμματ' ἄν λαθεῖν (vel εἰνᾶσθαί) ποτε. 2. ποι μακράν] ποι μάκρ' Grot. Nauck. Leg. μακράν (om. ποι). Et sic Schneidewin. Cf. Python. 1, 9. μακράν ἀποικῶν κεῖθεν. 4. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σί] Though you do not know it. Haec parenthetice accipienda sunt.

256. V. 1. θεόν] θεοὺς malim cum Nauckio. 2. αἰτῶ] αἰτό Ranke. αἰτῶ recte Both.

259. Cf. Adesp. 523. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ (f. τῆς) ἀπαιδεί- του κακά.

260. ὀδοιροὺς] Cf. κηπουρός, θυρωρός.

262. V. 1. τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν recte Stobaei cod. B. Exciderat τὰς post simile — χας. 2. ὥς εὖ] ὅσον Herw. ὥς θεοὶ O. Hense. Fort. ὅπως, aut ὥς ταχύ. Aliter Munro, τὰς βροτῶν τύχας ὅπως, αἰ (εἰκῇ) μεταλλάσσουσιν. Cf. Soph. 533, 3. 787, 2.

263. V. 1. ἔστι (τι) καὶ recte Mein. 2. κείμενον] Suspectum. ἦδὲ] Leg. ἄδύ. 3. οἴκῳ] οἴκτῳ al. Quod praeferendum videtur.

265. V. 1. νῦν δ' Cobet. Nauck. Vulgata revocanda. ἐξέ- στησέ μ'] I. e. εἰς ἔκστασιν ἐξήγαγε. Cf. Soph. Ant. 564.

267. πόλις νοσοῦσ'] νοσοῦσα πόλις O. Hense. Recte, ni fallor. Cf. Adesp. 488. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά.

269. V. 4. θεόν] Annon θεῶν?

271 b. Diversum hoc fragmentum est. οὐχ ἡ τύχη γε] οὐκ ἡ τύχησα Herw. Malim οὐκ ἡτύχηκα.

272. νηπίοις] νηπίων recte Herwerden.

273. Cf. 972, 1. οἱ θεοὶ — σφάλλουσιν ἡμᾶς. V. 2. ἦ καὶ] Malim ἦτοι cum Nauckio.

274. ὀφειλεῖ τὰς ξυμφοράς] ὠφειλεῖ ἔν ταῖς ξυμφοραῖς bene Herwerden. τὸ δ' libri. τὸ γὰρ Grot. τὸ δέ γ' Enger.

275. V. 1. 2. τυραννίδι — μοναρχία] μοναρχία — τυραννίδι permutanda sunt, ut suadent O. Hense et Nauck. 2. ὀλίγη] ὀλίγων recte Grot.

277. Haec inter duas personas distribuenda sunt sic, A. ποῖ —; B. ζητῶμεν κακόν. | A. καὶ τοῦπιχειρεῖν γ' —. V. 1. λήσει] Qu. λήσεις aut λήσω. 2. ἡ δόκησις] ἡ δ' ὀκνησις (?) Herw. Qu. ὥς ὀκνος μέγ' —. 3. καὶ τοῦπιχειρεῖν γ'] Yes, and to attempt a thing.

280. διέφθειρε] διέφερε recte Kuster. Cf. ad Soph. Aj. 511.

282. V. 5. ἡσσημένος] ἡσώμενος Herwerden. 7. ἐξυπηρε- τῶν τύχαις] Cf. 220, 3. οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν | τύχη. 8. ἔθῃ — ἰθυσθέντες καλὰ] Cf. Adesp. 546, 9. οὐκ ἐθισθεῖς τοῦτ'. et ad Eur. 201, 3. 9. τὰμήχανον] τὰμήχανα al. Fort. τὰμήχανα aut τὰναν- τία. Cf. Eur. 430, 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον. 1076, 2. Adesp. 566. 10. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ] Cf. 16. λαμπροὶ δ' ἐν

αἰχμαῖς (l. αἰχμῇ τ') Ἄρεις etc. Leg. λαμπροὶ μὲν ἦβη. 15. ἀχρεῖους ἡδονὰς] Qu. ἀχρείοις ἡδοναῖς. δαιτὸς] Vitiosum habet Nauck. θέας conj. Wecklein. 20. δι' ἀσπίδων] δίχ' ἀσπίδων recte Lobeck. χερὶ] ποσὶ al. Quod fortasse recipiendum. 23. ἄνδρας (οὖν) χρῆν (τοὺς) Dobr. ἄνδρας (μὲν οὖν) χρῆν (τοὺς) Cobet. (ἀλλ') ἄνδρας (οἶμαι) χρῆ malit Nauck. 27. ἀφαιρῶν] Fort. ἀφαιρεῖ. 28. πάσῃ] ταύτῃ aut τῇδε requiri videtur Nauckio.

284. σχοιρίνας γὰρ (ἄμπυκας) | ἵπποισι φλοῖνας θ' ἡνίας πλέκει tentat Munro.

285. V. 3. ἐν κρίνω νίκαν (νικᾶν) μίαν libri. ἐγκρινῶ — Gaisf. Nauck. ἐννέπω — Heimsoeth. Corrigo τῶνδ' ἐγὼ κρίνω μίαν. Glossema est νικᾶν adscriptum. 4. χῶτῳ — προσῇ] Cf. Soph. 757. ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῇ. Adesp. 355, 2. 7. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται] ἀλγεῖ μὲν, ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται Herm. Sed cf. Andr. 980. ἤλγουν μὲν ἤλγουν. ἀλγύνεται] ἀμύνεται Herm. Badham. ἀγάλλεται Enger. Postulari videtur verbum significans is consoled. 8. ὀλβου] πλούτου al.

ἡδιστον ex ἡδίστω Scott. pr. m. 9. τοῦδε] τοῦδ' ὁ Badham.

13. ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται] ἐστὶ, μέγα δ' — Wieseler. ἐστίν, ἦν — F. G. Schmidt. ἐν δ'] Qu. εἶτ'. 14. ὑπ' αἰδοῦς δ'] δ' ὑπ' αἰδοῦς al. 15. οὐδὲν οὐδεὶς] Qu. οὐδενὸς (οὐδενῶν) φύς. 18 sq. Cf. Eur. Tro. 639. ὁ δ' εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν | ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας (ἀλύει τῇ — εὐπραξία?). 18. ἄριστον] ἄμεινον al. Quod praeferendum. 19. 20. Versus, ni fallor, interpolati. 19. ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'] Fort. κείνων γὰρ εὖ μεμνήμεθ'. ἦν] ἦ Cobet. μεμνήμεθ' οἶον ἦν ποτε malit Nauck.

20. ἀνδρῶν] ἄλλων Wecklein.

286. V. 1. φησὶν τις] Qu. φήσει τις. Cf. Arist. Th. 672. φήσει δὲ εἶναί τε φανερώς θεοὺς etc. 15. Ante h. v. cum aliis nonnulla excidisse suspicor.

287. V. 2. In fine versus ponatur virgula. 3. πράσσει] πράξει al. fortasse recte.

288. V. 2. χρεῖας ἀνάνδρου] πείρας ἀνάνδρου F. G. Schmidt. χειρῶν ἀνάνδρων Vitelli. Medela incerta est.

289. V. 3. φαύλῃ] Qu. ἀπλῇ.

291. V. 1. τοι] τι al. apud Cornutum. Quod recipiendum videtur. 2. γνῶμαι] βουλαὶ recte corr. Nauck., coll. Hesiod. Fr. 246. Rz. Pind. Fr. 199. Eur. Fr. 508, 2.

292. V. 2. ἰδόντ'] βλέποντ' recte Wecklein. Sed cf. 917, 3. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν | τῇν γῆν τ' ἰδόντας (θ' ὀρῶντας?) τὰς νόσους σκοπεῖν χρεῶν. ἀκεισθαι] ἰᾶσθαι al. 5. τῷ νόμῳ] In the accustomed way. Vitium hic latere suspicatur Gomperz. Fort. τῷ χρόνῳ.

293. V. 1. σ'] Leg. σφ'. μάλλον] μείζον recte Cobet.

2. θνήσκοιμ' ἄν] θνήσκοιμεν Matthiae. ἄξιον] Malim ἀξιῶ

cum F. G. Schmidt. 3. *δραῶντας*] Leg. *δραῶν τοῖσδ'*. Quod suadet etiam Schmidt. Olim corripgebam *δραῶντί γ'* aut *δραῶντιά γ'*.

294. V. 2. Cf. 443. Adesp. 444.

295. V. 2. *πονηρῶ τῷ φθόνῳ*] *πονηρῶν τῷ φθόνῳ* Fix. Qu. *πονηρῶ τῷ φθόνῳ*.

296. V. 2. *κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν*] Cf. Eur. 909, 3. *πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή | ἀνδρὶ συντέτηκεν ἥτις σωφρονεῖν ἐπίσταται*. Orest. 809. *δοῦς τρόποισι συντακῇ*. Suppl. 1026. *συντηχθεὶς — ἀλόχῳ*.

*ἡδονῇ*] *ἡδοναῖς* al. Quod praeferendum, nisi praestat *ἡδέως*.

297. V. 2. *δὲ πλεῖστον*] *δ' ἐπ' αἰσχροῖς* F. G. Schmidt. *δὲ παῦρον* (vel *μικρὸν*) Heath. *δὲ λιτὸν* Jacobs. Nil temere mutandum. 5. *λεγόντων* — *ψόγον* libri. *ψεγόντων* — *λόγον* Jacobs. Nauck. Malim *ψεγόντων* — *ψόγον*.

298. V. 1. *ἐνξύση* aut *ἐνξύση* libri. *ἐγξέση* Heath. Cf. Theophr. H. Pl. IX. 13. 3.

299. Cf. Arist. Lys. 860. *ὅτι ληρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν*.

301. V. 1. *ἀέλπτων*] *ἀέλπιδες* recte Nauck. 3. *ἀμείνονες*] *ἀμεινόνων* recte Grot.

303. V. 2. *εἰκάσαι*] Leg. *ἐλπίσαι*. 3. *οὐδενὸς ἐκφύς* (*ἐκφυῖς* al.) libri. Hoc non intelligo. Aliud quid, ni fallor, scripserat poeta. Quod si sincera est vulgata, sensus erit aeternus (*ἀέναος*).

4. *ἐπάγων*] Qu. *προσάγων* (applicans). 5. *κακότητος ἐμοί*] *κακότητος* al. *κακότητος αἰεί* Jacobs. et (*αἰεὶ*) Wecklein. *κακότητ' ἄσημον* Reisig. Qu. *κακότητ' (κακότατ') αἰεί*.

304. V. 1. *θνατοῖσι*] *θνητοῖς* conj. Dind. Malim *θνατοῖς*.

3. *θνητῶν*] *θνατῶν* recte al. 4. *ὁ πολὺς χρόνος*] Cf. 398, 1. *χρόνον πολύν*. Fort. *ὁ μακρὸς χρόνος*. 5. *μείον*] *ἄννον μικρόν?* *αὔξων*] *αὔξει* recte Musgr.

305. V. 1. *καὶ ξεστὸν ὄχθον*] *ξεστὸν κατ' ὄχθον* conj. Nauck. *κᾶς ξεστὸν ὄχθον* R. Ellis. Suspectum *ξεστὸν*, pro quo fortasse *ἄκρον*, *αἰπὺν*, *σιμὸν*, aut aliquid simile reponendum. *ἐδρασμάτων*] *ἐδράσματα* Herm. et Dobr. *ἰδρυμάτων* probabiliter Herwerden. Cf. Tro. 539. *εἰς ἔδρανα λάϊνα*. 2. *κηρύκων* (*ἔπο*) recte Cobet.

306. *πετρόν*] *ταχὺν πετρὸν* apud Suid. v. *ἑώρημα*. ubi *ταχὺν* supplementum esse additum suspicatur Nauck.

308. V. 1. *παρὲς — ὑπερβῶ*] Sine me transire, sylvas densas saltusque fontibus irriguos relinquere et coelestes regiones explorare.

309. *μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι*] *μᾶλλον εἰ μᾶλλον θέλοι*, *μᾶλλον ἢ* (sic) *θέλοι* al. Locus nondum sanatus. Tentabam — *μᾶλλον εἶτα μᾶλλον αὖ* (i. e. *μᾶλλον μᾶλλον*), vel *μᾶλλον ἢ πτήσσειν* ἔδει. De Pegaso agitur.

311. V. 2. *οὐδ' ἔκαμνες ὠφελῶν* exspectabat Nauck.

313. V. 1. Cf. Arist. Nub. 198. *ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν αἶρα | ἔξω διατρίβειν* etc. 2. *εἰ — τυγχάνοι*] Leg. *ἦν — τυγχάνη*. *μὴ πρέποντα*] Leg. *μὴ ἀνδάνοντα*.



314. ἀγνίσαι] ἀγνῆσαι cod. Annon ἀγίσαι? Cf. v. καθαγίζειν.

Hesych. ἀγνίσαι· ἀποθῦσαι (leg. τὸ θῦσαι, ut in Bekk. Anecd.)

316. V. 2. χεῦμ'] Sc. θαλάσσης. Cf. Aesch. 192, 2. χεῦμα θαλάσσης. Adesp. 157. πόντου χεῦμ'. 3. πλούσιόν θ' ὕδωρ] Malim ποτάμιόν θ' ὕδωρ, quod suadet etiam Meinekios. Tentabam etiam θάλλουσ' ἐπόμβριόν θ' ὕδωρ, et θάλλουσ' ἀπ' οὐρανοῦ θ' ὕδωρ. 7. νεογνῶν] νεογνὸν F. G. Schmidt. φάος libri. θάλος idem, quod recepit Nauck.

321. V. 1. τὴν (ἦν al.) γὰρ τις αἶνος libri. Qu. ἦν γὰρ τις αἶνος (ut ed. Nauck.), aut ἔστιν τις (aut γὰρ) αἶνος.

322. V. 4. προσαιτῶν βιότον] Victum mendicando quaerens. 5. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν] Malim ἐν τοῖς ἔχουσι δ'. ἡβητῆς πέφυχ' (πέφυκ') ὅδε libri. Locum manifesto vitiosum alii aliis modis parum feliciter tentarunt. Ipse propono ἡ κύπρις ναίειν φιλεῖ, vel οὗτος ἐνναίειν φιλεῖ, vel ἐντρυφᾶν πέφυγ' ὅδε.

323. V. 2. πηδῶν] πεσῶν aut πίτνων expectabat Nauck, coll. Ion. 962. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν. Alc. 403. ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασιν. Soph. Tr. 938. ἀμφιπίπτειν στόμασιν. Probabilis correctio.

3. κτήσαιο] Nonnihil suspectum. βροτοῖς] πατρὶ Wilamowitz.

4. αἱ ξυνουσίαι] Mendosum hoc habet Nauck.

324. V. 1. Seneca vertit Epist. 115, 14. 'pecunia ingens generis humani bonum.' 2. τοίας] τοιάσδ' al. Quod proculdubio recipiendum est, ut ostendit sequens οἷας. I. q. τοιαύτας.

325. V. 2. εἴ τις recte libri. εἰς τις Porson. prob. Nauck. οὐχ ὀρῶ] οὐκ ἐρῶ Badham. Non assentior.

326. V. 2. πένητες ὄντες] ἄποροι γεγῶτες Heimsoeth, haud dubie propter ἔτι. Cf. Phoen. 442. πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενῆς ἀνὴρ. ἀλφάνουσ'] ἀναφαίνουσ', ἐμφαίνουσ' al. ἐμφανεῖς L. Dind. Redde, nihil praeterea nanciscuntur (sc. praeter τὸ εὐγενές). 5. καὶ συμπλέκοντες] καὶ συμπλέκονται al. εὖ συμπλέκοντες Enger. Requiritur verbum φυντεύουσι, φύουσι, σπείρουσι significans. Fort. σπείρουσί τ' — σπέρμα —. σπέρμα καὶ γάμους τέκνων] σπέρμα γενναῖον τέκνων optime O. Hense. Cf. Eur. 285, 4. χῶτῳ σπέρμα γενναῖον προσῆ. 11. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων. 8. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων] κακὸν τὸ μὴ ἔχειν probabiliter malit Nauck. Ipse tentabam ἄθλιος ὁ μὴ ἔχων.

326. V. 8. ὀλβιοι] εὐγενεῖς O. Hense.

328. V. 1. δόμους — πληρουμένους] δόμοις — πληρουμένοις recte al. Fort. δόμους — πληρούμενος. 2. δύστηνος] δύστηνον A sec. m. Recte. 3. νομίζω] νόμιζε recte corr. Nauck., coll. 142, 4. 941, 3. Chaerem. 28. Eur. 396, 2. etc.

329. V. 1. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ] Cf. 961. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἅπαν καλόν. 2. πρέπει] ῥέπει frustra Heath.

330. V. 3. θέρους τε] Ἀν θέρους μέν? ἐκλάμπει] ἐκπέμπει Nauck, coll. Aesch. Ag. 281. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. χει-



μῶνά τ'] Qu. χειμῶνα δ', vel χειμῶνι δ'. αὔξει] Fort. ἐπάγει, nisi χειμῶνι pro χειμῶνα reponendum. 5. θάλλειν τε] Qu. θάλλειν δέ. 6. τῶν μὲν — τῶν δέ] τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ aut νῦν μὲν — νῦν δέ Gomperz. Obstat tamen οἱ δ' in v. 8. 7. λαμπρᾷ] φαιδρᾷ sine causa malit Nauck. πάλιν] Contra. Nisi aliud quid reponendum. 8. οἱ δ'] Illi autem (supra memorati v. 6.). 9. προσφόροις libri. προσφερεῖς Valck. προσφερώς Wachsmuth.

331. V. 1. ἔλοι ποτὲ] εἰλέν ποτε Usener prob. Nauck. Locus nondum sanatus. 2. οὐδέ μ'] Qu. οὐδέ γ'. τρέπων] Fort. δέπων.

332. V. 2. εἰ θέλοις στένειν] εἰ θέλεις στένειν Musgr. εἰ στένεις ἀεὶ Burges. Qu. ἦν στένης ἀεὶ. 5. ἐκμεμόχθηται] Mendosum. Qu. ἐκδεδέσμευται. 7. τοὺς δ'] Leg. τοὺς τ'. ἐκ μεγίστης —] ἐκ μέγιστον — Elmsl. ἐκπεσόντας — solerter corr. H. Stadtmueller, fortasse recte.

334. V. 1. κάφθόνησα] Bene procedet sententia, si συλλόγοισι reponas, Anglice gatherings, meetings. Connecte autem πολλοῖς δῆ. 2. ὅστις] Leg. ὅπου, ἐν οἷς, aut οὗ τις κακοῖσιν] Leg. κακοῖς τις. ἦ] Leg. ἦν. Ita etiam Wecklein. 4. οὐκ ἀκουστόν] Qu. οὐχὶ τλητόν vel οὐ φορητόν.

335. τοι] τε al. τι Trinc. Fortasse recte.

337. τίθου] I. q. αἵρου (1050, 2.). Cf. Eur. 1050, 2. οὐδ' ἄνδρα χρηστόν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς (πρέπει).

338. V. 3. συμβάλλων] συμβαλῶν Bergk. σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly. Nil mutandum. Redde, causing thereby the greatest enmity with your children. Cf. Med. 44. οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλῶν | ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ᾄσεται. El. 905. ἀσπόνδοις γὰρ | νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν. Med. 521. διὰ φίλοι φίλοις συμβάλωσ' ἔριν. Alc. 1144. Θανάτῳ — ἀγῶνα συμβαλεῖν. 507. Bacch. 835. συμβαλῶν μάχην.

339. V. 1. Cf. 951, 2. ἡδέως] ἡπίως bene Stadtmueller. εὐμενῶς F. G. Schmidt. συνεκφέρειν] εἰκὸς φέρειν Schmidt.

2. φίλους] φίλος al. δεῖ τοὺς bene Mein. 5. δὴ τὸ χρῆμα] δεῖ τὸ — al. δῆτα — Krueger. δὴ τόλμημα Schmidt. Fort. γὰρ δὴ χρῆμα.

340. V. 1. οὐδὲν] οὐδὲ Stob. et Galen. fortasse recte. 2. ἦν τ'] Leg. ἦν δ'. ἐντείνειν] Contendere.

341. V. 1. χρημάτων νικωμένῳ] Fort. χρημάτων ἡσσωμένῳ (ἡσσημένῳ). 2. ὁμιλοῖην] Fort. ὁμιλῆσαι.

342. τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι cod. Laur. Unde τί μ', ὦ (ξέν') ἄρτι G. Wolff.

344. πόνοις δέ γ'] πόνοις δ' Musgr. Fort. λόγοις δ'. φρένας] χέρας Mein.

345. V. 1. τέκνον libri. τέκνα recte Pflugk. Nauck.

346. V. 2. καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν δ (δ al.) σαφῶς λέγω libri. Fort. καὶ θεοῖσι τοῦτ' (ταῦτ') ἔδοξε τοῖς ἐν οὐρανῷ. Verba, ni fallor, graviter corrupta. τοῦτο] ταὐτὸ Heath. δ aut δ libri. ὡς Grot. Nauck. 3. τέκνα τίκτουσιν] τέκν' ἃ τίκτουσιν recte al. Cf. ad 360, 25. 4. τὰ δ' ἄλλα] Angl. but in other respects.

347. V. 2. εὐλόγεις (sic) malit Nauck. 4. δρους] νόμους jure requirit Nauck. 5. ἄλλην] ξένην malit Nauck. Correctio non necessaria.

354. V. 3. βέβαιος ἄδικος] ἄδικος βέβαιος probabiliter Cobet.

355. ναῦς ἡ μεγίστη] Malim ναῦς ἐστὶ μεγάλη.

356. (ἐσθλοὺς ἐγὼ) | ὀλίγους — O. Hense. Fort. (ὡς ἐσθλοὺς ἐγὼ) | ὀλίγους —.

359. V. 1. θετῶν δὲ παίδων] Cf. Aesch. 320. θετὸς υἱός. ποῦ κράτος;] Angl. where is the advantage? Fort. τί τὸ κράτος. 2. δοκημάτων] Angl. make-believes. Qu. ποιηθέντων.

360. V. 1. εὐγενῶς] εὐθέως bene Rehdantz. prob. Nauck.

2. ἥδιον ἐν βροτοῖσιν] ἥδιον — deteriores libri. Leg. ἡδιόνες βροτοῖσιν. 3. (δρῶσι) δυσγενέστερον Heinrich. (πᾶσι) δυσχερέστερον F. G. Schmidt. δυσγενέστερον (λέγω) Mein. δυσφιλέστερον (βροτοῖς) Vitelli. Qu. δυσγενέστεροι (πολὺν), vel δυσγενεστέρους (νέμω). 6. οὐκ ἂν τιν' ἄλλην] οὐκ ἦν τιν' ἄλλην Both. οὐκ ἂν δυναίμην R. Prinz. Malim οὐκ ἔστιν ἄλλην, vel οὐκ ἂν τιν' ἄλλην — λάβοις. 7. ἡ πρῶτα μὲν λεῶς] ἡπερ λεῶς μὲν non male Buecheler. 9. διαφοραῖς ἐκτισμέναι Lyc. διαφορηθεῖσαι βολαῖς Plut. Qu. διαβολαῖς ἐκτισμέναι. 10. εἰσὶν εἰσαγώγιμοι] Importari possunt. Cf. Eur. 984. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν. Simplex ἀγώγιμος legitur Cycl. 384. 11. οἰκίζει libri. ὤκησεν Dobr. οἰκῆση bene Mein. Nauck. 12. πονηρός] Suspectum. 16. τοῦνομα ἐν libri. τοῦνομ' ἐν Scal. τοῦμόν ἐν Sauppe. 18. ὑπερδοῦναι] Malim ὑπερδοῦναι. Cf. ad v. 35. 19. εἰ γὰρ ἀριθμοὺς δίοιδα Herw. Non male. τοῦλάσσοτος] τοῦλασσον ὡς malit Nauck. Leg. τοῦλασσον ἢ —. 20. ἐνός libri. οὐμός Bekker. οὐνός Emper. εἰς ἂν (et σθένει — φέροι) Dobr. οὐμός revocari jubet Nauck. Fort. εἰς τις. 21. πταίσας ἀπάσης] πταίσας non intelligo. Qu. ἀπαξαπάσης. 24. μάχην δορός] Cf. 1048, 5. μάχη δορός σθένων. 1109. ἐν μάχῃ δορός. 28. ὅταν πέμπη (πέμποι al.) libri Fort. ὅτ' ἐκπέμπει (sc. τις). 31. ζῆν παῖδας εἶλοντο καὶ libri. ζῆν παῖδας εἶλont' ἢ bene Matth. Nauck. εἶλοντο παῖδας καὶ Dobr. Heinrich. 34. ἡ μία (μῖα al.) μόνη — θανοῦσα libri. εἰς μῖα μόνη — θανούση Tyrwhitt. Corrigo στέφανος εὐκλείας μόνη — θανούση. 35. ὑπερδοθήσεται] Malim ὑπερδοθήσεται. Cf. ad v. 18. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;] Cf. Suppl. 527. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον; Quod hic reponendum suspicari licet. 38. τὴν οὐκ ἐμὴν (οὖν) bene Nagel. τὴν οὐκ ἐμὴν (δὴ)

malit Nauck. Qu. τὴν οὐκ ἐμὴν (νυν). 41. γοῦν τ' ἐμοὶ libri. τοῦν γ' ἐμοὶ recte Heinrich. τοῦπ' ἐμοὶ Rehdantz. Nauck.

42. ἄρξουσιν] ἄρξουσί τ' al. τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν] τήνδε γ' εἰ σώσω πόλιν Both. Lege τήνδ' ἐὰν σώσω πόλιν. 44. ἄτερ aut ἄτερ libri. πάτερ recte Elmsl. Cf. 362, 1. et 24. 46. ἄν τελείας libri. ἀντ' ἐλάας sagaciter Dobr. 49. οὐδαμοῦ] Cf. 1052, 2. ἔργα δ' οὐδαμοῦ. 52. ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ libri. οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald. ὑμῖν ἐγὼ οὐ Boisson. 54. φιλοῖεν] Leg. φιλοῖέν σ'.

361. V. 2. ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς] Pulchra sententia evadet, si corrigas ζῆν φημὶ πολλὰ μᾶλλον ἢ τοὺς μὴ καλῶς. Aliter conjicit Nauckius, ζῆν φημὶ, (φημὶ) δ' οὐ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς. Correctio parum probabilis.

362. V. 8. εὐσεβεῖν] εὐσεβῇ B. sec. m. κεῦσεβῇ Boisson. Fort ἐξ ἴσου. 14. ἔχειν] Qu. κτᾶσθαι. 20. πονηροὺς] λαλοῦντας Matth. λέγοντας recte Herw. Participium aliquid requiritur. κλῆθρον εἰργέτω] κλῆθρ' ἀπειργέτω F. G. Schmidt. Cf. 453, 10. τὰν τ' ἐχθρὰν στάσιν εἰργ' οἴκων. 21. φίλει] θέλε al. ἐλοῦ recte Madvig. 22. ἀκόλαστ' ἦθη libri. ἀκόλαστα δ' ἦθη Gesner. Nauck. Qu. ἀκόλαστ' ἔθη δὲ —. 24. εὐτυχῶν aut εὐτυχῶν libri. ἐντυφῶν Kock. Nauck. Lege ἐντυχῶν aut ἐμπεσῶν (cf. v. 31.). 25. διωκαθεῖν] διωκάθειν al. διωκάθης recte Cobet. 26. δ καὶ] δπερ malit Nauck. Recte, opinor. 28. αὐξάνειν aut αὐξείν ἐν libri. αὐξαν' ἐν recte Mein. Cf. 643. βαρὺ τι φόρημ' αὐξήσεις (οἴησις vulg.) ἀνθρώπου κακοῦ. 29. ἐμπλησθέντες ἦ] Pro ἦ ἐμπλησθέντες. Nisi legendum ἦ 'μπλησθέντες εἴ. 30. ἀρχὴν τινα] τιμᾶς τινος al. 31. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων] Cf. 1074. βέβαια — εὐτυχεῖ. 32. μοι δὲ χέρ'] Malim δός μοι χέρ'. 33. λίαν] λίαν σ' recte Heath. 34. ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ] οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ al. Quae lectio praeferenda. 37. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; libri. Cf. Eur. Suppl. 527.

363. Cf. Adesp. 183. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰετίνει λόγος.

364. V. 3. οὔτε πόλιν ὀρθώσειεν ἄν aut οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν libri. — ἀνορθώσειεν ἄν Valck. Leg. — ἄν ὀρθώσειεν ἄν.

5. Cf. Prom. 505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. 7. Cf. Thuc. II. 3. μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι.

365. V. 2. κάσιν οὐ cod. κάσιν οὐ recte H. Steph. κάσιν αὐ Badham. Nauck. Cf. Fr. 506, 1. ἔστιν οἷς βίος etc.

369. V. 2. ἡσυχίας] Leg. ἀσυχίας. πολιῶ] λιπαρῶ malit Nauck. propter πολιὸν, opinor, in v. prox. 3. γῆρα συννοικίην] Cf. ad Soph. Oed. C. 702. γῆρα συνναίων. 4. Θρηῖκιον πέλιαν] Quidni Θρηῖκίαν —? 6. γῆρυν] Leg. γᾶρυν. 7. κλέωνται aut καλέσσονται libri. κλέονται Gaisford. Fort. χέονται.

371. V. 1. πέμπεις δ'] Qu. πέμπεις μ'. 2. καὶ μοι] οἶμοι probabiliter Weil. εἰσπορεύομαι] Leg. οἷ πορεύομαι. Et sic jam Erfurdt.

372. V. 3. βλέπει libri. βλέπειν Grot. Nauck. ed. II. in Add. λέγειν F. G. Schmidt. Malim φωνεῖν (i. e. προῖέναι φωνήν, schol. Eurip.).

373. Cf. 415, 5. τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται (κάκθερίζεται al.) . πάλιν. 757, 6. Soph. 598, 4. Sosith. 2, 10. 19. V. 1. πᾶς δ' ἐξεθέρισεν] τὰς δ' — Weil. πᾶσας δ' ἐθέρισεν bene conj. Nauck. Possis etiam πάντας δ' —.

375. V. 1. εἶναι χρὴ τὸν] εὖνον τε χρὴ Enger. 2. τοιοῦτόν τ' εἶναι libri. τοιοῦτον οἶον Weil. Qu. τοιόνδε τ' οἶον.

376. V. 2. ἀθρήσαντες A. ἀθρήσαντ' SM. σταθμήσαντ' Pierson. Nauck. μετρήσαντ' Wagner. Cf. Ion. 1137. πλέθρου σταθμήσας (?) μῆκος εἰς εὐγωνίαν. Quidni ἀθρήσαντ'? Cf. Aesch. 226. εὖ κατιλλώπας ἄθρει. τὸ δραστήον] Leg. τί δραστήον. Cf. Soph. Oed. R. 1433. ἐκμαθεῖν τί δραστήον. Tr. 1204. ὅποια δραστή' ἐστίν.

377. V. 1. ἄρα] Leg. αἰ. 2. φυῆ libri. φύη (ῥ?) Duebner. Cobet. Nauck. Malim φανῆ. 3. Cf. 511. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. 526, 2. τοῦτ' ἐστὶν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφθερεῖ.

378. V. 1. οἴκων (ὄκνων) libri. Nauck. ἀστῶν F. G. Schmidt. οἴκοι recte Grot. ἔχη φάτνην] φάτνην ἔχη al. Quod praeferendum. 2. τῶν κακίωνων libri. τῶν τ' ἀρειόνων Erfurdt. Weil. τῶν τε κρεισσόνων Gennadius. τῶν τ' ἀμεινόνων recte Herw. Nauck.

379. μακρός] μικρός probabiliter conj. Nauck.

382. V. 3. ὥς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος] I. e. ὥς τορνευτός (tornatus, prorsus rotundus). Qu. ὥς τόρνω 'στίν —. Cf. Aesch. Fr. 57, 3. βόμβυκας ἔχων, τόρνον κάματον. Eur. Tro. 1197. ἵππος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις. Bacch. 1065. τροχὸς τόρνω γραφόμενος. ἐκμετρούμενος] εὖ μετρούμενος Mein. Recte, opinor. Mendosum. Qu. ἐξησκημένος, vel ἐξειργασμένος. 6. δ' ἐν μέσαις] διαμέσους Mein. 8. ἦν μὲν libri. ἦ μὲν Nauck. Qu. ἐστίν. 9. ἐπ' αὐτῆς] ἀπ' αὐτῆς Elmsl. Malim ἐπ' αὐτῇ (upon it). 10. εἰσὶν] εἰς ἐν Elmsl. Fort. γραμμαί. 11. εἰσὶν ἐκ διεσιώτων] εἰσι τῶν διεσιωσῶν Herw. Leg. εἰσιν εὖ διεσιῶσαι.

384. V. 1. σου] σὸν Cobet. συγχέω] Futurum, ut videtur. De accentu v. Thes. Gr. VIII. 1463 A. Ipse dubito annon συγγεῶ scribi oporteat. 2. ῥάνατε δ' aut ῥᾶναί τε libri. ῥανῶ τε πεδόσ' Matthiae. Nauck. ῥανεῖ τε γῆν Grot. Ipse propono ῥανῶ τε πάντ'.

3. αἰμοσταγεῖν πρησιῆρες libri. αἰμοσταγεῖς πρησιῆρες Bentl. Herw. αἰμοσταγῇ πρησιῆρε recte Barnes. Nauck. ῥεύσονται] ὕσσονται Bentl. οἷσσονται Herw. Nil mutandum.

387. μὲν] Malim γε.

388. V. 2. ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς] Cf. Sept. 610. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβής ἀνὴρ. 3. καὶ χρῆν δὲ] καὶ χρῆν γε malit Nauck. Leg. ἐχρῆν δέ. 4. γε libri. τε Usener.

Nauck. τῶν εὐσεβούντων ab ἐρᾶν pendere tenendum est. 5. Cf. 23. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἔᾱ.

389. V. 2. δράσεται libri. δρᾶσαι δὲ Gesner. Nauck. Qu. χρῆσθαι δέ. ἀνέξεται vulg. ἀφέξεται recte Nauck. 3. τὰ —] Imo τοῦ, si ἀφέξεται pro ἀνέξεται reponatur v. 2. φιλεῖ vulg. βία Nauck.

391. V. 3. σαφές] Om. Theoph. Quod probans Cobetus ὑπ' ἐλπίδων (κενῶν) | μάτην — εἰδότες bene corrigit. Vix per se stare posset ὑπ' ἐλπίδων. Idem sentit Nauck.

394. ἔργου] Malim ἔργων.

395. V. 3. τοῖς εὐδαίμοσιν] τοῖς πλουσίοις al. τοῖσιν δλβίοις O. Hense. prob. Nauck. Qu. ἐν τοῖς δλβίοις, vel δλβίων γάμους. Cf. Hipp. 634. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι.

398. V. 1. πολὺν χρόνον] χρόνον πολὺν al. Nauck. 2. ἐγείρει] Erigit (ut in Ciceronis l. l.). Fort. ἀνοίγει. Cf. Adesp. 485. οὐχ εὖδει Διὸς ὀφθαλμός.

399. V. 1. ἐξ ἀρχῆς] ἐξαῦθις (?) Nauck. Fort. αὖ πάλιν aut αὔθις αὖ.

402. V. 2. ὅτι πλείστας] ὅπως πλείστας Erfurdt. ἔχειν] γαμεῖν malit Nauck. 3. εἶπερ τροφή δόμοις παρῆν libri. εἶπερ (ἡ) τροφή — Gesner. εἶπερ (καὶ) τροφή — Munro. εἶπερ (ἐν) δόμοις τροφή παρῆν recte Pflugk. Versum interpolatoris esse judicant Mekler. et Nauck. 5. ἡδέως] Malim ἐν δόμοις.

403. V. 3. ποῦ καί ποτ' οἴκει libri. τί ποτε κατοικεῖ Cobet. Qu. ποῦ ποτε κατοικεῖ. 4. παρ' ὄμματα] κατ' ὄμματα Herw. Fortasse recte. 5. ἔσθ' ἡμῖν] εἶθ' ἦσμεν optime Herwerden.

5. μέγας] Mendosum videtur. Qu. μόνοις aut μόνον.

404. V. 2. ἄρξουσι γῆς] Qu. ἄρξουσιν εὖ, vel ἄρξεις σὺ γῆς.

405. V. 1. γάμος] Qu. γυνή. Aliter Vitelli, τῆς εὐγενοῦς γὰρ, κᾶν ἄμορφος ἦ, γάμον. Non male. 2. τιμῶσι] θηρῶσι Herwerden. φιλοῦσι O. Hense. Malim ζητοῦσι. πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν libri. πρὸς τέκνων σπορὰν λαβεῖν Gomperz. προσλαβεῖν τέκνων χάριν O. Hense. Nauck. Sed vix placet προσλαβεῖν (i. e. with a view to the begetting of children) scite corrigunt Papageorgius et Gomperz. Cf. Fr. 1057. γάμον λαβῶν | ἐσθλῆς γυναικός. Itaque nil temere mutandum. 3. ἀξίωμα] Angl. reputation. Cf. 739, 2. Mosch. 9, 10.

407. V. 1. ἀμουσία] Suspectum. Fort. ἀμουσίας. Cf. 1033, 2. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν (ἀμουσίας?) ἔχει. 3. βροτῶν] Qu. θέλειν.

408. ἔχειν] ἄγειν recte F. G. Schmidt. Nauck.

410. V. 1. προσπολεῖν recte Musgr. Cf. Eur. Tro. 264. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως. ἔᾱν] νέμειν recte Dobr. 2. τὸ μὲν δίκαιον οὐ —]. Qu. τὰ μὲν δίκαια μὴ —, ut mox τὰ δ' αἰσχροά.

οὐ σιγήσεται] οὐ σιγῇ στέγει F. G. Schmidt. 3. ἔχει] ἐρεῖ Dobr. ψέγει F. G. Schmidt. Recte, ni fallor, Dobraeus ἐρεῖ (sc. μισεῖν). Post σιγήσεται postulatur futurum. Redde, and will speak to your face. Cf. Fr. 416. ὅστις — τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ. Ran. 625. ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγω. Eur. El. 910. Rhes. 421.

411. V. 2. λαμπτήρος] σπινθήρος probabiliter Scaliger. λέπας] σέλας al. Qu. νάπος. 3. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα libri. Leg. κεί πρὸς ἄνδρ' εἵποις ἓνα, vel cum Dobraeo χᾶν (i. e. καὶ ἃ ἄν, vel κᾶν) πρὸς ἄνδρ' εἵπης ἓνα. 4. ἃ κρύπτειν χρεῶν] οὖς — Dobr. ἃ στέγειν — bene Enger. Malim tamen ἃ στέγειν ἐχρῆν.

412. V. 1. γὰρ εἴη] γένοιτο al. 2. πτωχοῦ κακίων] πτωχοῦ κακοῦ κακίων al. κακίων] I. e. minus bene natus, inferior.

3. φόβον παρελθὼν] Qu. φόβον παριείς, metu dimisso.

413. V. 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές] Idem prope versus est Aesch. Fr. 208. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. 3. πρέπει] χρεῶν al. 4. δέ] Leg. τε. ἐν κακοῖσιν ὦν] Leg. ἐν κακοῖς ὅμως. Ita etiam Wecklein. prob. Nauck.

414. V. 1. φειδώμεθ' — φειδώμεθα] κηδώμεθ' — κηδώμεθα Herwerden. 2. ἀποπτύωμεν] ἀπολλύωμεν malit Nauck, quod utique cum φειδώμεθα melius congruit.

415. V. 3. κύκλος γὰρ αὐτός] κύκλω γὰρ ἔρπει al. (quae verba sunt Eur. Fr. 22, 3.). 4. θνητῶν τε γενεᾷ] γένει βροτῶν τε cod. D. τῶν μὲν] τοῖς μὲν al. 5. καὶ θερίζεται] κἀκθερίζεται al. Cf. Eur. 373.

416. V. 2. κἀποκρύπτεσθαι] κἀπικρύπτεσθαι Trinc. Quod praeferendum.

417. V. 1. ἄν ἔχης (ἀνέχης, ανεχης) libri. ἄν ἔχης ed. Nauck. ἄν δ' ἔχης recte Dind. 2. κᾶν σμικρὰ] καὶ σμικρὰ, κασμικρα, καὶ μικρὰ al. τῇ δίκῃ ξυνοῦς' αἰ] τοῦνεχ' (τούνεχ', τοῦνεκ') δν σέβει πρέπει al. τοῦνδικον σέβουσ' αἰ Nauck. (τοῦνδικον postea etiam Cobet. Cf. Adesp. 5. τὴν δίκην σέβω.) ξὺν δίκῃ σέβων δ δεῖ O. Hense.

418. V. 2. κακοῖς — πρόσκεισαι] Cf. Soph. El. 1040. ὧ σὺ πρόσκεισαι κακῶ. 240. εἴ τω πρόσκειμαι χρηστῶ.

419. V. 1. βία νῦν ἔλκετ'] καὶ νῦν ἐφέλκετ' al. βία νυν ἔλκεσθ' Herw. Qu. καὶ νῦν (vel ἴτε νυν) ἐφέλκεσθ'. (Cf. Med. 462. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ | κακὰ ξὺν αὐτῇ. 552. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους. Herc. 777. δύναισιν ἄδικον ἐφέλκων. Tro. 643. αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται | κακῶς ἀκούειν. Vel βία νυν αὔξεσθ'. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί] Qu. ὦ κακοὶ φρένας βροτοί.

420. V. 1. διὰ μακρῶν] Vix sanum, quamquam διὰ μακρῶν αὐξηθέντας apud Philostratum legitur l. l. In fine versus tollatur virgula. 3. τὰ μὲν — τὰ δ'] τὸν μὲν — τὸν δ' al. Quod praestat. καθεῖλεν] Fort. κατήγαγ'. Cf. Eur. 1040. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἡρμένον τινά. Adesp. 102, 4. τοὺς (δ') ἀφ' ὕψους εἰς



ζόφον κατήγαγεν. ἦρ' ἄνω] Qu. ἦρεν αὖ. Cf. Adesp. 75, 3.

5. ἐξ ἐλπίδων] ἐξ ὀλβίων Herw. ἐξ ἀντύγων Mekler. πίπτοντας] Leg. πεσόντας.

422. ἄπιστα Θεσσαλοῖς, ἄπιστοι Θετταλοὶ, ἄπιστοι Θεσσαλεῖς libri. ἄπιστα Θεσσαλῶν Hemst. Nauck. Sed ita dicendum erat ἄπιστα τὰ Θεσσαλῶν. Recte se habet ἄπιστα (i. q. οὐ πιστὰ) Θεσσαλοῖς.

425. V. 3. ἄμικτος] Qu. ἄχρηστος. Cf. Heracl. 4. πόλει τ' ἄχρηστος καὶ ξυναλλάσσειν βαρὺς.

426. V. 1. πάντ' ἀπεργάζεται libri. πάντ' ἀπείργασται Heath. Nauck. Correctio non indubia. Fort. πάνθ' ἐτοιμάζει.

429. ἐβλάστομεν γυναιῖκες] Malim ἐβλαστον αἱ γυναιῖκες.

431. V. 3. χαράσσει] ταράσσει al. Quod recipiendum erat. Idem praefert Nauck. Cf. Soph. Ant. 1095. 5. ἐγκλίνεται] Inclinat. Anglice gives way, flees. Cf. Xen. Hell. VII. 2. 14. etc.

432. V. 1. τι νῦν] Qu. τί νυν. δαίμονας κάλει] Cf. ad Arist. Ran. 479. κάλει θεόν.

433. V. 1. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν] Qu. ἐγὼ δέ φημι μὴ νόμον χρῆναι σέβειν, vel — τὸν νόμον μὴ δεῖν σέβειν.

σέβειν] σθένειν Gomperz. Sed cf. Adesp. 181, 2. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους. Iph. T. 1189. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν. Phoen. 301. τὸν οἰκοῦεν νόμον σέβουσα. Suppl. 379. σύ τοι σέβεις δίκαν. Iph. A. 824. σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

436. V. 2. τἀναίσχυντον ἐξηροῦ φρενῶν] Cf. Adesp. 175. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. Eur. Alc. 348. σύ μου τέρψιν ἐξείλου φρενῶν.

437. V. 1. ἀνθρώποις] Leg. ἀνθρώπων. 2. πάροιθ'] Hoc loco vix aptum esse judicat Nauck. λίαν Cobet. Malim ἄγαν.

438. ὕβριν] τρυφήν F. G. Schmidt. τε] Malim δέ. ἦ] οὐ probabiliter F. G. Schmidt. Accusativus est φειδώ.

439. V. 1. εὐρύθμοισι] εὐρόοισι al. εὐτρόχοισι Porson. Nauck. Angl. voluble. 2. χρῆ] Leg. χρῆν. 4. χρῆ] Corr. χρῆν. Mecum sentit Nauck.

440. Cf. 296, 2. Adesp. 444.

441. χρόνος διέρπων] Qu. χρόνος γὰρ ἔρπων.

445. κρίνουσιν] κραίνουσιν Musgr. Fortasse recte. Cf. 901, 2. δαίμων τὰ βρότεια κραίνει.

447. δίοπος] Cf. Aesch. 232. et ἀδίοπος Aesch. 269.

448. ὑπὲρ ἡμᾶς] Fort. ὑπὲρ γᾶς. Cf. 981, 2. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον.

451. V. 1. κτείνειν] κτενεῖν malit Nauck. Sed cf. 459, 2. πόσις] Leg. κάσις. Vid. Gellii locum allatum. 2. ὥς χρόνος παρήλυθεν libri] ὥς χόλος παρήλυθεν L. Müller. Qu. σὸν κάσιν κατακτανεῖν (interrogative).



453. V. 3. Post σέθεν plenum punctum ponatur. 4. μὴ πρὶν πόνοις] μὴ πρὶν al. πόνοις Hartung. Qu. μὴ πόνοισιν (om. πρὶν), 6. ὥραν] Leg. ὄψιν. 9. πότνια, πόλιν libri. πότνα, πόλιν Mein. Nauck. Leg. πότιν', αὖ πάλιν. 10. τὰν δ'] Leg. τὰν τ'.

454. V. 2. οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ'] Sub. ἡμεῖς μόναι. 3. βίον] Malim πότιμον. Idem suadet Nauck. Cf. Cycl. 110. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.

455. V. 1. αὐτῆς τέκνα] In αὐτῆς merito offendit Nauck. Qu. ἐπὶ δὴ τέκνα, vel ἔστιν τέκνα.

456. ὠνητέραν] Qu. ἦν (vel παῖ) δευτέραν.

457. Cf. Arist. Vesp. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδώς.

459. V. 1. In fine versus tollatur virgula.

460. V. 1. αἶτη περιπεσεῖν] Cf. 285, 10. ὑπ' αἶτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσών. αἰσχροῖ] ἐχθροῖ F. G. Schmidt. Mendosum videtur. Fort. βροτοῖς vel αἰεί (αἰεί). 2. εἰ — γένοιτο] Leg. ἦν — γένηται.

3. τάδε] Leg. κακά vel τύχας.

461. V. 2. αἰσχροὺν τε] Malim αἰσχροὺν δέ.

463. V. 2. χαλινούς] Malim χαλινόν. ἀφέντ'] Remissis (relaxatis) iis. Leg. ἐφέντ'. Cf. Plat. Prot. 338 A. ἐφιέναι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις. 3. πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν] Sc. αὐταῖς (ταῖς γυναιξί).

466. κατακτενῶ] κατακτάνω F. G. Schmidt. Nauck. Correctio fortasse non necessaria.

467. V. 4. πεπτά] I. q. πέμματα seu πόπανα. καὶ κροτητὰ] Mendosum. Qu. κρέ' ὅπτι (vel λαγαῶ). (Cf. Arist. Ach. 1040. κατὰ χειρὸς τῆς χοροδῆς τὸ μέλι.) Vel κἀνάβραστα. (Ach. 1005. ἀναβράττει, ἐξοπιᾶτε, etc.).

469. (δείπνου) λείψαν' S. Mekler. Recte, opinor.

470. πρὶν ἂν ἐκφλῆναί με] πρὶν δὴ (τιν') — conj. Nauck. Fort. πρὶν αὐτὸν ἐκφλῆναί τε. ἐκφλῆναι] Vitiosum immerito Nauckio videtur. Fort. ἐκφλῦσαι. καὶ μαθεῖν] Fort. ἐκβαλεῖν.

471. Ἰδης] Leg. Ἰδας.

472. V. 3. In fine versus ponatur tantum virgula. 5. δοκοὺς] δορὸς al. δοκὸς Vulcanius et Scal. Nauck. Vera scriptura videtur τμηθεῖσα δοκοὺς (cut into planks), de qua constructione cf. ad Ach. 301. δν κατατεμῶ τοῖσιν Ἰππεῦσι καττύματα. Quod si recte se habet δοκὸς, construendum erit δοκὸς κυπαρίσσου (v. 8.).

6. στεγανούς] Cf. Adesp. 115, 2. οἶκον στεγανόν. Χαλύβω πελέκει] I. θ. σιδηρῶ. Cf. Aesch. Sept. 728. ξένος δὲ κλήρους ἐπινομῶ Χάλυβος Σκυνθῶν ἀποικος. 7. ταυροδέτω] ταυρολέτω (ταυρολέγω) al. ταυροδέτους Porson. στεροδέτω Herwerden. Fort. ταυρεῖω. κρηνέω] κολληθεῖς al. κόλλη κραθεῖς Herm. Nauck. Qu. κόλλη χρυσθεῖς, vel καὶ ταύρων κόλλη κολληθεῖς. 8. κυπαρίσσου] κυπάρισσος Bentl. Cf. ad v. 5. 9. τείνομεν libri. τείνων

Nauck. 11. *Zayρέως βούτας* Diels. *Zayρέως βούτης* malit Nauck. βροντάς] Mendosum. Qu. *τελειτάς aut μύστας*. 12. *τάς τ'* libri. τούς Bergk. Nauck. Quidni τούς τ'? *δαίτας* libri. Cf. Hesych. IV. 324. *ὠμοφάγους δαίτας* (*δαίτας* Bergk.)· τούς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας. I. 455. *δαίτας· μεριστάς*. Cf. vv. *δαίς, δαιταλεὺς, δαιτυμών*. 13. *ὀριοδᾶδας* libri. *ὀρεῖα δᾶδας* recte Scal. *ὀρεῖα δᾶδας* Nauck. 14. *καὶ κουρήτων*] Qu. *μετὰ κουρήτων, vel τῶν κουρήτων*. 15. *δοιωθεῖς*] Cf. Bacch. 70. *στόμα τ' εὐφαιμον ἅπας δοιούσθω*. 114. *ἀμφὶ νάρθηκας* — *δοιούσθε*. Or. 514. *φυγαῖσιν ὠσίουν* (sc. αἷμα). 17. *γένεσιν*] Partum. *νεκροθήκης*] *νεκροθήκας* Wecklein. Recte, opinor. 19. *ἐδεστών*] *Edulium*. Cf. 892, 5. *ἄλλων ἐδεστών μηχανὰς θηρεύομεν*.

473. V. 2. *περιτεμνόμενον*] *περιταμνόμενον* libri. De sensu non liquet. Conferri tamen potest Homeri illud, *βοῦς περιταμνόμενος* (Angl. cutting off, lifting) Od. 11, 402. 24, 112. *Reddas fortasse intercipientem*.

475. *οὐ λέγειν ὅσον*] *οὐχ ὅρῃς ὅσον* F. G. Schmidt. *ἄφατόν ἐσθ' ὅσον* Herw. *ἀλκιμώτατον* Heimsoeth. Corrigendum, ni fallor, *ἐστὶν ἰσχυρόν*, ut in loco apud Doxopat. *τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρόν ζυγόν*.

477. Verba ex cantico sumpta, ut videtur, sic distribuenda, *δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, | παιὰν Ἀπολλὸν εὐλύρε*. Parum probabiliter Nauckius, *δέσποτα | φιλόδαφνε παιὰν Βάκχ' Ἀπολλὸν εὐλύρε*.

481. Cf. 591, 4.

484. V. 4. *κἀνέδωκεν*] Leg. *κἀνέδειξαν*. 5. *οὓς θ'*] Leg. *ὄσα θ'*.

489. *διφέντα*] *διφθέντα* probabiliter Valck.

490. V. 1. *σὺν τῷ* cod. *σὺν τοι* recte Nauck.

491. V. 2. *ἐκτῆσατο*] Leg. *κομίζεται*. 3. Cf. 733, 3. *τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν*. Herc. 311. Trag. adesp. 301. *τό τοι χρεῶν* —. 4. *φῦναι*] *φῦσαι* recte Matth.

492. V. 2. Cf. Thesp. 3, 3. *οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν*. 3. *τι εἴ τι* A. *τήτει* L. Dind. Nauck., coll. Phot. p. 587, 2. *τήτει* (*χῆτει* Cobet.)· *σπάνει*. et Hesych. IV. 154. Verum mihi videtur *χῆτει* (*inopia*). Cf. Plat. Phaedr. 239 D. *χῆτει οἰκείων*. Herod. IX. 11. *χῆτεϊ συμμάχων*. Hom. Il. 6, 463. 19, 324. Od. 16, 35. H. Apoll. 78. Fort. *σπάνει*. *σοφῶν*] *τροφῶν* Enger. suspectum Nauckio. Praestat fortasse *τροφῆς*. 4. *ἀνδρῶν*] *ἀστῶν* Mein. 5. *τελοῦσιν*] *τελοῦσ'* Herwerden. *ἐν γέλῳτι*] Leg. *ἐπὶ γέλῳτι*. Cf. ad Ran. 404. 6. *οἰκοῦσιν οἴκους*] *οἰκοῦσι δ' οἴκους* ante Mein. Mendosa haec esse constat. Nodum mihi solvisse videor corrigendo *λέγουσι μύθους* aut *λόγους λέγουσι*. Aptē enim dicitur *εὐπρεπεῖς λόγους λέγειν* et *εὐπρεπῶς λέγειν*. Cf. Adesp. 515, 3. *δοτις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται*, etc. Tentabam etiam *σκά-*

πιονοιν (aut παίζουσι) ὄντες, aut ὄντες γελῶσι (aut aliud simile). Eustathii lectio est εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι. τὰ ναυστολού-  
μενα] Etiam hoc vitiosum est. Propono τὰ καταλειμμένα aut τὰ  
συλλελεγμένα. 7. ἔσω δόμων σώζουσι] Qu. ἐκ τῶν (ἔξω) δόμων  
φέρουσι.

493. V. 1. ἀλγιστον] ἀλγιστον corr. ex ἀριστον in S. pr. m.  
Qu. ἐχθιστον. μισηθέν] Qu. μισητόν.

494. V. 1. οὐδὲν γίγνεται] οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν conj. Nauck., coll.  
Soph. El. 876. Men. mon. 161. Fort. οὐδὲν οἶδ' ἐγώ, aut οὐδὲν  
ἔσθ' ὁρᾶν, aut οὐκ ἔφν ποτέ.

495. V. 4. δρομαῖον Blass. δρομαῖος Nauck. 6. λόγχαις  
ἐπείγοντες] λόγχαισι τεύξοντες Nauck. λόγχαισι πράζοντες Humphreys.

7. διπτύχοιν cod. δίπτυχον Weil. Nauck. 13. ἐκείθεν] Qu.  
ἐντεῦθεν. μάχη Weil. βέλη Blass. 16. ἦμισι' ἐχοῖν Weil.  
ἦμισια χοῖν Nauck. 19. ποθέν] νόθοι malit Nauck. 20. λαβεῖν  
Wecklein. Nauck. κρατεῖν Weil. 22. κάπει τάδ' εἰσήκουσαν  
recte Nauck. 30. νεκρόν] γέρας Nauck. 31. Βοιωτὸς supplet  
Blass. ἐκείνος Weil. 33. θάσσον supplet Blass. κοῦφον Nauck.

34. εἶδον δὲ vel ὁρᾶν δὲ Weil. 35. κεύθοντα vel πτώσσοντα  
Weil. 37. πέτρας Weil. θάμνους Nauck. 39. τοιάνδε μοῖραν  
Blass. τύχην τοιαύτην Nauck. μόρον τοιοῦτον conj. id. 40. (οὖν)  
οὐκ οἶδ' recte Matth. ὅπως δὴ Stob. ὅπως Grot. διττῷ Nauck.

42. τῶν κενῶν δοξασμάτων] Qu. τῶν κακῶν πεφυκόντων (vel  
τῶν κακῶν γεννητόρων), | κῆν ὥσι δούλων, etc. 44. μεγάλα  
Blass. δεινὰ Nauck. 47. ὥς supplet Weckl. ὅγτ' Nauck.

496. V. 3. αἰσχος] Cf. Tro. 1114. δύσαμον αἰσχος. Soph.  
Fr. 611, 1.

497. V. 2. οἱ μὲν] Qu. ἄνδρες (viri eorum). παίδων  
πύρι] παίδων ὑπερ Herw. Recte, nisi χάριν praeferendum. 4. εἴτα  
δ' οὐ τοτ' ἄδικον libri. εἴτα δ' ὥδε τᾷδικον Elmsl. εἴτα τοῦτο τᾷδι-  
κὸν solerter Porson. 5. πολλαῖς] Suspectum. Qu. πολλάκις.  
ὑπερρύηκε] ἐπερρύηκε Burges. Redde subrepat.

499. V. 2. ψάλλει κενὸν τόξενμα] Twangs (sends, aims) a  
vain shaft. Cf. Bacch. 784. πέλτας δ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων  
χερὶ | ψάλλουσι νευράς, etc. κενόν] Fort. πικρόν. κακῶς  
λέγει] κακὸς λέγει Enger. κακδίκως ψέγει F. G. Schmidt. ποῦκ  
ἐπίσκοπον Weckl. 3. αἱ δ'] ὥς δ' Vitelli. ἐγὼ λέγω] ἐμῷ  
λόγῳ Fritsch. ἔγνωκ' ἐγὼ Mekler. Qu. ἐμοὶ δοκεῖ (δοκεῖν), vel  
γνώμην ἐμὴν.

501. V. 2. πόσει] An πόσιν? 3. μένουσα] Fort. δοθῆσα.  
κάσπουδαστος] Etiam si non quaeratur. Angl. even though  
not zealously courted. εἰς δόμους] εἰς γάμους requirit Nauck  
coll. 525, 1.

502. V. 3. ἐν τοῖς δώμασι libri. ἐν τοῖς δόμοις conj. Nauck  
ἐν δώμασι recte Gesner. Cf. 518, 3. 525, 2.

504. V. 2. εὐκρας] Cf. 197.

505. V. 2. Cf. 175, 1. ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῦπτον εὐλόφως φέρει | τὸν δαίμον', οὗτος ἡσρόν (l. πλεῖστόν) ἐστὶν ὀλβιος. ἄριστος εἶναι Plut. σοφὸν νομίζω Stob. Quae lectio praeferenda videtur.

506. V. 2. δέλτου πτυχαῖς] Cf. Iph. A. 98. ἐν δέλτου πτυχαῖς. 112. Iph. T. 760. Soph. 144. γραμμάτων πτυχάς. 6. σκοπῶν] σθένει Nauck. 7. πέμπειν ἐκάστω] πέμπων θ' ἐκάστω Herw. Recte, opinor.

507. V. 2. τὰ χυθέντα] Dissipata, profligata.

508. V. 2. κράτος] Angl. the advantage, superiority. Cf. Soph. 77.

509. εἰδωλον οὖν τι nimis audacter F. G. Schmidt φωνή] Fort. καπνός.

511. Cf. 377, 3. οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ. 526, 2. τοῦτ' ἐστὶν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφθερεῖ.

512. ἀργὸς πολίτης κείνος ὥς κακός γ' ἀνὴρ] Fort. — ἦν κακός τ' ἀνὴρ. Construe πολίτης ἀνὴρ, ut in Arist. Pac. 909. ἡ χρηστός ἀνὴρ πολίτης etc.

513. ἔσωσ' ἀλάστορ' οὐδ' probabiliter Conington. ἐτόλμησε] ἐτόλμησεν sine causa Nauck.

517. ἀγρεύεις] Necessaria videtur Valck. correctio ἀγρεύσεις.

518. V. 1. καὶ κτήμα δ'] ἐν κτήμα δ' conj. Nauck. Qu. καὶ κτήμά γ'. 2. πλούτου δέ] Leg. πλούτου τε. 3. καὶ θάνατοι, δώμασι] καὶ στένοισι (aut πένησι) δώμασι Heath. Fortasse recte, cf. 527, 3. 4. καλὸν τὸ (aut τε) libri. καλὸν τι recte Wagner.

5. ἀνάθημα βίотου] Mendosa verba. ἄγαλμα βίотου corr. Nauck. Qu. ἀνάθημ' δ' θάλλει (κεῖται, μέμνει). Nisi praestat ἀγκυρα βίотου, aut στήριγμα (support) βίотου.

519. V. 1. οὐκ ἔχουσιν — ἀριθμόν] Anglice, do not count.

520. V. 1. παραζεύξειε] Cf. Eur. 1055, 2. οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή | ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα. 2. εὐτεκνεῖν] Cf. εὐπορεῖν, εὐσθενεῖν, etc.

521. V. 1. τὴν] τοι L. Dind. Malim μέν.

522. V. 3. γὰρ] Leg. ἄν. Idem suadet Dobr. prob. Nauck.

2. In fine versus virgula tantum ponatur; colon ponit Nauck.

525. V. 2. ἐν πόνοις libri. ἐν δόμοις recte Musgr. ἐνδον ἀπόνως F. G. Schmidt. 3. δώματι libri. δώμασιν Valck. σώμασιν recte Musgr. λήμασιν O. Hense. 4. Cf. 520, 3. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον. ὅστις ἐκπονεῖ Stob. ἐκπονουμένων Clem. Quae lectio haud dubie praeferenda est. Redde, per laborem quaerentium. Cf. Agath. 11, 2. τὸ δ' ἔργον ὥς πάρεργον ἐκπονούμεθα. Sic ἐκπονεῖν βίον (to earn by labour) Hipp. 467. Cf. Iph. A. 367.

526. V. 1. γυνή cod. γονῇ recte Conington. καὶ γονῇ (Conington) κακός τις ἦ (Gomperz) Nauck. Redde, by birth (of low birth).

κράτι . . ἢ cod. κράτιστον ἢ Schneidewin. κακός τις ἢ probabiliter Gomperz. Locus nondum emendatus. 2. τοῦτ' ἔστ' cod. Cf. 511. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. 377, 3. οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

527. V. 1. μόνον δ' ἄν] μόνον δ' ἐν jure requirit Nauck. Post λάβοις virgula distinguendum. 3. πονηρῶν vulg. πενήτων F. G. Schmidt. Cf. ad 518, 3. Eur. El. 372. ἐν πένητι σώματι. 1139. πένητας εἰς δόμους. Fort. πενιχρῶν. σωμάτων] Malim δωμάτων cum Nauckio. Cf. 518, 3.

528. V. 1. μισῶ γυναῖκας (γυναῖκα) libri. μισῶ γυναῖκας πλεῖστον Mein. πᾶσας στυγῶ γυναῖκας Vitelli. Leg. μισῶ δ' ἐγὼ γυναῖκας. 2. πονηρὰ τὰ ἔργα ἔχουσ' (ἔχουσα) libri. Qu. πονηρὰ γ' ἔργα δρωσ'. (εἴτ') εὖ λέγεις Dobr.

529. V. 2. εὐμενῇ δόμοις] Anglice, well disposed to the house.

530. V. 1. αἰετὸν] αἰετον P. Subaudiendum εἶχε, ἔχει, αὐτ' ἔχων. 4. μίσημ'] Angl. aversion. 7. παῖδες] κόροι Arist. Recte, opinor. Cf. Eur. 819, 6. τρεῖς Ἀγήνορος κόροι. Sed Adesp. 72. Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχῳ κόρῳ. 8. ἐλαφρίζον] Sensu intransitivo, ut γαληνίζειν, etc.

532. V. 2. εἰς οὐδὲν] εἰς μηδὲν malit Nauck. Non assentior.

533. V. 1. τερπνὸν τὸ φῶς μοι τόδ' ὑπὸ γῆν δι' ἄδου σκότος A. — ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἄιδου σκότος sagaciter correxit Nauck. ὑπὸ γῆς praeiverat Osann. τερπνὸν τὸ φῶς μοι· τὸ δ' ὑπὸ γῆν ἄδου σκότος Munro. Ipse malim τερπνὸν τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆς ἄδου σκότος. Cf. 534. τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν. 2. οὐδ' εἰς ὄνειρον] Not even in a dream. Positum propter numeros pro οὐδ' ἐν ὀνείρῳ. οὐδ' εἰς ἀνθρώπους μολεῖν] Haec mendosa sunt. ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Nauck. Ipse propono ἡδὺς ἀνθρώποις βλέπειν (ἰδεῖν, ὁρᾶν). μολεῖν] Malim βλέπειν. 4. αὐτο A. Ἄιδην scripserit Nauck. Nescio an recte. Fort. αὐτόν (τὸν σκότον).

534. τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν] τὸ δὲ κάτω σκότος στέγει (F. G. Schmidt.) aut κρύπτει σκότος exspectabat Nauck. Sed cf. 533, 1. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἄιδου σκότος etc. Cf. Eur. Herc. 563. τοῦ κάτω σκότους. Mihi vitiosum videtur κακόν, pro quo requiritur verbum aliquod.

535. τύχη] τύχην al. Fort. τέκνον.

536. Cf. Med. 412. δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Hel. 712. ὥς τάχιστα libri. ὥς τάχα Grot. ὥς ταχὺ melius Mein. διὰ τάχους malit Nauck.

537. V. 2. κάρηνα πυρσαῖς] κάρηνα vix sanum. Qu. κάρηνον ὤμαῖς, αὐτὰ κάρη — — πυρσαῖς γένναι] Cf. Phoen. 32. Hec. 1265. κύων γενήσεται πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

542. V. 1. λευκὸς ἄργυρος] Cf. Eur. 1007. λευκοὺς λίθους χέοντες αὐχοῦσιν μέγα. 2. καὶ ἀρετὴ Philod. Stob. καὶ ἡ

ἀρετὴ Clem. *χ' ἢ ἀρετὴ* Or. *Modo ἀρετὴ modo ἢ ἀρετὴ* dicebant tragici.

543. V. 1. *τυραννίς*] *τύχη τις* Mein. *τέκνα καὶ*] *τελοῦσα καὶ* Mon. 369. *Veram scripturam κεδνή 'στιν* esse suspicor. Cf. v. 4. *ἀλόχου τε κεδνής*. De uxore bona tantum agitur. 5. *ἡ κρεῖσσόν ἐστιν* S. *κράτιστόν ἐστιν* Musgr. *κρεῖσσον τόδ' ἐστὶν* Fix. *γυνή ἐστι κρεῖσσον* Dobr.

544. ἄλλως] Fort. *κακῶν*. Cf. Fr. 808. *γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν* (*κακῶν*?).

545. V. 1. *πέφυκεν ἀνδρὸς*] *πέφυκε τάνδρὸς* recte Cobet.

2. *τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ*] Cf. Aesch. Pers. 825. *ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα*. Cum genitivo Bacch. 1324. *δοσις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ*.

546. *πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος* libri. *πᾶσα κακίων ἀλόχου γὰρ*. ἔφν (vel γαμέτον) Mein. Qu. *πᾶσα κακίων ἄλοχος τάνδρὸς*. Idem proponit M. Seyffert.

547. V. 2. *οἱ δὲ τῶν καλῶν*] Qu. *οἱ δέ γ' αὖ καλῶν*.

548. V. 1. *οὐδέν τι* libri. *νοῦν· τί* optime Elmsl. *παῖ· τί* Cobet. 2. *ὅταν τις μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχη* (*ἔχει*) libri. *ὅταν τις μὴ φρένας* — Gesner. Nauck. *ὅταν μὴ τὰς* — Pierson. Malim *ὅταν τις τὰ φρένας μὴ 'χη καλὰς*. Cf. 212, 2. Hel. 732. *τὰς φρένας τ' ἔχειν κακάς*.

549. *ἡμᾶρ* (*ἔν*) *τοι* bene Nauck. *ἡμέρα τοι* ed. *ἡμάρ τοι* A. *ἡμάρ τοι* (sic) M.

550. V. 1. *χάρις* libri. *χαρά* Enger. Nauck. Correctio non necessaria. Legerim *ἡ 'κ τῶν ἀέλπτων γὰρ* (vel *δὴ*) *χάρις μείζων βροτοῖς* (vel *βροτοῖς ἀεὶ*) | *φανεῖσα* —. 2. *φανεῖσα*] *σαίνει τε* Kock. *σαίνουσα* Munro. *τέρπουσα* Cobet. Hunc versum ut ineptum damnant Herwerden et Nauck. Utique ferri nequit *μᾶλλον* post *μείζων* positum.

551. V. 2. *ἀπώλεσ'*] *διώλεσ'* Naber.

552. V. 2. *ἄτολμον*] *ἄτολμόν τ'* Porson. *κάμαθῃ* fort. A. sec. Grot. *κ' ἐμμανῇ* M. *κεῦμενῇ* A. pr. m. (*κὲμμανῇ* corr.) teste Meklero.

553. Cf. Soph. 592, 1. *μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους τὸν παρόντα δαίμονα*.

555. V. 1. *οὐ λαθροδῆκται γ' εἶς' ὅπως κύνες θεοὶ* Blomf. *οὐκ εἰσὶ δῆκται δῆθ' ὅπως κύνες θεοὶ* conj. Nauck., quum *λαθροδῆκτης* Atticis ignotum sit. Qu. *οὐ γὰρ τι δῆκται γ' ὥσπερ οἱ κύνες θεοὶ*, vel *οὐ λαθροδῆκται γ' (vel δ') ὥστε κύνες εἶς' οἱ θεοί*.

2. *γὰρ* Fort. γε. *κατὰ σκότους* libri. *διὰ σκότου* F. G. Schmidt. Nauck. Recte, opinor.

557. Cf. Men. 417 a. *τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει*. Monost. 489.

558. V. 2. *αἷμα συγγενὲς φυγῶν*] Cf. 559, 1. *πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην*. Eur. Suppl. 148. *Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων*

χθονός. φυγών] φυτὸν schol. Arist. ed. Exspectabam φεύγων, ut in Suppl. 148. 4. ᾤκησεν Ἄργος] Qu. ᾤκισε μὲν Ἄργος.

5. συνῆψε γένναν] συνῆψε κῆδος Valck. συνῆψεν εὐνήν conj. Nauck. Qu. ἔσπειρε (aut ἐφύτευσε, ἔφυνσε) γένναν.

559. V. 2. ἐφηβήσασι] ἐφ' ἥβης παισὶ Madvig. Qu. ἐφήβοις παισί. καὶ τῶν ὀλωλότων libri. τῶν ὀλωλότων Grot. τῶν ὀλωλότων | παισὶν Herm.

563. V. 2. λέξαι] Malim κλαῦσαι, ut apud Galenum. Cf. etiam Aesch. Prom. 637. ὥς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας. Soph. El. 1122. ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ. κάποκλαύσασθαι] Malim κάποδύρασθαι, ut apud Galenum et in Aeschyli ac Sophoclis locis allatis. πάλιν libri. Quod ferri non potest. πάθῃ Genadius, prob. Nauck. Leg. πάθῃ, κακὰ, aut τύχας.

564. V. 2. ἄγαν κρατοῦντες] Fortasse non sanum, ut mox ἔδρασαν πάντ'.

567. V. 2. σκοπῶν] παλεύων conj. Nauck. ἐπισπῶν Hartung. Leg. διώκων (cf. v. γνωμιδιώκτης), vel διαθρῶν. 3. τὴν δόξαν] Suspectum. Qu. σίδηρον. μεθίστησιν libri. μεθήσιν Herw. Nauck. Fort. — ἐφελκει (med.) καὶ μεθίεσαι πάλιν.

570. ἀκρίζων (ποσὶν) probabiliter conjicit Mein. Cf. Suppl. 988. πέτραν, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει.

571. V. 2. ἐστι γίγνεσθαι τέκνα] Qu. ἐστιν ἐκγεννᾶν τέκνα.

6. ἐχθίστη] αἰσχίστη Bergk. Recte, opinor. 7. κακὸν μέγα] Verba aperte mendosa. Corrigo φοβούμενον. Quod si forte sincerum est κακὸν μέγα, colon post μέγα ponendum erit. 8. τὸν φύσαντα μὴ] τὸ φύσαντε μὴ conj. Nauck. τοὺς φύσαντας, ἦν F. G. Schmidt. Cum hac ecloga cf. 908, 6.

572. V. 1. ἔνεστι libri. ἔν ἐστι Erfurdt. Nauck. τουτὶ] τόδε al. βροτῶ conj. Nauck. ἀνδρὶ πρῶτον εἰδέναι Enger. πᾶσι πρῶτον εἰδέναι O. Hense. Qu. τόδε, vel βροτοῖς, vel ἐν τοῦτο πάντων πρῶτον εἰδέναι χρεῶν (πρέπει). 2. τὰ συμπίπτοντα] Malim τὰ προσπίπτοντα. Sed fortasse nil temere mutandum. Cf. Hec. 846. θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπίπτει. Fr. 956. καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ. 981, 3.

573. V. 2. θνητοῖς] θρήνων τ' Burges. Nihil opus. 4. ἔλυσε] ἔπανσε malit Nauck. Cf. vv. λυσανίας, πανσίλυπος, etc.

574. Cf. 811. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται.

575. V. 3. Cf. Adesp. 550. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

578. V. 1. τὰ τῆς γε λήθης] Malim καὶ τῆς γε λήθης. 2. ἄφωνα καὶ φωνοῦντα libri. καὶ φωνῆντα bene Hemst. ἄφωνα φωνήεντα Nauck. συλλαβὰς τιθεῖς] Leg. συλλαβάς τε θεῖς. Ita etiam Hemst. 3. ἐξηῦρον — εἰδέναι] Cf. Eur. 90. ἐξηῦρες λαβεῖν. Criti. 1, 13. γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν. 4. οὐ παρόντα] Leg. ἄνδρ' ἀπόντα. 6. παισὶν τ' ἀποθνήσκοντα] Leg. παισὶν τε



τὸν θνήσκοντα. Ita etiam Wecklein. παισίν τε τὸν τεκόντα Mekler. παισίν τ' ἄπωθεν ὄντα [quidni οὔσι?] Munro. παισίν τε κατθανόντα conj. Nauck. 7. γράψαντας εἰπεῖν libri. γράψαντα λείπειν recte Scal. γράψαντα νεῖμαι Enger. τὸν λαβόντα] τὸν λαχόντα recte Enger. 8. ἀ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἄνθρωποι κακὰ libri. οὐ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἄνθρωποι πέρι Enger. (Recte, opinor, nisi quod malim ὦν δ' —.) κακὰ] σάφα Hemst. κακὴν Heath. κακὰ vitiosum habet Nauck.

579. De constructione cf. Eur. 1080, 3. λαβὼν δὲ πεῖραν μεταμέλεια λαμβάνει.

580. V. 1. πᾶσιν αἱ τύχαι] πᾶσι χρήματα al. παντοίαν τύχαι Matth. Corr. παντοίας τύχαι. 2. μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε libri. Qu. μορφὰς ἔχουσαι συντρέχουσ' —. εἰς ἓν τόδε] εἰς χρήματα al. Quod glossema est. 3. τούτου] τούτων al. Qu. βροτοὶ aut θνητοί. Ita etiam Herwerden.

581. V. 1. γενοίμεθα] γενοίατο recte Mein.

583. V. 2. ἐστὶν αὐτοῦ Orion. ἐστὶ, τούτου recte Mekler. Nauck.

584. V. 2. τὸ θείον] τό θ' ὄσιον probabiliter Mein. prob. Nauck. Offendo nonnihil in συλλαβών.

586. V. 1. οὐ σὰν libri meliores. Θύσαν (?) Nauck. Qu. καὶ τάν.

2. κομᾶν aut κομᾶνος libri meliores. κόραν bene Nauck. 4. τυμπάνων (ἐπ') Mein. Nauck. Malim τυμπάνων (ὑπ'). ἰάκχοις libri. ἰαχαῖς Barnes. Nauck. Latet, ni fallor, participium aliquid. Qu. τυμπάνων ὑπο (aut μέτα) παίζων (i. e. χορεύων).

587. κώπην χρυσόκολλον] Cf. Soph. 348, 3. χρυσόκολλα — ἐκπώματα. Eur. Hec. 543. ἀμφίχρυσον (ἀμφιχρύσου?) φάσγανον κώπης λαβών.

588. V. 3. ἀηδόνα μουσᾶν] ἀηδόνα μουσαν Wecklein. prob. Nauck.

591. V. 3. κεδνῇ πρὸς λέχος ed. κεδνὸν ἐς λέχος Dobr. et (εἰς) Nauck. Malim κοινὸν εἰς λέχος.

594. V. 1. χρόνος περί γ'] περίξ χρόνος Mein. Recte, opinor.

2. πλήρης] πηγῆς Wecklein. πρηγῆς F. G. Schmidt. Qu. πλήρει.

3. δίδυμοι] Malim δίδυμαι. 4. ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς] Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Arist. Ran. 1352. δ δ' ἀνέπτατ' — κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς. 5. τηροῦσι Clem. φρουρῶν Schol. Arist. φρουροῦσι Herwerden.

596. Cf. Soph. Fr. 448. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

597. V. 1. ἐστι libri. δὲ Trinc. ἀσφαλέστερος] ἀσφαλέστερον Herw. 3. 4. ῥήτωρ — λόγοις] ῥήτωρ — λόγος Mein. λόγος — ῥήτωρ Cobet. Nauck. Vereor ut recte. Vulgata mihi longe praeferenda videtur. 4. ταράσσων libri. σπαράσσων Valck. Nauck. Librorum lectio praeferenda.

598. V. 1. ὁ πρῶτος εἰπὼν] Haec vix sana esse possunt, quum eadem sententia mox sequatur *δοτις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. Aliud quid latere videtur. 2. ἔρριπεν] Vix sanum. Idem sentit Nauck. Fort. ἐχρήσαθ'. 3. ὡς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Mon. 462.

εὖ φρονοῦσι] Fort. εὖ πονοῦσι aut ἐκπονοῦσι.

601. Fort. Μήδεια πλάζει —, vel Μήδει' ἀνασσα δώμασιν τυραννικοῖς | (πλάζει).

603. V. 2. διαν] ἔστ' ἂν Herwerden. prob. Nauck.

605. V. 1. ἔσχατον] Malim ἐσχάτως. Idem suadent Nauck. et Munro. Pro δὴ fort. δέ. 3. πόλεις τε πορθεῖν καὶ φίλους κατανεῖν (κατθανεῖν S. pr.) χρεῶν conj. Nauck. Qu. φίλους τε πορθεῖν καὶ φίλους κατακατανεῖν | χρεῶν· φόβος γὰρ ἔστι —. Ante h. v. quaedam excidisse suspicatur Gomperz. φίλους τε —] Qu. φίλους γε. 4. πλεῖστος] ἐπεὶ Pflugk. Qu. ὅσων, vel ὅπου, vel περὶ ὧν. κατακατανεῖν ex κατθανεῖν corr. S. pr. m.

606. V. 1. τὰ θεῶν] τὰ τῶν θεῶν al. τὰκ θεῶν Mein. Recte se habet τὰ θεῶν. ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δέ] ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δέ conj. Nauck. Qu. ἄδικα, τὰνθρώπεια δέ —. 2. κακοῖς νοσοῦντα] κακῶς — malit Nauck. Non assentior.

607. χρήματα] λήμματα F. G. Schmidt. prob. Nauck. Recte, opinor.

608. V. 1. ὡς φίλοι φίλων] ὄφελος οἱ φίλοι parum feliciter F. G. Schmidt. δεινοῖσι μέμνηνται φίλων conj. Nauck. Qu. — δεινοῖσι φαίνονται φίλοι, aut δεινοῖσιν εὐμενεῖς φίλοι. 3. δι' αὐτοὺς] δι' αὐτῶν malit Nauck. Correctio non necessaria.

610. λόγους ἔχεις] λόγους ἔρεῖς Munro.

611. ἀντεμμάσασθαι] ἀντεμμάξασθαι (aut ἀνταμμ.) conj. Nauck. Qu. ἀντιμάξασθαι.

617. V. 1. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι] Qu. οὐκ ἔστ' ἐν ἀνθρώποισι.

2. δῶμα] χῶμα Mein. Nauck. Dind. δῶμα tuetur Munro, coll. Thuc. II. 17. εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν. Eur. Andr. 593. ἄκληστα δῶματα. 3. κρύπας ἂν εἶη aut κρύπασαν ἂν εἶη libri. κρύπτειν ἂν, κἄν ἢ σοφὸς optime G. C. Lewis. Mein. κρύπας ἂν ὀφθείη σοφὸς Enger. Fort. κρύπας ἂν εὐγενὴς πέλοι. Cf. Fr. 362, 17. κἄν ἢ σοφός τις.

618. V. 1. οὐδὲν οὐδαμοῦ] Fort. οὐδὲν ὠφελεῖν (et βροτοὺς pro βροτοῖς). Cf. 1052, 2. Herc. 841. ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ, | τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα. βροτοῖς] Malim βροτῶν. 2. ὃν γ'] γ' om. A. Recte se habet ὃν γ'. γράφει libri. γραφὴν solerter Mein. Nauck. θεός] χρόνος F. G. Schmidt. prob. Nauck. Fortasse recte.

619. V. 3. τε Stob. γὰρ Mon. 169. Leg. δέ. κρατεῖ] I. e. κρείσσων ἐστί.

620. V. 1. αἶ τε παρὰ θρόνον] Qu. αἶ παρὰ τὸν θρόνον. Scribendum saltem αἶτε.

621. V. 1. τὰ δ' ἐνθεν] Leg. τὰ δ' ἐνθενδ'. Ita etiam Herwerden.

623. V. 2. πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις; libri. ἥ τις pro ἥτις Herm. Qu. κλύει τις; ἥ τις ἐν δόμοις;

625. οὐ τὸν σὸν ἔκταν] τὸν σὸν κατέκταν παῖδα (ut legitur apud Etym. M. et Etym. Gud.) conj. Nauck. πολέμιόν γε μὴν] πολέμιον δ' ἐμὸν Gomperz. πολέμιόν γ' ἐμὸν (aut ἐλών) F. G. Schmidt. Nil mutandum.

626. V. 1. δῆμῳ — κράτος] Cf. Phoen. 712. εἰς θεοὺς χρὴ ταῖτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. Cf. 806, 2. οὔ ποτ' — παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη (κράτος?). πᾶν — κράτος] Cf. Soph. Phil. 142.

ἀναρτήσης] I. q. ἀναθῆς. 2. κακώσης] κολούσης conj. Nauck. Recte. Cf. v. 6. et 92, 2. ὅστις — δῆμον κολούει χρήμασιν γανρούμενος. 3. πιστὸν] χρηστὸν Mein. 4. μείζον libri. μείζον' recte Badham. Nauck. Cf. 1029, 5. τοσῶδε μείζων αὖξεται. Iph.

A. 572. μείζω πόλιν αὖξει. 5. λαμπρὸς] χαλεπὸς F. G. Schmidt.

6. αὐτοῦ libri. αἰστοῦ recte Pierson. Nauck.

627. V. 1. μελεγγραφεῖς] μελαγγραφεῖς recte Bergk. Altera forma contra analogiam peccat. 2. πολλῶν] πολιῶν (i. q. γερόνων, παλαιῶν) malit Nauck.

628. κνισᾷ τ' ἀγνιάς addidisse tragicum probabiliter suspicatur Nauck., coll. Arist. Av. 1232.

629. (πίμπρη τε) καὶ bene conjicit Mein.

630. οὐ γὰρ οὐκέτ' V. γὰρ οὐκέτ' R. οὐκέτ' Barnes. Nauck. Recte, opinor. Fort. οὐ γάρ. Ἀργόλας] Cf. Rhés. 41. Ἀργόλας στρατός.

631. V. 2. Cf. Adesp. 418, 6. ὑμνεῖτο δ' αἰσχροῶς — οὐ προσωδά.

3. ἀχεῖ μέλος] Cf. Tro. 516. μέλος εἰς Τροίαν λαλήσω (?).

634. V. 2. τὸ συμφέρον] Cf. Adesp. 119, 2.

635. V. 1. οἱ τὰς τέχνας ἀσκοῦντες (pro δ' ἔχοντες) conj. Nauck. Aliud quid latere videtur. Fort. οἱ δ' ἀξίωμ' ἔχοντες.

2. τῆς φανλότητος] I. e. τῶν φάυλων, τῶν ἰδιωτῶν. Cf. 641, 2. τε γὰρ libri. καὶ γὰρ Musgr. τό τε γὰρ conj. Wagner. ἐν κοινῷ] ἐν μέσῳ Herw. prob. Nauck.

636. V. 2. ὁρῶ γ'] ὁρᾷς recte Dobr. Cf. ad v. 3. κυματοφθόρον] Per fluctus vagantem. Cf. v. 5. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις.

3. χερσεύει] χερσεύειν Dobr. Nauck. In terra versari. Cf. Soph. 299. χερσεύει. Alio sensu χερσεύειν (to lie waste, uncultivated) Xen. Oecon. 5, 17. 16, 5. μόρος] δοκῶ Herw. Malim δόκει (consider) propter ὁρᾷς v. 2. Cf. 641, 1. Tentabam etiam ὁρῶ et χρεῶν. Post ἀλλαιετὸν plene pungendum est.

639. V. 1. γὰρ] δ' al. om. al. ἄρ' Valck. γ' ἂν recte Matth. ἂν Cobet. οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος] οἴκῳ σῶ — Valck. οἴκων σῶν — Cobet. Qu. σῶ τόδ' ἂν βαίη τέλος. Cf. Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν (τὸ Πασίου?);

640. V. 1. ἄνθρωποι δὲ λείπονται φρενῶν F. G. Schmidt.  
2. πέμπωσιν] Qu. ποιῶσιν. 3. συγγενὲς Clem. δυστυχὲς Stob.  
Quod proculdubio praeferendum.

642. V. 1. οὐ γὰρ] οὐκ ἄρα conj. Nauck. οὐτᾶρα (sic) Cobet.  
Scrib. οὐ τᾶρα aut οὐτᾶρα (ut ἤτᾶρα 645, 5.). 2. ἔχει] Malim  
φέρει. 3. φέρει] Hic malim ἔχει. Sedes permutarunt verba  
φέρει et ἔχει. Ejusdem sententiae est Nauck.

643. βαρὺ τὸ] βαρὺ τι conj. Wagner. ἢ βαρὺ Cobet. Cf.  
Aesch. 392. οἷσιν] Corrigo αὖξιν. Cf. Theodect. 18, 2. γυίων  
αὖξιν Eur. Fr. 362, 28. καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὖξαν ἐν  
πόλει. 1132, 25. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν (?) ηὐξημένους.

644. V. 2. τῶν ἀμεινόνων libri. τὰς ἀμεινόνων Cobet. Nauck.  
Vereor ut recte. Cf. ad v. 3. τῶν κακῶν recte libri. τὴν κακῶν  
Cobet. Nauck. (Ut in Eur. 506, 5. τὰς βροτῶν ἀμαρτίας.) Cf.  
ad v. 2. Fr. 738, 2. τῶν κακῶν ἐξουσία. 508, 2. βουλὰι — τῶν  
γεραιτέρων. ἔχοντας libri. ἐχόντων Cobet. Nauck. ed. I. ἔχοντας  
tuetur Nauck. ed. II.

645. V. 1. δοκεῖς, δοκεῖ, aut δόκει libri. δόκει vulg. Nauck.  
Vera lectio est δοκεῖς (interrogative). 4. ἢ παισὶν] Malim ἢ  
τοῖσιν cum Valck. ἢ καὶ σὺν Boissonad. In fine versus interro-  
gandum. Cf. ad v. 1. 5. ἢ τᾶρα libri. ἤτᾶρα (i. e. ἤτοι ἄρα)  
bene Nauck. 6. ἢ libri. εἰ Valck. οἶ Usener. Recte se habet ἢ.  
τὰπεικῇ] Mendosum. Qu. τᾶδικ' ἔργα (aut εἰκῇ).

647. V. 1. ἄξιος] ἀξίως bene Kuster. 2. κέκλησαι] Malim  
κεκλήσει.

648. δόμων] Suspectum habet F. G. Schmidt.

650. ψεύδουσι καὶ ἄλογοι libri. ψεύδουσι καὶ λόγοι Dind.  
Nauck. ψεύδουσιν ἄλογοι Matth. Gaisf. Mein. ψεύδουσιν εὐλογοι  
(i. e. speciosae) recte R. Prinz.

652. ὦ παῖδες] οἱ παῖδες F. G. Schmidt. Recte. Cf. 103.  
δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις.

653. εἶναι ἄρα καὶ L. εἶναι χρῆν recte Nauck.

656. V. 1. δη-σ (τ supr. η et α supr. σ) cod. S. παίσασα  
conj. Nauck. Malim δήσασα. 2. (φρέατος ἐς) κενθμῶνα conj.  
Nauck. (ἄβυσσον ἐς) κενθμῶνα Gomperz. Fort. (ἀγῶνος ἐς) κενθμῶνα.

πηγαῖον ὕδωρ] Cf. Alc. 99. πηγαῖον χέρονιβα. El. 108. πηγαῖον  
ἄχθος. Rhés. 929. πηγαίαις κόραις.

657. V. 1. συντιθεῖς ψέγει λόγῳ (ψέγει ex ψόγῳ corr. S. pr. m.)  
libri. Qu. ἐν λόγῳ συνθεῖς ψέγει. 2. γυναικας ἐξῆς] Fort. λόγῳ  
γυναικας (et συντιθεῖς ἐν ψέγει in v. 1.).

658. Εὐβοῖδα] Scrib. Εὐβοῖδα.

659. V. 1. βίου] Fort. βροτοῖς. 4. κέκλησθαι] καλεῖσθαι al.  
πατήρ Stob. πάτωρ Dind. δόμοις] δόμων et δ' ὁμῶς al.  
7. βροτῶν] λαβεῖν Mein. Qu. μόνου. 10. εὐκλείας ἔχειν]  
εὐκλεᾶ λαχεῖν L. Sternbach. prob. Nauck.

660. ἡμᾶς (αὐτὸν) Pierson. ἡμᾶς (δοῖς) W. van Dam. Nauck. Vera videtur prior correctio, ἐξαιρήσεται sensu τοῦ ἀφαιρήσεται posito. Cf. Alc. 848. Her. 977. Med. 793.

662. V. 1. Cf. 1040, 2. λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γαν-  
ρούμενον.

663. V. 1. Cf. 715, 2. Menand. 263. ποιητὴν δ' ἄρα] Malim  
ποιητὴν ἄρα.

666. V. 1. λέγων] Fort. ποτ' ἂν vel ψέγων, vel λέγειν — ἐξεύ-  
ροι (pro ἐξείποι). 2. Cf. Carcin. 3. τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν;

668. V. 2. ἀλγύνει] ἀλφάνει Const. Matthiae. Malim ὠφελεῖ.

669. V. 2. φρουρεῖται (πόρος) recte Mein. 3. βροτιστόνῳ]  
Leg. βαρυστόνῳ. Ita etiam Dind. βρέμει] βρέμων Mein.

670. V. 5. πέδαισιν] Leg. πόρκοισιν. Cf. Plat. Soph. 220 C.  
βρόχους καὶ πόρκους. Plut. Mor. 730 C.

671. V. 1. πορφυροῦς] πορφυρεὺς Herm. πορφυρέως Lobeck.  
πορφυρέων (trisyll.?) Mein. Deinde θαλάσσιος abesse malit Nauck.  
De voce πορφυρεὺς cf. Herod. IV. 151. Aelian. N. A. VII. 34.  
Lucian. Tox. 18. Cf. v. πορκεύς.

672. V. 2. ὧν εἶην ἐγώ] ὧδ' εἶην ἐρῶν F. G. Schmidt.

673. V. 1. γέ σ' Suid. σε Etym. Flor. σέ τ' Cobet. Nauck.

2. (ἐλθόντα) τόν τε Valck. (σωθέντα) τόν τε bene supplet Cobet.

674. λόγους (ἐλίσσων) probabiliter supplet Matthiae.

675. V. 1. ἄξῃ libri. Malim ἔξεις (you will get). 2. δὲ  
vulg. δ' ἦν recte Wagner. Nauck. 4. τὰς libri. τὸν recte Cobet.  
δταν] Malim ἐάν.

676. V. 2. ὑπερτείνεις] ὑπερτενεῖς Mein. Fort. ὑπερτείνει, sed  
de sententia non constat. Cf. Aesch. 128. χαλκὸν — ἀσπίδος  
ὑπερτενῇ. 2. παιδὸς] Fort. πόρνης.

680. ἀμαρτεῖν] ὁμαρτεῖν Wecklein. prob. Nauck.

682. V. 2. δαμάζεται] I. q. δάμνεται (Eur. 27, 5.). Cf. Hipp.  
231. πώλους Ἐνέτας δαμαζομένα. 3. κρυμὸς] Cf. Soph. 466.

κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφομέρου. γυμνάζει] χειμάζει  
Ruhnken. Cf. Aesch. Prom. 563. χολῆς] χολῇ Valck. Latet  
forsan epithetum aliquid. Qu. πολὺς aut πικρός.

683. συγκρούπουν] Fort. ἐπικρούπουν. Sed cf. Iph. T. 1052.  
ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούψαι τάδε. Her. 721. συγκρούπων  
δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις).

684. V. 1. τῶν βροτείων] Sc. πραγμάτων. Sic τὰ θνητὰ, τὰ  
ἀνθρώπεια, τὰ θεῖα, etc. Fort. φεῦ, τῶν βροτῶν ὥς εἰς' ἀνώμα-  
λοι τύχαι. Cf. 211, 1. φεῦ φεῦ, βροτείων (βρότεια al.) πημάτων  
δοῖαι τύχαι. 262. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν.

3. Post θεοὺς delenda virgula. 5. οὕτω δικαίως] Mendosum.  
ὄντως δικαίων (φροντίδων) Weckl. σὺν τῷ δικαίῳ recte Gesner.  
ζῶσιν] Participii dativus.

685. ζεύγλας] Cf. 285, 10. ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών. Med. 479. ταύρων — ζεύγλαισι. Hel. 1552. Hesych. ζυγοὶ (l. ζυγά) ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ.

687. V. 2. Connecte κάτω γῆς.

688. Distingue sic, ἥκιστα φαῦλος ἀλλὰ, πᾶν τοῦναντίον, | τὸ σχῆμα etc. 2. πρόσχημα vulg. τὸ σχῆμα optime Herwerden.

3. εὖογκος] Cf. Adesp. 546, 5. Mendosum. Requiritur vox superbus significans.

689. V. 1. οὐδείς δ' ἐς οἴκους] οὐδείς δὲ δούλους Maehly, ingeniose quidem sed vereor ut recte. δεσπότης] δεσπότης recte Musgr. et Maehly. 4. λέοντος — πρὸς ἐμβολήν] Like a lion looking to attack a bull.

690. V. 1. τὸ ἦθος αὐτοῦ σου κατηγορῶ ed. τό γ' εἶδος αὐτό σου κατηγορεῖ Elmsl. Qu. τὸ σὸν γὰρ εἶδος αὐτό σου κατηγορεῖ (vel potius κατηγορεῖ). 2. ὥς εἴης ἄν] ὥς ἄν εἴης libri (ut videtur). ὥς εἴης τις Cobet.

691. V. 1. κλίθητι] κλίνηθι recte Herwerden. Eadem verba Adesp. 418, 1.

692. V. 1. ἔνδικος] σύνδικος vel σύμμαχος V. Jernstedt. prob. Nauck. Recte. Cf. Lucilii locum allatum, 'contra defensorem hominum moremque bonorum? Ipse tentabam olim ἦν φίλος, vel εὐμενής. 2. μέγιστος πολέμιος] μέγιστον πολέμιος frustra M. Seyffert. Cf. 933. βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν. Soph. Phil. 586. φίλος μέγιστος.

693. V. 1. τύλον (i. e. τὸ αἰδοῖον) pro ξύλον παρωδοῦντα aliquem posuisse suspicor.

696. V. 2. πέτρον] Imo πέτραν. Cf. Aesch. Fr. 342. δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὄρων ἄναξ. 3. εὐχομαι γένος] Qu. εὐχομαι γεγώς. Idem suadet Lobeck., sed cf. Aesch. Suppl. 274. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα. ἔνθεν εὐχομαι γένος] Cf. 1064, 6. οὐ δ' ἄν εἰς ἀνὴρ | γυναικὸς αὐδήσειεν (l. αὐχήσειεν).

697. V. 2. ἀλκτῆρια τύχης] ἀλκτῆρια ψύχους probabiliter Dobr. Ipse tentabam ἀλκτῆρι' ὄμβρου (vel ἀνέμων).

698. V. 1. εἶναι τήμερον] Fortasse ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ dixerat Euripides.

702. τόλμ' αἰ] τόλμης αἰ al. τόλμα σὺ Nauck. Qu. τολμητέον. τρηχὺ νέμωσιν (νέμωσι al.) libri. τραχὺ νείμωσιν Both. Nauck. Elegiaci poetae versum subesse suspicantur Mein. et Bergk.

704. V. 1. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν —] Interpunge sic, οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν —. Subaudiendum λέγεις. Cf. ad Arist. Ach. 430. Deinde Τήλεφόν (τιν') suppleverit Nauck. In fine versus (ξένος δ' ὅδε) probabiliter addit Nauck. 2. Μυσὸς (γεγώς) Weckl. Nauck.

3. πῶς (τοῖς Ἀχαιοῖς) commode supplet Wecklein.

707. καλῶς ἔχοιμι libri. εὖ σοι γένοιτο Athen. (Cf. Alc. 627. εὖ σοι γένοιτο. Plat. com. II. 626. εὖ γέ σοι γένοιτο.) καλῶς ἔχοι



μοι Dobr. καλῶς ἔχει μοι conj. Nauck. Quod praeferendum videtur. Cf. Adesp. 430, 2. οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

708. Dixerat forsan Euripides ἀλλ' ἐχρῆν τί; εἶπατε.

711. V. 2. δεδρακότες] Malim δεδράκαμεν.

714. V. 1. ὠφελεῖ νόσον] ὠφελεῖ νόσω (βαρύν) conj. Nauck. ὠφελεῖ (πρὸς τὴν) νόσον. Leg. ὠφελεῖν νοσοῦντι' (ἔχει). 3. ἄλυπος οἰκεῖν] τροφήν ἐνοικεῖν al. Cf. Adesp. 181. πένητα ναίειν. Qu. ἄλυπος εἶναι.

715. Cf. 664. Menand. 263.

717. μέλλεις] θέλεις recte Valck. με λῆς malit Nauck. Qu. θέλεις, vel σε τῷδε πείθεσθαι χρεῶν, vel τί δ', ὦ τάλας, τί τῷδε πείθεσθαι σε δεῖ;

728. V. 1. πάντ' εὐτυχεῖν libri. πάντων τυχεῖν Conington. Nauck. Malim πάντας λαχεῖν (αὐτ κτανεῖν). Ad rem cf. Aesch. 100. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ | αἰετὰ λῶστα πάντα τάνθρώπων (l. πάντ' ἀπανθίζειν) στρατοῦ. Soph. 657, 2. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ | Ἄρης ἐναίρειν. 657, 4. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται. 2. χαίρει] Fort. χαίρειν, et μισεῖν pro μισεῖ v. 3.

πτῶμασιν] Ἀν σώμασιν? Sed cf. Adesp. 547, 11. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα. ἐσθλῶν δὲ] Fort. ἐσθλῶν γε.

732. δέ τ'] δέ γ' Matth. γὰρ F. G. Schmidt, quod praeferendum videtur.

733. V. 2. κοινὸν δ'] πάντες δ' conj. Nauck. Recte, opinor. αὐτὸ] Malim τοῦτο. 3. πάντες· τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν vulg. τὸ γὰρ χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποεῖν optime conj. Nauck. Cf. Adesp. 368. τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποιεῖν. Eur. Herc. 311. Vulgata nullum idoneum sensum praebet.

τὸ γὰρ χρεῶν] τὸ δὲ χρεῶν O. Hense. Utique ferri nequit χρεῶν monosyllabum.

734. V. 1. κᾶν —] Imo κῆν —.

735. V. 1. ἐν φόβῳ] Corrigo ὦν πένης aut ἐν κακοῖς (in rebus adversis). Cf. 739, 3. ἀσθενής] I. e. ταπεινός. 2. λαβῶν] λαχὼν F. G. Schmidt.

736. V. 2. καὶ μνημονεύων] Leg. ὁ —. ὦν ἐχρῆν] Leg. ὥς ἐχρῆν. φίλου] φίλων probabiliter Heath. 3. δάνειον δ'] σπάνιον sagaciter correxit Grotius. 4. κᾶν —] Leg. κῆν —.

πλέον κρατεῖ] πλέον σθένει malit Nauck. 6. ἀπόλωλ'] ὀλωλ' malit idem. Sed cf. 734, 1. ἐκ δόμων] ἐκποδῶν F. G. Schmidt. θανῇ] φανῇ idem.

737. ἀτενής] Cf. 65. ἦκω δ' ἀτενής ἀπ' οἴκων.

737 b. V. 2. πρὸς οἴκους] ἐς οἴκους recte conj. Nauck. Cf. Theodect. 13. ὅταν — εἰς δόμους ἄγῃ.

738. V. 2. τῶν κακῶν ἐξουσία] Noli τῇ κακῶν ἐξουσίᾳ corrigere. Cf. ad 644, 3. παράδειγμ' ἐχόντων τῶν (τὴν Cobet. Nauck.) κακῶν ἐξουσίαν. Soph. Fr. 13. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσία.



739. V. 2. φρόνησιν] Corrigo δόκησιν (i. q. δόξαν, reputation). Idem sentit Meinek. ἀξιώμα τε] ἀξιώματος Mein. Nihil opus. Cf. Suppl. 424. ὅταν πονηρὸς ἀξιώμ' ἀνὴρ ἔχη. El. 40. ἀξιώμ' ἔχων ἀνὴρ. Ion. 605. οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι καξιώματα. Or. 9. ἀξιώμ' ἔχων ἴσον. ἀξιώμα] Angl. reputation. Cf. 405, 3. τό τ' ἀξιώμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα (τιμῶσι). Mosch. 9, 10. 3. κᾶν —] Scrib. κῆν —. ὦν τυγχάνη] ὦν τις τύχη O. Hense. Recte, ni fallor. χρηστὸς γεγώς] χρηστοῦ γεγώς Valck. Malim χρηστῶν γεγώς. 4. ἀναμετρούμενος] ἀναμετρούμενον recte Kock. Leg. ἀναμετρούμενον δέ πως | τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τέκνα. Cf. Eur. 563, 1. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι κάπο-κλαύσασθαι πάλιν (κακά?). δέ πως] τέ πως recte Wecklein. Fort. τῷ (τρόπῳ). Sed cf. ad v. 5. 5. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον] Eadem verba sunt 232, 4. τρόπῳ] τόκους Kock. Leg. τέκνα.

740. V. 2. Qu. μεγάλων (τ'). Idem suadet O. Hense. 3. ἐνα δεινὸν] κίνδυνον recte Elmsl. ὑποστάς] ὑπέστη O. Hense. 4. ἐπὶ τε] ἐπιβάς Hense. ἐπιῶν vel ἐφέπων conj. Nauck. Fort. τ' ἐπιβάς. 5. ποιμνιά τ' ἄλσῃ] ποιμένιά τ' ἄλσῃ al. Leg. δάσκιά τ' ἄλσῃ. Cf. Bacch. 218. ἐν δασκίοις ὄρεσι.

743. V. 1. τὸ δὲ —] τοῦ δὲ — Dobr. τὸ δ' εὖ bene conj. Nauck.

744. V. 2. ὁμῶς] I. e. aequaliter. Cf. 774, 1.

746. πλεῖον] πλείον' recte Nauck. Cf. 886, 2. μεγάλα δὲ βλέπειν ταχύς. et ad Ar. Ran. 1428. μεγάλα δὲ βλέπειν ταχύς.

752. V. 2. Παρνασὸν] Παρνασσὸν recte Herwerden. sec. C. I. 2374, 4.

753. ῥόον] ῥόσον recte Elmsleius. Cf. Andr. 167. Ἀχελώου ῥόσον.

754. V. 1. αἰρόμενος] ἰώμενος (ἰέμενος al.) libri. (φάρεσιν) αἰρόμενος Herw. Qu. (χερσὶν) ἀμεργόμενος. 2. ἡδομένα] ἀδομένα recte Valck. 3. ἄπληστον ἔχων] ἄπληστος ἔων al.

755. ἄστρον] Solem intellige.

757. V. 1. ἃ γ' οὖν παραινῶ] Malim ἃ δ' οὖν παραινῶ. μου] μοι bene Valck. 2. πονεῖ] νοσεῖ F. G. Schmidt. sec. Ciceron. 'Mortalis nemo est quem non attingit dolor | Morbusque.' Post βροτῶν plene interpungendum. 3. θάπτει τε τέκνα] Leg. θάπτει τὰ τέκνα. χᾶτερ' αὖ Plut. χᾶτερα Stob. κτᾶται Plut. κτᾶσθαι Stob. σπείρει Clem. νέα Plut. et Clem. πάλιν Stob. 4. καὶ τάδ'] κατὰ δ' (i. e. κατὰ δ') Stob. 5. Post γῆν interrogandi nota ponenda videtur. 6. κάρπιμον στάχυν] Cf. 415, 3. καρπίμοις — γῆς φυτοῖς. Cicero vertit 'Tum vita omnibus | Metenda ut fruges: sic jubet necessitas.' 7. δεῖ] χρὴ malit Nauck.

8. δεῖ] χρὴ L. a Sybel. Recte, opinor. 9. δεινὸν] Leg. φευκτόν.

759. V. 1. σκοπεῖν] Annon βλέπειν? Cf. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν (βλέπων al.) δίαίταν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται. 917, 3. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν | τὴν γῆν τ' ἰδόντας (θ' ὁρῶντας?) τὰς νόσους σκοπεῖν χρεῶν. 2. τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν] I. e. τῶν τε κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. Cf. 812, 6. 917, 2. 3. πειθῶ] I. q. πίστιν, quod fortasse reponendum. Cf. Adesp. 119, 4. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος. 113. 4. χρεῶν] Vitiosum esse recte judicat Nauck. λόγον requirit Wecklein. Recte, nisi quod praestare λόγους arbitror. Cf. Iph. A. 830. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.

762. εὐφημα] εὐσημα recte, ut videtur, Valck.

764. V. 1. ἐξαμίλλησαι κόραις] Redde, strain (reach up) with your eyes. κόραι libri. κόρας Herm. κόραις recte Musgravius. Verbum ἐξαμιλλᾶσθαι legitur etiam Orest. 38. 431. Hel. 394. 1487. Cycl. 624. 2. γραπτούς] Annon γλυπτούς?

771. V. 1. (Κλυμένη δοθεῖσα) supplet Both. (δάμαρ δοθεῖσα) conj. Nauck. 4. γείτονες] οὐγγενεῖς F. G. Schmidt. ἐγγενεῖς jure malit Nauck. 5. φαεννὰν aut φαεννᾶς libri. φαεννὰς Mein. Nauck. Recte. Cf. Ion. 1516. ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς. Andr. 1087. φαεννὰς ἡλίου διεξόδους. El. 727. φαεννὰς ἄστρον ὁδοῦς. Qu. Ἔω φαεννήν aut Ἔους φαεννῆς. Cf. Eur. 919, 2. φαεννὸς αἰθήρ. Adesp. 130, 2. Ceterum cum φαεννὸς confer ἀργεννός (Iph. A. 574.). ἵπποσιτάσεις] Cf. Aesch. Prom. 653. βουσιτάσεις.

773. V. 1. μνησθεῖς olīm Hartung. Recte. 2. αἰτοῦ τί χρήσεις] λέγ' εἴ τι χρήσεις bene Rau. ἠὲ νάσθη θεὸς Hartung. et Herw. εὐνάσθη θεὸς Rau. 4. κῶμον bene Herm. κόσμον Fritzscher. 12. δόμων] θεῶν Burges. 18. λόγοι] Μαλὶμ λόγους. 25. Qu. οἰκτιζόμενα (Iugens). Cf. Iph. T. 486. ὅστις ἄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτιρίζεται. Tro. 155. οὐδ' οἰκτιρίζει αἶον οἰκτους. Suppl. 280. οἰκτῖσαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν. Hel. 1059. γυναικείους ἂν οἰκτῖσαιμεθα | κουραῖσι καὶ θρήνοισι. 26. πολὺθρηνον] Qu. πολυθρήνοισι. 28. ποιμένας] Μαλὶμ ποιμᾶν. Cf. 1083, 6. βουσί καὶ ποιμναισιν εὐβοιωτάτην. Soph. 479, 2. ποιμένας — συναγαγών.

29. ἔχρονται] ἔρχονται aut ἔνται conj. Nauck. 33. παγαῖς — Ὠκεανοῦ] Cf. Soph. 870, 2. Νυκτός τε πηγᾶς. 42. πρότονον] Cf. Iph. T. 1134. πρότοννοι κατὰ πρῶραν. Hec. 114. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας. 43. τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει] Fort. ἕτερ' οἷσι —. 47. Eur. El. 197. ἔξεις εὐαμερίαν. 49. Qu. ἂν δὲ τύχα τι τέκη (φέρη) | λυπρὸν (δεινὸν aut πικρὸν) βαρεῖα, φόβον ἔπεμψεν οἴκοις. Cf. Rhes. 728. τύχα βαρεῖα. 731. ὦ συμφορὰ βαρεῖα. El. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμάς. Alc. 406. βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα. 859. Ion. 1375. τὰ τοῦ δαίμονος βαρέα.

54. προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι] Similiter Neophr. 1, 1. καὶ γὰρ τιν' αὐτὸς ἤλνθον λύσιν μαθεῖν | σοῦ. 57. ἐμοῖσιν ἀρχέταις] Cf. El. 1149. ἐμὸς ἀρχέτας. Her. 753. θρόνον ἀρχέταν. 62. ἡσυχία] Leg. δον-

χία. 63. *δειχει* cod. pr. m. *δειξει* sec. m. *λέξει* probabiliter F. G. Schmidt. 64. *ὥς φησί*] *Leg. ὥς φασί.* 70. *κηρύσσω θυσίαν* (pro δ' *δσίαν*) *βασιλήϊον* probabiliter H. Weil. Cf. Eur. El. 172. *τριταίαν* *καρύσσουσιν* *θυσίαν*. Qu. *καρύσσω δὲ δόμων βασιληϊῶν*, vel *καρύσσω δ' αὐλᾶν βασιληϊῶν*. Cf. Bacch. 60. *βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε* | *κτυπεῖτε* etc. Or. 1366. Iph. A. 863. Hel. 459. *τοῦ δὲ βασιλῆιοι δόμοι*; 143. *βασιλείους δόμους*. 1542. Med. 960.

71. *αὐτῷ δ' αὖξαν* cod. *αἰτῷ δ' αἶσαν* Herm. *αἰτῷ δ' αὖξαν* melius Duentzer. Vox *αὖξη* legitur Plat. Resp. 521 E. etc. Qu. *τὸν πάντ' ὄλβον*, vel *ὄλβον τε μέγαν (πολὺν)*, vel *πλεῖστόν τ' ὄλβον*.

72. *γάμοις*] *γάμων* Wilamowitz.

774. V. 1. *οὐδαμῶς* libri. *οὐχ ὁμῶς* Badham. Nauck. Herw. Qu. *οὐκ ἴσως*. 2. *ἀφέντι*] *ἀφείσαν* Bake. Qu. *καθέντι*, vel *καθεῖσαν*. 3. *σφαλερός*] *σφαλερόν* probabiliter Herw. Cf. Suppl. 508. *σφαλερόν ἡγεμῶν θρασύς*. *ὑπὸν*] *ἐπὼν* bene Herw. *πόλει*] *πέλει* Barnes. Nauck. Fort. *ἐπὼν δὲ κἄλλος (ἀσιτός) οὐ κακόν*.

776. V. 1. Cf. Adesp. 295. 462. Hec. 846. *δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον* libri. *δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι δ' ἐστὶν ἔμφυτον* (vel *ἔμφυτον τόδε*) Mein. Qu. *δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσιν ἔμφυτον πέλειν*, vel potius — *ἐμπεφυκέναι*. Cf. Soph. 863. *πάντ' ἐμπεφυκε τῷ μακρῷ γήρῳ κακά*. Eur. 834, 1. *καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει*. 2. *τοῦτό τ' αἴτιον (ταίτιον)* libri. *τοῦδε ταίτιον* Arsenius. *τοῦδέ γ' αἴτιον* Nauck. *τοῦδ' ἐπαίτιον* Wecklein. *Leg. τοῦδ' ἐστ' αἴτιον*. 4. *καὶ τῆς τύχης* libri. *καὶ δυστυχεῖς* Halm. *κοῦκ εὐστόχους* Munro. *Leg. καὶ τῶμματα αὐτ καὶ τὰς κόρας*.

777. *ὥς πανταχοῦ γε*] *γε om.* M. Qu. *ὥς πανταχοῦ 'στι*.

779. V. 2. *Tollenda virgula post ἔχων*. 3. *κάτω δεοίσει* P. *κάτω διήσει* Faber. *καταιθαλώσει* bene Kock. 6. *πτεροφόρων ὀχημάτων*] Cf. Iph. T. 410. *νάϊον ὄχημα*. 7. *αἰθέρος πτυχάς*] Cf. Or. 1631. *ἐν αἰθέρος πτυχαῖς*. Hel. 611. *πρὸς αἰθέρος πτυχάς*.

9. *ἱππευε*] Qu. *ἐκέλευε*.

781. V. 1. *πυρός τ' Rau. πυροῦσσ' Herm. Malim πυρός δ' ἐν νεκρῷ κεραυνίου* Herwerden. *ἐν νεκροῖς κεραυνίοις* Duentzer. *ἐν νεκροῖς θερμαίνεται* R. Ellis. *Malim ἐν νεκρῷ κεραυνίῳ*. 2. *ζῶσ' ἐξανήσ' bene Herwerden. ἐμφανῇ (καπνοῦ) bene Herm. ἐμφανῇ σποδοῦ R. Ellis.* 12. Fort. *Ἀπόλλων' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ* | *δοσις* etc., vel *Ἀπόλλω σ' ἐν βροτοῖς* —. 18. *νυμφεῖ' αἰδῶ bene Wilamowitz.* 20. *νεόζυγι — πῶλῳ*] Cf. 821, 3. *νεόζυγα πῶλον*. 25. *χρυσέων*] *Malim cum Hermannō χρυσείοις*. 33. *τοῖς κατὰ στόμα*] *Leg. τοῖς κατὰ στέγας. Ita etiam Rau.* 36. Qu. *πᾶς τις ἄρχεσθαι φιλεῖ*. 46. *μέλαιν' ἄησις Blass. μέλαινα λιγνὺς Herm. Cf. Rhés. 417. ψυχρὰν ἄησιν. ἔξωθεν δ' ἐγὼ | προσθεῖς πρόσωπον Weil.* 48. *ἐνδον αἰθάλου Herm. Cf. Soph. 1027, 2. διὰν πυρός γέμοντα θησαυρόν σχάση | χρυσωπόν.* 49. *εσθ* cod.

τὸν θνήσκοντα. Ita etiam Wecklein. παισίν τε τὸν τεκόντα Mekler. παισίν τ' ἄπωθεν ὄντα [quidni οὔσι?] Munro. παισίν τε κατθανόντα conj. Nauck. 7. γράψαντας εἰπεῖν libri. γράψαντα λείπειν recte Scal. γράψαντα νεῖμαι Enger. τὸν λαβόντα] τὸν λαχόντα recte Enger. 8. ἀ δ' εἰς ἔριν πίππουσιν ἄνθρωποι κακὰ libri. οὐ δ' εἰς ἔριν πίππουσιν ἄνθρωποι πέρι Enger. (Recte, opinor, nisi quod malim ὦν δ' —.) κακὰ] σάφα Hemst. κακὴν Heath. κακὰ vitiosum habet Nauck.

579. De constructione cf. Eur. 1080, 3. λαβὼν δὲ πεῖραν μεταμέλεια λαμβάνει.

580. V. 1. πᾶσιν αἱ τύχαι] πᾶσι χρήματα al. παντοίαν τύχαι Matth. Corr. παντοίας τύχαι. 2. μορφήν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε libri. Qu. μορφὰς ἔχουσαι συντρέχουσ' —. εἰς ἓν τόδε] εἰς χρήματα al. Quod glossema est. 3. τούτου] τούτων al. Qu. βροτοὶ aut θνητοί. Ita etiam Herwerden.

581. V. 1. γενοίμεθα] γενοίατο recte Mein.

583. V. 2. ἐστὶν αὐτοῦ Orion. ἐστὶ, τούτου recte Mekler. Nauck.

584. V. 2. τὸ θεῖον] τό θ' ὄσιον probabiliter Mein. prob. Nauck. Offendo nonnihil in συλλαβών.

586. V. 1. οὐ σὰν libri meliores. Θύσαν (?) Nauck. Qu. καὶ τάν.

2. κομᾶν aut κομᾶνος libri meliores. κόραν bene Nauck. 4. τυμπάνων (ἐπ') Mein. Nauck. Malim τυμπάνων (ὑπ'). ἰάκχοις libri. ἰαχαῖς Barnes. Nauck. Latet, ni fallor, participium aliquid. Qu. τυμπάνων ὑπο (aut μέτα) παίζων (i. e. χορεύων).

587. κώπην χρυσόκολλον] Cf. Soph. 348, 3. χρυσόκολλα — ἐκπώματα. Eur. Hec. 543. ἀμφίχρυσον (ἀμφιχρύσου?) φάσανον κώπης λαβών.

588. V. 3. ἀηδόνα μουσαῖν] ἀηδόνα μουσαν Wecklein. prob. Nauck.

591. V. 3. κεδνῇ πρὸς λέχος ed. κεδνὸν ἐς λέχος Dobr. et (εἰς) Nauck. Malim κοινὸν εἰς λέχος.

594. V. 1. χρόνος περί γ'] περίξ χρόνος Mein. Recte, opinor.

2. πλήρης] πηγῆς Wecklein. πρηνῆς F. G. Schmidt. Qu. πλήρει.

3. δίδυμοι] Malim δίδυμαι. 4. ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς]

Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Arist. Ran. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' — κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς. 5. τηροῦσι Clem. φρουρῶν Schol. Arist. φρουροῦσι Herwerden.

596. Cf. Soph. Fr. 448. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

597. V. 1. ἐστι libri. δὲ Trinc. ἀσφαλέστερος] ἀσφαλέστερον Herw. 3. 4. ῥήτωρ — λόγοις] ῥήτωρ — λόγος Mein. λόγος — ῥήτωρ Cobet. Nauck. Vereor ut recte. Vulgata mihi longe praeferenda videtur. 4. ταράσσω libri. σπαράσσω Valck. Nauck. Librorum lectio praeferenda.

598. V. 1. ὁ πρῶτος εἰπὼν] Haec vix sana esse possunt, quum eadem sententia mox sequatur *δοτις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. Aliud quid latere videtur. 2. ἔρριπεν] Vix sanum. Idem sentit Nauck. Fort. ἐχρήσαθ'. 3. ὥς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Mon. 462. εὖ φρονοῦσι] Fort. εὖ πονοῦσι aut ἐκπονοῦσι.

601. Fort. Μήδεια πλάζει —, vel Μήδει' ἄνασσα δώμασιν τυραννικοῖς | (πλάζει).

603. V. 2. δταν] ἔστ' ἄν Herwerden. prob. Nauck.

605. V. 1. ἔσχατον] Malim ἐσχάτως. Idem suadent Nauck. et Munro. Pro δὴ fort. δέ. 3. πόλεις τε πορθεῖν καὶ φίλους κατανεῖν (κατθανεῖν S. pr.) χρεῶν conj. Nauck. Qu. φίλους τε πορθεῖν καὶ φίλους κατακατανεῖν | χρεῶν· φόβος γὰρ ἔστι —. Ante h. v. quaedam excidisse suspicatur Gomperz. φίλους τε —] Qu. φίλους γε. 4. πλεῖστος] ἐπεὶ Pflugk. Qu. ὅσων, vel ὅπου, vel περὶ ὧν. κατακατανεῖν ex κατθανεῖν corr. S. pr. m.

606. V. 1. τὰ θεῶν] τὰ τῶν θεῶν al. τὰκ θεῶν Mein. Recte se habet τὰ θεῶν. ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δέ] ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δέ conj. Nauck. Qu. ἄδικα, τὰνθρώπεια δέ —. 2. κακοῖς νοσοῦντα] κακῶς — malit Nauck. Non assentior.

607. χρήματα] λήμματα F. G. Schmidt. prob. Nauck. Recte, opinor.

608. V. 1. ὥς φίλοι φίλων] ὄφελος οἱ φίλοι parum feliciter F. G. Schmidt. δεινοῖσι μέμνηνται φίλων conj. Nauck. Qu. — δεινοῖσι φαίνονται φίλοι, aut δεινοῖσιν εὐμενεῖς φίλοι. 3. δι' αὐτοὺς] δι' αὐτῶν malit Nauck. Correctio non necessaria.

610. λόγους ἔχεις] λόγους ἔρεῖς Munro.

611. ἀντεμμάσασθαι] ἀντεμμάξασθαι (aut ἀνταμμ.) conj. Nauck. Qu. ἀντιμάξασθαι.

617. V. 1. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι] Qu. οὐκ ἔστ' ἐν ἀνθρώποισι.

2. δῶμα] χῶμα Mein. Nauck. Dind. δῶμα tuetur Munro, coll. Thuc. II. 17. εἷ τι ἄλλο βεβαίως κληροῖν ἦν. Eur. Andr. 593. ἄκληστα δώματα. 3. κρύψας ἄν εἶη aut κρύψασαν ἄν εἶη libri. κρύψειν ἄν, κἄν ἢ σοφὸς optime G. C. Lewis. Mein. κρύψας ἄν ὀφθείη σοφὸς Enger. Fort. κρύψας ἄν εὐγενὴς πέλοι. Cf. Fr. 362, 17. κἄν ἢ σοφὸς τις.

618. V. 1. οὐδὲν οὐδαμοῦ] Fort. οὐδὲν ὠφελεῖν (et βροτοὺς pro βροτοῖς). Cf. 1052, 2. Herc. 841. ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ, | τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα. βροτοῖς] Malim βροτῶν. 2. ὃν γ'] γ' om. A. Recte se habet ὃν γ'. γράφει libri. γραφὴν solerter Mein. Nauck. θεός] χρόνος F. G. Schmidt. prob. Nauck. Fortasse recte.

619. V. 3. τε Stob. γὰρ Mon. 169. Leg. δέ. κρατεῖ] I. e. κρείσσων ἔστί.

620. V. 1. αἶ τε παρὰ θρόνον] Qu. αἶ παρὰ τὸν θρόνον. Scribendum saltem αἶτε.

σκοπῶν] βλέπων al. Quod recipiendum. Dicebant enim σκοπεῖν (σκοπεῖσθαι) τι, sed βλέπειν (aut ὁρᾶν) εἰς τι. Sic Eur. Fr. 332, 8. ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών. Cf. ad Eur. 759. ἡμερεύεται Stob. ἔμφορεύεται Aeschin. ἡμερεύεται Gaisford. Recte, ut videtur. Verbum ἡμερεύειν occurrit Eur. 525, 2. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί. Aesch. Cho. 710. Soph. El. 787. ἐκηλά που — ἡμερεύσομεν (degemus). Xen. Hell. V. 4. 3. Confer v. ὁρᾷσθαι. Qu. ἐκπονεῖν φιλεῖ, coll. Eur. 525, 5. ὅστις ἐκπονεῖ | σκληρὰς διαίτας.

8. ἡρώτησα] ἱστόρησα Herw. Qu. ἐζήτησα, ἡξίωσα, vel potius ἐζήλωσα. 9. τοιοῦτος — οἷσπερ] Cf. Eur. 459, 1. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν | ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν. Men. IV. 254. χαλεπὸν γε τοιαῦτ' ἐστὶν ἐξαμαρτάνειν | ἃ —. Men. 211. τοιαῦτα δυστυχῶ — ἃ — ἔχει. ἐστιν] ἐστὶν ἕκαστος plerique auctores et libri. Unde τοιόσδ' ἕκαστος οἷσπερ ἥδεται ξυνῶν conjicit Nauck. Praestat fortasse sic corrigi, τοιοῦτός ἐσθ' ἕκαστος οἷσπερ ἥδεται | ξυνῶν. οἷσπερ] Fort. οἷς τις.

815. εἶπον] Cf. 233. Eur. Suppl. 1170.

816. V. 1. ἀνὰ πτόλιν] Cf. Phoen. 1045. Suppl. 721. Tro. 555. Bacch. 216. Sic κατὰ πτόλιν Andr. 700. Rhes. 711. Fr. 1132.

3. ἃ δαιμόνων ταῖς S. ἀδημονῶν ταῖς Salmas. ἀδημονοῦντα Wyttēnb. Nauck. (Vox rara. Cf. Plat. Phaedr. 251 D. Xen. Hell. IV. 4. 3.) ἀνειμένον τε F. G. Schmidt. Aliter F. G. Schmidt, θάνατον ὁρρωδῶν, λέγων, vel θάνατον ὁρρωδῶν ἄγαν. Fort. ἡ δαιμονῶντα. Cf. Aesch. Ch. 566. δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. 4. ἐκποδῶν ἔχων] ἐμποδῶν ἔχων malit Nauck. Leg. ἐκφυγεῖν θέλων. 6. πέπτωχ' ὁ τλήμων] πέπτωκα τλήμων jure malit Nauck. φιλόζοοι scribit Nauck. sec. Porson. ad Hec. 1090. et Elmsl. ad Med. 946. Cf. Soph. 1007. 8. πόθον libri. ποθοῦσ' recte Grot. ποθεῖτ' Musgr. Nauck. 9. Cf. 916, 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς (θνητῶν?), | ὥς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσθαι etc. 10. τὰνθάδε γὰρ ἴσμεν, τῶν ἐκεῖ δ' ἀπειρία Nauck. ed. II. quem v. ad Soph. Aj. 1372.

819. 4. οἰκήσας] Leg. οἰκήσων. 7. καὶ om. B. δὴ recte Cobet. prob. Nauck. 9. Θάσος] Κάδμος recte Schneidewin.

821. V. 2. διὰ πόνων ἐναυστόλουν] Qu. ἐναυστόλησα διὰ πόνων.

3. Malim cum Nauckio σφαδάζειν (μ') ἦν ἄν. νεόζυγα πῶλον] Cf. 781, 20. νεόζυγι σῶ πῶλον.

822. V. 4. ἡδὺ καὶ ἀπάται aut ἡδὺν καὶ ἀπαντᾶ (ἅπαντα) libri. ἡδὺ κἀπαδαὶ F. G. Schmidt. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. Adesp. 364, 4. δυσπραξία | ληφθεὶς ἐπαδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

824. V. 2. ὦν] δν malim cum Nauckio.

827. καὶ μὴν] χορήζων al. om. al. μὲν] Qu. μοι.

828. ἄνδρες] Fort. ἄνδρες.

829. V. 1. ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησὶν, οὐκ ἀνάξιον —; Dobr. ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησὶ, τόνδ' οὐκ ἄξιον — O. Hense. Placet



Dobraei ratio, nisi quod post φησὶν virgulam omiserim. Cf. Adesp. 126, 2. ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σποράς. Theodect. 15, 2. προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις.

830. ἄμους] Qu. οὗτος aut ἐστίν.

832. V. 2. εἰς ταῦτ' ἐπρασσον] Qu. ταῦτ' ἔργ' ἐπρασσον, aut εἰς ταῦτ' ἔτεινον. 3. εἰ libri. ἦ correxit Nauck. Sed ita οὐδὲν pro μηδὲν requireretur. Et fortasse haec est vera lectio.

833. V. 2. πλὴν ὁμως] Hoc corruptum esse recte iudicat Nauck. δῆλον ὥς O. Hense. δῆλα δ' ὥς Vitelli. Malim δῆλά γ' ὥς. Qu. πάντως γοῦν.

834. V. 1. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦδ' —] Fort. ὁμως δ' ἐνεσι τοῦτ' —.

835. V. 1. ὅστις] εἷ τις al. τοῦφημέραν] τοῦφήμερον et καθ' ἡμέραν al. Cf. Adesp. 284, 2. 3. ἀλίσκεται] Manifesto ἀλίσκεται corrigendum.

837. Ἰλλάδας] Cf. Soph. 67. Ἰλλάδας γονάς.

839. V. 2. ἀνθρώπων — γενέτωρ] Cf. Eur. 1023. Γαῖαν πάντων γενέτειραν αἰδῶ. 3. ὑγροβόλους] ὑγρόβολος Toup. Fortasse mendosum. Fort. ὑγροδρόσους. Cf. Lucret. II. 992. 'Unde alma liquentis | humoris guttas mater cum terra recepit.' 10. Cf. Med. 1256. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλασεν. 11. πάλιν ἦλθε πόλον M. Anton. πόλον ἦλθε πάλιν Philo. Quod praeferendum. 13. διακρινόμενον —] And one thing being dissolved by another exhibits a different form. διακρινόμενον] διακρινόμενα et μεταμειβόμενα al. πρὸς ἄλλον] πρὸς ἄλλο al. πρὸς ἄλλῳ Bernays.

14. μορφὴν ἐτέραν] μορφὰς ἐτέρας, et μορφὰς al. μορφὴν ἰδίαν legisse videtur Vitruvius ('sed dissolutione mutata in eandem recidere in qua fuerant proprietatem'). Cf. Lucret. II. 1004. 14. ἀπέδειξε] ἐπέδειξε, ἔδειξεν al.

840. V. 2. γνώμην] Judgment, good sense.

841. V. 1. θεῖον] δεινὸν recte F. G. Schmidt. prob. Nauck. Cf. Androm. 1066. 2. χρῆται] An χρῆται (subj.)? Confer Latini poetae verba, 'video meliora proboque, | deteriora sequor.'

842. V. 1. γνώμη σοφός μοι libri. γνώμης σοφισμα temere corrigit Nauck. Legendum γνώμην σοφός τ' ὦν (vel γνώμην σοφὴν τε) καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων, vel γνώμην σοφός τε (vel δὲ) —. Cf. Criti. 1, 12. σοφός γνώμην ἀνήρ. 2. ἦ καλὸς κακός] I. e. ἦ καλὸς καὶ κακός. Cf. ad 1035, 2. Quum autem parum apte consociantur καλὸς et κακός, vide an corrigendum sit ἦ εὐμορφος κακός. Cf. Monost. 117. δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακηγόρος (κακὸς λόγοις, vel κακότροπος al.).

843. Locus graviter corruptus, fortasse hunc in modum emendandus, ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν (εἶδεν) ἀνθρώπων γένος | οὐτ' εὐτυχὲς τὸ πάμπαν οὐτε δυστυχὲς, vel — οὐδεὶς εἶδεν ἄνθρωπὸν ποτε | οὐτ' εὐτυχῇ πάντ' οὐτε πάντα δυστυχῇ.



850. V. 2. δεινοῖς ἐρῶσιν, ἥς (οἷς al.) φυλακτέον πέρι libri. δεινῶς ἐρῶσιν, οὔς φυλακτέον, πάτερ ingeniose et probabiliter corrigit Valck. ὃ σε pro οὔς malit Gomperz.

852. V. 1. τοὺς τεκόντας] Sic τοὺς φύσαντας 853, 2. ἐν βίῳ σέβει] ἐν βίῳ suspectum. Sed cf. Eur. 1046, 4. τὸ δὲ σύντροφον — ἐν βίῳ χωρεῖ. Agath. 24. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθονος.

3. τοὺς φύσαντας] τὼ φύσαντε Schneidewin. τὸν φύσαντα melius Mein. θέλλη] Malim θέλει. 3. 4. Hos versus a praegressis dirimit Mein. 4. μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς libri. μήτε συνθύτης θεοῖς Schneidewin. μήτε συνθύτης ποτὲ Mein. Cf. 946, 1. ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς. Sed 1112, 1. τοῖς θεοῖς θύειν.

853, 1. τὰς χρή σ' (aut τὰς χρήσεις) libri. τὰς χρεῶν σ' Dind. Nauck. Malim τὰς δὲ χρή σ'. 2. γονεῖς libri. γονῆς Nauck. Sic βασιλῆς.

856. V. 3. Connecte νοτίοις πτερῶν ῥανίσι, with moist sprinklings of (from) your wings. 4. δροσιζόμεναι Nauck.

857. V. 1. φίλαις] τυφλαῖς F. G. Schmidt. Fort. φίλως aut νεβρόν.

860. Cod. Flor. apud Miller. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ "Φοινίσσαις (l. Φοίνισσα) ἄλμῃ" εἴρηται.

861. V. 1. ἄστρων — ὁδὸν] Cf. El. 728. φαεννάς ἄστρων ὁδοῦς. ἐναντίαν] Corruptum. Latet aliud epithetum φαεννήν significans. 2. δῆμους] δόμους Bergk. θρόνους melius Heimsoeth. γῆν (melius γῆν τ') ἐξέσωσα F. G. Schmidt. ἰζόμεν] Qu. ἐστάθην.

862. V. 2. ἐν αὐτῷ ed. (αὐτὸς) ἐν ἑαυτῷ Mein. ἐν (αὐτὸς) αὐτῷ melius Conington.

863. V. 2. λύγγα libri. λύγκα Hercher. Nauck. Cf. Alc. 579. βαλῖαι λύγκες. Hom. H. 18, 24. Arist. H. A. II. 1. 33. Aliud est λυγξ λυγγός (Thuc. II. 46. Plat. Symp. 185 D. etc.). Dicebant tamen ἰνγξ ἰνγγος. δύστοκον] Cur lyncem δύστοκον et ἄμορφον dixerit poeta non liquet. Scripserat fortasse δύσμαχον. Aelian. τὸ ἀπρόσωπον οὖν (αὐτοῦ aut εἶναι αὐτό?).

866. V. 1. ἀλλ' ἦδε μ' ἐξέσωσεν recte Normann. Nauck. ἐνὶ δέ μοι libri. ἦδε μοι recte Musgr. Nauck. 2. ἄγκυρα τέγη (aut τέγης) libri. ἄγκυρα στέγης Normann. Nauck. Cf. Soph. 623. Hec. 80. οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν. Praestat forsan ἄγκυρα, στέγη.

867. Φοιβεία γυνή] Cf. Ion. 1089. Φοιβεῖος ἀλάτας. Hel. 1527. Phoen. 233.

868. V. 3. φθειρομένων] φθιμένων recte Wecklein. Ἀχεροντίαν] Ἀχεροντίδα probabiliter malit Nauck. Altera tamen forma legitur Alc. 445. λίμναν Ἀχεροντίαν. Herc. 770. λιμένα — Ἀχερόντιον.

869. ἄδωρος χάρις] A favor never conferred, never completed (carried out).

871. αἵματοσταγῇ κηλῖδα τέγγει] Malim αἵματοσταγεῖ κηλῖδι τέγγει. Cf. Hipp. 854. δάκρυσί μου βλέφαρα — τέγγεται. Med. 922. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Hipp. 128. etc.

879. φιλοξενέστατος] φιλοξενώτατος recte Kock. Altera forma usum esse poetam incredibile est.

882. ἄλλα πορφυρέην] Imo ἄλλα πορφυρέαν. Cf. Hipp. 744. πορφυρέας λίμνας.

884. οἰκῶν vulg. οἰκῶν Wagner. Nauck. Si non sincerum est οἰκῶν (procul ab aedibus, cf. Hom. Od. 13, 249. 23, 68.), qu. ἄστεως aut (ut in Arist. Nub. 138.) ἀγρῶν (procul in agris, procul rure). Ad οἰκῶν cf. Mosch. 6, 7. 28.

886. V. 2. φανεῖται] πέφανται Hamaker. Malim φανῇ τις aut πέφυκε.

890. V. 1. λόγον libri. λόγων Both. Nauck. δίκαιον] Malim cum Nauckio δικαίως. λόγον εἰσφέρεις (aut εἰσφέρεις) libri. λόγους φέροις Both. Nauck. Qu. λόγον — ἄν λόγου φέροις.

2. ἔργον recte libri. ἔργων δ' Musgr. ἔργου δ' Cobet. Subaudiendum ἄν φέροι. Fort. ἔργον δὲ μισθὸν ἔργον δς παρέσχετο. ἐκείνοις libri. ἐκεῖνος Musgr. Nauck. ἔργα libri. ἔργον δς recte Mein.

892. V. 1. ἐπεὶ τί δεῖ] τί γὰρ δέοι Sext. καίτοι τί δεῖ Eust. Quod praeferendum. 3. ἄπερ] ἃ δὴ al. Fortasse recte. 4. τοι] Malim τῷ (i. e. τινι). 5. ἐδεστών] Edulium. Cf. 472, 19.

θηρεύομεν] θηρώμεθα al. Utroque verbo aequè utitur Euripides.

893. V. 1. βιοτά] βορά malit Nauck. 3. ἅπαν τόδ' Porson. Vult, ni fallor, ἅπαν τό θ', quae vera lectio videtur.

895. πεινῶντι] πεινῶσι al. Quod longe praeferendum. Cf. Achae. 6, 2. πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά.

896. V. 1. φιλανθέου A. φιλανθέμου Schweigh. φίλον θεοῦ Madvig. Corrigendum φιλαμπέλου. Cf. Arist. Pac. 308. τὴν θεῶν πασῶν — φιλαμπελωτάτην. Nec displiceret φίλου θεοῦ. 2. αἶθοπα] Cf. Suppl. 1019. αἶθοπι φλογμῶ. Bacch. 594. κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα.

897. V. 1. παίδευμα] Disciplina. Cf. Eur. 54. κακὸν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν | ὁ πλοῦτος. Soph. Fr. 1019, 3. τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα. σοφίας ἀρετῆς] Malim σοφίας πάσης. 2. πλεῖστον] Leg. λῶστον. ὑπάρχειν A. ὑπάρχει Casaub. μετέχει frustra Cobet. παρέχει melius Mein. 4. θνητοῖς πάντων ἡδιστος ἔφν aut ἡδιστος ἔφν (del. πάντων et θνητοῖς) conj. Nauck. 7. πόνων] Qu. τελῶν.

898. V. 6. δείξω] Aoristi subjunctivus. 12. Post ἄμα deleatur virgula.

899. V. 1. εἴ μοι] κεῖ μοι conj. Nauck. μέλος] μέλι Barnes. μένος (?) Stadtmueller. Leg. στόμα. Idem suadet Wecklein. 3. μὴ στέγοντα] Anglice, one who does not (cannot) hold them.

900. V. 1. ὦφειλε δ' εἶπερ ed. ὦφειλεν ἦδεν εἶπερ libri duo. ὦφειλε δ' (ὄντως), εἶπερ Valck. ὦφειλε δῆθεν (?), εἶπερ Nauck. ὦφειλε δ', εἶπερ (ἐτεὸν) Herw. In quam conjecturam etiam ipse incidere. Qu. ὦφειλε δὴ (γὰρ) τοῦτ'. 2. τὸν αὐτὸν] τὸν ἐσθλὸν Heimsoeth. Non male. καθιστάναι aut καθεστάναι libri. Illud Nauck. Verum videtur καθεστάναι. Cf. Phoen. 86. χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν | τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

901. V. 1. Deleatur virgula post φροντίς. 3. παρὰ τ'] παρὰ δ' R. Methner. παρὰ δίκαν] Malim παρὰ δόξαν. Ita etiam Herwerden. 4. ἀπ' οἴκων] ἀπ' ἄκρων F. G. Schmidt. ἀπ' ὄγκων Wecklein. Fort. ἀφ' ὕψους. δ' ἐναπίπτοντας libri. καταπίπτοντας Gesner. F. G. Schmidt. Methner. 5. ἀτὰρ θεοῦ] ἄτερ θεοῦ Gesner. ἄτερ βίου Grot. ἀπ' ἄκρου Methner. ὀρθοῖ θεὸς bene F. G. Schmidt. ἄγει] ἀεὶ Methner. αἰρεῖ F. G. Schmidt. Qu. τοὺς δ' ἀτυχοῦντας (pro εὐτυχοῦντας) αἶρει.

902. V. 1. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα] τὸν σοφὸν ἄνδρα al. σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porson. Recte, opinor. Alteri lectioni patrocinator Nauck. Lectioni τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα favet Eur. 336, 2. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνὴρ. 2. κἄν] Scrib. κῆν. μήποτ' ὅσσοις εἰσίδω] μήποτ' αὐτὸν ὅσσοις προσίδω, μήποτε αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, μή τον ὅσσοις εἰσίδω al. μήποτ' ὅσσοις εἰσίδω Nauck. Cicer. 'censent autem sapientes sapientibus etiam ignotis (ignotos?) esse amicos.' 7. πῇ] Leg. τίς. Cf. Aesch. Prom. 875. ὅπως τε χῶπη. Dion. Chrys. 76. p. 445. εἰπέ ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει.

903. ἄφρων ἂν εἶην εἰ τρέφανοιν —] ἄφρων ἂν εἶην ἐκτρέφων — Valck. Qu. ἄφρων γὰρ εἶην ἂν τρέφων τὰ τῶν πέλας.

904. V. 2. θέλει] θέλοι Graux. Fortasse recte.

905. Deleatur virgula post σοφιστήν.

907. V. 2. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν] ὥς βεβαρβαρωμένος tentat Nauck. Qu. ὥστε βάρβαρος μέλη, vel ὥστε βάρβαρος κλύειν. Cum ὥστε βάρβαρος cf. 963, 5. ὥστε χρυσός.

908. Cum hoc fragmento cf. simillimum 571. V. 1. βροτοῖς] βροτοῦς al. 2. ἀλγηδόσι vulg. ἀλγηδόσιν Nauck. Quamobrem? 4. εἰσορῶσα] ἐκτρέφουσα Kock. σῶς δρῶσα F. G. Schmidt. (μὲν) addidit Sylburg (νιν) Enger. 5. χρηστοὺς τ' ἀπολύουσα L. χρηστοὺς δ' — Sylburg. χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ' Nauck. Qu. χρηστοὺς δὲ μὴ 'χουσ'. ἦν δὲ καὶ σεσωσμένους] ἦν δ' ἔχω — Schmidt. Qu. ἦν δὲ σώφρονας τέκω, vel ἦν δὲ γ' αὖ καὶ σώφρονας. Cf. 571, 8. κἄν αὖ γένωνται σώφρονες, φοβούμενον | λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι. 7. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν;] What is this good (desirable) thing? Sc. τὸ τίκειν. Fort. τί τοῦτο δὴ 'στι χρηστόν; In what respect is this good? 8. ἀπολύειν L. ἀλύειν Bergk.

909. V. 1. εἰς πόσιν ξυνάορον] In respect of a husband and helpmate. ξυνάορον] Confer τιμάορος. 3. ἥτις ἀνδρὶ

συντέτηκε L. vulg. ἀνδρὶ συντέτηκεν ἦτις Dobr. Recte, nisi quod τῶνδρὶ potius scribendum. Cf. Eur. 296, 2. κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ (ἡδέως?). 4. κᾶν] Scrib. κῆν. πρῶτα μὲν γε

τοῦθ' ὑπάρχει] πρῶτα μὲν γὰρ — Grot. πρῶτον οὖν δὴ τοῦθ' ὁρᾶν δεῖ F. G. Schmidt. Malim πρῶτα μὲν δεῖ τοῦθ' ὑπάρχειν.

6. τὸ κρίνειν ἐστὶν L. vulg. τὸ κρινόν ἐστιν Sylburg. τὸ (μορφήν) κρινόν ἐστιν Grot. τὸ (ταῦτα) — Musgr. τὸ κρινόν ἐστι (κάλλος) G. A. Hirschig. τὸ κρινόν ἐστιν ἀλλὰ νοῦς (τόδε) Herw. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρινόν ἐστιν, ἀλλὰ νοῦς ὁρᾷ Wilamowitz. prob. Nauck., qui ipse οὐ γὰρ ὀφθαλμοῦ τὸ κρίνειν — proponit. Ipse malim τὸ κρινόν (κάλλος) ἐστίν. 7. λέγη] δοκῇ recte conj. Nauck.

9. κακὸν πράξῃ L. vulg. κακὸν πάθῃ recte Nauck. Fort. κακῶς πράξῃ.

910. V. 1. τῆς ἱστορίας] τῆσδ' ἱστορίας conj. Nauck. Ipse malim τήνδ' ἱστορίας. Causa corruptelae patet. 3. πημοσύνη Clem. πημοσύνας Themist. πημοσύνην Pierson. Recte, ut videtur.

4. ὁρμῶν — καθορῶν] ὁρμᾶν — καθορᾶν malit Nauck. Recte, opinor. Scilicet sensus est, Happy is he who has learnt this lesson from history, neither to etc. Valet enim ἔσχε μάθησιν i. q. ἔμαθε. 6. πῇ τε] Qu. τίς τε. Mox enim sequitur ὅπῃ. ἀγῆρῳ] ἀγῆρων Nauck. Cf. 999. ἀγῆρων ἀρετάν. Suppl.

1178. χάριν τ' ἀγῆρων (ἀγῆρῳ γ' P. sec. m.) ἔξομεν. 7. καὶ ὅπῃ] Vitiosum habet Nauck. καὶ ὅπου Mein. καὶ ὅθεν (pro ὀπόθεν?) Wilam. Qu. χῶπότε. Care for base deeds. Cf. Hom. Od.

15, 8. μελεδήματα πατρός. 8. Qu. τοῖς [δὲ] τοιούτοις. 9. αἰσχροῶν ἔργων μελέδημα] μελέτημα Clem. vulg. μελέδημα Nauck. Cf. Hipp. 1103. τὰ θεῶν μελεδήμαθ' (the care of the gods, for men). Sed Hipp. 224. τί κυνηγεσίων καὶ (μέτα Kirch.) σοὶ μελέτης (μελέτη al.); Fr. 523. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας. 46, 2. τὸ — μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ. Bacch. 892. οὐ γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ καὶ μελετᾶν.

911. V. 2. πέδιλ' ἀρμόζεται] πέδιλα (deleto ἀρμόζεται ut Clementis additamento) Nauck. Non assentior. 3. αἰθέρα πολὺν ἀερόθεις L. αἰθέριον πόλον ἀερόθεις Gomperz. Nauck. αἰθέρ' ἄπειρον ἀερόθεις Heimsoeth. Cf. Eur. 839, 11. τὰ δ' — εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν. Andr. 849. ποῦ δ' εἰς πέρας ἀερόθῳ;

912, V. 1. χοήν] Malim χοάς. 2. εἴτ' Ἀΐδης] Malim εἴθ' Ἀΐδης. Cf. v. 8. 3. Post στέργεις plene pungendum. 4. παγκαρπείας] Cf. ad Soph. 366, 3. ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς (al. συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία).

5. Post h. v. et post v. 8. ponatur colon. 7. μεταχειρίζων] μεταχειρίζεις recte Herwerden.

8. χθονίων θ' Ἀΐδῃ] Fort. χθονίων τ' Ἀΐδῃ, si recte se habet εἴτ' Ἀΐδης v. 2. 9. πέμψον μὲν φῶς ψυχὰς ἀνέρων L. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων Nauck, quo sensu non video. πέμψον δ' ἐς φῶς] Leg. πέμψον τε φάος. ψυχὰς ἐνέρων τοῖς βου-

λομένοις] Leg. ψυχαῖς ἀνδρῶν (aut ψυχαῖς θνητῶν, aut ψυχαῖσι βροτῶν) τῶν βουλομένων. 10. ἄθλους] Qu. τρανῶς. 12. ἐκθυσαμένους] Leg. ἱλασαμένους. Cf. Aesch. Suppl. 117. 128. ἰλέωμαι (ἰλέομαι Turn. ἰλάομαι Burges.). τίνα] τίνι olim proposui. Ali- ter nunc sentio.

913. V. 1. νοεῖ] Fortasse mendosum. 2. δς L. τίς recte Cobet. Nauck. μετεωρολόγων] μετεωροπόλων injuria malit Nauck., coll. Hesychio III. 99. μετεωροπόλων· τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων. Hesychio potius μετεωρολόγων restituerim. δ'] Malim θ' cum Wagnero. 4. εἰκοβολεῖ] Speaks at random. Cf. Arist. Fr. 549 D. εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες. Etym. M. p. 297, 32. 5. In fine interrogandi notam posuerim potius quam post ἀπάτας in v. 3.

914. V. 1. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν] γραῖαν γυ- ναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι κακὸν Scal. Leg. κακὸν γέροντα πρὸς νέαν ζεῦξαι κόρην (aut νέον ζεῦξαι λέχος), vel κακὸν δὲ γραῖαν πρὸς νέον ζεῦξαι λέχος (aut πόσιν). Cf. Tro. 671. τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος. Ion. 901. ἵνα με λέχεσιν ἐξεύξω. Cum hoc fragmento cf. Eur. 24, 1. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον. Quod haud dubie idem fragmentum est. Ex Aeolo fabula.

916. V. 1. θνητοῖς] Malim θνητῶν. 2. ἐπὶ παντὶ] ἐπὶ πᾶσιν malit Nauck. Qu. ἐν πᾶσι aut εἰς πάντα. 4. ἔστιν ὄρος] ἔσθ' ὄρος probabiliter F. G. Schmidt. 5. τελέσαι] κέλσαι Herw. Nauck. θνητοῖς] θνητοὺς recte Grotius.

917. V. 1. ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς] ὅσοι νόσους θέλουσιν ἰᾶσθαι καλῶς probabiliter F. G. Schmidt. 2. Cf. 759, 1. πρὸς τὰς φύ- σεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν | καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κάγαθῶν. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν δίαίταν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται. 3. τὴν γῆν ἰδόντας] τὴν γῆν (τ') Valck. Fortasse recte. τὸν νοῦν ἔχοντας Herwerden. Malim τὴν γῆν βλέποντας aut τὴν γῆν θ' ὁρῶντας. Cf. 292, 2. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἱατρὸν χρεὼν | ἰδόντ' ἀκείσθαι. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν βλέπων. Med. 1166. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη. Sed aliud quid latere suspicor in verbis τὴν — νόσους. τὰς νόσους] τὰς φύ- σεις F. G. Schmidt. Malim καὶ φύσεις aut καὶ φύσιν. Cf. Eur. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν etc. 759, 2. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν etc. σκοπεῖν] Connectendum cum πρὸς τὰς διαίτας in v. 1. Hippocrat. ap. Clem. καὶ νούσους (φυσίας aut φύσιν?).

918. V. 1. ὃ τι χρὴ καὶ] Qu. ὃ τι χρήζει.

919. V. 1. Cf. 941, 2. ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις. περὶ libri. πέριξ recte Mein. Cf. Hec. 1209. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν. Phoen. 1321. ἦν πέριξ ἔχει νέφος etc. Andr. 265. εἰ πέριξ σ' ἔχει | τή- κτος μόλυβδος. Bacch. 293. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου | αἰθέρος.

2. φαεινὸς (aut φαεινός) αἰθῆρ libri. φαέθων — Maehly. φαίδιμος — Both. νήνεμος anon. apud Dind. Cf. Bacch. 631. ἐκέντει φαεινὸν αἰθέρ'.

921. V. 1. κύματ' εὐρέος περᾶ] κύμαθ' οἷ περῶσ' ἐπι F. G. Schmidt. Qu. ὅστις δὲ πόντον κύματ' εὐρέος περᾶ. Cf. Rhés. 436. περάσας ναοὶ πόντιον στόμα. 112. περάσας — βάθος. 116. περάσας σκόλοπας. Iph. T. 418. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες. Adesp. 408. θάλασσαν — περᾶν ἔτοιμος. Excidit fortasse aliquid.

923. V. 1. φιλέγγυον cod. φιλεγγύων recte Herw. Nauck.

2. δ'] Malim τ'. οὐκ ἔᾶ] Vetat.

924. Qu. μή μοι | λεπτῶν — ψυχῇ· | τί κτλ. Vel μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων· | τί περισσὰ φρονεῖς, ψυχῇ; μέλλεις | σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις; V. 1. ψυχῇ del. Bernhardt (μή μοι,) ψυχῇ Elmsl.

926. τόπους] Om. cod. Voss. πόρους Valck. Nauck. Correctio non satis certa. Cf. Fr. 1085, 2. ἔσχάτοις Ἰδῆς τόποις. Alc. 68. Θρήκης ἐκ τόπων. Hipp. 1053. τόπων Ἀτλαντικῶν. Phoen. 1033. Διοκαίων ἐκ τόπων.

927. παρ' οἰκέταις] πρὸς οἰκέτας recte Wecklein. prob. Nauck.

928. V. 2. μέσῳ libri. μέσως aut μέσον Valck. μέσον Nauck. Praeferendum μέσως. Cf. Hec. 1113. φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὁδε κύππος. Andr. 874. πόλεως οὐ μέσως εὐδαίμονος. Herc. 58. μέσως εὐνους ἔμοι.

929. ἡνίχ'] Scrib. ἀνίχ'. ἱππότης] ἱππότας al. Quod praeferendum.

930. V. 1. τὸ ἥμισυ] τό γ' ἥμισυ Barnes. τὸ πρὸς ποδῶν Herw. τόδ' ἥμισυ conj. Nauck. Leg. σῶμ' ἥμισυ, vel πᾶν θῆμισυ, vel σῶμα γέγονε θῆμισυ. γίνεται ed. γέγονε Schol. Hermog.

2. ὦ τέκνα, περιπλάκητε τῷ φυτοσπύρῳ sagaciter corr. Nauck. Cf. ad Soph. Oed. R. 417. πατρί] Leg. πατρός.

932. Αἰγυπτία ἐμπολή] Αἰγιναία ἐμπολή jure correxerit Nauck. Strab. διὰ τὴν λυπρότητα (l. λεπρότητα) τῆς χώρας. Prov. append. I. 7. Αἰγαῖαν ἐμβολήν (l. Αἰγιναίαν ἐμπολήν)· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν φορτίων.

933. βάσκανον μέγιστον] Cf. 692, 2. μέγιστος πολέμιος.

938. δημάτων] δήματος malit Nauck. Fort. χρημάτων.

939. γῆς παιδεύματα] Cf. 27, 5. χθονίων τ' αἰερίων τε δάμνεται παιδευμάτων (φῦλα). Hipp. 11. Πιθέως παιδεύματα. Andr. 1102. φυλλάδος Παρνησσίας παιδεύματα. El. 887. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου | παίδευμα.

941. V. 1. ἄπειρον] Fort. ἀπείρον'. Cf. 919. 2. καὶ γῆν] τὸν γῆν bene Musgr. τὴν γῆν Herw. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις] Cf. 919, 1. ὁ πέριξ χθόν' ἔχων | φαεινὸς αἰθῆρ. Aesch. 462. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.



943. V. 1. πυριγενῆς] πυργενέτης H. Wolf. πυρσογενῆς aut πυρσόγενυς Herw. Verum hoc videtur. Cf. 537, 2. κάρηνα πυρσαῖς γένναι Μελανίππου σπάσας. Aesch. 110. πυρσοκόρσον λέοντος. Eur. Herc. 398. πυρσόνωτος δράκων. 361. πυρσῶ (δέρματι). Phoen. 32. πυρσαῖς γένναι. Hec. 1265. πύρσ' ἔχουσα δέργματα 225. πυρσο-  
τρίχας (πώλους). Quod si sincerum est πυριγενῆς, producitur prima, ut in hexametro, propter arsin. Utique πυριγενῆς producta prima dixit Ausonius Epigr. 49. ὁδὸν ἡγεῖται] Annon ὁδοῦ ἡγεῖται?

2. πολύκαρπον] Cf. Phoen. 238. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότριν. πολύκαρπον] πολυκαμπῆς Wecklein.

944. V. 1. δέ σ' οἱ σοφοὶ] δ' ὅσοι σοφοὶ Dobr. Nil mutandum.

945. παιδεύεται] Cf. 1068. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύεται. Qu. πρᾶγμ' (vel θαῦμ') εἰσάγει, vel πρὸς φῶς ἄγει, vel ἡμαρ εἰς τὸ φῶς ἄγει. Cf. Adesp. 483, 2. ὁρῶ δίκαν πάντ' ἄγονσαν εἰς φῶς βροτοῖς. Soph. 832. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

946. V. 2. κᾶν] Scrib. κῆν.

947. ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα] Malim ἢ πολλὰ δὴ —. δύσγνωστα] δύσγνωτα frustra requirit Nauck. Redde, intellecta difficilia. δύσγνωτα significaret aegre intellecta. Similiter discrepant ἀνεκτὸς et ἀνεκτέος.

948. θεοῖς cod. θεοῦς Nauck. Correctio non necessaria. Cf. Fr. 93. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι. 695, 5. 953, 16. 18. Herc. 814. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει. Her. 372. εἰρόνα ἐμοί γ' ἀρέσκει. ἀρέσκον] Malim ἄρεσκε aut ἀρέσκειν (Fr. 93. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι).

950. ὥς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἡ-πιον κυρεῖν] Qu. ὥς ἡδὺ πατρὸς παισὶν ἡ-πίον κυρεῖν.

951. V. 1. Post γιγνώσκωσ' ponatur virgula. 2. (καῖτοί) νέοι ποτ' ἦσαν, ἡ-πίως τέκνων Mein. Non male. Facile post ὅτι excidere potuit καῖτοί. τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κέπριν] Cf. 339.

3. ὄντες cod. ὄντες Schneidewin. γέντες Nauck. Sed vereor ut recte dici queat γέντες οὐ σκαιοὶ γένων. Redde, si non sint natura fatui.

952. V. 1. πικρῶς] πικρὸς recte Wagner. Cf. Men. mon. 475. σοφοῖς ὁμιλῶν κατὰς ἐκρήσει σοφός. Adesp. 314. κακοῖς ὁμιλῶν κατὰς ἐκρήσει κακός. Aristoph. Eq. 430. ἔξιμι γὰρ σοὶ λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθυῖς. τετρατίζεται] ἐρματίζεται recte Nauck.

953. V. 1. οὔς ἐγὼ λόγους λέγω] Leg. οὔς ἐγὼ λόγους ἐρῶ. Cf. Arist. Ran. 110. πῶς ἂν σὺ μοι φησέας ἀμὲ χρὴ λέγειν;

5. τὰ γὰρ δίκαι' | τὰ γὰρ δοξοῦντ' requirit Nauck. 6. εἰ μὲν] Qu. εἰ μὲν. μεῖζον] πατριδ' Weil. prob. Nauck. ἄλλιον aut ἔτερον conj. Nauck. 10. οὔσ' οὐκ ἂν recte Blass. Requiritur partici-



pium οὔσα. καίτοι γ'] Indubitabile, ut videtur, exemplum harum particularum arcte conjunctarum. Vulgo enim dissociari solent sic, καίτοι — γε. 12. πραγμάτων ἴσως] ἀνδρὸς οὐχ ἴσσον conj. Nauck. ἴσως φρονεῖ] ἴσως σκοπεῖ (ισωσκοπει) al. καλῶς σκοπεῖ Wecklein. 18. πάνθ'] Qu. ταῦθ' aut ταῖθ'. 20. Absque causa in νῦν offendit Nauck. 21. καταζῶ] Malim διαζῶ aut διαγάγω. 28. Tollatur virgula in fine versus. 29. οὐκ οὔν] Malim οὔποτε. δυναμένης] Suspectum habet Wecklein. 32. τὴν τῆς τύχης] δὲ τῆς τύχης Weil. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. ad v. 33. Utique ferri nequit articulus τήν. 33. δὲ (aut τε) λήμψει pap. σὺ λήψει recte Weil. Istud δὲ pertinet ad v. prox. praec. 32. 34. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς] ἄζυγες ὅτ' ἦμεν potius requirit Nauck. Nihil opus videtur. σε χρῆν] Malim σ' ἐχρῆν. 40. ἀνδρὸς] τὰνδρὸς recte Wecklein. 44. πειράσομ' ὥς δεῖ] πειράσομαί πως. Kock. πειράσομαι δὴ melius Gomperz. μὴ μετ' αἰσχύνῃς] μὴ παλιγκότως requirit Nauck, coll. Eur. Fr. 572, 2. Aesch. Eum. 794.

Post extremum versum recte corrigere videtur Nauckius *Εὐριπίδης· ἐγὼ δὲ ἐργάτης* (i. e. *Εὐριπίδης μὲν ἐποίει, ἐγὼ δὲ ἔγραφον*). Placet etiam Gomperzii conjectura, *Εὐριπίδης σφόδρ' ἐργάτης* (σπουδαῖος ἦν), ut librarii fuerit hic versus.

956. Recte videtur Grotius ex Platonis loco Euripidi vindicasse verba καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ. Cf. Fr. 572, 2. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.

958. ἀφροντις] Formatum ut δίφροντις.

959. V. 4. ξύνεστι] σύνεστι al. ξύνεστιν absque causa Nauck.

960. Locus graviter corruptus. V. 1. τιμᾶν τὰν τέτασθε] τιμὰν πέπασθε conj. Nauck. Qu. τιμὰς μὲν κτᾶσθε. κατεργάσασθαι] Leg. κατεργάσεσθαι. 2. καθήσεσθ'] κάθησθ' conj. Nauck.

961. Cf. 329. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ | πρέπει χαρακτηρ χρηστὸς etc.

962. V. 1. (ἄλλ') ἄλλ' recte Gataker. 2. φίλων] φίλου al. Quod praeferendum videtur.

963. V. 1. Cf. Adesp. 91, 1. Soph. Ant. 220. οὐκ ἔστιν οὔτω μῶρος δς θανεῖν ἐρᾷ. Liban. ἐν δυσκολίᾳ (l. δυστυχίᾳ) τε οὐκ ἔπηξεν.

964, 2. εἰς φροντίδας νοῦν συμφορὰς τ' inepte vulg. εἰς φροντίδ' αἰὲ συμφορὰς ἐβαλλόμεν Plut. ed. Duebn. Quae lectio proculdubio recipienda est. Cicer. v. 5. 'diritas' ('calamitas'?).

6. νεαρὸν] νεαράῖς al. νεωρὲς Musgr. νεῶρες Nauck. μάλλον] ψυχὴν Galen. Ibid. 'ne' (non'?). Ibid. 'repens'] 'recens' recte conj. Nauck. Euripidi νεῶρες.

966. ὁ βίος γὰρ] βίος γὰρ Nauck. Qu. πολλοῖσιν ὁ βίος. ὄνομ' ἔχει] ὄνομ' ἔχει (μόνον) conj. Sauppe. ὄνομα (μόνον) ἔχει

Nauck. ἐγὼ σ' libri. γεγώς Nauck. Qu. δ' ἐμοί, aut δ' ἔφν, aut δ' ἄρ' ἦν.

967. V. 1. εἴης] Malim ἔλθοις, aut εἶθε. μέτριον libri. μέτριος Heath. Nauck. δέ πως] "Verba vix sana", Nauck. δ' ἔρως εἶη F. G. Schmidt. Fort. τις ὦν. 2. εἴης] Et hic malim ἔλθοις, aut αἰεί. ἀπολείποις] ἀπολήγοις malit Nauck. Non assentior.

969. Cf. Menand. 360. μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον· | ἔλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης. V. 1. πένης] Leg. φίλῳ, ut in loco allato. Alioqui dicendum fuisset πένης ὦν. 2. κρίνης ἦ] Leg. κρίνη καὶ, ut in l. l.

973. Cf. Hel. 763. γνώμη ἀρίστη μάντις.

974. V. 2. εἰς τύχην] Mendosum. Qu. εὐκόλως, εὐμενῶς, aut εὖ φρονῶν. ἀφείς] ἀνείς al. Malim παρείς. Cf. Eur. 187, 2. Adesp. 353, 2.

977. σοφοῖς ἐστ'] ἐστ' om. al. σοφοῖς ἔστ' Men. mon. 222. σοφοῖσιν recte Nauck.

978. V. 3. βαθείας — αἰθέρος] Cf. Fr. 114, 4. αἰθέρος ἱερᾶς. Alc. 596. Ion. 1445. λαμπρᾶς αἰθέρος. Andr. 1229. λευκὴν (λαμπρὰν?) αἰθέρα. 4. ἀμοχθεί Philodem. ἀμισθὶ Plut. Quae lectio praeferenda videtur.

979. Cum hoc fragmento cf. 223. V. 1. σε μὴ τρέσης Plut. σε πώποτε Stob. σ' ὠκύπτερος Herwerden. Corrigo σ' ὠκεῖ ποδί. Cf. v. 3. βραδεῖ ποδί. 2. πρὸς ἡπαρ] τόδ' ἡμαρ frustra Enger.

981. V. 1. εἰ δὲ πάρεργον] εἴτ', εἰ πάρεργον Dobr. εἰ γὰρ πάρεργον O. Hense. εἰ δ' ἐκ παρέργου conj. Nauck. Leg. εἰ δ' ἐν παρέργῳ. Cf. Iph. T. 514. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. γύναι] γυναῖκες al. Unde φίλαι Musgr. κομπάσαι γυναῖκα χρὴ feliciter, ut solet, Dobraeus. 4. κάλλιστα τῆς γε δέλεαρ (vel τῆς δὲ ἔλεαρ) ἔχοντες libri. κάλλιστα γῆν | δέλεαρ ἔχοντες (τήνδε) recte Lobeck. Nauck. κάλιστ' αἰεί | δέλεαρ ἔχοντες τήνδε γῆν θηρεύομεν malit Nauck. (κάλλιστ' αἰεί praeiverat Musgr.). Utique nusquam alibi apud Euripidem occurrit compositum συνθηρεύειν. Cf. 892, 5. τρυφῇ — ἄλλων ἐδεστώων μηχανὰς θηρεύομεν. 187, 3. τοῦτ' αἰεί θηρεύεται. 434, 3. Fort. κάλλιστα γῆς (the finest in the world, cf. v. 2. ὑπὲρ γῆς). τε τρέφει libri. ἐκτρέφει Musgr. Nauck.

982. πνεῦμ'] τραῦμ'. Quae lectio praeferenda est. πληγμ' F. G. Schmidt.

984. εἰσαγώγιμον] Cf. 360, 10. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις — ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.

985. γοργοφόνος] Fort. γοργοφόνας.

986. Qu. πλούτῳ χλιδῶσαν θνητὰ δεῖ, γύναι, φρονεῖν, vel πλούτῳ χλιδᾶς σύ· θνητὰ δεῖ, γύναι, φρονεῖν. θνητὰ δὲ aut θνητὰ δ' ὦ libri. θνητὰ δὲ Xylander. φρονεῖν ed. φρόνει Nauck.

987. δυστήνων] Malim δύστηνον. Sic Adesp. 129, 8. θηρῶν ἀνόητα γένη.

989. Plut. τῶν ἐνάλλων (l. ἐναλίων).

990. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἥρός τ' ἴσους] Qu. τέσσαρες ὀπώρας μῆνές εἰς' ἥρός τ' ἴσοι.

991. V. 1. ἀλλ' (ἔστιν) ἔστιν Grot. (τῶμῳ) λόγῳ melius malit Nauck. Possis etiam (τούτῳ) λόγῳ.

994. V. 1. εἰ δὲ θανεῖν θέμις] Qu. — σφε (aut σε) δεῖ.

2. καταλυσάμενους] Qu. καταλυσάμενον.

995. δις τόσοις] Leg. δις τόσῳ.

996. κάποφῶλιον] καὶ ἀπόφημον al. Suspectum. Fort. κῶλο-γῶϊον. βρέφος] τέρας al. τρέφος Nauck. δάκος L. Dowdall.

998. αἰεὶ] αἰεὶ τινες — Munro. Qu. καὶ, vel αἰεὶ ποτε | καὶ —. πρασίμοχθοι, πρυσίμοχθοι, aut πλησίμοχθοι libri. περισσόμοχθοι Heimsoeth. ἀπληστόμοχθοι Munro. Fort. τλησίμοχθοι vel ἀτρυσίμοχθοι. Locus nondum emendatus.

1001. λίνου κλωστήρα] Cf. Aesch. Cho. 507. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνου.

1002. κορμοῖσι] Α κείρειν derivatum. Cf. Arist. Lys. 255. κορμοῦ.

1003. πακτὰ] πηκτὰ recte Nauck, coll. Ar. Ach. 479. κλεῖε πηκτὰ δωμαίων.

1005. ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι] ἐγὼ δ', ἐμός γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν μόνος non male conjicit Nauck.

1006. V. 1. φάσ'] Qu. γάρ. 2. τούτους] Qu. οὗτοί γ'.

1007. λευκοὺς λίθους] Cf. Eur. 542. οὗτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον | καὶ χρυσός ἐστιν. ἔχοντες aut φέροντες libri. χέοντες recte Naber. Nauck.

1009. γλαυκῶπις] Qu. λευκῶπις.

1010. ἥπειρον] Fort. ἥπειρος. V. schol. Apoll. et Dionys. Per. 430. Δωδώνης ἥπειρος ἀπείριτος (ἀπείρατος?) ἐκτετάνυσται. ἐκβάλλων πόδα] ἐξεπλεύσαμεν et εἰσεπλεύσαμεν al. Qu. ἐκβάλλουσα γῇ (coll. schol. Apoll.). ἐκβάλλων] ἐκβάλλω et ἐκβαλὼν al. πόδα] χθόνα al.

1011. τί χρέος ἔβα δῶμα;] Ita scripsisse Euripidem aegre crediderim. Cf. Herc. 530. τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος;

1013. σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει] σῶμα, τοῦτο δ' αὖ βλέπει Cobet. (τοῦτο δὲ βλέπει postea idem.) σώματος, τὸ δ' αὖ βλέπει optime conj. Nauck.

1014. πόλει μὲν ἀρχῶ] πόλει μὲν ἀρχων al. πόλεως μὲν ἀρχῶ Both. Nauck. Malim πόλεως μὲν ἀρχων. φωτὶ δ' οὐκ ἔτη]

φωτὶ δ' οὐκέτι al. Qu. φωτὶ δ' ἀστίτη (Soph. 89. 90.). φωτὶ —  
ἐτη] Cf. Eur. Suppl. 247. πρὸς σε — ὥς ἐτην λέγω.

1015. V. 2. οἶδεν ὄνθ'] οἶδε φύνθ' ex Stobaeo corr. Nauck.  
Subaudiendum τέκνα ex φιλότεκνος.

1019. γάρ τε] γάρ τοι recte Heath. οἱ ἐλεύθεροι] οἷ γ'  
ἐλεύθεροι Heath. οἷ' ἐλεύθεροι Tyrrell. et R. Ellis. Ipse malim ὥς  
ἐλεύθεροι (sc. ἡμεῖς οἱ δεσπότες, cf. schol. Pindar.).

1023. Cf. 839, 2. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθῆρ, | δὲ μὲν ἀν-  
θρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δὲ etc. γενέτειραν] Sic παμμήτωρ  
παμμήτειρα, πανδαμάτωρ πανδαμάτειρα.

1025. V. 2. μείον F. μείζον Valck. κρεῖσσον injuria malit  
Nauck. τὰς θνητῶν δ'] Leg. τὰ δὲ θνητῶν. 3. προθυμίας]  
προμηθίας recte Valck. Error solennis.

1027, V. 1. ἄπο] ἄγος F. G. Schmidt. 'vitiosum', Nauck.  
Leg. ἐρᾶν. Idem suadet Cobet. Cf. Av. Nub. 1303. οἶον τὸ πραγ-  
μάτων ἐρᾶν φλαύρων. 2. ὥς, ἦν] ὥς, ἄν L. Fort. ἦν γάρ.

5. μείζον] μᾶλλον al. μείζων Nauck. Recte, opinor. Cf. Theodect.  
12, 4. αἴτη δ', ὅσω περ αὔξεται θνητῶν γένος, | τοσῶδε μείζων  
γίγνεται καθ' ἡμέραν. τελουμένη] τελειουμένη al. καθ' ἡμέραν  
optime Mein. τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον] τοῖς τρόποισι σύμφυτον  
Gennadius, prob. Nauck.

1030. καλόν] Malim καλῶν cum Meinekio.

1031. V. 2. ἔκκανμα] Cf. Soph. 250. ἔκκανμάτων.

1032. V. 1. ὠκὺν] ὀξύν recte Mein. Cf. v. ὀξύθυμος. Sed  
Adesp. 519. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν. καὶ τὸ  
λαιψηρόν] Fort. ἀπαραιτήτον (inflexibility). Displicet nonnihil  
articuli repetitio. 2. εἰς συμφορὰν] εἰς πημονὰς bene Mein.  
Qu. εἰς συμφοράς. καθῆκε] ἴστησι Gesner. ἔστησε melius Har-  
tung. Idem ipse conjeceram. πολλὰ δὲ] πολλάκις Wagner. Qu.  
πολλοὺς δὲ. Pro βροτοὺς fort. βροτῶν.

1033. V. 2. ἀμουσίαν] ἀμουσίας recte Gesner. Cf. 407. Pro  
ἔχει fort. ἔχειν.

1034. V. 4. ὅσῳ] Fort. πολλῷ.

1035. V. 1. τὰ καλὰ ψευδῆ libri. τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ Porson.  
Nauck. τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ F. G. Schmidt. Qu. τὰ κακὰ κἀληθῆ.  
Locus nondum sanatus. 2. τοῖς κακοῖς ἀληθείσιν libri. τοῖς κα-  
λοῖς — Grot. Nauck. τοῖς καλοῖς κἀληθείσιν Porson. Qu. τοῖς καλοῖς  
δὲ ψευδέσιν, vel potius τοῖς κακοῖς δ' ἀληθείσιν (et τὰ καλὰ καὶ  
ψευδῆ in v. 1.). 2. οὐ τοῖσδε χρῆται] οὐκ οἶδε χρῆσθαι V.  
Jernstedt.

1036. V. 1. Cf. Eur. Fr. 290. αἰ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν  
γίγσει ἴσον δέδοικα τὰσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ. 326, 6. δοῦναι δὲ  
πᾶς τις μᾶλλον ὀλίγω κακῷ | πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ.

552, 2. *συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κάμαθῃ*. 842. *χέρ' ἀνδρείαν ἔχων* | *δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός*. *μαλθακά — λέγω*] Sub. ἔπη. Cf. Eur. Or. 691. *μαλθακοῖς λόγοις*. Med. 776. 1052.

1038. V. 2. *καρδία προσίσταται*] Cf. Aesch. Cho. 183. Ag. 834. 977.

1039. *ὁ θυμὸς ἀλγῶν*] *σφριγῶν ὁ θυμὸς* malit Nauck., coll. Aesch. Prom. 380.

1040. V. 1. *ἐὰν*] *ὅταν* al. *ἐπὰν* Studemund. *πρὸς ὕψος ἡρμένον*] Cf. Fr. 420, 2. *μί' ἡμέρα* | *τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω*. Adesp. 102, 4. *πρὸς ὕψος*] *εἰς ὕψος* malit Nauck. 2. *λαμπρῶ*] *λαμπρὸν* Mein. Sed cf. Eur. 662. *πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους*. 92, 2. *χρήμασιν γαυρούμενος*.

3. *τῆς τύχης*] *Quam pro sorte ejus. ταῖς τύχαις* F. G. Schmidt. Fort. *τῆς δίκης*. 4. *εὐθὺς προσδόκα*] *μεταβολὴν προσδόκα* Max. Conf. et (τὴν μ. π.) Apostol. *νέμεσιν* (nec plura) Comp. *εὐθὺς ἐκδέχου* conj. Nauck. *ἵξεσθαι δόκει* solenter Mein. Qu. *ἔστι προσδοκᾶν*.

1041. V. 1. *Malim κρινεῖ γὰρ αὐτὸν τίς ποτ' —*. Jure in *πώποτ' cum futuro consociato offendit* Munro, ipse *κρινεῖ τις αὐτὸν πῶς ποτ' —*. *αὐτὸν*] *ὄλβον* malit Nauck. *ἄνθρωπον* libri. *ἄνθρωπος* Matth. *ἀνθρώπων* recte Valck. Nauck. 2. *ὃν γ' ἐξαλείφει* Parageorgius.

1043. *οὐδεὶς ἐπαινον*] Fort. *εὐκλειαν οὐδεὶς*.

1044. V. 1. *μεθέντα*] *ἐκ χερῶν ἀφέντα* legisse videtur Plut. *Malim μεθέντι*. *καρτερόν*] *καρτερᾶς* recte Cobet. improbat Nauck. Cf. 199, 3. *καρτεροῦ βραχίονος*. Achae. 4, 3. *καρτερὰς ἐπωμίδας*. Adesp. 416, 1. *κραταιῶ περιβαλὼν βραχίονι*. 2. *ῥᾶον κατασχεῖν*] Cf. Eur. 5. *εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά*. Leg. *ῥᾶδιον ἐπισχεῖν*. Cf. Soph. Aj. 50. *καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν* (al. *διψῶσαν*) *φόνου*;

1045. *πατρίδα σὴν λαβεῖν*] *πατρίδι συλλαβεῖν* Maehly. *συλλαβεῖν* jam Both. Qu. *πατρίδ' ὠφελεῖν* (vel *ἐπωφελεῖν*). Cf. 311, 2.

1046. V. 1. *γὰρ χρυσοῦ*] *Malim χρυσοῦ γάρ*. 3. *ἰδύ τι*] *ἰδύ τι* recte requirunt Dind. Nauck. Leg. *ἔσθ' ἰδύ τι*, vel *ἡδιστον*.

4. *ἐν βίῳ*] Cf. 852. Agath. 24. *χωρεῖ*] Qu. *αἰεί* (αἰεί).

1048. V. 2. *πλανωμένας*] *Mendosum hoc videtur, neque habeo quod melius proponam*. 3. *βίος*] *Malim βίον*. *τάφανῃ*] *Malim τᾶφανῃ*, quae obscura sunt. 4—6. Alius loci haec esse recte judicant Matth. Nauck. 4. *πρῶτος ὠνομάζετο* S. *πρῶτος ὢν ἡτάζετο* Gomperz. Nauck. Qu. *πρῶτος ὢν ἐκρίνετο* (ἡλέγγετο, vel *ἐφαίνετο*). *κατ' ἰσχὺν*] *κατ' ἄστυ* F. G. Schmidt. prob. Nauck. Non assentior. 5. *τόξα πάλλων*] *τόξα βάλλων* Wyttenbach. *τόξ' ἰάλλων* Mein. Qu. *τόξα πάλλειν* aut *τείνειν*. *σθένων*] Qu. *σθένειν*. *ἀλλ' οὐκ ἔνεστι*] Qu. *ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι*. *εὐανδρία*]

Malim εὐδοξία. Cf. ad v. 7. 6. εἰ] Leg. ἦν. 7. εὐανδρίαν] εὐδοξίαν Jacobs. prob. Nauck. Cf. ad v. 5. et 237, 3.

1049. V. 4. κακῶς πάσχειν] Annon κακῶς πράσσειν? Cf. ad Aesch. 401, 3.

1052. V. 1. στυγῇ] Leg. στυγεῖ. Et sic fort. A. 2. ἔργα δ' οὐδαμοῦ] But his deeds (of valour) are nowhere. Cf. 360, 49. Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται. 4. ὃ τ' ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστι πραγμάτων] ὃ τ' ὄλβος ὥς ἔξωθέν ἐστι πραγμάτων Hirschig. Qu. ὃ δ' ὄλβιος πᾶς ἐκτός ἐστι πραγμάτων, vel πᾶς δ' ὄλβιός τις ἐκτός ἐστι πραγμάτων, vel τὸν δ' (vel τὸν τ') ὄλβον ὥς ἔξωθέν ἐστι πραγμάτων. Cf. Eur. 10, 2. τῷ κατ' οἶκους ἐκτός ἡμένω πόνων. Soph. 657, 3. ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.

1053. V. 1. καὶ] Leg. ὦν. Idem suadet F. G. Schmidt. 2. μὴ πᾶσι] Fort. μὴ ἀστοῖσι. πάντων] πάντως Gesner. Leg. μόχθων vel καμάτων, vel μὴ πᾶσιν ἀστοῖς, sed genitivus potius aliquis cum μείλιγματα construendus requiri videtur. Sic μείλιγματα θυμοῦ Hom. Od. 10, 217. μείλιγμα γλώσσης Aesch. Cho. 15. Eum. 107. μείλιγμα νούσου Nic. Ther. 896.

1054. V. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν] (δεσπότην) | ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν Mein. ἐρῶ δ' ἃ δηλοῦν ἔχομεν F. G. Schmidt. Qu. ἐρῶ δ' ἔγωγ' ὅς' ἔχομεν (sc. εἰπεῖν). ἐκ δὲ τῶν libri. ἐκ δ' ἐμῶν Enger. Nauck. 2. ἄπιστον] ἄπειστον malit Mein. Fortasse recte.

3. τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν] τῷ κακίστῳ τῶν μελῶν F. G. Schmidt. Leg. τοῖς κακίστοις τῶν βροτῶν. οἰκεῖν S. ἀκεῖν M. ναρκεῖν A. ἄρχειν Mein. Leg. ναίειν.

1055. V. 1. οἰκοφθόρον] οἰκοφθορεῖν recte Herwerden. Cf. Plat. Legg. XII. 959 C. οἰκοφθορεῖν. XI. 929 D. Herod. I. 196. κακοῦσθαι καὶ οἰκοφθορεῖσθαι. Plat. Phaed. 82 C. οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν. Legg. III. 689 D. οἰκοφθόρος. Cf. ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

2. παραζευχθεῖσα] Cf. Eur. 520. εἰ παραζεύξειέ τις | χρησιτῷ πονηρὸν λέκτρον. Ion. 22. κείνω — φρουρῷ παραζεύξασα φύλακε σώματος etc.

1056. V. 1. ἐν γάμοις] ἐς γάμους jure malit Nauck. coll. Eur. Or. 542. et Stob. Flor. 75, 10. 2. συμφορὰ δ' ὅς' ἂν τύχη —] I. e. συμφορὰ δ' ἐστὶ τούτῳ ὅς' ἂν τύχη —. τύχη] Qu. κυρεῖ. Cf. 463, 3. εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς. 503, 3.

1057. V. 1. ὅστις εὐτυχεῖ] Manifesto vitiosum. ὅστις ἂν τύχη recte Lobeck. γαμὸν λαβῶν] γενναῖος ὦν Men. mon. 614. Mira discrepantia, si idem locus est. Cf. Or. 1502. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον. El. 258. γάμον τοιοῦτον λαβῶν.

1058. ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν [qu. κάλλιστα δῆ]. B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι [malim οἷς γε] συγγηράσομαι sagaciter Valck. Qu. ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρ' ὅποια δῆ μ' ἔχειν | δίκαιόν ἐστιν οἷς τε συγγηράσομαι.



1059. V. 1. δεινὴ μὲν ἀλκὴ] πολλαὶ μὲν δογαὶ al. δεινὴ] Qu. δεινόν. Cf. v. 3. ἀλκὴ κυμάτων] Cf. Adesp. 413. μικρόν δὲ ποδὸς | χαλάσαι μεγάλη κύματος ἀλκῇ. 2. δειναὶ δὲ ποταμῶν] δεινὴ — al. δειναὶ δ' ἀελλῶν Herw. δειναὶ δὲ βρονταὶ F. G. Schmidt. Qu. δεινόν —. Cf. v. 3. θερμῶν] θερμαὶ al. Quod praeferendum. πνοαὶ] Qu. μένος. Sed cf. 1083, 7. πνοαῖσι χείματος. 3. δεινὴ] Fort. δεινόν. Cf. ad vv. 1. et 2. 5. γράμμα] Suspectum Nauckio. προᾶγμα Naber. θρέμμα Mekler. γραφῇ] γραφεῖ malit Nauck. Fort. γραφέως. Sed nil mutandum. τοιοῦτ' ἐν libri. τοιοῦτον Nauck. Nil mutandum videtur.

1060. πολεμίαν] πλουσίαν vel πολυτελῇ Dobr.

1061. V. 2. πέφυκεν ἔνδον (aut ενδος) libri. πέφυκε νοῦν ἔχειν solenter Munro. Vera lectio videtur πέφυκε σωφρονεῖν. 3. τί δει] τί δὴ al. τί νιν optime F. G. Schmidt. κάξαμαρτάνειν πλέον] ἢ ἀξαμαρτάνειν al. μὴ ἔξαμαρτάνῃ πλέον Mekler. μὴ ἔξαμαρτάνειν πλέον F. G. Schmidt. Mendosam esse vulgatam constat. Reponendum suspicabar καὶ ταλαιπωρεῖν μάτην, sed verisimilior correctio est κάξαμαρτάνειν ποιεῖν. Fort. μὴ ἔξαμαρτάνῃ μάτην.

1063. V. 1. ἐκπννθάνεσθαι τ' ἀρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν libri. δεῖ πννθάνεσθαι γὰρ σε χῆμᾶς (vel potius σ' ἐμοῦ) σέθεν Nauck. χῆμᾶς jam Jacobs. Correctio non omnino certa. 4. ἐρᾷ γὰρ ὄψις] ἐρᾷ γὰρ ἦτις Cobet. ἐρᾷ γὰρ οὖν τις conj. Nauck. 5. ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ'] ἐν ἀφθόνοισι τοῖσδ' Cobet. ταῖσδ' F. G. Schmidt. Qu. ἐν ἀφθόνῳ δὲ τῷδ' (vel τῇδ'). 8. τό τ' ἄρσεν] Leg. τὸ δ' ἄρσεν, for the male sex. λίχρον] Avidum. Cf. Xen. Mem. I. 2. 2. Plat. Resp. 354 B. 579 B. Polyb. III. 57. 7. Eur. Hipp. 913. Cognata sunt λείχειν et γλίχεσθαι. 9. διὰ σφραγισμάτων M. Nauck. διασφραγισμάτων S. διασφραγίσμασι A. Hoc postremum verum videtur, nisi praestat διασφαλίσμασι. 10. τι δὴ δοκῶν σοφόν] τι δοκῶν σοφῶν A. Leg. τι τῶν σοφῶν (πάνσοφον, vel πάν σοφόν) δοκῶν. 13. χαρίζεται] Copiam sui facit. 14. λάθῃ δ'] Leg. λάθῃ τ'. 16. ἀχρεῖος] Angl. helpless.

1064. V. 1. Post νόμος deleatur virgula. 4. τῶν πάντων βροτῶν] Cf. 436. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 6. οὐδ' ἄν εἰς] Qu. οὐδ' ἄν τις. ἀνὴρ] γένει F. G. Schmidt. Qu. γεγῶς aut γένος. Post ἐξέβλαστον ponatur tantum virgula. 7. γυναικὸς] τῆς μητρὸς Mein. αὐδήσειεν] αὐδήσειέ μ' Mein. αὐχήσειεν Coraes. F. G. Schmidt. Recte. Cf. 696, 3. ἐνθεν εὐχομαι γένος. Adesp. 323, 1. οὐ γὰρ εὐχομαι μιᾶς. Olim tentabam ὧν φήσειεν. Cf. ad 696, 3.

1065. V. 2. λόγον γὰρ ἐσθλοῦ libri. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ Nauck. Fort. λόγος γὰρ ἐσθλός, coll. Men. mon. 37. φόβου] πόνου Wachsmuth. θυμοῦ malit Nauck, coll. Men. mon. 37. θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος. Qu. νόσων aut λυπῶν (1079, 1.).



1066. V. 1. ἡ (ἦ, ἦν al.) τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν libri. εἰ τοῖς — Gesner. ἡ τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων Maehly. Malim τῶν μὲν κατ' οἶκον χρημάτων. Cf. 147. οἱ κατ' οἶκον. 781, 53. Soph. 679. ἡ κατ' οἶκον (σπουδῇ). Sed ἐν οἴκῳ est Eur. 263, 3. Sed defendi potest dativus τοῖς χρήμασιν hoc sensu, in respect of money.

1067. V. 1. τοσόνδε παῖδα] τοσόνδε παῖδας al. τὸν σὸν δὲ παῖδα Pierson. τούτου δὲ πατέρα Grot. τὸν τοῦδε πατέρα F. G. Schmidt. 2. εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα] Cf. Soph. 878. λέγειν ἡσκηκότα. 3. ἐκ τοιοῦδε σώματος κακός] ἐκ τοιοῦδ' ἄσωτος ἢ κακός Munro. Ipse propono ἐκ τοιοῦδ' ἄν' ἐξαίφνης κακός. Aliter Cobetus, πῶς οὖν ἄν' αὐτίκ' ἐκ τοιοῦδ' οἴτῳ κακός | ἐγένετ' ἄν.

1068. V. 1. Post παιδεύσεται deleatur virgula. 2. ἐκ πονηρῶν] Cf. Arist. Eq. 186. 337. μὴ οὐ κακοῦς] μὴ κακοῦς expectabat Nauck. Corrigendum suspicor τὸ μὴ 'κ πονηρῶν οὐ κακοῦς πεφυκέναι. Alterius constructionis aliud exemplum non novi.

1069. V. 1. Fort. χαίρεις σὺ πλούτῳ, τούσδε δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς (vel πρέπει);

1070. V. 1. πημαίνειν βροτούς] Fort. πῆμ' εἶναι βροτοῖς.

2. ῥίπτειν] ῥιπτεῖν al. Sub. ἐαυτόν. ἄπο] κάτω recte Herwerden.

3. ἐν σοφοῖσιν ἔστιν] Scrib. ἐν σοφοῖσιν ἔστιν. δ' ὁμῶς] δὲ πᾶς Gomperz. Recte, ni fallor. 4. τῆς] πᾶς Musgr. Qu. τις.

1072. V. 1. μέλλοντ' libri. μέλλων γ' Valck. μέλλων τ' Musgr. Nauck. μέλλων Papageorg. Redde cunctans. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον] Cf. Ion. 575. χρόνῳ δόντες ταῦτα. 2. ἰάσαι' ἤδη] Angl., has ere this healed. Fort. ἰάσεται δῆ. διδοὺς] τε δοὺς Heimsoeth. Quod melius quidem cum τεμῶν convenire videtur, sed praestat praesens διδοὺς. Cf. 292, 2. τὸν ἱατρὸν χρεῶν — ἀκεῖσθαι — τὰ φάρμακα | διδόντα.

1073. V. 6. καὶ τῷ παρόντι] Leg. τῷ νῦν παρόντι. πιστούμενοι] Assuring themselves of. Fort. σταθμώμενοι. 7. ἔλεγον ἔλαβον] Sic πείραν λαβεῖν. τὴν τύχην libri. τῆς τύχης recte Gomperz. Nauck.

1074. βέβαια] Sic ἀδόκητα Fr. 362, 31. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων. θνητὸς εὐτυχεῖ libri. εὐτυχεῖ θνητὸς F. G. Schmidt.

1075. V. 2. (ἦ) θεοῦ Nauck. Nihil opus.

1078. V. 1. τάδ'] Malim γάρ, ut apud Plut. 2. κἂν Stob. ἐν Plut. Quod recipiendum.

1079. V. 1. ἄλλο φάρμακον βροτοῖς] Qu. φάρμακον βροτοῖς ἴσον. Idem suadet F. G. Schmidt. 2. ὥς] I. e. οἶον. Nisi corrigendum πλὴν, quod proponit etiam Nauck. Cf. 566. ὥς οὐδὲν ἄνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων. 25, 2. γέροντες οὐδὲν ἔσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος. 731. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί. 800. μήποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος. 4. ταράσσει] μαλάσσει Wakef. prob. Nauck. γαληνίζει] Calms. I. q. κηλεῖ. 5. παραντὰ δ' libri. παραντίχ' recte Gesner.

1080. V. 2. καὶ] ὥς Naber. Fortasse recte. εἷς σ' ἔτοιμος ἀνθρώπων Elmsl. εἷς σ' ἔλοιτ' ἄν ἀνθρώπων R. Ellis. βούλετ' ἀνθρώπων] βούλεται θνητῶν (aut βροτῶν) Mein. 3. μεταμέλειαν λαμβάνει] μεταμέλεια λάμβανει Mein. Cf. Eur. 579. πάλαι πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων | σχολή μ' ἀπειργε. Eur. Ion. 928. κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί, | πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο. et ad Cleaen. 2, 2. 4. οὐδὲν ἔστι] Scrib. οὐδὲν ἔστι. ἐν θνητῷ γένει] Cf. Adesp. 547, 3. ἐν θνητῷ γένει.

1082. V. 2. πατήρ] πάτερ Naber. ποτε F. G. Schmidt. Fort. πάθη.

1083. V. 6. ποιμέσιν libri. ποίμναισιν Valck. Nauck. Fort. μήλοισιν. 7. οὗτ' ἐν —] Qu. οὗτ' οὖν —. δυσχείμερον] δυσήνεμον malit Nauck. Cf. 696, 2. πέτραν Ἀρκάδων δυσχείμερον. Alc. 68. ἐκ τόπων δυσχειμέρων. Aesch. 195, 4. Eur. Bacch. 15. τὴν δύσχιμον χθόνα Μήδων. Suppl. 962. πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων.

8. τεθρίπποις] Sc. ἄρμασιν. Cf. 771, 2. τεθρίππων ἄρμάτων. 9. φύλου χθονὸς libri opt. φαύλου χθονὸς Casaubon. Imo φαύλης χθονός. 13. πρόσω] διέκ Mein. Leg. πέρα ultra. 14. κάθηται] καλεῖται conj. Nauck.

1085. V. 2. ναίειν] ναίει aut ναίων Euripidis est, ut monuit Nauck.

1087. Qu. εὐφημία γὰρ ἔστι ταῖς σπονδαῖς παρὰ | κάλλιστον (aut κράτιστον). Quae verba, non εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων, Euripidis videntur esse. Suid. καὶ (καὶ τὸ?) Εὐριπίδου.

1089. V. 1. δπόταν (ἄνδρα) conj. Nauck. δπόταν (δῶμα) Gompertz, coll. Aesch. Fr. 156, 2. Malim δοκῇ (τινα). 2. προφάσεις] λαβὰς Mein. (Recte, opinor. Glossema videtur προφάσεις.) πολλοὺς πόρους conj. Nauck. Fort. ἱκανὴν δίδωσι πρόφασιν.

1091. νόμου] νόμος recte Grot. ὅπου λάβης] Leg. ἔν' ἄν, aut δταν.

1092. ἐχθροῦ] ἐχθρούς Nauck. Malim ἐχθρόν. μέρος] Qu. σοφοῦ.

1098 a. (p. XXIV.) αὔξιμον] Cf. Aesch. 57.

1106. χνοῦν] Cf. Arist. Nub. 978. Confer μνοῦς, ῥοῦς, γλοῦς.

1108. εὐσέληνον] Fort. πανσέληνον.

1109. V. 3. στρατεύματα] στρατεύμα B. στρατεύματι A. Qu. στρατευμά τι.

1109. V. 6. ἄλγιον βάρος aut βάρβαρος libri. ἀλγέων ἄκος Kirchhoff. Fort. τῶν πόνων ἄκος. Cf. Andr. 121. ἄκος — πόνων. Hipp. 600. πημάτων ἄκος. Alc. 133. κακῶν ἄκος. Cycl. 97. δίψης ἄκος.

1111. ἐκ μέσης ἀντηρίδος] Cf. Rhes. 785. ἐξ ἀντηρίδων.

1113. πατρίς] πάρος Both. Fortasse recte. In incerti poetae loco laudato pro χρηστοὺς ποεῖ malim χρηστοὺς ἔχει.

1115. Euripidis locus est ad illustrandam vocem ἡδέως ab grammatico allatus.

1117. Locus Oedipum suum exspectans.

1130. Cf. Act. Apostol. XVII. 24. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ.

1132. V. 2. πολυχρύσοισιν — χλιδαῖς] Cf. Andr. 2. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ. 147. 3. θεῶν ἰδρύματα] Cf. Bacch. 949. τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα. 47. τὰ πεσταλμένα] τὰν τεταλμένα requirit Nauck. Correctio non necessaria. 57. χρανθεῖσ' ἄλεκτρος cod. sec. G. Wolff. χρανθεῖσα λέκτροις pristina lectio est, probata Nauckio.

---

# TRAGICI MINORES.





## TRAGICI MINORES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIÆ 1889.

### Choerilus.

2. (λίθοισι) γῆς ὁστοῖσιν recte, opinor, Nauck. ἐγχειμφθεῖς]  
Cf. Hipp. 218. ἐλάφοις ἐγχειμπτόμεναι.  
3. γῆς φλέβες] I. ε. ποταμοί. Cf. Chaerem. 39, 2. τοῦ —  
ροίνικος — φλέβας (i. ε. ρίζας). Similiter ὕδωρ ποταμοῦ σῶμα  
dicitur Chaerem. 17, 2.

### Phrynichus.

1. V. 4. ἤλπιζον] ἐλπίζω corrigendum jure arbitratur Nauck.  
3. V. 3. τοία σε μοῖρα] τοία σ' ἀμοιβή cum O. Crusio corr.  
Nauck.  
5. V. 1. ποδί] πολὺς conj. Nauck. Fort. πόδα. Cf. Eur. Med.  
666. Αἰγεῦ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ; 2. Ὑαντος ὃς γῆν  
ναῖεν ed. Ὑαντος ὃς γυναῖαν Viterb. 2. et 3. Ὑαντος ἦν ἔναιεν  
Unger. Nauck. Ὑαντες ἦν ἔναιον conj. Nauck. ἀρχαῖος] Ἀργαῖος  
Unger. 3. παράκτιον] Ἀπ παρακτίαν? Soph. 819. παρακτίαν —  
ὁδόν. 4. Cf. 6, 2.  
6. V. 2. Cf. 5, 4. 3. δαλοῦ περδομένου] Qu. δαλῶ περ-  
δόμενον. Deinde pro κακομηχάνου fort. κακομαχάνου.  
7. Hesych. Ταντάλω (Ἀνταίω probabiliter Leutsch.).  
8. Qu. βεβηκότων (λείψανα).  
9. V. 2. καὶ δροσεράν Ἄραδον] Qu. τὰν δροσεράν τ' Ἄραδον.  
Cf. Eur. Hipp. 127. φάρεα ποταμία δρόσω τέγγουσα. Aradus ('Ar-  
vad' in Vet. Test.) insula erat prope Phoeniciae oram sita, post  
Tyrum ac Sidona praecipuum Phoenicum emporium. Cur autem  
δροσεράν eam dixerit poeta non liquet, fortasse quia περίρουνος  
erat. Schol. Vesp. δι' ὀνόματος (διὰ στόμα?) ἦν.  
10. καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν] Qu. — προλιποῦσαι ἄστυ.  
11. ἀντίσπαστ' αἰείδοντες μέλη] Qu. ἀντίσπαστα μέλποντες (vel  
μέλπουσαι, cf. ad 9, 1.) μέλη, vel ἀντίσπαστ' ἐφθυμνοῦντες μέλη.  
Cf. Soph. 378, 2. ἀντίσπαστά τε | Λυδῆς ἐφθυμνεῖ πηκτίδος. Soph. 87.  
ἐφθυμνεῖς.

13. παρηΐσι aut παρήσι] παρειῇσι al. παρῇσι Porson. Nauck. Cf. Eur. Iph. A. 681. παρῇδες etc. Fort. παρειαῖς.

14. V. 1. τό] Qu. τά. δούσαις] Fort. δοῦναι. λόγος] Qu. φάτις.

15. ἀνάγκα 'σθ' ed. ἀνάγκασθ' cod. Ambros. ἀναγν' ἔσθ' perperam Nauck. Qu. ἀνάγκη 'σθ'. Comico Phrynicho haec tribuit Hephaestio, nescio an recte. Fortasse ex parabasi sumpta. Pro φράσομεν reponendum forsitan λέξομεν (ἡμεῖς).

22. Schol. Il. 8 τε (l. δ δὲ) Φρύνιχος etc.

#### Aristias.

2. τε λύσιν] τε λῦσον Kuehn. τ' ἔλυσεν melius Friebel.

3. V. 2. ἀκρατέα] Imo ἀκρατῇ.

6. μυκαῖσι] Cf. Apoll. Rhod. IV. 1285.

7. πενκαλεῖται] I. e. ξηραίνεται. Nomen πενκαλέος (i. e. ξηρός) legitur apud eundem Hesychium.

#### Aristarchus.

2. V. 3. οὔτω] πόθω Mein. οἷστρω probabiliter conj. Nauck. Sed vulgata satis idoneum sensum praebet. 4. οὔτος γὰρ ὁ θεός] θεός γὰρ οὔτος malit Nauck. 5. πόρον] πόρους probabiliter Blomfield.

3. σωφρόνημα cod. A. σωφρόνισμα Mein. Nauck. Corrigen- dum proculdubio σωφρονιστὰ (castigator), quod suadet etiam Nauck. Cf. Lycophr. 3, 3. τράγημα δὲ | ὁ σωφρονιστῆς τοῖς φιλη- κόοις λόγος. Thuc. III. 65. VI. 87. Plat. Legg. 933 E. Eodem sensu σωφρονιστῆρ Plut. Cat. maj. 27. σωφρόνισμα valet casti- gatio, Anglice a lesson, Aesch. Suppl. 992. Eur. 209. οὐ σωφρο- νίζειν ἔμαθον. Sic νόμους — κολαστὰς Criti. 1, 4.

#### Neophron.

2. V. 5. καὶ πρὸς τί] Qu. καίτοι τί. Idem malit Nauck. ψυ- χήν] τύχην Cobet. 6. ἔρημον] Leg. ἐρήμην. 13. ἐξοπλιζό- μεσθα φεῦ] ἐξοπλιζόμεσθα δῆ (vel — θ' ἄμα) Mein. Qu. ἐξοπλι- ζόμεσθα νῦν, vel ἐξοπλίζομαι τὰ νῦν.

3. V. 1. τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ φθερεῖ] Transpone τέλος μόρῳ γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ φθερεῖ, vel τέλος φθερεῖ γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ (Dind.). φέρεις libri. φθερεῖς Elmsl. φθερεῖ recte Herm. 2. βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρη] Cf. Eur. Hel. 136. βρόχῳ γ' ἄψασαν — δέρην. 686. ἀγχόνης βρόχον δι' ἔμ' ἐπεσπάσατο (ita enim corrigo). Hipp. 783. λῦσαι — ἀνασσαν ἐξ ἐπι- σπαστῶν βρόχων El. 154. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν. Ion. 1065. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην. Fr. 670, 5. βρόχοισι καὶ πέ- δαισιν. 3. τοῖα σε μοῖρα] τοιάδε σ' ἄποινα probabiliter F. G. Schmidt. Possis etiam τοῖα σε ποινή. 4. διδάξεις τ' (τοὺς al.)



libri. Nauck. δίδαξις recte Elmsl. Cf. Eur. Hec. 601. δίδαξις ἐσθλοῦ. ἄλλους μυρίους ἐφημέρους libri. Nauck. ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις recte Elmsl. βροτοῖς aut βροτοῦς libri. φρένας Bergk. Recte, ni fallor.

## Ion.

1. V. 2. δακτυλωτόν] δαιδαλωτόν Mein. 3. ἄθλον — ἔργον] ἔργον — ἄθλον permutat Herwerden. prob. Nauck. Recte.

2. κακῶν] ἐν κακὸν malit Nauck. ἴδῃ] εἶδῃ Cobet.

4. πεδανῶ ὑπνῶ] I. e. κούφῳ, Ioni. Cf. Nic. Ther. 226. 289.

7. φερέσβιος] Cf. Aesch. 300, 7. Soph. 687.

14. V. 1. ὑπόπτερος] Leg. ὑποπτος.

18. V. 1. Εὐβοῖδα] Scrib. Εὐβοῖδα. 2. Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων] ἀκτῆς ἐχώρισ' ἐκτεμνὼν Βοιωτίας Jebb. Leg. ἐχώρισ' ἐκτεμνῶν. 3. πρὸς κρήτα] προβλήτα recte Bentl. πορθμόν] Qu. προῶνα.

19. σπῖλον Παρνασσίαν] Lege σπῖλον Παρνασσιον, aut σπιλάδα Παρνασσίαν.

21. δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν] τὴν ἑορτὴν δεῖ μ' ἄγειν Mein. Qu. δεῖ μ' ἑορτὴν νῦν ἄγειν.

22. V. 1. παλαιθέτων] παλαιφάτων probabiliter Dobr. 2. ἀοιδοὶ] ἀοιδαῖς recte Wecklein. κοσμήσατε] κοιμήσατε Mein. Qu. τιμήσατε. μεσομφάλους] Sc. φιάλας. Cf. Theopomp. II. 793. χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην.

23. Λυδὸς τε] Malim Λυδὸς δέ. Cf. Ion. 39. αὐλὸς ἀλέκτωρ Αἰδίου ὕμνον ἀχέων.

24. V. 1. βακκάρεις δὲ καὶ μύρα] Cf. Aesch. 14. τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα. 3. τὸν — τρόπον] Haec non intelligo.

27. ἔπεισας] ἔσπεισας Gomperz. et sic Etym. M. cod. Vat. ἔγευσά σ' F. G. Schmidt. Correctio incerta est.

29. V. 1. εὐφημίας] βουλιμίας recte Bentl. ἐπιθυμίας R. Methner.

35. ἀμφιβώτης] Vox contra analogiam formata, nisi genitivus est pro ἀμφιβοήτης (i. e. περιβοήτου). Hesych. ἀμφιβῶτις (ἀμφίβωτος?)· περιβόητος.

36. V. 2. Cf. Soph. 286. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως | πέτρα τραπέσθαι γνησίου φρονήματος (locus corruptus). Alcae. com. II. 824. πουλύπους ἐς (I. τις) τοὺς τρόπους.

38. V. 1. ἐν τε (aut ἐν γε) χέρσῳ libri. ἐν γε θηροῖ Herwerden. Recte, opinor. Sed cf. 58. κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία. τὰς λέοντος] τοὺς λέοντας Mein. 2. ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον —] Notanda particulae ἢ collocatio ante μᾶλλον, quod sane raro fit. οἰζυρὰς τέχνας] Qu. αἰμύλας τέχνας. Post τέχνας virgula tantum ponenda est. 4. στρόβιλος] Leg. στρόβιλον. Construe εἰλίξας δέμας (ὥστε εἶναι) στρόβιλον ἀμφάκανθον. ἀμφ'

ἄκανθαν] ἀμφάκανθον recte Salmasius. 5. δακεῖν τε καὶ θυγεῖν] θυγεῖν τε καὶ δακεῖν al. Quod praeferendum.

39. αὐλὸς ἀλέκτωρ] Cf. 45. σῦριγξ — ἀλέκτωρ. 23. Λυδὸς τε μαγαδὶς αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς. ὕμνον ἀχέων] Cf. Arist. Ran. 216. Eur. 631, 2. ἀχεῖ μέλος. 773, 34. κύκνος ἀχεῖ. Adesp. 237. μέγ' ἀχήσεται. Soph. 480, 3. ἡχούσας γόους.

40. V. 2. θαμνομήκης] ταμνομήκης al. ἥ τε ταναήκης conſ. Nauck., coll. Oppian. Hal. IV. 53. σχοίνους ταναήκεας. Qu. θαμνότμητος. 3. λίνουλκος libri. λινουλκὸς Koepke. λινόκλως Lobeck. χλαῖνα] Vitiosum habet Nauck. τάλανα R. Methner.

41. ὁρθὸς ἰδεῖν] Intelligerem οἶος ἰδεῖν, aut ὁξὺς ἰδεῖν. (ἥ τρόπον) ex Aristophane addidit Mein. Melius, ni fallor, aberit ἥ τρόπον. (ὦ) addidit Bentleius.

42. ἔκτυπον ἄγων βαρὺν] Fort. ἐκφέρω δ' ἐγὼ (vel ἐκφέρω δὲ τὸν) βαρὺν | αὐλὸν —. Locus perobscurus. τρέχοντι ῥυθμῶ] τρέχοντα ῥυθμόν Bentr. Fort. χέοντα ῥυθμόν. Pro ἄγων fort. ἄδων.

43. τιμαλφής] Cf. Aesch. 56. Adesp. 109, 2. Plat. Tim. 59 B. κτῆμα τιμαλφέστατον.

45. προθεῖ cod. ῥοθεῖ optime Nauck, coll. Poll. IV. 69. εἰ ἐπαινοίης αὐλητὴν ῥοθίῳ μὲν τῷ φυσήματι χρώμενον, etc. σῦριγξ — ἀλέκτωρ] Cf. 39. αὐλὸς ἀλέκτωρ.

46. νιφόεσσα σελήνη vera haud dubie est lectio.

47. πυργεῖαν σκοπὴν] Leg. πυργήρη σκοπὴν. σκοπὴν] I. q. σκοπιάν. Cf. Aesch. Suppl. 713. Ag. 289. 309. Xen. Cyr. III. 2. 11. etc.

50. ὥρχησε φρένας C. ὥρχησεν φρένας Dind. ὥρχησαι φρένας Mein. Nauck. ὥργησεν φρένας (?) Herw. Leg. ὁρχοῦνται φρένες.

52 a. αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων] Malim ὁμοφρόνων —.

53. V. 2. φθογγάζεται] Occurrit etiam Anth. Pal. IX. 539.

54. V. 2. παίδων] Fort. παῖδες. πενθητηρίους] Formatum ut κηλητήριος Eur. Hec. 535.

55. V. 2. ἔργον] ἔργω al. ὅσον] Fort. ὃ δῆ. ἔργον δ' ὃ μοῦνος Ζεὺς R. Enger. θεῶν] θεὸς al. Qu. τελεῖν, quod satis facile in θεῶν abire potuit.

56. ἐλθὼν] Fort. ἥκων (adveniens).

58. κακὴ] κακεῖ al. κάμνει R. Methner. Cf. 38.

60. πόντου πεδίου] Cf. Virg. Aen. X. 214. 'campos salis.'

61. Scripserat, ni fallor, Ion τύπτων ἑαυτοῦ κραῖτα.

63. V. 2. εὔτ' ἄν Ἀρης] εὔτ' Ἀρης ἄν Mein. Sed vix dissociari possunt particulae εὔτε et ἄν. Cf. e. g. Ion. 38, 3. Eur. 577.

65. πυκναία] Sc. ἐκκλησία. I. q. πνύξ. Sic ὥρα et ὥραία, etc.

68. φοινικόλεγον] Anglice, having a purple hem. A λέγνον sive λέγνη, a hem. Unde λεγνοῦν (Hesych.), λεγνώδης (Hesych. Phot.), λεγνωτὸς (Callim. Dian. 12. cf. Nic. Th. 726.).

## Achaëus.

2. V. 1. *ἰκέται* (στεφάνους) bene supplet Mein. *ἰκέται* θαλλοὺς στεφάνων τε σέβας Wilamowitz. Nauckio γέρας praeferendum videtur.

2. γέρας (ἀθανάτων) bene Mein. 3. *λῆξαι*] Hic infinitivus ponitur quasi praecessisset *ἰκετεύομεν*. 4. ἀστερόπου aut ἀστεροπῆς libri. Qu. τὰς ἀστεροπὰς Ζηνὸς δεινὰς.

3. V. 1. *θεωροῖς* — ἀγωνισταῖς] Fort. θεωροὺς — ἀγωνιστάς. *εἴτ' ἀγωνισταῖς* A. Leg. οὐ δ' ἀγωνισταῖς (aut ἀγωνιστάς). 2. ὡς ἐπασκούντων τρόπος] Leg. ὥσπερ ἀσκούντων τρόπος.

4. V. 1. *γυμνοὶ γὰρ ᾧθουν*] *γυμνοὶ γὰρ ᾧμους* Bergk. *γυμνοὶ γὰρ ὄρθρου* R. Ellis. Qu. *γυμνοὶ δ' ἄνωθεν* (Mein.), vel *γυμνοὶ δὲ τᾶνω*. Cf. Soph. 415. *ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ παιδίμοις ἔχων ᾧμοις*; 2. *σφριγῶντες*] *σφριγῶντας* Bergk. Recte, opinor. Cf. Arist. Lys. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. *ἐμπορεύονται*] Leg. *εἰσπορεύονται*. 3. *καρτερὰς ἐπωμίδας*] Cf. Eur. 199, 3. *κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος*. 1044. *ἐκ χειρὸς καρτερᾶς*. 4. *ἐλαίου*] Leg. *ἐλαίῳ*. *καὶ ποδῶν κύτος*] *κευόδμου λίπους* F. G. Schmidt. *καὶ πλευρῶν κύτος* Empor. Leg. *καὶ πάμπαν* (aut τὸ πᾶν cum Schneidewino) *δέμας*. Cf. 17, 3. *μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας*. 5. *χρίουσιν*] *βρύουσιν* F. G. Schmidt.

5. V. 1. *εἰς ἀργυροῦν τις* A. *ἰσαργυρόν τ' εἰς* Heringa. *ἰσαργύρου τ' εἰς* Mein. et (εἰς) Nauck. *χεῖρα*] *χεῖρε* malit Nauck. 2. *δώσουσι*] Qu. *διδούσι*. *Αἰγυπτίων*] *Αἰγυπτίων* | (ἄλειμμα) conj. Mein.

6. V. 1. (οὐκ) ἐν κενῇ γὰρ Herw. οὐκ ἔστι] ἔνεστι idem. Utrumque recte.

7. V. 2. *κάθεφθα* — *κνισηρὰ παραφλογίσματα*] Nomina, ni fallor, non alibi obvia.

8. V. 1. *δέ τοι*] Qu. *δ' ἐγώ*. 2. (φωνῆς ἐν) ὄρφναις ταῖσδε conj. M. Schmidt. Malim (φωνῆς ἐν) ὄρφνῃ τῇδε.

9. V. 1. ἀχελῶος aut ἀχελῷος libri. Scrib. ἀχελῶος. ἦν] ἐν Mein. 2. *τοῦδε τῷ γένει*] *τοῦδ' ἐμῷ γένει* Jacobs. *τοῦδε τοῦ γάνους* probabiliter R. Methner. Qu. *τῷδε τῷ γένει* (sc. τῶν σατύρων). Si sincerum est τοῦδε, intellige τοῦ ὕδατος. 3. *καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκύθη πιεῖν*] *καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχείαις Σκύθη πιεῖν* Mein. Qu. *καλῶς γ' ἂν ἐγχείαις σύ τῳ* (aut *που*) *Σκύθη πιεῖν*, vel *καλῶς γ' ἂν οὖν σύ γ' —*.

11. V. 2. ἦ που σφόδρα θυμοῖ;] Qu. ἦ σφόδρα θυμοῖ; Haec Achaei non esse injuria opinatur R. Methner.

13. V. 1. τί δ' ὑποκεκρυμμένος ποιεῖς Mein. 2. *σαραβάκων*] *σαραβικῶν* idem.

14. V. 2. *κοινόν τε*] *οἴνου τε* bene Schneidewin. Fort. *πλέων τε*.

Vulgatam tuetur Nauckius, coll. Longo IV. 13. κοινὸν κρατῆρα. κυ-  
λιχνίδας] Vox rara. Cf. Antiph. III. 120. κυλιχνίον.

16. ἔναστρος] ἔνοιστρος bene Reisk.

17. V. 1. δὲ libri. δὴ Jacobs. Nauck. γὰρ Casaub. Nil mu-  
tandum. πάρεστι δὴ] Malim πάρεστι δέ. 2. κηλήσεις] Cf. Eur.  
Iph. A. 1213. κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὖς ἐβουλόμην. Alc. 360. τὴν  
κόρην — ὕμνοισι κηλήσαντα. 3. πάμπαν] Rarum in poetis sce-  
nicis. Cf. Eur. Fr. 196, 2. οὐτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν etc. Med. 1091.  
πάμπαν ἄπειρος. 4. πρόσθεν δίδως] Fort. δώσεις πάρος. 5. ναί-  
τράπεζά γ'] ἥνικα τράπεζά γ' probabiliter Nauck. ἀπαίρεται]  
Malim ἀρθήσεται, auferetur.

19. V. 2. γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ] γραπτὸν ἐν διπλῷ  
ξύλῳ | κύρβιν probabiliter Bergk.

21. Poll. ἀκτηρίδα] βακτηρίδα recte, opinor, Passovius.

25. V. 1. πεινῶντι δ' ἀνδρὶ Eust. πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ Athen. A.  
πεινῶντι Athen. C. πεινῶντί γ' ἀνδρὶ conj. Nauck. Verum videtur  
πεινῶντι δ' ἀνδρὶ aut πεινῶντι γὰρ τοι.

26. V. 1. διπιϋντες] Malim cum Nauckio δίπτοντες. Cf.  
Elmsl. ad Her. 150. Solennis haec discrepantia in libris. 2. ὦ  
κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ] ὦ κάλλιστον Ἡρακλείδιον aut ὦ κάλ-  
λιστος Ἡράκλεις ἀναξ R. Methner. Illud praeferendum vide-  
tur. Sic Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον et ὦ Σωκρατίδιον  
φίλτατον apud Aristophanem Ach. 475. Nub. 746.

27. V. 1. πολὺς γὰρ] πολὺς δ' recte Herw. ποντίου κύκλου  
σοβῶν] πόντιος (παρέσπειτο), | κύκλῳ σοβοῦντες, — Herwerden.  
Non male. Qu. πόντιος κύκλῳ σοβῶν (cum Blomfield.). 3. χραί-  
νοντας libri. χραίνοντες Casaub. Qu. σαίνοντες, ut in Soph. 695, 2.  
εὐδίαν ἀλός] Qu. ἐναλίαν πλάκα. θυραίοισιν libri. οὐραίοισιν  
Casaub. οὐραίοισιν (?) malit Nauck. Cf. Soph. 695, 2. χορὸς —  
ἰχθύων — σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.

28. γυναιῖκες Hesych. γυναιῖκας Toup. Nauck. Qu. γυναιῖκα.  
Achaeo unum νυμφόβας tribuit M. Schmidt.

32. Qu. (ὡς χρηστὸς), ὡς εὐδουλος, —. εὖοικος ἦν] εὖοικέ-  
της (?) G. Kaibel.

33. V. 1. καλεῖ] Fort. σαίνει. 2. τὸ γράμμα φαίνων] Fort.  
τὰ γράμματ' ἴσχων. 3. κοῦκ ἀκουσίαν] Fort. καὶ παρουσίαν.

4. ἐκ τοῦπέκεινα] Ex altera parte.

34. V. 1. ἡλίσκει' ἄρα libri. ἡλίσκει' ἄρα Nauck. ἀλίσκει' ἄρα  
Mein. ἀσθενῶν] ἀπτήνων Gomperz. Corrigendum suspicor ἐρ-  
πειῶν. 2. βραχεῖ χρόνῳ] βραχεῖ πόνῳ F. G. Schmidt. μόχθῳ  
βραχεῖ conj. Nauck. Fort. μακρῷ χρόνῳ aut βραδυτόλῳ.

36. Hesych. τὸν πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον (περιειργμένον?).

39. δίχολοι γινῶμαι] διχόνοι γινῶμαι F. G. Schmidt. prob. Nauck.  
Recte, opinor. Confer nominativos εὖνοι et κακόνοι. Hesych.

Ἀχαιὸς καταπεῖραι (probabilis videtur Nauckii conjectura Αἰσχύλος Καβείροις).

41. Βυβλῖνον] Cf. Philyll. 24, 2. Com. anon. IV. 622. μέθης ἐκπώματι] Qu. με πώματι.

45. τὰ μὴ νοσοῦντα] Qu. τὸν μὴ νοσοῦντα. συναλγεῖν Plut. συννοσεῖν bene Grotius. ἀναγκάσεις Nauck. (τί χρῆ) | τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσαι; Grotius. Plut. τὰς ἐσχάτας ταλαιπωρίας (l. τιμωρίας).

49. καιρότερον] Pro καιριώτερον.

56. Hesych. καὶ κυβεντικός λόγος (del. λόγος cum Musuro) βόλος ὁ κενὸς (ὁ ἐνὸς, aut ὁ εἷς?) etc.

### Philocles.

1. τῶν πάντων] τὸν πάντων V. τῶνδε πάντων Dind. τῶν ἀπάντων Wagner. (Ἥλιε), σὲ πάντων τῶνδε conj. Nauck. Qu. τῶν ἀπάντων τῶνθε. Vel sic, σέ τοι, σὲ τῶνδε δεσπότην πάντων λέγω. Vel σὲ τὸν προπάντων δεσπότην θεῶν (θνητῶν, βροτῶν) λέγω.

5. οὐδ' ἄν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι] οὐδ' ἄν ἔγκαφος | ἔσθων λίποι requirit Nauck, coll. Eupol. II. 565. οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος. Fallitur, opinor, vir doctus.

### Melanthius.

1. τὰ δεινὰ πράσσει] Sc. ὁ θυμός. Cf. Adesp. 175. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. 390. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω.

### Iophon.

2. V. 1. καὶ τάδ' οὐσά περ γυνή] καὶ τάδε — al. καὶ τόδ' — malit Nauck. Qu. καὶ γεγῶσά περ γυνή. 2. Qu. ὥς [μᾶλλον] ὅσις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν (πλέον) | ζητεῖ. 3. μᾶλλον] Qu. ταῦτά γ'. ἥσσον] οὐδὲν jure requirit Nauck.

### Nicomachus.

1. κλαγγήν] Leg. κλαγγάν.

1 a. ὃ τι μὲν λῶστον, τόδε νικῶν] ὅτι μὴν — Nauck. Cf. Aesch. Ag. 121. τὸ δ' εὖ νικάτω. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη.

### Sthenelus.

1. γίγνεται ἀνθρώποις] Leg. γίγνεται βροτοῖς. Cf. ad Agath. 29.

### Agathon.

2. ἀθέμιοι μοῦσαι] ἀθέμιτα μύση Gennadius. ἀθεμίτω μύσει malit Nauck.

3. V. 2. ἥ που] Fort. πάντως. παιζούση φρενί] Fort. vitiosum. 4. Κούρητες] Cf. Aesch. 313, 2. Κουρήτα λαόν. Eur. 472, 14.

Adesp. 580. Eur. Bacch. 120. ὃ θαλάμευμα Κουρήτων. κουρίμον — τριχός] Cf. Eur. El. 521. κουρίμης (κουρίμον?) τριχός. Tro. 279. ἄρασα κράτα κούριμον. Or. 964. σίδαρον κούριμον.

4. V. 1. δ πρώτος] Leg. τὸ πρῶτον (sc. γράμμα). Cf. v. 3. τὸ τρίτον. 5. ἐξυγούμενοι] ὑπτιωμένοι vel ἦσαν ὑπτιοι Mein. ἰσό-μετροι ῥάβδοι audacius Wecklein. 6. ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν] ἦν τὸ λοίσθιον πάλιν Mein. Qu. ἐπὶ τελευτῆς ἦν (vel ἦν ἐπὶ τελευ-τῆς) πάλιν.

5. V. 1. μόνον γὰρ αὐτοῦ] μόνον δὲ τούτου olim correxi ad Ajac. p. 93. 2. ἀγέννητα] ἀκραντα conj. Nauck. ἀπρακτα bene O. Hense. Sed cf. Soph. 776. ἀπαντα τὰγέννητα πρῶτον ἦλθ' ἀπαξ.

7. φαῦλοι] Leg. πολλοί.

8. V. 1. τῇ] χρῇ Porson. Qu. δεῖ. πράσσειν] πράσσει al. Correxerim κτᾶσθαι.

9. Arist. ἔστιν δὲ τοῦτο εἰκὸς ὥσπερ (l. ὥπερ aut ὥ) Ἀγά-θων λέγει.

11. V. 1. ποιούμεθα] ἡγούμεθα al. 2. ἐκπονούμεθα] ἐκπο-νούμενοι al. Cf. Eur. 525, 4. ἐκπονουμένων | σκληρὰς διαίτας. Qu. αὖ ποιούμεθα.

14. V. 1. γυνή τὸ σῶμα libri. γυνή τοι σώματος Porson. σώ-ματος jam Grotius. Qu. γυνή δὲ πᾶσα.

18. τρόποις] Anglice tropes, figures of speech.

24. V. 1. ἐν βίῳ] Cf. Eur. 852. 1046, 4. Fort. οὐδ' ὅλως.

26. πολλά] l. e. πολλάκις. Qu. πλεῖστα aut ὅλητα.

29. γίγνεται ἀνθρώποις] Leg. γίγνεται βροτοῖς. Cf. ad Sthenel. 1. Idem proponit Nauck.

#### Critias.

1. V. 3. δτ' οὐδὲν ἀθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν] Malim δτ' οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐδὲν ἀθλον ἦν. 7. (γένους βροτείου) probabiliter supplet Grotius. 10. βίῳ] κακὰ malit Nauck. Recte, opinor. 11. ἐπρασσον (ταῦτα) R. Ellis. 12. (φρένας) πυκνός τις bene supplet Mein. γνῶναι πυκνός τις Weckl. 13. γνῶναι δὲ δεῖ aut γνῶναι δεῖσθαι libri. γνῶναι θεοὺς Koechly. Nauck. θεῶν δέος Wecklein. Sed niox sequitur διῆμα. Legerim θεῶν γένος. Cf. v. 12 νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος. γνῶναι — ἐξεργεῖν] Cf. Eum. 90, 578, 3. 14. τοῖς κακοῖσι, καὶν λάθρα] Leg. τοῖς κακοῖς ἐὼν λάθρα. 17. τε ταῦτα] τοιαῦτα R. Ellis. Ipse propono ἅπαντα.

18. 19. Versus interpolati, ni fallor, quibus ejectis bene procedit oratio. 18. νόσος τ' ἀκούει καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ Sextus ἐς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν Plut. τῷ νόσος τ' F. G. Schmidt. φρονεῖ τ' ἀπὸ Baeh. Pro ταῦτ' qu. πάντα. 19. ταῦτα] πάντα Grot. Qu. πᾶσι. 20. ἐγὼ (aut ἐγὼ) οὐ πᾶν μὲν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούεται libri. Correxerit Normann. 22. ἐὼν δὲ

κᾶν —] Qu. ἐὰν δέ γ' αὖ —. σὺν σιγῇ aut σιγῇ libri. καὶ σιγῇ Mein. κᾶν σιγῇ (?) Nauck. Leg. ἐὰν δέ γ' αὖ σιγῇ, vel potius ἐὰν δέ τις σιγῇ (et βουλεύῃ). 23. φρονοῦν] Qu. φρονεῖν.

24. ἔνεστιν (αὐτοῖς) Heath. (θεοῖς) ἔνεστιν Normann. τούτοις ἔνεστι Herm. 25. ἡδιστον] μέγιστον Methner. 26. τυφλώσας (Plutarchi opē) Porson. καλύψας Sext. 28. ἐξέπληξεν libri.

ἐκπλήξειεν recte Grot. 32. δεινὰ δέ] Leg. δεινὰ τε. 34. χρόνου — τέκτονος σοφοῦ] Cf. Cratet. 4. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, | ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα. Arist. Av. 1154. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες σοφώτατοι. 35. ἀστέρος] αἰθέρος

Boisson. διάπυρος Herw. ἡλίου jure malit Nauck. στείχει libri. σπῖλβει recte Weckl. 36. ἐκπορεύεται libri. ἐκπορίζεται Musgr. ἐκπροΐεται Weckl. 37. τοιούτους δὲ περιέστησεν libri. τοίους

πέριξ ἔστησεν optime Mein. οὕτω — malit Nauck. 38. δι' οὗς libri. δεινούς bene Weckl. Nauck. καλῶς τε τῷ λόγῳ libri. κολαστήν (Enger.) τῶν κακῶν feliciter Nauck. Malim κολαστὰς —.

κατώκισεν] κατοικίσας Enger. Leg. κατ' ὥκισε. 39. τὸν δαίμονα καὶ] τὸν δαίμον' οἰκοῦντ' Pierson. τὸν δαίμον' οἰκεῖν Herm.

"Neutrum sufficit", Nauck. Leg. τὸν δαίμον' αὐτόν. 40. νόμοις libri. φόβοις F. G. Schmidt. Nauck. Cf. vv. 29. 37. 41. οὕτω

δὲ πρῶτον] Leg. οὕτω τὸ πρῶτον.

4. δεινὸν δ'] δεινὸν al. δεινόν γ' jure malit Nauck.

#### Dicaeogenes.

1. V. 2. τὴν χάριν ποιούμεθα] I. e. χαριζόμεθα. Sed hic sensus ab hoc loco alienus est. Valde arridet ingeniosa Cobeti correctio τὴν νόσον μηνύομεν. Minus probabiliter Meinekios πρὸς χάριν πονούμεθα. 3. τοῖς ἀνάγκης] τοῖς ἅπ' ἀρχῆς conj. Nauck. τοῖσιν ἄγχισιν melius Mein.

2. V. 2. ἀλκίμους] ἀκμαίους conj. Nauck., coll. Hippoth. 5.

3. V. 2. ἡ —] Leg. καὶ —. καὶ φρονοῦντ'] κεῦτυχοῦντ' bene Mein. κεῦποροῦντ' Herw. κεῦθενοῦντα F. G. Schmidt. 5. θεὸς μέγιστος] θεοὶ μέγιστοι Men. mon. 238.

4. V. 1. αὐτὸς τραφεῖς δέ] αὐτὸς δὲ θρεφθεῖς Porson. Fortasse recte. Cf. Eur. Hec. 351. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο. 600. θρεφθῆναι καλῶς. Sed altera forma plerumque utitur Euripides. 5. θεὸς μέγιστος —] Cf. Trag. adesp. 471. ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος. Soph. 836, 2. ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.

#### Diogenes Atheniensis.

1. V. 1. Ἀσιάδος] Ἀσιάδας Dalecamp. Fortasse recte, cf. v. 6.

2. Κυβέλας] Κυβέλης Weckl. prob. Nauck. γυναικας] ὀπαδοὺς probabiliter conj. Nauck. Fort. χορευτάς. 4. ἀντὶ χειρὶ libri. ἀντίχειρι Casaub. κυμβάλων ἀντηχέσι Methner. 5. σοφὴν]



σέβειν (cf. v. 8.) recte Bergk. ψοφεῖν (i. q. κελαδεῖν) conj. Nauck. ψόφον ψοφεῖν ὕμνωδὸν Heimsoeth. Requiritur infinitivus aliquis. Cf. v. 8. 6. Βακτρίας] Nauckio suspectum. βακχίας Mein. Βασσάρας Kaibel, coll. Athen. V. 198 E. ψαλτρίας R. Methner, coll. Ion. Fr. 22. Sed obstat particula τε. Latet appellativum aliquod.

9. ψαλμοῖς] Cf. Phryn. 11. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰδόντες (ἀντίσπαστα μέλποντες?) μέλη. ψαλμοῖς τριγώνων] Cf. Eupol. 77, 2. διαψάλλει τριγώνοις. Plat. Resp. III. 399 C. τριγώνων — καὶ πηκτίδων — δημιουργούς. Aesch. 57, 7. ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει. Ion. 22. Λυδαὶ ψάλτριοι. πηκτίδων ἀντιζύγοις ὀλκοῖς] Leg. πηκτίδων τ' —. Cf. Soph. 378. πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε | Λυδῆς ἐφνυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία. 10. ὀλκοῖς] ὁμοῦ Methner. ἐνθα] ἐν δὲ solerter Methner. Cf. Soph. 217. πηκταὶ δὲ λύραι (i. e. πηκτίδες) καὶ μαγαδίδες. 11. ὁμονοεῖ] ὁμοθροεῖ recte Mein. ὁμφωνεῖ Methner.

### Astydamas.

2. V. 1. πρόσπολ', ὧδε προσμολῶν probabiliter Porson. 2. καὶ φοβηθῇ παῖς] μὴ καὶ φοβηθῇ Dind. Nauck. Malim μὴ παῖς φοβηθῇ.

3. V. 1. ἀργυρῶ recte libri. 3. ῥέοντα δώδεχ' ] Qu. ῥυτὰ δὲ δυνώδεχ'. 4. τὸ δ' ἕτερον] τὸ δ' ἄλλο (?) O. Hense. Notanda haec canonis Porsoniani violatio.

5. V. 1. πον libri. τοῖς F. G. Schmidt. Nauck. Vereor ut recte. τοῖς κάτω χθονός] Imo τοῖς κατὰ χθονός (i. q. κατὰ γῆς).

2. δέ πον (aut ποῦ) libri. δ' ὅπου recte Tyrwhitt. δ' ὅτω F. G. Schmidt. βίῳ libri. Leg. βροτῶ, vel ὅτω — βροτῶν. 3. τῶν] Qu. τῶ aut ὥς. λελασμένῳ libri. λελησμένῳ Nauck. Malim πεπαυμένῳ.

8. V. 2. Post ἐπαινεῖν ponatur colon, nisi pro ὅστις corrigendum χῶστις. 3. τρόπους τ' ἄριστος] Qu. τρόπους (vel τρόπον) τε χρηστός. Cf. Eur. 597. τρόπος δὲ χρηστός ἀσφαλέστερος νόμου. Hippoth. 6, 2. τρόπον γυναικὸς χρηστόν. 4. ἔνεκα τῶν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα S. M. A. ἐν' ἄνδρα τούτων ἐστὶν εὐρεῖν δυσχερὲς A. m. rec. in marg. (ἀλλ' οὐκ) ἐν ἑκατὸν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα Grot. ἐν δ' ἑκατὸν ἐστὶν ἔργον (ἔργον ἐστὶν Cobet.) εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα Porson. (μόλις δ') ἐν ἑκατὸν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα (?) O. Hense. ἐν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓν' ἐστὶ δυσχερὲς Conington. τὸν ἄνδρα δ' εὐρεῖν τοῦτόν ἐστι δυσχερὲς Gomperz. ἐν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν χαλεπὸν (aut ἔργον) ἀγαθὸν ἄνδρ' ἓνα R. Ellis. Qu. ἐν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν ἐστὶ χαλεπὸν ἄνδρ' ἓνα. Cf. Eur. Her. 327. ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως | εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός. 5. καὶ libri. καί Porson. Nauck. καὶν Gomperz. Malim καὶν. τοῦτον] Fort. αὐτόν. εἰσὶ] Leg. ὥσι. Ita etiam Gomperz. Diversa ecloga. Comici poetae esse suspicatur Nauck.

## Chaeremon.

1. V. 1. καὶ σώματ' ἐς μὲν ὄψιν ἀντηυγάζεται probabiler Hermann. 2. λευκοχρώματ' ἄρθρα διαπρεπῇ idem. Qu. λευκῷ διαπρέποντα χρώματι. 3. ἐπερρύνθιμιζεν] Cf. Plat. Legg. 802 B. ἐπιρρυνθίμειν ποιήματα (to bring into rhythm). ἡπιώτατον ἐρύθημα] Anglice, a very faint blush. 5. κηροχρῶτες] "Rectius κηρόχρωτες, vix sanum", Nauck. Qu. χρυσόχρωτες. 6. ἐκπεπλασμένοι libri. ἐκπεπλασμένου vel εὖ πεπλασμένου Mein. Qu. ἀναπεπλασμένον. Athen. ἐπικατάφορος (l. εὐκατάφορος) δὲ ὦν etc.

3. Cf. Aristarch. 4. Menand. IV. 177.

6. στεφάνους τεμόντες] στεφάνους τ' ἔχοντες probabiler conj. Nauck. Cf. 13. Fort. στεφάνους πλέκοντες. στεφάνους — ἀγγέλους εὐφημίας] Cf. 11, 1. στεφάνους — εὐφημίας | κήρυκας.

7. V. 1. τριέλκας] Triplices. Anglice three-fold, thrice coiled. I. q. τριελίκτους (Herod. VI. 77 in oraculo). κύκλω] κύκλους conj. Nauck. Qu. κίσσου τε ναρκίσσου τε τριέλκας κύκλους etc.

10. V. 2. ἡδοναῖς] Malim ἡδέως aut saltem ἡδονῇ. 3. θηρώμενον τὰ Α. θηρώμεναι κομῶντα (?) Herm. θηρώμεναι θάλλοντα melius conj. Nauck.

11. V. 1. στεφάνους — εὐφημίας κήρυκας] Cf. 6. στεφάνους — ἀγγέλους εὐφημίας. Similiter Soph. 496. πέμφιγι — ἀγγέλῳ πύρος.

2. εὐχαῖ] εὐχαῖς Dalecamp. Qu. ἔδραις (sedibus).

12. V. 1. παρῆν] ὁμοῦ F. G. Schmidt. 2. χρόνου] ὁμοῦ Mein. παρῆν Schmidt. Leg. βότρους. περκάζουσιν] Cf. Soph. 234, 6. κάποπερκοῦνται βότρους. ἄκραισι] ἀβραῖσι Mein.

13. V. 1. κόμαισιν] Anglice, on their hair. σώματ'] στέμματ' Jacobs. Malim θρέμματ', quod proponit etiam Nauck. Cf. 9. ἀνθηροῦ τέκνα | ἔαρος. 10. λειμώνων τέκνα. 2. ἔαρος] Quidni ἡρος? ἐκπρεπέστατον] Malim εὐπρεπέστατον.

14. V. 3. λαγόνα] Angl. loin. 4. ἔλυσε] ἔδειξε malit Nauck. γυμνῆς] γυμνοῖς al. γυμνή Nauck. Leg. γυμνήν τ'. αἰθέρος θεάμασιν] Mendosum. Qu. γυμνήν αἰθέρος τ' ἀναπτυχαῖς. Cf. Soph. 870, 2. οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς. 5. ὄμμασι vulg. ὄμμασιν Nauck. Qu. ὀμμάτων. 6. ἔργον] Mendosum. Qu. ὄψιν, vel λαμπρόν. (Cf. Chaer. 1, 4. λαμπρῷ — χρώματι.) ἀντηύγει] Anglice reflected. Cf. v. 15. Adesp. 541, 3. κυανωπὸν ὥς τις Ἴρις ἀντηύγει σέλας. 9. ἡ δὲ ῥαγέντων recte Mein. Nauck. 10. κάξεπεσφραγίζεται] κάξαπ. Herm. Confer ἐξεφίεμαι Soph. Aj. 795. 13. συγκλῶσαι] Confringentes. περὰ] I. e. folia. Cf. Soph. Fr. 22, 3. 15. σκιᾶς εἶδωλον] Cf. Soph. 598, 6. ἦτις — ἴδη σκιᾶς εἶδωλον. Similiter nos dicimus a shade of colour. εἰσομόργνυται vulg. ἐξωμόργνυτο Mein. Nauck. Leg. ἐξομόργνυται. 16. πέροσης libri. ἔρσαις Lobeck. ἔρση Bergk. Nauck. 17. μαλακοῖς] μαλακοῦς Wilamowitz. ἐξέτεινον] ἐξέτεινεν Scal. Wilam.

15. εὐμάθειαν C. ἀμαθίαν Wagner. Qu. ἀργίαν aut εὐδίαν. εὐβουλίαν] Fort. εὐθυμίαν. Sed nil temere innovandum. Cf. Theopomp. II. 813. ἡ τρυξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν. Antiph. III. 8. οἶνον — δς θνητοῖς ἄγει | τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας.

17. V. 1. σηκῶν] An σηκοῦ? Cf. Adesp. 424. ἀγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ. 2. ὕδωρ — ποταμοῦ σῶμα] Similiter λίθοι γῆς φλέβες dicuntur Choeril. 3.

18. πολὺ] μακρὰν conj. Nauck. Recte, opinor.

19. νικᾷ] Qu. κινεῖ, vel ἅπαντ' ἀνασπᾷ.

20. ἀφικνεῖται τὰν libri. ἀφικνεῖται τὸ πᾶν Grot. Nauck. ἐκφανεῖ τὸ πᾶν Mein. Qu. ἀφικνεῖται τέλος, vel ἐξέφηγε πᾶν.

21. V. 1. Cf. Eur. Fr. 1048, 1. Hec. 805.

22. μαλάσσει] Cf. Eur. Alc. 382. χρόνος μαλάξει σε. Soph. Fr. 62, 2. De sensu non omnino liquet, nec de voce ἐξεργάζεται. ἐξεργάζεται] Conficit. Anglice undoes, ruins, destroys. Vel perficit, Anglice works out, completes. Cf. Adesp. 409. ὕβρις τάδ', οὐχὶ κύπρις, ἐξεργάζεται. ἐξοργάζεται P. Nikitin. Tentabam κάσθενῃ ποιεῖ.

23. Cf. Eur. 862. ὀθούνεκα | ἐν (αὐτὸς) αὐτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

24. οἳ τι μὴ συνιέντες] Fort. οἳ μὴ τι ξυνιέντες.

25. πρὶν γὰρ φρονεῖν] πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ conj. Nauck. Qu. πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ, vel πρὶν γὰρ φρονεῖν μέγ'. Cf. 30. εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι] εὖ φρονεῖν ἐπίστασο conj. Nauck. Qu. εὖ δεῖ σ' ἐπίστασθαι φρονεῖν. Cf. Eur. 335. τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

29. ὀργὴ δὲ δεινὰ δρᾶν ἀναγκάζει βροτοὺς cod. Athen. Guil. Meyeri.

30. ὅλως (ὅλως γὰρ al.) τὸ κρεῖσσον libri. ἐσθλοὺς τὸ κρεῖσσον F. G. Schmidt. Quod non satisfacit.

31. V. 2. κακόν] Fort. κακῶν (ἀνδρῶν), sed vulgata facile defendi potest.

33. πατρί] Fort. φίλοις.

34. γονεῖς] γονῆς Nauck. πρώτιστον] πρὸ παντὸς probabilliter Nauck.

36. V. 1. τὰς ὅλας τιμὰς] "Verba corrupta", Nauck. τὰς πόλεως τιμὰς bene Mein. ἰὼν] Fort. ὅλως. 2. οὐκ ἔσχευ ὄγκον] οὐκ ἔστι σεμνὸς scripserit Nauck. et v. 3. ἀλλ' ἔσχευ ὄγκον pro ἀλλ' ἔστι σεμνός. Nescio an recte. 3. ἀλλ' ἔστι σεμνός] Qu. οὐδ' ἔστι σεμνός. ἐν δὲ δόσει (δώσει al.) βροτῶν libri. Verba corrupta. ἐν δὲ δώμασιν — O. Hense. ἐν δὲ λώροσιν — conj. Nauck. Leg. τοῖς δὲ πλείοσιν βροτῶν. Sic Dionys. 11. οἳ μῶροι βροτῶν.

4. εἰληχῶς] Annon εἴληχεν?

37. Cf. Adesp. 448. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται.

38. γέρων γὰρ δογῇ —] γέρων δ' ἔρωτι — F. G. Schmidt. "apte", ait Nauck. Frustra. Cf. Soph. 808. δογῇ — ὑπηρε-  
τεῖν] Iracundiae obtemperare (se accommodare). Cf. Soph.  
Oed. R. 217. τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν. El. 1306. οὐ γὰρ ἂν καλῶς |  
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.

39. V. 2. ἐκ γῆς] An ἐν γῇ aut εἰς γῆν? ῥιζοφοιτήτους  
recte vulg. ῥιζοφιτύτους Schneidewin. Nauck. Cf. Choeril. 3. γῆς  
φλέβες (i. e. λίθοι).

40. Qu. ἐν τῷ φρονεῖν μόνῳ γὰρ ἔστι τὰγαθὰ, vel ἐν τῷ  
φρονεῖν μόνῳ ὅτι πάντα τὰγαθὰ.

41. Recte, opinor, num tragici poetae hi versus sint dubitat  
Nauck. V. 1. ἕαρος] An ἥρος? τέκνον τι] Leg. τεκνοῦται.  
μετὰ θέρους] Leg. μὲν θέρους. ἐς ὕστερον] εἰθ' ὕστερον bene  
Mein. 2. Qu. οἴχεται χειμῶνος αἴψα τῶνέμῳ κεκαρμένη. Pro  
σὺν fort. πᾶν.

### Antiphon.

3. V. 1. σοφόν γέ τοί τι] σοφόν γέ τοῦσι bene Bergk. Fort.  
σοφόν γέ τοι δῆ. ἔχει] ἔστι et πέλει al. καλῶς Bergk. ἔφν malit  
Nauck. 2. παθόν] μαθόν al. Solennis discrepantia.

4. νικώμεθα] Sensus, ni fallor, postulat potius λελείμεθα.

### Dionysius.

2. V. 2. μηδὲν ἔσεσθαι] Μήδει', ἔσεσθαι inconsulto Elmsl. μὴ  
δεῖν' ἔσεσθαι conj. Nauck. ὦ τᾶν — idem. Post ἀξιοῖς non tole-  
randum futurum. Qu. τέκνον, γενέσθαι, vel προᾶγμ' ἐκγενέσθαι.

3. V. 2. ἰδῇ] Leg. ἰδεῖν, nisi corrigendum potius πρὶν ἂν νιν —  
ἰδῇ. 3. ἐν ἀσφαλεῖ recte libri et vulg. ἐν ἀσφαλὲς F. G. Schmidt.  
Nauck. Non assentior. Cf. Antiph. com. III. 116. τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νό-  
μιζε. τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι libri. τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι (?) Schmidt.  
Nauck. Fort. τοὺς θανόντας ὀλβίσαι. Cf. tamen Astyd. 8. ἔπαινός  
ἐστιν ἀσφαλέστατος.

5. V. 1. δι' ἡσύχου] διὰ σκότου recte F. G. Schmidt. 2. προ-  
σώπου] προσώπῳ al. πρόσσω περ ὄνθ' (pro πάνθ') idem. Sed requi-  
reretur καὶ πρόσσω περ ὄνθ', et praeterea objecto addito opus foret.  
Qu. πρόσσωθεν. Ad rem cf. Adesp. 421. ὅμως] ὁμῶς Canter.  
Nihil opus.

7. V. 1. οὐδὲ] Malim οὐχί. 2. τοῖς οὐδὲν οὖσιν] Malim τοῖς  
μηδὲν οὖσιν. Cf. Arist. Av. 577. ὅλως φθονεῖ] Fort. φθονεῖ  
ποτέ.

8. λιτὸς γενόμενος Stob. αὐτὸς πενόμενος Anecd. Boiss. Nauck.  
αὐτὸς πενωθεὶς Men. Mon. 43.

## Carcinus.

2. V. 2. ἔχων libri et vulg. Nauck. οὐχων recte Herwerden.

3. V. 2. καὶν γυναικ' εἵπης μόνον] Leg. καί γυναικ' εἵποις μίαν, vel ἀρκοῦν γὰρ ἐστ', ἐὰν γυναικ' εἵπης μίαν. Cf. Eur. 666, 2. τί γὰρ λέγων | μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

5. V. 3. μελαμφαεῖς] μελαμβαθεῖς Cobet. Vulgatam tuetur Nauck., coll. Eur. Hel. 518. μελαμφαῆς ἔρεβος. Virg Aen. VII. 457. 'atro lumine fumantis'. etc. 6. τὴν libri. γῆν Nauck. Connecte γῆν Σικελίας. Σικελίας] Σικελίαν Rhodoman. 9. Post γένος ponatur colon.

6. V. 1. οὐ κεῖνος ἐξέστησε vulg. Nauck. οὐκ οἶνος — Luzac. νοῦ (Vales.) κεῖνος ἐξέστηκε Valck. 2. παγείσας φρένας] παγείσας μὲν φρένας al. Qu. (καὶ καθεστῶσας) φρένας.

7. V. 1. πολλοῖς libri et vulg. πολλῶν recte Nauck.

8. V. 1. Distingue sic, χαίρω — τοῦτ' εἰδῶς, ὅτι etc. 3. αὐτὸ τὸ κτῆμα libri et vulg. αὐτόχρομα ingeniose et, ni fallor, recte conjicit Nauck. Ipse tentabam λυπεῖ πικρῶς, aut λυπεῖ γὰρ οὖν (sed parum hic convenit οὖν).

10. V. 1. ὦ πολλὰ libri. ὁ πολλὰ Grot. ἐς πολλὰ recte Nauck, coll. Eur. Phoen. 619. 1643. Fr. 45. ὦ πολλὰ (et mox ἔχεις pro ἔχει) Mein.

## Theodectes.

1. V. 2. οὐδὲν ἔστιν] Scrib. οὐδὲν ἔστιν. Post λόγος in v. 1 ponatur virgula.

2. V. 2. (ἅπαντες) supplet Mein. (μάλιστά γ') melius Herwerden.

3. V. 1. θείων — διζωμάτων] Malim θείοι — διζωμάτοι.

6. V. 1. ὁ πρῶτος] Annon τὸ πρῶτον (sc. γράμμα)? μαλακόφθαλμος] μεσόμφαλος Valck. μεσόφθαλμος Walker. Leg. μονόφθαλμος. 5. ἰσόμετροι] ὕπτιοι vel potius ὕπτιαi Mein. 6. πέμπται] Leg. πέμπτον. Cf. v. 8. ἕκτον. 7. συντείνουσιν] συντρέχουσιν malit Nauck. 8. πρόσθεν εἶφ' ὁ (aut εἶπ' ὁ) libri. πρόσθ' ἔφην, ὁ conj. Nauck. πρόσθεν εἶπον (del. ὁ) probabiliter Herwerden.

8. V. 4. γὰρ παρ' αὐτίκ' libri. παραντίκ' recte Nauck. Wachsmuth. ἦσαν vulg. ἦσαν jure corrigit Nauck. Alioqui dicendum fuisset ἐγένοντο, non ἦσαν. 6. θεοὺς ἂν ἡὔξον] Corrigo αὖξουσι τοὺς θεοὺς, vel αὖξουσι τὰ θεῶν. Cf. Eur. Bacch. 885. μὴ τὰ θεῶν αὖξοντας. 8. ὀφθέντες κακοὶ libri et vulg. ἔρξαντες κακὰ Mein. ἔρδοντες κακὰ F. G. Schmidt. Interpunge sic, ὅταν δὲ φωραθῶσιν, ὀφθέντες κακοὶν | τίνουσι ποινὰς etc. Cf. Soph. Ant. 709. οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.

9. V. 2. δέ σοι vulg. δὲ σοὶ (sic) Nauck. Quamobrem nescio.

3. τεθηγμένῳ νῦν recte Nauck. Post νῦν ponatur tantum virgula.

ἄλλοις μυρίοις χρόνοις libri. ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος optime correxit Nauck. Cf. Soph. Oed. C. 617. 4. τὰ πάντ'] Malim ἅπαντ'.

10. V. 6. τυγχάνει πόσις] Sub. ὦν. 7. κρατοῦσι libri. κρινοῦσι recte Nauck.

11. V. 2. εὐκλεῶς] εὐκλεᾶ Weckl. ἢ κλέος recte F. G. Schmidt. Cf. Aesch. 315, 2. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν | ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. Soph. 852, 2. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος. Eur. 1051. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.

12. V. 3. μόνον libri et vulg. μόνης Mein. Nauck. Correctio non necessaria. 4. Cf. Eur. 1029, 5. ἀρετὴ δ', ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, | τοσῶδε μείζων (μειῖζον, μᾶλλον al.) γίγνεται.

13. V. 2. μόνον] Cur μόνην malit Nauckius non video.

3. τῇδ' ἐγ' εἰσκομίζεται libri. τῇδ' ἔτ' — Nauck. Malim τῇδ' ἐπεισκομίζεται, quod proposuit Jacobs, sed ferri non posse arbitratur Nauck. Ipse nullum impedimentum video.

14. τὰ τέκνα σώζουσιν. vulg. τὰ τέκν' ἔσωσαν probabiliter Mekler.

15. V. 1. εὐγένειαν] Vix sanum. οὐδεμίαν ἐπήνεσα | γῆν F. G. Schmidt. Praestaret ἐπαινέσω. ἦνεσα] Leg. αἰνέσω.

16. V. 2. Distingue sic, πλανᾶται, καὶ διέγνωσται πάλαι | τὸ μὴ etc.

17. V. 2. ἄνθος] Colorem. αἶθος proponit Nauck. ἐξέχρωσε] εἰσέχρωσε Mein. Nauck. Recte. 4. μορφαῖς libri. αὐγαῖς I. Bernhard. βολαῖς Methner. ὄρμαῖς Mein. et Herw. Fort. αὖραις aut βολαῖς. ἀναυξήτοις libri et vulg. ἀνικήτοις Herw. Qu. ἀναυδήτοις vel potius ἀνασχετοῖς.

18. V. 4. γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ] Qu. γήρως δὲ πρὸς οὐδῶ.

#### Cleae-netus.

2. V. 2. ἐλθόντα] Malim ἐλθόντε cum Cobeto. μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται] μανίαν τοῖς ἔχουσι τίκτετον optime Cobet. Cf. ad Eur. 1080, 3.

#### Diogenes Sinopensis.

1. V. 1. διεσκατωμένης] Angl. befouled, filthy. Vox non alibi obvia. 2. ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες L. ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες Mein. Nauck. Qu. ὑφ' ἡδονῆς τε σαχθέντες, vel ὑφ' ἡδονῆς παχυνθέντες. Locus nondum emendatus. σαχθέντες κέαρ] Cf. Pher. II. 344. τὴν γαστέρ' ἦων κἀχύρων σεσαγμένος. Eubul. III. 227. ἔσαπτον τὰς γνάθους. 3. θέλοντες] Qu. θέλουσιν. οὐδὲ βαιά] Malim οὐδὲ βαιόν.

2. φρενῶν πίθον] φρενῶν βυθὸν malit Nauck, collatis similibus exemplis, sed vulgata idoneum sensum praebet. Cf. Clem. Alex. p. 328., ubi ποταμὸς ἀτεχνῶς ῥημάτων νοῦ δὲ σταλαγμὸς dicuntur ejus temporis sophistae.

## Crates.

4. χρόνος — τέκτων — σοφός] Cf. Criti. 1, 34. χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ.

## Python.

1. V. 5. δὲ P. δὴ Jacobs. δ' ἐκ malit Nauck. Qu. δὴ 'κ, sed praepositione nihil opus est. 9. μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν] Cf. Eur. 255, 2. καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν (δοκεῖς).

10. πράττουσι] πράσσουσι jure malit Nauck. 17. ἔστιν] ἔσται malit Kaibel. 18. αὐτοῖσιν ὄλεθρος οὐξ ἐταίρας ἀρραβῶν malit Nauck.

## Moschion.

1. V. 3. μυρίας λόγχης] Cf. Adesp. 251. πολλή φαρέτρα.

2. V. 2. ἄτρωτε libri. ἄτεγκτε recte Nauck. Post βροτῶν tolleratur virgula.

4. V. 3. ἀστοῖς Ἀθάνας] Fellow - citizens of Athenae.

4. γνησίως] Malim γνήσιον. Sed fortasse aliud quid latet.

5. V. 2. οὖς σὺ S. οὔς σοι recte Trinc. οὖς σοὶ Nauck.

6. V. 3. ἦν γὰρ ποτ' αἰὼν κεῖνος] Cf. Soph. 1027. ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος. κεῖνος] Fort. δεινός. ἦν ὀπηνίκα libri. ἦν ποθ' ἦνίκα Nauck. Non assentior. 5. δρειγενῇ] Vix sanum. Fort. πετρηρεφῇ. δυσηλίους] δυσχειμέρους probabiliter malit Nauck. 9. οὐ μὴν] Fort. οὐ πω δ'. ἀγκύλοις] καμπύλοις jure malit Nauck, coll. Hymn. Cer. 308. καμπύλ' ἄροτρα. Solon. Fr. 13, 48. et Mosch. II. 81. εὐκαμπὲς ἄροτρον. 10. καρποῦ — ὀμπνίου] Cerealis fructus, i. e. frumenti. Cf. Callim. Fr. 183. ὀμπνιον ἔργον (i. e. agricultura). Apoll. Rhod. IV. 989. στάχυς ὀμπνιος. Soph. Fr. 225. ὀμπνίου νέφους. Cereris cognomen erat ὀμπνια (alma Ceres), Anth. P. append. 51. 11. εὐνώτιδος libri. εὐνώτιδος Grot. Nauck. Forma masculina εὐνώτης occurrit Cramer. Anecd. Oxon. I. 86. 13. κωφεύουσα ῥέουσα libri. κοῦ τροφήν φέρουσα Tyrwhitt. κοῦ φυτοῖς βρύνουσα conj. Nauck. κνωδάλων βρύνουσα Methner. Qu. κοῦδέπω φέρουσα.

14. βοραὶ] βροτοὶ (et mox αὐτοῖς pro αὐτοῖς) Bernhard. 16. νηὶ F. νηὶ corr. in διὰ P. δίκη Canter. Fort. Δί. σύνθρονος] σύνθακος malit Nauck, coll. Phot. 554, 27. σύνθακος: σύνθρονος. Recte, ni fallor. 17. ἀμεινόνων] ἀρειόνων malit Nauck. Mein. Totum versum jure spurium habent Wachsmuth. Nauck. 18. τρέφων] φθείρων Herwerden. στρέφων conj. Nauck, coll. Eur. 536. Men. mon. 712. Neutra correctione opus videtur esse. 20. σπασας libri. πλάσας Mein. πόρα Nauck. Qu. λαβὼν aut μαθὼν. Pro τὴν fort. τινα. 21. τῇ μακρᾷ τριβῇ] τῇ χρόνου τριβῇ conj. Nauck, coll. Soph. 603. 23. ἡμέρου τροφῆς] Of civilised food. Cf. v. 29. ἡμερον διαίταν. 24. ἀγνῆς] Leg. ἀκτῆς. Idem proponit



Wecklein. prob. Nauck. 27. ἐπυργώσαντο] ἐπύργωσάν τε Valck. Fortasse recte. 29. ἤγαγον] Qu. ἤμειψαν. 31. κάπιμοιρᾶσθαι Corrigebam κάπαμήσασθαι, sed obstat [Phocyl.] 99. γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.

7. V. 2. ὑβρίζειν] αἰκίζειν Nauck, coll. Hom. Il. ω'. 54. κωφήν γὰρ δὴ γαῖαν αἰκίζει μενεαίνων. Cf. Fr. 3, 1. κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν. 3. ἐπὰν] ἐπὴν Wagner. Recte, ni fallor.

τὰ ἡδύονα libri. τὰς ἡδονὰς, recte Porson. Nauck. 5. εἴληφεν] εἴληχεν recte Valck. Solennis hic error librariorum.

8. V. 1. τρανὸς] Ἀν τρανῆς? Cf. Soph. Aj. 23. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς ἀλλ' ἀλώμεθα. 2. τὸν πέλας] Malim τοὺς πέλας cum Burgesio.

9. V. 1. συνέσει δόξη S. σὺν αἴσι δόξη M. σὺν αἴσι (συνέσει supr. sec. m.) δόξη (supr. as sec. m.) A. σὺν αἴς δ olim probabiliter Nauck. συνέσει γε δόξας Valck. Fort. συνέσει τε δόξας.

4. εἰς γῆν] ἐκ γῆς probabiliter F. G. Schmidt. Fort. ἔρπων. συμπαθεῖς] συννεφεῖς Mein. prob. Nauck. Cf. Eur. El. 1078. συννεφοῦσαν ὄμματα. φέρων] φορῶν Herw. Correctio non necessaria.

5. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης] Cf. Eur. 153, 2. τῶν τότε λαμπρῶν. 6. νέμει] ἔχει Cobet. 7. πᾶς μὲν ἀστῶν] πᾶς τις ἀστῶν corr. Nauck.

8. καὶ προσήγορον] κεῖνπροσήγορον Valck. Recte, ni fallor. 11. εὐπορεῖ libri. ἐμποιεῖ Haupt. Nauck. Qu. ἐντίκτει.

10. V. In fine versus tollatur virgula. 2. ζῶν] Vix sanum. Fort. πάνθ', nisi pro διὰ τέλους aliud quid reponendum ut ἡσύχως.

ὁμαλὸν ἥσκησεν βίον] ὁμαλὸν εἴληχεν βίον Wecklein. Non male. Cf. Eur. 201, 2.

### Lycophron.

1. V. 2. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὥς ὁρᾶτε, —] Malim ἐγὼ μὲν, ὑμεῖς ὥς ὁρᾶτε, —. 5. κατέχω] ἔχω malit Nauck. Fortasse κατέχω valet i. q. οἶδα meminī.

2. V. 1. κυλίκιον — περιῆγε] Cf. 3, 1. ἡ βαιὰ κύλιξ | αὐτοῖς κινκλεῖται etc. 2. ὑδαρὲς] Fort. ὑδαροῦς (sc. οἶνον), aut ὑδαρῇ θ'.

3. ἀτρέμα] ἡρέμα malim cum Herwerden. 8 τ'] Leg. 8 δ'.

4. δαψιλῆς θέρμος] Cf. Sosith. 2, 17. δαψιλεῖ πότῳ (ποτῶ?). δημόνικος aut δημόκριτος libri. δημόκοινος Casaub. κοινόδημος Methner.

5. καὶ τρικλίνων (aut τρικλίνους) libri. κοῦ τρικλίνων Methner. Qu. πενήτων ἐργατῶν τε συμπότης. Verba mendosa, ut ostendit longa syllaba ante finalem creticum. Excidisse videtur genitivus aliquis, et scripsisse poeta — — τε συμπότης.

3. V. 1. ὥς] Qu. εἴτ', deinde. 2. πρὸς μέτρον] Anglice, to measure, by measure. δέ] γὰρ al. 3. σωφρονιστής] Cf. Aristarch. 3.

5. V. 3. κῦμα] Malim τέρμα, quod proponit etiam Nauck.

4. οὐ γὰρ ἔστ'] κοῦκέτ' ἔστ' malit Nauck. Non assentior.

## Sosiphanes.

1. V. 2. *ψευδῆς*] *σπεύδει* I. Bernhard. Qu. *αὐχεῖ*. *αἰθέρος καταιβάτης*] Verba corrupta. Qu. *ἄν τελεῖν* (*ἐκτελεῖν*) *καθαίρειν*. Ita etiam Bernhardt.

2. V. 1. *νῦν σοι πρὸς ὄψιν*] Verba corrupta, neque de sensu loci constat. *ἡβάτω*] Malim *ἐκλείτω*.

2. *νυνὶ δεῖ γ' ὀργήν*] *νῦν ἡδύ γ' ὀργήν* conj. Nauck. *νῦν ἔργον ὀργήν* O. Hense. Bene, nisi quod *ὀργήν σ'* potius legendum. Qu. *νῦν δεῖ σέ γ' ὀργήν* vel *ἔδει δέ σ' ὀργήν*. *ἡδείκου* S. *ἔνδικον* Gesner. *ἡδικοῦ* Mekler. Nauck.

3. V. 1. *ὦ δυστυχεῖς — πολλὰ*] Cf. Carcin. 10. *ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν*.

4. Distinguendum sic, *ἦν δ' εὐτυχῆτε μηδὲν ὄντες, εὐθέως —*. Alioqui *οὐδὲν ὄντες* scribendum foret.

## Sositheus.

1. V. 2. *εὖ τραφεῖς*] *εὐτραφῆς* F. G. Schmidt. *εὐθαρσῆς* bene Herw. Fort. *εὐγενῆς*, sed nil temere innovandum.

2. V. 4. *δ' ἐκείνου*] *δ' ὁ κείνου* malit Nauck. 7. *πίνει δ'*] *πίνει θ'* al. *ἄμα*] *ἕνα* al. *τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας*] *τῆς δέ* — al. Qu. *τρώγων* (vel *φορτίον*) *ἐκάστης ἡμέρας*. (Tzet. l. l. *ἄρτους δὲ τρώγων ἥσθιεν ὄνων τριῶν φορτίον*.) 8. *καλῶν*] *καλὸν* al. *κάδον* conj. Nauck. Qu. *οἴνου*. (Tzet. l. l. *οἴνου μὲν πίθον ἔξαντλῶν δλον ὑπῆρχε πίνων*.) *τὸν δεκάμφορον πίθον*] Qu. *ἦ —*.

9. *δ' ἐλαφρὰ*] *δὲ φλαῦρα* Mein. Quod non probandum. *πρὸς τὰ σιτία*] Anglice, for his food. 10. *ὄγμον θερίζει*] *ὄγμους θερίζων* Herm. *ὄγμον θερίζων ἕνα, μῆ δ'* Mein. *θερίζει τῇ μῇ δ'* —] Leg. *θερίζεται, μῆ δ'* —. 11. *δαίνυσί τ' ἔμπης*] "Verba desperata", Nauck. *συντίθησιν*] Leg. *ἀποτίθησί τ'*. 13. *εὖ καὶ πεχόρτασεν* cod. *εἶτα κάπεχόρτασεν* Herm. *ἦα κάπεχόρτασεν* Mein. *εὖ καλῶς τ' ἐχόρτασεν* bene conj. Nauck. 14. *ὥς ἂν ἐν θέρει*] Cf. Eur. 688, 3. *οὐδ' ἄγαν εὖογκος ὥς ἂν δοῦλος*. 15. *πλέον*] *πλείστον* Mein. Malim *πλεῖστον*. 16. *ἐπιστατῶν οἶδηα*] *ἔπειτ' ἄγων εἰς λῆα* probabiliter conj. Nauck. 17. *πότῳ*] Imo *ποιῶ*.

20. *αὐτῷ κυλίσας*] *ἀδρῶ γκυλίσας* probabiliter Mein. *αὐτῷ γκυλίσας* Methner. *φέρει*] Qu. *φέρων*.

3. V. 1. *οὖν*] *εἰς* Eichstaedt. Recte. 2. *σοφός τις ὥσπερ δίσκος* cod. *σόλος τις ὥσπερ* — Casaub. *ὥσπερ σόλος τις* — Herm.

Leg. (B.) *ἦν δ'* —; A. *τίς γὰρ ἀνθ' Ἡρακλέους*; 3. *πνυθιο . . .* cod. *Τιρίνθιός (τις)* probabiliter conj. Nauck.

## Aeschylus Alexandrinus.

1. V. 1. *δυστυχεῖν*] *δυστομεῖν* scite corrigit Wecklein. "Contrarium est *εὐστομεῖν*. Cf. Eur. 683. 2. *τάδε*] Requiro *κακὰ* aut *πάθη*.

## Apollonides

1. V. 1. οὐ χονσός. — οὐ πλοῖτον χλιδή] οὐ πλοῖτος. — οὐ χονσοῦ χλιδή jure requirit Nauck. 3. εἶχε] εἶχεν Clem. ἔσχε F. G. Schmidt. Fortasse recte. Cf. Zenodot. 1, 2. διασείκους] Qu. διατροπεῖς. 5. γνώμη δικαία] κοινὴ διάστα F. G. Schmidt. τάνδικα] τάνδοικα al. ταῖτ' αἰ Herw. πάντ' ἴσα Enger.

## Biotus.

1. V. 1. τὸ θρέψαι δ' ἐν —] Qu. τὸ θρέψαι δ' εἶ —, vel (καλῶς) τὸ θρέψαι δὴ —.

## Chares.

1. V. 1. πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν] Qu. πανταχοῦ κρατεῖν αἰεί. Cf. 2. 1. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν. 3. τοῦ δέοντος libri. τοῦ δοθέντος Nauck. Fortasse recte. ἐνδεῖται πλέον] Leg. ἐπιδεῖται πλέον. 5. πλείω] Leg. πλεῖστα. ἔχει κακά] Qu. ἔχειν γαίῃ, vel εἰωθ' ἔχειν.

2. V. 2. δ καὶ] ὥς καὶ jure malit Nauck. Possis etiam εἰπέ.

## Hippothon.

3. V. 3. Plane corruptum. Fort. ἄλλων. δέδοικε μηδὲν ἔξαμαρτάνειν] Qu. δέδοικεν ὥστε μὴ ἔξαμαρτάνειν.

4. τῶν νεωτέρων σοφούς] Qu. τοὺς σοφοὺς ὄντων νέων (vel νέων ἔτι).

6. V. 2. ἔνδον λαμβάνειν] ἐν δόμοις λαχεῖν Bergk. Leg. εἰς δόμους λαβεῖν. 4. Qu. δοσις δὲ τρυφεράν μὴ γυναικ' ἄγει λαβών.

6. Qu. εὐνονν βέβαιόν τ'.

## Isidorus.

1. V. 1. ὄψεσιν] Qu. εἰσορᾶν. 2. παρεμφερεῖς] Cf. Aesch. 464, 5. θηροῖν — παρεμφερέης. Qu. προσεμφερεῖς.

2. τὰ ὀπίσω aut τὰπίσω libri. τοῦπίσω Men. mon. 249. Corripo μὴ πρόσω. Cf. Patrocl. 1, 6. πρόσω βλέποντες. πειρῶ] μὴ ἔρα F. G. Schmidt.

## Mimnermus.

2. V. 1. οἶα] ὁποῖα Bergk. 2. ὑπὲρ φόβον] ὑπέροφοβα al. Quod recipiendum. Cf. ad Demonact. 1.

## Pompeius Macer.

1. V. 3. προσλάξεσθε] προσλάξυσθε al. Cf. Eur. Hec. 64. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι. 5. τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου] Qu. τοῦτ' ἔαρ τὸ τοῦ βίου, aut τοῦτο μέρος ἔαρ βίου. 6. λῦπαι — ἡβῶσ'] Cf. Sosiph. 2. θυμὸς ἡβάτω.

## Patrocles Thurius.

1. V. 5. *συννοοῦμεν*] Cf. Eur. Or. 633. *ἐν ἑμαντῷ τι συννοοῦμενος*. Ion. 644. Leg. *προσδοκῶμεν*, vel *διανοοῦμεν*, vel *καὶ πάντα δὴ νοοῦμεν*, vel *καὶ πάντ' ἄν ἐπινοοῦμεν ἐκπρᾶξαι*. *ἐκπράξειν*] Cf. Adesp. 540. *βουλαὶ τὰδ' ἐξέπραξαν*. Qu. *ἄν πρᾶξαι*. 6. *πρόσω βλέποντες*] Cf. ad Isidor. 2. 7. *ἀθλίου μόρου*] Qu. *ἀθλιοὶ βροτοί*.

## Zenodotus.

1. V. 1. *ἀεὶ libri*. *μὲν recte Valck. γὰρ Nauck.* 2. *βίον*] Plane corruptum. Qu. *φάτιν aut κλέος*.

## Zopyrus.

1. V. 2. *εὐτυχῶν libri*. *εὐτυχῶν Gesner. ἐντυχῶν Mein.* Malim *εὐτυχοῦς δὲ τοῦ θεοῦ τύχοι* (cum Nauckio), aut saltem *εὐμενῇ δὲ τὸν θεὸν λάχοι*.

## Thespis.

1. *ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην*] Qu. *νόμιζε νεβρίδος τόνδ' ἔχειν* —. Cf. Eur. Bacch. 111. *σικτιῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων*. 137. *νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτόν*.

2. *ἐξαθρήσας*] Leg. *ἐξακούσας*.

3. V. 3. *μῶρον γέλων ἀσκῶν*] Cf. Eur. 492, 2. *ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα | ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους*. *ἀσκῶν*] *ἀσκεῖ jure malit Nauck*.

4. V. 2. *ἀπὸ*] *γάλα recte conj. Nauck*.

6. *αἶθοπα*] *Jure suspicatur Nauck*.

**ADESPOTA.**

---



# ADESPOTA.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIAE 1889.

4. V. 1. ἄρνυσο] Cf. Eur. Andr. 697. ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δοκήσιν ἄρνυται. 2. κερδανεῖς] κερδανεῖ recte Nauck.

7. V. 2. ψύχουσα] Refrigerans, fovens. Cf. Aesch. Prom. 693. Alex. III. 395. ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ. Inter se opponuntur ψύχειν et θερμαίνειν Plat. Phaedr. 268 B.

8. σύγγαμος] Eandem uxorem habens. I. q. δμολεχῆς. Cf. Eur. Herc. 149. ξύγγαμός σοι Ζεύς.

9. V. 1. ἀποσβεννύς] κατασχύνων al. Praestat altera lectio.

10. V. 2. εὖ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις] Malim εὖ γε πρὸς γάμους ἔχεις.

11. κοῦδαμῇ] Malim κοῦδαμῶς. μακράν] Procul, i. e. difficile.

14. ἐνθα] ἐσθλοὶ probabiliter Hercher. Fort. εἶσι vel ἔσμεν.

18. σιγῶ] σιγᾶς conj. Wecklein. τοῦ θυμοῦ] Iracundiae.

19. V. 1. νεκρῶν προπομπὴ — κληροῦχε] θεῶν κληδοῦχε — προπομπὴ conj. Nauck. Nescio an recte. 2. νυκτὸς — μελάμπειλον] Cf. Eur. Ion. 1150. μελάμπεπλος νύξ. Alc. 846. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν. 429. 822. Or. 457.

21. V. 3. ἀπαιδεύτω βίῳ] Qu. ἀπαιδεύτοις βίον.

24. εὐειδεῖς λόγους] An εὐπρεπεῖς λόγους? Cf. Adesp. 515, 3. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται.

25. V. 2. γηροκομῶν] Cf. vv. ἵπποκομεῖν et γηροβοσκεῖν.

26. V. 1. τὸν ἄλλον ὧδε] τιν' ἄλλον τόνδε conj. Nauck. Leg. τεθέντα (aut τεθῆναι) τόνδε. 2. ἄν vulg. ἦν Nauck. Leg. ὄν. Idem suadet Cobet. διαιρῶν libri. διαθρῶν Valck. Nauck. Recte. Cf. ad Eur. 102, 2. 4. αἰσχρὰ — καλά] Fort. αἰσχρὸν — καλόν.

29. V. 1. (μὴ) σαφῶς recte Fix. Exciderat μὴ post simile χρή.

33. V. 2. ἔλαμπεν αἶγλην] ἔστραπτεν αἶγλην conj. Nauck. Qu. ἔλαμπεν αἶγλη aut ἔπεμπεν αἶγλην.

34. (πλανῶν ὁδόν) supplet Herwerden. Qu. — πολυπλόκοις τὴν ἔξοδον | πλανῶν, aut — πολυπλόκοις ἡσκημένον (vel δεδμημένον), | τὴν ἔξοδον πλανῶν.



36. V. 2. φίλους νομίζει τοὺς τῆς ψυχῆς ὑπερτέρους V. φίλους νομίζει τῆς τύχης ὑπερτέρους Wachsmuth. ψυχῆς (i. e. vita?) νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους Nauck. Recte, ut videtur.

48. V. 2. φάος τοῦμὸν R. φάος τόδ' recte Mein. οὐκέτ' (οὐδέν) εἰμ' ἐγὼ recte idem.

62. V. 1. Cf. Soph. 672. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου. 2. κλεινὸν πέδον] κλεινὴν πόλιν al. prob. Nauck.

64. V. 2. ναυαγίαις] Malim ναυαγία. Cf. Hel. 1076. εἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.

68. V. 2. ὅστις ἄν (μῶρος φανῇ) conj. Gomperz.

71. ἐρκείου (σέβας) conj. Nauck. Qu. ἐρκείου (βρέτας).

75. νέφος] νέφη al. Quod praeferendum.

76. ἐγὼ] ἔγωγε probabiliter conj. Nauck.

77. Cf. 94. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

78. οἱ δὲ] οἶδε Gomperz. Nauck. Fort. οὔτοι.

80. V. 1. οὐδὲ] Fort. οὐχί. Vel εἵπερ γὰρ οὐ τοῖς τινα κακῶς δεδρακόσιν. Cf. v. 3. 2. πεσεῖν] πίπτειν deteriores libri. πίνειν Elmsl. Recte, opinor. Cf. δφείλεσθαι v. 4. 3. ἄν] Scrib. ἦν.

4. προσῆκον οἶμαι] Qu. οἶμαι προσήκειν. ἔστι plerique libri. εἶναι A. τῶδ'] τῶνδ' iniuria malit Nauck.

82. V. 1. φέρων libri. φρενῶν Schneidewin. Nauck. Quod non probandum. Corr. βροτῶν (i. e. πολλοῖς βροτῶν).

85. (Ἄλιος) σπείρων probabiliter supplet Bergk. θεοκτίσταν] Malim θεόκτιστον.

89. καὶ τὴν μὲν] τὴν μὲν γὰρ Fritzscher. prob. Nauck. ἐξηγ-  
τοῦμεν] ἐξαντλοῦμεν al. prob. Mein. Recte, opinor. ἐπεισρέει]  
ἐπεισέρρει al. ἐπερρύη (?) malit Nauck. Verum videtur ἐπεισρέει  
propter metrum pro ἐπεισρεῖ positum.

90. V. 1. ξενῶνας οἶγε] Leg. ξενῶν' ἄνοιγε. 3. αἶρου] ἄργου  
al. Leg. αἶρε, affer. τὸν ἡδιστον] Sub. οἶνον.

94. Cf. 77. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι.

95. V. 2. τοῦφήμερον] τοῦφ' ἡμέραν recte Casaubon. Cf. Adesp.  
284. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν (al. ἐφήμερον et τὸν ἐφήμερον).

96. Cf. Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα διψῶσαν (μαιμῶ-  
σαν?) φόνου;

102. V. 3. καὶ τοὺς ταπεινοὺς] Malim τοὺς μὲν ταπεινοὺς.  
(ἦρεν εἰς ὕψος μέγα) probabiliter supplet Nauck., coll. Phoen. 404.  
ἦρε τῶν νεφῶν ἄνω F. G. Schmidt. ἦρεν ὑπεράνω νεφῶν idem.

4. Cf. Eur. 420, 3. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, | τὰ δ'  
ἦρ' ἄνω. 1040. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά. ἦ τοὺς libri.  
καὶ τοὺς Nauck. Qu. ἄλλους δ'. κατάγει libri. κατήγαγεν Nauck.  
Qu. βάλλει κάτω.

104. Fort. δέδοικα δὲ μή τι νοήσης, | Οἰδίπου. Epici fortasse  
verba. μήτι vulg. μή τοι Nauck., qui cum Valck. tragico haec  
adscribit.

105. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς] ἔργοισιν ἐσθλοῖς probabiliter F. G. Schmidt. ἄλλοισιν ἐσθλοῖς Herwerden.

108. μή μοι στέφανον ἀμφιῶν κάρῳ] Cf. 418, 4. στέφανον ἀμφιῶνκέ μοι.

109. V. 2. ἐμπόλημα τιμαλφέστατον] Cf. Plat. Tim. 59 B. κτήμα τιμαλφέστατον.

110. V. 1. Sophoclis est, ni fallor. Cf. ad v. 3. ἐλευθέραν] Imo ἐλευθέρου, ut legitur apud Clem. 3. οὕτως] Malim οὕτω.

συμφοροῦσα libri. συμφορουροῦσ' ἀεί Cobet. συμφορᾶς ἀεί recte Suevern. Nauck. Qu. συνναίουσ' ἀεί. συμφορᾶς — κηλῖς] Cf. Soph. Oed. R. 833. τοιάνδε κηλῖδα συμφορᾶς. 1384. τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν. Oed. C. 1134. ὦ τίς οὐκ ἐνι | κηλῖς κακῶν ξύνοικος; 4. ἀναστρέφει] Agitat, turbat. Anglice, stirs up, troubles. Cf. Eur. Hel. 712. εὖ δέ πως ἀναστρέφει (πάντ' ἀεί στρέφει;) ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων. 5. λύσσης πικροῖς —] Cf. Eur. Herc. 1288. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονχούμενοι (κληδονουμ. Lobeck. Aj. 60.).

111. V. 1. ἔμοι γένοιτο L. ἔμοιγε νῦν τε Grot. Nauck. ἔμοιγε (τοῦτο) νῦν τε bene F. G. Schmidt. (οὕτως) ἔμοιγε νῦν τε Herw. (Utique facile elabi potuit οὕτως post ὁμοίως.) ἔμοιγε μέντοι νῦν τε Jernstedt. Sophoclis haec esse suspicor. Cf. Ant. 181. El. 676.

112. V. 3. ἅπασιν — θνητοῖς] Qu. ἅπαντας — θνητούς. 4. ἐνδιδούς] Cf. Thuc. II. 49. λῦγξ σπασμόν ἐνδιδούσα. Eur. Iph. A. 617.

5. μή τοίνυν τὰ θνητὰ] μή νυν τὰ θνητὰ Valck. Nauck. Qu. μή περὶ (vel πρὸς) τὰ θνητά. Insolita enim est structura ἀγνωμονεῖν τι, usitata πρὸς, εἰς, aut περὶ τι. V. Dem. p. 257, 14. p. 309, 25. Plut. Cam. 28. Alcib. 19. Nisi mendosum est τὰ θνητά. Absolute usurpatur ἀγνωμονεῖν Xen. Hell. I. 7. 33.

113. (καὶ) πίστις κακὰ Klotz. Nauck. Malim πίστις δ' αὖ κακά. Aliter Sylburgius, πόλλ' ἀπιστία | δέδρακεν ἀγαθὰ (πολλὰ δ' αὖ), πίστις κακά.

114. V. 4. οὐδ'] Leg. οὐτ', nisi malis οὐκ ἂν καταίθων οὐδὲ — οὐδ' —.

115. V. 2. οἶκον στεγανόν] Cf. Eur. 472, 6. ναοὺς — στεγανούς. Soph. Ant. 114. λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός. 4. ὀνόμασιν γινώσκομεν] ὀνομάσαι δυναίμεθ' ἂν proponit Nauck. ὅς' εἰς ὄνησιν ὄντ' ἐγνώκαμεν Gomperz. Neutra correctio satisfacit.

116. μόνη] Malim μόνον.

118. V. 1. ἀνειμένος] Leg. ἀνειμένως, profuse. Et sic jam Grotius. Cf. Xen. Mem. II. 4. 7. Thuc. II. 39. Arist. Eth. II. 5. 2. ἀνειμένως ζῆν. Redde effuse. I. q. ἀνέδην. 2. εὖπιστος] εὖπειστος jure malit Mein. ὅστις ἐλπίζει] Fort. ὥστε προσδοκᾶν.

5. ἅπαντας] ἅπαντα al. ἀπαρχῇ solerter Grot. ἀπαρχαῖς recte Porson. Cf. Eur. 516, 2. θύων ἀπαρχάς. Dionys. 1, 3. Adesp. 458, 2.

119. V. 1. πρόσσεσιν δὲ τῷ πένητ' libri. πρόσσεσιν αἰεὶ τῷ

πένητ' Morell. Fort. ἀπιστία πρόσεσι τῷ πένητι γάρ. Cf. ad Eur. 21, 5. Sed versus 1—3. recentis originis esse jure statuit Nauck.

2. τὸ συμφέρον] Cf. Eur. 634, 2. 4. Cf. Theogn. 621. πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν. 6. ἀσφαλὲς libri. σαφὲς (vel καλῶς, καλόν) Dobr. Nauck. Malim σοφόν.

124. σοφοὶ μὲν ἦμεν — εὐτυχεῖς Herw.

126. V. 2. καὶ ἀνάξιοι libri. κἀνάξιοι Nauck. Revocanda, nī fallor, vulgata. τῆς ἐμῆς σπορᾶς] Fort. σπορᾶς τῆς ἐμῆς.

127. V. 1. φρονεῖτε νῦν] Malim φρονεῖτέ νυν. 2. Virgula post ἀρούρας tollenda videtur, sed de sententia non liquet. Hunc v. post δόμους v. 4. probabiliter transponit V. D. in Class. Journ. II. 656. 3. φρονεῖθ' ] Mendosum. Propono ζητεῖθ' (sc. μεγάλων πεδίων ἀρούρας) aut aliquid simile. 4. δόμων δόμους] θεῶν νόμους R. Methner. Cf. 181, 2. θεῶν νόμους F. G. Schmidt. "Verba vix sana", Nauck. Fort. δόμους δόμοις. 5. βιοτάν] τὸ χρεῶν Bergk. 6. ἀμφιβάλλει] Leg. ἀμφιβαίνει. Idem suadet F. G. Schmidt. ταχύπουν] Leg. ταχύπους (Ἄιδας). Et sic Burges.

7. ἔργω libri. ἔρπων callide Buecheler. Nauck. 8. ἄφνω δ'] Leg. ἄφνω τ'.

128. Scymn. ἄστρον τι κοινὸν (κλεινόν?) —.

129. V. 3. Cf. Fr. 136, 1. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως, | etc. πάντων κρατιστεύων] Cf. Andoc. 25, 37. Isocr. 193 C. Xen. Cyr. I. 5. 1. Soph. Tr. 101. ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα (ἦλιε). πάντων κράτιστε πάντων τύραννε cod. πάντων κρατιστεύων τύραννε Nauck. πάντων τύραννε Herm. 4. πολέμοις δ'] κἀν πολέμοις malit Nauck. 9. παμμήστωρ] Valet all-inventive Lycophr. 490. Qu. πανδαμάτωρ.

130. V. 1. πότνια σοφία] πότνι' ὦ σοφία (?) Herm. Qu. ποτνία σοφία. 2. δ' ἐμοὶ] Scrib. δέ μοι. χρυσίου cod. χρυσέου L. Dind. Nauck. 3. ἀκτῖνα] Fortasse non sanum. Confer tamen Eur. 771, 3. ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα βάλλει φλογί. Soph. 314, 2. πέμφιγα χρυσέαν. 6. καλὸς] Qu. μέγας. δτω προσέβαλε] δτω προσέβα Herm. "Metrum pariter ac sententia carminis laborat", Nauck. Qu. ὦ πρόσεσι. Cf. v. 2.

139. κάλλιστοι σωτῆρες] καλλίστας σωτῆρες Schaefer. Malim καλλίστω σωτῆρε.

143. σύμβωμοι aut συμβῶμεν libri. σύμβωμοι Nauck. σύμβωμον Bergk. Fortasse recte. Vox σύμβωμος (sharing the same altar) legitur apud Strabonem.

150. εὖζυγον] Well-joined, well-constructed. Vox significat well-benched Hom. Od. 13, 116. 17, 288. Post βλῶσις ponatur virgula. Apud Hesychium βλῶσις valet presence, arrival.

152. Connecte ἤδη καλῶς.

154. Cf. Eubul. 67, 1. ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρα etc. Eur. 829, 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον. Orest. 10. αἰσχίστην νόσον.

157. πόντου χεῦμ'] Cf. Aesch. 192, 2. ἐρυνθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης. 276. σταθεροῦ χεύματος. Eur. 316, 2. καλὸν δὲ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον. Πλειάδα] Fort. Πλειάδας. Sed Eur. Ion. 1152. Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος.

159. χρεῖος] Utilis. Contra ἀχρεῖος (inutilis) Soph. 182. 606, 2. 863, 2. Eur. 1063, 16. 282, 15.

160. πανοῦχος] Confer λυχνοῦχος.

161. V. 1. λάμπων φλογί] λαμπρᾷ (aut βάλλων) φλογί conj. Nauck. Illud praeferendum.

162. Κίλιξ δὲ χώρα] Qu. Κίλισσα χώρα. Confer Κρησσα, Φοίνισσα, etc.

163. ἄτρυντος ἐν πόνοις] Leg. aut ἄτρυντος πόνοις aut ἀτρύτοις πόνοις.

164. Qu. δς τόνδ' ἔχεις θεῶν (pro τὸν) σηκόν.

168. θεὸς οὐ ληπτὸς libri. θεὸς οὐχὶ ληπτὸς Nauck. Malim οὐ ληπτὸς ὁ θεός.

172. τῷ λαμβάνειν libri. τοῦ λαμβάνειν Nauck. ἡτιῶνται libri. ἡσῶνται Nauck. ἡδονται (et τῷ λαμβάνειν) conj. idem, coll. Mon. 513. τιμώμενοι γὰρ πάντες ἡδονται βροτῶν. Qu. τοῦ λαμβάνειν — ἡσσονες.

175. ἐξῆρ' ἄνω] Cf. Hes. 1279. τέλεκυν ἐξάρας' ἄνω. Cf. Eur. 436, 2. ὦ πότνι' αἰδῶς, εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς | συνοῦσα τὰ ναίσχυντον ἐξηροῦ φρενῶν. Cf. Eur. Fr. 718. ὦρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν. Cf. 390. Melanth. 1. τὰ δεινὰ πράσσει (sc. ὁ θυμὸς) τὰς φρένας μετοικίσας. ἐξῆρ' ἄνω] Qu. ἐξεῖλεν ἄν. Fort. ἐπῆρ' ἄνω. Cf. Autocrat. com. II. 891. τὸ δ' αὖ εἰς (?) ἄνω ἐξαίρουσα. Eur. 81, 2. ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης. Philetaer. III. 300. μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει. Similiter κάτω γῆς Eur. 687, 2. κάτω χθονὸς Astyd. 5. ὁ θυμὸς] Iracundia. Mox φρενῶν i. q. νοῦ. αὐτὸν] Qu. ἐσθλόν.

176. Cf. Adesp. 390. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω.

177. Ex Euripidis Antiope sumptum, ni fallor. V. 1. τὰς] τὴν recte Cobet. 2. σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας] Leg. σὺ δ' αὖ 'πὶ Θήβας.

Καδμηΐας recte vulg. Καδμηΐδας Nauck. Forma Καδμεῖος frequenter utitur Euripides; forma Καδμηΐς legitur Hom. 6, 57. Hesiod. Op. 161.

179. Cf. Soph. 666, 5. ὅταν δὲ δαίμων — πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον.

181. πένητα ναίειν] Cf. Eur. 714, 2. ἄλυπος οἰκεῖν.

182. τὸν τρόπον] I. q. τὸ ἦθος. φέρειν ed. φορεῖν recte Nauck. Cf. Adesp. 519. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν. Soph. Ant. 705. μή νυν ἐν ἦθος μῶνον ἐν σαντῷ φόρει.

186. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς] Malim πλήρους —. Cf. Soph. 764, 2. γαστήρ τε γὰρ σου καὶ γνάθος πλήρης. Adesp. 546, 5. εὐογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένη.

190. Qu. Αἴαντ' ἐφορμήσαντε μετὰ συνωρίδος, vel — σὺν ξυνωρίδι.

191. Falsus est haud dubie grammaticus. Scripserat poeta ἤλθον.

193. εὐανδρησίας] ἀνδρησίας al. Utique forma εὐανδρησία non toleranda est. Conferri non potest εὐοργησία Eur. Hipp. 1039. Bacch. 641. Qu. τιμᾶν Μακεδόνας ἔνεκα τῆς εὐανδρίας, vel — εἵνεκ ἀνδρείας. πρέπει (χρεῶν).

194. ἐγάμησεν] ἐγήματο al. ἔγημεν exspectarit Nauck. Qu. ἐγήμαθ'.

195. κόρην μίαν] κορῶν μίαν jure requirit Herwerden.

205. γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξετε] Confer locutionem τοὺς δδόντας ἐμβαλεῖν τινί. Sic Lex. Sabbait. γλῶσσα εἰ οὐκεμπήξεται, ἄδηλον εἰ ἡσυχάσεται. Emendatio incerta est.

206. δεσπότην κεκαρμένοι] Tonsurae genus. Cf. Arist. Ach. 849. Κρατῖνος — κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.

208. ἐμπεδῆς γαμόςρος μάρψεν Ἀΐδης] Corrigo ἔμπεδός σφε γαμόςρος | ἔμαρψεν Ἀΐδης. Hesych. ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χυθόνιος (ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν χυθόνιος ἔμπεδος?).

209. ἐνόρχην] Cur hoc in ἔνορχιν mutaret Nauckius non video.

210. ὄχημ'] Qu. ὄχοῦμ' (com.). φέρων] Qu. ἔχων aut γέρων.

211. συνίεσαν] συνήεσαν recte Musurus.

212. ὄχος] ἄχος Mein. τλητὸν Heins. Bergk. κακὸν Alberti. ἄχος γὰρ οὐδὲν conj. Nauck. Fortasse recte. εὐδέτοισιν cod. οὐδὲ τοῖσιν Heinsius.

214. ἱππικὴ βάσις] I. e. ἡ νευρὰ τοῦ τόξου, nervus equinus, qui quasi basis (sive chorda) arcus est. Simili figura audaci remi ὄρειοι πόδες dicuntur Adesp. 244. et mulus μοναστραβῆς ὄχος 239.

227. λαιθάργω] Cf. Soph. 800. κύων λαίθαργος εἰ.

233. Λίβυς τ' ἀηδών] Λίβυσσ' ἀηδών recte Musurus. Cf. ad Adesp. 162.

234. λιτῆρα θαλλόν] Annon ἰκτιῆρα θαλλόν? Cf. Eur. Suppl. 10. ἰκτιῆρι θαλλῶ. Analogiae repugnare videtur forma λιτήρ.

235. Hesych. χῶρος (λύθρος?) αἵματος ἰχώρ.

244. ὄρειοις ποσί] Fortasse lyrici poetae.

247. ὄτοβος ἄλιμος] Qu. ὄτοβος ἄλιος (aut ἐνάλιος).

252. παμβῶτις ἐλπίς] Cf. Soph. Phil. 391. παμβῶτι Γᾶ. Saepe ἐλπίσι βόσκεισθαι dicuntur homines.

255. πηκτὸς μόρος] Sic λακιστὸς μόρος Adesp. 291. διπτὸς μόρος, λευστὸς μόρος, etc.

256. ποιναῖς ἐφικταῖς] ποιναῖς ἀφύκτοις probabiliter M. Schmidt. ἐφικτὸς valet qui attingi potest, Angl. attainable.

257. πολλὴ φαρέτρα] Ut μυρία λόγχη Moschion. 1, 3.

261. τροχῇ] I. q. τρόχῳ (Angl. course). Fortasse mendosum.

264. *σανροβριθὲς ἔγχος*] Qu. *ὀπισθοβριθὲς ἔγχος* (Aesch. Fr. 338.).

276. Arridet Touprii conjectura, *κρατὸς κόσμος εὖσκιος* (*δοκσεύακιος* cod.).

279. *μερίζομαι*] *χειμάζομαι* conj. Nauck. *πιέζομαι* F. G. Schmidt. Sed vulgatam tuentur loci ab Nauckio allati, Achill. Tat. V. 24. et Theophyl. Epist. 37.

280. *τίς ἄν ἐμοῦ* vulg. *τίς ἀντ' ἐμοῦ* M. Schmidt. *τίς ἄρ' ἐμοῦ* Nauck. Malim *τίς ἄρ' ἄν ἐμοῦ*.

282. *ἔχειν* vulg. *ἔχω* (subj.) Nauck. Fortasse recte, quamquam defendi potest vulgata.

284. Sophoclis, ni fallor, locus. V. 2. *πλανήτης*] *δυσείμων* al. Cf. Oed. Col. 3. *τὸν πλανήτην Οἰδίπουν*. 123. *πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ' ἔγχωρος*. *τοῦφ' ἡμέραν* recte Laert. *ἐφήμερον*, *τὸν ἐφήμερον* al. Cf. Eur. 835. Cycl. 335. *φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν*. Adesp. 476. *Ζεὺς ἐσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν*.

285. *ὀνείρων — φαντάσματα*] Cf. 375. *ἔνυπνον φάντασμα*. Aesch. Fr. 312, 3. *νυκτέρων φαντασμάτων* | *ἔχουσι μορφάς*.

287. *οἰάκισμα*] Gubernatio. Anglice steering, directing. Herod. I. 171. *τελαμῶσι σκυτίνοις οἰακίζουσι τὰς ἀσπίδας*. Arist. Eth. N. X. 1. 1. *στάθμην* vulg. *σταθμόν* Buttm. quod temere recepit Nauck. Saepe *κατὰ στάθμην* et *παρὰ στάθμην* dicuntur.

291. *λακιστὸν — μόρον*] Cf. ad Adesp. 225. *πηκτὸς θάνατος*.

293. *ἐκώκυες μέγα*] Imo — *μακρά*. Cf. Arist. Lys. 1222. *κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά*. Ex comoedia, ni fallor, sumptum.

294. *κράτη*] *κράτος* al. Quod cum Nauckio praeferendum censeo. 'Regimen' vertit Publilius Syrus 458. Cf. Eur. 806, 2. *παισὶ προσθεῖναι κράτη* (*κράτος?*).

295. *ἀλκίμῳ σθένει*] Eadem verba Aesch. 99, 18.

296. V. 2. *ἐξαφαιρεῖται*] Cf. Soph. El. 1157. *ἐξαφείλετο*.

298. *ἀγών*] Scrib. *ἀγών*.

300. Cf. Soph. 846, 3. *ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλίσκεται*.

302. Divide sic, *τὸν μέγαν* | *'Αγαμέμνον.'*

303. V. 2. *καμάτοις ἀνοδύρτοις*] Qu. *θνατοὺς ἀνοδύρτους* (without complaining).

306. *οὐδὲν — ἐρῶν*] Verba ex comoedia sumpta.

307. *ἔρπ'*] *ἔρρ'* probabiliter Mein. Nauck.

312. Placet Jernstedtii correctio, *τύχη μάχεσθαι δεινὸν ἐστι καὶ θεῶ*. Malim tamen *θεοῖς*. Cf. Simonideum illud Fr. 5, 21. *ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται*.

314. Cf. Eur. 952. *ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός*. Men. mon. 475. *σοφοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσει σοφός*.

316. *φίλον*] Malim *φίλους*.

319. Cf. Eur. 576. *ὁ πλεῖστα πράσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν*.

320. *καλλίῳ βουλεύεται*] *βέλτερον* — Mein. Qu. *μᾶλλον εὖ* —. Cf. Men. 268 M. *ταυτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὃν συλλαμβάνει*.



324. V. 1. μὴ δεδοικότα] μηδὲν εἰδότα malit Nauck, coll. Eur. 205. Non assentior. Cf. Antiph. III. 102. δοφεῖν — δεδοικότα.

326. νόμων] Qu. λόγων. Cf. Adesp. 304. δοῦλος πέφυκας· οὐ μέτεστί σοι λόγου. ἔφη libri. ἔφν Mangey. Nauck. Qu. πρέπει, φιλεῖ, αὐτὸν χρεών.

327. V. 2. ἄρχειν θ'] Qu. κἄρχειν. Offendit enim καὶ κλύειν — ἄρχειν θ'.

328. μὲν (τὰς) πλάκας Nauck. Qu. δόμων πλάκας.

330. (οἶνωθεις vel ὀργισθεις) ἀνὴρ Gomperz. (αὐθάδης) ἀνὴρ conj. Nauck.

331. νεκρόν] νέκυν al.

333. περισφάτως] Vox non alibi obvia.

334. κάμνειν] κάμνεις Cobet. Et sic Eust. Od. p. 1757, 38. et p. 1832, 14.

336. ἐν φρίκη γελᾷ] Qu. αὖ φρίκη γελᾷ aut οὐ φρίκη γελᾷ;

348. ἐν πτυχαῖς πόντου] Cf. Eur. 779, 7. ἐπ' αἰθέρος πτυχάς. Sic ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. οὐρανοῦ ναίων πτυχάς Phoen. 84.

349. λυγγὸς libri. λυγκὸς Nauck. Confer nomen Λυγκεῖς. Dicebant tamen ἱγγος.

350. V. 2. ἄμεινον οὐδεῖς] B. ἀλλ' ἔστιν οὐδεῖς Gomperz. Quidni sic, B. ἄμεινον· οὐδεῖς —? εὐσεβεῖν θεούς] εὖ σέβειν θεοὺς Valck. Recte, opinor, quum dicendum fuisset εὐσεβεῖν εἰς θεοὺς.

352. V. 2. βροτοῖς] βροτοὺς al. Quod praeferendum.

354. V. 1. ὅτω — πέση] I. e. ὅταν πέση τινί. Cf. Eur. El. 815. ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι — εἶναι τόδ' ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς.

355. V. 2. Cf. Eur. 285, 4. Soph. 757.

357. αἰσχροὶ γίνονται τέκνα] αἰσχροὶ γίνονται τέλη parum feliciter conj. Nauck. Qu. αἰσχροὶ τᾶργα γίνονται.

364. V. 4. Cf. Eur. 822, 4. ἡδὺ κάπῳδαι φίλων (sc. ἐν κακοῖς). τῷ πειρωμένῳ] τᾶπορουμένῳ Herwerden. τῷ ταλαιπωρουμένῳ (om. ἐστὶ?) Kock. Qu. τῷ λυπουμένῳ, vel τάνιωμένῳ. Euripidi locum bene tribuit Valck. Cf. Hel. 830. γυναικὶ πρόσφορον γυνή (v. 2.).

369. λιμὴν γὰρ Ἀῖδας ἀνιᾶν] Haec cothurnum Sophocleum redolent.

373. V. 2. βριθομένα] Vix sanum. 3. γλυκερὸν φάος δρῶσα] γλυκερὸν εἰσορῶσα φάος malit Nauck. Qu. γλυκερὸν φάος εἰσορῶσα.

375. ἔνυπνον φάντασμα] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις.

377. V. 1. ὑποστολίσας] I. q. ὑποστείλας, ὑφείς. Anglice lowering Cf. Eur. Orest. 606. οὐχ ὑποστέλλει λόγῳ. Hinc ὑποστολή (submitio) Plut. Mor. 129 C.

379. V. 1. ἔλκει γὰρ aut ἐκεῖ γὰρ libri. εἶκει γὰρ F. G. Schmidt. Nauck. Recte. 2. θινῶδες — ἄγκιστρον] Mira locutio. σάλῳ] I. e. ποντίῳ σάλῳ. Cf. Soph. Phil. 271. Ant. 163. Oed. R. 24.



381. 2. καὶ θ' ὄπλα] καὶ θ' ὄπλα Duebner. καὶ θῶπλα Mein. καὶ θῶπλα Nauck. λάζεν] λάζου tacite Mein. καὶ γνάθους εὐθιμόναι] Malim τὰς γνάθους τ' εὐθιμόναι. Desideratur enim artichulus ante γνάθους. εὐθιμόναι] εὐσχημόναι deteriores libri Plutarchi. Redde, arrange, set in order. Cf. Plat. Legg. VI. 758 B. εὐθιμονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς αὐτῶν οἰκήσεις. Aesch. Cho. 84. δμῳαὶ δωμάτων εὐθήμονες. Hesiod. Op. 471. εὐθιμοσύνη. Xen. Cyr. VIII. 5. 7. Plut. etc. Anglice, good order, good management, tidiness. Altera lectio εὐσχημόναι parum hic convenit, quum significet to behave with decorum. Plat. Legg. 732 C. Hinc εὐσχημοσύνη gracefulness, Plat. Symp. 196 A. Xen. Cyr. V. 1. 5.

382. ἡδίκησας] Malim ἡδίκηκας. ἄνδρ'] Malim ἄρ'.

383. κλίνει libri. κλῖνοι Nauck. Latet aliud quid. Fort. κτάνοι aut κάνοι.

384. V. 1. χρῆσις] κτῆσις Wecklein. 2. ὠφελεῖν φιλεῖ] ὠφελεῖ φίλους malit Nauck. ῥέοντος] παρόντος jure legendum suspicatur Nauck.

385. Cf. Eur. Fr. 1063, 12. ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει.

390. V. 1. — I. e. 'his passion getting the better of his reason.' Cf. Adesp. 176. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται. Melanth. Fr. 1. 2. Nauckius a poeta scriptum fuisse suspicatur πηδῶν ὁ θυμὸς — τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας, ad Melanthium (Fr. 1.) haec referens. Mihi diversi loci videntur esse.

391. θύννος βολαῖος πέλαγος ὥς διαστροβεῖ] Offendit in his particulae locatio. Qu. πέλαγος βολαῖος θύννος ὥς διαστροβεῖ. βολαῖος] Violens, vehemens. Vox nusquam alibi occurrens.

394. V. 1. ἡμπισχε] Leg. ἡμπέσχε. 2. καὶ δόμων ἀνάστατον] Malim κακὰ δόμων —. Et sic (aut κακ) cod. Vind.

395. κατάρχεις] γὰρ ἄρχεις al. Quae lectio praeferenda est.

397. V. 2. φύλλα βακχείου] θαλλὸς Ἰάκχου F. G. Schmidt. θύσθλα τ' Ἰάκχου conj. Nauck. Fort. συχνὰ βακχεύει.

405. δεσπότην λύρας] Ut ἄναξ κώπης et similia dictum.

410. V. 2. μή γε] μήτε (μή τι ed. Duebner) al. Qu. (εἰ) μή τι πανσώμεθα] πανσώμεσθα ed. Duebner. πανσαίμεθα al. Qu. πανσόμεσθα.

414. V. 3. πρὶν παθεῖν δέ] Sc. αὐτούς. μαίνομαι] μαινόλις Herwerden.

416. V. 1. (ὑποθεῖς) κραταιῶ bene Mein.

417. αὐτ'] αὐτε in senariis locum non habet. Leg. αὐ 'στ'.

418. V. 4. στέφανον ἀμφέθηκέ μοι] Cf. 108. μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρα. 6. προσωδά] Cf. Eur. 631, 2. προσωδὸν ἀχεῖ μέλος.

419. Divide sic, Κρητικούς | αὐλοὺς — νεβροῦ. θανούσης] θανόντι Hecker. Fort. θανοῦσι. κῶλα] Crura, tibiae.

420. αὐλητήριον libri. ὑλιστήριον recte Usener. Nauck. ὑλιστήριον (i. q. ὑλιστήρ, a filter, strainer) legitur in schol. Nicand. Hic adjectivum videtur esse.

433. ὥς ἅπαντα] ὥς πάντα Nauck. ἅπαντα conj. idem.

434. παρήπαφεν] παρήγαγεν in tragico versu malit Nauck. Incert. apud Clem. ἡδὲ καὶ ἔργα (ἡδ' ἀνθρώπων Nauck. malim ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν).

440. ἄνδρα νήπιον] ἄνδρ' ἀνήμερον requirit Nauck. Malim ἄνδρα νηλέα.

441. δευσοποιοῖς] Angl. fastdyeing. Cf. Plat. Resp. 429 E. δευσοποιὸν γίγνεται τὸ βαφέν. 430 A. Dinarch. 105, 23. δευσοποιὸν (ingrained) — πονηρίαν.

445. ἐν πρώτοις ἐγώ] ἐν πρώτοις σ' ἄγω recte Schneidewin.

446. Ζεὺς κατεῖδε] ὁ Ζεὺς κατεῖδε Valck. Malim ὁ Ζεὺς βλέπει δὲ (γὰρ), vel ἔβλεψε γὰρ Ζεὺς, vel ὥς Ζεὺς ἔβλεψε. Parum recte dicitur καθορᾶν εἰς τι.

448. V. 1. θεὸς γὰρ] ἡ θεὸς al. ὁ θεὸς recte Valck. θεὸς δ' Nauck. Cf. Chaer. 37. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός. 2. λέβης τις aut λέβης libri. λέβης τοῦ Valck. improbat Nauck. Fort. λέβης του.

449. ἐκ πολλοῦ] ἐκπονεῖν F. G. Schmidt. Leg. ἐν βουλῇ. Possis etiam ἐν λόγοις, vel αἰνέσαι.

452. V. 2. δς cod. δτου Heimsoeth. Nauck. Qu. οὐπερ, vel sic ἦλιν, δι' ὃν δὴ —.

453. προσφέρων] προσφερῆς conj. Nauck. Recte, opinor. τρόπους] τρόπον al. Quod recipiendum. Schol. Pind. οὐδὲ γὰρ (leg. οὐδέ γε) παῖς.

455. V. 2. ᾧ βουλευέται] With which he takes counsel.

456. ἐλπίδος (Ἐλιδης) probabiliter supplet Mekler. Exciderat Ἐλιδης post simile — ιδος.

457. ἐν τῷ λαλεῖν] ἀπλῶς λέγειν Heimsoeth. ὀλίγον λαλεῖν F. G. Schmidt. εἰς οὓς λαλεῖν Wecklein. Malim οὔτοι λαλεῖν, aut ὀλίγα λέγειν. δεῖ μηδὲ] Leg. δεῖ σ' οὐδέ. Non convenit hic μηδέ.

458. V. 1. αἰὲ δ' ὀρῶντί τ' ὀξύ] Qu. αἰὲ δ' ὀρῶν ἦν ὀξύ, vel ὀρᾶν γὰρ ὀξύς ἦν αἰὲ τυφλός περ ὧν. Cf. Ad. 510, 2. ὀξύ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, δς τὰ πάνθ' ὀρᾷ. Adesp. 485. οὐχ εὖδει Διὸς | ὀφθαλμός, ἐγγὺς (l. ὀξύς) δ' ἐστὶ καίπερ ὧν πρόσω. 2. θυσίας γὰρ] γὰρ del. Herm. Recte. ἀπαρχὰς] Cf. 118, 5. Eur. 516, 2. Dionys. 1, 3. καὶ τυφλός ἦν] Leg. καὶ τυφλός περ ὧν.

3. (αἰὲ) περισσὸν Gomperz. et Methner. Malim (ἡμεῖς) περισσόν.

4. τὸ δὴ γε] Leg. καὶ δῆτα. συγκόπαντες L. σὺν κόπαντες callide Nauck. Cf. v. 5. κεκομμένον. οὐ μεμνημένοι] Vitiosum. Qu. εὖ τεθραμμένον, vel εὐθηλούμενον, vel εὐθηλῇ τινά. 8. ἀντόμοιον] Corrigo ἡπάτησε. 10. θύοντες ὕβρει] φηλοῦντες — F. G. Schmidt. Qu. βρύντες ὕβρει. τυφλός οὔτοι γινώσεται L. τυφλός

οὔτι γινώσεται Brunck. Qu. τυφλὸς ὦν οὐ γινώσεται. 13. αὐτοῖ-  
σιν αὐτοὺς τῶνδε L. αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε Nauck. Qu. αὐτοὺς ἀποινα  
τῶνδε. 15. σφάζοιεν L. σφάξειαν Nauck. Fort. τέμοιεν, χρά-  
νειαν, aut χρώσειαν.

459. Divide sic, ὥς ὁ μὴ | τοῦργον δεδοικῶς —. οὐδὲ  
τὸν λόγον vulg. οὐδὲ δέδιδε O. Hense. (Sed οὐδὲ τὸν λόγον δέδιδε  
potius dicendum erat.) οὐ δέδοικε τὸν λόγον melius Nauck.

462. V. 2. ἔχθος] An object of aversion, an aversion.  
Fort. ἐχθρόν.

464. κάλλιστα μουσῶν] κάλλιστ' ἄμουσος bene conj. Nauck.

465. V. 1. κατειπεῖν] Asseverare. Fortasse vitiosum. Re-  
quiri videtur verbum aliquod significans dubito. Qu. δοιάζω,  
quod tamen epicum est, non tragicum.

466. V. 1. γὰρ τὰ τοιαῦτα] καὶ γὰρ ταῦτα al. γάρ τοι ταῦτα  
Nauck. Malim γὰρ τοιαῦτα.

467. Ἀκτίτου πέτρα] Malim cum Nauckio Ἀκτίτις πέτρα. Confer  
χωρίτης χωρίτις. Steph. Byz. ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ (leg. Ἀττική).

469. Φασιανὸν νάπος] Malim Φασιανικὸν νάπος. Nisi praestat  
Φασιανὸν αἶπος (cf. 468.).

470. V. 2. διώκησ' ] Cf. Adesp. 506, 3. διοικεῖ γοῦν ἄπανθ'  
ἢ βούλεται. 4. εὔρηκ' libri. ἡῦρηκ' Nauck. Malim ἡῦρον, ut  
ἐξηῦρον est in Aesch. Prom. 460.

471. ὁ γὰρ θεὸς — νόμος] ὁ γὰρ νόμος — θεὸς conj. Nauck.  
Recte, ni fallor.

472. Fort. Ζεὺς τοι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς πείρατα νωμᾷ.  
Lyrici poetae verba, fortasse Christiani.

473. μετὰ πάντα] ῥᾶστα πάντα conj. Nauck. δυνατὰ πάντα idem  
olim. Malim πάντ' ἀνυστὰ, aut δυνατὰ πάντα.

474. θεοῦ ἐφιέντος] θεῶν ἐφιέντων bene conj. Nauck. τύχη F.  
τύχη Gaisf. Nauck. Qu. βροτοῖς.

475. τὸ θεῖον] Cf. Adesp. 498. Eur. 62. 150. 491, 5. 584, 2.  
Criti. 1, 16. δωρήματα] Qu. γεννήματα, aut βλαστήματα.

476. τὴν ἐφήμερον τροφήν] Fort. τὴν ἐφ' ἡμέραν. Cf. Adesp.  
284. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν (al. ἐφήμερον et τὸν ἐφήμερον). et  
ad Adesp. 95, 2.

477. οὐδὲ εἰς ἀνὴρ σθένει] οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ σθένει vel οὐδὲν  
ἄνθρωπος σθένει Mein. Illud praeferendum. Cf. Eur. 450, 2.  
οὐδὲν ἂν σθένει.

480. πανταχοῦ πάρεσι vulg. πάντῃ πάρεσι recte Wachsmuth.  
Cf. Men. mon. 698. πάντῃ γὰρ ἐστι (l. πάρεσι) —.

481. V. 2. Versum suspectum uncinis includit Nauck. Totus  
locus serioris aevi videtur esse.

482. V. 2. σαφὲς ὅτι F. σάφ' οἶδ' (vel σαφὲς λόγος ἔσθ') ὅτι  
Bergk. Nauck. σαφὲς (φάτις ἔσθ') ὅτι Mein. καὶ τὰ F. πάντα  
recte Nauck. βροτοῖς] βρότεια probabiliter Mein. 3. τέμνει]

Malim τάσσει ordinat. 4. καθελών] Mendosum. Qu. κατάγων. Cf. Adesp. 102, 4. ἡ γὰρ τύχη — τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν. δοκέοντ'] τὰ δοκοῦντ' probabiliter Methner. Qu. τὸν δοκοῦντα. 5. ἀδόκητον δ'] ἀδόκιμα δ' Methner. Qu. τὸν δ' ἀδόκητον. ἐξαείρων] Qu. ἐς ὕψος αἴρων.

484. φθείρει — τὴν ἀβουλίαν] Qu. κρείσσων — τῆς ἀβουλίας. φθείρει] φθάνει conj. Nauck.

486. V. 2. νόμον μαιίνων] Cf. Soph. 100, 3. Aesch. Ag. 1669. μαιίνων τὴν δίκην. Sept. 344. μαιίνων εὐσέβειαν. ἐγγὺς] ὀξὺς malit Nauck. Cf. 491. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμός ἐστι πάντ' ἰδεῖν. Sed 496, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

488. Cf. Eur. 267. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά. Adesp. 509, 3. χρόνος — πόλλ' ἀνευρίσκει σοφά.

489. V. 1. αὐτας aut ταύτας libri. λύπας Nauck. Leg. ἄτας. 2. τοῖσι libri. πᾶσιν conj. Nauck. Malim τούτοις. διδοῦσιν] Propter hanc formam num veteris poetae haec sint dubitat Contus. Utique nimis languida sunt verba ἐπεὶ οὐ σφιν πονηρόν ἐστιν.

490. ἤρξε libri. ἔρξεν Wecklein. Nauck. Scribendum ἤρξεν. ἔρεξεν potius quam ἔρξεν dicturus erat poeta tragicus.

491. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν] ἔσθ' ἅπαντ' ἰδεῖν malit Nauck. ὥστε πάνθ' ὁρᾷ F. G. Schmidt. δς τὰ πάνθ' ὁρᾷ conj. Nauck. (Cf. Adesp. 510, 2.). Malim ἐστι πάνθ' ὁρᾷ, vel ὥστε —. πάντ' ἰδεῖν] πάνθ' ὁρᾷ Men. mon. 695. Quod recipiendum.

492. V. 3. τι] τί (sic) libri. τὰ recte Heeren. τοῦ θνητοῦ βίου] τοῦ θνητοῦ γένους malit Nauck. Noli τοῦ θνητῶν βίου corrigere. Cf. Adesp. 547, 3. ἐν θνητῷ γένει. Eur. 1080, 4.

493. V. 1. ὁρᾷς Δίκην ἀναυδον οὐχ ὁρωμένην | εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ] Lege ὁρᾷ Δίκη σ' ἀναυδος οὐδ' ὁρωμένη | εὐδοντα καὶ στείχοντα καὶ καθήμενον. Similiter Herwerden, nisi quod οὐχ retinet. 3. ἐξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον] Qu. ἐξῆς ὀπαδοῦσ' ἐνίσι, —. ὀπάζει] ὀπηδεῖ al. ὀπαδεῖ Nauck. δόχμιον] δόγμα al. Corrigo ἐνίσι. ἄλλο δ'] ἄλλο δὲ al. ἄλλοθ' Grot.

495. ἀνθρώποις] ἐν θεοῖς Herw. Sed θεῶν potius dicturus erat poeta.

496. V. 1. μὴ μουσοποίει] μὴ . . . σοποίει P. pr. m. μηδὲν σὺ ποίει P. sec. m. Quod recipiendum. 2. πόρρω γὰρ] πέλας γὰρ al. πρόσσω γὰρ Mein. ἐκὰς γὰρ Valck. Cf. Adesp. 485, 2. βλέπει] κλύει al.

497. κακὰν φρονῶν libri. κάκ' ἀφρονῶν Gaisford. κάκ' εὖ φρονῶν melius Nauck. ὅστις γ' [malim δ'] ἔχει κάκ', εὖ φρονῶν σιγῇ στέγει F. G. Schmidt. Recte, opinor.

499. V. 2. ἄγουσ'] Ducunt, existimant. Nisi aliud quid latet. 4. μέγα] ὀξὺ conj. Nauck. Quod recipiendum videtur.

Idem mihi ipsi in mentem venerat. οἷς τίνουσ'] Qu. ἀποτίνειν.

5. κακῶν] κακοὶ Gennadius.

500. ἐξέλαμψεν δοιον libri. ἐξέλαμψε θεῖον Cobet. Nauck. Recte proculdubio.

501. δόσια libri. δόσια Nauck. Qu. θνητοῖς (βροτοῖς) vel πασῶν.

504. κννηγέτι] ἀρχηγέτι corr. Nauck., coll. Lycophr. 1350. πημάτων ἀρχηγέτις. Aesch. Ag. 1628. καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενῇ (ἀρχηγετῇ Nauck.).

506. V. 1. τῶν θεῶν] Qu. πραγμάτων, vel τῶν βροτῶν.

2. ταῦτα] πάντα Gomperz. μοῦνα (pro μόνον?) conj. Nauck.

3. διοικεῖν οὖν libri. διοικεῖ γοῦν recte Nauck. ἅπαντα βούλεται] ἅπανθ' ἢ βούλεται Jernstedt. Nauck. Malim ἅπανθ' ὡς βούλεται.

507. V. 1. ἄναξ ἔστι] ἄναξ, ἔξεστι Cobet. ἀρ' ἔξεστι conj. Nauck. Fort. ἔστιν ἔστι, aut οὐκ ἔξεστι.

508. V. 1. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος] Mira inter hunc versum similitudo intercedit et Men. mon. 347. μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις. Vide etiam Nauckii notam. Utrum necne diversi hi loci sint ambigi potest. Uterque idoneam sententiam praebet.

509. V. 1. ἅμα κραταιᾷ χρημοσύνα] ἃ τε κραταιὰ χρημοσύνα feliciter conjicit Nauck. 2. βίου] βίοντος probabiliter Dind.

510. V. 2. ὁξὺν βλέπει] ὁξὺς βλέπειν Hilberg. Cf. Adesp. 458, 1. ὁ χρόνος] ὁ θεὸς bene conj. Nauck. Cf. Adesp. 491. ὁξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὄρα (f. ὥστε πάνθ' ὄραν).

511. εἰς φάος] πρὸς φῶς Men. mon. 592. πρὸς τὸ φῶς Mein. Recte.

515. V. 1. τῷδε] Huic homini. 3. δοτις] Ad τῷδε referendum.

517. παρῶν] Fort. ποιεῖν. μὴ παρῶν ἀπῆς] Cf. Eur. 519, 2. ἄπεισι, κἄν (κῆν) παρῶσ' ὁμως. Arist. Eq. 1120. Sensus loci non satis perspicuus est.

518. Duo diversa fragmenta, ut videtur. τὸ φρονεῖν εἰπας κακῶς] Fort. εὖ φρονῶν εἶπον κακῶς. Sed sensus loci obscurus est.

519. ποδώκη — τρόπον] Cf. Eur. 1032, 1. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν | εἰς συμφορὰν (συμφορὰς?) καθῆκε πολλά (ἔστησε πολλοὺς?) δὴ βροτούς. Adesp. 182. μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν. Soph. Ant. 705. μὴ νυν ἐν ἥθος μοῦνον ἐν σαντῶ φόρει. ποδώκη] Cf. Sept. 623. ποδώκες ὄμμα. Cho. 576. ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. Fr. 22. Eum. 37. ποδωκία σκελῶν.

520. ἔμβα πορθυμίδος ἔρμα vulg. ἔμβα, πορθυμίδος ἔρμα Nauck. Quod vix satisfacit. Fort. ἔμβα πορθυμίδα νεκρῶν aut aliquid simile.

521. θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας] βλάπτουσι λῦπαι

Heimsoeth. σφάλλουσι λῦπαι Wecklein. Corrigo βλάπτουσιν (aut σφάλλουσιν) οἱ θεοὶ —.

522. V. 1. ὅσοι] Malim ὅπου, cui respondet ἐνταῦθ' in v. 2.

2. τῷ βίῳ] Qu. τῷ σοφῷ. 4. τῶν ἀρίστων] Qu. τῶν ἀληθῶν. Cf. Philostrati l. l. εὐτέλεια γὰρ διδάσκαλος μὲν σοφίας, διδάσκαλος δὲ ἀληθείας.

523. ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου] Qu. ὀργῆς τῆς ἀπαιδεύτου. Cf. Eur. 259.

524. V. 1. ἐν τοῖς κακοῖσι] In malis, in rebus adversis. Cf. Adesp. 545, 2. 2. διαν παρῇ] Fort. διανπερ ἥ.

525. οὐκ ἐμποίνιμος] Supplicio non obnoxius est, ut vertit Publilius Syr. Sent. 38. Vox, ni fallor, non alibi occurrens. Simplex ποίνιμος occurrit Soph. Tr. 808. ποίνιμος Δίκη. Aj. 843. ποίνιμοι — Ἑρινύες. El. 210. ποίνιμα πάθεα.

527. τοῖς ἀργοῦσιν] τοῖς ἀργοῖσιν Men. mon. 242. Quod praefendum. δ' ἀμαρτάνουσιν mon. 252. Cf. Soph. 780, 2. Eur. Tro. 1253. αὐδῶ — μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα | ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι.

528. κακὴ vulg. κακὸν Herw. Nauck. Recte.

529. V. 1. ἐπὶ γλώσση φνεῖς libri. εὐεπῆς γλώσση φνεῖς (?) Valck. εὐεπῆς γεγῶς φύσει melius Herwerden. διαν (λέγειν) τις εὐφνῆς γεγῶς F. G. Schmidt. ἀξίωμ' ἔχων μέγα Cobet. Ipse malim εὐεπῇ γλῶσσαν φορῶν. Tentabam olim διαν δεινός τις εὐγλωσσός τε φύς.

531. συνετόν] Malim σεμνόν cum F. G. Schmidt. Cf. Adesp. 530.

537. V. 1. κρεῖττον τ'] κρεῖσσόν γ' malit Nauck. Fort. κρεῖσσον δ'. 2. δυσκλεῶς γε κατθανών] δυσκλεῶς τε κάφανῶς R. Prinz. prob. Nauck. Qu. δυσκλεῶς τε καὶ κακῶς (ignave), vel δυσκλεῶς μᾶλλον πολύ. Requiri enim videtur μᾶλλον.

538. Ex hoc loco constat ultimam in ἄπαν in arsi produci. ὑψηλὸν] αἰψηρόν aut λαιψηρόν conj. Gennadius.

541. V. 1. πρὸς αὐγὰς ἡλίου] Cf. ad Arist. Thesm. 500. 3. ἀντηύγει] Anglice, reflected. Cf. Chaerem. 14, 6. Eur. Or. 1519. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον. Intransitivum est Eubul. III. 231. ἀνταυγῆς est Thesm. 902. ἀνταύγεια Xen. Cyr. V. 18.

542. V. 3. Sequebatur, ni fallor, μέγας ἐστὶν ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων. Quae verba haud dubie poetae sunt.

543. πλείστη libri. πιστὴ Bentl. Nauck. Malim πλείσταις.

544. V. 2. Trimeter quantum fieri potest brevis, quattuor tantum ac viginti litterarum.

545. V. 1. τεθραμμένους καλῶς] Malim καλῶς τεθραμμένους cum Nauckio, qui confert Julian. Epist. 58, 9. τοῖς εὖ πεφυκόσι καὶ καλῶς τεθραμμένοις. 2. ἐν τοῖς κακοῖς] In malis, in rebus adversis. Cf. Adesp. 524, 1. εὐφημίας] εὐψυχίας R. Methner.



Nescio an recte. Sed fortasse sententia est δεῖ εὐφήμους εἶναι. Ad sensum loci cf. Adesp. 524.

546. V. 1. Haec proculdubio ad Euripidis fabulam Antiopam pertinent. Loquitur Amphion. εἶχέ μ' recte A. εἶχε μ' M. εἶχ' ἔμ' S. quod injuria recepit Nauck. 3. εὐτυχήσων] Imo δυστυχήσων. 5. Cf. Adesp. 186. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὖξεται κύπρις.

6. Post h. v. nonnulla excidisse putat Meinekios, nisi v. 7. ἔπειτα δ' ἀσκεῖν scribendum sit. Imo post v. 12. alia argumenta sequebantur, quae perierunt. ὑδροηροῖς libri. ὑδροηλοῖς Heath. Cf. ad Aesch. Fr. 96, 2. 8. ἀλνεῖν] Tolerare. Anglice, to put up with. ἀνέχειν requirit Nauck. σκιατροφούμενος recte A.

9. τοῦτ'] Malim ταῦτ'. Cf. v. 4. ἐξ ὧν. 10. τὸν γὰρ Ὀρφέα] καὶ γὰρ Ὀρφέως (Ὀρφέως O. Crusius) malit Nauck. 11. ἀπαν] αὐτῶν temere Nauck. Recte se habet vulgata. μέλος] Fort. τέλος aut χορόν. μέλος tuetur Nauck., coll. Ennii loco, 'tibia Musarum pangit ('clangit' malit Nauck) melos.'

547. V. 1. φόβον] Imo φθόνον. Cf. v. 12. 3. ἐν θνητῷ γένει] Cf. Eur. 1080, 4. 4. et 5. Spurious esse recte judicat Nauck.

6. ἀσφαλεστέρα] ἀσφαλεστάτη malit Nauck. Recte, opinor. 9. ὕψους γὰρ ἦν πέση τις ἐξ ἐλάσσονος conj. Nauck. Satis probabilis correctio. μέτρον] Qu. βάθρον. 12. et 13. Post v. 5. transponendi videntur. Idem sentit O. Hense. 12. βιάζεται] τιτύσκεται olim proposui. 13. δ' ἐκείνους] Qu. δὲ πάντας.

548. V. 2. λιβάσι κατάσπενδε] Qu. λιβάσιν κατὰτηκε.

550. Euripidis esse suspicor. Cf. Eur. 575, 3. μακρὸς γὰρ αἰῶν μυρίους τίκτει πόρους.

551. (πολὺς) πολὺς τοι F. G. Schmidt. Qu. πολὺς τίς ἐστι.

553. V. 1. ἔχω] αὐχῶ probabiliter Nauck.

556. V. 1. Scribe sic, αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτόν. ἐρρέτω κακὴ· | πολλὴν γὰρ etc.

557. V. 2. ἐνδοίησαν L. ἄν δοίησαν Nauck, qui tamen ἄν διδοῖεν praetulerit. Malim ἄν δοῖέν τιν'. 4. ὥρισται βίου] ὥκισθαι φιλεῖ conj. Nauck. Malim ὥκισται βροτῶν.

559. ἔσχατος δρόμος] ὅρμος ἔσχατος F. G. Schmidt. prob. Nauck. Non assentior.

561. μόλης libri. μόλοις Nauck. Fortasse recte, sed, quum de consulendo agatur, melius, ni fallor, convenit subjunctivus.

566. V. 1. πάντα ὁ libri. πᾶν τοι olim conj. Nauck. Fortasse recte. πάντας F. G. Schmidt. Nauck. πάντα δ' ὁ Papageorg. Fort. ὁ τοι, vel πάντας ὁ. 2. πάντα κηλεῖ] Qu. πᾶν ἀκεῖται, vel πάντας αἶρει.

569. V. 2. ὑπὲρ τάφρου] Leg. ὑπὲρ τάφρον.

571. παρ' οὐδενός] Malim ὑπ' οὐδενός.



572. τοῖς καιρίοις] Fort. τοῖς γὰρ ἀκροαταῖς.

579. εἰς ἀσθενοῦντας] πρὸς ἀσθενοῦντας Wecklein. εἰς ἀσθενοῦντος Gennadius. Quod praeferendum videtur.

594. οἰκοδέγμων] Formatum ut νεκροδέγμων.

604. (p. XXIX.) Σέριφος ἄλμῃ ποντία περίρρυτος] Euripidis haec esse suspicor. Cf. Eur. 125. τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω περίρρυτον | ἀφρῶ θαλάσσης; Soph. Phil. 1. 239.

611. (p. XXX.) V. 1. ἡτέρα] ἢ ἑτέρα al. ἄτέρα recto Leutsch.

2. ὑπερθε γίγνεται] ἄνωθεν ἔστιν al. Qu. ὑπερθέν ἔστιν.

## A D D E N D A.

---

### AESCHYLUS (ed. Nauck. II.).

30, 2. κατ' αὐτὸν τύμβον —] Cf. Sept. 528. τύμβον κατ' αὐτόν.  
Prom. 847. Νείλον πρὸς αὐτῷ στόματι.

99, 17. λωτίσματα] Cf. ad Soph. 657, 4.

134, 2. φαρμάκων πολὺς πόνος] Cf. Pers. 751. πολὺς πλούτου  
πόνος. Neophr. 2, 14. πολὺν πόνον.

158, 2. Βερέκυντα χῶρον] Cf. Soph. 470. Βερέκυντα βρόμον.

160. δόμους Ἀμφίονος] Cf. Soph. Ant. 1155. Κάδμου πάροιχοι  
καὶ δόμων Ἀμφίονος.

161, 2. ἐπισπένδων] Nil mutandum. Cf. Herod. II. 39. 5. τὴν  
ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου.

180, 5. μυρηρῶν τευχέων] Cf. Aristoph. 234, 1. μυρηρᾶς ληκύθου.

199, 3. οὐ μάχης — μέμψει] Cf. Sept. 652. οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε  
κηρυκευμάτων μέμψει. Soph. Aj. 180. μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός.

208. Cf. Cho. 583. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.  
Sept. 619. Fr. 188.

210, 2. Qu. πρὸς πτύω (πτύοι).

232. διόπῳ] I. e. ἐπιμελητῇ. Cf. Eur. 447. Aesch. Pers. 44.  
δίοποι. Rhés. 741. διόπων στρατιᾶς. Aesch. Fr. 245. ἀδίοπον.

255, 1. Qu. μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν] Qu. μή μ' ἀτιμάσας γένη,  
ut apud Phrynichum 20.

300, 4. πυρωπὸν conj. Nauck. πυρωπὸς ἥλιος Athenaei cod. C.

348. παρηγορήμασιν | ἄτεγκτος dixisse poetam jure suspi-  
tur Nauck.

417. ἄσαι] I. e. βλάψαι. Cf. Soph. 571. ἄσας.

438. πεφρασμένος] Cf. Suppl. 438. καὶ δὴ πέφρασμαι.

464, 5. παρεμφερέης] Cf. Isidor. 1, 2. μορφᾶς ἀτερπεῖς ὄψεσιν  
— παρεμφερεῖς. 9. πελώριος] Cf. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώ-  
ρια νῦν ἀῖστοι.

---

### SOPHOCLES (ed. Nauck. II.).

35. ἐσχάρας λαβὼν (βάθρον) Campbell.

41. πατήρ δ' ὑπεσδὺς Diels. πατήρ δὲ Χρύσης ἀμφίλινα κρού-  
παλα | ἐσδὺς Hartung.

85, 7. *πένης δ' ἀνὴρ* Reisk.

126. *αὐτοχείλεσι*] *Scribendum αὐτοχειλέσι. Confer ὑπερχειλῆς et ὑπερχειλῆς.*

153, 3. Cf. Lucian. Sat. 9. *χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα χῶ βορρᾶς πολὺς, | κοῦδὲν ὅ τι οὐ πέπηγεν (πέπηγε νῦν) ὑπὸ τοῦ κρύους.*

4. *παῖδες εὐπαγῇ* jam Campbell. *εὐπαγῇ*] Cf. Soph. 849, 2. *κλῆθρον — εὐπαγές.* 6. *οὔτ' ἀποσπᾶσθαι θέλει* Gomperz.

261. *ἀμεμφίας*] Cf. Aesch. Sept. 909.

263. In *λαρὸς latere ναρὸς jure suspicatur* Lehrs. Epithetum *ναρὸς* occurrit Soph. 564. Aesch. 347.

294. *ἐξορμενίζει*] Cf. Nicostr. com. 34. *ῥήτορες | ἐξωρμενικότες* (i. e. ὑπερεξηγνθηκότες).

299. *χερσεύει*] Cf. Eur. 636, 3.

309. *αὐτοκτίτους δόμους*] Cf. Prom. 301. *πειρηρεφῇ αὐτόκ- τιτ' ἄντρα.*

313. *πέμφιξ ἐξ ἱπνοῦ*] *πέμφιξ ἡλίου* M. Schmidt. Nauck. Cf. Aesch. 164.

344, 3. *βύσσινον φάρος*] Cf. Aesch. Sept. 1039. *βυσσίνου πέ- πλώματος.* Pers. 125. *βυσσίνους — πέπλους.*

345. *οἱ πότοι γλυκεῖς* Stadtmueller.

347. *μυρηρῶν τευχέων*] Cf. Aesch. 180, 5. Aristoph. 234, 1. *μυρηρᾶς ληκύθου.*

422, 2. *γνῶν τις* A. Gennadius.

470. *Βερέκυντα βρόμον*] Cf. Aesch. 158, 2. *Βερέκυντα χῶρον.*

494, 1. *πάρεσι* malit Campbell.

496. *πέμφιγι — ἀγγέλω πυρός*] Cf. Chaerem. 11, 1. *σιεφά- νους — ἀγγέλους εὐφημίας.*

571. *ἄσας*] I. e. *βλάσας.* Cf. Aesch. 417. *ἄσαι.*

603. *διδάσκει πολλὰ* malit Nauck, coll. Solon. Fr. 18. Eur. Hipp. 252. Men. mon. 449.

695, 2. Cf. Achae. 27, 3. *χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλός.* Cum *οὐραῖον* confer *πύγαιον* Herod. II. 76. 2.

818. Cf. Eur. Hipp. 231. *πώλους Ἐνέας δαμαζομένα.*

832. Cf. Adesp. 483, 2.

836, 2. Cf. Adesp. 471. Dicaeog. 4, 5.

849, 3. *κρυφαῖον*] *θυραῖον* malit Stadtmueller.

863, 1. *τῷ μακρῷ βίῳ* conj. Nauck.

874, 2. *ὁ βούκερως Ἰακχος*] Cf. Aesch. Prom. 588. *τᾶς βού- κερω παρθένου.*

884. *ἀγάμητος* ab Sophocle alienum esse recte judicat Nauck.

## EURIPIDES (ed. Nauck. II.).

65. ἀτενής] Cf. 737. καλόν γ' ἀληθῆς κάτενής παρρησία.  
 338, 3. Cf. Med. 44. El. 906.  
 453, 11. τὰν μαινομέναν τ' ἔριν] Cf. Aesch. Sept. 936. ἔριδι  
 μαινομένα.  
 533, 2. Cf. Chaerem. 36, 4. ἡδὺς συνοικεῖν (πλοῦτος).  
 537, 2. Cf. Phoen. 32. πυρσαῖς γέννουν.  
 586, 1. θυῖαν scribi jubet Nauck.  
 598, 2. ἔπρεψεν tentat Nauck.  
 608, 1. δεινοῖσι τῶν φίλων φίλοι conj. Nauck.  
 617, 3. κρύψας ἄν (οὐκ) εἶη σαφῆς H. Weil.  
 622. πάρεσμεν] παρῆμεν conj. Nauck.  
 683. Cf. Aeschyl. Alex. 1. Theogn. 359. Men. 647.  
 806, 2. κράτη] Malim κράτος. Cf. ad Adesp. 294. κράτος  
 (κράτη al.).  
 874, 1. μηχανωμένη κακὰ] μὴ τεχνωμένη κακὰ malit Nauck.  
 973. Cf. Hel. 757. γνώμη δ' ἀρίστη (ἄριστος?) μάντις ἢ τ'  
 εὐβουλία.

## PHRYNICHUS.

20. μή μ' ἀτιμάσας γέννη] Cf. Aesch. 255, 1. ὦ θάνατε παιᾶν,  
 μή μ' ἀτιμάσας μολεῖν (f. γέννη).

## ACHAEUS.

28. βήσομαι γυναικας] Cf. Herod. I. 192. 4. αἱ δὲ βαινόμεναι  
 ἑξακισχίλια καὶ μύρια.

## DICAEOGENES.

5. Cf. Nilum in Anecd. Boiss. IV. 438. νόμιζε σαντῶ (σαν-  
 τοῦ?) τοὺς γονεῖς θεοὺς εἶναι (εἶναι θεοὺς Nauck.). Contulit Nauck.

## MOSCHION.

- 6, 1. διαπτύξω] Cf. Soph. Ant. 709. οὔτοι διαπτυχθέντες ὤφθη-  
 σαν κενοί.

## ADESPOTA.

- 127, 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας] Cf. Aesch. Sept. 733. τῶν  
 μεγάλων πεδίων ἀρούρας. Eur. Herc. 369. μακραί τ' ἄρουραι πε-  
 δίων ἄκαρποι.

- 295, 1. *σθένει*] *θράσει* malit Nauck. Sed cf. Aesch. 99, 18.  
 304. Cf. 326.  
 392, 1. Cf. Eur. 696, 3. *ἐνθεν εὐχομαι γένος*. 1064, 7.  
 483, 2. Cf. Soph. 832.  
 485, 2. Pro *ἐγγύς* qu. *δξύς*.

---

 CORRIGENDA.

- p. 54. (462 b.) Pro “Epict.” corr. “Epich.”  
 p. 59. (141.) Pro “Epimenidis” corr. “Arati”.  
 p. 65. (626.) Pro “ὦ θάνατε, παιὰν πῶς” corr. “ὦ θάνατε  
*παιὰν, πῶς*”.  
 p. 96. (132, 1.) Pro “ὦ θεῶν τύραννε” corr. ὦ “*τύραννε  
 θεῶν τε*”.  
 p. 97. (135, 2.) Pro “ἀνάψυχον” corr. “ἀνάψυξον”.  
 p. 121. (325, 3.) Transpone verba “*βροτοῖς* om. codd. A. B.”  
 ad finem notae.  
 p. 123. (336, 2.) Pro “*στόνων*” corr. “*στένων*”.  
 p. 152. (632.) Pro “Fr. 85 Bl.” corr. “Fr. 785 Bl.”  
 p. 152. (636, 2.) Corr. sic, “*τό τε γὰρ* (vel *καὶ γὰρ*) — Badham.”  
 p. 294. Pro “*οὔρᾳ*” corr. “*οὔρᾳ*”.
-

COLLATIO EDITIONIS NAUCKIANAE I. CUM EDITIONE  
NAUCKIANA II. \*)

A E S C H Y L U S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 100	105	Fr. 211	215	Fr. 320	328
2	3	108	113	217	221	324	333
5	6	113	118	222	226	327	336
9	283	116	332	227	231	334	343
10	10	117	121	234	238	339	349
14	14	122	126	238	242	340	350
20	20	125	129	243	247	343	353
21	20	129	133	245	249	349	359
23	24	132	136	249	253	354	364
27	28	136	140	250, 1	254	361	371
32	34	140	144	250, 2—4	255	367	35
37	39	146	150	251	256	368	377
39	33	149	154	253	258	373	383
40	41	150	155	254	261	379	22
43	44	154	159	256	263	380	389
46	47	157	162	260	259	385	394
50	51	162	168	261	267	393	402
55	56	164	170	265	271	397	382
57	58	168	174	270	276	398	406
58	60	174	180	273	279	400	408
60	62	176	182	276	282	409	417
66	68	179	185	277	285	417	2
68	71	182	188	280	288	418	426
70	75	186	192	287	348	423	432
73	78	188	194	288	295	426	435
78	83	191	197	294	301	432	442
81	86	194	431. 441	296	303	433	443
84	89	195	200	301	308	439	449
90	95	198	203	305	312	442	454
94	100	203	69	310	317	443	epim. 1
95	284	204	208	313	321	444	456
96	101	206	210	315	323	451	463

\*) Sumpta ex editione Nauckiana II.

## S O P H O C L E S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 206	205	Fr. 386	389	Fr. 545	549
4	4	211	210	390	393	551	555
11	11	217	216	396	399	554	559
15	15	221	220	398	401	557	562
18	877	222	188	404	407	562	568
19	872	223	222	408	411	567	567
20	18	226	225	412	422	568	573
25	25	228	228	413	417	571	576
30	30	229	227	415	423	577	582
35	35	230	229	416	420	584	590
41	41	236	235	417	415	585	589
42	43	240	239	418	416	586	591
48	49	249	248	419	419	588	593
49	42	252	251	420	421	593	598
50	50	256	273	421	424	595	600
55	55	257	255	422	426	602	607
60	60	259	257	424	425	607	612
65	68	266	264	425	428	611	epim. 3
66	65	270	270	428	431	612	616
68	69	272	269	431	434	618	622
73	67	273	272	436	439	620	625
75	74	274	274	441	444	625	630
80	79	277	277	445	448	631	636
86	85	281	281	451	454	637	643
88	87	287	287	454	epim. 2	638	642
94	93	294	294	455	457	639	644, 2
101	100	298	665	457	459	640	645
105	104	299	298	461	463	644	649
111	110	303	304	467	469	649	654
118	117	304	305	470	473	654	659
122	122	308	309	472	472	658	870
127	128	311	312	473	475	659	24
128	127	316	317	474	476	660	663
129	129	322	323	478	480	662	666
131	121	328	329	483	485	663	667
132	131	333	334	489	491	665	669
134	133	337	338	492	494	671	675
139	138	339	340	495	498	679	721
142	141	344	345	496	497	680	683
147	146	347	348	497	499	683	687
154	153	349	352	502	504	685	689
157	156	350	350	504	507	692	696
162	161	352	353	505	506	697	701
168	167	357	358	506	509	702	706
173	172	362	363	511	514	703	708
179	178	366	367	516	519	708	713
183	182	368	372	520	523	715	720
187	186	369	370	522	525	716	epim. 4
189	adesp. 2	371	374	528	531	717	722
190	189	377	380	532	535	721	726
193	192	378	382	536	539	727	923
200	199	382	381	540	543	728	732
203	202	383	386	543	547	731	759



ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 732	735	Fr. 790	792	Fr. 867	866	Fr. 942	947
733	736	793	791	868	867	950	955
734	546	794	795	868 <sup>a</sup>	868	958	963
735	834	796	1018	869	871	963	epim. 5
736	1019	797	797	870	873	964	969
737	869	802	802	872	875	967	972
738	739	809	809	874	878	968	973
739	369	817	817	875	1017	969	973
740	740	823	823	876	879	977	981
741	742	831	831	878	881	985	989
742	738	833	adesp. 509	884	888	986	989
743	743	834	833	885	887	993	996
744	744	835	835	886	889	1002	1005
751	751	836	836, 1	888	891	1010	1014
758	758	837	836, 2	898	901	1013	1020
759	760	838	837	906	909	1016	1025
761	762	839	838	915	918	1018	epim. 6
768	769	845	844	920	924	1019	1023
774	775	852	851	923	928	1020	1026
780	781	857	856	924	929	1022	1028
787	788	861	860	934	939		

E U R I P I D E S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 123	124	Fr. 176	176	Fr. 287	285
4	4	125, 1 et 2	127	179	179	288	286
11	11	125, 3	123	180	180	289	287
14	14	126	129	184	184	292	290
16	16	127	126	186	186	296	294
20	20	128	130	188	188	301	299
24	24	129	128	191	191	307	305
29	29	130	131	197	197	312	310
36	36	131	133	200	201	316	314
38	112	132	136	201	202	319	317
39	38	133	132	206	207	324	322
43	42	134	145, 1	212	213	327	325
45	44	135	146	219	853	329	327
51	50	139	1054	220	200	332	330
56	55	140	138	221	220	333	345
63	62	141	143	227	226	335	344
66	65	142	141	229	846	336	332
71	70	144	139	230	228	337	342
75	74	145	144	231	229	339	338
81	80	146	135	235	233	341	340
88	87	147	134	242	240	342, 1 et 2	331
93	92	148	140	249	247	342, 3—7	388
101	100	149	150	255	253	343	337
106	105	152	153	261	259	344	333
110	109	153	137	266	264	345	336
113	113	154	154	269	267	346	341
114	114	157	157	276	274	347	334
116	116	164	164	284	282	349	347
121	121	170	170	285	283	350	348

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 354	352	Fr. 510	507	Fr. 686	685	Fr. 832,5	adesp.490
361	359	514	495,40-43	689	688	833	836
363	361	515	511	691	690	837	840
365	363	516	512	696	695	841	844
368	367	520	516	697	696	843	847
370	369	524	520	700	705	846	850
374	373	530	526	701	703	849	854
380	379	535	531	702	707	851	857
383	996	538	534	703	704	852	858
384	997	544	540	704	699	853	861
385	382	549	545	705	700	857	865
386	epim. 7	554	550	706	706	864	872
387	383	559	adesp.483	707	708	871	879
391	387	560	556	708	714	872	epim. 9
392	964	564	560	710	709	873	881
393	389	570	566	714	717	875	1110
395	391	576	572	716	721	876	883
400	396	580	576	717	719	877	884
402	398	582	578	719	701	880	888
407	403	584	580	721	722	881	889
413	409	588	584	723	713	885	893
418	414	589	586	724	716	890	898
422	418	592	589	725	724	891	899
425	421	595	592	726	726	893	adesp. 99
429	425	598	595	727	727	894	902
431	428	602	599	732	732	895	903
436	433	607	604	737	737	896	880
441	438	613	610	742	742	897	905
448	445	620	617	751	751	900	908
452	449	625	623	753	753	902	910
453	455	627	625	758	758	904	912
454	450	631	630	760	760	907	915
455	458	635	634	766	766	911	919
456	454	638	637	771	771	914	922
457	456	640	639	772	775	918	1111
459	451	643	642	774	777	919	926
461	459	646	adesp.494	775	773	922	930
462	453	647	epim. 8	776	772	924	932
463	460	648	646	777	783	925	972
468	465	649	647	779	779	926	1027
474	471	653	651	782	785	928	934
476	473	658	657	784	782	929	935
480	477	660	659	785	787	936	942
483	480	662	661	787	789	940	946
485	482	663	662	794	797	947	954
486	489	664	668	799	802	948	956
487	483	666	663	801	804	949	145, 2
489	485	667	664	807	810	950	958
491	487	669	667	810	813	953	961
493	490	670	666	813	816	956	965
495	492	671	672	816	819	958	967
498	496	672	670	818	821	961	971
499	497	674	673	822	825	962	970
505	503	675	674	830	833	963	973
509	adesp.510	680	679	832, 1—4	835	964	974

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 969	979	Fr. 1023	1036	Fr. 1054	1069	Fr. 1100	1118
973	983	1029	1042	1060	1075	1104	epim. 11
981	991	1030	645	1066	1081	1105	1122
986	998	1031	1044	1069	1084	1107	1124
988	1000	1033	1046	1073	1088	1108	933
995	1007	1038	1051	1080	1095	1109	1125
999	929	1041	1055	1083	1099	1110	epim. 12
1000	1011	1044	1058	1086	629	1111	1126
1001	1012	1046	1061	1087	1102	1113	468
1006	1017	1048	1064	1090	1105	1114	1128
1012	1023	1049	1065	1095	1114	1115	1129
1016	1029	1050	1113	1096	epim. 10	1117	1132
1017	1030	1051	1066	1097	1115		

## TRAGICI MINORES.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Choorilus		26	28	Critias		Dionysius	
p. 557	p. 719	31	33	p. 598	p. 771	p. 616	p. 793
Phrynichus		35	37	Dicaeogenes		Carcinus	
p. 557	p. 720	40	42	p. 601	p. 775	p. 619	p. 798
8	13	47	15	Diogenes Ath.		7	Eur. 1043
9	8	48	49	p. 602	p. 776	8	7
10	9	54	56			10	9
15	16	Euphorion		Astydamas		12	epim. 17
16	17	p. 588		p. 603	p. 778	Theodectes	
20	22	1	Aesch. 70	Sophocles iun.		p. 622	p. 801
Pratinas		Philocles		p. 606	p. 781	Diogenes Sinop.	
p. 562	p. 726	p. 589	p. 759			p. 628	p. 808
Aristias		2	3	Polyidus		Crates	
p. 562	p. 726	3	5	p. 606	p. 78	p. 629	p. 809
Aristarchus		Melanthius		Meletus		2	3
p. 564	p. 728	p. 590	p. 760	p. 606	p. 781	Python	
6	epim. 13	Iophon		Chaeremon		p. 630	p. 810
Neophron		p. 590	p. 761	p. 606	p. 781	Cleacnetus	
p. 565	p. 730	Nicomachus		20	epim. 14	p. 631	p. 807
Ion		p. 591	p. 762	21	epim. 15	Moschion	
p. 567	p. 732	Agathon		22	21	p. 631	p. 812
Achaeus		p. 592	p. 763	24, 1 2	adesp. 518	3	3, 1
p. 578	p. 746	29	30	23, 3	23	4	3, 2
15	16	Xenocles		25	24	5	4
16	17	p. 597	p. 770	27	26	7	6
19	21	Theognis		36	35	8	7
20	22	p. 597	p. 769	Antiphon		11	epim. 18
				p. 615	p. 792	12	10
				5	epim. 16		

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Alexander Aet.		Ptolemaeus		Demonax		Pompeius	
p. 635	p. 817	Philop.		p. 643	p. 827	p. 646	p. 831
Lycophron		p. 641	p. 824	Hippothon		Serapion	
p. 636	p. 817	Aeschylus Alex.		p. 643	p. 827	p. 646	p. 831
Philiscus		p. 641	p. 824	Isidorus		Zenodotus	
p. 637	p. 817	Apollonides		p. 644	p. 829	p. 646	p. 831
1 Eur. 585		p. 641	p. 825	Mimnermus		Zopyrus	
2 1		Biotus		p. 645	p. 829	p. 646	p. 832
Sosiphanes		p. 641	p. 825	Patrocles		Thespis	
p. 638	p. 819	Chares		p. 645	p. 830	p. 647	p. 832
Sositheus		p. 642	p. 826				
p. 639	p. 821						

## A D E S P O T A.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 80	105	Fr. 162	198	Fr. 227	516
2	3	81	107	167	204	228	516 a
4	6	82	109	168	206	229	556
6	8	85	112	169	207	232	280
8 Eur. 796		91	118	170	210	233	288
9	10	95	122	172	213	235	291
11	14	101	128	176	218	237	293
15	22	103	130	177	219	243	299
16	26	104	281	178	221	244	301
18	32	108	285	179	223	245	303
22 Soph. 686		111	132	181	226	248	308
23	38	113	epim. 21	183	229	252	312
24	40	114	136	184	232	260	223
27	44	116	138	185	234	261	epim. 27
31	48	123	146	186	236	262	325
32	epim. 19	124	148	187	237	263	324
33	49	125	147	191	243	264	326
37	54	126	149	192	245	266	333
38	55	127	151	193	247	268	335
40	59	128	154	196	250	272	340
42	63	129	epim. 22	197	252	275	343
44	65	130	156	198	254	280	349
49	73	131	157	199	256	283	352
50	75	132	160	205	262	285	Eur. 957
51	epim. 20	135	164	209	epim. 25	286	354
52	77	137	166	210	266	287	356
57	82	138	171	212	269	288	355
61	88	142	175	214	271	289	357
63	90	146	180	217	275	291	359
69	96	148	183	220	279	297	365
72 Eur. 901		149	epim. 23	221	514	298	epim. 28
73	100	150	186	223	553	299	366
74	101	153	190	224	epim. 26	302	370
77	29	161	epim. 24	225	554	304	373

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 305	374	Fr. 362	442	Fr. 410	491	Fr. 459	544
309	378	363	epim. 31	413	5	462	547
315	Eur. 778	364	443	414	495	465	550
316	384	366	Philocl. 2	414	497	468	559
317	386	367	epim. 32	425	Soph. 624	470	564
321	390	368	445	426	505	475	569
327	397	371	448	427	508	481	575
328	399	373	epim. 33	428	512	482	577
329	401	374	450	429	epim. 34	483	579
335	407	377	453	430	513	486	epim. 35
341	413	383	460	431	517	487	584
346	418	385	462	432	519	488	586
347	epim. 29	391	468	437	524	489	epim. 36
348	419	394	471	445	532	490	587
351	422	396	474	450	Eur. 774	491	epim. 37
352	epim. 30	401	481	451	537	492	588
353	423	403	484	452	538	494	591
358	430	404	Eur. 555	457	Eur. 1060	496	593
361	438	405	485	458	Eur. 1063	499	598

COLLATIO EDITIONIS DINDORFIANAE V. CORR.  
LOND. 1869. CUM EDITIONE NAUCKIANA II. LIPS. 1889.

A E S C H Y L U S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 40	43	Fr. 77	p. 27	Fr. 116	120
2	3	41	44	78	83	117	121
3	4	42 <sup>a</sup>	45	79. 80	84	118	118
4	2	42 <sup>b</sup>	46	81	85	119	121
5	6	43	48	82	86	120	122
6	8	44	49	83	p. 28	121	123
7	10	45	47	84	87	122	p. 40
8	9	46	50	85	88	123	124
9	283	47	52	86	90	124	125
10	11	48	53	87	93	125. 126	126
11	13	49	51	88	89	127 <sup>b</sup>	127
12	14	50	54	89	91	127 <sup>c</sup>	128
12	80	51	52	90	92	127 <sup>d</sup>	129
13	15	52	55	90	294	127 <sup>e</sup>	130
14	16	53	56	91	94	128	131
15	17	54	53	92	238	129	139
16	18	55	57	93	95	130	137
17	19	56	61	94	p. 31	131	132
18	21	57	60	95	p. 31	132	Eur. 888
19	20	58	67	96	96	133	138
20	p. 9	59	63	97	98	134	135
21	25	60	64	98	100	135	136
22 <sup>a</sup>	24	60	407	99 <sup>a</sup>	101	136	133
22 <sup>b</sup>	23	61	65	99 <sup>b</sup>	284	137	134
24	26	62	66	100	103	138	141
25	34	63	62	101	102	139	142
26	31	64 <sup>a</sup>	58	102	104	140	140
27	30	65 <sup>b</sup>	68	103	105	141	143
28	32	66	69	104	106	142	144
29	35	67	71	105	107	143	145
30	27	68	72	106	116	144	p. 47
31	28. 29	69	75	107	108	145	146
32	38	70	76	108	113	146	147
33	39	71	77	109	115	147	148
34	36	72	78	110	117	148	149
35	41	73	79	111	111	149	p. 49
36	40	73	339	112	118	150	150
37	42	74	81	113	119	151	152
38	33	75	12	114	120	152	151
39	37	76	82	115	119	153	154

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 154	p. 50 om.	Fr. 203	198	Fr. 253	262	Fr. 306	315
155	158	204	202	254	p. 84	306 b	340
155	159	205	200	255	259	307	316
155	162	206	189	256	263	308	360
155	163	207	p. 70	257	266	309	303
156	161	208	210	258	adesp. 519	310	352
157	160	209	211	259	264	311 a	381
158	157	210	212	260	267	311 b	380
159	155	210	247	261	269	312	373
160	156	211	213	262	270	313	374
161	166	212	214	263	265	314	377
162	165	213	215	264	271	315	328
163	p. 50	214	216	265	268	315	329
164	164	215	219	266	272	316	330
165	169	216	220	267	p. 84	317	331
166	172	217	217	268	446	318	306
167	171	218	218	269	p. 87	319	406
168	p. 55	219	223	270	275	320	314
169	170	220	224	271	273	321	309
170	168	221	222	272	278	321	310
171	173	222	221	273	274	321	311
172	175	223	p. 73	274	276	322	313
173	176	224	225	275	277	323	om.
174	177	225	226	276	282	324	402
175	174	226	227	277	279	325	463
176	178	227	232	278	280	326	403
177	p. 58	228	231	279	405	327	404
178	179	229	228	280	281	328	363
179	180	230	229	281	350	329	382
180	181	230	230	282	456	330	332
181	182	231	234	283	22	331	365
182	183	232	233	284	adesp. 493	332	366
183	185	233	235	285	389	333	318
184	184	234	236	286	390	334	378
185	186	235	239	286	391	335	321
186	187	236	241	287	301	336	323
187	p. 69	237	240	287	302	337	351
188	188	238	242	288	393	338	322
188	208	238	243	290	394	339	299
189	205	239	243	291	395	340	327
190	207	239	244	292	396	341	326
191	190	239	245	293	397	341	419
191	191	240	246	294	398	342	443
192	192	241	248	295	399	343	371
193	193	242	p. 79	296	400	344	451
194	194	243	249	297	307	345	324
195	195	244	255	297	308	346	442
195	206	245	250	298	312	347	458
196	199	246	253	299	362	348	461
197	197	247	257	300	317	349	408
198	196	248	252	301	353	350	382
199	204	249	251	302	359	351	434
200	203	250	256	303	288	352	428
201	201	251	258	304	300	353	364
202	431. 441	252	261	305	304	353	449



ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 354	409	Fr. 378	335	Fr. 402	436	Fr. 428	417
355	367	379	342	403	436	429	295
356	423	380	449	404	438	430	421
357	426	381	om.	405	439	431	430
358	427	382	384	406	319	432	om.
359	429	383	385	407	379	433	298
360	338	384	386	408	450	434	372
361	412	385	376	409	410	435	375
362	319	386	387	410	424	436	333
363	418	387	383	411	297	437	368
364	336	388	448	412	440	438	285
365	445		(v. Add.	413	348	438	286
366	2		p.XXIV.)	414	414	439	286
367	om.	389	370	415	413	440	296
368	346	390	325	416	454	441	344
369	Eur. 1078	391	289	417	349	442	345
370	358	392	355	418	290	443	457
371	356	393	om.	419	334	444	459
372	357	394	341	420	291	445	460
373	369	395	401	421	om.	446	om.
374	361	396	432	422	292	447	om.
375	287	397	433	423	293	448	om.
376	354	398	380	424	294	449	om.
377	447	399	347	425	411	450	om.
377	448	400	435	426	415	466	435
378	epim. 1	401	337	427	416		

## S O P H O C L E S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	p. 131	Fr. 24	24	Fr. 47	49	Fr. 71	68
2	1	25	24	48	42	72	65
3	2	26	25	49	39	73	66
4	3	27	26	50	50	74	69
5	4	28	27	51	51	75	70
6	6	29	28	52	56	76	71
7	7	30	29	53	52	77	72
8	8	31	30	54	53	78	72
9	9	32	31	55	54	79	57
10	5	33	32	56	55	80	67
11	877	34	33	57	40	81	89
12	13	35	34	58	58	81	90
13	12	36	35	59	59	82	93
14	17	37	36	60	60	83	91
15	15	38	37	61. 62	61	84	92
16	10	39	38	63	62	85	94
17	16	40	43	64	63	86	95
18	14	41	44	65	64	87	96
19	872	42	45	66	350	88	97
20	18	43	41	67	351	89	98
21	21	44	46	68	348	90	99
22	22	45	46	69	349	91	100
23	23	46	47	70	352	92	101

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 93	102	Fr. 146	145	Fr. 199	189	Fr. 248	246
94	103	147	140	200	190	249	229
95	104	148	139	201	191	250	230
96	105	149	138	202	195	251	232
97	106	150	144	203	196	252	247
98	74	151	143	204	193	253	231
99	75	152	141	205	197	254	233
100	76	153	731	206	194	255	260
101	77	154	147	207	198	256	248
102	78	155	142	208	199	257	255
103	79	156	146	209	192	258	252
104	80	157	148	210	p. 176	259	251
105	81	158	149	211	200	259	261
106	82	159	150	212	201	259	253
107	83	160	151	213	202	260	273
108	84	161	152	214	203	261	250
109	85	162	153	215 a	p. 177	262	254
110	86	163	154	215 b	204	263	259
111	87	163	155	216	208	264	om.
112	88	164	156	216	209	265	249
113	107	165	157	217	210	266	263
114	108	166	158	218	205	267	256
115	116	167	159	219	206	268	262
116	109	168	160	220	211	269	264
117	117	169	161	221	212	270	265
118	111	170	162	222	207	271	266
119	112	171	163	223	213	272	267
120	113	172	164	224	214	273	270
121	115	173	165	225	215	274	269
122	110	174	166	226	220	275	272
123	114	175	167	227	217	276	271
124	118	176	168	228	219	277	258
125	119	177	171	229	216	278	257
126	120	178	169	230	188	279	274
127	121	179	172	231	222	280	275
128	p. 157	180	173	232 a	223	281	276
129	123	181	170	232 b	224	282	281
130	124	182	174	233 a	819	283	p. 196
131	132	183	175	233 b	225	284	280
132	122	184 a	176	234 a	226	285	279
133	126	184 b	177	234 b	235	286	282
134	128	185	663	235	236	287	283
135	127	186	178	236	237	288	287
136	129	187	179	237	238	289	286
137	125	188	181	238	239	290	288
137	151	189	180	239	234	291	290
138	130	190	182	240	240	292	289
139	131	191	183	241	241	293 a	384
140	p. 160	192	185	242	242	293 b	285
141	133	193	577	242	271	294	291
142	134	193	184	243	228	295	293
143	135	194.195	p.173	244	243	296	294
144 a	om.	196	186	245	244	297	295
144 b	136	197	187	246	245	298 a	297
145	137	198	adesp. 2	247	227	298 b	296

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 299	301	Fr. 351	357	Fr. 401	417	Fr. 447	464
300	300	352	356	401	418	448	466
301	om.	353	p. 219	401	422	449 a	467
302	374	354 a	372	401	423	449 b	463
303	304	354 b	370	402	420	450	458
304	310	355	371	403	415	451	465
305	305	356	1006	404	416	452	473
306	309	357	369	405	419	453	474
307	307	358	375	406	421	454	470
308	308	359	376	407	777	455	475
309	306	360	377	408	880	456	476
310	311	361	378	409	429	457 (439)	459
311	321	361	218	410	414	458	468
312	320	362	379	411	424	459	477
313	315	363	380	412	426	460	471
314 a	317	364	382	413	427	461 a	478
314 b	318	365	383	414	425	461 b	469
315 (491)	om.	366	384	415 a	428	462 a	358
316	322	367	385	415 b	278	462 a	359
317	316	368	381	415 c	277	462 b	363
318	323	369	386	416	665	462 c	362
319	313	370	387	417	299	462 d	361
319	314	371	388	418	430	463	365
320	312	372	389	419	431	464	366
321	324	373	390	420	432	465	364
322	325	374 a	391	421	433	466	368
323	326	374 b	om.	422	434	467 a	367
324	327	375	392	423	435	467 b	360
325	328	376	393	424	436	468	479
326	329	376	394	425	om.	469	480
327	330	377	401	426	437	470	481
328	331	378	402	427	439	471	482
329	332	379	399	428	440	472	p. 245
330	334	380	438	429	442	473	483
331	333	381	396	430	444	474	485
332	57	381	977	431	445	475	484
333	335	382	398	432	441	476	489
334	336	383	400	432	719	477	486
335	337	384	403	433	446	477	487
336	338	385	404	434	447	477	488
337	339	385	802	435	449	478	490
338	340	386	395	435	450	479	491
339	871	387	397	436	448	480	492
340	341	388	405	437	454	481 a	493
341	342	390	407	438	452	481 b	om.
342	314	391	406	439	455	482	494
343 a	345	392	408	439	459	483	495
343 b	346	393	410	440	456	483	496
344	347	394	p. 228	441	epim. 2	484	498
345	354	395	om.	441	453	485	497
346	om.	396	413	442	451	486	499
347	p. 215	397	411	443	457	487	298
348	708	398	412	444	472	488	500
349	353	399	409	445	461	489	501
350	355	400	adesp. 7	446	462	490	502

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 491	319	Fr. 546 (54)	560	Fr. 599	611	Fr. 653	661
491	503	547	544	600	614	654	870
492	504	548	561	601	1021	655	870
493	505	549	563	602	615	656	876
494	507	550	568	603. 604	624	657	832
495	506	551	562	604	epim. 3	658	adesp. 509
496	509	552	569	605	616	659	833
497	adesp. 9	553	570	606	622	660	835
498	510	554	571	607	Eur. 431	661	836, 1
499	511	555	572	608	621	662	836, 2
500	512	556	567	609	618	663	837
501	513	557	573	610	620	663	838
502	514	558	575	611	619	663	839
503	515	559	565	612	623	664	755
504	516	560	564	613	627	665	840
505	517	561 (193)	577	614	626	666	841
506	521	562 a	578	615	628	667	842
507	520	562 b	566	616	617	668	843
508	519	562 c	576	617	629	669	844
509	adesp. 569	563	579	618	630	669	845
510	522	564	581	619	625	670	846
511	p. 257	565	587	620	631	671	847
512	528	566	582	621	p. 282	672	847
513	529	567	583	622	632	673	849
514	530	568	584	623	633	674	850
515	531	569	585	624	634	674	851
516	525	570 (398)	586	625	1005	675	852
517	524	571	580	626	636	676	853
518	532	572	588	627	635	677	854
519	533	573	597	628	638	678	855
520	535	574	596	629	639	679	856
521	526	575. 576	p. 272	630	640	680	857
522	538	577	595	631	637	681	858
523	523	578	593	632	adesp. 10	682	859
524	537	579	605	633	om.	683	860
525	527	580	599	634	644, 2	684	863
527. 526	541	581	600	635	645	685	868
528	547	582	604	636	646	686	861
529	543	583 a	606	637	641	687	862
530	p. 261	583 b	601	638	647	688	864
531	549	584	602	639	643	689	866
532	552	585	592	640	642	690	867
533	553	586	603	641	648	691	869
534	551	587. 588	598	642	650	692	869
535	540	589	594	643	651	693	795
536	545	590	590	644	652	694	742
537	542	591	591	645	653	695	689
538	539	592	608	646	655	696	690
539	548	593	589	647	654	697	691
540	550	594	602	648	656	698	693
541	554	594	607	649	656	699	694
542	556	595	609	650 a	660	699	693
543	555	596	610	650 b	657	699	694
544	557	597	612	651	668	700	695
545	559	598	613	652	662	701	669

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 702	696	Fr. 755	822	Fr. 807	1007	Fr. 861	933
703	697	756	823	808	893	862	726
704	699	757	824	809	894	863	935
705	718	758	825	810	895	864	936
706	702	759	821	811	676	865	878
707	704	760	1018	812	952	866	1023
708	685	761	808	813	677	867	937
709	703	762	808	814	897	868	938
710	790	763	809	815	826	869	712
711	789	764	806	816	898	870	939
712	785	764	807	817	678	871	940
713	787	765	801	818	899	872	713
714	786	766	799	819	1014	873	714
715	747	767	659	820	900	874	941
716	748	768	816	821	803	875	942
717	749	769	688	822	680	876	943
717	750	770	671	823	679	877	944
718	751	771	672	824	901	878	945
719	752	772	1017	825	902	879	763
719	753	773	667	826	904	880	721
720	754	774	828	827	905	881	946
721	757	774	829	828	epim. 6	882	947
722	758	775	830	829	906	883	794
723	759	775	911	830	818	884	738
724	760	776	831	831	903	885	948
725	761	777	811	832	745	886	732
726	762	778	705	833	908	887	950
727	764	779	1019	834	909	888	951
728	765	780	834	835	910	889	953
729	766	781	873	836	912	890	700
730	767	782	874	837	913	891	954
731	768	783	756	838	914	892	692
732	769	784	827	839	681	893	698
733	770	785	796	840	682	894	727
734	771	786	683	841	915	894	1022
735	772	787	729	842	916	895	956
736	773	788	730	843	709	896	955
737	774	789. 790	673	844	917	897	716
738	775	791	788	845	918	898	957
739	776	792	664	846	919	899	958
740	778	793	292	847	670	900	723
741	779	794	684	848	921	901 a	798
742	780	795	1024	849	793	901 b	792
743	781	796	882	850	922	902	800
744	782	797	883	851	923	903	959
745	783	798	884	852	926	904	717
746	784	799	885	853	928	905	960
747	810	800	886	854	929	906	961
748	784	801	887	855	931	907	962
749	879	802	888	856	443	908	964
750	814	803	890	856	710	909	804
751	722	804	891	857	932	910	965
752	1020	805	892	858	881	911	966
753	701	806	674	859	724	912	967
754	706	807	675	860	711	913	epim. 5

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 914	om.	Fr. 930	979	Fr. 944	990	Fr. 960	1012
915	969	931	980	945	546	961	1011
916	970	932 <sup>a</sup>	981	946	820	962	725
917	971	932 <sup>b</sup>	982	947	993	963	875
918	971	933	983	948	994	964	666
919	972	934	984	949	744	965	739
920	997	935	743	950	998	966	740
921	373	936	985	951	999	967	797
922	791	937	986	952	1000	968	813
923	973	938	460	953	1001	969 <sup>a</sup>	817
924	974	939	988	954	1002	969 <sup>b</sup>	889
925	974	940	989	955	1003	970	896
926	975	941	735	956	1004	971	991
927	728	942	987	957	720	972	920
928	715	942	989	958	1008		
929	978	943	736	959	1010		

Apud Dindorfium desunt, ni fallor, Aeschyli fragmenta (Nauck. II.) 35. 209. 305. 343. 344. 345. 368. 380. 392. 417. 422. 429. 436. 437. 438. 444. 446. 454. 457. 458. 460. 462. 464. Sophoclis 68. 343. 518. 649. 687. 698. 733. 734. 740. 746. 777. 797. 803. 805. 810. 812. 813. 815. 817. 848. 865. 907. 924. 925. 930. 934. 949. 963. 976. 991. 996. 1009. 1015. 1016. 1025. 1027. 1028. et epimetr. 4.

---

Euripidis ideo nullam tabulam subjeci quia in utraque editione, Dindorfiana V corr. et Nauckiana I iidem numeri sunt, discrepantia autem editionum Nauckianarum I et II supra apposita est.

---

**HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.**





1





**This book should be returned to  
the Library on or before the last date  
stamped below.**

**A fine of five cents a day is incurred  
by retaining it beyond the specified  
time.**

**Please return promptly.**

G 419

Adversaria in tragicorum Graecorum

Widener Library

001736387



3 2044 085 076 255